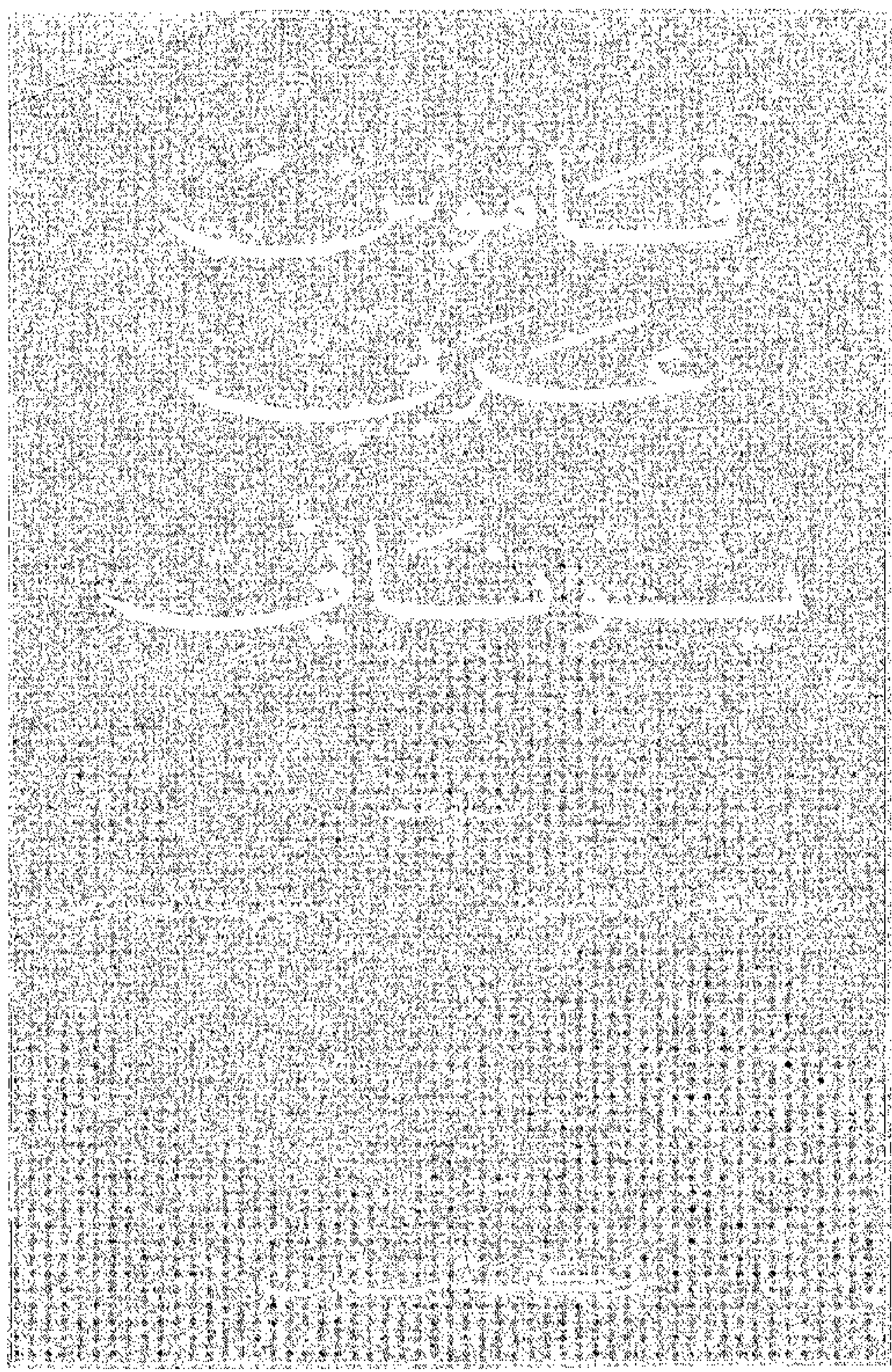

A COLLECTION OF
REFERENCE DICTIONARIES
PUBLISHED BY
LIBRAIRIE DU LIBAN

FARUQI'S LAW DICTIONARY
(English-Arabic)
by Harith S. FARUQI
pp. 774

LAW DICTIONARY
(English-Arabic)
by Ibrahim AL-WAHAB
pp. 320

DICTIONNAIRE JURIDIQUE ET COMMERCIAL
(Termes et Expressions)
(Français-Arabe)
by Mamdouh HAQQI
pp. 328

A DICTIONARY OF INTERNATIONAL RELATIONS & CONFERENCE TERMINOLOGY
(English-Arabic)
With English and Arabic Indexes and Appendices
by Hassan ABDALLAH
pp. 680

DICTIONARY OF DIPLOMATIC TERMINOLOGY
(English-Arabic)
With an Arabic-English glossary
by Gamal BARAKAT
pp. 180

A DICTIONARY OF MODERN POLITICAL IDIOM
(English-French-Arabic)
by Magdi WAHBA & Wagdi GHALI
pp. 758

A DICTIONARY OF DIPLOMACY AND INTERNATIONAL AFFAIRS
(English-French-Arabic)
by Samuhi Fouk AL-ADA
pp. 566

A DICTIONARY OF THE SOCIAL SCIENCES
(English-French-Arabic)
by A. Zaki BADAWI
pp. 610

رقم الكتاب 01 D 120209

إهـــــــداء2004

رصيد عام

قَامُوسٌ عَرَبِيٌّ يُونَانِيٌّ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΡΑΒΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

صموئيل كامل عبد السيّد
ارتيميس ثلاسينوس

قاموس عربيّ يونانيّ

ΑΡΤ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ
ΣΑΜΟΥΗΛ ΚΑΜΕΛ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΡΑΒΟ- ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

LIBRAIRIE DU LIBAN

مكتبة لبنان

مكتبة لبنان
ساحة رياض الصلح
بيروت، لبنان
وكلاء وموزعون في جميع أنحاء العالم

طبع في لبنان
رقم الكتاب 01 D 120209

ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ

Πρὸς

Τὸν Μέγαν ἀγωνιστὴν πρὸς διάδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ τῆς παιδείας,

Τὸν Ὑποστηρικτὴν τῶν Ἑλληνο-Αἰγυπτιακῶν σχέσεων,

Τὸν Θεμελιωτὴν τῆς Πανεπιστημιακῆς ἕδρας διὰ τὴν μελέτην τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων συγγραφέων ἐν Αἰγύπτῳ,

Τὸν Ἄξιον νὰ φέρῃ τὸν τίτλον « Πατὴρ τῶν Γραμμάτων »,

Τὸν Διάδοχον τοῦ Ἀμποὺ ἐλ Ἀλὰ καὶ ἐραστὴν τοῦ Σοφοκλέους,

Τὸν Μέγαν Καθηγητὴν ἡμῶν καὶ πρῶτον Καθοδηγητήν,

Τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Δόκτορα Τάχα Χουσαὶν Πασάν

Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας

Εὐλαβῶς ἀφιεροῦμεν τὸ πόνημα τοῦτο, συνδετικὸν κρίκον τῶν Ἑλληνο-Αἰγυπτιακῶν σχέσεων.

Οἱ Πονήσαντες

الإهداء

إلى المجاهد الأكبر فى سبيل نشر الثقافة والتعليم .

إلى مدعم العــــلاقات المصرية واليونانية .

إلى صاحب الفضل الأول فى إنشاء الدراسات اليونانية بمصر .

إلى من يحق له أن يلقب « أبو المعـــارف » .

إلى خليفة أبى العـــلاء وصديق سوفوكليس .

إلى أستاذنا الكبير ورائدنا الأول .

صاحب المعالى الدكتور طه حسين باشا

وزير المعارف

نقدم هذا السفر أو هذه الحلقة من حلقات

ربط العلاقات المصرية اليونانيـــــــة

المؤلفان

وزارة المعارف العمومية
مكتب الوزير

حضرتا الأديبين الفاضلين الأستاذين
صموئيل كامل ، ارتيميس ثلاسينوس

تحيّة طيّبة وبَعْدُ، رفعت خطابكم الخاصّ بتأليف قاموس «عربيّ يونانيّ». ومعاليه يُقدِّر ما بذلتم من جهد في إخراج مثل هٰذا السفر القيِّم الذي لا شكّ في أنّه سيُحقِّق الفائدة المَرجوَّة منه.

وقد كان يَسرُّ مَعاليه أن يكتب لكم كلمة الإهداء التي رغبتم في أن تُصدِّروا بها القاموس المذكور لولا أنّ ضغط العمل يحول دون ذلك.

أمّا فيما يختصّ بالعمل الأدبيّ الذي تُزمِعون البدء به فأنتم لا شكّ أحرار في اختياره والله وليّ التوفيق؟

وتَفضَّلوا بقبول فائق الاحترام.

١٩٥٠/٣/٢ مدير إدارة مكتب وزير المعارف
(إمضاء)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Πρὸς τοὺς ἐλλογίμους καθηγητάς,
κ. κ. ΣΑΜΟΥΗΛ ΚΑΜΕΛ καὶ ΑΡΤΕΜΙΟΝ ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΝ

Ὑπέβαλον τὴν ἡμετέραν ἐπιστολὴν (*) τὴν ἀφορῶσαν τὴν συγγραφὴν «Ἀραβο-Ἑλληνικοῦ» λεξικοῦ. Ἡ Α. Ἐξοχότης ἐξετίμησε δεόντως τὰς καταβληθείσας προσπαθείας πρὸς ἔκδοσιν παρομοίου πολυτίμου βιβλίου, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ πραγματοποιηθῇ ἀναμφιβόλως ἡ ἐπιδιωκομένη ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια. Ὁ Ὑπουργὸς εἶχε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ γράψῃ ὑμῖν ὀλίγα τινὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἀφιέρωσιν μὲ τὴν ὁποίαν εἴχετε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐκδώσητε τὸ ἐν λόγῳ λεξικόν, πλὴν ὅμως, ὁ φόρτος τῆς ἐργασίας καθιστᾷ τοῦτο ἀδύνατον.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ φιλολογικὸν ἔργον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἔναρξιν ἀπεφασίσατε νὰ προβῆτε, εἶσθε ἐλεύθεροι νὰ πράξητε τοῦτο ἄνευ δισταγμοῦ· εἴθε ὁ Θεὸς νὰ σᾶς εἶναι βοηθός.

Διατελοῦμεν μετ' ἐξαιρέτου ἐκτιμήσεως

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργικοῦ Γραφείου
(ὑπογραφή)

2/3/1950.

(*) Συνημμένως ἐστάλησαν πρὸς τὴν Α.Ε. τὸν Ὑπουργὸν Τάχα Χουσέν 20 τυπογραφικὰ φύλλα, ὅσα εἶχον ἐκδοθῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἔργου· συγχρόνως δὲ ἐζητεῖτο παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἡ ἄδεια πρὸς μετάφρασιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ ἀξιολόγου Αὐτοῦ ἔργου :
« Αἱ ἡμέραι الأيّام »

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ Καθηγητοῦ

Διδάκτορος Θεολογίας καὶ Ἀραβικῆς Φιλολογίας

Ἡ συμβολὴ τῶν Ἀραβιστῶν εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας εἶναι τόσον ἀρχαία, ὅσον καὶ πολύτιμος. Εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο κεφάλαιον τῆς καθόλου Ἀραβικῆς Γραμματολογίας, τὸ ὁποῖον ἔχει πολλαπλῆν τὴν σημασίαν ἀπό τε ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως οἱ Ἕλληνες ἀνέκαθεν ἐδείκνυον ψυχρὰν στάσιν καὶ ἀσυγχώρητον ἀδιαφορίαν, ἂν καὶ γειτνιάζουσιν οὗτοι περισσότερον παντὸς κράτους τῆς Εὐρώπης, Ρωσσίας καὶ Ἀμερικῆς πρὸς τὰ Ἀραβόγλωσσα ἔθνη: Αἴγυπτον, Συρίαν, Λίβανον, Παλαιστίνην, Ὑπεριορδανίαν καὶ Ἀραβίαν.

Εἶναι καιρὸς νὰ προσανατολισθῶμεν, ἀλλάζοντες ἐπιζήμιον μέχρι τοῦδε νοοτροπίαν. Δὲν ἀποκρύπτομεν, ὅτι ἀπό τινος σημειοῦται εὐγενὴς προσπάθεια πρὸς γεφύρωσιν τοῦ κενοῦ τούτου Πρὸς τὸ παρὸν ἀρκούμεθα νὰ δηλώσωμεν μὲ ἀρκετὴν τὴν ἱκανοποίησιν τὴν σχετικὴν προσπάθειαν τῶν φίλων συναδέλφων κ. κ. Ἀρτεμίου Θαλασσινοῦ καὶ Σαμουὴλ Κάμελ, ἐκδιδόντων Ἀραβο-Ἑλληνικὸν Λεξικόν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀραβικῆς. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο, ***ἐφάμιλλον δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἀραβικὴ*** ὡς κείμενον Ἀραβικὸν ἐν μεταφράσει εἰς μίαν τῶν ξένων ζωσῶν γλωσσῶν — εἶναι ἀξιοπρόσεκτον. Ἐκ τούτου ἀνεγνώσαμεν μερικὰ δοκίμια ὑπὸ ἐκτύπωσιν. Ὁμολογοῦμεν ἀπροκαλύπτως ἐμείναμεν ἱκανοποιημένοι. Ὅθεν καὶ συνιστῶμεν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς καὶ Ἐθνικὰς ἡμῶν Ἀρχάς, εἰς τὰς Κοινοτικὰς Διοργανώσεις καὶ πολυώνυμα Σωματεῖα, οὐχὶ μόνον τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ καὶ τῆς Συρίας, Λιβάνου, Παλαιστινης καὶ Ὑπεριορδανίας, ἔνθα ζῇ καὶ ἀκμάζει ἀξιόλογος τοῦ ἐν διασπορᾷ Ἑλληνισμοῦ Ἐπιτομή, τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ὑποστήριξιν τῆς ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας τοῦ πολυτίμου τούτου ἐντύπου, μέλλοντος νὰ προσφέρῃ πολλαπλῆν ὠφέλειαν ὄχι μόνον εἰς τὴν σπουδάζουσαν τὴν Ἀραβικὴν νεολαίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα Ἕλληνα, ἔχοντα ἄμεσον ἢ ἔμμεσον τὴν σχέσιν πρὸς τὴν γλῶσσαν ταύτην, ἡ ὁποία, ἀναντιρρήτως, θὰ ἐπιβληθῇ, ἂν δὲν ἐπεβλήθη, ὡς ἐπίσημος γλῶσσα τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν

Ἐν Ἰβραημίᾳ τῇ 10-2-1949

ΑΛΥ ΝΟΥΡ

Καθηγητοῦ
τῶν Ἀραβικῶν εἰς τὰ Ἐκπαιδευτήρια
τῆς Ἑλλην. Κοινότητος Ἀλεξανδρείας

Ὁ ἀσχολούμενος μὲ τὰς δύο γλώσσας, τὴν Ἀραβικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικήν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ αἰσθανθῇ χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν, μετὰ τὴν περάτωσιν ἀξιολόγου ἔργου γεφυρώσεως τῶν δύο τούτων γλωσσῶν, τὸ ὁποῖον ἐξεπόνησαν οἱ ἀγαπητοὶ συνάδελφοι κ. κ. Σαμουὴλ Κάμελ καὶ Ἀρτέμιος Θαλασσινός.

Τὸ ἔργον τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν τῆς Ἀραβικῆς, καὶ ἐκεῖνο τῶν ἐπιθυμούντων νὰ γνωρίσουν καλῶς τος σχέσεις αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς, καθίστατο ὁσημέραι δυσχερὲς καὶ ἐπίπονον. Ἄλλοτε δὲ τοῖς ἐγένετο τοῦτο αἰτία ἀπωλείας σπανίων περιστάσεων, εἰς τρόπον ὥστε, ν' ἀποτυγχάνουν οἰκτρῶς, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ μεταγλώττησις καὶ ἡ ἑρμηνεία καθίσταντο ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη.

Τώρα ὅμως, μετὰ τὴν ἐκπόνησιν τοῦ περισπουδάστου τούτου νέου ἔργου, τὸ ὁποῖον συνέγραψαν ἐν συνεργασίᾳ οἱ κ. κ. Κάμελ καὶ Θαλασσινός, παρατηροῦμεν, ὅτι, ὅλαι αἱ δυσχέρειαι καὶ τὰ μεταξὺ τῶν δύο γλωσσῶν προσκόμματα, παραμερίζονται, τὸ σκότος ἐξαφανίζεται, ἡ ἀσάφεια ἐξαλείφεται.

Ὁ καθηγητὴς Σαμουήλ, ὁ ὁποῖος ἀπέκτησε διαπρεπῆ θέσιν εἰς τὸ πεδίον τῶν συγγραφέων, ἀφιέρωσεν τὴν ζωήν του καὶ ἀπέδειξε, ὅτι ὄντως κατέστη εἷς τῶν στυλοβατῶν τῆς πνευματικῆς ἀφυπνίσεως ἐν Αἰγύπτῳ.

Τὸ Λεξικὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχεις ἐνώπιόν σου ἕτοιμον, ἐπερατώθη κατόπιν μεγάλων προσπαθειῶν, θυσιῶν καὶ κόπων, μακροῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἐντατικῆς πνευματικῆς ἐργασίας, ἀπεριορίστου ὑπομονῆς καὶ ἐγκαρτερήσεως, προτερήματα διὰ τὰ ὁποῖα διακρίνονται οἱ συγγραφεῖς· ἔτι δὲ περισσότερον, οἱ δύο οὗτοι παρεκινήθησαν εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοῦ λαμπροῦ τούτου ἔργου ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζήλου καὶ εὐγενοῦς φιλοδοξίας διὰ νὰ ἀναπληρώσουν κενὸν εἰς τὴν Ἀραβικὴν βιβλιοθήκην καὶ νὰ ἱκανοποιήσουν μεγάλην ἀνάγκην τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὰς δύο ταύτας γλώσσας.

Ἐκφράζω τὰ θερμά μου συγχαρητήρια εἰς τοὺς δύο συγγραφεῖς, διότι κατώρθωσαν νὰ θέσουν τὸ χρυσοῦν τοῦτο γεφύρωμα μεταξὺ τῆς Ἀραβικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ συγχρόνως συγχαίρω τὴν Ἀραβικὴν βιβλιοθήκην, ἥτις ἐπλουτίσθη δι ἑνὸς τοιούτου πολυτίμου ἑλληνικοῦ βοηθήματος.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 20-10-50

علي نور
أستاذ اللغة العربيّة
بالمدارس اليونانيّة بالإسكندريّة

لا يَسع كلّ من اتّصل بسبب إلى اللغتين العربيّة واليونانيّة إلا أن يغتبط ويطمئنّ بعد أن اكتملت لهاتين اللغتين أدوات الاتّصال بفضل الأستاذين صموئيل كامل وأرتيميس ثلاسينوس.

فقد كان الأمر شاقًّا عسيرًا على قُرّاء العربيّة من اليونانيّين وغيرهم ممّن يرغبون في معرفة ما يُرادِفها في اللغة اليونانيّة، وكثيرًا ما وقف هٰذا حجر عثرة في سبيل تَعَلُّمهم وبَحْثهم، وضَيّع عليهم فُرَصًا نادرة، وباءوا بفشل كبير، وذٰلك في عهد هم أشدّ ما يكونون فيه احتياجًا للترجمة والتفسير.

والآن وقد طلع علينا الأستاذ صموئيل كامل بعمل عبقريّ جديد بفضل مُعاوَنة زميله النشط الأستاذ ثلاسينوس، نرى تلك الصعاب بين اللغتين تذوب ويُمحَى كُلّ إبهام ويَنقشع كُلّ غموض.

وللأستاذ صموئيل باع طويل في ميدان التأليف وقف عليه حياته فبرهن بحَقّ على أنّه أحد مُدعّمي النهضة الفكريّة الأبطال في مصر.

وهٰذا المُعجَم الذي تراه تحت ناظرك لا يُمثّل إلّا جهدًا كبيرًا وزمنًا طويلًا وعبقريّة فَذّة وصبرًا وجَلدًا ليس لغير صموئيل وثلاسينوس به طاقة.

وأكبر الظنّ أنّهما دفعا إلى هٰذا العمل الجليل بما وُهِبا من حميّة وغيرة وطموح نبيل، ليَسدّا به نقصًا في المكتبة العربيّة، وحاجة توجع قلوب المُتّصلين باللغتين.

وأنا إذ أُهنّئ المُؤلّفَيْن على براعتهما في بَسْط ذٰلك الجسر الذهبيّ بين العربيّة واليونانيّة، أُهنّئ المكتبة العربيّة وقد امتدّ إليها رافد يونانيّ كريم.

١٩٥٠/١٠/٢٠

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Καθηγητοῦ

τῶν Κυβερνητικῶν Σχολῶν Καΐρου

Μεγάλην ἱκανοποίησιν μοῦ προξένησεν ἡ εἴδησις τῆς ἐκδόσεως Ἀραβο - Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ ὑπὸ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἀρτεμίου Θχ αρσινοῦ καὶ Σαμουὴλ Κάμελ, διότι τοιοῦτον ἔργον κατέστη ἐπάναγκες διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Παροικίαν τῆς Αἰγύπτου, ἥτις ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκμάθῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου, ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς παρούσας ἀπαιτήσεις τῆς μεταβατικῆς περιόδου.

Τὸ βιβλίον τοῦτο, τὸ ὁποῖον διεξῆλθον μετὰ προσοχῆς, ἀκολουθεῖ ὅλως ἰδιαιτέραν μέθοδον διαφέρουσαν τῆς τῶν Ἀραβο - Ἀγγλικῶν ἢ Ἀραβο - Γαλλικῶν Λεξικῶν. Ἡ ταξινόμησις τῶν Ἀραβικῶν λέξεων καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον αὗται εἶναι κατακεχωρημέναι, καθιστοῦν τὴν χρησιμοποίησίν του εὔκολον καὶ ἁπλῆν εἰς σημεῖον ὥστε καὶ ὁ στοιχειῶδες τινα κατέχων τῆς Ἀραβικῆς νὰ δύναται νὰ ἐξεύρῃ εὐκόλως καὶ ταχέως τὴν ζητουμένην λέξιν.

Οἱ συγγραφεῖς, ὡς ἐκπαιδευτικοί, ἀποβλέποντες κυρίως εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς μαθητιώσης Ἑλληνικῆς νεολαίας, ἐπέτυχον εἰς τὸ νὰ καταστήσουν τὸ Λεξικὸν τοῦτο καὶ ἱκανὸν βοήθημα, ἀλλὰ καὶ ἀπαραίτητον εἶδος σχολικοῦ βιβλίου διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους :

α) Τὸ ρῆμα τὸ ὁποῖον εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν δίδεται πάντοτε εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἀορίστου, ἀποδίδεται καὶ εἰς τὸν ἐνεστῶτα, ἐὰν δὲ τοῦτο τυγχάνῃ σύνθετον, τότε παρατίθεται ἐντὸς παρενθέσεως ἡ ρίζα τοῦ ρήματος (οὐδὲν τῶν ἄλλων Λεξικῶν ἀποδίδει τοῦτο).

β) Τῶν ἀνωμάλων ὀνομάτων σχηματίζονται οἱ πληθυντικοί.

γ) Τῶν ἐπιθέτων σχηματίζονται τὰ θηλυκά. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν ἀπόδοσιν τῶν λέξεων εἰς τὴν ἑλληνικήν, αὕτη εἶναι ἀκριβὴς καὶ ἀντιληπτή, ἀποδίδονται δὲ καὶ αἱ πλέον ἀπώτεραι σημασίαι τῶν λέξεων.

Ἐκτιμήσας δεόντως τὴν σοβαρὰν καὶ ἐπιμελημένην ἐργασίαν τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων, οἵτινες δὲν ἐφείσθησαν κόπων καὶ θυσιῶν, ἵνα προσφέρουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παροικίαν τὸ πρῶτον τοῦ εἴδους τούτου πολύτιμον ἔργον, ἐκφράζω θερμὰ συγχαρητήρια, εὐχόμενος πᾶσαν ἐπιτυχίαν καὶ στέψιν τῶν προσπαθειῶν των.

Ἐν Καΐρῳ τῇ 19 - 2 - 49

المقدمة

الشكر والحمد لله جلّت قدرته لما أتاحه لنا من فضل إنجاز هٰذا العمل العسير حقًّا، والذي كان فوق طاقتنا. . .

عندما أخذنا في التفكير بتحمُّل هٰذا العبء كان الشوق يحدونا لخدمة اليونانيّين المُتمصِّرين وخاصّة طلاّب العِلْم، ولا تخفى حاجتهم الماسّة إلى تَعَلُّم اللغة العربيّة والإحاطة بأساليبها وإتقانها لما تربطهم بها وبأهلها من أواصر المَودّة والإخاء ولاسيّما وقد اتَّخذوا مصر وطنًا ثانيًا لهم أقاموا فيه. . .

ونحن من جانبنا لم نَدَّخر وسعًا لرفع المُستوى الروحيّ بين اليونانيّين الذين يدرسون اللغة العربيّة بَعْدَ أن لمسنا ما يُعانونه من صعاب في تذليل هٰذه اللغة وتَفَهُّم مَعانيها وما يُكلِّفهم هٰذا من جهد بالغ ومَشقَّة باهظة. . .

كُلّ هٰذه الظروف دفعتنا إلى أن نخطو بثبات لتحقيق هٰذه الغاية غير حافلين بكُلّ ما اعترضنا من عقبات تَخلَّلت القيام بهٰذا العمل. . .

وغنيّ عن القول أنّه ليس من اليسير الإقدام على طبع قاموس كهٰذا، فرغم أنّنا قضينا أكثر من خمس سنوات مُتعاقِبة نُرتِّب كلماته ونجلو غوامضه إلا أنّ ما بذلناه في سبيل ذٰلك من تضحيات جمّة لا يُقدِّرها حَقّها سوى من مارسوا مثل هٰذا العمل فيلمسون هٰذا الكفاح المُضني الذي عركناه. . .

وجدير بالذِّكْر في هٰذا أنّنا سلكنا هٰذا الطريق المحفوف بالصعاب دون أن نستعين بمراجع تهدينا سواء السبيل وذٰلك لخلوّ المكتبة من هٰذا النوع من الكتب، وأنّه ليَسرّنا أن تظفر المكتبة العربيّة اليونانيّة بهٰذا الكتاب الأوّل من نوعه. . .

ولقد تَوَخّينا أن نسلك في وضعه طريقة بسيطة غير ملتوية حتى يَستطيع المُبتدئ في اللغة أن يجد فيه ضالّته. . .

لا نَدَّعي الكمال فيما قمنا به من عمل، ولا نجعله سببًا للمُباهاة، إلا أنّه ممّا يُثلج صدورنا

ويدعو إلى أن نفخر حقًّا، أن نكون بهٰذا قد مَهَّدنا السبيل لغيرنا من الراسخين في آداب اللغتين العربيّة واليونانيّة ممّن يمتلكون وقتًا أوسع فيضطلعون بإكمال ما قد يعتري هٰذا الكتاب من نقص، ويُساعدون بذٰلك على إتمام النفع الذي نَنشده لخير المُواطنين ولربط العلاقات الروحيّة بين الشعبين الصديقين. . .

وفي الختام نُقدِّم أجزل الشكر وأخلصه لكُلّ من تَفضَّل بمُؤازرتنا، ونخصّ بالذِّكر زميلنا العزيز الأستاذ نيكيتاس باتروس الذي تَكَرَّم بمُراجَعة الكلمات اليونانيّة في جميع مراحل الطبع، والأستاذ نجيب ميخائيليدس لاهتمامه وإرشاداته الحكيمة ونصائحه الكريمة، والأستاذ علي نور المُدرِّس بالمدارس اليونانيّة بالإسكندريّة لتوجيهاته القيِّمة التي أخذنا بها، والأستاذ جورج بابادوبولو لتشجيعه الجميل. . .

ولا يفوتنا أن نثني على همّة الأخوين كومتا ونيقولا تسوماس، لما بذلاه من جهد صادِق وتسهيلات كريمة حتى تَمّ طَبْع هٰذا الكتاب بالصورة التي ظَهَرَ عليها.

صموئيل كامل عبد السيد ليسانسيه في الدراسات اليونانيّة واللاتينيّة	ارتيميس ثلاسينوس دبلوم المُعلِّمين

القاهرة في ١٥ ديسمبر ١٩٥٠

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Δόξαν καὶ εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν πρὸς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ὅστις ἠξίωσεν ἡμᾶς νὰ φέρωμεν εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως καὶ δυσχερὲς ἦτο καὶ ἀνώτερον τῶν δυνάμεων ἡμῶν.

Ἡ ἐπιθυμία ἀφ' ἑνός, ὅπως ἐξυπηρετήσωμεν τὸν Αἰγυπτιώτην Ἑλληνισμὸν καὶ ἰδίως τὴν μαθητιῶσαν Νεολαίαν κατὰ τὰς νεοδημιουργηθείσας συνθήκας καὶ ἀπαιτήσεις διὰ τὴν διαβίωσιν αὐτῆς ἐν τῇ προσφιλεῖ δευτέρᾳ ἡμῶν Πατρίδι τῇ Αἰγύπτῳ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ πρόθεσις ἡμῶν, ὅπως συμβάλωμεν κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐπίδοσιν τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν τῆς Ἀραβικῆς, παρεκίνησαν ἡμᾶς, ὅπως χωρήσωμεν μετὰ σθένους εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, παραβλέποντες πᾶσαν δυσχέρειαν καὶ παραμερίζοντες πάντα τὰ πρὸ ἡμῶν παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια.

Ἡ σύνταξις καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ ἀνὰ χεῖρας λεξικοῦ ὑπῆρξεν ἔργον ἐπίπονον καὶ δυσχερὲς διαρκέσαν ἐπὶ πέντε συναπτὰ ἔτη· αἱ εἰς τοιαῦτα ἔργα ἀπαντώμεναι δυσχέρειαι, κόποι καὶ θυσίαι εἶναι ἄπειροι καὶ εὐνόητοι, μόνοι δὲ οἱ περὶ τὴν λεξικογραφίαν καὶ δὴ τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης, εἰδικῶς ἀσχοληθέντες, δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς στενοχωρίας εἰς τὰς ὁποίας ἀποδύεται ὁ ἐπιδιδόμενος εἰς τοιοῦτον ἔργον. Σημειωτέον δέ, ὅτι βοηθήματα δὲν εἴχομεν, καθ' ὅτι παρόμοια ἔργα ἡ βιβλιογραφία δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ τοῦτο, διότι τὸ ἀνὰ χεῖρας πόνημα ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον εἰς τὸ εἶδός του. Ἐχαράξαμεν ἰδιόρρυθμον γραμμὴν καὶ κατάταξιν λέξεων, εἰς τρόπον ὥστε, ἡ χρησιμοποίησις αὐτοῦ νὰ καταστῇ εὐχερής.

Δὲν καυχώμεθα διὰ τὸ τέλειον τοῦ ἔργου, σεμνυνόμεθα, ὅμως διότι εἶναι τοῦτο τὸ πρῶτον εἰς τὸ εἶδός του καὶ εὐχόμεθα, ὅπως καταστῇ τοῦτο ἀφορμὴ ν' ἀσχοληθῶσι δεινότεροι ἡμῶν περὶ τὴν Ἀραβικὴν καὶ Ἑλληνικὴν φιλολογίαν καὶ περισσότερον χρόνον διαθέτοντες εἰς τὴν σύνταξιν τελειοτέρων πονημάτων, συντελοῦντες ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν τῶν ὁμογενῶν ὠφέλειαν καὶ πρόοδον, πρὸς στενωτέραν σύσφιγξιν τῶν πνευματικῶν σχέσεων τῶν δύο φίλων λαῶν

Περαίνοντες, ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίας εἰς τὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον κ. Νικήταν Πατρόν, ὅστις εἶχε τὴν εὐγενῆ

καλωσύνην νὰ ἀναθεωρῇ τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ βιβλίου τούτου καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκτυπώσεώς του.

Θερμὰς εὐχαριστίας ἐπίσης ἐκφράζομεν πρὸς τὸν σεβαστὸν καθηγητὴν κ. Εὐγένιον Μιχαηλίδην διὰ τὸ ἐπιδειχθὲν ὑπ' αὐτοῦ μέγα ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τὰς σοφὰς αὐτοῦ συμβουλὰς καὶ ὑποδείξεις. Ὡσαύτως δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους καθηγητας κ. κ. Ἄλυ Νοὺρ καὶ Γεώργιον Παπαδόπουλον, διὰ τὰς πολυτίμους ὑποδείξεις των.

Τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους κ. κ. Ἰωάν. Πεντάκην, Στυλ. Ζερεφὸν καὶ Βασ. Καλαμπαλίκην τοὺς φιλοτεχνήσαντας τὴν πρόσοψιν τοῦ βιβλίου εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ὁμολογοῦμεν τέλος πολλὴν χάριν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς κ. κ. Κων/τῖνον καὶ Νικόλαον Τσοῦμα ἰδιοκτήτας τοῦ ὁμωνύμου Τυπογραφείου, ἔνθα ἐξετυπώθη τὸ βιβλίον τοῦτο, διὰ τὴν σημαντικὴν αὐτῶν συμβολὴν καὶ τὰς πολλαπλᾶς ἐκδουλεύσεις πρὸς ταχεῖαν καὶ τελειοτέραν ἐκτύπωσιν τοῦ Λεξικοῦ.

ΑΡΤ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΣ & ΣΑΜΟΥΗΛ ΚΑΜΕΛ

Ἐν Καΐρῳ τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1950

ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΞΕΙΣ

'Αναγνῶστα,

Πρὸ τοῦ προβῇς εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ λεξικοῦ τούτου παρακαλεῖσαι, ὅπως ἔχῃς ὑπ' ὄψει σου τὰ κάτωθι:

1ον Τὸ ρῆμα εἴτε ἁπλοῦν εἶναι εἴτε σύνθετον, παρατίθεται πάντοτε εἰς τὸ γ'. ἑνικὸν πρόσωπον τοῦ ἀορίστου καὶ ἀποδίδεται ἑλληνιστὶ εἰς τὸ γ'. πρόσωπον τοῦ ἀορίστου, παραδείγματος χάριν كَتَبَ = ἔγραψε.

2ον Ἑκάστου ρήματος σχηματίζεται ὁ ἐνεστώς, χωρίζεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου δι' ἑνὸς κόμματος (،) π χ. أَبَاحَ ، يُبِيحُ

3ον Αἱ ἐντὸς παρενθέσεως εὑρισκόμεναι λέξεις (ἀραβικοῦ κειμένου), δεικνύουν τὴν ρίζαν τοῦ ρήματος ἢ τοῦ ὀνόματος, εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀνατρέξῃς, διότι ἐκεῖ θὰ εὕρῃς ὅλα τὰ σχετικὰ παράγωγα ἁπλᾶ ἢ σύνθετα ἐὰν ὑπάρχουν, παραδ. χάριν (بوح) أَبَاحَ ، يُبِيحُ (بوح) εἰς τὴν ρίζαν « بوح » ἀναφέρονται ὅλα τὰ σχετικὰ παράγωγα κ. λ. π.

4ον Ὅλων τῶν ὀνομάτων σχηματίζονται οἱ ἀνώμαλοι πληθυντικοὶ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ γράμματος τοῦ (πληθυντ. جمع) παραδειγ. χάριν أَبٌ ج . آبَاءٌ

5ον Ὅλων τῶν ἐπιθέτων σχηματίζονται τὰ θηλυκὰ διὰ τῶν συντετμημένων γραμμάτων τοῦ (θηλ. مث . مُؤَنَّث) παραδειγ. χάριν أَبْيَض مث . بَيْضَاءُ

6ον Ἐὰν συναντήσῃς ρῆμα ἢ λέξιν, ἡ ὁποία ἔχει ἐπὶ ἑνὸς τῶν γραμμάτων δύο ἢ τρία φωνητικὰ σημεῖα, π χ قُرْحَة ἢ عَمِقَ σημαίνει, ὅτι ἡ λέξις αὕτη ἢ τὸ ρῆμα ἀναγινώσκεται καὶ μὲ τὰ δύο ἢ τρία φωνητικὰ σημεῖα χωριστὰ δηλαδὴ قُرْحَة ἢ قَرْحَة ἢ عَمِقَ ἢ عَمُقَ ἢ عَمَقَ.

7ον Πολλάκις ἀπεδόθησαν ρήματα εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετὰ τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας, «τίς, τινός, τινί, τινά», ἃς μὴ χαρακτηρισθῇ τοῦτο ὡς ὑπεραρχαΐζον· ὑπεχρεώθημεν νὰ τὴν παραθέσωμεν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, πρὸς πληρεστέραν ἀπόδοσιν τῆς ἐννοίας τοῦ ρήματος.

8ον Ἡ ἀλφαβητικὴ σειρὰ τῶν λέξεων ἔχει ὡς ἑξῆς:

α) Προηγοῦνται πάντοτε αἱ διάφοροι γραφαὶ τῆς χάμζα (ء) ἤτοι « أ - ؤ - ئ » π. χ. سَأَلَ . سُؤَال . سُئِلَ

β) Ἀκολουθεῖ τὸ (ا) ἄλεφ, π.χ سَالَ

γ) Τὰ λοιπὰ γράμματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν ب . ت . ث

δ) Ἡ λέξις ποὺ ἔχει (ّ) σάντα εἰς ἓν τῶν γραμμάτων της, εὑρίσκεται εἰς τὴν σειρὰν τοῦ ἀσυναιρέτου τύπου· π χ. τὸ ρῆμα شَدَّ ἀσυναίρετον شَدَدَ ἡ θέσις του εὑρίσκεται μετὰ τὴν ἀλφαβητ. σειρὰν τοῦ شَدَخَ · ἕτερον παράδειγμα, τὸ ρῆμα شَمَّ κατατάσσεται κατόπιν τοῦ ρήματος شَمَلَ κ. ο. κ.

9ον Ἐὰν ρῆμα σύνθετον ἢ λέξις δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ζητουμένην οἰκείαν θέσιν, π. χ « إِسْتَسْلَمَ ἢ تَدَحْرَجَ » τότε, ἀποβάλλων τὴν αὔξησιν συμφώνως πρὸς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας παραθέτομεν κατωτέρω, εὑρίσκεις τὴν ρίζαν τῆς λέξεως ἢ τοῦ ρήματος, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπαραιτήτως ἐκ τριῶν (3) ριζικῶν γραμμάτων ὡς π. χ. سلم ἢ σπανιώτερον ἐκ τεσσάρων (4) ὡς π.χ. دَحْرَجَ ὁπότε, εἰς τὴν ἀλφβ. σειρὰν م ل س καὶ ج ر ح د θὰ εὕρῃς ὅλα τὰ σχετικὰ σύνθετα ἢ ἁπλᾶ, ρήματα καὶ παράγωγα τῆς ζητουμένης λέξεως ἢ ρήματος.

Διὰ νὰ σὲ διευκολύνωμεν ἔτι περισσότερον εἰς τὴν ἐξεύρεσιν οἱασδήποτε λέξεως κατὰ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ λεξικοῦ τούτου ἰδίως δὲ οἱουδήποτε ἄλλου (ἀραβο-ἀραβικοῦ ἢ ἀραβο γαλλικοῦ ἢ ἀραβο ἀγγλικοῦ κ λ π.), ἀλλ' ἔστω καὶ ἀπὸ γραμματικῆς ἀπόψεως, παραθέτομεν κατωτέρω ὡρισμένας χρησίμους πληροφορίας καὶ ἐπεξηγήσεις δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων (ηὐξημένων) ρημάτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παραγώγων λέξεων.

Τὸ ρῆμα εἰς τὴν Ἀραβικὴν γλῶσσαν, ἐὰν μὲν εἶναι ἁπλοῦν ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν γραμμάτων καὶ ὀνομάζεται «ثُلَاثِيّ τριγράμματον» ἢ ἐκ τεσσάρων καὶ ὀνομάζεται «رُبَاعِيّ τετραγράμματον» π.χ. فَعَلَ - فَعْلَلَ, τὰ γράμματα δὲ αὐτῶν εἶναι ριζικὰ καὶ καλοῦνται: فِعْلٌ مُجَرَّد ثُلَاثِيّ καὶ فِعْلٌ مُجَرَّد رُبَاعِيّ.

Ἐὰν δὲ τὸ ρῆμα εἶναι σύνθετον (ηὐξημένον), δηλαδή, ἐὰν εἰς τὸ τριγράμματον ἢ τετραγράμματον προστεθῇ αὔξησις τότε ὀνομάζεται τὸ μέν, « τριγράμματον ηὐξημένον ثُلَاثِيّ مَزِيد » τὸ δέ, «τετραγράμματον ηὐξημένον رُبَاعِيّ مَزِيد ».

Ἐκ ρήματος « τριγραμμάτου ثُلَاثِيّ » σχηματίζονται 12 ηὐξημένοι τύποι τὰ δὲ προστιθέμενα γράμματα θὰ εἶναι: ἕνα ἢ δύο ἢ τρία· τὸ δὲ ρῆμα ποὺ λαμβάνει αὔξησιν ἑνὸς γράμματος ὀνομάζεται« رُبَاعِيّ 4 γράμματον » τὸ λαμβάνον αὔξησιν δύο γραμ. ὀνομάζεται : « خُمَاسِيّ 5/γράμματον », καὶ τὸ λαμβάνον αὔξησιν τριῶν γραμ. ὀνομάζεται : « سُدَاسِيّ 6/γράμματον ».

Ἐκ ρήματος « τετραγραμμάτου رُبَاعِيّ مُجَرَّد » σχηματίζονται (3) ηὐξημένοι τύποι· τὰ δὲ προστιθέμενα γράμματα θὰ εἶναι: ἕνα ἢ δύο.

Ὡς τύπος ρήματος λαμβάνεται τὸ «فَعَلَ» ἐπὶ τοῦ ὁποίου κλίνονται ὅλα τὰ ρήματα.

Κατωτέρω παραθέτομεν κατάλογον τῶν ηὐξημένων τύπων τῆς τριγραμμάτου καὶ τετραγραμμάτου ρίζης καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν κυριωτέρων παραγώγων.

ΠΙΝΑΞ Α΄.

Οἱ 12 ηὐξημένοι τύποι τῆς τριγραμμάτου ῥίζης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα

مَزِيدَاتُ الأفعالِ الثُّلاثيّةِ ومُشْتَقّاتُها

	Ἀόριστος γ΄ πρόσωπ. الماضى	Αὔξησις حروف الزيادة	Ἀπαρέμφατον المصدر	Ἐνεργητ. Μετοχή اسم فاعل	Παθητική Μετοχή اسم مفعول
ΡΙΖΑ	فَعَلَ		فِعْلٌ	فاعِلٌ	مَفْعولٌ
1ος Τύπος ηὐξημένος	أَفْعَلَ	أ	إِفْعالٌ	مُفْعِلٌ	مُفْعَلٌ
2ος Τύπος ηὐξημένος	فَعَّلَ	ع	تَفْعِيلٌ ἢ تَفْعِلَةٌ	مُفَعِّلٌ	مُفَعَّلٌ
3ος Τύπος ηὐξημένος	فاعَلَ	ا	فِعالٌ ἢ مُفاعَلَةٌ	مُفاعِلٌ	مُفاعَلٌ
4ος Τύπος ηὐξημένος	تَفَعَّلَ	ت ، ع	تَفَعُّلٌ	مُتَفَعِّلٌ	مُتَفَعَّلٌ
5ος Τύπος ηὐξημένος	تَفاعَلَ	ت ، ا	تَفاعُلٌ	مُتَفاعِلٌ	مُتَفاعَلٌ
6ος Τύπος ηὐξημένος	إِنْفَعَلَ	إ ، ن	إِنْفِعالٌ	مُنْفَعِلٌ	مُنْفَعَلٌ
7ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْتَعَلَ	إ ، ت	إِفْتِعالٌ	مُفْتَعِلٌ	مُفْتَعَلٌ
8ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْعَلَّ	إ ، ل	إِفْعِلالٌ	مُفْعَلٌّ	مُفْعَلٌّ
9ος Τύπος ηὐξημένος	إِسْتَفْعَلَ	إ ، س ، ت	إِسْتِفْعالٌ	مُسْتَفْعِلٌ	مُسْتَفْعَلٌ
10ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْعَوْعَلَ	إ ، ع ، و	إِفْعِيعالٌ	مُفْعَوْعِلٌ	مُفْعَوْعَلٌ
11ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْعالَّ	إ ، ا ، ل	إِفْعِيلالٌ	مُفْعالٌّ	مُفْعالٌّ
12ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْعَوَّلَ	إ ، و ، و	إِفْعِوّالٌ	مُفْعَوِّلٌ	مُفْعَوَّلٌ

ΠΙΝΑΞ Β'.

Οἱ 3 ηὐξημένοι τύποι τῆς τετραγραμμάτου ῥίζης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παράγωγα

مَزِيدَاتُ الأَفعالِ الرُّباعِيّةِ ومُشتَقّاتُها

	Ἀόριστος γ πρόσωπ. الماضى	Αὔξησις حروف الزيادة	Ἀπαρέμφατον المصدر	Ἐνεργητ. Μετοχή اسم فاعل	Παθητική Μετοχή اسم مفعول
ΡΙΖΑ	فَعْلَلَ		فِعْلالٌ ἢ فَعْلَلَة	مُفَعْلِلٌ	مُفَعْلَلٌ
1ος Τύπος ηὐξημένος	تَفَعْلَلَ	ت	تَفَعْلُلٌ	مُتَفَعْلِلٌ	مُتَفَعْلَلٌ
2ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْعَلَلَّ	إ ، ل	إِفْعِلالٌ	مُفْعَلِلٌ	مُفْعَلَلٌ
3ος Τύπος ηὐξημένος	إِفْعَنْلَلَ	إ ، ن	إِفْعِنْلالٌ	مُفْعَنْلِلٌ	مُفْعَنْلَلٌ

Ἔχοντες λοιπὸν ὑπ' ὄψει τοὺς δύο ἀνωτέρω πίνακας ἐξευρίσκετε τὰ σύνθετα ῥήματα καὶ τὰς συνθέτους λέξεις· ἰδοὺ παραδείγματα ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω :

1ον Ἔστω τὸ 4/γράμματον ῥῆμα : أَخْرَجَ ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξημένον τύπον ἀριθ. 1 τοῦ Α'. πίνακος κατὰ τὸ أَفْعَلَ ἡ ῥίζα του εἶναι خَرَجَ

2ον Ἔστω τὸ 4 γράμματον ῥῆμα : قَاتَلَ ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξ. τύπον ἀριθ. 3 τοῦ Α'. πίνακος κατὰ τὸ فَاعَلَ ἡ ῥίζα του εἶναι قَتَلَ

3ον Ἔστω τὸ 5/γράμματον ῥῆμα : تَسَاءلَ ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξ. τόπον ἀριθ. 5 τοῦ Α' πίνακος κατὰ τὸ تَفَاعَلَ ἡ ῥίζα του εἶναι سَأَلَ

4ον Ἔστω τὸ 5/γράμματον ῥῆμα : إِنْهَزَمَ ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξ. τύπον ἀριθμ. 6 τοῦ Α' πίνακος κατὰ τὸ إِنْفَعَلَ· ἡ ῥίζα του εἶναι هَزَمَ·

5ον Ἔστω τὸ 6/γράμματον ῥῆμα : أَسْتَغْنَى , ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξ. τύπον ἀριθμ. 9 τοῦ Α' πίνακος κατὰ τὸ إِسْتَفْعَلَ· ἡ ῥίζα του εἶναι غَنِيَ κ. ο. κ.

6ον Ἔστω τὸ ρῆμα : تَدَحْرَجَ ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξ. τύπον ἀριθ. 1 τοῦ Β' πίνακος κατὰ τὸ تَفَعْلَلَ ἡ ρίζα του εἶναι دَحْرَجَ ἕτερον παράδειγμα تَسَلْسَلَ ἡ ρίζα του εἶναι سَلْسَلَ.

7ον Ἔστω τὸ ρῆμα : إِقْشَعَرَّ ὑπάγεται εἰς τὸν ηὐξ. τύπον ἀρ. 2 τοῦ Β' πίνακος κατὰ τὸ إِفْعَلَلَّ ἡ ρίζα του εἶναι قَشْعَرَ κ. ο. κ.

Συντετμημέναι λέξεις إختصارات

Ἑλληνικοῦ κειμένου

αἰτλγ.	αἰτιολογικόν
ἀμετ.	ἀμετάβατον
ἀνατ.	ἀνατομία
ἀριθμ.	ἀριθμητική
ἀστρον.	ἀστρονομία
γεωγρ.	γεωγραφία
γεωμτρ.	γεωμετρία
γραμτ. ἢ γρμτ.	γραμματική
ἐμπόρ.	ἐμπόριον
ἐμπορ.	ἐμπορικῶς
ἔντ.	ἔντομον
ἐπίρ.	ἐπίρρημα
ἐργλ.	ἐργαλεῖον
ἰατρ.	ἰατρική
κν.	κοινῶς
μετ. ἢ μετβ.	μεταβατικον
μουσ.	μουσική
Μουσουλμ. ἢ μουσλμ	Μουσουλμᾶνος - ικός - ισμός
ὀργ.	ὄργανον
πτ.	πτηνόν
φυσ.	φυσική
χρον.	χρονικόν

Ἀραβικοῦ κειμένου

ج . = جَمْع Πληθυντικός

مذ . = مُذَكَّر Ἀρσενικόν

مث . = مُؤَنَّث Θηλυκόν

(الألف) ا = 1

أ — Ὦ ! — Μήπως ;

آبَ ، يؤوب (أوب) — Ἐπέστρεψε, ἐπανῆλθε.

آبُ — Αὔγουστος (μὴν)

أبٌ ج . آباءٌ — Πατήρ.

أُبُوَّةٌ — Πατρότης.

أَبَوِيٌّ — Πατρικὸς

أباحَ ، يُبيح (بوح) — Ἐπέτρεψε, ἔδωσε τὴν ἄδειαν. —ἀπεκάλυψε (μυστικόν), διέδωσε.

أبادَ ، يُبيد (بيد) — Ἠφάνισε, ἐξεμηδένισε, κατέστρεψε.

ابتاع ، يبتاع — Ἠγόρασε

ابْتدرَ، يَبتَدِرُ (بدر) — Ἔσπευσε πρός τι, προέφθασε, προσέτρεξε. προκατέλαβε

ابتزَّ، يبتزّ (بزّ) — Ἥρπασέ τι διὰ τῆς βίας, ἐλήστευσε, ἐσφετερίσθη.

ابتسم ، يبتسم (بسم) — Ἐμειδίασε.

ابْتكر ، يبْتكِر (بكر) — Κατέλαβέ τι (προώρως, ἐνωρίς), προκατέλαβε — ἐπενόησε.

ابْتَلى ، يبْتلي (بلي) — Ἐδοκίμασέ τινα, ἀπέκτησε πεῖράν τινος.

ابتهج ، يبتهج (بهج) — Ἐχάρη, ηὐφράνθη.

ابْتهل ، يَبتَهِل (بهل) — Ἱκέτευσε, ἐδεήθη, παρεκάλεσε.

أبْحر ، يُبحر (بحر) — Ἀνεχώρησε, ἀπέπλευσε.

أبَّد ، يؤَبِّد — Διαιώνισε, κατέστησέ τι αἰώνιον.

أَبَدٌ ج . آباد — Χρόνος, αἰών—Ἀεί

أَبديٌّ ومؤَبَّدٌ — Αἰώνιος, παντοτεινός, ἀένναος.

أبَديَّة — Αἰωνιότης, ἀθανασία.

أبْدى، يبدي (بدو) — Ἐφανέρωσε, ἔδειξε

أبَرَ ، يأبر — Ἐκέντησε κν. ἐτσίμπησε, —Ἐνεβολίασε.

إبْرةٌ — Κέντρον, βελόνη

أبْرشيّة — Ἐνορία, ἐπαρχία, ἐπισκοπή.

أبْرَصُ — Λεπρός.

أبْرَقَ، يُبرِق (برق) — Ἤστραψε, ἔλαμψε, —Ἐτηλεγράφησε.

إبْريزٌ — Γνήσιος χρυσός ἢ ἄργυρος.

إبْريقٌ — Εἶδος δοχείου κν. μπρίκι

إبْزيمٌ — Πόρπη.

إبْطٌ — Μασχάλη.

أبطأ ، يُبطئ (بطأ) — Ἐβράδυνε, ἤργησε.

أبطل، يبطل (بطل) — Ἠκύρωσε, κατήργησε.

أبَقَ ، يَأبق — Ἐδραπέτευσε, ἔφυγε.

آبِقٌ — Φεύγων, δραπέτης.

أبْكَمُ — Ἄλαλος, ἄφωνος (βουβός).

إبِل ج . آبال — Κάμηλος.

أبلَّ ، يبلُّ (بلّ) — Ἐθεραπεύθη

أبلَق — Λευκόμαυρος.

أبْلَهُ — Ἠλίθιος, βλάξ.

أَبْلَى ، يَبْلِي (بلي) 'Ετελειοποίησέ τι, ἀπέδωσέ τι, τελείως.

إبليس Διάβολος, Βελίαρ, Πειρασμός, Δαίμων, Σατανᾶς.

أَبَّنَ ، يُؤَبِّن (الميّت) Ἔπλεξε ἐγκώμιον (νεκροῦ), ἐνεκρολόγησε.

ابن Υἱός, τέκνον, παιδίον.

ابنة Θυγάτηρ, κόρη.

تأبين Νεκρολογία, ἐγκώμιον νεκροῦ, ἐλεγεία.

إبّانُ Χρόνος, περίοδος.

أبنوس Ἔβενος.

أُبَّهَة Λαμπρότης, μεγαλεῖον.

إبهام Ἀντίχειρ.

أَبَهَ ، يأبَه Ἐφρόντισε, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει

أَبَى ، يأبى Ἠρνήθη, ἀπεποιήθη, ἀπέρριψε.

إباء Ἄρνησις, ἀποποίησις.

أَبِيّ Ἀπαξιῶν, περιφρονῶν.

أبيض م‍ث. بيضاء Λευκός, ἄσπρος.

إتَّأَد ، يتّأد (وأد) Ἔπραξέ τι μέ βραδύτητα, ἐνήργησεν ἀργά.

أتان Ὄνος (ἡ)

إتاوة Δωροδοκία, φόρος.

إتّجه، يتّجه (وَجّهَ) Προσηλώθη, διηυθύνθη.

إتّحد، يتّحد (وحدَ) Ἡνώθη, συνηνώθη, ἑνωποιήθη— συνεφώνησε.

إتّحاد Ἕνωσις, σύνδεσμος, σωματεῖον, σύμπνοια

أُتْرُنج ، أُتْرُج Κίτρον (δένδρον-καρπός)

إتّسع ، يتّسع (وسع) Ηὐρύνθη, ἐπλατύνθη, ἐφάρδυνε.

إتّضح ، يتّضح (وضح) Διεσαφηνίσθη, διηυκρινίσθη.

اتّضع ، يتّضع (وضع) Ἐταπεινώθη.

اتّفق ، يتّفق (وفق) Συνεφώνησε.

اتّقد ، يتّقد (وقد) Ἀνεφλέγη, ἥναψε.

اتّقى ، يتّقي (وقى) Προεφυλάχθη, ἐπροστατεύθη.

اتّكأ ، يتّكئ (وكأ) Ἐστηρίχθη, ἐβασίσθη, ἀκούμπησε.

اتّكل ، يتّكل (وكل) Ἐβασίσθη, εἶχε πεποίθησιν ἐπί τινος.

أتّون Κάμινος (καμίνι).

اتّهم ، يتّهم (وهم) Ἐνοχοποίησε, κατηγόρησε.

أتى ، يأتي Ἦλθε, ἔφθασε. —Ἔπραξε

أتى بـ Ἔφερε, ἐκόμισε, προσεκόμισε.

تأتّى له Προητοιμάσθη, διετέθη.

الآتي Ὁ κατωτέρω, ὁ κάτωθι.

أثّث ، يؤثّث Ἐπίπλωσε.

أثاث Ἔπιπλα.

أثار ، يثير (ثور) Ἤγειρε, διήγειρε, ἐξῆψε.

آثر ، يؤثر (على) Ἐπροτίμησε, ἐξέλεξε.

أثَرَ ، يأثُر Ἀνέφερε — Μετέφερε.

أثّر ، يؤثّر Ἐπέδρασε, ἐπηρέασε, ἀφῆκε ἴχνη.

استأثر بالشيء Ὠκειοποιήθη, ἐσφετερίσθη, διεξεδίκησε.

تأثّر ، يتأثر	Ἐπηρεάσθη.
أثَر ج . آثار	Ἴχνος, μνημεῖον (ἀρχλ.)
أثَرة واستئثار	Ἐγωϊσμός.
في اثْرِه	Ἐπὶ τὰ ἴχνη τινός.
ايثار	Προτίμησις, ἐκλογή.
تأثير	Ἐπίδρασις, ἐπιρροή, ἐπηρεασμός·
مأثرة ج . مآثر	Διάσημον ἔργον
مأثور	Παραδεδομένος ἐκ παραδόσεως
متأثر	Ἐπηρεασμένος, συγκεκινημένος.
أثرى ، يثري (ثرى)	Ἐπλούτισε.
أثير	Αἰθήρ.
أثِم ، يأثَم	Ἡμάρτησε, ἔσφαλε.
إثم ج . آثام	Ἁμάρτημα, σφάλμα, παράπτωμα, κρῖμα,
أثيم ج . أثماء	Ἁμαρτωλός, ἔνοχος, κακοποιός.
أثناء	Ἐνῷ, ἐν ᾧ χρόνῳ
أثنى، يثني (ثني)	Ἐπήνεσε, ἐνεκωμίασε.
أجاب ، يجيب (جوب)	Ἀπήντησε, ἀπεκρίθη.
أجاز ، يجيز (جوز)	Ἐπέτρεψε, ἔδωσεν ἄδειαν— Ἐβράβευσε.
اجتاز، يجتاز (جوز)	Ὑπερέβη, διέσχισε, διέβη.
اجتنب ، يجتنب	Ἀπέφυγε, ἀπεμακρύνθη.
اجتهد ، يجتهد	Προσεπάθησε, ἐπεμελήθη.
أجّ ، يؤجّ	Ἀνεφλέγη, ἤναψε (ἡ φωτιά)
أجدى، يجدي (جدى)	Ὠφέλησε, παρεχώρησε, ἐπρομήθευσέ τινί τι.
أجَر، يأجر	Ἤμειψε, ἀντήμειψε.
آجر، يؤجّر	Ἐνοικίασε, ὑπενοικίασε, ἐμίσθωσε.
استأجر، يستأجر	Ἐζήτησε δι' ἐνοικίασιν, ἐνοικίασέ τι.
أجْر	Ἀμοιβή, ἀνταμοιβή
اجْراء	Ἐνέργεια, πρᾶξις.
آجُر	Πλίνθος.
أجْرة	Μίσθωμα, μισθός.
ايجار	Ἐνοικίασις, ἐνοίκιον.
أجير	Μισθωτός, ὑπηρέτης, ὑπάλληλος.
أجِل، يأجَل	Ἤργησε, ἠργοπόρησε.
أجّل، يؤجّل	Ἀνέβαλε, ἐπεβράδυνέ τι.
استأجل، يستأجل	Ἐζήτησε τὴν ἀναβολήν.
تأجّل ، يتأجّل	Ἀνεβλήθη, ἐπεβραδύνθη.
أجلّ، يجلّ (جلّ)	Ἀνύψωσε, κατέστησέ τινα μεγαλοπρεπῆ, μεγαλειώδη, ἐτίμησε.
أجَلْ	Μάλιστα, ναί, ὄντως.
أجَل	Περίοδος, χρονικὸν διάστημα.
لأجْل	Πρὸς χάριν, πρὸς τιμήν, ἕνεκα.
آجلاً أمْ عاجلاً	Θᾶττον ἢ βράδιον.
أجَمة	Πυκνοθαμνών.
أجَن ، يأجن	Ἤλλαξε (τὸ ὕδωρ γεῦσιν καὶ χρῶμα).
أجْنبي	Ξένος, ἀλλότριος, ἀλλοεθνής.
أجَنة	Σμίλη (ἐργαλ. ξυλουργοῦ).
أجْهر	Ὁ μὴ βλέπων εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ὁ καμίων τοὺς ὀφθαλμούς.

أَجهضت المرأة، تجهض (جَهَض) Ἔπαθε ἔκτρωσιν ἡ γυνή, ἀπέβαλε.

آحٌ Τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ (ἀσπράδι).

أَحاط، يحيط (حوط) Περιετοίχισε, περιεκύκλωσε, περιέβαλε.

أَحال، يحيل (حول) Ἀπετελείωσε, συνεπλήρωσεν ἔτος—Μετέτρεψε, μετήλλαξε.

أَحبط، يحبط (حَبِط) Ἐματαίωσε, ἠμπόδισέ τι, ἠκύρωσε.

اْحتاجَ، يحتاج (حوج) Ἐχρειάσθη, εἶχεν ἀνάγκην τινός.

احتاط، يحتاط (حوط) Προεφύλαξε, διεφύλαξε, περιέβαλε, ἐπηγρύπνησε.

احتال، يحتال (حيل) Ἐπενόησε, ἐμηχανεύθη, ἐδολιεύθη.

احتجّ، يحتج (حجج) Διεμαρτυρήθη.

احتدّ، يحتد (حدد) Ἐδυνάμωσε, ὠργίσθη, ἐξηρεθίσθη, ὠξύνθη.

احتدمَ، يحتدم (حدم) Παρωργίσθη, ὠργίσθη.

إحترس، يحترس (حرس) Προεφυλάχθη.

إْحترم، يحترم (حرم) Ἐσεβάσθη.

إْحتسب، يحتسب (حسب) Ὑπελόγισε, ἐθεώρησε, ἔλαβε ὑπ' ὄψει—Ἀπώλεσεν ἔφηβον.

إْحتَفَلَ، يحتفل (حفل) Ἑώρτασε, ἐπανηγύρισε, ἔκαμε τελετήν

إْحتَفى، يحتفي (حفى) Περιεποιήθη, ὑπεδέχθη καλῶς—Περιεπάτησεν ἀνυπόδητος.

احتَقَر، يحتقر Ἐξηυτέλισε, ἐταπείνωσε, περιεφρόνησε.

اْحتكَر، يحتكر Ἰδιοποιήθη, ἐμονοπώλησε (εἶχε τὸ μονοπώλιόν τινος).

إحتلّ، يحتل Κατέλαβε, ἐκυρίευσε, κατέκτησε.

أَحجم، يحجم Ἀφέστη, ἀπέσχε.—ἐθήλασε ἡ γυνὴ διὰ πρώτην φοράν.

أُحْجِيَّة Αἴνιγμα, γρῖφος.

أَحّدَ، يؤحّدُ (وحد) Ἥνωσεν εἰς ἕν, ἐνωποίησε (πολλὰ εἰς ἕν)

أَحدٌ مث. إحدى Εἷς, ἕνας, τίς,

يوم الأحد Κυριακὴ (ἡμέρα).

آحَادٌ Μονάδες.

أْحدَبُ (حدب) Κυφός, καμπούρης, κυρτός.

أْحدَقَ، يحدق (حدق) Περιεκύκλωσε, περιέβαλε, περιέφραξε

أْحرَزَ، يحرز (حرز) Ἀπέκτησε, ἐπέτυχε.

أْحرَى، يحرى (حَرَى) Ὠλιγόστευσέ τις τι.

أْحصَى، يحصى (حصَى) Κατεμέτρησε, ἠρίθμησε, ὑπελόγισε.

أَحلّ، يُحِلّ (حلّ) Διέλυσε, ἠκύρωσε, —Ἐφιλοξένησε —Κατέστησέ τι νόμιμον.

أْحمرُ مث. حَمراء Ἐρυθρός, κόκκινος.

أْحمَقُ Μωρός, κουτός, ἠλίθιος.

أْحوَلُ Ἀλλοίθωρος.

أْحيَا، يحيي (حيي) Ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωήν, ἔζησέ τινα.

أخٌ ج. إخْوَةٌ وإخوانٌ Ἀδελφός.

أختٌ ج. أخوات Ἀδελφή.

إخْتال، يختال (خيل) Ἐκομπορρημόνησε.

إخترع ، يخترع (خرع) — Ἐφεῦρε, ἐπενόησε, ἀνεκάλυψε, ἐμηχανεύθη.

إختزل ، يختزل (خزل) — Συνέταμε (ἐσυντόμευσε), ἡπλοποίησε—Ἐστενογράφησε.

اختص، يختص (خص) — Εἰδικεύθη.

اْختصر، يختصر (يختصر) — Ἡπλοποίησε (εἰς τὴν ἀριθμ.), συνέπτυξε.

اْختطّ، يختط (خطط) — Ἐθεμελίωσε, ἐχάραξε, (ἔσυρε γραμμάς).

اختفى، يختفي (خفى) — Ἐκρύβη.

اختلّ، يختل (خلل) — Διεταράχθη (νοῦς)—ἐγένετο ὄξος, κν. ἐξύνισε.

اختلج ، يختلج (خلج) — Ἐτινάχθη, ἐκλονίσθη—Κατετρύχετο—Ἀπησχόλησέ τι τὸν νοῦν.

اختلس، يختلس (خلس) — Ἔκλεψε, ὑπεξήρεσε, ἐσφετερίσθη.

اختلف، يختلف (خلف) — Διέφερε (ἦτο διάφορος), διεφώνησε.

أخدود — Αὖλαξ (χαντάκι), ἴχνος μαστιγώσεως ἐπὶ τοῦ δέρματος.

أخذ ، يأخذ — Ἔλαβε, παρέλαβε, ἐπῆρε.

آخذ ، يؤاخذ — Ἐπέπληξε, ἐπετίμησε.

أخذ بيده — Ἐβοήθησε.

أخذ حذره — Ἐπρόσεξε, ἐφρόντισε, ἐπρονόησε ἐνδιεφέρθη.

أخذه على غرّة — Ἐξέπληξε, (ἐξάφνιασέ τινα)

إتّخذ ، يتخذ — Ἐξέλεξε—Καθιέρωσε, κατέστησε, ἐξέλαβε.

لا تؤاخذني — Συγγνώμη.

أخذ — Λῆψις, ἀπολαβή, —Τιμωρία—Ἕξις.

مأخذ ج. مآخذ — Τρόπος—Πηγή.

أخّر ، يؤخّر — Ἐβράδυνέ τι, ἠργοπόρησέ τι, καθυστέρησέ τι.

تأخّر، يتأخر — Ἤργησε, ἠργοπόρησε, καθυστέρησε, ἐβράδυνε.

آخَر مث. أخرى — Ἄλλος, ἕτερος.

آخر وأخير — Τελευταῖος, ἔσχατος—Τέλος, τέρμα.

الآخرة — Ἡ μέλλουσα ζωή.

أخيراً — Τελευταίως, ἐσχάτως, τέλος, ἐν τέλει.

تأخير — Ἀργοπορία, καθυστέρησις, ἐπιβράδυνσις.

مؤخّر — Τὸ τελευταῖον μέρος ἑκάστου πράγματος.

متأخر — Καθυστερημένος—Ὑπόλοιπον

أخضر مث. خضراء — Πράσινος.

أخطأ، يخطيء (خطأ) — Ἔσφαλε, ἔλαθε, ἔκαμε λάθος, σφάλμα, παράπτωμα.

اخفق، يخفق (خفق) — Ἀπέτυχε—Ἐπτερύγισε.

أخلى، يخلي (خلي) — Ἐκένωσε (ἄδειασε) τόπον.

أخمص (القدم) — Τὸ τμῆμα τοῦ πέλματος τὸ μὴ ἐγγίζον τὴν γῆν.

أخنف — Ρινόφωνος.

أخنى ، يخنى عليه الدهر (خنى) — Ἔφθειρε, κατέστρεψε, κατέβαλεν (ὁ χρόνος).

أخى وآخى — Ἀδελφοποιήθη.

تآخى ، يتآخى — Ἀπεκάλεσεν ἢ ἐθεώρησεν ἀδελφόν.

توخّى ، يتوخى — Εἶχε σκοπόν, δ.ηυθύνθη πρός.

أخوّة وإخاء — Ἀδελφοσύνη, ἀδελφότης.

أخوي — Ἀδελφικός.

أدار ، يدير (دور) — Ἐγύρισε ἢ ἔστρεψέ τι — Διηύθυνε

إدارة — Διεύθυνσις.

أَدان ، يدين (دين) — "Εκρινε, κατέκρινε — 'Εδάνεισε.

إدانة — Κατάκρισις—Δάνειον, πίστωσις.

أدَبَ ، يأدب — 'Εφιλοξένησε, ἐκάλεσεν εἰς (συμπόσιον, γεῦμα).

أدّبَ ، يؤدب — 'Εξεπαίδευσε, διεπαιδαγώγησε, ἐμόρφωσε— 'Επέπληξε, ἐτιμώρησε.

تأدّبَ ، يتأدّب — 'Εξεπαιδεύθη, διεπαιδαγωγήθη, ἐμορφώθη, ἀπέκτησεν (ἦθος, ἀγωγήν).

أدَب ، — "Ηθος, ἀγωγή, ἀνατροφή.

كليّة الآداب — Κλάδος τῆς Φιλολογίας.

أديب — Λόγιος, σοφός μορφωμένος, φιλόλογος

تأديب — Σωφρονισμός, ἠθικοποίησις, ἐπιτίμησις.

مجلس تأديب — Πειθαρχικὸν συμβούλιον.

مأدُبة — Συμπόσιον, εὐωχία, δεῖπνον.

مؤدّب — Καλοανατεθραμμένος, ἠθικός

أدْبر ، يدبر (دبر) — "Εφυγε, ἔστρεψε τὰ νῶτα, ὀπισθοχώρησε.

ادّخر ، يدخر (دخر) — 'Εξοικονόμησε, ἀπεταμίευσε.

أدْرك ، يدرك (درك) — 'Αντελήφθη, ἠνόησε, κατενόησε —"Εφθασε.

إدّعى ، يدعي (دعو) — Διϊσχυρίσθη, ἠξίου, διεξεδίκησε · "Ηγειρε δίκην

أدْلى ، يدلي (دلو) — "Ηντλησε (κατεβίβασε κάδον εἰς φρέαρ)— 'Εκακολόγησε—Προσήγαγεν—Κατέθεσε.

أدَم ، يأدم — 'Εβούτηξε τὸ ψωμί εἰς ἄρτυμα,—Συνεφιλίωσέ τινα —'Εγένετο χρώμ. μελαχροινοῦ.

آدم — 'Ο 'Αδάμ—Μελαχροινός.

أُدْم ، إدام — "Αρτυμα.

أُدْم — Οἰκειότης, συμφωνία.

أُدْمَة — Μελαχροινότης.

أَدَمَة وأَدَم — Δέρμα ἀνθρώπου.

أديم — 'Επιφάνεια γῆς—Δέρμα.

أدْمَن ، يدمن (دَمَن) — 'Επεδόθη εἴς τι, παρεδόθη εἴς τι, ἀφιερώθη εἴς τι, τοῦ ἐγένετο πάθος.

أدْمى ، يدمي (دمي) — Αἱμάτωσε (πληγή)— Αἱματώθη.

أدّى ، يؤدي — 'Εξεπλήρωσε, ἐξώφλησε— 'Ωδήγησε πρός, κατέληξε —(ἐπὶ ὅρκου) ὡρκίσθη— 'Απέδωσε.

أداة ج. أدوات — 'Εργαλεῖον, ὄργανον, ἐξάρτημα·Μόριον (γρμ.)

أداء — 'Εξόφλησις, ἐκπλήρωσις, τήρησις—Μελωδία.

مؤدي إلى — (ὁ) Φέρων πρός, ἄγων πρός.

إذْ — 1) 'Επίρ. χρόν. : τότε, μόλις, αἴφνης, (νάσου καί...) 2) Αἰτιολ. διότι

إذْ ما — 'Εάν, ἄν.

إذا — 'Fάν, ἄν, ἅμα, ὅταν.

إذاً وإذَنْ — Λοιπόν, ὥστε, ἑπομένως.

آذار — Μάρτιος (μήν).

أذاع ، يذيع (ذيع) — Διέδωσε, —'Εραδιοφώνησε.

أذْعن ، يذعن (ذعن) — 'Υπετάγη, ὑπήκουσε, συνεμορφώθη.

أذِنَ ، يأذَن (له) — 'Επέτρεψε, ἔδωσε τὴν ἄδειαν, ἐνέκρινε.

آذَن — 'Εγνώρισέ τινί τι, κατέστησε γνωστόν —'Επόνεσε (τὸ αὐτί)

أذّن ، يؤذّن — 'Εκάλεσε διὰ προσευχὴν (ὁ Μοεζίνης).

إسْتأذَنَ ، يستأذن — 'Εζήτησε ἄδειαν.

إِذْنٌ — Ἄδεια.

أُذْنٌ وأُذُنٌ — Οὖς (αὐτί).

أُذَيْنٌ — Κόλπος (καρδίας).

إِسْتِئْذان — Ζήτησις ἀδείας, ἄδεια.

أَذان — Κλῆσις πρὸς προσευχήν, ἀγγελία προσευχῆς.

مِئْذَنَة ج. مآذن — Μιναρές.

مُؤَذِّن — Μουεζίνης - Ὁ ἀγγέλων τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς.

أذنب ، يُذنب — Ἔσφαλε, ἡμάρτησε.

مُذنِبٌ — Κακοῦργος, ἁμαρτωλός.

آذى ، يؤذى — Ἔβλαψε, ἐζημίωσε, ἐπροξένησε κακόν.

تَأذّى ، يتأذى — Ἐβλάβη, ἐζημιώθη, ἔπαθε κακόν.

أذَى وأذية — Βλάβη, ζημία, κακόν.

مؤذى — Βλαβερός, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος.

أراب ، يريب (ريب) — Ἔθεσέ τινα εἰς ἀμφιβολίαν, ἀνησυχίαν, ὑπόνοιαν.

أراح ، يريح (روح) — Ἡσύχασέ τινα, ἀνέπαυσε—ἤρχισε νὰ ὄζῃ κν. ἐβρώμησε, ἐμύρισε.

أراع ، يريع (روع) — Ἐφόβισέ τινά, ἐξέπληξε.

أراق ، يريق (روق) — Ἔρευσε, ἔχυσε.

إرْب ـ إرْباً إرْباً — Μέλος (σώματος), τεμάχιον—(τεμάχια).

أَرَبٌ ومأرَبٌ — Ἀνάγκη—Σκοπός.

أُرْبَة — Κόμβος.

أُرْبِيَّة — Βουβών.

أريب — Ἔξυπνος (νοῦς), διακρίνων, ἀντιληπτικός.

أربعاء (يوم الأربعاء) — Τετάρτη (ἡμέρα).

ارتاب ، يرتاب (ريب) — Ἀμφέβαλε, ἠμφισβήτησε, εἶχε ὑπόνοιαν.

ارتاح ، يرتاح (روح) — Ηὐχαριστήθη, ἀνεκουφίσθη, ἡσύχασε.

إرتجل، يرتجل (رجل) — Ὡμίλησε ἐκ τοῦ προχείρου—Ἐμαγείρευσε ἐντὸς χύτρας.

إرتوازى (بئر) — Ἀρτεσιανὸν (φρέαρ).

إرْثٌ (ورث) — Κληρονομία (ὅ,τι κληρονομεῖ τις).

أرِجَ، يأرَج. — Εὐωδίασε, διεσκόρπισε μυρωδιάν.

أرِيجٌ ، وأرِجٌ — Εὐώδης, μυρωδᾶτος.

أرْجَأ ، يرجىء (رجأ) — Ἠργοπόρησέ τι, ἐβράδυνέ τι, ἀνέβαλε.

أُرْجوحة — Αἰώρα (κούνια).

أُرْجُوان — Πορφύρα (βαφή).

ثوب أرْجُوانىّ — Πορφύρα (ἔνδυμα).

أرَّخ، يؤرّخ — Ἐχρονολόγησε (ἔθεσε ἡμερομηνίαν-χρονολογίαν)—Ἱστόρησε, συνέγραψεν ἱστορίαν.

تاريخ — Ἡμερομηνία, χρονολογία, ἱστορία (ἐπιστ.)

مؤرَّخ — Χρονολογημένος, ὁ ἔχων ἡμερομηνίαν.

مؤرِّخ — Ἱστορικός.

أرْخَى ، يرْخى — Ἐχαλάρωσε, ἔλυσε, ἐξέλυσε—Κατεβίβασε.

إرْدَبّ — Ἀρδέπιον κν. ἀρδέπι.

أردى ، يردى — Ἐφόνευσε.

أرْز — Κέδρος (δένδρον)

أَرَزٌ و أُرْزٌ (رُزٌ) — Ὄρυζα (ρύζι).

أَرِضَ، يأرِضُ (الخَشَبُ) — Ἐφαγώθη τὸ ξύλο ὑπὸ σκώληκος (σκόρου)

أَرْضٌ — Γῆ—Γήπεδον.

أَرَضَة — Σὴς κν. σκόρος.

أُرْطَة (أورْطة) — Τάγμα.

أُرْغُن — (τὸ) Ὄργανον (ἐκκλησ. μουσικῆς).

أرْغول — Αὐλός, πλαγίαυλος, φλάουτο.

أرْغى، يرغى (رغى) — Ἔκαμε ἀφρόν, ἤφρισε, ἀφηνίασε.

إرفضّ، يرفضّ — Ἐχύθη, ἔρρευσε,— Διελύθη, διεσκορπίσθη.

أرِق، يأرق — Διῆλθε κακῶς τὴν νύκτα, εἶχε ἀϋπνίαν, ἠγρύπνησε.

أرَقٌ — Ἀϋπνία.

أرَقان و يرقان — Ἀσθένεια προσβάλλουσα ἀνθρώπους καὶ φυτὰ καθιστῶσα τὸ χρῶμα των μαῦρο ἢ κίτρινο.

أُرَمٌ — Ὀδόντες (τραπεζῖται)

أُرْمَة — Σημαία, σύμβολον.

أرْمَلَتْ، تُرمِل — Ἐχήρευσεν (ἡ γυνή).

أرْمَل — Ἐχήρευσεν (ὁ ἄνδρας)

أرْمَلة — Χήρα.

أرْنب — Κόνικλος, λαγωός.

أريحيّ — Μεγαλόψυχος, μακρόθυμος, μεγάθυμος.

أريحيّة — Μεγαλοψυχία, μακροθυμία.

أريكة — Ἀνάκλιντρον, καναπές, (πολυθρόνα-ντιβάνι)

أرْيٌ — Μέλι.

أزَّ، يأزّ — Ἔτριξε (ἐτσίριξε), ἔκαμε κρότον (τὸ ἀεροπλᾶνον-τὸ ψινόμενον).

أزيز — Τρίξιμον (τσίριγμα), κρότος (ἀεροπλ.-ψινομένου φαγητοῦ).

أزاحَ، يزيح — Ἀπεκάλυψε (ἀνδριάντα κλπ.)-Μετετόπισε, μετεκίνησε, ἀπεμάκρυνε.

أزالَ، يزيل — Μετετόπισε, μετέθεσε, (ἐξεσήκωσε), ἀφήρεσε, ἐξήλειψε.

أزَبَ، يأزِب (وزب) — Ἔρρευσε, ἔτρεξε, ἐκύλισε (τὸ ὕδωρ).

إزْب — Κοντόχονδρος—Κακός, πονηρός, εὐτελής.

مِزاب — Αὐλάκ., ὑδρορροή, νεροχύτης (βροχῆς).

أزبد، يزبد (زبد) — Ἤφρισε, παρήγαγε (ἀφρούς, φουσκαλίδες), ἀφηνίασε.

ازداد، يزداد (زود) — Ηὐξήθη, ἐπληθύνθη.

إزدحم، يزدحم (زحم) — Εἶχε συνωστισμόν.

ازدرى، يزدري (زرى) — Περιεφρόνησε, κατεφρόνησε, ἐξηυτέλισε.

آزر، يؤازر — Ἐβοήθησε, συνέτρεξε, ὑπεβοήθησε.

أزَّرَ — Ἐδυνάμωσέ τινα,— Ἐκάλυψε.

أزْر — Δύναμις, ἰσχὺς — Πλάτη.

إزار — Ἔνδυμα, περίβλημα, ὅ,τι καλύπτει τὸ σῶμα.

مؤازرة — Βοήθεια, συνδρομή, ὑποστήριξις.

أزرق مث. زرقاء — Γαλανός, κυανοῦς.

أزِفَ، يأزَف — Ἤγγικε, ἔφθασε, ἔσπευσε.

أزِقَ، يأزَق — Εὑρέθη εἰς στενόχωρον θέσιν, ἐδυσκολεύθη.

مأزِق Στενοχωρία, δύσκολος θέσις—'Ατραπός, μονοπάτι, στενόν.

أزَل وأزليّة Αἰωνιότης.

أزَلىّ Αἰώνιος, ἄναρχος, παντοτεινός.

أزَم ، يأزِم(الدهر عليه) Εὑρέθη εἰς κρίσιμον κατάστασιν —Διῆλθε κρίσιμον ἐποχήν.

أزمة Κρίσις, κρίσιμος κατάστασις.

مأزِم 'Ατραπός, μονοπάτι, στενὸν μεταξὺ δύο βουνῶν.

أزوت "Αζωτον.

آزى ، يوازى 'Επλησίασε, ἐστάθη ἀντιμέτωπος (ἀντίκρυ).

إزاء "Εναντι, ἀπέναντι.

آس Μυρτιὰ (φυτόν).

اسبانيا 'Ισπανία.

أسبوع 'Εβδομάς.

إسْت Πρωκτὸς, ἕδρα (σώματος),

أستاذ Καθηγητής, λογιώτατος.

استاء ، يستاء(ساء) 'Εστενοχωρήθη, δυσηρεστήθη.

أستمارة "Εντυπον.

استأصل ، يستأصل(أصل) 'Εξερίζωσε ἐξώντωσε.

استأنف ، يستأنف (أنف) 'Επανέλαβε ἐκ νέου—'Εφεσίβαλε.

استباح . يستبيح (بوح) 'Εθεώρησέ τι νόμιμον, λυσιτελές, ἐνομιμοποίησε.

أستبدّ، يستبدّ(بد) 'Εδέσποσε, ἐξουσίασε, ἐτυράννησε, ἀπεφάσισεν (αὐθαιρέτως).

استتب ، يستتب(تبّ) 'Ετακτοποιήθη, διεκανονίσθη, ἐξησφαλίσθη (ἡ τάξις, ἡ ὑπόθεσις)

استثمر ، يستثمر(ثمر) 'Εκαρπώθη

استجار ، يستجير(جور) 'Εζήτησε προστασίαν, καταφύγιον, ὑπεράσπισιν, συνδρομήν.

استحال، يستحيل(حول) "Ηλλαξε κατάστασιν, θέσιν —"Ητο ἀδύνατον, ἀπίθανον.

استحق ، يستحق (حقّ) 'Εδικαιοῦτο, (τοῦ ἄξιζε,-τοῦ ἔπρεπε), ἥρμοσέ τινί τι.

استحم ، يستحم (حمّ) 'Εκολύμβησε, ἔκαμε λουτρόν.

استحى ، يستحى(حيا) 'Εντράπη, ἠσχύνθη, ἠρυθρίασε, συνεστάλη (ἀπὸ ἐντροπήν).

استدعى ، يستدعى (دعا) 'Εκάλεσε, ἐζήτησε, ἔστειλεν εἰς ἀναζήτησιν.

استراح ، يستريح(روح) 'Ανεπαύθη, (ἐξεκουράσθη)

أستَقى ، يستقى(سقى) 'Εζήτησε νὰ πίῃ, νὰ ποτισθῇ. "Επαθεν ὕδρωπα (ἀσθέν.)

استشار ، يستشير(شور) Συνεβουλεύθη τινά,—ἐζήτησε τὴν γνώμην τινός.

استشاط ، يستشيط(شيط) 'Εξωργίσθη, κατελήφθη ὑπὸ ὀργῆς, μανίας.

استعاذ ، يستعيذ (عوذ) 'Εζήτησε καταφύγιον, προστασίαν – Κατέφυγε.

استعار ، يستعير(عور) 'Εδανείσθη,ἐζήτησέ τι ἔκ τινος.

أستعدّ، يستعد (عدّ) 'Ητοιμάσθη, προητοιμάσθη, προπαρεσκευάσθη.

أستعفى، يستعفى(عفو) Παρῃτήθη,ἔδωσε παραίτησιν.

أستغلّ، يستغل(غلّ) 'Εκαρπώθη, ἐπωφελήθη, ἐξεμεταλλεύθη τι.

استفاد، يستفيد (فيد) 'Ωφελήθη, ἐπωφελήθη.

استفز، يستفز (فز ّ) 'Εξῆψε, ἐξηρέθισε, ἠνώχλησε, ἐφοβέρισε.

استقال ، يستقيل (قيل) Παρῃτήθη, ἔδωσε παραίτησιν.

استقام، يستقيم (قوم) 'Εβάδισε τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, ἦτο εὐθύς, δίκαιος.

استقصى، يستقصي (قصو) 'Εξήτασε, ἐξηρεύνισε (τὴν ὑπόθεσιν).

استقل ّ ، يستقل (قل ّ) 'Εγένετο ἀνεξάρτητος, ἐλεύθερος—'Εθεώρησέ τι ὅτι εἶναι ὀλίγον.

استكان، يستكين (كون) 'Υπέκυψε, ὑπήκουσε, ὑπεχώρησε.

استل ّ، يستل (سل ّ) "Εσυρε τὴν σπάθην, ἐξεσπάθωσε ἐξιφούλκησε.

استلق ، يستلق (لق) 'Επλάγιασε, κατεκλίθη, ἐκοιμήθη.

استمال، يستميل (ميل) "Εκλινέ τινα μὲ τὸ μέρος του, ἔκαμέ τινα νὰ τὸν εὐσπλαχνισθῇ.

استمر ّ يستمر (مر ّ) 'Εξηκολούθησε, ἐσυνέχισε.

استنبط، يستنبط (نبط) 'Ηνόησε, ἐξεῦρε, ἐπενόησε, ἐξηκρίβωσε.

استهتر، يستهتر (هتر) 'Ηδιαφόρησε (δὲν ἐσκοτίσθη) —Παρεδόθη εἰς ἔκλυσιν.

استهان ، يستهين (هون) Περιεφρόνησε, ἐθεώρησέ τι εὐτελές.

استهجن، يستهجن (هجن) 'Εθεώρησέ τι ἄσχημον, κακόν,—'Απεδόκιμασε.

استهل ّ، يستهل (هل ّ) Εἶδε τὴν ἡμισέληνον—"Υψωσε (τὴν φωνήν).

استولى، يستولى (ولى) Κατέλαβε (τόπον).

استيقظ، يستيقظ (يقظ) 'Εξύπνησε, ἠγέρθη τοῦ (ὕπνου), ἀφυπνίσθη.

أسد Λέων.

أسر ، يأسر 'Ηχμαλώτισε, ὑπέταξε, ἐσκλάβωσε.

أسر Αἰχμαλωσία, δουλεία, σκλαβιά.

أسير ج. أسرى Αἰχμάλωτος, σκλάβος.

أُسر Τὸ σταμάτημα τῶν οὔρων (ἀσθένεια).

أُسرة Οἰκογένεια οἶκος, δυναστεία.

أسرف، يسرف (سرف) 'Εσπατάλησε, διεσκόρπισε.

أسس ّ ، يؤسس '"Εθεσε θεμέλιον, ἐθεμελίωσε, ἔκτισε.

أساس ج. أسس Θεμέλιον, βάσις.

مؤسس 'Ιδρυτής, θεμελιωτής.

تأسيس Θεμελίωσις.

أسطوانة Κύλινδρος—Δίσκος (γραμμοφώνου).

أسطورة Μῦθος—'Ιστόρημα.

أسطول Στόλος.

أسف ، يأسف 'Ελυπήθη, ἐστενοχωρέθη.

آسف وأسيف Λυπημένος,-στενοχωρημένος.

أسف ٌ وتأسف Λύπη, στενοχωρία.

أسفل Τὸ κάτω μέρος, κάτω, βάσις.

اسفنج Σπόγγος.

أسقف 'Επίσκοπος.

أُسْقُفِيَّة Ἐπισκοπή

إِسْكَاف Ὑποδηματοποιός.

أُسْكُفَّة Οὐδός (ἡ) κν. κατῶφλι

أَسُلَ ، يَأْسَل Κατέστη λεῖος, λεπτός.

أَسَّلَ ، يُؤَسِّل Ἠκόνισε, ὤξυνε.

أَسَلَة ج. أَسَل Βοῦρλον, σπάρτον (εἶδος φυτοῦ)— Ἄκανθα.

أَسِيل Λεῖος, λεπτός, μαλακός

مُؤَسَّل Ὀξύς, ἠκονισμένος, ὠξυμμένος.

أُسْلُوب Τρόπος, μέθοδος.

أَسْلَى ، يُسْلِي (سلو) Παρηγόρησε, καθησύχασε, ἀνεκούφισε, διεσκέδασε τὴν λύπην.

اِسْم Ὄνομα.

أَسْمَر Μελαχροινός, καστανόχρους.

أَسَنَ ، يَأْسَن Ἐλίμνασε (ὕδωρ), ἐμολύνθη.

آسِن Στάσιμον, λιμνάζον (ὕδωρ).

أَسْهَبَ ، يُسْهِب (سهب) Ἐμακρυγόρησε, (πολυμίλησε)

أَسَا ، يَأْسُو Ἐθεράπευσε, ἐπαρηγόρησε.

أُسْوَة Παράδειγμα, ὑπόδειγμα, δεῖγμα.

إِسَاء Φάρμακον.

آسٍ ج. أُسَاة Ἰατρός, θεραπευτής.

أَسِيَ ، يَأْسَى Ἐλυπήθη, ἐθλίβη.

أَسًى Λύπη, θλῖψις, στενοχωρία.

مؤاساة Παρηγορία, παραμυθία, ἀνακούφισις.

مأساة Τραγωδία—Συμφορά.

أسود مث. سوداء Μαῦρος.

أشار ، يشير (شور) Ἔδειξε, ἔνευσε, ὑπέδειξε.

أشاع ، يشيع (شيع) Διέδωσε, ἐδημοσίευσε, ἐκυκλοφόρησέ τι.

اشتاق ، يشتاق (شوق) Ἐπόθησε, ἐλαχτάρησε, ἐνοστάλγησε.

اشترى ، يشترى (شرى) Ἠγόρασε.

اشتكى ، يشتكى (شكو) Κατήγγειλε, ἐνήγαγε, παρεπονέθη.

اشتهى ، يشتهى (شهى) Ἐπόθησε, ἐπεθύμησε, ἐλαχτάρησε.

أَشِرَ ، يَأْشَر Ἐξώδευσε χρήματα ἀπερισκέπτως, ἦτο (ξυπασμένος) ἐσπατάλησε.

أَشَرَ ، يَأْشِر Ἐπριόνισε.

أَشِر Φαιδρός—Σπάταλος.

أشقر مث. شقراء Ξανθός.

أشلّ ، يشلّ (شلّ) Παρέλυσε (μέλος τι).

اشمأز ، يشمأز (شمز) Ἀηδίασε, ἐφρικίασε (ἐσυχάθη)

أشور Ἀσσυρία.

اصاب ، يصيب (صيب) Ἐπέτυχε(βολήν) ηὐστόχησε· Εἶπε τὴν ἀλήθειαν, τὸ ὀρθόν (τὸ σωστό). Ἐπλήγωσε—Κατέλαβέ τινα ἀσθένεια.

أصاخ ، يصيخ (صوخ) Ἤκουσέ τινα, ἠκροάσθη.

إصبع Δάκτυλος.

اصحاح Κεφάλαιον, ἐδάφιον.

اصرّ ، يصرّ (صرّ) Ἐπέμεινε, ἐνέμεινε.

اصطاد ، يصطاد (صيد) Ἐθήρευσε, ἐψάρευσε, ἡλίευσε.

اصطاف، يصطاف (صيف) Παρεθέρισε.

اصطدم، يصطدم (صدم) Συνεκρούσθη, συνεπλάκη.

اصطفى، يصطفي (صفو) Ἐξέλεξε, ἐδιάλεξε.

إصطكّ، يصطكّ (صكّ) Ἐκλονίσθη, ἔτρεμε.

أصفر مث. صفراء Κίτρινος.

أصُل، يأصُل Ἦτο καλῆς καταγωγῆς —Κατήγετο ἐξ εὐγενοῦς καταγωγῆς.

أصيل Ὁ καταγόμενος ἐξ εὐγενοῦς καταγωγῆς, (ἀπὸ καλὴ ρίζα ἢ αἷμα).

أصل Καταγωγή, ρίζα, θεμέλιον, βάσις πρώτη ἀρχὴ (αἰτία).

أصول Πρέπον (τό), ὀρθόν, (σωστόν), κεκανονισμένον.

أصلع Φαλακρός.

أصمّ Κωφὸς (κουφός)

أصيص Δοχεῖον δι' ἄνθη, (γλάστρα) —Οὐροδοχεῖον.

أضاء، يضيء (ضوء) Ἐφώτισε, ἥναψε φῶς.

اضطجع، يضطجع (ضجع) Κατεκλίθη, ἐπλάγιασε, ἐξηπλώθη χαμαί.

اضطرب، يضطرب (ضرب) Ἐκλονίσθη, ἐταράχθη, ἐσυγχίσθη, ἐφοβήθη.

اضطرّ، يضطرّ (ضرر) Ἠναγκάσθη, ὑπεχρεώθη..

اضطرم، يضطرم (ضرم) Ἐκάη, ἐφλογίσθη, κατεκάη, ἐπυρπολήθη.

اضطهد، يضطهد (ضهد) Κατεδίωξε, ἐβασάνισε, ἐτυράννησε, ἠνώχλησε.

اضمحلّ، يضمحلّ (ضحل) Ἐστέρεψε (τὸ ὕδωρ).

أطاح، يطيح (طوح) Ἔκοψε, ἀπέκοψε.

أطاع، يطيع (طوع) Ὑπήκουσε, ἐπειθάρχησε, ἠκολούθησε.

أطر، يأطر Ἔκλινέ τι, ἔκαμψε, ἐκαμπύλωσε.

إطار Πλαίσιον (κορνίζα). — Ἐλαστικὸν τοῦ αὐτοκινήτου.

إطّرد، يطّرد (طرد) Ἦτο ἀλλεπάλληλος, συνεχής, διαδοχικός, ἠκολούθησε.

أطرش Κωφός.

أطرى، يطري (طرو) Ἐνεκωμίασε, ἐξύμνησε, ἐπήνεσε.

أطلس Ἄτλας.

اطّلع، يطّلع (طلع) Διεξῆλθε, ἐδιάβασε, εἶδε, παρετήρησε, ἐγνώρισε καλῶς, δ.ἔγνωσε.

أعار، يعير (عور) Ἐδάνεισε, παρεχώρησέ τι προσωρινῶς.

أعاق، يعيق (عوق) Ἀνεχαίτισε, ἡμπόδισε, ἐπεβράδυνε, ἐσταμάτησε.

أعال، يعول (عول) Ἀνέλαβε ὑπὸ τὴν προστασίαν, ἀνέθρεψε, ἔθρεψε (τέκνα).

أعان، يعين (عون) Ἐβοήθησε, συνέδραμε, παρέσχε βοήθειαν.

إعتبر، يعتبر (عبر) Ἐθεώρησε, ἔλαβε ὑπ' ὄψει—Παρεδειγματίσθη.

اعتدّ، يعتدّ (عدّ) Ἐβασίσθη, εἶχε τὴν πεποίθησιν.

اعتدى، يعتدي (عدو) Ἔβλαψε, προσέβαλε, ἔθιξε, ἠδίκησε.

اعتزّ، يعتزّ (عزّ) Ἐγένετο ἀγαπητός, συμπαθής —Ἐθεώρησε τιμήν, ὑπερηφάνειαν δ.ἄ τι.

أعتقد، يعتقد (عقد) Ἐπρέσβευσε, ἐπίστευσε, ἐνόμισε.

أعتمد، يعتمد (عمد) Ἐβασίσθη, ἐστηρίχθη.

أعدّ، يعدّ (عدّ) Ἡτοίμασε, παρεσκεύασε, κατέστησέ τι ἕτοιμον.

أعرب ، يعرب (عرب) — Ἔκαμέ τι σαφές, φανερόν, ὀρθόν, διηυκρίνησε, διεσαφήνισε —Ἐξηράβισε—Ἐτεχνολόγησε, ἔκαμε σύνταξιν (γρμ.).

أعرج — Χωλὸς (κουτσός).

أعطى ، يعطي (عطو) — Ἔδωσε, παρεχώρησε.

أعفى ، يعفي (عفو) — Συνεχώρησε, ἀπήλλαξε — Ἐκαλυτέρευσε (ἀσθενής) —Ἐδυνάμωσε.

أعلم ، يعلم — Ἐγνωστοποίησε, ἐγνώρισέ τινί τι— Ἔθεσε (σημεῖα, σημάδια κ.λ.π.)

إعلام — Γνωστοποίησις, πληροφορία, εἰδοποίησις.

أعلن ، يعلن — Ἐδήλωσε, ἀνεκοίνωσε, ἐφανέρωσε.

اعلان — Δήλωσις, ἀνακοίνωσις, εἰδοποίησις, κοινοποίησις.

أعلى ، يعلي (علو) — Ὕψωσε, ἀνύψωσε, ἀνεβίβασε.

أعمى ، يعمي (عمي) — Ἐτύφλωσε, κατέστησέ τινα τυφλόν.

أعمى — Τυφλός.

أعور — Μονόφθαλμος.

أعول ، يعول (عول) — Ἐθρήνησε, (δυνατά) ἔκλαυσε — Ἐβασίσθη.

أعيى ، يعيي (عي) — Ἐκουράσθη, ἐξηντλήθη, ἀπέκαμε.

أغاث، يغيث (غوث) — Ἐβοήθησε, συνέδραμε, συνέτρεξε.

اغتنم ، يغتنم (غنم) — Ἐπωφελήθη, ἐξεμεταλλεύθη (περίστασιν) —Ἔλαβεν ὡς λάφυρον, λείαν.

أغدق، يغدق (غدق) — Ἔβρεξε ραγδαίως —Εὐφόρησεν (ἡ γῆ) —Ηὐδαιμόνησε.

أغرى ، يغري (غرى) — Ἐδελέασε, ἐξηπάτησε—Ἐνεθάρρυνε (πρὸς τὸ κακόν), ἔσπειρε τὸ κακόν.

إغريق - اغريق — Ἑλλάς—Ἕλλην.

أغسطس — Αὔγουστος.

أغضى ، يغضي (غضى) — Ἐσκοτείνιασε (ἡ νύξ)—Παρεσιώπησε, προσεποιήθη ὅτι δὲν γνωρίζει.

أغنى ، يغني (غنى) — Ἐπλούτισέ τινα, κατέστησέ τινα πλούσιον.

أفّ ، يأفّ — Ἀνεστέναξε, εἶπε οὔφ (ἐκ στενοχωρίας ἢ ἐνοχλήσεως).

أفّ — Κυψέλη (ὠτὸς)—Ἀπόκομμα ὄνυχος.

أفاد ، يفيد (فيد) — Ὠφέλησέ τινα—Ἐπληροφόρησε, κατέστησε γνωστόν.

أفاق ، يفيق (فوق) — Ἀφυπνίσθη, ἐξύπνησε, συνῆλθε, ἐπανῆλθε (εἰς τὰς αἰσθήσεις)

افترى ، يفتري (فرى) — Ἐσυκοφάντησέ τινα, ἐψευδολόγησε (κατά τινος).

أفحم ، يفحم (فحم) — Ἀπεστόμωσε (δι' ἐπιχειρημάτων)—Ἀνήρεσέ τι δι' ἐπιχειρημάτων.

أفريقا وأفريقيا وأفريقية — Ἀφρική.

أفضى ، يفضي (فضو) — Ἐξεμυστηρεύθη (μυστικὸν)—Ἤγαγε, ὡδήγησε πρός.

أفعم ، يفعم (فعم) — Ἐπλήρωσε, ἐγέμισε (δοχεῖον), ὑπερεπλήρωσε.

أفعوان مث . أفعى — Ἔχιδνα.

أفق — Ὁρίζων.

أفقي — Ὁριζόντιος.

أفك ، يأفك — Ἐψεύσθη.

إفك — Ψεῦδος.

أفّاك — Ψεύστης, ἀπατεών.

أفل ، يأفل — Ἔδυσε (σελήνη, ἄστρον).

أفول — Δύσις (ἀστέρων).

آفة — Καταστροφή, φθορά, ἀφανισμός (σαράκι).

أفيون — Ὄπιον (ναρκωτικόν).

أقال ، يقيل (قيل) — Ἔπαυσέ τινα (τῶν καθηκόντων του), παρήτησέ τινα.

أقام ، يقيم (قوم) — Ἀνέστησέ τινα, ἤγειρε, ἐσήκωσέ τινα.

اقتبس ، يقتبس (قبس) — Μετέφερε.

إقتحم ، يقتحم (قحم) — Παρεβίασε (οἰκίαν κλπ.) — Ἠψήφισε (κίνδυνον).

إقتدى ، يقتدي (قدو) — Ἠκολούθησέ τινα εἴς τι, ἐμιμήθη τινά, παρεδειγματίσθη.

إقترح ، يقترح (قرح) — Ἐπρότεινέ τι, ὑπέβαλέ τι,— Ἐπενόησέ τι—Αὐτοσχεδίασε (λόγον).

إقترف ، يقترف (قرف) — Διέπραξε, ἔκαμε (κακόν), ἔσφαλε—Ἐκέρδ.σε.

إقتصد يقتصد (قصد) — Ἐξοικονόμησέ τι, ἔκαμε οἰκονομίαν.

إقتضب ، يقتضب (قضب) — Περιέκοψε, ἔκοψέ τι, ἀφῆκέ τι ἡμιτελὲς—Ὡμίλησεν ἐκ τοῦ προχείρου.

إقتفى ، يقتفي (قفو) — Ἐξέλεξέ τι, ἐπροτίμησε τι, ἠκολούθησέ τινα εἴς τι.

أقحوان — Λευκάνθεμον (ἄνθος).

أقرّ ، يقرّ (قرّ) — Ἀπεκατέστησέ τινα, ἐδραίωσέ τινα — Ἀνεγνώρισε, ἐνέκρινε — Ἐχαροποίησε, ηὐτύχησέ τινα.

أقرع — Φαλακρός (κασίδης).

أقرض ، يقرض (قرض) — Ἐδάνεισε.

أقسم ، يقسم (قسم) — Ὡρκίσθη.

أقصى ، يقصي (قصو) — Ἀπεμάκρυνε. Ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπώτατον σημεῖον.

إقليم — Ἐπαρχία, περιοχή, ζώνη (τμῆμα γῆς), περίχωρον.

أقنوم ج . أقانيم — Πρόσωπον, ὑπόστασις (εἰς τὴν χρ. θρησκείαν)

أقة — Ὀκᾶ (μονὰς βάρους).

إكترث ، يكترث (كرث) — Ἐφρόντισε, ἔδωσε σημασίαν, προσοχήν.

إكتظ ، يكتظ (كظّ) — Ὑπερεπληρώθη (ἡ κοιλία) φαγητῶν.

اكتنف ، يكتنف (كنف) — Περιεκύκλωσε, περιεστοίχισε.

اكتوبر — Ὀκτώβριος.

أكّد ، يؤكّد — Ἐπεβεβαίωσε, ἐπεκύρωσε.

تأكّد — Ἐπεβεβαιώθη, ἐξησφαλίσθη.

أكيد (مؤكد) — Βέβαιος, ἀσφαλής (σίγουρος), ἀκλόνητος.

تأكيد (توكيد) — Βεβαίωσις, ἐπιβεβαίωσις, βεβαιότης, ἐπικύρωσις.

أكرم ، يكرم (كرم) — Ἐτίμησε.

أكره ، يكره (كره) — Ὑπεχρέωσε, ἐξηνάγκασε, ἐπέβαλε εἴς τινα νὰ πράξῃ τι.

أكسد — Ἐσκωρίασε.

أكسيد — Σκωρία κν. σκουριά.

أكسيجين — Ὀξυγόνον.

أكسير — Ἐλιξήριον, πανάκεια, ἰατρικὸν ποὺ θεραπεύει κάθε πάθος.

أكل ، يأكل — Ἔφαγε.

أكّل ، يؤكّل — Ἔδωσε νὰ φάγῃ, ἐτάϊσε

تأكّل — Ἐφαγώθη (ὑπὸ σκώληκος κλπ.)

أكل — Φαγητόν, τροφή.

أكلة — Φαγητὸν (μιᾶς φορᾶς), (τὸ) φάγωμα (μιᾶς φορᾶς).

آكل — Ὁ τρώγων.

أكال وأكول وأكيل — Φαγᾶς, ὁ τρώγων πολύ.

مأكل ومأكول — Ὅ,τι τρώγεται, φαγώσιμον, τρόφιμον.

أكليروس — Κλῆρος, κληρικός.

اكلينيك — Κλινική.

أكمة — Ὕψωμα, λόφος, γήλοφος.

ألْ — Τὸ ἀραβικὸν ἄρθρον, ὁ, ἡ, τὸ ἓν δι' ὅλας τὰς πτώσεις, τὰ γένη καὶ τοὺς ἀριθμούς.

آلَ، يؤول — Μετεβιβάσθη—Ἐπέστρεψε—Ὡδήγησε.

آلٌ — Οἶκος, οἰκογένεια.

إلّا — Ἐκτός, πλήν, ἐξαιρέσει, μόνον, παρὰ μόνον.

الآن — Νῦν, τώρα, ἐπὶ τοῦ παρόντος.

آلاى — Σύνταγμα στρατοῦ.

ألّب، يؤلب — Συνεκέντρωσε, συνήθροισε — Ἔσπειρε τὴν διχόνοιαν, κακόν, ἔβλαψε.

التأم، يلتئم (لأم) — Ἐπουλώθη (πληγή).

التقى، يلتقى (لقى) — Συνηντήθη.

التمس، يلتمس (لمس) — Ἐζήτησεν (ὡς χάριν) ἐξῃτήσατο.

التهم، يلتهم (لهم) — Κατεβρόχθισε.

التى — الذى — Ἡ ὁποία—Ὁ ὁποῖος, τὸ ὁποῖον.

ألف، يألف — Ἐσυνήθισέ τι, ἐξοικειώθη.

ألّف، يؤلف — Συνέδεσε, ἥνωσε—Συνέταξε, συνέγραψε (βιβλίον) — Ἐξημέρωσε (ζῶον).

ائتلف، يأتلف — Ὁμοφώνησε, εἶχε σχέσιν ἢ φιλίαν μετά τινος, συνεδέθη.

تألّف، يتألف — Συνεστήθη, ἀπετελέσθη, ἐσχηματίσθη.

إلف وأليف — Οἰκεῖος φίλος, συνόμιλος.

ألف (١٠٠٠) — Χίλια (1000), Χιλιάς.

ألفة — Οἰκειότης, φιλία.

اليف — Ἥμερος, κατοικίδιος.

ائتلاف — Ἑνότης, συμφωνία, δεσμός

تأليف — Συγγραφή—Σχηματισμός.

مألوف — Συνήθης, κοινός, δημοφιλής.

مؤلّف — Συγγράφων, συγγραφεύς.

ألفى، يلفى (لفى) — Εὗρε.

ألقى، يلقى (لقى) — Ἔρριψε.

ألِم، يألم وتألّم — Ἐπόνεσε, ὑπέφερε (πόνους).

آلم وألّم، يؤلّم — Ἐλύπησε, ἐστενοχώρησε, ἔκαμέ τινα νὰ πονέσῃ.

ألمٌ — Πόνος, ἄλγος, ὀδύνη·

أسبوع الآلام — Ἑβδομὰς τῶν παθῶν.

أليم ومؤلم — Ὀδυνηρός, ἀλγεινός.

ألماس — Ἀδάμας.

ألّه، يؤلّه — Ἐθεοποίησε.

تألّه، يتألّه — Ἐθεοποιήθη, ἐθεοποίησεν ἑαυτόν.

إلاه وإله والله — Θεός.

ألوهيّة — Θεότης.

إلاهيات (علم اللاهوت) — Θεολογία.

اللاهوتي — Θεολόγος.

آلة — Ἐργαλεῖον, μηχανή, ὄργανον.

إلهام — Θεία ἔμπνευσις.

إلى أن — Μέχρι, ἕως.

الى — Εἰς, πρός.

أمْ — Ἤ, εἴτε.

أمّ ، يؤمّ — Ἔγινε μήτηρ—Ἔγινε Ἰμάμης—Ἐκτύπησέ τινα εἰς τό μέτωπον.

أُمّ ـ أمّ رأسه — Μήτηρ—Τὸ μέσον τοῦ μετώπου.

إمام ج. أئمّة — Ἰμάμης.

امام — Ἔμπροσθεν, ἀπέναντι, πρό, ἐνώπιον.

أُمّة ـ (أَمَة — Ἔθνος, κράτος— (δούλη

أمّي — Ἀναλφάβητος, ἀγράμματος, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.

إمّا — Ἀλλά, ὅμως, ἀλλ' ὅμως, ἐν τούτοις.

امّا .. واما — Εἴτε .. εἴτε.

اماط ، يميط (ميط) — Ἀπεκάλυψε (ἐξεσκέπασε).

امبراطور — Αὐτοκράτωρ.

امتاز ، يمتاز (ميز) — Διεκρίθη.

امتثل يمتثل (مثل) — Ὑπήκουσε, ἐμιμήθη, ἠκολούθησέ τινα εἴς τι, συνεμορφώθη.

امتحن، يمتحن (محن) — Ἐξήτασε, ἐξήτασε (διά δοκιμίου).

امتقع ، يمتقع (مقع) — Ἠλλάγη τὸ χρῶμά τινος (ἐκ λύπης ἢ φόβου).

امتهن ، يمتهن (مهن) — Περιεφρόνησε, ἐξηυτέλισε—Ἐχρησιμοποίησέ τινα δι' ἐργασίαν.

أمَد ج. آماد — Πέρας, τέρμα, τέλος.

أمر ، يأمُر — Διέταξε, προσέταξε, ἐκέλευσε.

ائتمر ، يأتمر — Συνδιεσκέφθη, συνεβουλεύθη — Συνωμότησε.

أمْر — Διαταγή, προσταγή—Ὑπόθεσις Τὶ (ἀόρ.)—Προστακτική (γρμ.)

إمارة — Ἡγεμονία, δικαιοδοσία ἐμίρου, πριγκηπᾶτον.

أمير — Ἐμίρης, Πρίγκηψ, ἡγεμών.

أميري — Κυβερνητικός, κρατικός.

مدارس اميريه — Κρατικὰ Σχολεῖα.

مؤامرة — Συνωμοσία.

مؤتمر — Συνδ.άσκεψις, διάσκεψις, σύσκεψις.

مأمور — Διατεταγμένος—Διοικητής ἐπαρχίας, Μαμούρης.

امرأة — Γυνή.

امرؤ — Ἀνήρ.

أمرد — Ἀγένειος.

أمس — Χθές.

أمل ، يأمُل — Ἤλπισε.

تأمّل ، يتأمّل — Παρετήρησε (μετὰ προσοχῆς), ἐπρόσεξε, προσηλώθη.

أمل — Ἐλπίς, προσδοκία.

آمِل ومؤمِّل — Ἐλπίζων (ὁ), προσδοκῶν (ὁ).

أملى ، يملي (ملى) Ὑπηγόρευσε.

أمِن ، يأمَن Ἦτο ἐν ἀσφαλείᾳ—Ἐνεπιστεύθη.

أمُن ، يأمُن Ἦτο πιστός, ἔντιμος, χρηστός.

أمَّن ، يؤمِّن Κατέστησέ τι ἀσφαλές, βέβαιον—Εἶπε : ἀμήν.

آمَن ، يؤمِن Ἐπίστευσε, εἶχε πίστιν εἴς τι.

ائتَمن،يأتَمن واستأمَن Εἶχεν ἐμπιστοσύνην εἴς τινα, ἐνεπιστεύθη.

أمْن وأمان Ἀσφάλεια, ἐμπιστοσύνη, προστασία.

آمِن Ἀσφαλής.

أُمْنِيَة Ἐλπίς—Ἐπιθυμία, πόθος

أمانة Ἀσφάλεια, ἐγγύησις, ἐμπιστοσύνη—Χρηστότης, εἰλικρίνεια, τιμιότης.

أمين ج . أمناء Πιστός, τίμιος, χρηστός, ἐμπιστευτικός.

أمين الصندوق Ταμίας.

آمين Ἀμήν, γένοιτο.

إيمان Πίστις (θρησκευτική).

ائتمان واستئمان Ἐμπιστοσύνη, πεποίθησις.

تأمين Ἀσφάλεια.

شركة التأمين Ἀσφαλιστική Ἑταιρεία.

مَأمَن Ἀσφαλής τόπος, ἀσφαλές καταφύγιον.

مأمون ومُؤتَمَن Ὁ ἐν ἀσφαλείᾳ ὤν, ἐξησφαλισμένος.

مُؤمِن Πιστός, (ὁ) πιστεύων.

أنْ Νά (ὑποτακτικόν).

إنْ Ἐάν, ἄν.

إنّ وأنّ Ὅτι.

أنا ج . نحن Ἐγώ.

أنانيّ Ἐγωϊστής, φίλαυτος.

أنانيّة Ἐγωϊσμός, φιλαυτία.

أنّ ، يئنّ Ἐστέναξε, ἐγόγγυσε.

أنين Στεναγμός, οἰμωγή, γογγυσμός.

أناخ ، ينيخ (نوخ) Ἐγονάτισε (τὴν κάμηλον).

أنار ، ينير (نور) Ἐφώτισε.

أنام ، ينيم (نوم) Ἐκοίμισέ τινα.

أنام Οἱ ἄνθρωποι, τὸ ἀνθρώπινον γένος.

أنّبَ ، يؤنّب Ἐμέμφθη, ἔτυψε, ἔψεξε, ἐπετίμησε.

تأنيب Τύψις, ψόγος, μομφή, ἐπιτίμησις.

أنبأ ، ينبئ (نبأ) Ἐπληροφόρησε, ἐγνωστοποίησε, ἤγγειλε.

إنْبرى ، ينبرى (برى) Ἀντετέθη—Ἐξέσθη κν. ἐξύσθη.

أنبوب ج . أنابيب Σωλήν—Ὄζος καλάμου ἢ ῥόζος ἢ κόμβος.

انبيق Ἀποστακτήρ, ἄμβιξ κν. λαμπίκος.

أنتَ ج . أنتم وأنتِ ج . أنتنّ Σύ (ἀρσ. καὶ θηλ.).

انتحبَ ، ينتحبُ (نحب) Ἐξεφώνησε, ὠλόλυξε.

انتحرَ ، ينتحرُ (نحر) Ηὐτοκτόνησε.

انتحل ، ينتحل (نحل) Ἠσπάσθη τι—Διϊσχυρίσθη.

انتخب، ينتخب (نخب) Ἐξέλεξε, ἐψήφισε.

انتفع ، ينتفع (نفع)	Ἐπωφελήθη, ὠφελήθη.
انتقم ، ينتقم (نقم)	Ἐξεδικήθη.
انتهر ، ينتهر (نهر)	Ἐξαπέστειλε, ἀπέπεμψε.
انتهز ، ينتهز (نهز)	Ἐπωφελήθη, ἐδράξατο (τῆς εὐκαιρίας).
أنّث ، يؤنّث	Μετέτρεψε ἀρσενικὸν εἰς θηλυκόν.
أنثى ج . إناث	Θῆλυ.
مؤنث	Θηλυκόν.
إنجيل	Εὐαγγέλιον.
أنذر ، ينذر (نذر)	Προειδοποίησε, ἐγνωστοποίησε.
أنس، يأنس	Ἦτο προσηνής, εὐγενής, οἰκεῖος, ἐξοικειώθη.
استأنس ، يستأنس	Ἐξημερώθη (ζῶον), ἐξοικειώθη.
تأنس ، يتأنس	Ἐγένετο ἄνθρωπος, ἐνηνθρώπησε.
إنس وأناس وناس	Τὸ ἀνθρώπινον γένος, οἱ ἄνθρωποι.
أنس	Συντροφιά, εὐγένεια, λεπτότης.
إنسان ج . أناس	Ἄνθρωπος.
إنسانية	Ἀνθρωπισμὸς—Ἀνθρωπότης.
آنسة	Δεσποινίς, νεᾶνις.
أنيس ومؤانس	Φίλος, σύντροφος, προσηνής.
انسلّ ، ينسلّ (سلّ)	Διέφυγε, ὑπεξέφυγε.
أنشأ ، ينشىء (نشأ)	Ἔκτισε, ἀνήγειρε, ἵδρυσε.
أنشوطة	Βρόχος (θηλειά).
أنصف ، ينصف (نصف)	Ἦτο δίκαιος, εὐθύς—Ἔκρινέ τινα δικαίως.
إنطلق ، ينطلق (طلق)	Ἔφυγε, ἀπῆλθε—Ἐξελύθη (γλῶσσα)
أنعم ، ينعم (نعم)	Ἐπεδαψίλευσε—Ἐχαρίσατο.
أنف ، يأنف	Ἀπεμακρύνθη ἔκ τινος, ἀπέσχε, ἀηδίασε.
استأنف ، يستأنف	Ἐπανήρχισε — Ἐφεσίβαλε.
أنف ج. آناف وأنوف	Ρίς, μύτη.
آنفاً	Προηγουμένως, ἀνωτέρω.
أنفة	Περιφρόνησις, ἀκαταδεξία, ἀπαξίωσις — Αἰδώς.
أنوف	Ἀπαξιῶν, ἀκατάδεκτος.
استئناف	Ἔναρξις, (ἐπανάρχησις), ἔφεσις.
محكمة الإستئناف	Ἐφετεῖον.
مستأنف	Ὁ κάμνων τὴν ἔφεσιν, ὁ ἐφεσιβάλλων.
أنق ، يأنق	Ἐκομψεύθη, ἦτο φιλόκαλος, ἦτο εὐειδής, ἐνηβρύνθη
تأنق ، يتأنق	Ἔκαμέ τι μὲ κομψότητα, μὲ χάριν, μὲ ἐνδιαφέρον.
أناقة	Κομψότης, φιλοκαλία, χάρις, ὡραιότης.
أنيق	Κομψός, φιλόκαλος, χαρίεις, εὐάρεστος.
متأنق	Ὁ κομψευόμενος, ὁ ἀγαπῶν τὸ ὡραῖον.
أنقذ، ينقذ (نقذ)	Ἔσωσέ τινα, ἐλύτρωσέ τινα.
انقضّ، ينقضّ (قضّ)	Ἔπεσε, κατέπεσε, κατεφέρθη, ὥρμησε.
أنموذج	Δεῖγμα, ὑπόδειγμα, πρωτότυπον.
أنى ، يأنى	Ἔφθασε, ἦλθεν (ἡ ὥρα του), ὡρίμασε.
تأنّى، يتأنى واستأنى	Ἀνέμεινε, ἐπερίμενε ἔπραξέ τι σιγὰ-σιγά.

إناء ج. آنية وأوان	Δοχεῖον, ἀγγεῖον.
أناةٌ	Καρτερικότης, ὑπομονή.
مُتأنٍ	Καρτερικός, προσεκτικός.
أنّى	Ὅπου— Πῶς ; — Πότε ; — Ποῦ ;
أهان ، يهين (هون)	Προσέβαλέ τινα, περιεφρόνησε.
أهّب ، يؤهّب	Ἡτοίμασε, προητοίμασε.
تأهب ، يتأهب ل	Ἡτοιμάσθη, προητοιμάσθη.
أُهبة ج. أُهَب	Ἑτοιμασία, προπαρασκευή—Ἀποσκευή.
إهاب	Δέρμα.
متأهب	Προητοιμασμένος, ἐφωδιασμένος.
اهتمّ ، يهتم (همم)	Ἐφρόντισε, ἐνδιεφέρθη—Ἐστενοχωρήθη.
أهدى ، يهدي (هدى)	Ἐδώρησε.
أهرق ، يهرق (هرق)	Ἔχυσε.
أهِل ، يأهَل	Κατέστη οἰκεῖος, συγγενής.
أهَل ، يأهُل وتأهّل	Ἐνυμφεύθη.
أهّل ، يؤهل	Ὑπεδέχθη καλῶς—Κατέστησέ τινα κατάλληλον.
أهلاً وسهلاً	Καλῶς ὥρισες, ὡς εὖ παρέστης.
أهْلٌ ج. أهال	Οἰκοδεσπότης, μέλος οἰκογενείας, συγγενὴς — Κάτοικος—Κατάλληλος, ἁρμόδιος.
أهليّ	Ἐθνικός, ἐντόπιος, ἰδιωτικός
أهلية	Ἱκανότης— Καταλληλότης — Οἰκειότης — Συγγένεια.
مدرسة أهليّة	Ἰδιωτικὴ σχολή.
آهلٌ	Οἰκογενειάρχης—Πολυάνθρωπος (πόλις).
مُؤَهلات	Διπλώματα, πτυχία.
أوْ	Ἤ, εἴτε.
أوبٌ وأوْبة وإيابٌ	Ἐπιστροφή, ἐπάνοδος.
أوْج	Κορυφή, τὸ ὑψηλότατον σημεῖον, κολοφὼν—Ζενίθ.
أوحى، يوحي (وحى)	Ἐνέπνευσέ τινί τι—Ἀπεκάλυψέ τινί τι
أوزّة (وزّةُ العراق	Χήνα (Κύκνος
أوقية	Οὐγγία (σταθμόν), 12 δράμια.
أوّل ، يؤوّل	Ἀνέπτυξε, ἐξήγησε.
أوّلُ مث. أولى ج. أوائل	Πρῶτος.
أوّلاً	Πρωτίστως, ἐν πρώτοις, κατ' ἀρχήν.
أولئك وهؤلاء	Ἐκεῖνοι, αὐτοί.
تأويل	Ἀνάπτυξις.
مآل	Τέλος, ἀποτέλεσμα.
أوّليّ	Ἀρχικός—Πρῶτος ἀριθμός (ἀριθμητ.).
أولو	Οἱ ἔχοντες, οἱ κατέχοντες, κάτοχοι, κύριοί τινος.
آنَ ، يئين	Ἤγγικε, ἦλθεν ὁ καιρός.
أوان وآن	Καιρός, χρονικὸν διάστημα, ἐποχή, περίοδος.
إيوان ج. إيوانات	Ἀνάκτορον, θρόνος, εὐρεῖα αἴθουσα.
أوَى ، يأوي	Κατέφυγε, προσέφυγε.
ابن آوى ج بنات آوى	Θὼς κν. τσακάλι.
إيواء	Διαμονή, παραμονή, στέγασις.

مأوى ج مآوٍ — Οἴκημα, ἐνδιαίτημα, καταφύγιον, ἄσυλον στέγη, (οἰκία).

أي — Ὦ ! (κλητικὸν)—Δηλαδή, τουτέστι.

أيّ مث أيّة — Ποῖος ;—Οἱοσδήποτε.

آية ج. آيات وآي — Ἐδάφιον, σημεῖον.

إياي Μὲ إياك Σὲ إياه Αὐτὸν إيانا Ἡμᾶς

أيّار — Μάϊος (μήν).

أيالة — Δικαιοδοσία, ἐπαρχία, πολιτεία.

أيّد ، يؤيّد — Ὑπεστήριξε, ἐπεκρότησε, ἐνίσχυσε.

تأييد — Ὑποστήριξις, ἐνίσχυσις, ἐπίρρωσις.

مؤيد — Ὑποστηρικτής, ἐνισχύων, ἐπικροτῶν.

إيراد (ورد) — Εἰσόδημα, πρόσοδος.

ايران — Τὸ Ἰράν, ἡ Περσία.

أيس ، يأيس — Ἀπηλπίσθη, ἔχασε κάθε ἐλπίδα, ἀπεθαρρύνθη.

آيس وأيس — Ἄπελπις, ἀπεγνωσμένος.

إياس ويأس — Ἀπελπισία, ἀπόγνωσις, ἀποθάρρυνσις.

أيضاً — Ἐπίσης, ὡσαύτως, πάλιν, (ξανά), ἔτι, προσέτι.

أيقظ ، يوقظ (يقظ) — Ἐξύπνησέ τινα, ἐσήκωσέ τινα (τοῦ ὕπνου).

أيقن ، يوقن وتيقّن واستيقن (يقن) — Ἐγνώρισέ τι καλῶς, ἐξηκρίβωσε, ἐβεβαιώθη.

أيكة ج أيك — Πυκνόθαμνών, δάσος.

أيّل ج. أيايل — Τάρανδος.

أيلول — Σεπτέμβριος (μήν).

أيّم ج أيامى — Χῆρος, γεροντοπαλλήκαρο —Χήρα, γεροντοκόρη.

أيمن وأيم — Μὰ (ὅρκου).

إيماء — Νεῦμα, κίνησις κεφαλῆς, σημεῖον.

أين — Ποῦ ; Ὅπου καὶ ἄν.

أيّان — Ὁποτεδήποτε, ὁπότε—Πότε ;

أينما — Ὅπου καὶ ἄν, ὁπουδήποτε.

2 = ب (الباء)

بِ — Μέ, μετά, μαζύ, ὁμοῦ—Μὰ (ὅρκου).

باء ، يبوء (بوأ) — Ἐπέστρεψε.

بؤبؤ — Κόρη (ὀφθαλμοῦ).

بئر ج. آبار — Φρέαρ, πηγάδι.

بؤرة — Ἑστία (φακοῦ)—Λάκκος.

بأس — Δύναμις, γενναιότης, τόλμη.

بؤس — Ἀθλιότης, δυστυχία, ἐλεεινότης, πτωχεία.

بئس — Ἐδυστύχησε, κατέστη ἐλεεινός, ἀξιολύπητος.

بئس — Αἶσχος.

بائس ج. بؤساء — Ἄθλιος, δυστυχής, ἐλεεινός, πτωχός.

باب — Θύρα, πόρτα—Κεφάλαιον (βιβλ.)

بابا ج. باباوات — Πάπας (ὁ).

بابونج — Χαμόμηλον (φυτόν).

بات ، يبيت (بيت) — Διενυκτέρευσε.

باح ، يبوح (بوح) 'Εφάνη, ἀπεκαλύφθη, ἐφανερώθη (μυστικόν).

باد ، يبيد (بيد) 'Εχάθη, ἐξηφανίσθη, κατεστράφη.

بادر ، يبادر "Εσπευσε, ἐπέσπευσε.

بادية "Ερημος (ἡ).

باذنجان Στρύχνος κν. μελιντζάνα.

بارجة ج. بوارج Θωρηκτὸν (πλοῖον).

بارحة Χθές.

بارك ، يبارك (برك) Ηὐλόγησε.

بارة Παρᾶς (ὑποδιαίρεσις νομίσματος, 1/40 τοῦ γροσίου).

بارود Πυρῖτις (μπαροῦτι).

بارى، يبارى Συνηγωνίσθη, διηγωνίσθη.

مباراة Συναγωνισμός, ἀγών, ἀγώνισμα.

بازى وباز Εἶδος ἱέρακος (πτηνόν).

باسور ج بواسير Αἱμορροΐς.

باشق Εἶδος ἁρπακτικοῦ (πτηνόν).

باض ، يبيض (بيض) "Ετεξεν (ᾠά).

باع ، يبيع (بيع) 'Επώλησε.

باقة Δέσμη, δεσμίς.

بال ، يبول (بول) Οὔρησε.

بالغ ، يبالغ (بلغ) 'Εμεγαλοποίησέ τι, ὑπερέβαλε.

بالى ، يبالى (بلى) 'Επρόσεξε, ἐνδιεφέρθη, ἐνέτεινε τὴν προσοχήν.

بان ، يبين (بين) 'Εφάνη, ἐφανερώθη—'Απεκόπη, ἀπεχωρίσθη

بَبْر Λέων (Ἰνδικός).

ببغاء Ψιττακὸς (παπαγάλος).

بَتَّ ، يبُتّ "Εκοψε, διέκοψε —'Απεφάσισεν (ὁριστικῶς) —'Απετελείωσε.

انْبَتّ ، ينْبَتّ Διεκόπη—'Απεφασίσθη.

بَتَّةً والبَتَّةَ وبَتاتاً Οὐδαμῶς, ἀπολύτως, ἀμετακλήτως.

باتّ 'Αμετάκλητος, ὁριστικός.

بَتَر ، يبْتُر 'Ηκρωτηρίασε, ἀπέκοψε.

بتْر 'Ακρωτηριασμός.

بَتّار وباتِر Αἰχμηρός.

أبْتَر 'Ηκρωτηριασμένος.

بتع ، يبْتَع 'Εδυνάμωσαν (αἱ ἀρθρώσεις).

بَتَل ، يبتل 'Απέκοψε, ἀπεχώρισε.

بَتَّل، يُبتّل و تَبتّل 'Αφωσιώθη (εἰς τὸν Θεόν), ἐμόνασε, ἔζησε βίον μονήρη.

بَتول Παρθένος, ἀφωσιωμένος (εἰς τὸν Θεόν).

بُتوليّة وبُتولة وتَبتّل Παρθενία, ἀφοσίωσις (εἰς τὸν Θεόν).

بَثّ ، يبُثّ Διεσκόρπισε, διέδωσε.

بَثَر ، يبْثَر و تَبثّر 'Επληρώθη ἐξανθημάτων (δέρμα).

بَثْر و بَثْرة ج. بُثور 'Εξάνθημα.

بَثَق ، يبْثُق 'Εξεχύθη, ἐξεχειλίσθη

انْبَثَق ، ينْبَثِق 'Εξεπορεύθη—'Εξεχύθη.

انْبِثاق 'Εκπόρευσις—'Εκχείλισις.

مُنْبَثِق — Ἐκπορευόμενος—Ἐκχειλισμένος.

بَجَعَة — Πελεκᾶνος (πτηνόν) —Κύκνος.

بَجَّلَ، يُبَجِّل — Ἐτίμησέ τινα, ἐσεβάσθη.

تَبْجِيل — Τιμή, σέβας, ἐκτίμησις.

مُبَجَّل — Τετιμημένος, ἀξιοσέβαστος, εὐυπόληπτος.

بَحَّ، يَبَحّ — Ἐβράχνιασε.

بُحَّة — Βραχνάδα.

أَبَحّ مث. بَحَّاء — Βραχνός.

بُحْبُوحَة — Μέσον ἢ κέντρον (οἰκίας).

بَحْت — Ἀμιγής, ἁγνός, καθαρός.

بَحَثَ، يَبْحَث — Ἐξήτασε, ἠρεύνησε, ἀνεζήτησε.

باحث، يباحث وتباحث — Συνεζήτησε, συνεσκέφθη.

بَحْث ج. أَبْحَاث — Ἔρευνα, ἐξέτασις.

باحث — Ἐξετάζων, ἐρευνῶν, μελετῶν.

مَبْحَث ج. مباحث — Τόπος ἐρεύνης, ἐξευρευνήσεως.

مُباحثة — Συζήτησις, συνομιλία.

بَحْثَر، يبحثر — Διεσκόρπισε, ἐσπατάλησε —Ἐξήτασε, ἐξηρεύνησε.

بَحِر، يبحَر — Ἐξεπλάγη, ἐτρόμαξε.

تبحَّر، يتبحّر — Ἐνεβάθυνε εἴς τι.

بَحْر ج. أَبْحُر وبُحُور — Θάλασσα, πέλαγος.

بَحْرِي — Θαλασσινός, θαλάσσιος — Βόρειος.

بَحَّار — Ναύτης, ναυτικός.

بَحْرِيَّة — Ναυτικόν, Ναυτιλία.

بُحَيْرَة — Λίμνη.

بَخْت — Τύχη.

بَخْتَر، يبختر وتبختر — Ἐκόμπασε, ὑπερηφανεύθη κν. ἦτο φαντασμένος.

بَخَر، يبخَر — Ἔκαμε ἀτμούς.

بَخَّر، يبخّر — Μετέβαλε εἰς ἀτμόν —Ἐθυμίασε.

تبخّر، يتبخّر — Μετεβλήθη εἰς ἀτμόν — Ἐθυμιάσθη, ἐκαπνίσθη.

باخِرَة ج. بواخر — Ἀτμόπλοιον, πλοῖον.

بُخار ج. أبخرة — Ἀτμός.

بخاريّ — Ἀτμώδης

بَخَر — Ἀναθυμίασις, δυσωδία.

بَخُور — Θυμίαμα, λιβανωτός, μυρωδικόν.

بَخور مَرْيَم — Κυκλάμινον (φυτόν).

أَبْخَر مث بَخْراء — Δυσώδης.

مِبْخَرة ج. مباخر — Θυμιατήριον.

بَخَس، يبخَس — Ἐζημίωσε, ἔβλαψε, ἠδίκησε.

بَخْس — Εὐτελής—Ἐλαττωματικός.

بَخَص، يبخَص — Ἐξέβαλεν ὀφθαλμόν τινος.

بَخَع، يبخَع — Ἐβασανίσθη, ἐμαράζωσε, ἐμελαγχόλησε.

بَخُل، يبخُل — Ἦτο φιλάργυρος.

بُخْل — Φιλαργυρία.

بَخِيل ج بُخَلاء — Φιλάργυρος.

بَدَأَ، يبدَأ وابتدأ — Ἤρχισε, ἔκαμε ἀρχήν, ἔναρξιν.

بَدْء وبداءة وبديئة وابتداء — Ἀρχή, ἀπαρχή, ἔναρξις.

بادئ ومُبْتدئ ومُبْتدئ 'Αρχίζων, ἀρχόμενος—'Αρχάριος.

إبتدائي 'Αρχικός, πρωταρχικός.

مدرسة ابتدائية Δημοτικὸν σχολεῖον.

محكمة ابتدائية Πρωτοβάθμιον δικαστήριον.

مَبْدَأ ج. مبادىء 'Αρχή, ρίζα, καταγωγή, ἀρχικὴ αἰτία, στοιχεῖον, βάσις.

مُبْتَدَأ Πρῶτος, ἀρχόμενος, ἡγούμενος.

مبتدأ وخبر 'Υποκείμενον καὶ κατηγορούμενον (γρμ.)

بدا ، يبدو 'Εφάνη—"Εζησε κατὰ νομάδας.

باد Φανερός, δῆλος, καταφανής.

بادية "Ερημος.

بداوة 'Απαρχή, ἀρχή—Νομαδικὸς βίος.

بدوى ج. بدو Βεδουΐνος.

بَدَّد ، يُبدِّد Διεσκόρπισε, διέσπειρε, ἐσπατάλησε.

تَبدَّد ، يتبدَّد Διεσκορπίσθη, διεσπάρη.

بُدّ 'Υπεκφυγή.

لا بُدَّ 'Αναμφιβόλως, ἀφεύκτως.

تبديد Σπατάλη, διασπορά.

اسْتِبْداد Δεσποτισμός, αὐθαιρεσία, τυραννία.

مُسْتَبِدّ Δεσπότης, αὐθαίρετος, τύραννος.

بَدَر ، يَبْدُر وبادر وابتدر "Εσπευσε, προέφθασε, προκατέλαβε.

بَدْر ج. بدور Πανσέληνος.

بَيْدر ج. بيادر 'Αλώνιον.

بَدَع ، يبدَع وأبْدع وابتدع 'Εδημιούργησε, ἐπενόησε, παρήγαγε, ἐκαινοτόμησε.

بِدْعة ج. بِدَع Καινοτομία, ἐπινόησις, δημιούργημα—Αἵρεσις.

بَديع Τέλειος, ἀξιοθαύμαστος, θαυμάσιος, ἐξαίρετος—(ὁ) 'Επινοῶν τι καινόν.

علم البديع Ρητορική.

أبْداع وابْتداع 'Επινόησις, παραγωγή, ἐφεύρεσις.

مُبْدِع Αἱρετικός, καινοτόμος, (ὁ) ἐπινοῶν, δημιουργός.

بَدَل، يبْدُل وأبْدَل وبدّل 'Αντικατέστησε, ἤλλαξέ τι διά τινος.

بادَل ، يبادل 'Αντήλλαξε, συνήλλαξε.

تبدّل ، يتبدّل Μετηλλάγη, μετεβλήθη.

استبدَل ، يستبدل 'Αντικατέστησε.

بَدَلٌ وبديل 'Αντάλλαγμα—Παράθεσις(γρμ.)

بدلاً من 'Αντί, εἰς ἀντικατάστασιν.

بَدّال Παντοπώλης.

تبادُل 'Ανταλλαγή, ἀμοιβαιότης.

مُبادَلة 'Ανταλλαγή, μεταλλαγή.

مُتبادَل 'Ανταλλασσόμενος (ὁ).

بَدَن ج. أبْدان Σῶμα.

بَدَنة Σιτευτόν (ζῷον).

بَدانة Παχυσαρκία, εὐσαρκία, πάχος.

بَدَهَ ، يبْدَهُ 'Εξέπληξε (ἐξάφνισε), προκατέλαβε.

ابْتدَه ، يبْتدِه Αὐτοσχεδίασε (λόγον), ὡμίλησεν ἐκ τοῦ προχείρου.

بَداهة وبَديهة — (τὸ) Ἀπροσδόκητον - Ἀρχή, ἀπαρχή.

بَديهي — Καταφανής. — Ἀπροσδόκητος.

بَذأ ، يبذأ — Περιεφρόνησε.

بَذَخ ، يبذَخ — Ἔζησεν ἐν πολυτελείᾳ, χλιδῇ.

بَذْخ — Πολυτέλεια, χλιδή, ἄνεσις.

باذخ — (ὁ) Ζῶν ἐν πολυτελείᾳ, ὑψηλός.

بَذَر ، يبذُر — Ἔσπειρε, διέσπειρε.

بَذَّر ، يبذّر — Διεσκόρπισε, κατεσπατάλησε.

بَذْر — Σπέρμα, σπόρος, γόνος—Σπορά.

تبذير — Διασπορά, διασκόρπισις, σπατάλη.

مُبَذِّر — Σπάταλος, ἄσωτος.

بَذَل ، يبذُل — Ἐπεδαψίλευσε—Κατέβαλε (προσπάθειαν), ἀφωσιώθη.

ابتذل ، يبتذل — Ἐξετραχύνθη, κατέστη ἀναίσχυντος.

بَذْل — Δῶρον, δωρεά—Ἀφοσίωσις.

باذل — Μεγαλόδωρος, ἐλευθέριος.

مُبتذَل — Ἀναίσχυντος, ἀνυπόληπτος—Τετριμμένος.

برأ ، يبرأ — Ἐδημιούργησε, ἔπλασε.

برِيء ، يبرأ — Ἠθωώθη—Ἐθεραπεύθη.

برّأ ، يبرّئ — Ἠθώωσε.

أبرأ ، يُبرئ — Ἐθεράπευσε—Ἀπήλλαξε, ἀπηλευθέρωσε.

تبرّأ ، يتبرّأ — Ἠθωώθη—Ἀπηλλάγη.

بُرْء وبُرُوء — Θεραπεία.

بارئ — Δημιουργός, πλάστης.

بريء ج . أبرياء — Ἀθῷος—Θεραπευθείς, ἀπηλλαγμένος.

براءة — Ἀθώωσις, ἀπαλλαγή, ἀσυδοσία, προνόμιον, βεράτιον.

بَرِيّة ج . برايا — Δημιούργημα, πλάσμα.

بَرْبَرِيّة — Βαρβαρότης.

بُرْثُن ج . براثن — Ὄνυξ (ζώων, πτηνῶν).

برّج ، يبرّج — Κατεσκεύασε πύργον, ὀχυρόν.

تبرّجت (المرأة) — Ἐστολίσθη, ἐκοσμήθη (γυνή).

بُرْج ج . بُروج — Πύργος, φρούριον — Ζώδιον, ἀστερισμός.

بُرْجُمة ج . براجم — Ἄρθρωσις (δακτύλων)

برِح ، يبرَح — Ἔπαυσε, διέκοψε, ἐσταμάτησε.

ما برح — Δέν ἔπαυσε, ἐξηκολούθησε.

برّح ، يبرّح — Ἐκούρασε, ἐβασάνισε, ἐλύπησε, ἔθλιψε.

بارح وبارحة — Χθές.

مُبرِّح — Δριμύς, βάναυσος, (ὁ) προξενῶν κόπον, θλῖψιν

بَرَد ، يبرُد — Ἐκρύωσε, ἐψύγη, ἐκρυολόγησε—Ἐλίμαρε (διὰ τῆς λίμας).

برّد ، يبرّد — Ἔψυξε, ἐκρύωσέ τι—Κατεπράϋνε.

بَرْد — Κρύο, (τὸ) ψῦχος.

بَرَد وبَرَدة — Χάλαζα (ἡ).

بُرَداء وبُرَديّة — Πυρετὸς μετὰ ρίγους.

بَرْدي — Πάπυρος.

بُرْدة — Ἔνδυμα μάλλινον.

بارد — Ψυχρός, κρύος.

بُرادَة — Ρίνισμα (σιδήρου κ.λ.π.).

بُرودَة — Ψυχρότης.

بَريد ج. بُرُد — Ταχυδρόμος— Ταχυδρομεῖον.

تبريد — Ψῦξις, ψύχρανσις.

مِبْرَد ج. مبارد — Ρίνη κν. λίμα.

بَرْذَعَة — Ἐφίππιον, σάγμα.

بِرْذَوْن ج. بَراذين — Ὑποζύγιον.

بَرَّ، يَبَرُّ — Ἦτο δίκαιος, καλός, εὐλαβής, φιλαλήθης—Κατέστη εὐπρόσδεκτος.

بَرَّرَ، يُبَرِّرُ — Ἐδικαίωσε—Ἐδικαιολόγησε.

بَرّ — Ξηρά (ἡ) κν. ἡ στεριά.

بِرّ — Ἀγαθοεργία, εὐσεβὲς ἔργον—Ἀθῳότης, υἱϊκὴ στοργή, καλὴ πίστις.

بُرّ وبُرَّة — Σῖτος, κόκκος σίτου.

بارّ وبَرّ — Δίκαιος, εὐσεβής, ἀθῷος, ἐνάρετος—Ἀγαθοεργός.

بَرِّيّ — Χερσαῖος, ἐρημικός, ἄγριος.

بَرِّيَّة — Ἔρημος, τόπος ἀκατοίκητος.

مَبَرَّة — Ἀγαθοεργὸν σωματεῖον, φιλανθρωπικὸν ἵδρυμα.

بَرَزَ، يَبْرُزُ — Ἐφάνη, (ἐξεπρόβαλε), ἐξεπήγασε, ἀνεφάνη.

بَرَّزَ، يبرز وتَبَرَّزَ — Ἐξεκένωσε (ἔκαμε φυσικὴν ἐκκένωσιν)

بارَزَ، يُبارِزُ — Ἐμονομάχησε, ἠγωνίσθη.

أَبْرَزَ، يُبْرِزُ — Ἐξέδωκε (βιβλίον κλπ.) ἐφανέρωσε.

بِراز — Περίττωμα, κόπρανον.

بُروز — Ἐμφάνισις, προεκβολή, προεξοχή.

بارِز — Φαινόμενος, ἔκδηλος, προέχων, ἐξέχων.

مُبارِز — Μονομάχος, ξιφομάχος, ἀγωνιστής, μαχητής.

مُبارَزَة وبِراز — Μονομαχία, ξιφομαχία.

بَرْزَخ ج. بَرازِخ — Ἰσθμός, στενὸν πέρασμα.

بِرْسام — Πλευρῖτις (ἀσθένεια).

بَرَص — Λέπρα (ἀσθένεια).

بُرْص وبَرَص — Σαύρα.

بَرَعَ، يَبْرَعُ — Διέπρεψε, ὑπερτέρησε.

تَبَرَّعَ، يتبرع — Προσέφερε, συνεισέφερε, ἔκαμε (δωρεάν, ἔρανον).

بارِع — Ἔξοχος, διαπρεπής, ὑπέροχος.

بَراعَة — Ὑπεροχή, ὑπερβολή, τελειότης, ἐπιδεξιότης.

تَبَرُّع ج. تَبَرُّعات — Δωρεά, προσφορά, ἔρανος.

مُتَبَرِّع — (ὁ) Δίδων, ὁ προσφέρων, δωρητής.

بُرْعُم ج. بَراعِم — Ὀφθαλμὸς (φυτοῦ).

بُرْغوث — Ψύλλος (ἔντομον).

بَرْغَش وبَرْغَشَة — Σκνίψ κν. σκνίπα (ἔντομον).

بُرْغُل — Πληγοῦρι (σῖτος τεθραυσμένος)

بَرَقَ، يَبْرُقُ — Ἤστραψε, ἔλαμψε—Ἐστολίσθη (γυνή).

بَرَّقَ، يُبَرِّقُ — Ἐστόλισε—Ἐγούρλωσε (τοὺς ὀφθαλμούς).

بَرْق ج. بُروق — Ἀστραπή, λάμψις.

بَرْقِيَّة — Τηλεγράφημα.

بَرْقَشَ، يُبَرْقِشُ — Ἐποίκιλε, ἐπλούμισε.

مُبَرْقَش — Πλουμιστός, ποικίλος.

بَرْقَعَ ، يُبَرْقِع	Ἐκάλυψε (τὸ πρόσωπον γυνή).
بُرْقُع ج. بَرَاقِع	Κάλυμμα προσώπου.
بَرْقُوق	Ἀγριοδαμάσκηνον (μπουρνέλλα).
بَرَكَ ، يَبْرُك	Ἐγονάτισε (κάμηλος κ.λ.π.)
بارَكَ ، يُبارِك	Ηὐλόγησε.
أَبْرَكَ ، يُبْرِك	Ἐγονάτισέ τις (ζῷον).
تَبَرَّكَ ، يَتَبَرَّك	Ηὐλογήθη, ἐζήτησεν εὐλογίαν.
بِرْكة ج. بِرَك	Λίμνη.
بَرَكة وتَبريك	Εὐλογία.
مُبارَك	Εὐλογημένος, εὐλογητός.
بِرْكار وبيكار	Διαβήτης (γεωμτ. ὄργανον).
بُرْكان	Ἡφαίστειον.
بَرَمَ ، يَبْرُم وأَبْرَم	Συνέστρεψε, ἔστριψε σχοινίον κ.λ.π.
بَرِمَ ، يَبْرَم وتَبَرَّم	Ἠνωχλήθη, ἐδοκίμασε πόνον, θλῖψιν, ἀηδίαν.
أَبْرَمَ ، يُبْرِم	Ἐνίσχυσε, κατεκύρωσε, ἐπαγίωσε.
بَرِيمة	Τρυπάνιον, ἐκπωματιστήρ.
إِبْرام	Κατακύρωσις, παγίωσις, ἐνίσχυσις (συμφωνίας).
مَحْكَمَة النَقْض والإِبْرام	Ἄρειος Πάγος, ἀκυρωτικὸν δικαστήριον.
مُبْرَم	Κεκυρωμένος, τελεσίδικος παγιωμένος.
بُرْنُس	Εἶδος ἐπανωφορίου.
بَرْنِيَّة ج. بَرَانِيّ	Πήλινον ἀγγεῖον.
بُرْهة	Χρονικὸν διάστημα, στιγμή.
بَرْهَنَ ، يُبَرْهِن	Ἀπέδειξε (δι' ἐπιχειρημάτων, τεκμηρίων).
بُرْهان ج. بَرَاهِين	Ἀπόδειξις, τεκμήριον, ἐπιχείρημα.
بَرَى ، يَبْرِي	Ἔξεσε κν. ἔξυσε, ἐλέπτυνε.
بارَى ، يُبارِي وتَبارَى	Ἠγωνίσθη, διηγωνίσθη, ἐπάλαισε.
اِنْبَرَى ، يَنْبَرِي	Ἐλεπτύνθη, ἐξέσθη.—Ἀντετέθη, ἀντέτεινε.
بَرَى	Σκόνη, κονιορτὸς, χῶμα.
مِبْراة	Μαχαιρίδιον, ξύστρα.
بَزَّ ، يَبُزّ وابْتَزّ	Ἥρπασε, ἀπήγαγε, ἐσφετερίσθη.
بَزّ	Εἶδος ὑφάσματος.
بِزّة	Στολή, ἔνδυμα, ἐνδυμασία —Ὅπλον.
اِبْتِزاز	Ἁρπαγή, ἀπαγωγή, σφετερισμός.
بَزَغَ ، يَبْزُغ	Ἀνέτειλε.
بُزوغ	Ἀνατολὴ (ἡλίου).
بَزَقَ ، يَبْزُق	Ἔπτυσε.
بُزاق	Πτύελον.
بَزّاقة	Πτυελοδοχεῖον—Εἶδος κοχλίου (σαλιάγκου).
بَزَلَ ، يَبْزُل	Διέτρυσε, ἐτρύπησε.
بَزْل	Διάτρυσις κν. τρύπημα.
بُزال	Τρυπάνιον.
بُسْتان ج. بَساتين	Κῆπος.
بُسْتاني	Κηπουρός.
بَسَرَ ، يَبْسُر	Συνωφρυώθη—Ἐγένετό τι προώρως.
بُسْرة ج. بُسْر	Χουρμᾶς ἢ καρπὸς (πρώϊμος).

مُبتسِر — Πρώϊμος, πρόωρος, προφανής.

بَسٌّ و بَسَّة و بُسَيْن — Γαλῆ (ἡ), γάτα.

بسَطَ ، يبسُط — Ἔστρωσε, ἐξέθεσε, ἐξήπλωσέ τι.

بسُطَ ، يبسُط و بَسَط — Ἦτο λιτός, κατέστη ἁπλοῦς.

بسَّطَ ، يبَسِّط — Ἔστρωσε, ἐξέθεσε, ἥπλωσε—Κατέστησέ τι ἁπλοῦν, εὔκολον.

انبسط ، ينبسط — Ηὐχαριστήθη, ηὐφράνθη—Ἐστρώθη.

بَسْطٌ — Ἀριθμητὴς (κλάσματος).

بِساط ج. بُسُط — Τάπης—Ὀθόνη (κηδείας).

على بساط البحث — Ἐπὶ τάπητος (ζήτημα), ὑπὸ ἐξέτασιν.

بَساطة — Ἁπλότης, ὁμαλότης, σαφήνεια, λιτότης.

بَسيط ج. بُسَطاء — Ἁπλοῦς, ὁμαλός, λιτός, ἀπέριττος—Χαρίεις, εὔχαρις, φαιδρός.

بَسيطة — Ὁμαλὴ γῆ καὶ εὐρεῖα, πεδιάς.

انبساط و بَسْطٌ — Ἔκτασις (ξεδίπλωμα), στρῶσις (στρώσιμον) —Εὐχαρίστησις, τέρψις.

مَبْسوط — Ἐκτεταμένος, ἐκτεθειμένος, ἐστρωμένος—Εὐχαριστημένος.

بَسَقَ ، يبسُق — Ὑπερυψώθη, ἀνυψώθη (ἠθικῶς).

باسِق — Ὑψηλός, εὐγενής, ἐξαιρετικός.

بَسُلَ ، يبسُل — Κατέστη ἀνδρεῖος, γενναῖος, ἥρως, διεκρίθη εἰς ἀνδρείαν.

استبسل ، يستبسل — Ἐπολέμησεν ἡρωϊκῶς.

باسِل ج. بُسَلاء — Ἀνδρεῖος, γενναῖος, ἥρως, ἀτρόμητος.

بَسالة — Ἀνδρεία, γενναιότης, ἡρωϊσμός.

مُستبسِل — Ἥρως, ἀτρόμητος, (ὁ) ἀψηφῶν κίνδυνον.

بَسَمَ ، يبسِم وابتسم وتَبَسَّم — Ἐμειδίασε.

باسِم ومُبْتَسِم — Μειδιῶν (ὁ)

ابْتِسام و تَبَسُّم — Μειδίαμα.

مَبْسِم — Στόμα—Πίπα (σιγαρέττου).

بَسْمَلَ ، يبَسْمِل (بسم الله الرحمن الرحيم) — Εἶπε:

البَسْمَلة — Ἡ ἀνωτέρω φράσις.

بشِرَ ، يبشَر وابْتشر واستبشر — Ἐχάρη, ηὐφράνθη.

بشَّرَ ، يبشِّر — Εὐηγγελίσθη, ἐχαροποίησε.

باشَرَ ، يباشِر — Ἀνέλαβέ τι (ὑπευθύνως, αὐτοπροσώπως).

بِشْر — Εὐφροσύνη, χαρά, ἀγαλλίασις.

بَشَرٌ — Ἄνθρωπος, ἀνθρώπινον γένος, ἀνθρωπότης.

بَشَرة — Ἐπιδερμίς, δέρμα.

بُشْرَى و بِشارة — Καλὴ εἴδησις, εὐφρόσυνον ἄγγελμα, χαρμόσυνος εἴδησις—Εὐαγγέλιον.

عيد البشارة — Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

بَشير — Εὐαγγελιζόμενος, εὐαγγελιστής, ἄγγελος καλῶν.

تَباشير — Προαγγελίαι, προμηνύματα, προγνωστικὰ (σημεῖα)

مُبَشِّر — Ἀγγέλλων, (ὁ) κηρύττων, κῆρυξ.

مُباشِر — Ἄμεσος, ὁ ἄνευ διαμέσου, ὁ κατ' εὐθεῖαν ἐνεργῶν.

بَشَّ ، يَبَشّ — Ἦτο ἱλαρός, μειλίχιος, χαρωπός.

بشاشة — Ἱλαρότης, μειλιχιότης.

بَشوش — Ἱλαρός, μειλίχιος, χαρωπός

بَشِعَ ، يبشَع — Κατέστη βδελυρός, ἐλεεινός, ἀηδής.

بَشِعٌ و بَشيع — Βδελυρός, ἀηδής, ἀπεχθής.

بَشاعة — Βδελυρότης, ἀηδία, ἀπέχθεια.

بَشِمَ يبشَمُ وابشم — Ἐκορέσθη, ἐχορτάσθη, ἀηδίασε.

بَشَمٌ — Κόρος, κορεσμός, πλησμονή, ἀηδία.

بَشْنين — Λωτός (φυτόν).

بصْبَص ، يُبصْبِص — Ἐκίνησε τὴν οὐρὰν (σκύλος) – Ἐκολάκευσε.

بَصَرَ ، يبصر وأبْصر — Εἶδε, ἐκύτταξε, παρετήρησε.

تَبصَّر ، يتبصَّر — Παρετήρησε μετὰ προσοχῆς, προσηλώθη, διεῖδε.

بَصَر ج . أبْصار — Ὅρασις, βλέμμα, κν. ματιά.

بصير ج . بُصراء — ὁ) Βλέπων καλά, ὀξυδερκής, παρατηρητικός.

بصيرة — Νοῦς, διάνοια, ἀντίληψις, παρατηρητικότης.

بصري — Ὀπτικός.

علم البصريات — Ὀπτική, ὀφθαλμολογία.

باصرة وبصّاصة — Ὀφθαλμός.

تَبَصُّر — Περίσκεψις, προσήλωσις, προσοχή, ἔρευνα.

بصّ ، يبِصّ — Ἤστραψε, ἔλαμψε.

بَصيص — Ἀναλαμπή, λάμψις.

بَصّاص — Κατάσκοπος, πράκτωρ (μυστικός).

بَصَقَ ، يبصُق — Ἔπτυσε.

بَصْق — Πτύσιμον (τό).

بُصاق — Πτύελον.

مِبْصَقة — Πτυελοδοχεῖον.

بَصَلة ج . بَصَل — Κρόμμυον (κρομμύδι).

بَصَمَ ، يبصم — Ἔθεσεν ἀποτυπώματα, ἴχνη.

بَصْمة — Ἀποτύπωμα.

بَضّ مث ، بَضّة — (ὁ) Ἔχων λεπτὸν καὶ λεῖον δέρμα.

بَضَعَ ، يبضَع — Ἔταμε, διέσχισε— Ἐνόησε.

اسْتَبْضَعَ ، يستبضع — Ἐμπορεύθη.

بِضْع و بِضْعة — Τινά, μερικά, ὀλίγα (οὐχὶ πέραν τῶν 10).

بِضاعة ج . بَضائع — Ἐμπόρευμα.

مِبْضَع ج . مباضع — Νυστέριον, μαχαιρίδιον.

« بطأ » بَطُؤ ، يبْطُؤ ، وأبْطأ وتَباطأ

Ἐβράδυνε, ἤργησε, ἐχρονοτρίβησε.

بُطْءٌ و بِطاء — Βραδύτης, ἀργοπορία, νωθρότης.

بطيء و مُبطئ — Βραδύς, ἀργός, νωθρός.

بَطَحَ ، يبْطَح — Κατέρριψέ τινα (κατὰ γῆς).

أبطح وبطحاء وبَطيحة ج . بَطائح و بِطاح ؛

Κοίτη (ποταμοῦ), ἀμμώδης (γῆ).

بَطِرَ ، يبطَر — Ἐξεπλάγη κν. ξυπάστηκε Περιεφρόνησε, ἠδιαφόρησε.

بَيْطَرَ ، يُبَيْطِر — Ἐξήσκησε τὴν κτηνιατρικὴν—Ἐπετάλωσε (ζῷον)

بَطَرٌ — Παραμέλησις, ἀκηδία— Προπέτεια, ἀναίδεια.

بَطِرٌ وأبْطَر — Ἀμελής, ἀδιάφορος— Προπετής, ἀναιδής (ξυπασμένος).

بَيْطار ج . بَياطرة — Κτηνίατρος—Πεταλωτής.

بَيْطَرة — Κτηνιατρική.

بَطرك وبطريرك وبَطريك — Πατριάρχης (ὁ).

بَطَش، يبطش — Ἐξεβίασε, ἐλήστευσε, ἥρπασε διὰ τῆς βίας.

بَطْش — Βία, θράσος, ἐκβιασμός.

بَطّ و بَطّة — Νῆσσα (πάπια).

بِطاقة ج. بَطائق — Ἐπισκεπτήριον—Δελτίον—Ἐπιστολή.

بَطَل، يبطُل — Ἦτο ἄεργος, ἀπέβη μάταιον (ἔργον).

بَطُل، يبطُل — Κατέστη γενναῖος, ἥρως, πρωταθλητής.

بَطَّل، يبطّل وأبطل — Κατήργησε, ἐματαίωσε, ἠχρήστευσε, ἔπαυσέ τινα.

بَطَل ج. أبطال — Γενναῖος, ἥρως, πρωταθλητής.

بُطْل وبُطلان — Ματαίωσις, ἀκύρωσις, ἀχρήστευσις, κατάργησις—Ματαιότης, (τὸ) ψεῦδος.

باطل وبَطّال — Μάταιος, ψευδής, ἀνωφελής, ἄχρηστος, κακός.

بَطالة — Ἀργία, παῦσις, διακοπὴ (ἐργασίας).

إبْطال — Κατάργησις, κατάλυσις, ἀκύρωσις.

بُطْم — Τερέβινθος (δένδρον), τερεβινθίνη.

بَطَن، يبطن — Ἐκρύβη—Εἰσεχώρησε.

بطّن، يبطّن وابْطن — Ἐφόδραρε (ἔνδυμα)—Περιέζωσε.

بَطْن ج. بُطون — Κοιλία, γαστορ

بِطْنة — Πολυφαγία, κορεσμός, ἀπληστία.

بُطَيْن — Κοιλία (καρδίας).

بِطانة — Φόδρα (ἐνδυμασίας)—(οἱ) Ἔμπιστοι, ἀκολουθία.

باطن ج. بواطن — Ἐσωτερικός, ὁ ἔσω, κρυπτός, ἀπόκρυφος.

باطني — Παθολόγος (ὁ).

بطيخة ج. بطيخ — Ὑδροπέπων (καρπούζι).

بَعَث، يبعث — Ἔστειλε, ἀπέστειλε, ἔπεμψε—Ἤγειρε, ἢ ἀνέστησε (ἐκ νεκρῶν).

بعث على — Ὑπεκίνησε, παρεκίνησε, ὤθησε.

انبعث، ينبعث — Προῆλθε, ἐπήγασε, ἐξεπορεύθη.

بعث (يوم البعث) — Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως.

بَعْثة — Ἀποστολή.

باعث — Ἀποστέλλων, ἀποστολεύς—Αἰτία, αἴτιον, ἐλατήριον.

مبعوث — Ἀπεσταλμένος, ἀπόστολος, ἐντεταλμένος.

بعثر، يبعثر — Ἐσκόρπισε, διεσκόρπισε.

بَعُد، يبعد — Ἀπεμακρύνθη.

بعّد وأبعد، يبعد — Ἀπεμάκρυνε, ἐξώρισε, ἐξωστράκισε.

استبعد، يستبعد — Ἀπέφυγε, ἐγκατέλειψε, ἀφῆκε.

ابتعد، يبتعد وتباعد — Ἀπεμακρύνθη.

بُعْد — Ἀπόστασις, διάστημα.

بَعْدَ — Κατόπιν, μετά.

بعدئذ — Μετὰ ταῦτα, κατόπιν τούτου, ἀκολούθως.

بعيد — Μακρυνός, ἀπομεμακρυσμένος.

بعير ج. بُعران — Κάμηλος (ὁ, ἡ).

بعزق، يبعزق — Διεσκόρπισε, ἐσπατάλησε.

بَعْض — Μερικοί, ὀλίγοι, τινές, μέρος πράγματος (ἀρσ. καὶ θηλ.).

بَعوضة — **Κώνωψ (κουνούπι).**

بَعْل ج. بُعول — Σύζυγος (ὁ, ἡ)

بَعْلي — Ἀπότιστος, ποτισμένος μόνον ὑπὸ βροχῆς (ἀγρός).

بَغَت وباغت، يباغت — Ἐξέπληξε, ἐξάφνιασε

بَغْتة — Αἰφνιδίως, ἔξαφνα, ἀπροσδοκήτως.

بَغَض، يبغض وأبغض وبغّض — Ἐμίσησε, ἀπεστράφη κν. ἐσυχάθη.

بُغْض وبَغضاء — Μῖσος, ἀπέχθεια, ἀποστροφή, ἀντιπάθεια.

مُبغَض ومَبغوض — Μισητός, ἀπεχθής, ἀντιπαθής.

بَغْل ج. بغال — Ἡμίονος (μουλάρι).

بغى، يبغي — Ἠδίκησε, παρενόμησε, ἠσέλγησε.

بغى وابتغى وتبغّى — Ἐζήτησε, ἐπεθύμησε.

ينبغي — Πρέπει, δεῖ.

بَغْي — Ἀδικία, παρονομία. τυραννία.

بَغيّ — Πόρνη, μοιχαλίς.

بُغاء وابتغاء — Ἐπιθυμία, πόθος.

بِغاء — Πορνεία, ἀσέλγεια.

بُغْيَة — (τὸ) Ποθούμενον, ἐπιθυμία.

باغٍ — Ἄδικος, παράνομος, τύραννος—(ὁ) Ἐπιθυμῶν.

بَقدونس — Μαϊδανός, (φυτόν).

بقرة ج. بقر وبقرات — Ἀγελάς.

بَقْس — Πύξος (δένδρον).

بُقْعة — Κηλίς, στίγμα, σημάδι—Τμῆμα γῆς.

بَقّة ج. بَقّ — Κορέος (κοριός).

بَقْل — Χορταρικόν, λαχανικόν.

بَقي، يبقى — Ἔμεινε, παρέμεινε.

أبقى، يُبقي — Ἐσταμάτησέ τινα, διεφύλαξε, διετήρησε.

بَقيّة — (τὸ) Ὑπόλοιπον, (τὸ) ἐναπομένον.

باقٍ — Ὁ παραμένων, ὁ διαρκής, ὁ αἰώνιος (Θεός)—Ὑπόλοιπον ἢ διαφορὰ (εἰς τὴν ἀρθμ.)

بَقاء — Παραμονή, διάρκεια.

دار البقاء — Τόπος αἰωνιότητος.

بكّت، يبكّت — Ἐπέπληξε, ἐπετίμησε ἔψεξε, ἔμεμψε, ἔτυψε.

تبكيت — Ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, μομφή, τύψις.

بكّر، يبكّر — Ἠγέρθη πολὺ ἐνωρίς.

بِكْر — Πρωτότοκος (ὁ, ἡ)—Παρθένος, ἄθικτος.

بُكرة وباكر — (ἡ) Αὔριον, ἡ ἐπομένη ἡμέρα.

بَكَرة — Τροχαλίας—Καροῦλι.

باكورة — Ὁ πρῶτος καρπός, (τὸ προφαντόν).

بَكارة — Παρθενία, παρθενικότης, ἁγνότης.

مُبتكِر — Ἐφευρέτης, καινοτόμος, νεωτεριστής.

بكى، يَبكي — Ἔκλαυσε, ἐθρήνησε.

بكّى وأبكى، يبكي — Παρεκίνησεν εἰς θρῆνον.

بُكاء — Θρῆνος, κλαυθμός.

مَبكى — Τόπος ὀδυρμῶν, κλαυθμῶν

باكٍ — (ὁ) Κλαίων, (ὁ) θρηνῶν, (ὁ) ὀδυρόμενος.

بل — Ἀλλά, ὅμως.

بَلا، يبلو وابتلى — Ἐδοκίμασέ τινα.

بلاءٌ وبليّة وبَلوى ج. بلايا — Δοκιμασία, συμφορά, ἀτύχημα.

بُلبل — Ἀηδών (πτηνόν).

بَلبَلة وبَلبال — Σύγχυσις, ταραχή, ἀνησυχία, ἐνόχλησις.

بَلَج، يَبلج وانبلج وتبلّج — Ἐφάνη.

أبلج — Φαεινός, καταφανής, φανερός.

بلحة ج. بَلَحٌ — Χουρμᾶς (ὁ).

بلُد، يبلُد — Κατέστη βλάξ, κουτός, μωρός.

بلَدٌ وبلدة ج. بلاد وبُلدان — Τόπος, χώρα, πατρίς.

بَلديّة ومجلس بلدي — Δημαρχία.

بَلادة — Βλακεία, ἠλιθιότης, νωθρότης, ἀπάθεια.

بليد وأبلد — Βλάξ, μωρός, ἠλίθιος.

بَلَسان — Ἐλξίνη (φυτόν).

بَلشون — Ἐρωδιός (πτηνόν).

بَلَط وبلّط، يُبلّط — Ἔστρωσε διὰ πλακῶν.

بَلاط وبَلاطة — Πλάξ κν. μπαλάτι.

بَلّوط — Δρῦς (βαλανιδιά).

تَبليط ج. تباليط — Πλακόστρωσις.

مُبلّط — Πλακοστρωμένος (τόπος).

بلِع، يبلَع وابتلع — Κατέπιε.

بَلْع وابتلاع — Κατάποσις, τὸ καταπίνειν.

بالوعة ج. بالوعات — Ὑπόνομος, νεροχύτης, ὀχετός.

بلعُم وبُلعوم ج. بَلاعم — Οἰσοφάγος.

بَلَغ، يبلُغ — Ἔφθασε—Ὡρίμασε—Ἐνηλικιώθη.

بَلُغ، يبلُغ — Κατέστη εὐφραδής, εὔγλωττος, ῥήτωρ.

بلّغ، يبلّغ وأبلغ — Ἐπληροφόρησε, ἀνέφερε, ἐγνωστοποίησε.

بالَغ، يُبالغ — Ἐμεγαλοποίησέ τι, ὑπερέβαλε.

بالغ — Φθάνων (ὁ)—Ὥριμος—Ἐνήλιξ.

بَلاغ — Εἴδησις, ἀγγελία, μήνυμα—Δόσις ἢ μερὶς (ἀρκετή).

بَلاغة — Εὐγλωττία, εὐφράδεια.

علم البلاغة — Ἡ ῥητορική.

بَليغ — Εὔγλωττος, ῥήτωρ, εὐφραδής.

مُبلّغ — Ἀγγελιαφόρος, (ὁ) φέρων εἴδησιν.

مَبلَغ ج. مَبالغ — Ποσόν.

مُبالغ — Μεγαλοποιῶν (ὁ), ὑπερβολικός.

مُبالغة — Μεγαλοποίησις, ὑπερβολή.

بَلغَم ج. بَلاغم — Φλέγμα (τό).

بَلقَع ج. بَلاقع — Ἄγονος (τόπος), στεῖρος, ἔρημος.

بَلّ، يبُلّ وبَلَّل — Ἔβρεξέ τι (ἐμούσκεψε), ὑγρανέ τι.

بَلّ وأبلّ — Ἐθεραπεύθη.

إبتلّ، يبتلّ وتبلّل — Ἐβράχη, ὑγράνθη (ἐμουσκέφθη).

بَلّ وبَلَل — Βρέξιμον (τὸ), ὕγρανσις (μούσκεμα).

بِلّ — Θεραπεία.

مُبلّل ومَبلول — Βρεγμένος (μουσκεμένος).

بَلِه، يبلَه — Κατέστη ἠλίθιος, μωρός.

بَلَه وبَلاهَة — Ἠλιθιότης, μωρολογία.

بَلْهَ — Παραιτοῦ (ἀπρόσωπον ρῆμα)—Πλὴν, ἐκτός.

بَلُّور — Κρύσταλλος.

بَلِيَ ، يَبْلَى — Ἐφθάρη ἔνδυμα) κν. ἐπάλιωσε.

بَلِيَّة وبَلْوَى وبَلاء وبَلْوَة — Δοκιμασία, συμφορά

بالٍ وبَلِيّ — Ἐφθαρμένος, πεπαλαιωμένος (παληός).

بَلَى — Μάλιστα, ναί, βεβαίως.

مُبالٍ — Προσεκτικός, ὁ ἔχων τὸν νοῦν του, (ὁ) προσέχων.

مُبالاة — Προσοχή, φροντίς, νουνέχεια.

بَنان — Ἄκρον δακτύλου.

بِنْت ج . بنات — Θυγάτηρ, κόρη, κοράσιον.

بَنَّجَ ، يُبَنِّجُ — Ὑπνώτισε, ἐνάρκωσε ἐκοίμησέ τινα (διὰ ναρκωτικοῦ).

بَنْج — Ὑπνωτικόν, ναρκωτικόν.

بَنْد ج . بنود — Κεφάλαιον, ἄρθρον—Σημαία—Τέχνασμα.

بَنْدَر — Ἐμπορικὴ πόλις ἢ κέντρον ἐμπορ.

بُنْدُقَة و بُنْدُق ج . بَنادق — Λεπτοκαρυά (φουντουκιά)—Σφαῖρα (τυφεκίου

بُنْدُقِيَّة — Τυφέκιον—Βενετία (πόλις τῆς Ἰταλίας).

بِنْصِر ج . بَناصِر — Παράμεσος (δάκτυλος).

بَنَفْسَج — Ἴον, βιολέττα (ἄνθος).

بُنّ — Καφές ([illegible]).

بَنَى ، يَبْنِي وابْتَنَى — Ἔκτισε, ᾠκοδόμησε.

تَبَنَّى ، يَتَبَنَّى — Υἱοθέτησέ τινα.

بِناء وبُنْيان ج . مَبانٍ — Κτίριον, οἰκοδόμημα — Οἰκοδομική, τὸ κτίσιμον.

بِناءً على — Συμφώνως πρὸς, ὅσον ἀφορᾷ ἐπὶ τῇ βάσει.

بَنّاء وبانٍ — Κτίστης.

بِنْيَة . بُنْيَة — Κρᾶσις (ἀνθρώπου). κατάστασις (σώματος, σχῆμα.

بُنُوَّة — Υἱικότης.

مَبْنِيّ — Κτιστός, ἐκτισμένος—Ἄκλιτον (εἰς τὴν γρμτ.)

مُتَبَنٍّ — Υἱοθετῶν (ὁ).

مُتَبَنًّى — Υἱοθετημένος.

بُهِتَ و بُهُتَ و بَهِتَ — Ἐξεπλάγη κατεπλάγη (ἐξαφνιάσθη).

بَهَتَ ، يَبْهَتُ — Ἐξέπληξε, κατέπληξε (ἐξάφνιασε) —Ἐσυκοφάντησε.

باهَتَ يُباهِتُ و بَهَّتَ — Ἐσυκοφάντησε, διέβαλε ἐψεύσθη.

بُهْت و بُهْتان و بَهِيتَة — Συκοφαντία, διαβολή, ψεῦδος—Κατάπληξις, ἔκπληξις.

بَهِجَ ، يَبْهَجُ . ابْتَهَجَ و تَبَهَّجَ و تَباهَجَ
Ἐχάρη, ηὐφράνθη.

بَهَّجَ ، يُبَهِّجُ . أَبْهَجَ — Ἐχαροποίησε, ηὔφρανε, ἔτερψε.

بَهْجَة وابْتِهاج — Χαρά, εὐφροσύνη, τέρψις—Ζωηρότης, ὡραιότης.

بَهِج و بَهِيج مُبْهِج — Εὔθυμος, φαιδρός, διασκεδαστικός, τέρπων.

مُبْتَهِج — Εὐχ[illegible]στημένος, χαρούμενος.

بَهَرَ ، يَبْهَرُ — Ἔλαμψε, ὑπερέβα[illegible]ε, ὑπερίσχυσε, ἀνεδείχθη, ἐλαμπρύνθη.

بَهَرَ، يَبْهَرُ وانْبَهَرَ — Ἀνέπνευσε δυσκόλως.

أَبْهَرَ، يُبْهِرُ — Κατέπληξε (ἐθάμβωσε) —Ἐπλούτισε.

باهِر — Λαμπρός, ὡραῖος, θαμβωτικός, θαυμάσιος—Πρόδηλος.

أَبْهَر — Ἀρτηρία.

بَهْرَج — Εὐτελής, μάταιος, ἄχρηστος, κίβδηλος, ψευδής.

بَهَظَ، يَبْهَظُ وأَبْهَظَ — Ἐπεφόρτισε, ἐπεβάρυνε, ἐταλαιπώρησε.

باهِظ — Βαρύς, ἀφόρητος, καταθλιπτικός.

بَهَلَ، يَبْهَلُ — Κατηράσθη, ἐτιμώρησε—Ἐγκατέλειψέ τινα (ὁ Θεός).

إِبْتِهال — Ἱκεσία, παράκλησις.

مُبْتَهِل — Ἱκέτης.

بُهْلُول ج. بَهالِيل — Ἀστεῖος, εὐτράπελος.

بَهَمَ، أَبْهَمَ، يُبْهِمُ واسْتَبْهَمَ — Κατέστησέ τι ἀσαφές, ἀβέβαιον.

بَهْمَة ج. بِهام وبَهَم — Βόσκημα (ζῷον).

بُهْمَة — Γενναῖος, ἥρως.

بَهِيمَة ج. بَهائِم — Κτῆνος, ζῷον.

بَهِيم — Μαῦρος—Μονόχρωμος (σκέτος)—Ἐλαφρός (ἦχος).

إِبْهام ج. أَباهِم — Ἀντίχειρ—Ἀσάφεια, ἀβεβαιότης.

مُبْهَم — Ἄγνωστος, ἀσαφής, ἀόριστος, σκοτεινός.

بَهْو ج. أَبْهاء — Προθάλαμος, εὐρεῖα αἴθουσα.

بَهِيَ، يَبْهَى وبَهُوَ وبَها — Κατέστη ὡραῖος, περικαλλής, λαμπρός.

باهَى، يُباهِي وتَباهَى — Ὑπερέβαλέ τινα (εἰς ὡραιότητα), ὑπερηφανεύθη διά τι, ἐκαυχήθη.

بَهاء — Ὡραιότης, κάλλος, λαμπρότης.

بَهِيّ وباهٍ — Ὡραῖος, λαμπρός, φωταυγής.

مُباهاة — Ἔπαρσις, ὑπερηφάνεια, καύχησις.

باءَ، يَبُوءُ — Ἐπέστρεψε, ἐπανῆλθε.

بَوَّأَ وتَبَوَّأَ، يَتَبَوَّأُ — Παρέμεινεν εἰς τόπον (κατέλυσε).

بِيئَة وباءَة — Περιβάλλον, οἴκημα, ἐνδιαίτημα.

بَوَّبَ، يُبَوِّبُ — Ὑποδιήρεσε ἢ ἐτακτοποίησε (βιβλίον εἰς κεφάλαια).

بَوّاب — Θυρωρός.

بَوّابَة — Θυρωρεῖον—Μεγάλη θύρα.

بُوتَقَة — Κάψα (ἡ), Χωνευτήριον.

بَوْح، إِباحَة — Ἀποκάλυψις (μυστικοῦ)—Ἀπόλυτος ἐλευθερία, ἄδεια, (τὸ) ἐλεύθερον.

إِباحِيّ — Ἐλευθερόφρων, ἀχαλίνωτος, ἄσεμνος, ἀκόλαστος.

إِباحِيَّة — Ἀκολασία.

باحَة ج. بُوح — Εὐρὺς (τόπος)—Μεγάλη ποσότης ὕδατος—Αὐλὴ (οἰκίας).

مُباح — Θεμιτός, ἐπιτρεπόμενος, κοινός.

بَوْخ، باخَ، يَبُوخُ — Ἐκουράσθη — Κατεπραΰνθη, καθησύχασε.

بَوْر، بارَ، يَبُورُ — Κατεστράφη, ἠφανίσθη —Κατέστη ἄγονος (γῆ).

بائِر ج. بُور — Ἄγονος, χέρσος ἀκατέργαστος—Διεφθαρμένος, οὐτιδανός.

بَوْر — Ἀκαλλιέργητος (γῆ), χέρσος.

بَوار Καταστροφή, ὄλεθρος.

دار البَوار Κόλασις, Ἅδης.

بازٌ وبازِي ج. بِيزان وبُزاة Κίρκος (πτηνόν).

بُوش Ὀχλαγωγία, θορυβώδης συγκέντρωσις (ἀνθρώπων).

بَوْشيّ وبُوشِيّ Οἰκογενειάρχης (πτωχός).

بُوصة Δάκτυλος, ἴντσα (μονάς μετρήσεως)

باعٌ ج. أبْواع Ὀργυιά (τὸ ἄνοιγμα τῶν δύο χειρῶν).

طَويل الباع Γενναιόδωρος.

بوغازْ Πορθμός.

بوَّق، يبَوِّق Ἐσάλπισε.

بُوق ج. أبْواق Σάλπιγξ, κέρας (μουσικὸν ὄργανον) — Στόμα (εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν).

بائقة ج. بوائق Συμφορά, κακόν, ἀδικία.

بَوَّل وبال، يَبُول Οὔρησε.

بَوْل ج. أبْوال Οὖρον (τὸ).

مِبْوَلة Οὐροδοχεῖον.

بالٌ Νοῦς, καρδία, σκέψις, προσοχή, ἐνδιαφέρον.

بُومة وبُوم Γλαῦξ (κουκουβάγια).

بُونٌ وبَوْن Ἀπόστασις, διάστημα —Διαφορά.

بانٌ وبانة Ἰτέα (δένδρον).

بَيَّت، يُبَيِّت وبات Διενυκτέρευσε, διῆλθε τὴν νύκτα

بَيْتٌ ج. بُيوت وأبيات Οἰκία, οἴκημα, ἐνδιαίτημα— Στροφή, στίχος (ποιήματος).

مَبيت Οἰκία, οἴκημα, κατάλυμα.

«بيد» بادَ، يَبيدُ Κατεστράφη, ἀπωλέσθη, ἠφανίσθη, ἐχάθη—Ἔδυσε (ἥλιος).

بَيْدَ أنْ Ἐκτός, μόνον πού, ὅμως, ἀλλ' ὅμως.

بَيْداء ج. بِيد وبَيْداوات Καταστρεπτικὴ ἢ ὀλεθρία ἔρημος.

بائد Κατεστραμμένος, ἠφανισμένος.

إبادة Καταστροφή, ὄλεθρος, ἐκμηδένισις.

مُبيد Ὀλέθριος, φθορεύς, καταστροφεύς.

بَيْدَر ج. بَيادِر Ἀλώνιον.

بَيْرق ج. بيارق Σημαία, λάβαρον.

بَيَّض، يُبَيِّض Ἔβαψε, ἐλεύκανε, ἐκασσιτέρωσε (ἐγάνωσε)—Ἐκαθαρόγραψε (γραπτόν).

ابْيَضَّ، يبيضّ Κατέστη λευκός, ἐλευκάνθη.

بَياض Λευκότης, (τὸ) λευκὸν (χρῶμα) κν. ἀσπράδα—Εἶδος ἰχθύος.

بَيْضَة ج. بَيض Ὠὸν—Ὄρχις (ὁ)— Κράνος, περικεφαλαία.

بَيْضَوي وبيضيّ Ὠοειδής, ἐλλειψοειδής.

تَبْييض Λεύκανσις (ἄσπρισμα), κασσιτέρωσις— Ἀντιγραφή (γραπτοῦ).

مُبَيِّض Ἀντιγραφεύς—Κασσιτερωτής—Γναφεύς, λευκαντής.

مبيض Ὠοθήκη.

«بيع» باعَ، يَبيع Ἐπώλησε.

بايَع، يُبايِع Ὑπέδειξεν ἢ ἐξέλεξεν ὡς ἀρχηγόν.

أباع، يُبيع Ἐξέθεσε ἢ ἔθεσέ τι πρὸς πώλησιν.

بائع ج. باعة — Πωλητής.

بيع ومبيع — Πώλησις.

بيعة ج. بيع — Ναός, Συναγωγή.

مُباع — Πωλημένος, (ὁ) πωληθείς.

مُبْتاع — Ἠγορασμένος.

بيكار — Διαβήτης (ὄργ. γεωμτρ.)

«بين» بَيَّن ، يُبيِّن وأبان — Ἔδειξε, ἀπέδειξε, διεσαφήνισε, ἐφανέρωσε.

بان ، يبان — Ἀπεχωρίσθη τινός, ἐγκατέλειψέ τινα, ἀφῆκέ τινα—Ἦτο διάφορος.

تبيّن ، يتبيّن — Διεσαφηνίσθη, ἀπεδείχθη, κατέστη εὐκρινής, σαφής, καταφανής.

بَيْن — Μεταξὺ, ἀναμεταξύ, ἀνάμεσα.

بَيْنَما — Ἐνῷ, ἐν ᾧ χρόνῳ, καθ' ἣν ὥραν.

بيان — Δήλωσις, ἔκθεσις, ἀπόδειξις, ἐπιχείρημα, εὐγλωττία, διασάφησις,

علم البيان — Ἡ τέχνη τοῦ ὀρθῶς ὁμιλεῖν, ρητορική.

بائن وبيّن — Πρόδηλος, καταφανής, φανερός, σαφής.

بائنة — Προίξ κν. προῖκα.

بَيِّنة ج. بيّنات — Ἀπόδειξις, τεκμήριον, ἐπιχείρημα.

تباين — Διαφορά, ἀντίθεσις—Χωρισμός, ἀπομάκρυνσις.

بيّن ومُبين — Διακρίνων (ὁ), διασαφηνίζων (ὁ)—Σαφής, φανερός, πρόδηλος.

مُتَبايِن — Διαφέρων, (ὁ) διάφορος.

(التاء) ت = 400

تَ ، تالله — Μὰ (ὅρκου), Μὰ τὸν Θεόν.

تأفّف، يتأفّف (أفّ) — Ἀνεστέναξε.

« تأم » أتأمت المرأة — Ἔτεκε δίδυμα.

تأوّه ، يتأوّه — Ἐστέναξε, ἐγόγγυσε.

تاب ، يتوب (توب) — Μετενόησε.

تابوت ج. توابيت — Κιβώτιον (ξύλινον), φέρετρον, κιβωτός.

تاج ، يتوج (توج) — Ἐστέφθη.

تاج ج. تيجان — Στέμμα, κορῶνα.

تاجُ العمود — Κιονόκρανον.

تاح ، يتيح ويتوح — Ἐδόθη τινὶ εὐκαιρία, δικαίωμα.

تار ، يتير (تير) — Διηγέρθη, ἐξηγέρθη.

تارة ج. تارات — (ἡ) Φορά, στιγμὴ (χρον. διάστημα).

تارةً — Ἐνίοτε, κάποτε—Ἅπαξ.

تاع ، يتيع (تيع) — Ἔρρευσε, ἐχύθη.

تاق ، يتوق إلى (توق) — Ἐπεθύμησε, ἐπόθησε, ἐλαχτάρησε

تالٍ مث. تالية (تلو) — Ἑπόμενος, (ὁ) κατωτέρω.

تامّ مث. تامّة (تمّ) — Τέλειος, ἐντελής, πλήρης.

تاهَ ، يتيهُ (تيه) — Ὑπερηφανεύθη—Ἐπλανήθη.

تبّ ، يتبّ — Κατεστράφη.

تبًّا لكَ — Συμφορὰ εἰς σέ.

استتباب — Ἀποκατάστασις, τάξις, τακτοποίησις.

تبع، يتبع واتّبع Ἠκολούθησέ τινα.

أتبع Ἐπηκολούθησε.

تابع، يتابع Ἠκολούθησέ τινα, συνεμορφώθη—Ἐξετέλεσέ τι τελείως.

تتبّع، يتتبّع Παρηκολούθησέ τι μετὰ σπουδῆς, ἐμελέτησε.

تتابع، يتتابع Συνέβη τι διαδοχικῶς, ἀλληλοδιεδέχθη.

تَبَعٌ ج. أتباع (ὁ) Ἀκολουθῶν τινα, ἀκόλουθος, ὀπαδός.

تَبِعَة وتابِعَة Ἐπακολούθημα, συνέπεια, ἀποτέλεσμα.

تابِعٌ ج. تَبَع (ὁ) Ἀκολουθῶν, ἑπόμενος, ὀπαδός — (ὁ) Ἐξαρτώμενος, (ὁ) ὑπαγόμενος.

تِباعاً وبالتّتابُع Διαδοχικῶς, συνεχῶς, ἐν ἀλληλουχίᾳ.

تتابُع Διαδοχή, ἀλληλουχία, σειρά.

مُتَتابِع Διαδοχικός, συνεχής, ἀλλεπάλληλος.

تِبْغ وتُتُن Καπνὸς (ταμπάκος).

تبّل، يُتبّل وتابَل Ἤρτυσε (φαγητόν).

تابِل ج. توابِل Ἄρτυμα, ἄρωμα (μπαχαρικόν).

مُتَبَّل Ἠρτυμένον (φαγητόν).

تِبْن Ἄχυρον.

تَتْرى Ἀλληλοδιεδέχθη.

تثاءب، يتثاءب (ثأب) Ἐχασμήθη

تجر، يتجر واتّجر Ἐμπορεύθη.

تجارة Ἐμπόριον (τό).

تجاريّ Ἐμπορικός (ὁ).

تاجر ج. تُجّار Ἔμπορος (ὁ).

مَتْجَر ج. مَتاجِر Ἐμπορικός (τόπος).

تُجاه Ἔμπροσθεν, ἀπέναντι.

تجبّر، يتجبّر (جبر) Ἠλαζονεύθη—Ἐπίεσε, ἐτυράννησε.

تجسّس، يتجسّس (جسّ) Κατεσκόπευσε.

تجنّس، يتجنّس (جنس) Ἀπέκτησεν ἰθαγένειαν.

تجوّل، يتجوّل (جول) Περιεφέρθη.

تجوّف، يتجوّف (جوف) Κατέστη κοῖλος (κούφιος).

تَحْت Κάτω, κάτωθεν—Ὑπό.

تحسّن، يتحسّن (حسن) Ἐβελτιώθη, ἐκαλυτέρευσε

تُحْفَة ج. تُحَف Δῶρον πολύτιμον, τιμαλφές, σπάνιον.

أتحف، يُتحف Ἐδώρησε, ἐχάρισε (πολύτιμον δῶρον).

مَتْحَف Μουσεῖον (τό).

تحكّم، يتحكّم واحتكم (حكم) Ἐκυβέρνησε αὐθαιρέτως, διηύθυνεν ὡς ἤθελε.

تحيّن، يتحيّن (حين) Ἐπωφελήθη (εὐκαιρίας).

تَخْت ج. تُخوت Ἀνάκλιντρον (ἀναπές, ντιβάνι)—Ἕδρα, καθέδρα, θρόνος—Ἱματιοθήκη.

تخطّى، يتخطّى (خطو) Ὑπερέβη (ξεπέρασε).

تخفّى، يتخفّى (خفي) Ἐκρύβη.

تخلّف، يتخلّف (خلف) Ἔλειψε, ἀπουσίασε, ἔμεινεν ὀπίσω.

تَخَلَّصَ، يَتَخَلَّصُ (خلص) Ἐσώθη, ἐλυτρώθη, ἀπηλλάγη, διέφυγε.

تَخَلَّقَ، يتخلّق (خلق) Ἐπλάσθη τις κατὰ τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικά τινος, εἶχε τοὺς αὐτοὺς τρόπους μέ τινα.

تَخَلَّلَ، يَتَخَلَّلُ (خلّ) Ὑπεισῆλθε, ἀνεμίχθη, ἐνδιεφέρθη.

تَخَلَّى، يتخلّى (خلو) Ἀπεσύρθη τινός, ἀπηλλάγη τινός, παρῃτήθη τινός.

تَخَّمَ، يَتَخِّمُ Ἔθεσεν ὅριον, σύνορον.

تَخِمَ، يتخَمُ واتَّخَمَ Εἶχε δυσπεψίαν.

تاخَمَ، يتاخِمُ Συνώρευσε, εἶχε κοινὰ ὅρια.

أَتْخَمَ، يُتْخِمُ Ἐπροξένησε δυσπεψίαν (τροφή).

تَخْمٌ وتُخْمٌ ج. تُخوم Ὅριον, σύνορον.

تُخَمَة ج. تُخَم Δυσπεψία.

تَخَيَّلَ، يتخيّل (خيل) Ἐφαντάσθη.

تَداوَلَ، يَتداوَل (دول) Ἐκυκλοφόρησε, περιῆλθέ τι διὰ πολλῶν.

تَدَرَّجَ، يتدرّج (درج) Ἔπραξέ τι βαθμιαίως.

تَدْرُج، ودُرَّاج ج. تَدارِج Φασιανός (πτηνόν).

تَدَلَّى، يتدلّى (دلو) Ἐξηρτήθη ἔκ τινος— Ἐξοικειώθη μετά τινος.

تَدَيَّنَ، يَتَدَيَّنُ (دين) Κατεχρεώθη, ἐδανείσθη (χρήματα).

تَذَكَّرَ، يتذكّر (ذكر) Ἐνεθυμήθη, ἐμνήσθη.

تَذْكِرَة ج. تذاكر Εἰσιτήριον, γραμμάτιον, πιστοποιητικόν, σημείωμα.

تَذَلَّلَ، يَتَذَلَّلُ (ذلّ) Ἐταπεινώθη, ἐξηυτελίσθη.

تَذَمَّرَ، يَتَذَمَّرُ (ذمر) Ἐμέμφθη, ἐπετίμησε, ἐπέπληξε.

تَرِبَ، يَتْرَبُ Ἐπτώχευσε, ἐδυστύχησε —Ἦτο πλήρης χώματος (τόπος).

تَرَّبَ، يترّب واتْرَبَ Κατέρριψέ τινα κατὰ γῆς—Ἔρριψε χῶμα κατά τινος.

تُراب وتُرْب ج. أَتْرِبَة Χῶμα, κονιορτός.

تِرْب ومُتْرِب ج. أَتْراب Σύγχρονος, συνομῆλιξ, φίλος, σύντροφος.

تُرْبَة ج. تُرَب Γῆ—Νεκροταφεῖον.

تَرِب Ἐνδεής, πένης — Κονιορτώδης.

تَرَبَّصَ، يتربّص (ربص) Ἐκαιροφυλάκτησε.

تَرَبَّعَ، يتربّع (ربع) Ἐκάθισε σταυροποδητί.

تُراث Κληρονομία, κληροδότημα.

تَرَجَّلَ، يترجّل (رجل) Ἐπεζοπόρησε, ὡδοιπόρησε—Ὡμοίασε μὲ ἄνδρα (γυνή).

تَرْجَمَ، يُتَرْجِمُ Μετέφρασε, διηρμήνευσε.

تَرْجَمَة Μετάφρασις, ἑρμηνεία.

تُرْجُمان ومُتَرْجِم Μεταφραστής, διερμηνεύς.

تَرِحَ، يَتْرَح Ἐθλίβη, ἐλυπήθη, ἐστενοχωρήθη.

تَرَّحَ، يُتَرِّحُ وأَتْرَحَ Ἐλύπησε, ἔθλιψέ τινα.

تَرَحٌ ج. أتراح Λύπη, στενοχωρία, θλῖψις.

تَرَّسَ، يترّس Ὥπλισέ τινα δι' ἀσπίδος.

تُرْسٌ ج. أتراس — 'Ασπίς (ὅπλον).

تَرَّاس — 'Ασπιδοφόρος—Κατασκευαστὴς ἀσπίδων.

تَرْسانَة — 'Οπλοστάσιον—Ναύσταθμος—Δεξαμενὴ (πλοίων).

مِتْرَس ومِتْراس ج. مَتاريس — Μάνδαλον (τὸ)—Προμαχών, προπύργιον.

تَرِعَ، يَتْرَعُ — 'Επληρώθη (δοχεῖον)—'Ερρίφθη εἰς κίνδυνον.

تُرْعَة ج. تُرَع — Θύρα (ἡ)—Διῶρυξ (ἡ)—Τρόπος, μέσον.

تَرِفَ، يَتْرَفُ وتَتَرَّفَ — Εὐημέρησε, ἔζησεν ἐν ἀνέσει, χλιδῇ.

تَرَف وتُرْفَة — Χλιδή, τρυφή—Μαλθακότης.

تَرْفِيَة — Ψυχαγωγία.

مُتْرَف — 'Ανεξάρτητος, ἀπόλυτος.

مُتْرِف — (ὁ) Ζῶν ἐν ἀνέσει, χλιδῇ

تَرْقُوَة ج. تَراقٍ — Κλεὶς (ἡ), ὀστοῦν τοῦ στήθους.

تَرَكَ، يَتْرُكُ — 'Αφῆκε, ἐγκατέλειψε.

تَرْك — 'Εγκατάλειψις.

تَرِكَة وتِرْكَة — Κληρονομία, κληροδότημα—Πρᾶγμα ἐγκαταλελειμμένον.

مَتْرُوك — 'Εγκαταλελειμμένος.

تُرْمُس — Θέρμος (φυτόν, καρπός).

تُرَّهَة ج. تُرَّهات — Πρᾶγμα εὐτελές, φροῦδον—Συμφορά, δυστύχημα.

تِرْياق — Θηριακή, ἀντιφάρμακον, ἀντίδοτον.

تَزْكِيَة — 'Εξαγνισμός, ἁγνότης, κάθαρσις.

تَزَوَّجَ، يَتَزَوَّجُ (زوج) — 'Ενυμφεύθη.

تُسْعٌ (١/٩) — Ἔνατον (τὸ) (1/9).

تِسْعَة مث. تِسْع — 'Εννέα.

تاسِع — Ἔνατος (ὁ).

تِسْعُونَ — 'Ενενήκοντα.

تَسَلَّقَ، يَتَسَلَّقُ (سلق) — 'Ανερριχήθη.

تَسَلَّمَ، يَتَسَلَّمُ (سلم) — Ἔλαβε, παρέλαβε.

تَسَلَّى، يَتَسَلَّى (سلو) — Διεσκέδασε.

تَسَوَّلَ، يَتَسَوَّلُ (سأل) — 'Εζήτησεν ἐλεημοσύνην, ἐζητιάνευε.

تَشاءَمَ، يَتَشاءَمُ (شأم) — Ἦτο ἀπαισιόδοξος, ἀπηλπίσθη.

تَشَبَّثَ، يَتَشَبَّثُ (شبث) — Προσεκολλήθη εἴς τι, συνεδέθη, προσηλώθη εἴς τι.

تِشْرِين الأول — 'Οκτώβριος.

تِشْرِين الثاني — Νοέμβριος.

تَصَدَّقَ، يَتَصَدَّقُ (صدق) — Ἔδωσεν ἐλεημοσύνην, ἠλέησε.

تَصَنَّعَ، يَتَصَنَّعُ (صنع) — 'Επετηδεύθη, ἦτο ἐπιτηδευμένος.

تَصَوَّرَ، يَتَصَوَّرُ (صور) — 'Υπέθεσε, ἐφαντάσθη—'Εσχηματίσθη, ἐφωτογραφήθη.

تَضاءَلَ، يَتَضاءَلُ (ضأل) — 'Ωλιγόστευσε, κατέστη ἀσήμαντος, εὐτελής, σμικρός.

تَضارَبَ، يَتَضارَبُ (ضرب) — Συνεπλάκη, ἀλληλοεκτυπήθη—'Αλληλοσυνεκρούσθη.

تضرّع ، يتضرّع (ضرع) Παρεκάλεσε, ὑπεκλίθη, ἐταπεινώθη.

تضمّن ، يتضمّن (ضمن) Περιέλαβε, περιέσχε.

تطلّب، يتطلّب (طلب) Ἀπήτησε.

تطلّع ، يتطلّع (طلع) Παρετήρησε μετὰ προσοχῆς, ἔδωσε προσοχὴν εἴς τι.

تطهّر، يتطهّر (طهر) Ἐκαθαρίσθη, ἐξηγνίσθη.

تطوّع ، يتطوّع (طوع) Ὑπετάγη οἰκειοθελῶς, ὑπήκουσε—Κατετάγη ὡς ἐθελοντής.

تظلّل ، يتظلّل (ظلّ) Ἐσκιάσθη, ἐτέθη ὑπὸ σκιάν.

تظلّم ، يتظلّم (ظلم) Διεμαρτυρήθη ἐκ τῆς ἀδικίας τινός—Ἠδίκησε, ἔβλαψε.

تعادل ، يتعادل (عدل) Κατέστη ἴσος, ἰσότιμος, ἰσόπαλος.

تعاقب، يتعاقب (عقب) Διεδέχθη, ἠκολούθησε ὁ εἷς τὸν ἄλλον, ἀλληλλοδιεδέχθη.

تعاقد ، يتعاقد (عقد) Συνεβλήθη, συνεφώνησε.

تعالى ، يتعالى (علو) Ὑπερυψώθη, ἀνυψώθη, κατέστη ὕψιστος, ὑψηλός.

تعاون ، يتعاون (عون) Ἀλληλλοεβοηθήθη, ἀλληλοϋπεστηρίχθη.

تعب ، يتعب Ἐκουράσθη, ἐκοπίασε, ἐταλαιπωρήθη.

أتعب ، يُتعب Ἐκούρασε, ἐταλαιπώρησε.

تعبٌ ج. أتعاب Κούρασις, κόπος, μόχθος, κάματος.

تعِبٌ وتعبان ومُتعَب Κουρασμένος, κατάκοπος, ταλαιπωρημένος.

مُتْعِب Κοπιώδης, ἐπίπονος, κουραστικός, βάναυσος.

تعتع، يتعتع Ἠμπόδισε, ἔφερε προσκόμματα, ἐδυσχέρανέ τινα.

تعجّب، يتعجّب (عجب) Ἐξεπλάγη, ἠπόρησε.

تعدّد ، يتعدّد (عدّ) Ἡτοιμάσθη—Κατέστη ἀπειράριθμος, ἐπολλαπλασιάθη ἀριθμητικῶς.

تعرّض ، يتعرّض (عرض) Ἐξετέθη, ἀντετέθη, ἀντέτεινε, ἀντέπραξε.

تعرّف ، يتعرّف (عرف) Ἐγνώρισε, ἔμαθε, ἐπληροφορήθη, συνεστήθη μετά τινος.

تعِس ، يتعَس Ἐδυστύχησε, κατέστη ἄθλιος, ἐπτώχευσε.

تعْس وتعاسة Δυστυχία, ἀθλιότης, πτωχεία.

تعِس وتعيس Δυστυχής, ἄθλιος ἐλεεινός.

تعصّب ، يتعصّب (عصب) Ἐνέμεινε εἴς τι, ὑπεστήριξέ τι μετὰ πείσματος, ἦτο φανατικός.

تعطّش ، يتعطّش (عطش) Ἐδίψασε —Εἶχε πόθον, κλίσιν πρός τι.

تعطّف ، يتعطّف (عطف) Ηὐσπλαγχνίσθη τινά, ἐκάμφθη, ἦτο εὐμενής πρός τινα.

تعطّل ، يتعطّل (عطل) Ἤργησε, ἦτο ἀργός, ἄεργος—Ἦτο ἀστόλιστος ἢ ἄνευ κοσμημάτων (γυνή).

تعفّف ، يتعفّف (عفّ) Ἦτο ἐγκρατής, ἀπεῖχε (ματαίων, ἀσέμνων κ.λ π),

تعفّن ، يتعفّن (عفن) Ἐσάπη, ἐσάπισε, ἐμούχλιασε (φαγητὸν κ.λ.π.) κν. ἐβρώμησε.

تعقّب ، يتعقّب (عقب) 'Ηκολούθησέ τινα βῆμα, πρὸς βῆμα—'Επετίμησέ τινα.

تعقّد ، يتعقّد (عقد) 'Εδέθη (διὰ κόμβου)—Περιεπλάκη, ἔπαθε σύγχυσιν.

تعلّق ، يتعلّق (علق) 'Εξηρτήθη, συνεδέθη, συνεσχέθη.

تعلّل ، يتعلّل (علّ) 'Επροφασίσθη, ἐδικαιολογήθη, προέβαλε ὡς αἰτίαν, πρόσχημα.

تعلّم ، يتعلّم (علم) 'Εδιδάχθη, ἔμαθε, ἔλαβε γνῶσιν τινος, ἐμορφώθη.

تعمّد ، يتعمّد (عمد) 'Εσκόπευσε, προεμελέτησε—'Εβαπτίσθη.

تعمّق ، يتعمّق (عمق) 'Ενεβάθυνε εἴς τι, ἦτο διεξοδικὸς (εἰς ὁμιλίαν).

تعهّد ، يتعهّد (عهد) 'Υπεσχέθη (ρητῶς ἢ γραπτῶς), ἀνέλαβεν (ὑποχρέωσιν).

تعوّد ، يتعوّد (عود) Συνήθισε, ἐξοικειώθη

تعوّذ ، يتعوّذ (عوذ) Κατέφυγε, προσέφυγε, ἐζήτησε προστασίαν.

تعوّض ، يتعوّض (عوض) 'Απεζημιώθη, ἔλαβεν ἀντάλλαγμα.

تعيّن ، يتعيّن (عين) Διωρίσθη, ἀνηγορεύθη, καθωρίσθη, προσδιωρίσθη.

تغاضى ، يتغاضى (غضى) Προσεποιήθη, ὅτι δὲν εἶδε, παρεῖδε, παρέβλεψε.

تغافل ، يتغافل (غفل) Προσεποιήθη ἀπροσεξίαν, ἀμέλειαν, ἀδιαφορίαν.

تغذّى ، يتغذّى (غذو) "Εφαγε, ἐγευμάτισε, ἐτρόφη.

تغنّى ، يتغنّى (غنى) 'Ετραγούδησε

تغيّب ، يتغيّب (غيب) 'Απουσίασε, ἀπεκρύβη, ἐξηφανίσθη.

تغيّر ، يتغيّر (غير) 'Ηλλάγη, μετεβλήθη, μετετράπη.

تفاحة وتفاح Μῆλον (τό).

تفاخر ، يتفاخر (فخر) 'Εκαυχήθη, ἐμεγαλοποιήθη, ἠλαζονεύθη.

تفادى ، يتفادى (فدى) 'Απέφυγε.

تفاضل ، يتفاضل (فضل) 'Εκαυχήθη δι' ὑπεροχήν, δι' ἀξίωμα.

تفاوت ، يتفاوت (فوت) Διέφερε, εἶχε διαφοράν (ὁ εἷς τοῦ ἄλλου).

تفجّر ، يتفجّر (فجر) 'Εχάραξε (αὐγή), ἀνεφάνη (χαραυγή)—"Ερρευσεν (ὕδωρ).

تفرّغ ، يتفرّغ (فرغ) 'Εκενώθη (ἄδειασε) — 'Απηλλάγη τινός.

تفقّد ، يتفقّد (فقد) 'Ανεζήτησέ τι, ἠρεύνησε, ἐπεθεώρησε.

تَفَلَ ، يتفُل "Επτυσε.

تُفْل وتُفال Πτύελον, πτύσμα (τό).

متْفَلة Πτυελοδοχεῖον.

تَفِهَ ، يتْفَهُ 'Ωλιγόστευσε, κατέστη ἀσήμαντος, εὐτελής, ὀλίγος.

تَفِهٌ وتافهٌ Σμικρὸς, ὀλίγος, ἀσήμαντος, ἐλάχιστος.

تَفَاهَةٌ Σμικρότης, μείωσις, (τὸ) ἐλάχιστον, ἀσημότης.

تَفَهَّمَ ، يَتَفَهَّمُ (فهم) — Ἀντελήφθη, κατενόησε, ἔμαθε.

تفوّق ، يتفوّق (فوق) — Ὑπερέβαλε (ξεπέρασε), ὑπερτέρησε.

تَفَوَّهَ ، يتفوّهُ (فوه) — Ὡμίλησε, ἐπρόφερε.

تقابَلَ ، يتقابَلُ (قبل) — Συνηντήθη, ἀντεμετώπισέ τινα.

تقاتَلَ ، يتقاتَلُ (قتل) — Ἐπολέμησεν (ὁ εἷς κατὰ τοῦ ἄλλου), ἀλληλοεκτυπήθη.

تقاطَعَ ، يتقاطَعُ (قطع) — Ἀπεχωρίσθη (ὁ εἷς τοῦ ἄλλου), διέρρηξε ἢ διέκοψε (σχέσεις).

تقاعَدَ ، يتقاعَدُ (قعد) — Ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται, ἀπεσύρθη, παρῃτήθη τινός.

تقبّلَ ، يتقبّلُ (قبل) — Ἀπεδέχθη, ἐδέχθη — Ἠσπάσθη.

تقدّمَ ، يتقدّمُ (قدم) — Ἡγήθη, προηγήθη, προώδευσε, προήχθη.

تقرّرَ ، يتقرّرُ (قرّ) — Ἀπεφασίσθη καθωρίσθη.

تقسّمَ ، يتقسّمُ (قسم) — Διῃρέθη, διεμοιράσθη, διενεμήθη, διεχωρίσθη.

تقطّعَ ، يتقطّعُ (قطع) — Ἐκόπη διεκόπη, ἀπεκόπη, ἐτεμαχίσθη.

» تقن ، أتقَنَ ، يُتْقِنُ — Ἐτελειοποίησέ τι, ἔπραξέ τι μὲ τελειότητα, ἀκρίβειαν.

تِقْن — Φύσις, φυσικὴ διάθεσις, ἔμφυτος ῥοπή—Ἐπιδέξιος, ἀγχίνους.

تَقِن ومُتْقِن — (ὁ) Γνωρίζων τι μετὰ βεβαιότητος, πεπεισμένος, θετικός, ἀκριβής.

إتْقان — Τελειότης, ἀκρίβεια, θετικότης, σταθερότης.

مُتْقَن — Τέλειος, ἐξαίρετος, ἐντελής.

تَقِيَ يَتْقِي واتَّقَى (وقى) — Ἦτο θεοσεβὴς εὐσεβής, εὐλαβής.

تَقِيّ ج . أتقياء — Θεοσεβής, εὐσεβής, εὐλαβής.

تَقْوى وتُقاة — Θεοσέβεια, εὐσέβεια, εὐλάβεια.

تقيّدَ ، يتقيّدُ (قيد) — Ἐδέθη, συνεδέθη—Κατεγράφη, ἐνεγράφη, ἐπρωτοκολλήθη.

تَكَأَ ، يَتْكِي.واتّكأ (وكأ) — Ἐστηρίχθη, ἀκούμβησε.

تكاثَرَ ، يتكاثَرُ (كثر) — Ηὐξήθη, ἐπληθύνθη—Ἐκαυχήθη δι' ἀφθονίαν.

تكاسَلَ ، يتكاسَلُ (كسل) — Ἦτο νωθρός, νωχελής, παρημέλησε, ἠδιαφόρησε.

تكبّدَ ، يتكبّدُ (كبد) — Ὑπεβάστασε, ἠνέχθη — Ἐμεσουράνησε (ἥλιος κ.λ.π.).

تكبّرَ ، يتكبّرُ (كبر) — Ὑπερηφανεύθη, ἦτο ὑπερoπτικός, ἀλαζών.

تِكّة ج . تِكَك — Ζώνη (βράκας) κν. βρακοζώνη.

تَكرَّرَ ، يتكرَّرُ (كرّ) — Ἐπανελήφθη.

تكسّرَ ، يتكسّرُ (كسر) — Ἐθραύσθη, ἔσπασε, συνετρίβη.

تكشّفَ ، يتكشّفُ (كشف) — Ἀπεκαλύφθη, κατεφάνη.

تكفّلَ ، يتكفّلُ (كفل) — Ἀνέλαβέ τι ὑπευθύνως, ἐγγυήθη τι.

تكلّمَ ، يتكلّمُ (كلم) — Ὡμίλησε, συνδιελέχθη.

تكلّلَ ، يتكلّلُ (كلل) — Ἐστέφθη, ἐστεφανώθη.

تكوّن ، يتكوّن (كون) Ἀπετελέσθη, ἐδημιουργήθη, ἐσχηματίσθη.

تلألأ ، يتلألأ (لألأ) Ἔλαμψε, ἀπήστραψε

تلا ، يتلُو (تلو) Ἠκολούθησε, εἵπετο—Ἀνέγνωσε.

تلاشى ، يتلاشى (لشو) Ἀπεσβέσθη, ἠφανίσθη, ἠκυρώθη, κατηργήθη.

تلاعب ، يتلاعب (لعب) Ἔπαιξε, ἐχαριεντίσθη, ἠστεΐσθη.

تلاقى ، يتلاقى (لقى) Συνηντήθη μετά τινος.

تلاوة Ἀνάγνωσις.

تلبّد ، يتلبّد (لبد) Συνεμαζεύθη, συνεστάλη (ἐζάρωσε), συνεπυκνώθη, συνεπλέχθη

تلُد ، يتلُد Ἦτο παλαιᾶς ἐποχῆς.

تلْد وتليد وتالد Παλαιόν (πρᾶγμα), κληρονομημένον παλαιόθεν.

تلِف ، يتلَف Κατεστράφη, ἐφθάρη.

أتلف ، يُتلف Κατέστρεψε, ἔφθειρε.

تلَف وإتلاف Καταστροφή, ὄλεθρος, φθορά.

تالف ومُتلَف ومتلوف Κατεστραμμένος, ἐφθαρμένος.

متلاف Καταστρεπτικός, ὀλέθριος, σπάταλος, ἄσωτος.

مُتلِف Καταστροφεύς, φθορεύς, (ὁ) προξενῶν φθοράν.

تلك مذ . ذلك Ἐκείνη.

تلّ ج . تلال Ὕψωμα, λόφος, γήλοφος.

تلم ج . أتلام Αὖλαξ (ὀργώματος).

تلمذ ، يتلمذ وتتلمذ Ἐμαθήτευσε, ἦτο μαθητής τινος—Κατέστησέ τινα μαθητήν.

تلميذ ج . تلاميذ Μαθητής.

تلمود (τὸ) Ταλμοὺδ (ἑβραϊκὸν ἱερὸν βιβλίον).

تله ، يتله Ἐξεπλάγη (ἐσάστισε)—Ἐλησμόνησε (τὰ ἔχασε).

تالِه ومُتَلَّه ومَتْلوه Ἐκπεπληγμένος (σαστισμένος), (ὁ) ἀπολέσας τὸ λογικόν.

تُلُوّ Συνέχεια, ἐξακολούθησις.

تلْو وتَلُوّ ج . أتلاء Ἀκολουθῶν (ὁ), ἑπόμενος— (ὁ) μὴ χωριζόμενος, ἀδιαχώριστος.

تمر ج . تمور Χουρμᾶς ξηρός, ξηρὸς καρπός.

تمرّد ، يتمرّد (مرد) Ἐστασίασε, ἐπανεστάτησε, ἐξηγέρθη. Ἦτο ἀγένειος (σπανός).

تمساح ج . تماسيح Κροκόδειλος.

تمّ ، يتمّ Συνεπληρώθη, ἐπερατώθη, ἀπετελειώθη.

تمّم ، يتمّم وأتمّ Συνεπλήρωσε, ἐπεράτωσέ τι, ἀπετελείωσε.

تمام Συμπλήρωσις, συμπλήρωμα ἀποπεράτωσις—Τέλειος, ἀνελλιπής, ἐντελής.

تماماً وبالتمام Ἐντελῶς, ὁλοσχερῶς, πλήρως, τελείως.

تميمة ج . تمائم Φυλακτήριον, φυλακτὸν (βασκανίας).

تامّ مث . تامة ومُتمَّم Συμπεπληρωμένος ἐντελής, ἀνελλιπής.

إتمام وتتميم Συμπλήρωσις, ἀποπεράτωσις, ἀποτελείωσις.

تتمّة Πλήρωμα, συμπλήρωμα, (τὸ) συμπληροῦν.

تِمْثال ج. تماثيل — Ἄγαλμα, ὁμοίωμα.

تَمَكَّن ، يتمكّن (مكن) — Ἠδυνήθη, κατώρθωσε—Ἐπαγιώθη, ἐγκατεστάθη.

تَمَلَّك، يتملّك (ملك) — Ἐκυριάρχησέ τινος, ἦτο κύριος ἢ κυρίαρχός τινος.

تَمَنَّع ، يَتمنّع (منع) — Κατωχυρώθη, ἰσχυροποιήθη, κατέστη ἀκατάβλητος.

تَمَنَّى ، يتَمَنَّى (منى) — Ἐπεθύμησε, ἐπόθησε, ηὐχήθη.

تَمَهَّد ، يتَمهَّد (مهد) — Ἐτακτοποιήθη, διηυθετήθη, διηυκολύνθη, ἐξωμαλύνθη

تَمَهَّل ، يتَمَهَّل (مهل) — Ἔπραξέ τι βραδέως, σιγά-σιγά.

تَمُّوز — Ἰούλιος (μήν).

تَمَيَّز ، يتميَّز (ميز) — Διεκρίθη, ἐχωρίσθη.

تنازَل ، يتَنازَل (نزل) — Συγκατένευσε, συνήνεσε, παρῃτήθη τινός.

تَناظَر، يَتناظَر (نظر) — Ἀλληλοεκυττάχθη, προσέβλεψε (ὁ εἷς τὸν ἄλλον)—Ἐφιλονίκησε, συνεζήτησε.

تَناقَض ، يتَناقَض (نقض) — Ἠναντιώθη, ἀντεῖπε, διεφώνησε, εἶχεν ἀντίρρησιν.

تَناوَب ، يتَناوَب (نوب) — Ἔπραξέ τι ἐκ περιτροπῆς, ἐναλλάξ, ἀμοιβαίως.

تَناوَل ، يتَناوَل (نول) — Ἔφαγε, μετέλαβε (Ἀχράντων μυστηρίων), ἐκοινώνησε.

تَنَبَّأ ، يتَنَبَّأ (نبأ) — Προεῖπε, προεφήτευσε.

تَنَحَّى ، يتَنَحَّى (نحو) — Ἀπεσύρθη, ἀπεμακρύνθη, παρῃτήθη.

تَنَزَّه ، يتَنَزَّه (نزه) — Ἐξῆλθεν εἰς περίπατον, ἐξοχήν, ἐξέδραμε.

تَنَسَّق ، يتَنَسَّق وتناسَق (نسق) — Ἐτακτοποιήθη, διηυθετήθη.

تنسَّم ، يتَنَسَّم (نسم) — Ἀνέπνευσε—Ἐπεδόθη εἰς μελέτην—Ἀνέδωσεν ὀσμὴν (ιόπος).

تَنَصَّر ، يتنصَّر (نصر) — Ἠσπάσθη τὸν Χριστιανισμόν, ἐγένετο Χριστιανός, ἐβαπτίσθη.

تَنَصَّل، يتَنَصَّل (نصل) — Ἀπηλλάγη, ἀπηλευθερώθη.

تنظَّم ، يتنظَّم (نظم) — Ἐτακτοποιήθη, διεκανονίσθη, διηυθετήθη, διωργανώθη.

تَنَقَّل ، يتنقَّل (نقل) — Μετεφέρθη, μετεκομίσθη, μετεβιβάσθη, μετεγράφη, ἀντεγράφη.

تنكَّر ، يتَنَكَّر (نكر) — Μετημφιέσθη, μετεσχηματίσθη, ἠλλοιώθη—Ἀντεπάθησε.

تَنُّور ج. تنانير — Φοῦρνος (ὁ), κλίβανος.

تِنِّين ج . تنانين — Δράκων, ὑπερμεγέθης ὄφις.

تَهاوَن ، يَتهاون واستهان (هون) — Περιεφρόνησε, ἀπηξίωσε, ἦτο ἀκατάδεκτος.

تَهَكَّم ، يتَهَكَّم (هكم) — Ἐνέπαιξέ τινα, ἔσκωψε, ἐχλεύασε.

تَهِم ، يتْهَم — Ἐμούχλιανε κν. ἐβρώμησε (κρέας κ.λ.π.), ἐφθάρη.

إتَّهم ، يتَّهم (وهم) — Κατηγόρησε, ἐνοχοποίησε.

تُهمَة — Ἐνοχή, ὑπόνοια, ὑποψία, κατηγορία.

تَهَوَّر ، يتَهَوَّر (هور) — Κατέρρευσε, κατεκρημνίσθη—Ἐπεδόθη εἴς τι ἀλογίστως, παραφόρως.

(ἡ) Πεντάτευχος, (ἡ) Παλαιὰ Διαθήκη. — تَوْرَاة

Ἱκέτευσε, παρεκάλεσε. — تَوَسَّلَ ، يَتَوَسَّلُ (وسل)

Διηρεύνησε, διεῖδε, ἤλπισέ τι ἔκ τινος. — تَوَسَّمَ ، يَتَوَسَّمُ (وسم)

Ἠπείλησέ τινα. — تَوَعَّدَ ، يَتَوَعَّدُ (وعد)

Ἦτο ἀδιάθετος, προσεβλήθη ὑπὸ πυρετοῦ, κατεβλήθη. — تَوَعَّكَ ، يَتَوَعَّكُ (وعك)

تَوَفَّى ، يَتَوَفَّى واستوفى (وفى)
Εἰσέπραξε πᾶσαν ὀφειλήν.

Ἀπέθανε. — تُوُفِّيَ

Πόθος, ἐπιθυμία, κλίσις. — تَوْق و تَوْقَان

(ὁ) Ποθῶν, ἐπιθυμῶν. — تائق و تَوَّاق

Ἡνάφθη (φωτιά). — تَوَقَّدَ ، يَتَوَقَّدُ (وقد)

Ἐπερίμενε, ἀνέμενε, προσεδόκησε. — تَوَقَّعَ ، يَتَوَقَّعُ (وقع)

Ἐβασίσθη, ἐξηρτήθη τι ἔκ τινος. — تَوَقَّفَ ، يَتَوَقَّفُ (وقف)

Ἐπεβεβαιώθη. — تَوَكَّدَ ، يَتَوَكَّدُ (وكد)

تَوَكَّلَ ، يَتَوَكَّلُ واتَّكل (وكل)
Εἶχε πίστιν ἢ πεποίθησιν ἐπί τινος.

Ἐγεννήθη, παρήχθη, προέκυψε, ἀπέρρευσε. — تَوَلَّدَ ، يَتَوَلَّدُ (ولد)

Παρεπλανήθη, ἐπλανήθη, ἐχάθη, κατεστράφη. — توه ، تاهَ ، يَتُوهُ

Παρεπλάνησε, ἀπεπλάνησε, ἔθεσέ τινα εἰς σύγχυσιν. — تَوَّهَ ، يُتَوِّهُ وتَيَّهَ وأتاهَ

Ἁπλοῦς, οὐχὶ σύνθετος —Στιγμή, ὥρα, καιρός. — تَوٌّ ج . أَتْوَاء

Ἐφόβισέ τινα, ἐτρόμαξέ τινα. — تَهَيَّبَ ، يَتَهَيَّبُ (هيب)

Δίδυμος (ὁ). — تَوْأَم و تَوْءَمَة ج . تَوَائِم

Ἐξηκολούθησε, ἐσυνεχίσθη τι κατὰ διαδοχήν. — تَوَاتَرَ ، يَتَوَاتَرُ (وتر)

Ἐκρύβη, ἀπεκρύβη. — توارى ، يتوارى (ورى)

Ἐταπείνωσεν ἑαυτόν, ἐταπεινώθη. — تواضَعَ ، يتواضَعُ (وضع)

Συνεφώνησε μετά τινος. — تَوَاطَأَ ، يَتَوَاطَأُ (وطأ)

Ἐξηκολούθησεν ἄνευ διακοπῆς. — تَوَالَى ، يَتَوَالَى (ولى)

Ἦτο νωθρός, ράθυμος, νωχελής, χαῦνος, χαλαρός, ἠδιαφόρησε. — توانى ، يتوانى (ونى)

Προέτρεψέ τινα εἰς μετάνοιαν, μεταμέλειαν. — تَوَّبَ ، يَتَوِّبُ

Μετανοῶν (ὁ). — تائِبٌ

Μετάνοια (ἡ). — تَوْبَة

Συκάμινον (τό), μοῦρον (τό). — تُوت

Ἀντιμόνιον (τὸ)—Ἐχῖνος (θαλάσσης) κν. ἀχινός. — تُوتِياء

Ἔστεψέ τινα (διὰ στέμματος). — تَوَّجَ ، يُتَوِّجُ

Ἐστέφθη. — تَتَوَّجَ ، يَتَتَوَّجُ

Στέψις (ἡ). — تَتْوِيج

(ἡ) Κάλυψ (ἄνθους). — تُوَيْج

Διηυθύνθη, κατηυθύνθη πρός. — تَوَجَّهَ ، يَتَوَجَّهُ (وجه)

Ἀπεμονώθη, ἔμεινε μεμονωμένος, μόνος. — تَوَحَّدَ ، يَتَوَحَّدُ (وحد)

Ἐπέδειξέ τινι ἀγάπην, στοργήν. — تَوَدَّدَ ، يَتَوَدَّدُ (ودّ)

تَوْأَماً Κατ' εὐθεῖαν, ἀμέσως.

• تيح، تاح، يَتِيح وأتاح ل 'Εδόθη τινὶ ἡ εὐκαιρία, τὸ δικαίωμα, ἐπετράπη τινί.

تَيَّاحٌ وتَيْحان ومِتْياح (ὁ) 'Επεμβαίνων εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἀδιάκριτος, ἀναιδής.

• تير، تَيَّار Ρεῦμα (τὸ)—'Υψηλόφρων, κενόδοξος.

تَيْسٌ ج. تُيوس مث. مِعْزة Τράγος (ὁ).

تِيل Λίνον (τὸ) κν. λινάρι.

تَيَّم، يُتَيِّم وتام 'Υπεβίβασε, ἐξηυτέλισε, ὑπεδούλωσε (ὁ ἔρως) κν. ξεμυάλισε.

تَيْهاء Ἔρημος, τόπος παραπλανήσεως, πολυδαίδαλος τόπος.

تِينة ج. تِين Σῦκον (τό).

تَيَّهَ، يُتَيِّهُ وأتاه Παρεπλάνησέ τινα, ἔθεσεν εἰς σύγχυσιν—Κατέστησέ τινα ἀγέρωχον, ἀλαζόνα, κενόδοξον.

تِيهٌ Ἔπαρσις, ἀλαζονεία—Πλάνη.

تِيهٌ وتَيْهان 'Αποπλάνησις, πλάνη, σύγχυσις.

تائهٌ وتَيْهان وتَيَّاه Πεπλανημένος, περιπλανώμενος 'Επηρμένος, κενόδοξος, κν. φαντασμένος.

(الثاء) ث = 500

ثَئِب، يَثْأَب وتثاءَب 'Εχασμήθη.

ثَأَبٌ وتَثاؤُب Χάσμημα (τό).

ثَأَر، يَثْأَر وأثْأَر 'Εξεδικήθη (ἐπῆρε τὸ αἷμα ὀπίσω).

ثَأْر وثَار وإثار ج. آثار 'Εκδίκησις, ἀντίποινον.

ثائِر 'Εκδικητής, τιμωρός.

ثُؤْلُول وثُؤْلُولة ج. ثآليل 'Ακροχορδὼν (ἡ) κν. κρεατοελιά.

ثاب، يثوب (ثوب) 'Επανῆλθε—'Ανέκτησε ὑγείαν.

ثار، يثور (ثور) 'Εξηγέρθη, ἐπανεστάτησε, ἐστασίασε.

ثانٍ مث. ثانية Δεύτερος.

ثانوي Γυμνάσιον (τὸ) — Δευτερεῦον (ζήτημα κ.λ.π.).

ثانياً Δεύτερον (2ον).

ثانِيَةٌ Δευτερόλεπτον.

ثَبُتَ، يَثْبُتُ 'Εσταθεροποιήθη, ἐπαγιώθη, κατέστη ἀσάλευτος, καρτερικός, γενναῖος

ثَبَتَ، يَثْبُتُ Ἦτο ἀκλόνητος, ἀκίνητος, σταθερός—'Ενεκαρτέρησε, ἐνέμεινε.

ثَبَّتَ، يُثَبِّتُ وأثْبَتَ 'Εσταθεροποίησε, ἐπαγίωσε, ἐμονιμοποίησε — 'Απέδειξε (δι' ἐπιχειρ.).

ثَبات وثُبوت Σταθερότης, ἀκινησία, μονιμότης—Ἔνδειξις, βεβαίωσις, τεκμήριον.

ثابت وثَبيت Σταθερός, ἀκίνητος, μόνιμος—'Ακράδαντος καρτερικός.

ثابِتةٌ ج. ثَوابِت 'Απλανής (ἀστήρ).

إثبات Τεκμήριον, ἔνδειξις, ἀπόδειξις, ἐπιχείρημα.

تَثْبِيت Παγίωσις, ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις—'Απόδειξις.

مُثَبَّت Παγιωμένος, ἀκλόνητος, σταθερός.

مُثْبَت ومَثْبُوت — Ἀποδεδειγμένος, ἐπιβεβαιωμένος, ἀδιάσειστος—Καταφατικός (γρμτ.).

ثَبَرَ يَثْبُر — Ἀπέπεμψε, ἐξαπέστειλε—Ἀπέκλεισε.

ثابَرَ، يُثابِر على — Ἐνέμεινε, ἐνεκαρτέρησε, ἐπέμεινε.

مُثابِر — Καρτερικός, ἐμμένων (ὁ).

مُثابَرَة — Καρτερικότης, ἐγκαρτέρησις.

ثَبَطَ، يَثْبُطُ وثبَّط — Ἀπεθάρρυνε, ἠμπόδισε, ἐκώλυσε.

ثَخُنَ، يَثْخُن — Ἐπάχυνε, ἐχόνδρυνε.

ثُخْن وثخانة وثخُونَة — Πάχος (τό).

ثَخِين ج. ثخان — Παχὺς (ὁ).

ثَدْي ج. ثُدِيّ — Μαστὸς (ὁ).

ثَرَبَ، يَثْرِب وثرَّب وأثرب — Ἐπέπληξε, ἐπετίμησε.

ثَرْب ج. ثُروب — Λίπος, (τό) στέαρ.

تَثْرِيب — Ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.

ثَرْثَرَ، يُثَرْثِر — Ἐφλυάρησε, ἐθορύβησε—Διεσκόρπισε.

ثَرْثَرَة — Φλυαρία—Διασπορά.

ثَرْثار — Φλύαρος.

ثَرَدَ، يَثْرُد وأثرد — Ἐτεμάχισεν ἄρτον καὶ ἐνέβρεξε εἰς ζωμόν.

ثَرْد — Ἐλαφρὰ βροχὴ κν. ψιχάλισμα.

ثَرِيد — Τεμάχιον ἄρτου βεβρεγμένου ἐντὸς ζωμοῦ.

ثَرِيَ، يَثْرَى وأثرى — Ἐπλούτισε, κατέστη πλούσιος.

ثَراء وثَرْوَة — Πλοῦτος, περιουσία.

ثَرِيّ ومُثْرٍ — Πλούσιος.

ثَرًى ج. أَثْراء — Ὑγρότης, ὕγρανσις, δροσιά.

ثُرَيَّا ج. ثُرَيَّات — Πολυέλαιος (ἐκκλησίας κ.λ.π.)—Πλειάς κν. πούλια (ἀστερισμός).

ثُعْبان ج. ثعابين — Ὄφις (ἀρσ. καὶ θηλ.).

ثَعْلَب ج. ثعالب — Ἀλώπηξ (ἀρσ. θηλ.)

داءُ الثَّعْلَب — Ἀλωπεκίασις (ἀσθένεια).

ثَغَرَ، يَثْغَر — Ἔθραυσε, συνέτριψε, διέρρηξε.

ثَغْر ج. ثُغُور — Στόμα, χείλη—Κοπτῆρες (ὀδόντες) — Ἐπίνειον, λιμὴν—Σύνορον, μεθόριον.

ثُغْرَة ج. ثُغَر — Στενὴ δίοδος ὄρους κν. κλεισοῦρα, ῥῆγμα, χάσμα, στόμιον, ρωγμή.

«ثغو» ثغا، يثغو — Ἐβέλασε (πρόβατον).

ثُغاء — Βέλασμα (τό).

ثُفْل — Ὑποστάθμη (ἡ) κν. τὸ καταπάτι.

ثَقَبَ، يَثْقُب — Ἐτρύπησε, διέτρυσε, ἔκαμε ὀπήν.

تَثَقَّبَ وانْثَقَب — Ἐτρυπήθη, διετρυπήθη.

ثُقْب وثُقْبَة ج. ثُقَب — Ὀπή, διῶρυξ, ὀχετός, σωλήν.

ثَقْب ج. ثُقوب وأثقاب — Ὀπὴ (τρύπα)—Δίοδος, ἄνοιγμα—Διάτρησις (τρύπημα).

ثِقاب — Πυρεῖον κν. σπίρτον.

ثاقِب — Ὀξυδερκής, διορατικός, ἀγχίνους—Διαπεραστικός, ὀξύς.

مِثْقَب ج. مَثاقِب — Τρυπάνη (ἡ), τρυπάνιον.

مَثْقُوب ومُثَقَّب — Τρυπημένος, διάτρητος.

ثَقُفَ، يثقُف وثقِف — Ἐμορφώθη, κατηρτίσθη.

ثَقَّفَ، يُثَقِّفُ — Ἐμόρφωσε, ἐξεπαίδευσε, κατήρτισέ τινα, διέπλασε.

ثَقَافَة — Γνῶσις, γράμματα, μάθησις, μόρφωσις.

ثَقِيف ومُثَقَّف — Μορφωμένος, κατηρτισμένος, πεπαιδευμένος.

تَثْقِيف — Μόρφωσις, κατάρτισις, διάπλασις.

ثِقَةٌ (وثق) — Πίστις, ἐμπιστοσύνη, πεποίθησις—Ἔμπιστος, πιστός.

ثَقُلَ، يثقُل — Ἐβάρυνε, κατέστη βαρύς.

ثَقَّلَ، يُثَقِّل — Κατέστησέ τι βαρύ, ἐπεφόρτισε, ἐπεβάρυνε.

تثاقَل، يَتَثاقَل — Ἐβάρυνε, κατέστη νωθρός, ράθυμος, ἀνάλγητος.

ثِقْل ج. أثقال — Βάρος, βαρύτης, φορτίον, φόρτος (ὁ).

ثِقْل نوعيّ — Εἰδικὸν βάρος.

الثَّقَلان — Οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ πνεύματα.

ثَقِيل ج. ثُقَلاء — Βαρὺς — Νωθρός, φορτικός, ἐπαχθής.

مُثَقَّل — Ὑπερφορτωμένος, ἐπιβεβαρημένος.

مِثْقال — Μονὰς βάρους (1 3/7 δράμια).

ثَكِلَ، يثكَل وأثكل — Ἐστερήθη τέκνου, ἀπώλεσε τέκνον.

ثاكِل مث. ثَكْلى — (ὁ) Ἀπολέσας τέκνον, (ὁ) στερηθεὶς τέκνου.

ثُكْنَة ج. ثُكنات — Στρατών, στρατόπεδον.

ثَلَبَ، يثلِب — Ὕβρισε, ἐδυσφήμισε, ἐκακολόγησε.

ثالِب — Ὑβριστής, κακολόγος.

ثَلْب ومَثْلَبَة — Ὕβρις, κακολογία, δυσφημία, διασυρμός.

ثَلَّثَ، يثلِّث — Διήρεσέ τι εἰς τρία μέρη.

ثُلْث وثُلُث (⅓) — (τὸ) Τρίτον (1/3).

خطّ ثُلُث — Χονδρὴ γραφή.

ثلاث وثلاثة (٣) — Τρία (3).

ثُلاثاء (يوم) — (ἡ) Τρίτη (ἡμέρα).

ثلاثون (٣٠) — Τριάκοντα.

ثُلاثيّ — (ὁ) Ἀποτελούμενος ἐκ τριῶν, τρίσημος, τριώνυμος — Τρισύλλαβος (γρμτ.).

ثالث مث ثالثة — (ὁ) Τρίτος.

ثالثاً — Τρίτον (3ον).

ثالُوث — (ἡ) Ἁγία Τριάς.

تَثْلِيث — Τριγωνισμὸς (ὁ).

مُثَلَّث ج. مُثَلَّثات — Τρίγωνον (τό).

حساب المُثَلَّثات — Τριγωνομετρία (ἡ).

ثَلَجَ، يثلُج وأثلج — Ἐχιόνισε, ἔπεσε χιών — Ἔτερψε, ηὔφρανε.

ثَلْج ج. ثُلُوج — (ἡ) Χιών, πάγος (ὁ).

ثَلِج ومُثَلَّج ومَثلوج — Παγωμένος, ἐψυγμένος, ψυχρός.

ثَلّاج — Παγοπώλης, παγοποιός.

مَثْلَجَة — Ψυχεῖον (τό).

ثَلَلٌ وثَلَّة — Καταστροφή, ἀνατροπή ἀφανισμός.

ثُلَّة — Ὁμάς, ἄθροισμα (ἀνθρώπων κ.λ.π.), ὅμιλος.

ثَلَمَ ، يَثْلِمُ وثَلَّمَ — Ἔθραυσε, διέρρηξε, ἐρράγισε, ἐτσάκισε.

ثَلِمَ وتَثَلَّمَ وانْثَلَمَ — Διερράγη, ἐρραγίσθη, ἐτσακίσθη.

ثَلْمٌ وثُلْمَةٌ — Ράγισμα, διάρρηξις, σχισμή.

ثمد ، إثْمِدٌ — Ἀντιμόνιον.

ثَمَرَ ، يَثْمُرُ وأَثْمَرَ — Ἐκαρποφόρησε, παρήγαγε καρπούς.

ثَمَرَةٌ ج. ثَمَرٌ وثَمَرات — Καρπός—Ὠφέλεια, κέρδος.

ثَمَرٌ ج. أَثْمار وثِمار — Καρπός (δένδρου).

مُثْمِرٌ — Καρποφόρος, γόνιμος.

ثَمِلَ ، يَثْمَلُ — Ἐμέθυσέ τις.

أَثْمَلَ ، يُثْمِلُ — Ἐμέθυσέ τινα.

ثَمِلٌ — Μεθυσμένος (ὁ).

ثُمالَة — Ὑποστάθμη (ἡ) κν. καταπάτι.

ثُمَّ — Μετά, κατόπιν, μετὰ ταῦτα, ἀκολούθως.

ثَمَّ وثَمَّةَ (من ثَمَّ — Ἐκεῖ — (Διὰ τοῦτο

ثَمَّنَ ، يُثَمِّنُ — Ἐξετίμησε, ὑπελόγισεν ἀξίαν πράγματος, ἔθεσε ἀξίαν.

ثَمَنٌ ج. أَثْمان — Ἀξία, τιμὴ (πράγματος).

ثُمْنٌ (⅛) ج. أَثْمان — (τὸ) Ὄγδοον (1/8).

ثَمِينٌ ومُثَمَّنٌ — Ἀνεκτίμητος, ὁ ἔχων ἀξίαν, ἀκριβός.

ثَمانٍ وثَمانِيَة (٨) — Ὀκτὼ (8).

ثَمانُون (٨٠) — Ὀγδοήκοντα (80).

ثامِن — Ὄγδοος.

تَثْمِين — Ἐκτίμησις.

ثَنَى ، يَثْنِي — Ἔκαμψέ τι, ἐλόγισέ τι.

ثَنَى عنْ — Ἀπέκλινε, ἐξέκλινε.

ثَنَّى ، يُثَنِّي — Ἔθεσε (λέξιν) εἰς δυϊκὸν ἀριθμὸν (γρμτ.)—Ἔκαμε δυάδα, δύο-δύο.

أَثْنَى ، يُثْنِي على — Ἐπήνεσε, ἐνεκωμίασε.

انْثَنَى ، يَنْثَنِي — Ἐκάμφθη, ἐλυγίσθη. Προσεκλίθη.

انثنى عن — Ἐγκατέλειψέ τι, ἀπέσχε τινός.

اسْتَثْنَى ، يسْتَثْنِي — Ἐξῄρεσέ τινα, ἔκαμε ἐξαίρεσιν.

ثَنِيَّة ج. ثنايا — Κοπτὴρ (ὀδούς).

ثَناء — Ἔπαινος, ἐγκώμιον.

ثُناءَ ومَثْنَى — Δύο-δύο, κατὰ δυάδας.

ثُنائيّ — (ὁ) Ἀποτελούμενος ἀπὸ δύο, δισύλλαβος (γρμτ.).

إثْنان واثنتان — Δύο.

الاثْنَيْن (يوم) — (ἡ) Δευτέρα (ἡμέρα).

استِثْناء — Ἐξαίρεσις (ἡ).

اسْتِثْنائي — Ἐξαιρετέος, ἐξαιρέσιμος, ἐξαιρετικός.

تَثْنِيَة — Δυϊκότης, διαδικότης, τὸ ἐμφαῖνον δυάδα.

مُثَنًّى — Δυϊκὸς (ἀριθμός).

مُسْتَثْنَى — Ἐξῃρημένος, (ὁ) ἐξαιρεθείς.

ثَوَّبَ ، يُثَوِّبُ وأَثابَ — Ἤμειψε, ἀντήμειψε.

ثَوْبٌ ج. ثِياب — Ἔνδυμα, φόρεμα, ροῦχον.

ثَواب — Ἀμοιβή, ἀνταμοιβή, ὀφειλή.

مَثابٌ ومَثابَة — Τόπος συναντήσεως, συγκεντρώσεως.

ثَوَّرَ ، يُثَوِّرُ وأثار — Διήγειρε, ἐξήγειρε, ὑπεκίνησέ τινα δι' ἐπανάστασιν.

ثَوْرٌ ج. ثِيران وأثوار — Ταῦρος (ὁ), βοῦς.

ثَوْرَة — Ἐξέγερσις, στάσις, ἐπανάστασις.

ثَوَران — Ἀναβρασμός.

ثائِر — Ἐπαναστάτης, στασιαστής.

ثَوْم وثُوْم — Σκόροδον κν. σκόρδον.

ثَوَى ، يَثْوِي وأثْوَى — Διέμεινε, παρέμεινε—Ἐτελεύτησε, ἀπέθανε.

مَثْوَى ج. مَثاوٍ — Ἐνδιαίτημα, οἴκημα, κατοικία.

ثَيَّبَ ، يُثَيِّبُ وتَثَيَّبَ — Διεζεύχθη.

ثَيِّبٌ ج. ثُيَّب — Διεζευγμένος (ἀρσ. καὶ θηλ.)

ثَيْتَل — Ἀγρίμιον (ζῷον)

ثِيلٌ — Ἄγρωστις (εἶδος χόρτου) κν. ἀγριάδα.

(الجيم) ج = 3

جأر ، يجأر — Ἐμυκήθη (ταῦρος)—Ἐπεκαλέσθη, ἱκέτευσε.

جُؤار — Μυκηθμός.

جأش ، يجأش — Ἐταράχθη, ἐκλονίσθη.

جأشٌ — Ταραχή, κλονισμός.

جاء ، يجيء — Ἦλθε.

جاء بـ — Ἔφερε.

جيئة وجَيْئة ومَجِيء — Ἔλευσις, ἐρχομός.

جاب ، يجوب (جوب) — Περιῆλθε, περιηγήθη.

جادَلَ ، يُجادِل (جدل) — Συνεζήτησε, ἐλογομάχησε, ἤρισε.

جاد ، يجود (جود) — Ἦτο καλός, ἐξαίρετος, γενναιόδωρος, ἐλευθέριος—Ηὐδοκίμησε.

جار ، يجور (جور) — Ἠδίκησε, κατεπίεσε—Ἐξετράπη.

جاز ، يجوز (جوز) — Ἐπετράπη τινί τι—εἶχε τὸ ἐλεύθερον—Διέβη, ὑπερέβη

جاس ، يجوس (جوس) — Ἐψηλάφησε, ἐπέψαυσε—Περιῆλθε, διέσχισε (τόπον).

جاش ، يجيش (جيش) — Ἐταράχθη, διηγέρθη, ὠργίσθη.

جاع ، يجوع (جوع) — Ἐπείνασε.

جال ، يجول (جول) — Περιεφέρθη, ἐτριγύρισε.

جامٌ ج. جامات وأجوام — Ποτήριον ἐξ ὑάλου ἢ μετάλλου.

جامل ، يجامل (جمل) — Ἦτο ἀβρόφρων, συμπεριεφέρθη καλῶς, φιλοφρόνως.

جانّ وجِنّ (جنّ) — Δαιμόνιον, πνεῦμα, φάντασμα.

جاهٌ — Τιμή, δόξα, ἀξίωμα.

جاهَرَ ، يجاهر (جهر) — Ὡμολόγησε παρησίᾳ.

جاوَبَ ، يُجاوِب (جوب) — Ἀπήντησε, ἀπεκρίθη.

جاوَرَ ، يجاوِر (جور) — Ἐγειτνίασε, ἦτο γείτων.

جائزة ج. جوائز — Βραβεῖον, ἔπαθλον, ἀμοιβή.

جَبَّ ، يَجُبُّ — Ἔκοψε, ἀπέκοψε —Ἔθεσε γῦριν (ἐπὶ ἀνθέων).

جُبّ ج. جِباب وأجباب — Λάκκος, λάκκωμα, φρέαρ.

جُبّة ج. جُبَب — Ἱμάτιον, εἶδος ἐξωτερικοῦ ἐνδύματος.

جَبَر، يجبُر وجَبْر — Συνηρμολόγησε συνήρθρωσε, διώρθωσεν (ὀστοῦν).

جَبَر وأجبَر على — Ὑπεχρέωσε, ἐξηνάγκασε, ἐπίεσε.

جابِر ومُجَبِّر — (ὁ) Συναρμολογῶν (ὀστᾶ), ἰατρὸς (ὀστῶν).

جَبْر — Ἄλγεβρα (ἡ)—Ἐξαναγκασμός, πίεσις – Συναρμολόγησις —Ἀγερωχία, (τὸ) ἀρειμάνιον.

جبّار ج. جبابِرة — Πανίσχυρος παντοδύναμος—Ἀγέρωχος.

جِبارة وتجبير — (ἡ) Τέχνη συναρμολογήσεως ὀστῶν.

جَبَروت — Παντοδυναμία (ἡ).

إجباري وجَبْرىّ — Ὑποχρεωτικός, ἀναγκαστικός, ἀκούσιος.

إجبار وجَبْر — Ὑποχρέωσις, ἐξαναγκασμός, βία, πίεσις.

مُجبَر ومَجبور — Ὑποχρεωμένος, ἐξηναγκασμένος.

جِبْس ج. أجباس — Γύψος (ὁ) — Χονδρός, ἁδρός, ἐπαχθής.

جَبَل، يجبِل — Ἐσχημάτισε, ἔπλασε.

جَبَل ج. جِبال — Ὄρος, βουνόν, ὕψωμα.

جِبْلة وجِبِلّة ج. جِبِلّات — Φύσις, φυσική διάθεσις, χαρακτήρ—Πλῆθος.

جَبُن، يجبُن — Ἐδειλίασε, ἦτο ἄτολμος, δειλός.

جبّن، يُجبّن — Κατέστησέ τινα δειλόν, μικρόψυχον—Ἐτυροκόμησε, ἔκαμε τυρόν.

جُبْن وجَبانة — Δειλία, λιποψυχία, ἀνανδρία.

جُبْن وجُبْنة — Τυρός κν. τυρί.

جَبان ج. جُبَناء — Δειλός, ἄτολμος, λιπόψυχος.

جبّان — Τυροκόμος (ὁ)

جَبين ج. أجبُن وأجبِنة — Μέτωπον (κεφαλῆς).

جَبَه، يجبَه وجابَه — Ἀντεμετώπισε.

جَبْهة ج. جَبَهات — Μέτωπον.

جَبَى، يجبي — Περισυνέλεξε, εἰσέπραξε (φόρους).

جابٍ — Περισυλλέγων (ὁ), εἰσπράκτωρ (φόρων κ.λ.π.)

جِباية وجِباوة — Εἴσπραξις, περισυλλογή.

جثّ، يجُثّ واجتثّ — Ἐξερρίζωσε.

جُثّة ج. جُثَث — Σορὸς (ἡ), πτῶμα, σῶμα (νεκρόν).

جَثَم، يجثُم — Συνεσπειρώθη, ἐκούρνιασε (πτηνόν).

جاثوم وجُثام — Ἐφιάλτης, ἀνησυχία καθ' ὕπνον.

جُثمان — Σῶμα

مَجثَم — Πέταυρον (τό).

جُثُوّ — Ὄκλασις, κάθισμα ἐπὶ τῶν πτερνῶν.

جَثا، يجثو — Ἐκάθισεν ὀκλαδόν, ἡμιεκάθισε.

جاثٍ ج. جُثِيّ — (ὁ) Καθήμενος ὀκλαδόν, ἡμικαθήμενος.

جُثوة ج جُثى — Τύμβος, ἀνάχωμα τάφου, σωρὸς λίθων, χώματος.

جَحَد، يجحَد — Ἠρνήθη, ἀπηρνήθη ἠγνόησε, ἠθέτησε.

جَحْد وجُحود — Ἄρνησις.

جاحِد — (ὁ) Ἀρνούμενος —Ἀποστάτης, παραβάτης.

جُحْر ج. أجحار — Τρώγλη, ἄντρον (τό), σπηλιά.

جَحْش ج. جِحاش — 'Ονάριον, πῶλος.

جَحَظ، يَجْحَظ — 'Εγούρλωσε (ὀφθαλμός).

جَحَف، يَجْحَف — 'Εσάρωσε, ἐθρυμμάτισε—Προσέκλινε, συνετάχθη μετά τινος.

أَجْحَف، يُجْحِف بـ — "Εβλαψε, ἠδίκησε, παρέσυρε.

إِجْحاف — 'Αδικία, βλάβη, ζημία.

مُجْحِف — "Αδικος.

جَحْفَل ج. جَحافِل — Πανστρατιά (ἡ) —Πανίσχυρος, περίζηλος (ἄνθρωπος).

جَحَم، يَجْحَم — "Ηναψε (πῦρ), ἀνεδαύλισε (τὸ πῦρ).

جَحَّم، يُجَحِّم — Προσήλωσε (τὸ βλέμμα), ἐνητένισε.

جَحِيم — Σφοδρὸν πῦρ, κόλασις, "Αδης.

جَدَب، يَجْدُب وأَجْدَب — "Ητο ἄγονος, στεῖρος (τόπος).

جَدْب — 'Αγονία, ἀκαρπία, στειρότης, ἀνομβρία, σιτοδεία.

جَدِيب وجَدْب ومُجْدِب — "Αγονος, ἄκαρπος, στεῖρος (τόπος).

أَجْدَب مث. جَدْباء — Στεῖρος, ἄγονος

جَدَث ج. أَجْداث وأَجْدُث — Τάφος (ὁ)

جُدْجُد — Γρύλλος κν. τριζόνι (ἔντομον).

جَدَّ، يَجِدّ — "Ητο σημαντικός, σπουδαῖος—Προσεπάθησε, ἐπεμελήθη — "Ητο καινουργής.

جَدَّد، يُجَدِّد وأَجَدّ — 'Ανενέωσε, ἀνεκαίνισε, κατέστησέ τι καινουργές.

أَجَدَّ، يُجِدُّ في — Κατέβαλε προσπάθειαν, ἐπιμέλειαν, ζῆλον.

اِسْتَجَدَّ، يَسْتَجِدّ — Κατέστησέ τι νέον, καινουργές—"Ηρχισέ τι ἐκ νέου.

تَجَدَّد، يَتَجَدَّد — 'Ανενεώθη, ἀνεκαινίσθη, κατέστη τι καινουργές, νέον.

جَدّ ج. أَجْداد وجُدُود مث. جَدَّة — Πάππος (ὁ).

جَدّ — Εὐτυχία, εὐημερία, τύχη—Δόξα.

جِدّ — Προσπάθεια, ἐπιμέλεια, προσοχή, ἐνδιαφέρον, ἐνεργητικότης, φροντίς.

جِدًّا — Πολύ, πολὺ καλά, τελείως, ὑπερβολικά, λίαν.

جادّ ومُجِدّ — (ὁ) Προσπαθῶν, ἐπιμελής, ὁ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας πράττων τι (προκομμένος).

جادَّة ج. جَوادّ — Μεγάλη ὁδός, βασιλικὴ ὁδός.

جَدِيد ج. جُدُد — Καινουργής, νέος, νεοφανής, πρόσφατος.

جُدِّيّ — Εὐτυχής, εὐδαίμων.

جَدَر، يَجْدُر — "Επαθεν εὐλογίαν (ἀσθένειαν), εἶχεν εὐλογιά.

جَدُر، يَجْدُر — "Ητο ἱκανός, ἄξιος, ἐπιδέξιος.

جُدَرِيّ — Εὐλογία (ἀσθένεια).

جِدار ج. جُدُر — Τοῖχος (ὁ).

جَدارة — 'Ικανότης, ἀξιότης.

جَدِير بـ — 'Ικανός, ἄξιος, ἐπιδέξιος.

مَجْدُور — (ὁ) "Εχων εὐλογίαν (ἀσθένειαν).

جَدَع، يَجْدَع — 'Απέκοψε, ἠκρωτηρίασε.

جَدَّف، يُجَدِّف — 'Εβλασφήμησε—'Εκωπηλάτησε.

تَجْدِيف ج. تَجَادِيف — Βλασφημία—Κωπηλασία.

مِجْدَاف ج. مَجَادِيف — Κώπη κν. κουπί.

مُجَدِّف — Βλάσφημος (ὁ).

جَدَلَ، يَجْدُلُ — Ἔπλεξε (σχοινίον).

جَدَّلَ، يُجَدِّلُ — Ἔρριψέ τινα (κατὰ γῆς).

تَجَدَّلَ، وانْجَدَلَ — Κατερρίφθη, κατέπεσε (κατὰ γῆς).

تَجَادَلَ، يَتَجَادَلُ — Διεφιλονίκησε, ἤρισε (ἐρίζω).

جَدْل ج. جُدُول — Μέλος (σώματος), τένων (μῦς) — Πλέξις (στροῦφιγμα).

جَدَل — Ἱκανότης, ἐπιτηδειότης—Δριμύτης (φιλονικίας).

جَدِل — Σκληρός ἰσχυρός, ρωμαλέος—Φιλόνικος.

جِدَال ومُجَادَلَة — Φιλονικία, ἔρις, λογομαχία, συζήτησις.

جَدَّال وجَدِلٌ — Φιλόνικος, φίλερις, λογομάχος.

جَدْوَل ج. جَدَاوِل — Αὖλαξ, Ρύαξ, παραπόταμος — Κατάλογος, πρόγραμμα, πίναξ (ἀριθμ.)

جَدِيل ج. جُدُل — Πεπλεγμένος (στρουφιγμένος), πλεκτός—Πλόκαμος (πλεξοῦδα).

جَدِيلَة ج. جَدَائِل — Τρόπος, συρμός (μόδα), μέθοδος.

جَدَا، يَجْدُو • جَدًى — Ἐβοήθησε, ὠφέλησε, συνέδραμε, ἔδωσέ τινι δωρεάν, βοήθειαν.

اِسْتَجْدَى واجْتَدَى — Ἐζήτησε βοήθειαν, συνδρομήν, δῶρον, ὀφειλήν.

جَدْوَى — Δῶρον, δώρημα, ὀφειλή.

جَدْي ج. جِدْيَان وجِدَاء — Ἐρίφιον — Αἰγόκερως (ὁ).

بُرْج الجَدْي — (ὁ) Ἀστερισμὸς ἢ τὸ ζώδιον τοῦ Αἰγόκερω.

جُذَام (جذم) — Λέπρα, ἐλεφαντίασις (νόσος).

جَذَبَ، يَجْذِب واجْتَذَب — Εἷλξε, εἵλκυσε, ἔσυρε.

جَذْب وجاذِبِيَّة واجْتِذَاب — Ἕλξις, συμπάθεια, μαγνητισμός.

جَذَّ، يَجُذُّ — Ἔκοψε—Ἔθραυσε, συνέτριψε—Ἐξερρίζωσε.

جَذّ وجُذَّة ج. جُذَاذَات — Τεμάχιον, θραῦσμα, σύντριμμα.

جَذَرَ، يَجْذُر وجَذَّر — Ἐξερρίζωσε.

جَذَّرَ، يُجَذِّر (العَدَد) — Ἐξήγαγε τὴν τετραγωνικὴν ρίζαν ἀριθμοῦ.

جِذْر ج. جُذُور — Ρίζα.

جَذْر تَرْبِيعِيّ — Τετραγωνικὴ ρίζα.

علامة الجذر — (τὸ) Ριζικὸν (√)

تَجْذِير — Ἐξαγωγὴ τετραγωνικῆς ρίζης.

جِذْع ج. جُذُوع — Κορμός (ὁ).

جَذَّفَ، يُجَذِّف — Ἐκωπηλάτησε.

مِجْذَاف ج. مَجَاذِيف — Κώπη κν. κουπί.

جَذِلَ، يَجْذَل — Ἐχάρη, ηὐχαριστήθη, ἐχαροποιήθη.

أَجْذَلَ، يُجْذِل — Ἐχαροποίησε.

جَذِل وجَذْلان ج. جُذْلان — Εὔθυμος, χαρούμενος.

جِذْل ج. جُذُول — (ἡ) Βάσις τοῦ κορμοῦ (δένδρου).

جَذَمَ، يَجْذِم — Ἔκοψε, ἠκρωτηρίασε.

جَذِمَ ، يُجْذَمُ — Προσεβλήθη ὑπὸ λέπρας, ἐλεφαντιάσεως.

أَجْذَمُ وَمَجْذُومٌ — (ὁ) Προσβεβλημένος ὑπὸ λέπρας, ἐλεφαντιάσεως.

جُذْوَةٌ وَجَذْوَةٌ ج. جِذَاءٌ — Δαυλὸς (ὁ).

جَرَّأَ ، يُجَرِّئُ — Κατέστησέ τινα τολμηρόν, θαρραλέον, ἐνεθάρρυνε.

جَرُؤَ ، يَجْرُؤُ واجْتَرَأَ — Ἦτο τολμηρὸς, θαρραλέος.

جُرْأَةٌ وَجَرَاءَةٌ — Τόλμη, θάρρος, σθένος (κουράγιο).

جَرِيءٌ — Τολμηρὸς, θαρραλέος, σθεναρός.

جَرِبَ ، يَجْرَبُ — Προσεβλήθη ὑπὸ ψώρας, ἐψώριασε.

جَرَبٌ — Ψώρα (ἀσθένεια).

جَرَّبَ ، يُجَرِّبُ — Ἐδοκίμασέ τι, ἐπειραματίσθη.

جَرِبٌ وأَجْرَبُ ج. جُرُبٌ مث. جَرْبَاءُ — (ὁ) Προσβεβλημένος ὑπὸ ψώρας, ψωραλέος.

جُرَابٌ وَجَوْرَبٌ ج. جَوَارِبُ — Περικνημὶς κν. κάλτσα.

جِرَابٌ ج. أَجْرِبَةٌ — Σάκκος, γυλιὸς (στρατιώτου)—Θήκη.

تَجْرِبَةٌ — Δοκιμή, πείραμα—Δοκιμασία, πειρασμός.

مُجَرَّبٌ — Δεδοκιμασμένος.

مُجَرِّبٌ — (ὁ) Δοκιμάζων, ὁ πειραματιζόμενος.

جُرْثُومَةٌ ج. جَرَاثِيمُ — Μικρόβιον (τό).

جَرَحَ ، يَجْرَحُ — Ἐπλήγωσε, ἐτραυμάτισε—Ἔθιξε.

جُرْحٌ — Πληγή, τραῦμα.

جَرِيحٌ وَمَجْرُوحٌ — Πληγωμένος, τραυματισμένος, τραυματίας.

جِرَاحَةٌ ج. جِرَاحٌ — Πλήγωμα, τραυματισμός.

عِلْمُ الجِرَاحَةِ — Χειρουργικὴ ἐπιστήμη, Χειρουργία.

جَرَّاحٌ — Χειρουργὸς (ἰατρός).

جَارِحٌ ج. جَوَارِحُ — Ἁρπακτικὸν (πτηνόν).

جَرَدَ ، يَجْرُدُ — Κατέγραψε (ἐμπορεύματα)· Ἐξιφούλκησε—Ἀπεγύμνωσε.

جَرَّدَ ، يُجَرِّدُ — Ἀπεγύμνωσε, ἐξεφλούδισε—Ἀφώπλισε—Ἀφήρεσε, ἀπήλλαξε.

تَجَرَّدَ ، يَتَجَرَّدُ — Ἀπεγυμνώθη, ἀπεστερήθη—Ἀφωπλίσθη—Καθηρέθη, ἀπηλλάγη.

جَرْدٌ ج. جُرُودٌ — Ἀπογραφή, καταγραφή.

جَرْدٌ — Γυμνός, ἄγονος (γῆ)—Ἀπογεγραμμένος.

جَرَادَةٌ ج. جَرَادٌ — Ἀκρὶς κν. ἀκρίδα.

جَرِيدَةٌ ج. جَرَائِدُ — Ἐφημερίς—Κλάδος φοίνικος (βέργα).

أَجْرَدُ مث. جَرْدَاءُ ج. جُرْدٌ — Ἄθριξ κν. ἄτριχος—Ἄγονος, στεῖρος (ἀγρός).

تَجْرِيدٌ — Ἀπογύμνωσις, ἀφοπλισμός, ἐκφλούδισμα, ἀπομόνωσις, ἀπόσπασις.

مُجَرَّدٌ — Γυμνός, γεγυμνωμένος, μεμονωμένος, ἀπηλλαγμένος.

فِعْلٌ مُجَرَّدٌ — Ρῆμα ἄνευ προσαυξήσεως, ἁπλοῦν.

جُرَذٌ ج. جِرْذَانٌ — Μῦς (ποντικός).

جَرَّ ، يَجُرُّ — Ἔσυρε (ἐτράβηξε), εἵλκυσε.

انْجَرَّ ، يَنْجَرُّ — Ἐσύρθη (ἐτραβήχθη), εἱλκύσθη.

اجترّ ، يجترّ — 'Ανεμάσσησε, ἐμηρύκασε (ζῶον).

جَرّ — Τράβηγμα, σύρσιμον (τὸ).

حَرْف الجَرّ — Πρόθεσις ἀπαιτοῦσα κάσρα (ِ) ἢ (ٍ) εἰς τὴν κατάληξιν τῆς ἐπομένης λέξεως

جَرَّة ج. جِرار — Στάμνα κν. σταμνί.

وهَلُمَّ جَرّاً — Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

جَرّار — Πολυάριθμον στράτευμα — Σύρων (ὁ).

جَرِيرَة ج. جَرائر — "Εγκλημα, ἁμάρτημα.

مَجَرَّة — (ὁ) Γαλαξίας (ἀστερισμός).

مُجْتَرّ — Μηρυκαστικὸν (ζῷον).

جارّ — (ὁ) Σύρων, (ὁ) ἕλκων.

مَجْرُور — Συρόμενος, σεσυρμένος Λέξις ἔχουσα εἰς τὴν λήγουσαν (ِ) ἢ (ٍ).

جَرْس — 'Ελαφρὸς ἦχος, ψίθυρος.

جَرَس ج. أَجْراس — Κώδων κν. κουδοῦνι.

جَرَش ، يَجْرُش — "Ηλεσε (ἀλέθω).

جاروش — Χειρόμυλος.

جَرَعَ، يَجْرَعُ وأجْتَرَعَ وتَجَرَّعَ — 'Ερρόφησε, κατέπιε.

جُرْعَة — Ρόφημα.

جَرَفَ يَجْرُفُ واجْتَرَفَ وتَجَرَّفَ — Παρέσυρε, συναπεκόμισε, ἐσάρωσε.

جُرْف ج. أَجْراف — Χεῖλος, ὄχθη, ἀπορρῶγα.

جَرّافة ومِجْرَفَة — Πτυάριον κν. φτιάρι.

جَرَمَ ، يَجْرِمُ وأَجْرَمَ واجْتَرَمَ — Διέπραξεν ἔγκλημα, ἐγκλημάτισε.

جُرْم وجَرِيمَة — "Εγκλημα, κρῖμα.

جِرْم ج. أَجْرام — Σῶμα, ὄγκος πράγματος, μέγεθος.

الأجرام الفَلَكيّة — Τὰ οὐράνια σώματα.

لا جَرَم — Βεβαίως, ἀναμφιβόλως.

مُجْرِم — 'Εγκληματίας, κακοῦργος.

جُرْن ج. أَجْران — 'Αλώνιον (τὸ) — Λεκάνη, σκάφη.

جُرْأَة — Τόλμη, θάρρος.

جَرْو ج. أَجْراء وأَجْرٍ — Σκύμνος (ὁ), σκύλαξ.

جَرَى ، يَجْرِي — "Ετρεξε, ἔρρευσε — Συνέβη.

جَرَّى ، يُجَرِّي وأَجْرَى — "Εκαμέ τι νὰ τρέξῃ, νὰ ρεύσῃ — 'Απέστειλε.

أَجْرَى ، يُجْرِي — 'Εξετέλεσέ τι, διεκανόνισε (λογαριασμὸν) — 'Ανέθεσε, ἐπέβαλε — Καθιέρωσε.

جارَى ، يُجاري — Συνεβάδισε, συνεφώνησε — Διηγωνίσθη, ἡμιλλᾶτο.

جَرْي وجَرَيان — Ροῦς (ὁ), ρεῦμα, ροή.

جارٍ — (ὁ) Ρέων, τρέχων, δρομεύς.

جارِيَة — 'Υπηρέτρια, δούλη — 'Ακόντιον, πλοιάριον.

إجْراء ج. إجْراءات — 'Ενέργεια, μέτρον, ἀπόφασις.

مَجْرَى ج. مَجارٍ — Κοίτη (ποταμοῦ), ροῦς — 'Οχετός.

مَجاري — 'Υπόνομοι, ὀχετοί, ὑδατοσωλῆνες.

مَصْلَحَة المَجاري — Διαχείρησις ὑπονόμων.

مِنْ جَرائِك — 'Εξ αἰτίας σου.

جزأ ، يجزأ واجتزأ — Ἱκανοποιήθη.

جزّأ ، يجزّئ — Ἐχώρησεν εἰς μέρη, διήρεσε.

تجزّأ ، يتجزّأ — Ἐχωρίσθη εἰς μέρη, διηρέθη.

جُزْء ج. أجزاء — Μέρος, τμῆμα, μερίδιον, τεμάχιον.

جزاء ومُجازاة — Ἀνταμοιβή, ἀμοιβή.

تجزئة — Διαχώρησις, μερισμός, διαίρεσις.

جزَر ، يجزُر — Ἔσφαξε.

جزَر ، يجزِر — Ἐγένετο ἄμπωτις (θάλασσα).

جزْر — Ἄμπωτις (θαλάσσης).

جزَر — Καρότον (φυτόν)—Σφάγιον, σφακτόν, λεία.

جزّار — Κρεοπώλης, σφαγεύς.

جزيرة ج. جزائر وجُزُر — Νῆσος (ἡ)

شبه الجزيرة — Χερσόνησος (ἡ).

مجزر ومجزرة ج. مجازر — Σφαγεῖον, κρεοπωλεῖον.

جزّ ، يجُزّ واجتزّ — Ἔκοψε, ἐκούρευσε (μαλλιά, τρίχες ζώων).

جزّة وجُزازة — Ἔριον, μαλλίον — Κουρά.

جزّاز — Κουρεὺς (ζώων).

مجزّ — Ψαλὶς κν. ψαλίδι.

جزِع ، يجزَع — Ἀνυπομόνησε, ἀνησύχησε, ἐστενοχωρήθη, ἐβασανίσθη.

جزِع على — Εἶχε συμπάθειαν πρός τι, ἐλυπήθη, ἐθλίβη.

جزَع وجُزوع — Ἀνησυχία, ταραχή, ἀνυπομονησία—Λύπη, ἀθυμία.

جزِع وجازع وجزوع — Ἀνήσυχος, ἀνυπόμονος, τεταραγμένος — Ἄθυμος, μελαγχολικός.

مُجزّع — Φλεβώδης, πλήρης γραμμῶν ἢ σειρῶν λευκῶν καὶ μαύρων (μάρμαρον, ξύλον).

جزَف ، يجزُف وجازَف — Ἐρριψοκινδύνευσε.

جُزاف — Ἀφροσύνη, ἀπερισκεψία.

مُجازِف — Ῥιψοκίνδυνος.

مُجازفة — Ῥιψοκινδύνευσις.

مِجْزفة — Δίκτυον, πεζόβολος

جزُل ، يجزُل — Ἐγένετο σπουδαῖος, σημαντικός, συνετὸς —Ἦτο εὐφραδής, εὔγλωττος.

أجزَل ، يُجزِل — Ἔδωσεν ἀφθόνως, δαψιλῶς γενναιοδώρως.

جزْل وجزيل ج. جزال — Σπουδαῖος, σημαντικός —Δαψιλής, ἄφθονος, γενναιόδωρος —Εὐφραδής.

جزَم ، يجزِم — Ἔκοψε, ἀπέκοψε—Ἀπεφάσισεν (ἀμετακλήτως)—Ἔθεσε (ْ) ἐπὶ λέξεως (γρμτ.).

جزْم — Ἀπόφασις—Ἀποκοπὴ (κόψιμον).

علامة الجزْم — Τὸ (ْ) σουκοῦν (γρμτ.).

جازِم ج. جوازِم — (ὁ) Τέμνων, κόπτων —Ἀποφασίζων (ὁ).

مجْزوم — Κεκομμένος, τετμημένος — Τὸ ἔχον (ْ) ρῆμα ἢ λέξις (γρμτ.).

جزَى ، يجْزِي وجازَى — Ἀντήμειψε, ἀνταπέδωκε.

جزية ج. جزى — Φόρος, δασμός, κεφαλικὸς φόρος.

جسَد ج. أجساد — Σῶμα (ἀνθρώπου).

تَجَسَّدَ ، يتجسَّد — Ἐσαρκώθη, ἔλαβε σάρκα.

تَجَسُّد — Σάρκωσις, ἐνσάρκωσις.

مُتَجَسِّد — Σεσαρκωμένος, σαρκωθείς.

جَسَرَ ، يَجْسُرُ وتجاسَرَ — Ἐτόλμησε, ἐπεχείρησε, ἦτο θαρραλέος, παράτολμος.

جِسْرٌ ج. جُسُور — Γέφυρα (ἡ), ἀνάχωμα, πρόχωμα.

جَسارَة — Τόλμη, θάρρος, εὐτολμία, θρασύτης, αὐθάδεια.

جَسُور ومُتَجاسِر — Τολμηρός, θαρραλέος, εὔτολμος, θρασύς.

جَسَّ ، يَجُسُّ واجْتَسَّ — Ἐψηλάφησε.

جَسَّ وتَجَسَّسَ واجْتَسَّ — Κατεσκόπευσε.

جَسَّاس وجاسُوس ج. جَواسِيس — Κατάσκοπος.

جَسّ — Ψηλάφησις—Κατόπτωσις, ἔρευνα.

تَجَسُّس — Κατασκοπεία.

مَجَسَّة ج. مَجاسّ — Ὄργανον ψηλαφήσεως.

جَسُمَ ، يَجْسُمُ — Κατέστη ὀγκώδης, σωματώδης.

تَجَسَّمَ ، يَتَجَسَّمُ — Ἐσωματοποιήθη, ἀπέκτησε σῶμα, ὄγκον, μέγεθος.

جِسْم (ج. أجسام) وجُسمان — Σῶμα.

جَسِيم وجُسام ج. جِسام — Σωματώδης, ὀγκώδης, εὔσαρκος.

جَسامَة — Ὄγκος, παχύτης, βαρύτης, εὐσαρκία.

جَشَأَ ، يَجْشَأُ وتَجَشَّأَ — Ἐρεύχθη.

جُشْأَة وجُشاء — Ἐρυγὴ κν ρέψιμον

جَشِعَ ، يَجْشَعُ وتَجَشَّعَ — Ἐπεθύμησέ τι ἀπλήστως, λαιμάργως.

جَشِع — Λαίμαργος, ἄπληστος, πλεονέκτης.

جَشَع — Ἀπληστία, λαιμαργία, πλεονεξία.

جَشِمَ ، يَجْشَمُ وتَجَشَّمَ — Ἐπεφορτίσθη, ἀνέλαβέ τι ἐπίπονον, ἐκοπίασε, ἐμόχθησε.

جَشْم وجَشَم — Φορτίον, φόρτος, κόπος, δυσχέρεια.

جَصّ — Γύψος (ὁ), τίτανος.

جَعْبَة ج. جِعاب — (ἡ) Φαρέτρα, φυσιγγιοθήκη.

جِعَة — Μπῦρα (ποτόν).

جَعُدَ ، يَجْعُدُ وتَجَعَّدَ — Ἐσγούρανε (μαλλί).

جَعْد — Σγουρὸν (μαλλί), κατσαρόν.

أَجْعَدُ مث. جَعْدَة — Σγουρομάλλης, κατσαρός.

جَعَلَ ، يَجْعَلُ — Κατέστησε—Ἔθεσε, ἐτοποθέτησε.

جُعْل وجُعالة — Μισθός, μίσθωμα—Δωροδοκία.

جُعَل ج. جِعْلان — Κάνθαρος, σκαραβαῖος (ἔντομον).

جفا ، يَجْفُو وجافى — Ἐτυράννησε, ἐβασάνισε—Ἀπέφυγέ τινα, ἀπεμακρύνθη τινός.

جَفاء وجَفْوَة — Τραχύτης, τυραννία, ἀδικία, πίεσις.

جافٍ — Τραχύς, τύραννος, ἄδικος, ἀπάνθρωπος.

جَفَّ ، يَجِفُّ — Ἐξηράνθη, ἐστεγνώθη.

جَفَّفَ ، يُجَفِّفُ — Ἐξήρανε, ἐστέγνωσε.

جَفاف — Ξηρασία, στεγνότης.

جافٌّ وجَفيف Ξηρός, στεγνός.

تَجْفيف Ξήραμα, στέγνωμα.

مُجَفَّف Ἐξηραμένος, ξηρός.

جَفَلَ، يَجْفُلُ وأَجْفَلَ Ἐφοβήθη, ἐπτοήθη, ἐτρόμαξε —Ἐδραπέτευσε, ᾤχετο ἀπιών.

جَفَّلَ، يُجَفِّلُ Ἐφόβισε, ἐπτόησε—Ἐφυγάδευσε.

جَفْل وجُفُول Φόβος, τρόμος—Φυγή, ἀπόδρασις.

جافِل Ἔντρομος, πτοημένος—Ταχύς—Φυγάς, δραπέτης.

جَفيل Ἄφθονος, πολυάριθμος.

جَفْنٌ ج. جُفون وأَجْفُن وأَجفان Βλέφαρον (τὸ)—Θήκη, κολεός.

جَفْنَة Λεκάνη (εἶδος δοχείου) κν. γαβάθα.

جَلِبَ، يَجْلَب Συνεκεντρώθη, συνῆλθε.

جَلَبَ، يَجْلِبُ Ἔφερε, εἰσεκόμισε, εἰσήγαγε—Ἐπροξένησε

أَجْلَبَ، يُجْلِبُ وإِجْتَلَبَ Εἰσήγαγε (ἐμπορεύματα κ.λ.π.), ἔφερε.

جَلْب Εἰσαγωγὴ—Ἁμάρτημα, ἔγκλημα, κρῖμα.

جَلَب ج. أَجْلاب Ἐμπορεύματα εἰσαχθέντα.

جَلَبَة Ὀχλαγωγία, θόρυβος, πάταγος.

جُلْبَة ج. جُلَب Ἐσχάρα πληγῆς κν. κροῦστα.

جِلْباب ج. جَلابيب Χιτὼν ποδήρης κν. γκελεμπία.

جَلْجَلَ، يُجَلْجِلُ Ἐξεφώνησε, ἐβρόντησε—Ἐκουδούνισε, ἐκροτάλισε.

جُلْجُل ج. جَلاجِل Κωδωνίσκος κν. κουδοῦνι.

جَلَدَ، يَجْلِدُ Ἐμαστίγωσε, ἔδειρε διὰ μαστιγίου.

جَلُدَ، يَجْلُدُ وتَجَلَّدَ Ἦτο σταθερός, ὑπομονητικός, καρτερικός, ἀδιάσειστος.

جُلِدَ، يُجْلَدُ Επάγη, ἔπηξε, ἐπήχθη.

جَلَّدَ، يُجَلِّدُ Εδεσε βιβλίον (διὰ δέρματος κ.λ.π.) — Ἐξέδαρε.

أُجْلِدَ، يُجْلَد Ἐκαλύφθη ὑπὸ χιόνος (τόπος).

جَلَد Σταθερότης, καρτερία, ἀντοχή, σθένος—Στερέωμα (οὐρανοῦ).

جِلْد ج. جُلود Δέρμα (τό).

جَليد ج. جُلْد وجُلَداء Ἰσχυρός, σθεναρός, σταθερός — Πάγος, παγετών.

جَلْدَة Μαστίγωσις (ἡ).

جَلاَّد (ὁ) Μαστιγώνων, δήμιος Δερματέμπορος.

جَلود Καρτερικός, ὑπομονητικός, σταθερός.

تَجْليد Δερματόδεσις (βιβλίου).

مِجْلَدَة ج. مَجالِد Μαστίγιον (τό).

مُجَلَّد Δερματόδετον (βιβλίον), τόμος (βιβλίου).

مُجَلِّد Βιβλιοδέτης.

جَلَسَ، يَجْلِسُ Ἐκάθισέ τις.

جالَسَ يُجالِسُ Συνεκάθισε, παρεκάθησε.

أَجْلَسَ، يُجْلِسُ وجَلَّسَ Ἐκάθισέ τινα

جَلْسَة Συνεδρίασις, συνεδρία — Κάθισμα ἢ κάθισις.

جُلوس (τὸ) καθίζειν, ἀνάρρησις.

جَليس ج. جُلَساء Παρακαθήμενος, παραστάτης, φίλος, συνεταῖρος.

مَجْلِس ج. مَجالِس — Συμβούλιον; ἐφορεία.

مَجْلِس الإدارة — Διοικητικὸν Συμβούλιον.

جِلْف وجِلِّيف — Τραχύς, ἀγενής, ἄξεστος—Βλάξ, μωρός.

جَلَّ ، يَجِلّ — Κατέστη διάσημος, μεγαλειώδης, σημαίνων, λαμπρός.

جَلَّلَ ، يُجَلِّل — Ἐλάμπρυνέ τινα, ἐτίμησε, ἐξεθείασε—Κατέστη τι κοινόν, γενικόν—Ἐκάλυψε, ἐπέστρωσε.

أَجَلَّ ، يُجِلّ — Ἐμεγάλυνέ τινα, ἐτίμησε, ἐσεβάσθη — Ἰσχυροποιήθη—Ἠδυνάτησε.

جُلّ ج. جِلال وأَجلال — Ἐπίστρωμα, ἐφίππιον, σάγμα

جُلّ — Ὅλον—Πάντες, ὅλοι.

جَلّ وجِلّ — Ἔνδοξος, κλεινός, διάσημος, μέγας.

جَلال وجَلالة — Μεγαλεῖον, μεγαλειότης.

صاحب الجلالة — Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης (τίτλ. Βασιλέως).

إِجلال — Ἀξιοπρέπεια, μεγαλοπρέπεια, μεγαλεῖον, δόξα, τιμή.

جَليل وجُلَّل — Σεβάσμιος, ἀξιοσέβαστος, μέγας, ἔνδοξος, μεγαλειώδης, εὐκλεής, διάσημος.

جَلَم — Ψαλίς κν. ψαλίδι

جَلْمود وجُلْمُد ج. جَلامد — Βράχος (ὁ).

يَجْلو ، جلا ، جلو ، — Ἐστίλβωσε (ὅπλον κ λ.π.) —Ἐφάνη, ἐφανερώθη.

جَلا عَن — Ἐξετοπίσθη, μετηνάστευσε, ἐξεκένωσε τόπον.

جَلَّى ، يُجَلِّي — Ἀπεκάλυψε, ἐφανερώθη, ἐξεδηλώθη.

أَجْلى ، يُجْلي — Ἐξετόπισε, ἐξέβαλε (τόπου).

اِنْجَلى ، يَنْجَلي وتَجَلّى — Ἀπεκαλύφθη, ἐφανερώθη, ἐξεδηλώθη.

جَلْي — Στίλβωμα, γυάλισμα.

جَلِيّ — Σαφής, πρόδηλος, φανερός — Λάμπων, λαμπρός — Στιλπνός, γυαλιστερός.

جَلِيًّا — Σαφῶς, προφανῶς, ἐναργῶς.

جَلاء وجَلْو — Ἐκκένωσις (τόπου), ἐκτόπισις, μετανάστευσις—Λάμψις, διαύγεια.

جالِيَة — Παροικία.

تَجَلٍّ — Ἀποκάλυψις, φανέρωσις.

عيد التجلّي — Μεταμόρφωσις (Σωτῆρος).

مَجْلُوّ — Στιλβωμένος, στιλπνός, γυαλιστερός.

مُجَلًّى — Ἀποκεκαλυμμένος, φανερός, ἐκδηλωμένος-Μεταμορφωθείς.

جَمْجَمَ ، يُجَمْجِم — Ὡμίλησεν ἀκατάληπτα, ἐξεφράσθη ἀσαφῶς.

جُمْجُمَة ج. جَماجِم — Κρανίον (τό).

جَمَحَ ، يَجْمَح — Ἔτρεξε μὲ ὁρμήν, ἐκάλπασε (ἄλογον).

جامِح وجَموح — Ἀτίθασος, δυσάγωγος, δυσήνιος (ἵππος).

جَمَدَ وجَمُدَ ، يَجْمُد وتَجَمَّد — Ἐπάγη, ἐπήχθη, ἐστεροποιήθη, ἐπυκνώθη — Κατέστη σκληρός, σφικτός.

جَمَّدَ ، يُجَمِّد وأَجْمَد — Ἐπηξέ τι, ἐστερεοποίησε, ἐπύκνωσέ τι.

جامِد ج. جَمَد وجَوامِد — Πηκτός, πεπυκνωμένος, στερεός, πάγιος, σκληρός, ξηρός.

جَماد ج جُمُد وجَمادات — 'Απεξηραμένος (άγρός), ξηρός — Ούδέτερον (γρμτ.) ἄψυχον.

جُمود — Πῆξις, πύκνωσις—Σκληρότης (χαρακτῆρος), καρτεροψυχία, ψυχραιμία.

جمادى الأولى — (ὁ) Πέμπτος σεληνιακός μήν.

جمادى الآخرة — (ὁ) Ἕκτος σεληνιακός μήν.

جَمْرة ج. جَمْر — Πυρακτωμένος ἄνθραξ.

جُمّار — 'Εντεριώνη φοίνικος (ψύχα δένδρου).

مِجْمَرة ج. مَجامِر — Πύραυνον κν. μαγκάλι—Εἶδος θυμιατηρίου.

جُمْرُك — Τελωνεῖον.

جُمَّيز — Γκιμέζα, εἶδος σύκου, συκόμορον.

جَمَع، يجْمَع — Συνήθροισε, περισυνέλεξε—Προσέθεσε—'Εσχημάτισε πληθυντικὸν (γρμτ.)

جامَع ،يُجامِع — Συνευρέθη, συνουσιάσθη.

أجْمَع يُجْمِع على — Συνεφώνησε — 'Απεφάσισε.

إجْتَمَع ، يجْتمع وتَجمَّع — Συνεκλήθη, συνεκεντρώθη, συνεδρίασε.

جَمْع ج. جُموع — Ἄθροισμα, συνάθροισις—Πρόσθεσις (ἀριθμ.)—Πληθυντικός (γρμτ.).

جُمْع اليد — Γρόνθος, συσπείρωσις παλάμης.

جُمُعَة — Παρασκευὴ (ἡμέρα) — 'Εβδομάς.

جامِع ج جَوامِع — Τέμενος κν. τζαμί—'Αθροίζων, συναθροίζων (ὁ).

جامِعَة — Σύνδεσμος, ἕνωσις—Πανεπιστήμιον.

جِماع ومُجامعَة — Συνεύρεσις, συνουσία.

جَماعَة — 'Ομάς, ὅμιλος, συντροφιά.

جَميع وأجْمَع — Πάντες, ὅλοι ὁμοῦ, ὅλοι γενικῶς.

جَمْعِيَّة — Κοινότης, σωματεῖον—Συνέλευσις, συγκέντρωσις.

إجْماع — 'Ομοθυμία, ὁμοφωνία, συμφωνία.

بالإجْماع — 'Ομοθύμως, ὁμοφώνως, παμψηφεί.

إجْتِماع — Συνέλευσις, συγκέντρωσις, συνεδρίασις, συνάθροισις.

علم الإجْتماع — Κοινωνιολογία.

إجْتِماعي — Κοινωνικός.

الهَيْئة الإجْتِماعيَّة — Κοινωνία (ἡ).

مَجْمَع ج. مَجامِع — Τόπος συνεδριάσεως ἢ συγκεντρώσεως ἢ συναντήσεως—Συνέδριον, σύνοδος.

مَجْموع ج. مَجاميع — Ἄθροισμα (ἀριθμ.) —Συνηθροισμένος.

مَجْموعَة — Συλλογή, λεύκωμα.

مُجْتَمَع — Συγκέντρωσις, συνεδρίασις —Τόπος συγκεντρώσεως

جَمُل ، يجْمُل — Κατέστη ὡραῖος εὔμορφος.

جَمَل، يجْمِل وأجْمَل — Συνήθροισε, συνεσώρευσε—Συνώψισε, συνέπτυξε.

جَمَّل ، يُجَمِّل — Κατέστησέ τι ὡραῖον, ἐκαλλώπισε.

جامَل ، يُجامِل — Συμπεριεφέρθη καλῶς, ἦτο ἀβρόφρων μετά τινος.

جَمَلٌ ج. جمال — Κάμηλος (ἀρσ. θηλ.).

جُمْلَة ج. جُمَل — Ποσόν, σύνολον, κεφάλαιον (ἀριθμ.)— Πρότασις (γρμτ.).

بالجُملة — Χονδρικῶς, συνολικῶς, γενικῶς—Ἐν ὀλίγοις, ἐν συντομίᾳ

جَمال — Κάλλος, ὡραιότης, καλλονή.

جَمّال — Καμηλοκόμος, καμηλοδηγός.

جَميل — Ὡραῖος, εὔμορφος, καλός—(τὸ) Καλόν, ἀγαθοεργία, καλωσύνη, εὐεργεσία.

إجْمال — Περίληψις, σύνοψις, ἐπιτομή.

بالإجْمال وإجْمالاً — Ἐν περιλήψει, γενικῶς, ἐν συντομίᾳ.

تَجْميل — Καλλωπισμός, ἐξωραϊσμός

مُجْمَل — Ποσόν, σύνολον—Περίληψις, σύνοψις.

مُجَمَّل — Καλλωπισμένος, ἐξωραϊσμένος.

مُجامَلة — Ἁβρότης, τρυφερότης, καλὴ συμπεριφορά.

جَمَّ، يجُمّ — Ἐπληρώθη, ἐγεμίσθη—Ἦτο ἄφθονος, δαψιλής.

جَمّ — Ἀναρίθμητος, παμπληθής — Ἄφθονος, δαψιλής.

جَمام واسْتِجمام — Ἀνάπαυσις, ἀταραξία, ἀνακούφισις, ἄνεσις.

جَمْهَرَ، يُجَمْهِرُ وتَجَمْهَرَ — Συνηθροίσθη, συνωστίσθη, συνεσωρεύθη.

جُمْهور ج. جماهير — Ἄθροισμα, πλῆθος, ὄχλος, συρφετός.

جُمْهوري — (ὁ) Ἀνήκων εἰς τὸν λαόν, δημοκρατικός.

جُمْهوريّة — Δημοκρατία, ὀχλοκρατία.

جَنَبَ، يجْنُب وجَنَّب — Ἀπεμάκρυνε, ἀπέτρεψε, ἔθεσε κατὰ μέρος.

جانَبَ، يُجانِبُ وتجانَبَ وتَجَنَّبَ — Ἀπέφυγε, ἀπεμακρύνθη.

جَنْبٌ ج. جُنوب — Πλευρά (ἡ).

جانِب وجَنْب ج. جوانب — Πλευρά, μέρος.

بجانب — Πλησίον, παραπλεύρως.

جَناب — Τίτλος εὐγενείας, ἐντιμότης, ἐνδοξότης, ὑψηλότης.

جُناب . ذات الجَنْب — Πλευρῖτις (ἀσθένεια).

جَنوب — Νότος (ὁ).

إجْتِناب وتَجَنُّب ومُجانَبة — Ἀποφυγή, ἀπομάκρυνσις, ἀποχή.

جَنَحَ، يجْنَح وأجْنَح — Ἔκλινε, ὑπεκλίθη, προσέκλινε.

جُنْح وجَناح ج. أجْنِحة وأجْنُح — Πτέρυξ, πτερύγιον—Ὑπόστεγον, καταφύγιον, προστασία.

جُناح — Ἁμάρτημα, κρῖμα, ἔγκλημα.

جُنْحة — Πλημμέλημα, πταῖσμα, ἁμάρτημα.

مَحْكَمَة الجُنَح — Πλημμελειοδικεῖον.

جَنَّدَ، يُجَنِّد — Ἐστρατολόγησε.

تَجَنَّدَ، يَتَجَنَّد — Ἐστρατολογήθη.

جُنْدي ج. جُنْد وجُنود. — Στρατιώτης

تَجْنيد — Στρατολογία.

جُنْدُب ج. جَنادِب — Ἀκρὶς κν. ἀκρίδα (μαύρη).

جَنْدَل، يُجَنْدِل — Κατέρριψε (ἔρριψε κατὰ γῆς), ἐφόνευσε.

جَنْدَل ج. جَنادِل — Λίθος—Καταρράκτης.

جَنَّزَ، يجَنِّز — Ἐκήδευσε (νεκρόν).

جَنازة ج. جنائز — Κηδεία, ἐπικήδειος πομπή — Νεκροφόρος κλίνη—Λείψανον.

جَنَّسَ ، يُجَنِّس — Καθώρισεν ἢ προσδιώρισε γένος, εἶδός τινος—Ἐξωμοίωσε.

جانَسَ ، يُجانِس — Κατέστη τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ εἴδους, ἐξωμοιώθη.

جِنْس ج. أَجْناس — Γένος, εἶδος, φυλή, καταγωγή—Γένος (γρμτ).

جِنْسِيَّة — Ἰθαγένεια, ὑπηκοότης, ἐθνικότης.

تَجانُس ومُجانَسة — Ὁμοιότης, ὁμοιογένεια, συγγένεια.

مُجانِس — Ὁμογενής, ὁ τοῦ αὐτοῦ γένους ἢ εἴδους ἢ καταγωγῆς.

جَنَفَ، يَجْنِف عن — Ἐξετράπη (εὐθείας), παρεξέκλινε.

جَنِفَ وأَجْنَفَ — Ἠδίκησε, ἦτο ἄδικος.

جَنَفٌ — Ἀδικία.

جَنَّ ، يَجِنّ وأَجَنَّ — Ἐκάλυψε, ἐσκέπασε—Ἐσκοτείνιασε (νύξ).

جُنَّ يُجَنّ وتَجَنَّن — Παρεφρόνησε, ἐτρελλάθη, εἶχε δαιμόνια.

جَنَّنَ، يُجَنِّن وأَجَنَّ — Κατέστησέ τινα παράφρονα, τρελλόν.

جِنِّي وجانّ وجِنِّيَّة ج. جِنّ — Δαιμόνιον, πνεῦμα (κακόν), φάντασμα.

جَنان ج. أَجْنان — Καρδιά, ψυχή, σθένος.

جَنَّة ج. جَنّات وجِنان — Παράδεισος, κῆπος.

جُنَّة ج. جُنَن — Κάλυμμα, καλύπτρα—Ἀσπίς.

جِنَّة وجُنُون — Παραφροσύνη, τρέλλα.

جَنِين ج. أَجِنَّة — Ἔμβρυον—Πᾶν τὸ κεκρυμμένον.

مِجَنّ ومِجَنَّة ج. مَجانّ — Ἀσπίς (ὅπλον), ἀμυντικὸν ὅπλον.

مَجْنُون ج. مَجانين — Παράφρων, τρελλός.

جَنَى ، يَجْني — Συνέλεξε, ἔδρεψε—Διέπραξε ἔγκλημα.

إِجْتَنَى ، يَجْتَني وتَجَنَّى — Περισυνέλεξε (καρπούς).

تَجَنَّى يَتَجَنَّى وجانَى على — Προσῆψε κατηγορίαν κατά τινος (ψευδῶς), ἐνοχοποίησεν (ἀδίκως).

جِنايَة — Ἔγκλημα, κακούργημα, πλημμέλημα, παῖσμα.

مَحْكَمَة الجِنايات — Κακουργοδικεῖον, ποινικὸν δικαστήριον.

جانٍ ج. جُناة — Ἐγκληματίας, κακοῦργος—(ὁ) Δρέπων, περισυλλέγων (καρπούς, ἄνθη κ.λ.π.)

مَجْنِيّ عَلَيْه — (τὸ) Θῦμα.

جُنَيْه — Λίρα (μονὰς νομίσματος).

جَهَدَ ، يَجْهَد وأَجْهَد — Κατέβαλε προσπάθειαν (δυνάμεις).

جَهَدَ في واجْتَهَد — Προσεπάθησε, ἐπεμελήθη, κατέβαλε προσπαθείας.

جاهَدَ ، يُجاهِد — Ἠγωνίσθη, ἐπάλαισε, ἐπολέμησε.

جُهْد ومَجْهُود — Προσπάθεια, ἐπιμέλεια, φιλοπονία.

جَهْد وإِجْهاد — Ἐπιμέλεια, ζῆλος, προσπάθεια, μόχθος, κόπος.

جِهاد ومُجاهَدة — Ἀγών, πάλη, πόλεμος.

إِجْتِهاد — Προσπάθεια, ἐπιμέλεια.

مُجاهِد — (ὁ) Ἀγωνιζόμενος, παλαίων, πολεμῶν.

مُجْتَهِد وجاهد (ὁ) Ἐπιμελής, (ὁ) προσπαθῶν, φροντίζων.

جَهَر ، يجْهَر بِ Ἐκοινοποίησέ τι, κατέστησέ τι δῆλον, φανερόν.

جَهِر ، يجْهَر Ἐθαμβώθη(ὀφθαλμός ὑπὸ λάμψεως).

جَهُر ، يَجهُر Κατέστη ἠχηρός, εὔηχος, ὑψίφωνος.

جاهَر ، يجاهر بِ Ἐφανέρωσέ τι, ἢ ἐκοινοποίησε (δημοσίως)—"Υψωσε φωνήν, ὡμίλησεν ἠχηρῶς.

جَهْر وجَهْرَة وجِهار (τὸ) Πασίγνωστον, τὸ πρόδηλον, (τὸ) προφανές.

جَهْراً وجَهْرَةً وجِهاراً Παρρησίᾳ, δημοσίᾳ, φανερῶς.

جَهارَة Ὑψιφωνία, ἠχηρότης (φωνῆς).

جَهِر وجَهِير ج. جُهَراء Ὑψίφωνος, ἠχηρός, εὔηχος —Περικαλλής, ἀξιόλογος, ἀξιοσημείωτος

جَهْوَرِيّ Ὑψίφωνος, ἠχηρός.

مُجْهِر Μικροσκόπιον.

جهَّز ، يُجَهِّز Ἡτοίμασε, προητοίμασε, ἐξώπλισε.

تجهَّز ، يَتجَهَّز Προητοιμάσθη, ἐφωδιάσθη, ἐξωπλίσθη.

أَجهَز ، يجْهِز Ἀπετελείωσε (πληγωμένον, ἑτοιμοθάνατον).

جِهاز وجَهاز ج. أَجْهِزة Συσκευή, παρασκευή —Προίξ (προικιά)—Προμήθειαι, σκεύη.

جهاز الهَضْم (τὸ) Πεπτικὸν σύστημα.

جاهِز ومُجهَّز Ἕτοιμος, παρασκευασμένος.

تجْهيز Προετοιμασία, παρασκευή, ἐφωδιασμός.

جَهَش ، يجْهَش وأَجْهَش Ἔκλαυσε, ὠδύρετο.

جَهْشَة Δάκρυα, θρῆνος—Ὄχλος, πλῆθος.

جَهْض وإِجْهاض Ἔκτρωσις, ἀποβολή.

جِهْض وجَهِيض ومُجْهَض (τὸ) Ἐκτρωθέν, ἔκτρωμα.

جَهِل ، يجْهَل Ἠγνόησε, ἦτο ἀδαής, ἀγράμματος.

جَهَّل ، يُجهِّل Κατηγόρησέ τινα δι' ἀμάθειαν, ἄγνοιαν.

تَجاهَل ، يتجاهَل Προσεποιήθη ἄγνοιαν, ἀμάθειαν.

اِسْتَجْهَل، يسْتَجْهِل Ἐθεώρησέ τινα ἀμαθῆ, ἀδαῆ.

جَهْل وجَهالة Ἀμάθεια, ἄγνοια. μωρία, βλακία.

جاهل ج. جُهَلاء وجُهَّال وجُهَّل

Ἀμαθής, ἀδαής, ἀγράμματος, βλάξ.

جاهليّة Κατάστασις ἢ ἐποχὴ ἀμαθείας (ἡ πρὸ τοῦ Ἰσλάμ). —Εἰδωλολατρεία.

جَهول (ὁ) Ἀμαθέστατος, ὁ τελείως ἀπαίδευτος.

تَجاهُل (ἡ) Προσποιητὴ ἀμάθεια.

مَجْهَل ج. مَجاهل Τόπος ἔρημος (ἐρημιά).

مَجْهول ج. مَجاهيل Ἄγνωστος—Παθητικὸν (ρῆμα).

جَهَم ، يجْهَم وتجَهَّم Ἐσκυθρώπασε, ἦτο αὐστηροῦ ὕφους.

جَهامة وجُهومة Σύννεφον (οὐχὶ βροχερόν).

مُتَجهِّم Σκυθρωπὸς κν. κατσουφιασμένος.

جَهَنَّم Ἅδης, κόλασις, γέενα (ἡ).

جِهَة (وجه) Σημεῖον, τόπος, μέρος.

جَوّ Ἀτμόσφαιρα—(τὸ) Ἐσωτερικὸν (οἰκίας κ.λ.π.).

«جوب» جاب، يجوب واجتاب Διέσχισε (τόπον).

جاوب، يُجاوب وأجاب Ἀπήντησε, ἀπεκρίθη.

إستجاب، يستجيب Εἰσήκουσε, ἤκουσέ τι εὐμενῶς, ἐπήκουσε.

إستجوب، يستجوب Ἐπηρώτησε, ὑπέβαλεν ἐπερώτησιν.

جوّاب Περιηγητής, ἐρευνητής.

إجابة واستجابة وجواب ج. أجوبة

Ἀπάντησις, ἀπόκρισις.

مُجيب ومُستجيب (ὁ) Ἀπαντῶν, ὁ εἰσακούων, (ὁ) ἐπακούων.

مُستجاب Εἰσακουστός, εὐπρόσδεκτος, παραδεκτός.

«جوح» جاح، يجوح Ἐλοξοδρόμησε

إجتاح، يجتاح Κατέστρεψε, ἠρήμωσε.

جائحة ج. جوائح Συμφορά, δυστυχία, μάστιξ.

جُوخ ج. أجواخ Τσόχα (ἡ).

«جود» جاد، يجود Κατέστη καλός, ἐξαίσιος—Ηὐδοκίμησε - Ἦτο ἐλευθέριος, γενναιόδωρος, μεγαλόψυχος.

جوّد، يُجوّد Ἐβελτίωσέ τινα, κατέστησέ τινα καλόν, ἐξαίσιον.

أجاد، يُجيد Ἠρίστευσεν εἴς τι, ἀπέδωσέ τι τελείως.

جُود Ἐλευθεριότης, γενναιοδωρία, εὐγένεια ψυχῆς.

جَوْد Βροχὴ ἄφθονος, ὀμβρία.

جُودة Καλωσύνη ψυχῆς, ἀνωτερότης, ἀνώτερα προτερήματα.

جَوَاد ج. أجواد وأجاويد Ἐλευθέριος, γενναιόδωρος, μεγαλόδωρος.

جواد ج. جياد وأجياد Ἵππος ταχύς, καλῆς καταγωγῆς.

جيّد ج. جياد Καλός, τέλειος, ἐξαίσιος, ὑπέροχος, ἄριστος.

جيّداً Τελείως, θαυμασίως καλῶς, ἄριστα.

«جور» جار، يجور Ἀπέκλινέ τινος, ἐξετράπη (σκοποῦ)—Ἠδίκησε, ἔβλαψε.

جاوَر، يُجاور وتجاوَر Ἐγειτνίασε, συνώρευσε.

أجار، يُجير Ἐπροστάτευσε, ἐλύτρωσε, ἀπηλευθέρωσε—Ἀπεμάκρυνέ τινα (εὐθείας).

جار ج. جيران Γείτων (ὁ), (ὁ) συνορεύων.

جَوْر Ἀδικία, τυραννία, καταπίεσις—Ἄδικος, τύραννος.

جوار Γειτνίασις—Προστασία.

جائر ج. جَوَرَة Ἄδικος, τύραννος — (ὁ) Παρεκτραπεὶς (εὐθείας).

مُجاور (ὁ) Γειτνιάζων, συνορεύων— (ὁ) Διαμένων εἰς τέμενος λόγῳ ἀφοσιώσεως εἰς τὰ θεῖα (παρὰ Μουσουλμ.).

مُجير Προστάτης, λυτρωτής, σωτήρ.

جَوْرب ج. جوارب Περικνημὶς κν. κάλτσα.

«جوز» جاز، يجوز Διέσχισε (τόπον), διῆλθε, — Ἦτό τι ἐπιτρεπτόν, θεμιτόν.

جاوَز، يُجاوز وتجاوز Ὑπερέβη (ὅριον) κν. ξεπέρασε—Παρεῖδε, ἀφῆκεν ἀτιμώρητον (κρῖμα).

جَوْز Δένδρον καὶ καρπός (καρυδιᾶς).

اَلْجَوْزاء Οἱ Δίδυμοι (ἄστρν).

جَوَاز سَفَر Διαβατήριον.

جائز Ἐπιτρεπτός, νόμιμος, θεμιτός —Ἐνδεχόμενον, παραδεκτόν.

جائزة ج. جوائز Βραβεῖον, δῶρον.

إجازة Ἄδεια, ἔγκρισις.

تَجاوُز و مُجاوَزَة Ὑπέρβασις (ὁρίων), ὑπερβολή.

مَجاز Μεταφορά, μεταφορικὸν σχῆμα, ἀλληγορία.

مَجازِيّ Μεταφορικός, ἀλληγορικός.

جَوْسَق ج. جَوَاسِق Ἀνάκτορον (τό).

« جوع » جاع ، يَجُوع Ἐπείνασε.

جَوَّع، يُجَوِّع وأجاع Ἐστέρησέ τινα τροφῆς, ἠνάγκασέ τινα νὰ πεινάσῃ.

جُوع Πεῖνα, λιμός.

جائع و جَوْعان ج. جِياع وجُوَّع (ὁ) Πεινῶν, πειναλέος.

مَجاعَة Λιμός, μεγάλη πεῖνα, σιτοδεία.

جَوَّف ، يُجَوِّف Κατέστησέ τι κοῖλον, ἐκοίλανε

جَوْف ج. أجواف Κοίλωμα, κοιλότης, κοιλία — (τὸ) Ἐσωτερικόν, (τὸ) ἔνδον (οἰκίας κ.λ.π.).

تَجْوِيف ج. تجاويف Κοίλωμα—(τὸ) Κοιλαίνειν.

أجوف و مُجَوَّف Κοῖλος, κούφιος, κενός.

فعل أجوف Ρῆμα ἔχον εἰς τὸ μέσον و ἢ ا ἢ ى π.χ. نام ، باع ، قال

جَوْق و جَوْقة ج. جَوْقات Ὅμιλος, ὁμάς, ἀγέλη—Χορῳδία.

« جول » جال يَجُول وتَجَوَّل Περιεφέρθη, περιέτρεξε, περιῆλθε, διέτρεξε (τόπον).

أجال ، يُجيل Ἐγύρισε, περιέστρεψε.

جَوَّال ومُتَجَوِّل Περιφερόμενος, πλανόδιος.

جَوَّال وجَوَّالة Περιηγητής, ἐρευνητής.

تَجَوُّل Κυκλοφορία, περιφορά.

مَجال Τόπος περιστροφῆς,—Πεδίον —Τόπος—Χρόνος.

جَوْن ج. جُون Λευκόν—Μαῦρον —Ἐρυθρόν (χρῶμα).

جَوْنَة (ὁ) Ἥλιος κατὰ τὴν δύσιν.

جَوْهَر Οὐσία, φύσις, ὑπόστασις —Πολύτιμος λίθος.

جَوْهَرَة ج. جَوَاهِر Πολύτιμος λίθος, κειμήλιον, μαργαρίτης (ὁ).

جَوْهَرِيّ Οὐσιώδης, ἀπαραίτητος— Κοσμηματοπώλης.

جَوَى Πάθος—Μαρασμός, φθίσις.

جَيْب ج. جُيُوب Θυλάκιον κν. τσέπη —Ἄνοιγμα, ὀπή.

جِيد ج. أجياد وجيود Λαιμός (ὁ).

جَيَّر ، يُجَيِّر Ἔβαψε δι' ἀσβέστου κν. ἀσβέστωσε.

جِير Ἄσβεστος κν. ἀσβέστι.

جَيَّش ، يُجَيِّش Συνεσώρευσε στρατόν, στρατιώτας.

جَيْشٌ ج . جُيُوش — Στρατός, στράτευμα.

جَيَشان — Ἀναβρασμός, ἀναστάτωσις, ταραχή, κλονισμός.

جائش — Ταραγμένος, κλονισμένος.

جِيفة ج . جِيَف وأجياف — Πτῶμα, θνησιμαῖον κν. ψοφίμι.

جِيل ج . أجيال — Γενεά (ἡ), φυλή.

8 = ح (الحاء)

حاب ، يحُوب بـ (حوب) — Ἡμάρτησε, ἔσφαλε παρενόμησε

حابَى ، يُحابِي (حبو) — Ἐμεροληπτησε, ἔδειξέ τινι προτίμησιν.

حاج ، يحُوج واحتاج (حوج) — Ἔσχεν ἀνάγκην ἢ χρείαν τινός.

حاجّ ، يُحاجّ (حجّ) — Συνεζήτησε, ἐφιλονίκησε, ἐλογομάχησε.

حاجة ج . حاجات وحوائج — Ἀνάγκη, χρεία.

حادَ ، يحيد (حيد) — Ἐξέκλινε, ἀπεμακρύνθη, ἐξετράπη.

حادَث ، يُحادِث (حدث) — Ὡμίλησε, Συνωμίλησε, συνδιελέχθη.

حاذَى ، يُحاذِي (حذو) — Ἦτο ἀντιμέτωπός τινος, ἦτο ἔναντί τινος.

حارَ ، يحُور (حور) — Ἐπανῆλθε — Κατεπλάγη.

حارَ ، يحارُ (حير) — Κατεπλάγη, ἐξεπλάγη κν. ἐσάστισε.

حارٌّ مث . حارّة — Θερμός, ζεστός.

حارّة ج . حارات — Συνοικία (ἡ).

حازَ ، يحُوز واحتاز — Ἀπέκτησε, προσήρτησε, ἦτο κάτοχός τινος.

حاشَ ، يحُوش (حوش) — Περιέβαλε, περιέφραξε, ἀπέκλεισε.

حاضَت ، تحيض المرأة (حيض) — Εἶχε τὴν περίοδον (γυνή).

حاطَ ، يحُوط (حوط) — Προεφύλαξε, περιεφρούρησέ τι, ἐπροστάτευσέ τι.

حافَ ، يحُوف (حوف) — Ἐτοποθέτησέ τι ἐπὶ ὄχθης, χείλους, ἄκρου.

حافة — Χεῖλος, ἄκρον, ὄχθη.

حاقَ ، يحيق ويحوق (حيق) (حوق) — Περιεκύκλωσε, περιεστοίχισε, περιέζωσε.

حاكَ ، يحُوك (حوك) — Ὕφανε.

حاكَى ، يُحاكِي (حكى) — Ἐμιμήθη, ἀπεμιμήθη.

الحاكي — Ὁ φωνογράφος.

حالَ ، يحُول (حول) — Παρενέβη (μεταξὺ δύο) — Ἤλλαξέ τι κατάστασιν — Ἐπέρασε ἢ συνεπληρώθη ἔτος.

حامَ ، يحوم (حوم) — Περιεστράφη, περιέπτη (πτηνὸν κλπ.).

حانَ ، يحين (حين) — Ἔφθασεν (ὁ καιρός), ἦλθεν (ἡ ὥρα).

حاوٍ ج . حُواة مث . حاوية — (ὁ) Περιλαμβάνων, (ὁ) συνενώνων — Ταχυδακτυλουργός.

حاوَر ، يُحاوِر (حور) — Συνωμίλησε, συνδιελέχθη.

حاوَلَ ، يُحاوِلُ (حول) — 'Επεζήτησε νά πράξη τι (δολίως)—'Επεχείρησέ τι (διά δόλου, ἐλιγμοῦ).

حَبَّ ، يَحِبُّ وأَحَبَّ — 'Ηγάπησε, ἠράσθη.

حَبَّبَ ، يُحَبِّبُ — Κατέστησέ τι προσφιλές, ἀγαπητόν—"Εκαμε σπόρους (φυτόν).

تَحَبَّبَ ، يَتَحَبَّبُ — 'Εξεδήλωσεν ἀγάπην, φιλίαν.

اِسْتَحَبَّ ، يَسْتَحِبُّ — 'Επροτίμησέ τι.

حُبٌّ وَمَحَبَّةٌ — 'Αγάπη, ἔρως, στοργή.

حَبٌّ ج. حُبُوب — Κόκκος, σπόρος.

حِبٌّ وَحَبِيبٌ ج. أَحِبَّاء — 'Αγαπητός, προσφιλής, φίλος, φίλτατος.

حَبَّةٌ ج. حَبَّات — Κόκκος, σπόρος—'Εξάνθημα κν. σπυρί—Καταπότιον κν. χάπι.

مُحِبٌّ — (ὁ) 'Αγαπῶν.

مَحْبُوب — 'Ηγαπημένος, ἀγαπητός.

حُبَاحِب — Πυγολαμπίς (ἡ).

حَبَّذَ ، يُحَبِّذُ — 'Ενεκωμίασέ τινα, ἐπευφήμησε, ἐπεδοκίμασε.

حَبَّذَا — Εὖγε !

حَبِرَ ، يَحْبَرُ — 'Εχάρη, ηὐφράνθη, ηὐχαριστήθη.

حَبَرَ وأَحْبَرَ ، يُحْبِرُ — "Ετερψέ τινα, ἐχαροποίησε.

حَبْرٌ وحِبْرٌ ج. أَحْبَار — Σοφός, σοφολογιώτατος—'Αρχηγός θρησκείας, ποντίφιξ.

حِبْرٌ ج. حُبُور — Μελάνη (ἡ).

حُبُور — Χαρά, χαρμονή, εὐφροσύνη.

حُبَارَى ج. حَبَارِيّ — (ἡ) 'Ωτίς (πτηνόν) κν. ἀγριόγαλλος.

مَحْبَرَة ج. مَحَابِر — Μελανοδοχεῖον (τό).

حَبَسَ ، يَحْبِسُ — Περιώρισε, ἐφυλάκισε.

حَبَسَ عن — 'Ανεχαίτισε, ἠμπόδισε.

إِحْتَبَسَ ، يَحْتَبِسُ — Συνεκρατήθη, περιωρίσθη, ἀπεφράχθη.

حَبْسٌ ج. حُبُوس — Φυλακή, δεσμωτήριον, εἱρκτή, περιορισμός.

حَبِيس وَمَحْبُوس — Φυλακισμένος, δεσμευμένος, περιωρισμένος.

إِحْتِبَاس وحَبْس — Συγκράτησις—'Απόφραξις—Φυλάκισις.

مَحْبَس ج. مَحَابِس — Φυλακή, δεσμωτήριον—Τόπος περιορισμοῦ, δεσμεύσεως.

الحَبَشُ والحَبَشَة — Αἰθιοπία, 'Αβησσυνία.

حَبَشِيّ — Αἰθίοψ, 'Αβησσυνός.

حَبِطَ ، يَحْبَطُ وحَبَطَ ، يَحْبِطُ — 'Εχρεωκόπησε, ἀπέβη ἄκαρπος, ἀνωφελής, ἀπέτυχε.

أَحْبَطَ ، يُحْبِطُ — 'Εματαίωσε, κατέστησέ τι ἀνωφελές, μάταιον.

حُبُوط — Χρεωκοπία, ματαίωσις, ἀστοχία, ἀποτυχία.

حَبَكَ ، يَحْبُكُ واحْتَبَكَ — Ύφανε, ἔπλεξε (καλῶς)—"Εδεσε, συνέσφιξε.

مَحْبُوك — 'Υφασμένος, συνυφασμένος (στερεά).

حَبِلَ ، يَحْبَلُ — Συνέλαβεν (ἐν γαστρί), ἔμεινεν ἔγκυος (γυνή).

حَبَلٌ — Σύλληψις (ἐν γαστρί).
حَبْل ج. حِبال وأَحْبُل — Σχοινίον (τό).
حُبْلَى ج. حَبالَى — (ἡ) Ἔγκυος (γυνή).
حِبالة وأُحْبولة ج. حَبائل — Παγίς (ἡ).
حَبْو — Βάδισμα διά τῶν ποδῶν καί τῶν χειρῶν (νηπίου), σύρσιμον.
حَبا، يَحْبو — Ἐσύρθη, εἶρψε κν. ἀρκούδισε (νήπιον)—Ἐδώρησέ τινί τι.
مُحاباة — Μεροληψία (ἡ).
مُحابٍ — Μεροληπτῶν (ὁ), φιλοπρόσωπος.
حَتَّ، يَحُتُّ — Ἀπεφύλλωσε (δένδρον), ἐξεφλούδισε, ἀπεψίλωσε.
حَتّ ج. أَحْتات — Ἀποφύλλωμα, ἀποψίλωμα, φυλλορροή.
حَتَدَ، يَحْتِد — Ἦτο καλῆς καταγωγῆς.
مَحْتِد — Καταγωγή, ρίζα.
حَتْرة — Μικρά ποσότης (πράγματος).
حِتار — Πλαίσιον (κορνίζα).
حَتْف ج. حُتوف — Τελευτή, θάνατος.
حَتْفَ أَنفِه — Φυσικός θάνατος.
حَتَمَ، يَحْتِم — Ἐτελειοποίησέ τι — Ἀπεφάσισεν ὁριστικῶς.
حَتَّمَ على — Ἐπέβαλέ τι, κατέστησέ τι ὑποχρεωτικόν.
حُتامة — Ὑπολείμματα κν. ἀποφάγια.
حَتْماً — Ἀμετακλήτως, ὁριστικῶς.
حاتِم — Ἀδέκαστος κριτής, δικαστής.
مَحْتوم ومُحَتَّم — Ἀμετάκλητον, ὁριστικόν.

حَتَّى — Ἕως ὅτου, μέχρις ὅτου — Ἵνα, διά νά—Καί (ἐμφαντικόν).
حَثَّ، يَحُثُّ واستَحَثَّ — Ἐνεθάρρυνε, παρώτρυνε, παρεκίνησε, προέτρεψέ τινα εἴς τι.
حَثّ وإحْثاث — Ἐνθάρρυνσις, προτροπή, παρότρυνσις.
حَثيثاً — Ἐσπευσμένως, μετά σπουδῆς.
حُثالة — (τό) Ἀπόφλοιον, (τό) ἀποκοσκίνισμα, τό καταπάτι.
حثو، حَثا، يَحثو وحَثَى — Ἔρριψε χῶμα κατά τινος.
حَجَبَ، يَحْجُب — Ἐκάλυψε, ἐσκέπασε, ἀπέκρυψε — Ἠμπόδισέ τινα, ἀνεχαίτισε.
أحتَجَبَ، يَحتَجِب وتَحَجَّبَ — Ἐκαλύφθη, ἀπεκρύβη (τῶν βλεμμάτων).
حِجاب ج. حُجُب — Καλύπτρα, (ὁ) πέπλος, παραπέτασμα - Φυλακτήριον κν. φυλακτόν.
حاجِب ج. حُجّاب — Θυρωρός, θαλαμηπόλος.
حاجِب ج. حَواجِب — Ὀφρύς (ὁ) κν. τό φρύδι.
الحِجاب الحاجِز — Διάφραγμα.
حجج، حَجَّ، يَحُجّ — Ἐγένετο χατζῆς, προσκυνητής.
حَجّ وحِجّة — (τό) Προσκύνημα (Ἁγίων τόπων).
ذو الحِجّة — (ὁ) Μὴν τοῦ προσκυνήματος τῶν Χατζήδων.
حُجّة ج. حُجَج — Ἐπιχείρημα, ἀπόδειξις, τεκμήριον.
حاجّ ج. حُجّاج — Προσκυνητής, χατζῆς.
إحتِجاج — Διαμαρτυρία.
مُحتَجّ — (ὁ) Διαμαρτυρόμενος, (ὁ) ὑποβάλλων διαμαρτυρίαν.
مَحَجّة — (ἡ) Ὀρθή ὁδός.

حَجَرَ ، يَحْجُرُ 'Ημπόδισέ τινα, ἀπηγόρευσέ τινί τι.

تَحَجَّرَ ، يَتَحَجَّرُ 'Απελιθώθη, ἐσκληρύνθη.

حَجَرٌ ج . حِجارَةٌ وأَحْجار Λίθος, πέτρα.

حَجَرُ الزَّاوِيَةِ 'Ακρογωνιαῖος λίθος.

حَجْرٌ 'Απαγόρευσις, κώλυμα, ἐμπόδιον (τό).

حِجْرٌ Φορβάς (ἡ)—Νοῦς—'Απηγορευμένον (τό), ἀθέμιτον.

حُجْرَةٌ ج . حُجَرٌ وحُجُرات Δωμάτιον (τό), κελλίον (τό).

حَجَّار Λιθοξόος (ὁ).

مَحْجَرٌ ج . مَحاجِر Κόγχη (ὀφθαλμοῦ) — Λατομεῖον, τόπος πετρώδης.

مُتَحَجِّرٌ 'Απολιθωμένος, πετρωμένος.

حَجَزَ ، يَحْجُزُ Κατέσχε, ἔκαμε κατάσχεσιν,—'Εχώρισε — 'Ημπόδισε, περιώρισε.

حَجْزٌ Κατάσχεσις—Κώλυμα, περιορισμός, ἐμπόδιον.

حاجِزٌ ج . حَواجِز 'Εμπόδιον, φραγμός, διάφραγμα.

حاجِزٌ ج . حَجَزَةٌ Κατάσχων (ὁ).

حِجازٌ وبِلادُ الحِجاز 'Η Χετζάζη (τῆς 'Αραβίας).

مَحْجُوزٌ Κατειλημμένος, περιωρισμένος, ἠμποδισμένος.

حَجَلَ ، يَحْجُلُ 'Εβάδισε χωλαίνων ἐχοροπήδησε.

حِجْلٌ ج . حُجُولٌ وأَحْجال Χαλκάς, κρῖκος, δακτύλιος.

حَجَلٌ ج . حِجْلان Πέρδιξ (πτηνόν) κν. πέρδικα.

حَجَمَ ، يَحْجُمُ 'Εχάραξε δέρμα (ἔκοψε)—'Εφίμωσε (ζῷον).

حَجْمٌ ج . أَحْجام ῎Ογκος, μέγεθος.

حِجام Φίμωτρον (τό), φιμός (ὁ).

حِجامَة 'Αφαίμαξις (μὲ βεντοῦζες).

إِحْجام 'Αποχή, ἀπομάκρυνσις.

مِحْجَمَةٌ ومِحْجَم Σικύα (ἡ) κν. βεντοῦζα.

مَحْجُوم Φιμωμένος (ὁ).

حَجَنَ ، يَحْجُنُ ῎Εκαμψέ τι, ἐκόρτωσέ τι.

حِجًى ج . أَحْجاء Εὐφυΐα, ἀγχίνοια, νοῦς.

حِدَأَةٌ ج . حِدَاء 'Ιέραξ κν. γεράκι.

حَدِبَ ، يَحْدَبُ وأَحْدَوْدَبَ 'Εκύφωσε, ἐκυρτώθη κν. ἐκαμπούριασε.

حَدَبٌ Κυρτότης, κύφωσις, ἀνωμαλία (ἐδάφους κ.λ.π.)

حَدَبَة ῞Υβος (ὁ), κν. καμποῦρα.

حَدِبٌ وأَحْدَبُ مث . حَدْباء Κυφός κν. καμπούρης.

حَدَثَ ، يَحْدُثُ Συνέβη τι.

حُدِّثَ ، يُحَدَّثُ 'Αφηγήθη, διηγήθη.

أَحْدَثَ ، يُحْدِثُ واسْتَحْدَثَ Παρήγαγε, ἐπενόησε, ἐξεῦρέ τι νέον — 'Εκαινοτόμησε.

تَحادَثَ ، يَتَحادَثُ Συνωμίλησε, συνδιελέχθη.

حَدَثٌ وحَدِيثٌ ج . أَحْداث Νέος, καινουργής, πρόσφατος.

حَداثَة . Νεωτερισμός—Πρώτη ἐμφάνισις, ἀρχή, ἀπαρχή.

حَدِيثٌ ج . أَحادِيث 'Αφήγησις, λόγος, ὁμιλία.

حَديثاً — Προσφάτως.

حادِث ج. حَوادِث — Συμβάν, περιστατικόν, γεγονός — Πρόσφατος.

أُحدوثة ج. أحادِيث — Ἀφήγησις, ἱστόρημα, διήγησις.

مُحادَثة — Συνομιλία, διάλογος, συζήτησις.

مُحْدَث — Νεόπλουτος.

حَدَجَ ، يَحْدِج وحَدَّج — Προσηλώθη, προσέβλεψε.

،حدد، حدّ ، يَحُدّ — Ἔθεσεν ὅρια—Ἐπένθησε —Ὤξυνε, ἠκόνισε.

حَدَّدَ ، يُحَدِّد — Καθώρισε, ἔθεσεν ὅρια, —Κατέστησέ τι αἰχμηρόν, ἠκόνισε.

أَحَدَّ ، يُحِدّ — Προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπί τινος.

حَدّ ج. حُدود — Ὅριον, σύνορον — Φραγμός, ἐμπόδιον — Ἄκρον, τέρμα — Αἰχμή, ἀκμή.

حِدَّة — Ὀξύτης, ἔξαψις, ὀργή— Σφοδρότης.

حِداد — Πένθος (τό), — Πένθιμον ἔνδυμα.

حَدَّاد — Σιδηρουργός (ὁ).

حَديد ج. حَدائد — Σίδηρος (ὁ).

حادّ مث. حادّة — Αἰχμηρός, ὀξύς, ἠκονισμένος.

تَحْديد — Καθορισμός, ὁρισμὸς — Ὁροθεσία, ὁροθέτησις.

مُحَدَّد — Ὡρισμένος, καθωρισμένος — Ἠκονισμένος.

مُحْتَدّ — Ὠργισμένος, ἐξημμένος, ἐξηρεθισμένος.

مَحْدود — Ὡρισμένος, περιωρισμένος — Ὡροθετημένος.

حَدَرَ ، يَحْدُر وانْحَدَر وتَحَدَّر — Κατέβη (κατηφορικῶς).

حُدور وانْحِدار وتَحَدُّر — Κατάβασις (κατηφορική).

مُنْحَدَر ومُتَحَدَّر — Κατήφορος, κατηφορικός τόπος, κατωφέρεια.

حَدَسَ ، يَحْدِس — Εἴκασε, ἔκαμεν ὑποθέσεις, εἰκασίας.

حَدْس — Εἰκασία.

حَدَقَ ، يَحْدِق وأَحْدَقَ وحَدَّقَ — Περιεκύκλωσε — Προσέβλεψε, προσήλωσεν (ὀφθαλμούς).

حَدَقة ج. حِداق وحَدَق — Κόρη ὀφθαλμοῦ.

حَديقة ج. حَدائق — Κῆπος (ὁ).

مُحْدِق — (ὁ) Περιβάλλων.

حَدَم وحَدْم — (ἡ) Φλόξ κν. φλόγα.

مُحْتَدِم — Φλογισμένος.

،حدو، حَدا ، يَحْدو — Ὡδήγησέ τις (ζῷον).

حَدْوة — Πέταλον (ἵππου).

حَدِيَ ، يَحْدَى — Παρέμεινεν εἰς τόπον.

تَحَدَّى ، يَتَحَدَّى — Προεκάλεσέ τινα—Ἀντηγωνίσθη κατά τινος.

حَذِرَ ، يَحْذَر وحاذَر وتَحَذَّر واحْتَذَر — Ἐπρόσεξε, προεφυλάχθη, κν. ἔλαβε τὰ μέτρα του.

حَذَّرَ ، يُحَذِّر — Προειδοποίησέ τινα, κατέστησέ τινα προσεκτικόν.

حَذَر وحِذْر — Προφύλαξις, φύλαξις, προσοχή, περίσκεψις, φροντίς.

حَذِرٌ و حاذِر — Προσεκτικός, συνετός, σώφρων, (ὁ) προσέχων.

حَذَار — Προφυλάχθητι κν. προφυλάξου, πρόσεξε.

تحذير — Προειδοποίησις.

محذور — Ἀποφευκτέον (τό), ὅ,τι πρέπει ν' ἀποφύγῃ τις.

حَذَف ، يحذِف — Ἀφήρεσε, ἀπέκοψε — Ἀπέσβεσέ τι — Ἐξεσφενδόνισέ τι.

حَذْف — Ἀφαίρεσις, ἀποκοπή, ἔκθλιψις (γρμτ.)—Ἐκσφενδόνησις.

حِذْفار ج. حَذافير — Ὁλόκληρος.

بحذافيره — Ἐξ ὁλοκλήρου, καθ' ὁλοκληρίαν.

حَذَق ، يحذِق — Κατέστη ἐπιδέξιος, ἱκανός, δεινός.

حاذِق ج. حُذّاق — Ἐπιδέξιος, ἱκανός, δεινός, ἐπιτήδειος, ἀγχίνους, ὀξύνους.

حِذْق وحَذاقة — Ἐπιδεξιότης, ἐπιτηδειότης, ἀγχίνοια, ὀξύνοια.

حَذْلَق ، يُحَذْلِق وتَحَذْلَق — Κατέστη ἐπιπόλαιος, εὐφυολόγος—Προσεποιήθη ἐπιδεξιότητα.

حَذْلَقة وتَحَذْلُق — Ἐπιπολαιότης, εὐφυολογία.

حذْلاق ومُتَحَذْلِق — (ὁ) Προσποιούμενος ἐπιδεξιότητα, ἐπιπόλαιος.

حَذَم ، يحذِم — Ἔσπευσε, ἐβιάσθη.

«حذو» حَذا ، يحذو واحْتَذى — Ἐμιμήθη, ἔπραξέ τι κατ' ἀπομίμησιν, ἠκολούθησε τὰ ἴχνη τινός.

إحْتَذَى ، يحتذي — Ἐφόρεσε (ὑποδήματα).

حِذاء ج. أحذية — Ὑπόδημα.

حَذّاء ج. حَذّاءُون — Ὑποδηματοποιός.

حِذاء وحَذْو — Παράλληλος.

بحِذاء — Ἀπέναντι, παραλλήλως.

مُحاذ — Παράλληλος (ὁ).

حَرِب ، يحرَب — Ὠργίσθη.

حارَب ، يُحارِب — Ἐπολέμησε.

تحارَب، يتحارَب — Συνεπλάκη, συνεκρούσθη, ἐπολέμησε.

حَرْب ج. حُروب — Πόλεμος (ὁ).

حَرْبة ج. حِراب — Λόγχη, ξίφος — Δόρυ (τό).

حَرْبيّ — Πολεμικός.

مُحارِب — Πολεμιστής, μαχητής.

مِحْراب — Σηκός, ἱερόν, ἄδυτον, ἁγιαστήριον.

حِرْباء ج. حَرابيّ — Χαμαιλέων (ὁ).

حَرَث ، يحرُث واحترث — Ὤργωσε, — Ἠρεύνησε (γραφήν), ἀνεδίφησε.

حَرْث وحِراثة — Ὄργωμα, ἀροτρίασις, καλλιέργεια.

حارِث وحَرّاث — (ὁ) Ἀροτριῶν, γεωργός.

مِحْراث — Ἄροτρον (τό).

حَرِج ، يحرَج — Εὑρέθη εἰς δύσκολον θέσιν—Ἦτο ἔνοχος.

حَرِج على — Ἀπηγορεύθη.

حَرَّج ، يُحرِّج — Κατέστησέ τι στενόν, στενόχωρον.

أحرَج ، يُحرِج — Ἔθεσέ τινα εἰς δύσκολον θέσιν, ἀδιέξοδον.

حَرَج — Στενότης, στενοχωρία, κρισιμότης — Ἁμάρτημα, κρῖμα.

حَرِج — Στενός, στενόχωρος, κρίσιμος, ἀκροσφαλής.

حَرَج — Ἁμάρτημα, παράπτωμα, — (τὸ) ἀπηγορευμένον, ἀθέμιτον.

حَرَجَة — Πυκνοθαμνών, λόχμη.

حَرَاج — Δημοπρασία.

حَرِدَ ، يَحْرَدُ — Ὠργίσθη κατά τινος, ἐμνησικάκησε, ἐχολώθη κατά τινος.

حَرَد — Ὀργή, θυμός, μνησικακία.

حارِد وحَرْدان — Ὠργισμένος, (ὁ) μνησικακῶν.

حِرْذَوْن ج. حَرَاذِين — Σαύρα (μεγάλη).

حَرَّ ، يَحَرّ — Ἠλευθερώθη, ἦτο ἐλεύθερος, ἀπηλευθερώθη — Ἐδίψασε.

حَرَّ ، يَحُرّ — Ἐθερμάνθη, ἐπυρώθη— Ἦτο σφοδρός.

حَرَّرَ ، يُحَرِّرُ — Ἀπηλευθέρωσέ τινα — Συνέταξε, συνέθεσε, ἔγραψε.

تَحَرَّرَ ، يَتَحَرَّرُ — Ἀπηλευθερώθη.

حُرّ ج. أَحْرَار — Ἐλεύθερος, φιλελεύθερος.

مَدْرَسَة حُرَّة — Ἰδιωτική Σχολή.

حَرّ — Ζέστη, θερμότης.

حَرَارَة — Θερμοκρασία, θερμότης, ζέσις.

مِيزَان الْحَرَارَة — Θερμόμετρον (τό).

حَرَّان وحارّ — Θερμός, ζεστός.

حُرِّيَّة — Ἐλευθερία (ἡ).

حَرِير — Μέταξα κν. μετάξι.

تَحْرِير — Ἀπελευθέρωσις, ἐλευθέρωσις—Σύνταξις (γραπτοῦ).

رئيس التحرير — Ἀρχισυντάκτης.

مُحَرِّر — Ἐλευθερωτής (ὁ) —Συντάκτης.

حَرَزَ ، يَحْرُزُ — Διετήρησε, διεφύλαξε.

احْتَرَزَ ، يَحْتَرِزُ وتَحَرَّزَ — Ἐτέθη ὑπὸ προστασίαν, προεφυλάχθη, ἐπροστατεύθη.

حِرْز ج. أَحْرَاز — Προφυλακτήριον, καταφύγιον, ἄσυλον — Φυλακτήριον κν. φυλακτόν.

حَرِيز ج. حَرَائِز — Πεφυλαγμένος, διατηρημένος — Πολύτιμος.

إِحْرَاز — Απόκτησις, ἀπολαβή.

حَرَسَ ، يَحْرُسُ — Ἐφρούρησε, ἐφύλαξε, διεφύλαξε.

تَحَرَّسَ ، يَتَحَرَّسُ ، واحْتَرَسَ — Προεφυλάχθη, ἐφρουρήθη, ἐπρόσεξε.

حَرَس وحُرَّاس — Φρουροί, φύλακες, — Φρουρά.

حِرَاسَة — Φρούρησις, φύλαξις, ἐπιτήρησις, κηδεμονία.

حارِس ج. حُرَّاس — Φρουρός, φύλαξ, προστάτης.

حارس قضائي — Μεσεγγυοῦχος.

احْتِرَاس — Προφύλαξις, προσοχή.

مُحْتَرِس — (ὁ) Προφυλαττόμενος, προσεκτικός, περίφροντις.

حَرَشَ ، يَحْرِشُ — Ἔγδαρε κν. ἐτσαγκρούνησε.

حَرَّشَ ، يُحَرِّشُ — Διήγειρέ τινα, παρεκίνησέ τινα κατά τινος.

تَحَرَّشَ ، يَتَحَرَّشُ بِـ — Προεκάλεσέ τινα.

حُرْش ج. أَحْرَاش — Δάσος (τό).

حَرِيش Μυριάποδον κν. σαραντα-ποδαροῦσα.

تَحْرِيش Πρόκλησις, παρακίνησις, ἐξερέθισις.

حَرْشَفَ ج. حَرَاشِف Λέπιον (ψαριοῦ).

حَرَصَ، يَحْرِصُ Ἐπεθύμησε διαπύρως, ἐλαχτάρησε.

حِرْص Ἐπιθυμία διάπυρος, λαχτάρα —Ἀπληστία.

حَرِيص ج. حُرَصَاء (ὁ) Ἐπιθυμῶν (διαπύρως), ἄπληστος, πλεονέκτης.

حَرَّضَ، يُحَرِّضُ Παρεκίνησέ τινα, ὤθησε, διήγειρέ τινα.

حَرَض ج. أَحْرَاض Διεφθαρμένος.

تَحْرِيض Παρακίνησις, προτροπή, παρότρυνσις.

مُحَرِّض Ὑποκινητής, διεγείρων (ὁ).

حَرَّفَ، يُحَرِّفُ Ἠλλοίωσε ἢ μετέτρεψε (γράμματα, λέξεις). Ἔκαμεν ἀναγραμματισμόν.

إِنْحَرَفَ، يَنْحَرِفُ وتَحَرَّفَ Ἐξέκλινε, παρεξέκλινε, παρεξετράπη.

إِحْتَرَفَ، يَحْتَرِفُ Ἐπηγγέλθη, εἶχεν ὡς ἐπάγγελμα.

حَرْف ج. حُرُوف وأَحْرُف Γράμμα, μόριον, στοιχεῖον, ἄκλιτον (γρμτ.). — Ἄκρον, χεῖλος, ἀκωκή.

حِرْفَة ج. حِرَف Ἐπάγγελμα, ἄσκησις ἐπαγγέλματος.

حَرْفِيّ وحَرْفِيًّا Κατὰ γράμμα, κατὰ λέξιν.

حَرِيف ج. حُرَفَاء Ὁμότεχνος, σύντεχνος, συνάδελφος.

حِرِّيف Ὀξύς, καυτερός, δριμύς.

تَحْرِيف Ἀλλοίωσις (γραμμάτων κ.λ.π.), ἀναγραμματισμός.

إِحْتِرَاف Ἄσκησις ἐπαγγέλματος.

إِنْحِرَاف Παρέκκλισις, παρεκτροπή, ἀπόκλισις.

مُنْحَرِف Κλίνων, ἀποκλίνων, λοξός — Τραπέζιον (γεωμετρ.).

حَرَقَ، يَحْرِقُ وأَحْرَقَ Ἔκαυσε, ἔθεσε πῦρ, ἀνέφλεξε.

إِحْتَرَقَ، يَحْتَرِقُ وتَحَرَّقَ Ἐκάη, ἀνεφλέγη.

حَرْق، وحَرِيق وإِحْرَاق وإِحْتِرَاق
Ἀνάφλεξις, πυρκαϊά, ἐμπρησμός.

حَرَّاق وحَرَّاقَة Πυρπολικόν, ἐμπρηστικόν (πλοῖον).

تَحَارِيق Ἐποχὴ ἐλαττώσεως ὑδάτων (ποταμοῦ).

حَرْقَدَة (τὸ) Μῆλον τοῦ Ἀδάμ.

حَرْقَفَة ج. حَرَاقِف (τὸ) Ἰσχίον.

حَرَّكَ، يُحَرِّكُ Ἐκίνησε—Ἔθεσε φωνῆεν (γρμτ.).

تَحَرَّكَ، يَتَحَرَّكُ Ἐκινήθη.

حَرِك Εὐκίνητος, ζωηρός, εὔστροφος.

حَرَكَة وحَرَاك Κίνησις, κίνημα.

حَرَكَة ج. حَرَكَات Φωνητικὸν σημεῖον (ـُ ـَ ـِ) γρμτ.

حَارِك (τὸ) Ἀκρώμιον ἵππου.

تَحْرِيك وتَحَرُّك (ἡ) Ἐνέργεια κινήσεως.

مُتَحَرِّك Κινούμενος, κινητός— Φωνῆεν (γρμτ.).

مُحَرِّك (ὁ) Κινῶν, κινητήρ, κινητήριον, ἐλατήριον.

حَرَمَ، يَحْرِمُ Ἐστέρησέ τινά τι, ἀπηγόρευσε, ἀπέκλεισέ τινα, ἀφώρισέ τινα.

حَرُمَ ، يَحْرُمُ وتَحَرَّمَ — Ἀπηγορεύθη τι, ἠμποδίσθη, κατέστη τι ἀπαραβίαστον, ἀπηγορευμένον.

حَرَّمَ ، يُحَرِّمُ وتَحَرَّمَ — Κατέστησέ τι, ἀπηγορευμένον, ἀπαραβίαστον, ἱερὸν—Εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἱερὸν μῆνα.

اِسْتَحْرَمَ ، يَسْتَحْرِمُ — Ἐθεώρησέ τι ἀθέμιτον, ἀπηγορευμένον, ἀπαραβίαστον.

حَرَم وحُرْمَة ج. أحرام وحُرَم — Ἅγιον, ἱερόν, ἄθικτον, ἀπαραβίαστον—Γυνὴ (ἡ).

حَرَام ومُحَرَّم ج. حُرُم — Ἀπηγορευμένον, ἀθέμιτον, παράνομον, ἄδικον—Ἱερόν.

المَسْجِد الحرام — Ἡ Κάαμπα (τὸ ἱερὸν Τέμενος.

شُهور حَرام وحُرُم : — Οἱ ἱεροὶ μῆνες παρὰ Μουσουλ.
ذو القعدة ، ذو الحجة ، محرم ، رجب

حِرْمان — Ἀπαγόρευσις, ἀποκλήρωσις, ἀποστέρησις, ἀπομάκρυνσις, ἀφορισμός.

الحَرَمان — Αἱ δύο ἱεραὶ πόλεις : ἡ Μέκκα καὶ ἡ Μεδίνα.

حَرِيم ج. حُرُم وأحاريم — Γυναικωνίτης κν. Χαρέμιον — Πρᾶγμα ἱερόν.

إحترام — Σεβασμός, ἐκτίμησις.

تَحْرِيم — Ἀπαγόρευσις, ἐμπόδισις, στέρησις, ἀποκλήρωσις.

مُحَرَّم — Μουχάρραμ, ἱερὸς μὴν Μουσουλμ. — Ἀπηγορευμένος, ἀπαραβίαστος, ἱερός.

مُحْتَرَم — Σεβαστός, ἀξιοσέβαστος, εὐυπόληπτος.

مَحْروم — Ἀφωρισμένος, καθῃρημένος, ἀποκεκληρωμένος.

حَرْمَل — (τὸ) Πήγανον (φυτόν).

حَرَنَ ، يَحْرُنُ — Ἦτο δύστροπος, ἀτίθασος (ἵππος).

حَرُون — Ἀτίθασος, δυσήνιος (ἵππος).

حَرِيَ بـ — Ἦτο καλύτερον, καταλληλότερον.

تَحَرَّى ، يَتَحَرَّى — Ἀνεζήτησε (τὸ κάλλιον), ἐξέλεξεν ἢ ἐπροτίμησε (τὸ καλύτερον).

حَرِيّ ج. أحرياء — Κατάλληλος, ἰδιάζων (ὁ), ἱκανός, ἄξιος.

أحرى — Ἀξιώτερος, καταλληλότερος, ἐπιδεξιώτερος.

بالأحرى — Κατὰ τὸ μᾶλλον, κατὰ μείζονα λόγον.

تَحَرٍّ — Ἔρευνα, ἀναζήτησις, ἐξερεύνησις.

حَزَّبَ ، يُحَزِّبُ — Ἐσχημάτισε παράταξιν, κόμμα, ὁμάδα.

تَحَزَّبَ ، يَتَحَزَّبُ — Ἐνετάχθη εἰς παράταξιν, κόμμα, ὁμάδα, συνησπίσθη.

حِزْب ج. أحزاب — Παράταξις, κόμμα (τό), μερίς, ὁμάς.

تَحَزُّب — Συνασπισμός, συμμαχία—Μεροληψία.

مُتَحَزِّب — (ὁ) Τοῦ αὐτοῦ συνασπισμοῦ, συνομόσπονδος, τῆς αὐτῆς παρατάξεως.

حَزَرَ ، يَحْزُرُ — Ὑπελόγισε, εἴκασε, ἐμάντευσε.

حَزْر وحَزْرَة — Εἰκασία, μάντευσις.

حَزِيران — Ἰούνιος (μήν).

حَزَّ ، يَحُزُّ واحْتَزَّ — Ἔκοψε, ἐνέκοψε, ἐνεχάραξε.

حَزازَة — Πιτυρίασις (ἀσθένεια).

حَزَقَ ، يَحْزِقُ — Ἔσφιξε, ἐτέντωσε, ἔδεσε—Ἐδέσμευσε.

حِزْق — Σμῆνος, ὅμιλος, ἀγέλη.

حَزَمَ، يَحْزِم وحَزَّمَ — Ἔδεσε, ἔζωσε, περιέζωσε.

حَزُمَ، يَحْزُم — Κατέστη συνετός, φρόνιμος, σταθερός —Κατέστη ἀποφασιστικός.

إحْتَزَمَ، يَحْتَزِم وتَحَزَّمَ — Ἐζώσθη, περιεζώσθη.

حَزْمٌ وحَزَامَة — Σύνεσις, περίσκεψις, φρόνησις.

حُزْمَة ج. حُزَم — Δέμα, δέσμη, δεσμίς.

حِزام ج. أحْزِمَة — Ζώνη, περίζωμα, λωρίον.

حِزام النجاة — Σωσίβιον (τό).

حازِم — Συνετός, φρόνιμος, σταθερός, ἀποφασιστικός.

حَزِنَ، يَحْزَن وتَحَزَّن وإحْتَزَن — Ἐλυπήθη, ἐθλίβη, ἐπένθησε.

حَزَنَ، يَحْزُن وحَزَّن وأحزَن — Ἐλύπησε, ἐστενοχώρησέ τινα.

حُزْن ج. أحزان — Λύπη, θλῖψις, πένθος, στενοχωρία.

حَزِين ومَحْزون وحَزْنان — Λυπημένος, περίλυπος, τεθλιμμένος, (ὁ) πενθῶν.

مُحْزِن — Λυπηρός, θλιβερός, πένθιμος.

حَسَاء (حسو) — Ζωμός κν. σοῦπα.

حَسَبَ، يَحْسُب — Ἐλογάριασε, ὑπελόγισε, ἐμέτρησε.

حَسِبَ، يَحْسِب — Ὑπελόγισε, ἐθεώρησε, ἐνόμισε.

حَسُبَ، يَحْسُب — Ἐξετιμήθη, κατέστη εὐυπόληπτος.

حاسَبَ، يُحاسِب وتَحاسَب — Ἐκανόνισε διεκανόνισε (λογαριασμὸν μετά τινος).

إحْتَسَبَ، يَحْتَسِب — Ὑπέλαβε, ἐνόμισε, ἔκρινε, ὑπελόγισε.

حَسَب ج. أحساب — Ποσότης—Μέτρον — Εὐγένεια, ἀρετή, ἀτομικὴ ἀξία.

حَسْبُ — (τὸ) Ἀρκοῦν, ἀρκετόν.

حِساب — Λογαριασμὸς—Ὑπολογισμὸς—Ἀριθμητική.

يوم الحساب — Ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

حاسِب (ج. حَسَبَة) ومُحاسِب — Λογιστής, μετρητής.

حَسِيب ج. حُسَباء — Εὐυπόληπτος, ἀξιότιμος, πλήρης ἐκτιμήσεως.

مُحاسَبة — Λογιστική.

مَحْسوب — Λελογισμένος κν. λογαριασμένος — Ὑποτιθέμενος, νομιζόμενος.

حَسَدَ، يَحْسُد — Ἐφθόνησε, ἐζηλοφθόνησε.

حَسَد — Φθόνος, ζήλεια, ζηλοφθονία.

حاسِد وحَسُود ج. حُسّاد — Φθονερός, ζηλόφθονος, ζηλότυπος.

مَحْسود — Φθονούμενος, ἐπίφθονος.

حَسِرَ، يَحْسَر — Ἐκουράσθη, ἐξηντλήθη.

حَسَّرَ، يُحَسِّر — Ἐστενοχώρησέ τινα, ἔθλιψε, ἐκακομεταχειρίσθη.

إنْحَسَرَ، يَنْحَسِر — Ἀπεκαλύφθη.

تَحَسَّرَ، يَتَحَسَّر وحَسِرَ على — Ἐστενοχωρήθη, ἐθλίβη, ἐγόγγυσε.

حَسْرَة — Στεναγμός, οἰμωγή, πόνος, λύπη, ἀγωνία.

حاسِر ج. حَواسِر — Ἀσκεπής, ἀκάλυπτος.

واحَسْرَتاه — Οἴμοι! Ἀλλοίμονον.

حَسَّ ، يَحُسُّ وأَحَسَّ بـ Ἠσθάνθη, ἀντελήφθη κν. ἐκατάλαβε.

حَسَّسَ ، يُحَسِّسُ Ἔκαμέ τινα νὰ αἰσθανθῇ, ἀφύπνισέ τινα, ἔθιξέ τινα (αἴσθημα).

تَحَسَّسَ ، يَتَحَسَّسُ Ἔδωσε προσοχὴν, ἠκροάσθη— Ἐπληροφορήθη, ἀντελήφθη.

حِسّ Αἴσθημα, ἀντίληψις — Ἐλαφρὸς ἦχος.

إِحساس وحِسّ Αἴσθημα.

حاسَّة ج. حَواسّ Αἴσθησις (ἡ).

حَسَّاس Εὐαίσθητος.

مِحَسَّة Στλεγγίς κν. ξύστρα (ἀλόγου).

مَحْسوس Ἀπτὸς (ὁ), ψηλαφητός.

حَسَك Ἄκανθα.

حَسَمَ ، يَحْسِمُ Ἀνεχαίτισε, ἠμπόδισε — Ἐκαυτηρίασε — Ἀπεφάσισε.

حَسْم Ἀπόφασις — Ἐμπόδισις, ἀναχαίτισις.

حُسام Ξίφος — Ἀκμὴ (ξίφους).

حاسِم Ἀποφασιστικός, ὁριστικός.

حُسُوم Δυστυχία κν. κακορριζικιά.

حَسُنَ ، يَحْسُنُ Κατέστη ὡραῖος, εὔμορφος.

حَسَّنَ ، يُحَسِّنُ Ἐβελτίωσε, ἐκαλυτέρευσε.

أَحْسَنَ ، يُحْسِنُ Ἐτελειοποίησέ τι, ἀπέδωσε τελείως — Ἠλέησε, εὐηργέτησε.

إِسْتَحْسَنَ ، يَسْتَحْسِنُ Ἐπεδοκίμασε, ἐνέκρινε.

حُسْن ج. مَحاسِن Ὡραιότης, κάλλος, καλωσύνη.

حَسَن مث. حَسْناء ج. حِسان Ὡραῖος, καλός.

حَسَنَة Καλὴ πρᾶξις, εὐεργέτημα, ἀγαθοεργία, ἐλεημοσύνη.

حُسْنَى Καλωσύνη.

حَسُّون (ἡ) Καρδερίνα (πτηνόν).

إِحْسان Εὐεργεσία, ἀγαθοεργία, εὐποιία, φιλανθρωπία.

إِسْتِحْسان Ἐπιδοκιμασία, ἐκτίμησις, ἐγκωμίασις.

تَحْسين Βελτίωσις, καλυτέρευσις.

مُحْسِن Εὐεργέτης, ἀγαθοεργός, φιλάνθρωπος.

حَسو ، حَسا ، يَحْسو واحْتَسى Ἐρρόφησε.

حَسْوٌ وحَساء Ρόφημα, ζωμὸς κν. σοῦπα.

حَسْوَة ج. حَسَوات Ρόφημα (τό).

حَشَدَ ، يَحْشُدُ وحَشَّدَ Ἤθροισε, συνεσώρευσε, συνεκέντρωσε.

إِحْتَشَدَ ، يَحْتَشِدُ وتَحَشَّدَ Συνηθροίσθη, συνεκεντρώθη, συνεσωρεύθη.

حَشْد ج. حُشود Ἄθροισμα, πλῆθος.

إِحْتِشاد Συνάθροισις, συσσώρευσις.

حَشَرَ ، يَحْشِرُ Συνήθροισε, συνεκέντρωσε

حَشْر Συνάθροισις, σύναξις.

يَوْمُ الحَشْر (ἡ) Ἡμέρα τῆς κρίσεως.

حَشَرَة Ἔντομον (τό).

حَشْرَجَة Ρόγχος (θανάτου), ψυχορράγημα.

حَشَّ، يَحُشُّ — Ἔκοψε, ἐθέρισε (χόρτα) — Ἔδωσε χόρτα κν. ἐτάϊσε (ζῶον) — Ἤναψε (φωτιάν).

حَشٌّ ج. حُشُوش — Κῆπος, λειμών.

حَشِيش — Χλόη, χόρτον — Κάνναβις κν. χασίς (ναρκωτικόν).

مِحَشّ — Δρέπανον, θεριστήριον (χλόης).

حَشَفٌ — Ἐφθαρμένος κουρμάς.

حَشَمَ، يَحْشِمُ وأَحْشَمَ — Δυσηρέστησέ τινα, ὤργισε, ἐντρόπιασε, προσέβαλε.

تَحَشَّمَ، يَتَحَشَّمُ وإِحْتَشَمَ — Ἐντροπιάσθη προσεβλήθη

حَشَمٌ — Ἀκολουθία, (οἱ) ἀκόλουθοι, (οἱ) θεράποντες, (ἡ) οἰκογένεια.

حِشْمَةٌ وإِحْتِشَام — Ἐντροπαλότης, σεμνότης, συστολή — Θυμός, ὀργή.

حَشِيم ومُحْتَشِم ج. حُشَمَاء — Σεβάσμιος σεβαστός, ἀξιοσέβαστος.

حَشْو، حَشَا، يَحْشُو — Ἐγέμισε, παρεγέμισε.

حَشاً ج. أَحْشَاء — Ἐντόσθια, ἔντερα, σπλάγχνα.

حَشْو — Γόμωσις, παραγέμισμα.

مَحْشُوّ — Παραγεμισμένος, γεμιστός.

حَشِيَّة ج. حَشَايَا — Στρωμνή, στρῶμα.

حَاشَى وحَاشَا — Ἐκτός, πλήν.

حَاشَى لله — Μὴ γένοιτο! Θεὸς φυλάξοι!

حَاشِيَة ج. حَوَاشٍ — (τὸ) Κράσπεδον, ἄκρον, ἀκροσκελίς, περιθώριον — Ὑστερόγραφον — Ἀκολουθία.

حَصَبَ، يَحْصِبُ وحَصُبَ — Ἐλιθόστρωσε — Ἐλιθοβόλησε.

حُصِبَ، يُحْصَبُ — Προσεβλήθη ὑπὸ ἱλαρᾶς.

حَصَبٌ وحَصْبَاء — Λίθος, λιθάρι, χαλίκι.

حَصْبَةٌ — Ἱλαρὰ (ἀσθένεια).

حَصَدَ، يَحْصُدُ واحْتَصَدَ — Ἐθέρισε.

حَصْدٌ وحَصَاد — Θερισμός, συγκομιδή, ἐποχή.

حَصِيدٌ ومَحْصُود — (τὸ) Θερισθέν, (ἡ) συγκομιδή.

حَاصِد وحَصَّاد — Θεριστής, (ὁ) θερίζων.

مِحْصَدٌ ج. مَحَاصِد — Δρέπανον, θεριστήριον ὄργανον

حَصَرَ، يَحْصُرُ — Περιεκύκλωσε περιέκλεισε, περιέζωσε, συνέσφιξε.

حَاصَرَ، يُحَاصِرُ — Ἐπολιόρκησε, ἀπέκλεισε (πανταχόθεν).

حُصْر — Δυσκοιλιότης — Στάσις (οὔρων), δυσουρία.

حَصْرٌ — Περιστοίχισις — Περιορισμός.

حَصَرٌ — Ἀγωνία, στενοχωρία, ἀδημονία.

حِصَار ومُحَاصَرَة — Πολιορκία, ἀποκλεισμός, περικύκλωσις.

حَصِير وحَصِيرَة ج. حَصَائِر — Ψίαθος κν. ψάθα, καλαμωτή.

مَحْصُور ومُحَاصَر — Περικυκλωμένος, πολιορκημένος, περιωρισμένος.

مُحَاصِر — (ὁ) Πολιορκῶν.

حِصْرِم — Ὄμφαξ κν. ἀγουρίδα.

حَصَّصَ، يُحَصِّصُ وحَصْحَصَ Ἐφάνη, ἦτο καταφανής, ἀπεκαλύφθη (ἀλήθεια).

أَحَصَّ، يُحِصُّ وحاصَّ Ἀπέδωσεν ἢ παρεχώρησέ τινι τὸ ἀνῆκον, μερίδιον, ἀναλογοῦν.

تحاصَّ، يتحاصُّ Μετέσχε εἰς μερίδιον, διεμοιράσθη, συνεμερίσθη.

حِصَّة ج. حِصَص Μερίς, μέρος, μερίδιον — Ὥρα μαθήματος.

مُحاصَّة Μερισμός, διαίρεσις.

حَصُفَ، يَحْصُفُ Συνετίσθη, κατέστη συνετός, σώφρων, νουνεχής.

حَصِفٌ وحَصيف Συνετός, σώφρων, εὐσταθής.

حَصافة Σύνεσις, σωφροσύνη, εὐστάθεια.

حَصَلَ، يَحْصُلُ Προέκυψε — Συνέβη, ἔλαβε χώραν.

حَصَّلَ، يُحَصِّلُ Ἀπέκτησε, ἐπέτυχε (τοῦ σκοποῦ), προέφθασε.

حاصِل ج. حَواصِل (τὸ) Προκύψαν, ἀποτέλεσμα, (τὸ) γινόμενον, ἄθροισμα (ἀριθμτ.).

حُصُول Ἐπίτευξις, πραγματοποίησις, ἐκπλήρωσις.

تَحْصيل Κτῆσις, ἀπόκτησις, ἐπίτευξις — Εἴσπραξις, περισυλλογή.

مُحَصِّل (ὁ) Εἰσπράττων, (ὁ) περισυλλέγων, (ὁ) συνάζων.

مَحْصُول ج. مَحاصيل Προϊὸν (τό), ἀποτέλεσμα — (ὁ) Προκύψας, (ὁ) ἐξαχθείς, (ὁ) προσκτηθείς.

حَصُنَ، يَحْصُنُ Ἦτο ἁγνός, σοβαρός, ἐνάρετος—Κατέστη ἀπόρθητος, ἰσχυρός.

حَصَّنَ، يُحَصِّنُ Κατωχύρωσε, κατέστησε ἀπόρθητον.

تَحَصَّنَ، يتحَصَّنُ Περιεφρουρήθη, κατωχυρώθη, κατέστη ἀπόρθητος, ἀπροσπέλαστος.

حِصْن ج. حُصُون Φρούριον, ἀκρόπολις, ὀχυρὸς ἢ ἀπόρθητος τόπος — Ἀρετή, σεμνότης, ἐγκράτεια.

حِصان ج. حُصُن وأَحْصِنَة Ἵππος, ἄλογον.

حَصانة Κατοχύρωσις, περιφρούρησις, ὀχύρωσις — Ἀρετὴ γυναικός, ἁγνότης.

حَصين Ὠχυρωμένος, ὀχυρός, ἀπόρθητος.

أبو الحُصَيْن Ἀλώπηξ (ἡ).

تَحَصُّن Σοβαρότης, σεμνότης, ἐγκράτεια, ἁγνεία — Ὀχύρωσις, περιχαράκωμα.

تَحْصين Περιφρούρησις, ὀχύρωσις, ἐνίσχυσις, κατοχύρωσις — Ὀχύρωμα, χαράκωμα.

مُحَصَّن Ὠχυρωμένος, κατωχυρωμένος, προστατευμένος.

مُحْصَنَة Ἀμόλυντος, ἁγνή, ἐνάρετος, σεμνὴ (γυνή).

حَصَى، يَحْصِي Ἐλιθοβόλησε, ἔρριψε λίθους κατά τινος.

أَحْصَى، يُحْصِي Κατέγραψε, ἔκαμε καταγραφὴν ἢ ἀπογραφήν.

حَصاة ج. حَصًى وحَصَيات Λίθος, χολόλιθος, λιθίασις — Σύνεσις, φρόνησις.

إِحْصاء Καταγραφή, ἀπογραφή, καταμέτρησις.

إِحْصائيَّة Στατιστική (ἡ).

حَضَرَ، يَحْضُرُ Παρουσιάσθη, παρευρέθη, ἦτο παρών.

حَضَّرَ، يُحَضِّرُ وأَحْضَرَ Παρουσίασε, προσεκόμισε, ἔφερε.

أُحْتُضِرَ، يُحْتَضَرُ "Επνευσε τὰ λοίσθια, ἐψυχορράγησε.

إِحْتَضَرَ، يَحْتَضِرُ وتَحَضَّرَ Παρουσιάσθη παρευρέθη.

إِسْتَحْضَرَ، يَسْتَحْضِرُ Εζήτησε παρουσίαν ἢ ἔλευσίν τινος.

حَضَرٌ وحَضَارَة Τόπος κατῳκημένος (ὑπὸ πολιτῶν οὐχὶ νομάδων).

حَضَارَة Πολιτισμός.

حَضَرِيّ Πολίτης, κάτοικος πόλεως.

حَضْرَة ج. حَضَرَات Τιμητικὸς τίτλος—Μεγαλειότατος, ἐξοχώτατος, ἀξιότιμος.

حَاضِر Παρὼν — Πολίτης —"Ετοιμος.

حَاضِرَة ج. حَوَاضِر Πρωτεύουσα — Πόλις κατῳκημένη.

حُضُور وحَضْرَة وتَحْضَر Παρουσία, ἔλευσις.

تَحْضِير 'Ετοιμασία, προετοιμασία.

تَحْضِيرِيّ Προκαταρκτικὸν (σχολεῖον), νηπιαγωγεῖον.

مَحْضَر ج. مَحَاضِر Πρακτικόν· Παρουσία — Κατοικία μόνιμος-τόπος διαμονῆς.

مُحْضِر Κλητήρ, ῥήτωρ.

مُحَاضِر 'Ομιλητής, διαλέκτης.

مُحَاضَرَة 'Ομιλία, διάλεξις.

مُحْتَضَر (ὁ) Ψυχορραγών, (ὁ) ἐκπνέων, ἐτοιμοθάνατος.

حَضَّ، يَحُضُّ وحَضَّضَ Διήγειρε, παρώτρυνε, ὑπεκίνησε, ἐξώθησε.

حَضّ Διέγερσις, παρότρυνσις, ὑποκίνησις, ἐξώθησις.

حَضِيض ج. حُضُض (τὸ) Χαμηλότερον μέρος — Πρόποδες (ὄρους).

حَضَنَ يَحْضُنُ وإِحْتَضَنَ 'Ενηγκαλίσθη — 'Επώασε (πτηνόν) — 'Ανέθρεψε (παιδίον), ἐπαιδοκόμησε.

حِضْنٌ ج. حُضُون وأَحْضَان Κόλπος, ἀγκάλη κν. ἀγκαλιά.

حَضَانَة 'Ανατροφή, παιδοκομία, παιδοκόμησις.

دار الحضانة Παιδοκομεῖον, νηπιοτροφεῖον.

حَاضِنَة Παιδοκόμος, τροφός (ἡ).

حَطَأَ، يَحْطَأُ "Ερριψέ τινα κατὰ γῆς, κατέρριψε — 'Εκτύπησε διὰ τῆς παλάμης τὴν πλάτην τινός.

حَطَبَ، يَحْطِبُ وإِحْتَطَبَ وأَحْطَبَ

'Εξυλεύθη, περισυνέλεξε ξύλα.

حَطَبَة ج. حَطَب وأَحْطَاب

Καυσόξυλον κν. κούτσουρο

حَطَّاب Ξυλοκόπος, ξυλέμπορος.

حَطَّ، يَحُطُّ وإِحْتَطَّ "Εθεσε, κατέθεσε, ἐτοποθέτησε—Κατεβίβασε, ὑπεβίβασε, ὑπετίμησε.

إِنْحَطَّ، يَنْحَطُّ 'Ετοποθετήθη—Κατέπεσε, ἐξέπεσεν (ἀξία), ἐμειώθη, ἐταπεινώθη.

حِطَّة 'Ελάφρωσις, ἀπόθεσις (φορτίου), ἀνακούφισις—"Αφεσις.

حَطِيطَة "Εκπτωσις, ἐκπεσμός, μείωσις (ἀξίας).

إِنْحِطَاط Κατάπτωσις, ἔκπτωσις, καταβίβασις, παρακμή.

مَحَطّ ومَحَطَّة Σταθμός, στάσις, κατάλυμα.

Ἐκπεσμένος, πεπτωκώς, ταπεινωμένος. مُنْحَطّ

Κατέθραυσε, συνέτριψε, ἔθραυσε, ἔσπασε. حَطَم، يحطِم وحَطَّم

Συνετρίβη, κατεθραύσθη, κατετσακίσθη. تحَطَّم، يتَحطَّم وانْحَطَم

Σύντριμμα, θραῦσμα, τεμάχιον, ἀπόσπασμα حُطام وحطْمَة

(αἱ) Ματαιότητες τοῦ κόσμου, τὰ πρόσκαιρα ἀγαθά. حُطام الدُّنيا

Ἀπηγόρευσε, ἠμπόδισέ τι— Ἐνέκλεισε, περιέκλεισε, περιέφραξε. حَظَر، يحْظُر وحَظَّر

Ἀπαγόρευσις. حَظْر

Φράκτης, φραγμός, περίφραγμα. حِظار

Περίφρακτος τόπος, μάνδρα, σταῦλος. حَظيرَة ج. حَظائر

Ἀπρόσιτος, ἀπηγορευμένος, περιφραγμένος, ἀπροσπέλαστος. مَحْظور

Ηὐτύχησε, εἶχε τύχην. حَظَّ، يحَظُّ وأحظَّ

Τύχη, εὐτυχία, καλοτυχία. حَظّ ج. حُظوظ

Ἀτυχία, δυστυχία, κακοτυχία. سُوء الحَظّ

Τυχηρός, εὐτυχής, καλότυχος. حَظيظ وحَظِيّ ومَحْظوظ

Ἀτυχής, δυστυχής, ἄμοιρος. سَيء الحَظّ

Ἔσχε τὴν τύχην ἢ εὐτυχίαν νά.. — Ἔλαβε, ἀπέκτησε—Ἔχαιρεν ἐκτιμήσεως حَظِي، يحْظى بـ

Τιμή ἐκτίμησις, ὑπόληψις, σέβας — Εὔνοια. حِظْوَة وحُظْوَة ج. حُظى

Εὐνοουμένη, παλλακίς. حَظِيَّة ومَحْظِيَّة ج. حَظايا

Ἐκτιμώμενος, εὐδαίμων, μακάριος, εὐτυχής. حَظِيّ

Ἐβιάσθη, ἔσπευσε, ἔπραξέ τι ἐσπευσμένως—Ἐξυπηρέτησε. حَفَد، يحفِد واحْتَفَد

Ἔγγονος. حَفيد ج. حَفَدَة

Ἔσκαψε, ἀνέσκαψε, ὤρυξε. حَفَر، يحْفِر واحْتَفَر

Φρέαρ, λάκκος. حَفْر ج. أحْفار

Λάκκος, λάκκωμα, ὀπή. حُفْرَة ج. حُفَر وحفائر

(ὁ) Σκάπτων—(ὁ) Νεκροθάπτης. حفّار

Ὁπλή, ὄνυξ (ἀλόγου). حافِر ج. حَوافِر

Ὤθησε, ἔσπρωξε— Ἐνέπηξε (λόγχην), ἐλόγχευσε. حَفَز، يحْفِز

Ἦτο ἕτοιμος διά τι, ἀνέμενε τὴν ἐκτέλεσιν (πράξεως), ἦτο ἐν ἐγρηγόρσει. تحَفَّز، يتَحَفَّز واحْتَفَز

Ἕτοιμος, ἀναμένων, ἐπαγρυπνῶν. مُتَحَفِّز

Διετήρησε, διεφύλαξε, προεφύλαξε—Ἀπεστήθισε (μάθημα). حَفِظ، يحفَظ

Ἐπρόσεξε, ἐπετήρησε, διεφύλαξε. حافَظ، يُحافِظ على

Ἐξώργισε, παρώργισε, ἐξηρέθισε. أحفَظ، يُحْفِظ

Προεφυλάχθη—Ἦτο ἐπιφυλακτικός. تحَفَّظ، يتحفَّظ

Προσοχή, φροντίς, μέριμνα, διατήρησις, διαφύλαξις— Μνήμη, μνημονικόν. حِفْظ

Ἄγγελοι φύλακες (παρὰ Μουσουλμ.). حَفَظَة وحافِظون

حافظ ج. حُفّاظ وحَفَظَة Φύλαξ (ὁ) διατηρῶν, τηρητής—(ὁ) Γνωρίζων τι ἀπὸ μνήμης—Ραψῳδός.

حافظة Μνήμη, μνημονικόν.

حِفاظ Ἐπίδεσμος.

حَفيظة ج. حَفائظ Ὀργή, ἀγανάκτησις — Ζῆλος, φροντίς— Προφυλακτήριον.

تحَفُّظ Ἐπιφύλαξις, προφύλαξις.

بتحَفُّظ Ἐπιφυλακτικῶς, μετ' ἐπιφυλάξεως.

مُحافظ وحَفيظ (ὁ) Προφυλάττων, (ὁ) διατηρῶν - Διοικητής.

مُحافَظة Διαφύλαξις, προφύλαξις, φρούρησις—Διοίκησις.

مَحْفوظ Προφυλαγμένος, διατηρημένος — Γνωστὸν ἀπὸ μνήμης (μάθημα).

مَحْفوظة ج. مَحْفوظات Ἀπαγγελία, ποίημα.

مُسْتَحْفِظ Ἔφεδρος (ὁ)

حَفَّ ، يَحُفُّ وحَفَّفَ و إحْتَفَّ
Περιέβαλε, περιεστοίχισε, περιέζωσέ τινα.

حَفَّ ، يَحُفُّ وإحْتَفَّ Ἐμάδησε, περιέκοψε, ἀπεψίλωσε (δένδρον), ἀπετρίχωσε.

حَفيف Θροῦς, θρόϊσμα.

مِحَفَّة (τὸ) Φορεῖον (διὰ γυναῖκας) τιθέμενον ἐπὶ τῆς καμήλου.

حَفَلَ ، يَحْفِل وإحْتَفَل Συνεσωρεύθη, συνηθροίσθη, συνέρρευσε—Ἔδωσε προσοχήν.

إحْتَفَل، يَحْتَفِل Ἐπανηγύρισε, ἔκαμε τελετήν, ἑώρτασε —Ἐφρόντισε διά τι, ἐπεμελήθη, ἐνδιεφέρθη.

حَفْل Πλῆθος, συνάθροισις— Φροντίς, ἐπιμέλεια, ἐνδιαφέρον.

حَفْلة وإحْتِفال Τελετή, πανήγυρις, πομπή.

حافِل ج. حَوافِل Πλήρης, γεμᾶτος, ἄφθονος.

مَحْفَل ج. مَحافِل Τόπος συγκεντρώσεως, στοά.

مُحْتَفِل (ὁ) Πανηγυρίζων, (ὁ) κάμνων τελετήν, ἑορτήν.

مُحْتَفَل ومَحْفِل Τόπος, συγκέντρωσις.

حَفَنَ ، يَحْفِن Ἔδραξε κν. ἐφούχτησε, ἔλαβεν ἢ ἔδωσε δράκα (φουχτιά).

حَفْنَة وحُفْنَة ج. حُفَن Δράξ κν. φουχτιά.

حَفِيَ ، يَحْفَى Ἦτο ἀνυπόδητος, περιεπάτησεν ἀνυπόδητος.

حَفاوة وإحْتِفاء Δεξίωσις, ὑποδοχή.

حافٍ ج. حُفاة Ἀνυπόδητος (ὁ).

حَفاء Ἀνυποδησία.

حُقْب ج. حِقاب Διάστημα 80 ἐτῶν.

حُقُب ج. أحْقاب Αἰών, ἔτος.

حِقْبَة ج. حِقَب وحُقوب Χρονικὸν διάστημα, ἔτος.

حَقيبة ج. حَقائب Σάκκα, τσάντα, θήκη.

حَقَد، يَحْقِد وتَحَقَّد Ἐφθόνησε, ἐμίσησε, ἐμνησικάκησε.

أحْقَد، يُحْقِد Κατέστησέ τινα φθονερόν, μοχθηρόν.

حِقْد ج. حُقود وحَقيدَة ج. حَقائد
Φθόνος, μῖσος, μνησικακία, ἔχθρα.

حاقِد وحَقود Φθονερός, μνησίκακος.

حَقَرَ ، يَحْقِرُ واحتقر واستحقر — Περιεφρόνησε, ἐθεώρησέ τι εὐτελές, ταπεινόν.

حَقَّرَ ، يُحَقِّرُ — Ἐξηυτέλισε, ἐταπείνωσε, ἐμείωσε.

حَقارة — Ταπεινότης, ἐξευτελισμός —Μικροπρέπεια, ἀγένεια.

حَقِير — Εὐτελής, ταπεινός, χαμερπής, περιφρονημένος, πένης

إحتقار — Ἐξευτελισμός, περιφρόνησις, χαμέρπεια.

مُحْتَقَر ومُحَقَّر — Περιφρονημένος, ἐξηυτελισμένος, σμικρός.

حَقَفَ ، يَحْقِفُ — Συνεμαζεύθη, ἐζάρωσε, ἐκούρνιασε (ζῷον).

حَقَّ ، يَحُقُّ — Ἐδικαιώθη — Ἐβεβαιώθη, ἦτο βέβαιος διά τι.

حَقَّقَ ، يُحَقِّقُ — Διεπίστωσε, ἐπεβεβαίωσε, ἀπέδειξε (δι' ἐπιχειρημάτων) —Ἐπηλήθευσέ τίς τι, ἐξηκρίβωσε.

تَحَقَّقَ ، يَتَحَقَّقُ — Ἐβεβαιώθη, ἐξηκριβώθη, διεπιστώθη, ἐπηληθεύθη.

حَقّ ج. حُقُوق — Δίκαιον (τό), ἀλήθεια, (τὸ) ὀρθόν, δικαίωμα, ἠθικὸν χρέος.

كُلّية الحُقُوق — (ἡ) Νομικὴ Σχολή.

حَقِيقَة ج. حَقائق — Ἀλήθεια (ἡ)— Πραγματικότης (ἡ)

حَقِيقَةً وحَقًّا — Ἀληθῶς, ὄντως, βεβαίως, πραγματικῶς.

حَقِيقيّ — Ἀληθής, πραγματικός, γνήσιος.

أَحَقّ — Ἀξιώτερος, ἀληθέστερος δικαιότερος.

إستحقاق — Ἀξία (ἡ), ἀξιοπρέπεια, (τὸ) πρέπον — Λῆξις (προθεσμίας).

تحقيق وتحقّق — Ἀνάκρισις, ἐξέτασις, διαπίστωσις, ἐπαλήθευσις.

مُحَقِّق — Ἀνακριτής, (ὁ) ἐξακριβῶν, (ὁ) διερευνῶν.

مُحَقَّق — Ἀποδεδειγμένος, ἐξηκριβωμένος, πραγματικός, βέβαιος.

مُستحِقّ — Δικαιούμενος, ἄξιος.

حَقْل ج. حُقُول — Ἀγρός, χωράφι.

حَقَنَ ، يَحْقِنُ — Περιώρισε, ἠμπόδισε, συνεκράτησε — Ἔκαμε πλύσιν τινος (διὰ κλυστῆρος).

أحتقن ، يحتقن — Ἔκαμεν εἰς ἑαυτὸν πλύσιν (διὰ κλυστῆρος).

حُقْنَة ج. حُقَن — Κλυστὴρ κν. κλύσμα — Πλύσις.

إحتقان — Συμφόρησις (ἡ).

حَقْو ج. حِقاء — Ὀσφὺς (ἡ), (ἡ) μέση.

حَكَرَ ، يَحْكُرُ واحتكر وتحكّر — Ἰδιοποιήθη, εἶχε τὸ μονοπώλιόν τινος, προηγόρασε.

حَكْر — Ἀδικία, παρανομία — Μικρὰ ποσότης (πράγματος).

حُكْرة واحتكار — Μονοπώλιον, προαγορά, κερδοσκοπεία.

مُحْتَكِر — (ὁ) Μονοπωλῶν, (ὁ) προαγοράζων, κερδοσκόπος.

حَكَّ ، يَحُكُّ — Ἔτριψε, ἔξεσε, κν. ἔξυσε, προσέτριψε.

إحتكّ ، يحتكّ ب — Ἐτρίβη, ἐξέσθη.

حِكَّة — Κνισμὸς (φαγοῦρα), ξύσιμον, ἐρεθισμός.

مِحَكّ — (ἡ) Λυδία λίθος.

إحتكاك — Ξέσις, ξύσιμον, τρίψιμον, προστριβή.

إستحكام Παγίωσις, στερέωσις, κατοχύρωσις
ج. (استحكامات. ὀχυρώματα)

تحكم Αὐθαιρεσία, αὐταρχικότης, ἔπαρσις, μεγαλαυχία.

تحكيم Διαιτησία, ἐκδίκασις.

محكم 'Ακριβής, τέλειος—Πάγιος, στερεός—Σαφής.

محكمة ج. محاكم Δικαστήριον, κριτήριον.

محاكمة Δίκη, κρίσις.

حكى ، يحكى Διηγήθη, ἀφηγήθη, ἱστόρησε, ἀνέφερε.

حاك (ὁ) Διηγούμενος, (ὁ) ἱστορῶν, (ὁ) ἀναφέρων·Φωνογράφος.

حكاية Διήγησις, ἀφήγησις, ἱστόρημα, διήγημα, ἀνέκδοτον

محاكاة Μίμησις, ἀπομίμησις.

حلب، يحلب واحتلب 'Ημελξε κν. ἄρμεξε (ἀγελάδα κ.λ.π.).

إستحلب، يستحلب واحتلب 'Ημελξε, ἀπεξέθλιψε, κν. ἐξεζούμισε.

تحلب ، يتحلب وانحلب ...ιώλίσθη, διέρρευσε (ἱδρώς κ.λ.π.), ἔσταξε.

حلب وحلبة Αμελξις κν. ἄρμεγμα.

حلبة ج. حلائب ...ιποδρόμιον.

حلبة ...) Χέλμπα (φυτὸν) ἢ ...ιοσχοσίτι.

حليب وحلب ...λα (ἀρμεγμένον).

حالب ج. حلبة ...) 'Αμέλγων (ἀρμέ-ων)—(ὁ) Οὐρητήρ.

مستحلب ...ιλα, Γαλάκτωμα.

حلج ، يحلج ...ξεκόκκισε (βάμ-...ακα).

حكم ، يحكم 'Εκυβέρνησε, διώκησε — 'Εξέφερε γνώμην, ἔκρινε, ἐδίκασε — "Εθεσε χαλινὸν κν. γκέμι (εἰς ἄλογον).

حكم على Κατεδίκασε, κατέκρινε.

حكم له "Εκρινε ἢ ἐδίκασεν ὑπέρ τινος, ἠθώωσε.

حكم ، يحكم Κατέστη σοφός, λόγιος, συνετός.

حكم ، يحكم Κατέστησέ τινα διοικητήν, διαιτητήν, κριτήν.

حاكم ، يحاكم 'Ενήγαγέ τινα.

أحكم ، يحكم 'Ετελειοποίησέ τι, ἔκαμέ τι μετ' ἀκριβείας, τελειότητος.

إحتكم، يحتكم وتحكم في 'Εκυβέρνησεν αὐθαιρέτως, κατ' ἀρέσκειαν.

تحاكم ، يتحاكم واحتكم Διεδικάσθη.

حكم ج. أحكام 'Εξουσία, 'Αρχή— 'Απόφασις (δικαστική) — 'Εντολή, διαταγή — Νόμος — Φρόνησις, σύνεσις.

حكم عسكرى أو عرفى Στρατιωτικός νόμος.

حكم وحكم Διαιτητής, κριτής — Γέρων, πρεσβύτης.

حكمة ج. حكم Σοφία (ἡ).

حكمة Ψέλλιον (ἀλόγου) κν. γκέμι.

حاكم ج. حكام Κυβερνήτης, διοικητής, κριτής, ἡγεμών, ἄρχων (ὁ).

حكومة Κυβέρνησις, (ἡ) 'Εξουσία.

حكيم ج. حكماء Σοφός (ὁ), φιλόσοφος λογιώτατος, συνετός.

إحكام 'Ακρίβεια, τελειότης— 'Εμπέδωσις, ἐνίσχυσις.

حَلْجٌ وحَلِيجٌ وحِلاجَة — Ἐκκόκκισις (βάμβακος).

مَحْلُوجٌ وحَلِيجٌ — Ἐκκοκκισμένος (βάμβαξ).

حَلَّاج — Ἐκκοκκιστής, (ὁ) ξαίνων.

مِحْلَج ومِحْلاج ومِحْلَجَة — Ἐκκοκκιστικὴ μηχανή.

حَلَزُون — Κοχλίας κν. σάλιαγκας.

حَلَزُونِيّ — Ἑλικοειδής, κοχλιοειδής.

حَلَسَ، يَحْلِسُ — Ἐψυχάλισε, ἔβρεξε ἐλαφρῶς (οὐρανὸς) — Ἔθεσεν ἐφίππιον (ἐπὶ ἵππου)— Ἐλαχτάρησε τι.

حِلْس ج. أَحْلاس — Ἐφίππιον (χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα κάτωθεν τοῦ σάγματος).

حَلَفَ، يَحْلِفُ — Ὡρκίσθη, ἔδωσεν ὅρκον.

حَلَّفَ، يُحَلِّفُ واسْتَحْلَفَ — Ὥρκισέ τινα.

حالَفَ، يُحالِفُ — Συνεφώνησε μετά τινος (δι' ὅρκου), συνέδεσε (διὰ συμφωνίας), κατέστησε σύμμαχον.

تَحالَفَ، يَتَحالَفُ — Συνεμάχησε.

حَلْف — Ὅρκος (ὁ).

حِلْف ج. أَحْلاف — Συμμαχία, συμφωνία (ἔνορκος).

حَلْفَة وحَلْفاء — Ἄλφα (φυτὸν) κν. χάλφα ἐκ τῶν ἀγρωστοειδῶν.

حَلِيف (ج. حُلَفاء) ومُحالِف — Σύμμαχος, φίλος, ὁμόσπονδος.

تَحالُف ومُحالَفَة — Συμμαχία, συμφωνία (ἔνορκος).

حَلَقَ، يَحْلِقُ — Ἐξύρισε (γένεια κ.λ.π.).

حَلَّقَ، يُحَلِّقُ — Αἰωρήθη, ἐπέταξε.

حَلْق ج. حُلُوق — Λάρυγξ (ὁ).

حَلْقَة ج. حَلَقات — Δακτύλιος, κρίκος κν. χαλκᾶς.

حُروف الحَلْق (ع، ح) — Τὰ λαρυγγόφωνα γράμματα.

حَلَّاق — (ὁ) Ξυρίζων, κουρεύς.

حِلاقَة — Ξύρισμα (τό).

حَلِيق ج. حَلْقَى — Ἐξυρισμένος.

مِحْلَق — Ξυράφιον, ξυριστικὴ μηχανή.

مُحَلِّقَة — Ἀεροπλάνον.

حلقوم ج. حلاقيم — Λάρυγξ (ὁ).

حَلِكَ، يَحْلَكُ واحْلَوْلَكَ — Ἠμαυρώθη, κατέστη κατάμαυρος.

حَلَكٌ وحُلْكَة — (τὸ) Μέλαν (χρῶμα), κατάμαυρον.

حالِك — Μέλας, κατάμαυρος, μαῦρος.

حَلَّ، يَحُلُّ — Κατέλυσεν (εἰς τόπον), διέμεινε, κατέλαβε θέσιν τινὸς —Ἔλυσε (πρόβλημα κλπ).

حَلَّ، يَحِلُّ — Κατέστη τι θεμιτόν—Ἔληξε προθεσμία (χρέους κ.λπ.)—Ἔλυσε.

حَلَّلَ، يُحَلِّلُ — Ἀνέλυσε, διέλυσε, ἠκύρωσε (ὅρκον)—Ἐνομιμοποίησέ τι—Ἐφιλοξένησέ τινα.

إِنْحَلَّ، يَنْحَلُّ — Ἐλύθη, διελύθη—Ἐχαλαρώθη—Ἀποσυνετέθη.

إِسْتَحَلَّ، يَسْتَحِلُّ — Ἐθεώρησέ τι θεμιτόν, νόμιμον, ἐπιτρεπτόν.

تَحَلَّلَ، يَتَحَلَّلُ — Διελύθη, ἐτάκη.

حَلّ — Λύσις — Διάλυσις, ἀθέτησις, ἀκύρωσις.

حِلّ وحَلال — Ἐπιτρεπτόν, θεμιτόν, νόμιμον.

، حلو ، حلا ، يحْلُو وحَلِيَ ، يحْلَى
Κατέστη ἡδύς, γλυκύς, εὐχάριστος, εὐάρεστος, τερπνός.

حَلَّى ، يُحَلِّي Κατέστησέ τι ἡδύ, γλυκύ, εὐχάριστον — Ἐστόλισε, ἐκόσμησε.

إسْتَحْلَى ، يسْتَحْلِي Εὗρέ τι ἡδύ, γλυκύ, εὐχάριστον.

تَحَلَّى ، يَتَحلَّى Ἐστολίσθη, ἐκοσμήθη, ἐκαλλωπίσθη.

حُلْو Ἡδύς, γλυκύς, εὐχάριστος, εὐάρεστος, τερπνός.

حَلْوَاء وحلْوى Σακχαρωτὸν κν. ζαχαρωτόν, μελίπηκτον, γλύκισμα.

حُلْوان Ἀμοιβή, δῶρον, φιλοδώρημα—Χελουὰν (τό).

حَلْيٌ ج. حُلِيّ Κόσμημα, στολίδιον.

حِلْيَة ج. حُلَى Στολισμός, κόσμησις, καλλωπισμός.

مُحَلَّى Κεκαλλωπισμένος, κεκοσμημένος, ἐστολισμένος.

حَمْأة وحَمَأة Πηλός (μαῦρος) λάσπη.

حَمِدَ ، يحْمَد Ἐνεκωμίασε, ὕμνησε, ἐδοξολόγησε.

حَمْد Δόξα, ὕμνος, αἶνος, ἔπαινος, ἐγκώμιον.

حامد وحَمود Εὐχαριστῶν, δοξολογῶν.

حَميد ومَحْمود Ἐπαινετός.

مَحْمَدة ج. مَحامد Προσὸν ἀξιέπαινον, πρᾶξις ἀξιέπαινος, πρᾶξις ἀξιοϋμνητος.

حَمَّر ، يحَمِّر Κατέστησέ τι ἐρυθρόν, ἐκοκκίνησέ τι.

إحْمَرَّ ، يحْمَرّ Κατέστη ἐρυθροῦ (χρώματος), ἐκοκκινίσθη.

حُلَّة ج. حُلَل Ἔνδυμα, ἐνδυμασία — Ὁπλισμός, πανοπλία.

حُلُول Κάθοδος, ἐγκατάστασις—Κατοικία, διαμονή—Λῆξις.

حَليل ج. حَلائِل Σύζυγος — Συνεταῖρος, φίλος — Θεμιτός, νόμιμος.

إحْتِلال Κατάληψις (τόπου), κατοχή.

إنْحِلال وتَحَلُّل Διάλυσις, ἀποσύνθεσις, χαλάρωσις.

تَحْليل ج. تَحالِيل Ἀνάλυσις — Διάλυσις.

مَحَلّ ج. مَحالّ Τόπος, θέσις, μέρος, κατάλυμα, σταθμός.

مَحَلَّة ج. مَحَلاّت Τόπος κατασκηνώσεως, σταθμός, ξενὼν — Τμῆμα πόλεως, συνοικία.

مُحَلِّل (ὁ) Καθιστῶν τι νόμιμον — Παρὰ Μουσουλμ. ὁ νυμφευόμενος διεζευγμένην (τρίς), ἵνα δυνηθῇ αὕτη, νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν πρῶτον σύζυγον, ἐὰν βεβαίως οὗτος τὴν ἐπαναζητήσῃ.

مَحْلول Λελυμένος — Διαλελυμένος, χαλαρωμένος, τετηγμένος (λυωμένος)—Διάλυμα (τό).

حَلَمَ ، يحْلُم Ὠνειρεύθη, ὠνειροπόλησε.

حَلُمَ ، يحْلُم Κατέστη πρᾶος, ἤπιος, μακρόθυμος.

إحْتَلَمَ ، يحْتَلِم وتَحَلَّم Ὠνειρεύθη.

حِلْم Μακροθυμία.

حُلْم ج. أحلام Ὄνειρον, ἐνύπνιον, ὀπτασία, ὅραμα.

حَلَمَة ج. حَلَم Θηλὴ μαστοῦ κν. ρῶγα — (ὁ) Δερμηστὴς (σκώληξ).

حَليم ج. حُلَماء Πρᾶος, ἤπιος, ἐπιεικής, γλυκύς, μακρόθυμος.

حُمْرَة وحَمار واحْمِرار — Ἐρυθρὸν (χρῶμα), (τὸ) κόκκινον, (ἡ) κοκκινάδα.

حُمْرَة — Ἐρυσίπελας (ἀσθένεια) κν. ἀνεμοπύρωμα.

حِمار ج. حَمير وحُمُر وأَحْمِرَة — Ὄνος (ὁ).

حَمّار ج. حَمّارة — Ὀνηλάτης (ὁ).

حَمِسَ، يَحْمَس وتَحَمَّس — Ἐνεθουσιάσθη, ἐνεθαρρύνθη—Κατέστη τολμηρός, γενναῖος, ἀκλόνητος.

حَمَّس، يُحَمِّس وأَحْمَس — Ἐνεθουσίασε, ἐξηρέθισε, ἐνεθάρρυνε.

حَماس وحَماسَة وتَحَمُّس — Ἐνθουσιασμός, ἔξαψις, ἀνδρεία, τόλμη, γενναιότης, θάρρος.

حَمِس وأَحْمَس — Ἐνθουσιώδης, ζηλωτής.

حَمَّص، يُحَمِّص — Ἔφρυξε κν. ἐκαβούρδισε.

حِمَّصَة ج. حِمَّص — Ἐρέβινθος κν. ρεβίθιον—Ἐρέβινθος φρυκτὸς κν. στραγάλιον.

مُحَمَّص — Φρυκτός, κν. καβουρδισμένος.

حَمُضَ، يَحْمُض — Κατέστη ὀξύς, ὄξινος κν. ἐξίνισε.

حَمَّض، يُحَمِّض وأَحْمَض — Κατέστησέ τι ξινόν, μετέτρεψε εἰς ὀξύ.

حُمّاض وحُمَّيْض — Ὀξαλὶς (φυτὸν) κν. ξινήθρα.

حامِض وحِمْض — Ὄξινος κν. ξινός. ὀξύς, ὀξύ, δριμύς.

حُمُوضَة — (τὸ) Ὄξινον, ὀξύτης (εἰς γεῦσιν), (τὸ) ὀξύ.

حَمُقَ، يَحْمُق وانْحَمَق — Κατέστη εὐήθης, μωρός, βλάξ, ἐμωράνθη.

حُمْق وحَماقَة — Εὐήθεια, μωρία, ἠλιθιότης.

حُماق — Εὐλογιοειδὲς (ἀσθένεια)

حَمَلَ، يَحْمِل — Ἔφερε, ἐσήκωσε, ἐβάστασε—Ἦτο ἔγκυος (γυνή), ἐκυοφόρησε.

حَمَلَ على — Κατεφέρθη, ἐπετέθη, προσέβαλε (ἐχθρὸν)—Παρεκίνησε, ὑπεκίνησε, ὤθησε.

حَمَّل، يُحَمِّل — Ἐφόρτωσε (ζῷον κλπ.), ἐπεφόρτισέ τινα.

إحْتَمَلَ، يَحْتَمِل — Ἠνέχθη, ἄνθεξε ὑπέμεινε, ἐνεκαρτέρησε.

تَحَمَّل، يَتَحَمَّل — Ὑπέμεινε, ὑπεβάστασε, ἄνθεξε.

تَحامَل، يَتَحامَل على — Ἐπεφορτίσθη, ἐπεβαρύνθη.

حَمْل — (ἡ) Ἐγκυμοσύνη—Καρποὶ (δένδρων).

حِمْل ج. أَحْمال — Φορτίον, φόρτωμα, βάρος.

حَمَل ج. حُمْلان — Ἀμνός (ὁ), πρόβατον.

حَمْلَة — Ἐπίθεσις, ἔφοδος, ἐκστρατεία,—Κατοχή.

حامِل ج. حَمَلَة — (ὁ) Φέρων, (ὁ) βαστάζων, (ὁ) κομιστής—(ἡ) Ἔγκυος (γυνή).

حَمَلَة القُرْآن — Οἱ γνωρίζοντες ἀπὸ μνήμης τὸ Κοράνιον.

حَمّال — Ἀχθοφόρος κν. χαμάλης.

حِمالَة وحَمِيلَة ج. حَمائِل — Ζωστὴρ (ξίφους), ἀορτὴρ (πανταλονίου κν. τιράντες).

إحْتِمال وتَحَمُّل — Ἀνοχή, ὑπομονή, καρτερία—Πιθανότης, πιθανόν.

حَمُول — Καρτερικός, ὑπομονητικός, ἀνεκτικός.

حَمُولَة — Ὑποζύγιον, ζῷον φορτηγὸν—Φορτίον, χωρητικότης (πλοίου κ.λ.π.).

مَحْمِل ج. مَحَامِل — Φορεῖον, σάγμα καμήλου (διὰ προσκυνητάς).

المَحْمِل الشريف — Ὁ Ἱερὸς Τάπης.

مَحْمُول — Φορτωμένος.

مُحْتَمَل ومُحْتَمِل — Πιθανόν, ἐνδεχόμενον, δυνατόν.

حَمْلَقَ، يُحَمْلِق — Ἐγούρλωσε (τὰ μάτια).

حِمْلاق العَيْن ج. حَمَاليق — Τὸ ἐσωτερικὸν τῶν βλεφάρων.

حَمَّ، يَحُمّ — Ἐθέρμανε, ἐζέστανε.

حَمَّ، يَحَمّ — Ἐμαυρίσθη, κατέστη μέλας—Ἐθερμάνθη.

حُمَّ، يُحَمّ — Εἶχε πυρετόν.

حَمَّمَ، يُحَمِّم — Ἤρχισαν νὰ βλαστάνουν τρίχες (ἐφήβου), πτερὰ (πτηνοῦ), φυτὰ (γῆς).

حَمّ وحُمّ — Καύσων, θερμότης (τὸ) κυριώτερον (πράγματος).

حَمَّة — Θερμοπηγή.

حُمَّة ج. حُمَم — (τὸ) Μέλαν (χρῶμα).

حُمَم — Ἄνθραξ (ὁ).

حُمَّى ج. حُمَّيات — Πυρετός.

حَمَام وحَمَامة — Περιστερά (ἡ).

حِمَام — Θάνατος, τελευτή.

حَمَّام ج. حَمَّامات — Λουτρόν, θερμόλουτρον.

حَمِيم ج. حَمَائم — Θερμὸν ὕδωρ — Ἱδρώς — Συγγενής, φίλος.

مَحْمُوم — (ὁ) Πυρέσσων, (ὁ) ἔχων πυρετόν.

حَمْو ج. أحماء مث. حَمَاة — Πενθερός (ὁ).

حَمَى، يَحْمِي وحامى — Ἐπροστάτευσε, ὑπερήσπισέ τινα.

حَمَى وأحمى، يُحْمِي — Κατέστησέ τι ἀπρόσιτον, ἀπηγορευμένον—Ἔθεσεν ὑπὸ δίαιταν (ἀσθενῆ).

حَمِيَ، يَحْمَى — Ἐθερμάνθη, ἐπυρακτώθη—Παρωργίσθη, ἐξήφθη, ἦτο σφοδρός.

حَمَّى، يُحَمِّي — Ἐθέρμανε, ἐπυράκτωσε.

حُمَة ج. حُمات وحُمًى — Κέντρον (σκορπίου)—Δηλητήριον.

حِمًى — Προστασία—Τόπος ἀπροσπέλαστος, ἀπρόσιτος, προφυλαγμένος.

حِمْيَة — Πρᾶγμα ἀπηγορευμένον (δι' ἀσθενῆ) δίαιτα, ἀποχή.

حَمِيَّة — Θυμός—Ζῆλος, ζέσις, τόλμη, εὐτολμία—Ἀποποίησις, περιφρόνησις.

حامٍ ج. حُماة — Προστάτης, ὑπερασπιστής, ὑπέρμαχος—Θερμός—Ὀξύς, δριμύς.

حامِيَة ج. حَوامٍ — Φρουρά, ὀπισθοφυλακή—(ἡ) Ὑπέρμαχος, (ἡ) προστάτρια—(οἱ) Ὑπερασπισταί.

حِمَاية — Προστασία.

مُحَامٍ — Δικηγόρος.

مُحاماة — Δικηγορία.

حَنَّأ، يُحَنِّئ — Ἔβαψέ τι διὰ χέννας (ἐρυθροῦ χρώματος).

حِنَّاء — (ἡ) Χέννα (φυτόν), δι' οὗ βάφουσιν αἱ γυναῖκες τὰς χεῖρας, τοὺς ὄνυχας.

أبو الحِنَّاء Ἐρύθακος (πτηνὸν) κν. κοκκινολαίμης.

حُنبُل Φασίολοι κν. φασούλια.

حَنبَلي ج. حَنابِلة (ὁ) Χαμπαλίτης (ὁ ἀνήκων εἰς ἓν τῶν 4 Μουσουλμ. δογμάτων).

• حنت • حانوت ج. حوانيت Κατάστημα.

حَنِث ، يَحْنَث Παρέβη ὅρκον — Ἀπεμακρύνθη τῆς εὐθείας ὁδοῦ, παρεξέκλινε, ἡμάρτησε.

حِنْث Ἐπιορκία — Ἁμάρτημα, κρῖμα.

حانِثٌ Ἐπίορκος.

حَنْجَرة ج. حَناجِر Λάρυγξ (ὁ).

حَنَذ ، يَحْنِذ Ἔψησε.

حَنَش ج. أحناش Ὄφις, ἑρπετόν —Ἔντομον.

حَنَّط ، يُحَنِّط Ἐταρίχευσε (νεκρόν).

تَحْنيط وحِناطَة Ταρίχευσις (ἡ).

حِنْطَة ج. حِنَط Σῖτος ἐκλεκτός.

حَنْظَل Κολοκυνθὶς (φυτὸν) κν. πικραγγουριά.

حَنِف ، يَحْنَف Κατέστη στρεβλόπους, ραιβός.

حَنيف وحَنَفيّ وحَنيفيّ (ὁ) Χανιφίτης (ὁ ἀνήκων εἰς ἓν τῶν 4. Μουσουλμ. δογμάτων).

حَنيفيّة (ὁ) Χανιφιτισμὸς (αἵρεσις ἐν τῷ Ἰσλὰμ τοῦ أبو حنيه)

أَحْنَف مث. حَنْفاء Στρεβλόπους, ραιβός.

حَنِق ، يَحْنَق Ἠγανάκτησε.

أحنَق ، يُحْنِق Παρώργισε, παρώξυνε.

حَنَقٌ Ὀργή, θυμός, ἀγανάκτησις.

حَنِق وحَنيق وحانِق Ὠργισμένος, παρωργισμένος, ἠγανακτησμένος.

حَنَك ، يَحْنِك وحَنَّك وأحنَك
Ἐχαλίνωσε (ἵππον)—Ἐμόρφωσέ τινα, συνέτισέ τινα, κατέστησε σώφρονα, συνετόν.

حَنَك ج. أحناك Οὐρανίσκος (ὁ).

حُنْك وحُنْكة Φρόνησις, σύνεσις, σωφροσύνη.

مُحَنَّك Φρόνιμος, σώφρων, συνετός, ἔμπειρος.

حَنَّ ، يَحِنُّ Ἠσθάνθη συμπάθειαν, συμπόνιαν, οἶκτον, στοργὴν — Ἐπόθησε, ἐλαχτάρησε.

حَنَّن ، يُحَنِّن Ἤνθησε (δένδρον).

تَحَنَّن ، يَتَحَنَّن على Ηὐσπλαγχνίσθη, συνεκινήθη.

حَنان Στοργή, τρυφερότης, — Συμπάθεια, συμπόνια, οἶκτος, εὐσπλαγχνία.

حَنون وحَنّان Φιλόστοργος (ὁ) συμπάσχων.

حَنين Στοργή, φιλοστοργία – Πόθος ἐπιθυμία.

• حنو • حنا ، يَحْنو وحَنى ، يَحْني
Ἔκλινε, ἔκαμψε, ἐκόρτωσε.

حنا على وأحنى على Ἔκλινε πρός τι, εἶχε κλίσιν ἢ ροπὴν πρός τι.

إنحَنى ، يَنحَني وتَحَنّى Ἐκάμφθη, ἐκυρτώθη, ἐκαμπυλώθη—Ἔκλινε, ἔκυψε.

حَنْوٌ Κυρτότης, κύρτωμα, κάμψις.

حَنِيّة ج. حَنايا Ἁψίς, τόξον, θόλος.

إنحناء Κυρτότης, καμπυλότης, κάμψις.

أحنى مث. حنيا، وحنوا Κυρτός, κυφός, καμπούρης.

منحن Καμπύλος, κυρτός.

حوت ج. حيتان Κῆτος, φάλαινα —Οἱ ἰχθύες (ἀστερισμός).

حوج وحوجاء Χρεία, ἀνάγκη — Ἀπορία, πενία, ἔνδεια.

إحتياج Ἀνάγκη, χρεία, ἔνδεια, στέρησις, πτωχεία.

محتاج إلى (ὁ) Ἔχων ἀνάγκην, (ὁ) χρήζων — Ἐνδεής, πένης, πτωχός.

، حوذ ، إستحوذ ، يستحوذ على Κατέκτησε, κατέλαβε, ἐκυρίευσε.

حوذان (τὸ) Νούφαρον (ἄνθος), ἡ νυμφαία.

حوذي Ὁδηγός (ζώων), ἁμαξηλάτης, ἡνίοχος.

، حور ، حور ، يحور Περιέστρεψέ τι — Μετέστρεψε τὰς ἐλπίδας τινός—Ἐλεύκανε κν. ἄσπρισε (τοῖχον κ.λ.π.).

أحار ، يحير (جواباً) Ἀπήντησε.

حور ج. أحوار Λεύκη (δένδρον).

حور Δέρμα (ἐρυθρόν).

حواري ج. حواريون Ὀπαδὸς προφήτου ἢ δόγματος, ἐπίκουρος, βοηθός, φίλος εἰλικρινής.

حورية وحوري Νύμφη κν. οὐρί.

حوار ومحاورة Διάλογος, συνδιάλεξις, συζήτησις.

محور ج. محاور Ἄξων (ὁ), κύλινδρος (διὰ ζυμαρικά).

محارة Ὄστρεον κν. στρεῖδι.

، حوز ، إحتاز ، يحتاز Ὠκειοποιήθη, συνήγαγε, προσήρτησε, ἀπέκτησε.

إنحاز ، ينحاز عن Ἀπεσύρθη, ἀπεμακρύνθη, ἀπεσκίρτησε, ἐτράπη εἰς φυγήν.

إنحاز إلى وتحيز Συνεφώνησε, συνετάχθη, ἔκλινε πρός.

حائز (ὁ) Κάτοχος, (ὁ) κύριος.

حوز وحيازة Κατοχή.

حوزة Κτῆσις ἰδιοκτησία, κτῆμα.

، حوش ، إنحاش ، ينحاش عن Ἀπέφυγε, ἀπεμακρύνθη.

حوش ج. أحواش Περίφρακτον (διὰ ζῷα) — Αὐλή, περιαύλιον.

حوشي Δυσνόητος, ἀκατάληπτος — Μισάνθρωπος.

حوص العيون (τὰ) Μικρὰ καὶ στενὰ μάτια (κινέζικα)

حوصلة Πρόλοβος (πτηνῶν).

حوض ج. أحواض Δεξαμενή — Λεκάνη, νιπτήρ — Λεκάνη (σώματος).

، حوط ، حوط ، يحوط Περιεστοίχισε, περιέβαλε (τόπον), περιέφραξε—Ἐπροστάτευσε.

أحاط ، يحيط بـ واحتاط Περιεκύκλωσε, περιεστοίχισε, περιέκλεισε.

أحاط علماً بـ Κατέστησέ τι γνωστόν, ἐγνωστοποίησε, ἐπληροφόρησε.

إحتاط ، يحتاط Προεφυλάχθη, ἐπρόσεξε, ἔλαβε τὰ μέτρα του.

حائط ج. حِيطان وحوائط — Τοῖχος.

حُواطة — Ἑρμάριον τροφῶν.

حَوْطَة وحِيطة — Προφύλαξις, φύλαξις, διαφύλαξις, φροντίς.

إحاطة — Περικύκλωσις, περιτοίχισις περίφραξις — Γνωστοποίησις, κατανόησις, πληροφορία.

اْحتياط ج. إحتياطات — Προφύλαξις, ἐπιφύλαξις, πρόβλεψις, προφυλακτικὸν μέτρον.

إحتياطى — Ἔφεδρος.

مُحَوَّط — Περιτοιχισμένος, περικεκλεισμένος, περιβεβλημένος.

محيط — Ὠκεανός, — (ὁ) Περικυκλῶν, (ὁ) περιβάλλων, (ὁ) περιζωννύων — Περιφέρεια (κύκλου).

حَوْك — Ἀνδράχνη (φυτὸν) κν. ἀνδράκλα.

حائك ج. حاكة — Ὑφαντής, ὑφαντουργός.

حِياكة — Ὑφαντική, ὑφαντουργία.

حَوَّل ، يُحَوِّل — Μετέτρεψε, μετήλλαξε— Μετέφερε, μετεβίβασε, διεβίβασε.

تحَوَّل ، يتحوَّل — Μετετράπη, μετεβλήθη, μετηλλάγη.

حالٌ ج. أحوال — Κατάστασις — Περίστασις.

حالاً وفى الحال — Ἀμέσως, ἐν τῷ ἅμα, παρευθύς.

حالما — Εὐθὺς ὡς, μόλις, ἐνῷ.

حالى — (ὁ) Ὤν, (ὁ) νῦν, (ὁ) παρών, (ὁ) ὑπάρχων.

حَوَل — Ἀλλοιθωρία (ὀφθαλμοῦ), ἀλλοιθωρισμός, στραβισμός.

حَوْلٌ ج. حُؤُول وأحوال — Ἰσχύς, δύναμις — Ὀξυδέρκεια, διορατικότης, ἱκανότης — Ἔτος.

حَوْلَ وحَوالَى — Πέριξ, περί, γύρω, κύκλῳ — Περίπου.

حَوَال وحَوَلان — Μεταβολή, μεταστροφή, μετατροπή.

حَوالة — Συναλλαγματική, γραμμάτιον, ἐπιταγή (ταχυδρομική)

حَوَالى — Δόλιος, πανοῦργος.

حيلة ج. حِيَل — Τέχνασμα, πανουργία, δόλος, ἐπινόημα (κόλπο)—Στρατήγημα.

حِيالَ — Ἀπέναντι, κατέναντι, ἀντικρύ.

إحْتيال وتحايُل — Ἐπινόημα, τέχνασμα, μηχανορραφία, ἀπάτη, δολιότης.

إسْتِحالة — (τὸ) Ἀδύνατον, (τὸ) ἀπίθανον.

تحَوُّل — Μετατροπή, μεταλλαγή, μεταβολή.

تحْويل وإحالة — Μεταβολή, μετατροπή — Μεταβίβασις, μεταφορά.

مُحال — Ἀπίθανος, ἀδύνατος—Παράλογος, ἀπίστευτος.

مُحال ومُسْتَحيل — Ἀκατόρθωτος, ἀπίθανος, ἀδύνατος ἀπραγματοποίητος.

لا مَحالة — Ἀναμφιβόλως, ἀφεύκτως, βεβαίως.

مُحاوَلة — Ἐπινόησις (διὰ δόλου), ἐπιβουλή.

مُحْتال — Δόλιος, πανοῦργος, ἀπατεών, ἐπιτήδειος.

حَوْمٌ وحَوَمان — Περιστροφή, στροβίλισμα.

حَوْمَة — (τὸ) Πεισματωδέστερον σημεῖον μάχης, μάχη, συμπλοκή.

حَوَّاء — (ἡ) Εὖα.

حَوى ، يحْوِى واحْتَوى — Περιέλαβε, συμπεριέλαβε, περιέσχε.

مُحْتَوٍ وحاوٍ — (ὁ) Περιλαμβάνων, (ὁ) περιέχων.

حَيْثُ — Ἔνθα, ὅπου.

إلى حَيْثُ — Μέχρις ὅτου, ἕως ὅτου.

مِن حَيْث ، بِحَيْث — Εἰς τρόπον ὥστε

حَيْثُما — Παντοῦ, ὅπου δήποτε.

ء حيد ء حايد ، يُحايِد — Ἔμεινεν οὐδέτερος ἀπέφυγέ τι.

حِياد ومُحايَدَة — Οὐδετερότης, ἀποφυγή.

على الحياد — Ἐν οὐδετερότητι.

حَيْدَة — Ὄψις ἀπαισία, ἀποκρουστική — Κόμβος, ὄζος κν. ρόζος.

ء حير ء حَيرة وتَحَيُّر — Ἔκστασις, ἔκπληξις, ἀμηχανία, θάμβος, ἀπορία, πτόησις.

حائر وحَيران ج. حَيارى — Ἔκπληκτος, ἐκστατικός, ἀμήχανος.

حائر بائر — Ἠπορημένος, κν. σαστισμένος.

مُتَحَيِّر — Ἐκπεπληγμένος, ἔκθαμβος.

مُتَحَيِّرة ج. مُتَحَيِّرات — Πλανήτης (ἀστήρ).

حَيِّز — Τόπος.

مُتَحَيِّز — Μεροληπτῶν (ὁ).

ء حيص ، مَحيص — Τόπος φυγῆς, καταφύγιον, ἀπομονωτήριον.

حَيْض ومَحيض — (τὰ) ἔμμηνα (γυνῆς) (ἡ) ἔμμηνος περίοδος.

حائض وحائضة ج. حوائض — (ἡ) Ἔχουσα τὴν περίοδον (γυνή).

حَيْف — Ἀδικία, παρανομία, ἀνόμημα.

حائف ج. حُيَّف — Ἄδικος, παράνομος αὐθαίρετος.

ء حيق، أحاق ، يُحيق بـ — Περιεκύκλωσε.

حِينٌ ج. أحيان — Καιρός, χρόνος, περίοδος, ἐποχή, στιγμή, ὥρα.

حانٌ وحانَة — Καπηλεῖον, πανδοχεῖον.

حِينَئذٍ — Τότε.

حِينَما — Ἐνῷ, ὅταν.

حَيِيَ ، يَحْيا — Ἔζησε.

حَيَّا ، يُحَيِّي — Ἐχαιρέτησε.

أحيا ، يُحْيِي — Ἐπανέφερεν εἰς τὴν ζωήν, ἀνέζησέ τινα, ἀνέστησε (νεκρόν)—Ἐζωογόνησε.

حَيٌّ ج. أحياء — Ζῶν, ζωντανός — Συνοικία

حَيِيٌّ ومُسْتَحٍ — Αἰδήμων, ἐντροπαλός

حَيَّ — Δεῦτε! πρόσελθε! σπεῦσον!

حَيَّ عَلَى الصَّلاة — Δεῦτε ἢ προσέλθετε εἰς προσευχήν.

حَياء واستِحْياء — Αἰδώς, ἐντροπαλότης, συστολή, δειλία.

حَيَاة — Ζωή (ἡ), βίος (ὁ).

عِلْمُ الحَياة — Βιολογία (ἡ).

حَيَّة ج. حَيَّات — Ὄφις.

حَيَوان ج. حَيَوانات — Ζῷον (τό).

عِلْمُ الحَيَوان — Ζῳολογία.

حَيَوانيّ — Ζῳώδης, κτηνώδης.

حَيَوانيَّة Ζῳώδης κατάστασις, κτηνωδία.

حَيَوِيّ Ζῳϊκός, ζωτικός.

تَحِيَّة ج. تحِيّات Χαιρετισμός.

مُحَيّا Πρόσωπον, πρόσοψις.

مُحْيِي (ὁ) Ἀνασταίνων, (ὁ) ἀναζωογονῶν, (ὁ) ἐμψυχῶν.

600 = خ (الخاء)

خاب ، يخيب (خيب) Ἀπέτυχεν (εἰς τὰς βλέψεις του) ἠστόχησεν (εἰς τοὺς σκοποὺς του), ἠπατήθη.

خابر ، يخابر (خبر) Ἐπεκοινώνησε μετά τινος, συνεννοήθη — Ἐζήτησε πληροφορίας.

خار ، يخور (خور) Ἐμυκήθη (ἀγελὰς) — Ἠδυνάτησε, ἐξησθένησε, ἐξηντλήθη.

خار ، يخير (خير) Ἐπροτίμησέ τι, ἐξέλεξε (τὸ καλύτερον).

خاصر ، يخاصر (خصر) Ἐνηγκαλίσθη τινά.

خاصم ، يخاصم (خصم) Διεφιλονίκησε μετά τινος, διέκειτο ἐχθρικῶς κατά τινος.

خاض ، يخوض (خوض) Εἰσέδυσε, ἐβυθίσθη, διεισέδυσε — Ἀνέμιξε — Ἠψήφησε (κίνδυνον).

خاط ، يخيط (خيط) Ἔρραψε (ὕφασμα κ.λ.π.)

خاطب ، يخاطب (خطب) Ἀπέτεινε τὸν λόγον πρός τινα. Ὡμίλησε, ἔκαμε διάλεξιν.

خاطر ، يخاطر (خطر) Ἐρριψοκινδύνευσε, ἐξέθεσεν ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον.

خاف ، يخاف (خوف) Ἐφοβήθη.

خال ، يخول (خول) Διεχειρίσθη, διηύθυνε, ἐφρόντισε.

خال ، يخال (خيل) Ἐφαντάσθη, ἐνόμισε.

خالٌ ج. أخوال وأخولة Θεῖος (ἀδελφὸς μητρός).

خالٍ ج. خُلُوّ Κενός, ἀκατοίκητος — Ἀπηλλαγμένος τινός.

خالف ، يخالف (خلف) Ἐναντιώθη κατά τινος, εἶχεν ἀντίρρησιν, διαφορὰν μετά τινος, ἀσυμφωνίαν — Παρήκουσε.

خامٌ ج. خامات Ἀκατέργαστος, τραχὺς - Ὠμός, ἄβραστος

خامر ، يخامر (خمر) Ἀνεμίχθη εἴς τι, διεισέδυσεν εἴς τι.

خان ، يخون (خون) Ἠπάτησε, ἐδολιεύθη — Προέδωσε (ἐπρόδωσε).

خاوٍ مث. خاوية Κενός, ἔρημος, ἀκατοίκητος - Κατεστραμμένος

خَبَأَ وخبّأ ، يخبىء Ἔκρυψε, ἀπέκρυψε.

إختبأ ، يختبىء وتخبّأ Ἐκρύβη, ἀπεκρύβη.

خِبءٌ ، وخَبيئة ج. خبايا Κεκρυμμένον (πρᾶγμα), κρυπτὸν (τό).

إختباء وتخبئة (ἡ) Κρύψις κν. τὸ κρύψιμο, ἀπόκρυψις.

مَخبأ ج. مخابىء Καταφύγιον, κρύπτη.

مُخبأ ومخبوء Κεκρυμμένος (κρυμμένος.

مُختبىء Κεκρυμμένος, κρυπτός.

خَبَّ ، يخُبّ واختبّ Ἐκάλπασε (ἵππος), ἐτριπόδισε ἐτρόχασε.

خَبَبٌ وخَبِيب Καλπασμός, τριποδισμός (ἵππου).

خَبُثَ ، يَخْبُثُ Κατέστη ἀχρεῖος, αἰσχρός, κακεντρεχής, κακός.

خُبْثٌ ، وخَبَاثَة Αἰσχρότης, κακεντρέχεια, δολιότης, μοχθηρία, κακία.

خَبِيث ج. خُبَثَاء Αἰσχρός, κακεντρεχής, μοχθηρός, κακός, διεφθαρμένος.

خَبَرَ ، يَخْبُرُ واختبر Ἐδοκίμασέ τι, ἔλαβε πεῖραν τινος, ἐπειραματίσθη.

خَبَّرَ ، يُخَبِّرُ وأَخْبَرَ Ἐπληροφόρησέ τινα, ἀνήγγειλέ τι.

إِسْتَخْبَرَ، يَسْتَخْبِرُ وتَخَبَّرَ Ἐζήτησε πληροφορίας, εἰδήσεις.

خَبَرٌ ج. أَخْبار Εἴδησις, πληροφορία, νέον.

الخبر Τὸ κατηγορούμενον (γρμτ).

خِبْرَة وإختبار Πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμή, δοκιμασία

خبير ج. خُبَرَاء (ὁ) Γνωρίζων τι καλῶς, (ὁ) γνώστης, ἐμπειρογνώμων.

خابِر ومُخْتَبِر (ὁ) Δοκιμάζων, (ὁ) ἔμπειρος.

إختبار Πείραμα — Δοκίμιον, ἐξέτασις.

مُخْبِر ومُخَبِّر (ὁ) Πληροφορῶν, (ὁ) διδων εἰδήσεις, μυστικὸς (ἀστυνόμος).

مخابَرة Ἐπικοινωνία, συνεννόησις.

قلم المخابَرات Γραφεῖον πληροφοριῶν, εἰδήσεων.

خَبَزَ ، يَخْبِزُ واخْتَبَزَ Ἐφούρνισε, ἔψησε ἄρτον.

خُبْز Ἄρτος, ψωμί.

خبّاز Ἀρτοποιὸς κν. φουρνάρης.

خِبَازَة Ἀρτοποιΐα, ἡ τέχνη τοῦ ἀρτοποιοῦ.

خُبَّازى وخُبَّيْزة وخُبَّازة Μολόχα (φυτόν).

مَخْبَز Ἀρτοπωλεῖον κν. φοῦρνος.

خَبَصَ ، يَخْبُصُ Ἀνέμιξε, ἀνεκάτωσε.

خبيص وخبيصة Εἶδος ζυμαρικοῦ, σύμφυρτον (ζυμαρικόν).

خَبَطَ ، يَخْبِطُ Ἐκτύπησέ τινα (δυνατά).

تَخَبَّطَ ، يتخبّط واخْتَبَطَ Ἐπληξέ τινα, ἐκτύπησε, προσέβαλε.

خَبْط وخَبْطَة ج. خَبَط Πλῆγμα, κτύπημα, κροῦσις, προσβολή.

خَبْطَ العَشْوَاء Τυχαίως, τυφλῶς.

خَبَلَ ، يَخْبُلُ وخَبَّلَ Διετάραξέ τινος τὸν νοῦν (θλῖψις κ. λ. π.).

خَبِلَ ، يَخْبَلُ واخْتَبَلَ Διεταράχθη (νοῦς), ἐσυγχίσθη (νοῦς), παρεφρόνησε.

خَبْلٌ وخُبْلٌ وخُبُول Διατάραξις (νοός), σύγχυσις — Παραφροσύνη.

خَبِلٌ وأَخْبَل ومَخْبُول ومُخَبَّل Τεταραγμένος, μανιακός, παράφρων—Ἠκρωτηριασμένος, ἀνάπηρος.

خَبَال Ἐλάττωμα, δυσμορφία — Κόπος, μόχθος—Ἀπώλεια καταστροφή.

خُبْنَة ج. خُبَن (ἡ) Πτυχὴ ἐνδύματος.

» خبو « خَبَا ، يَخْبُو Ἐσβέσθη (πῦρ), κατεπραΰνθη.

أَخْبَى ، يُخْبِي Ἔσβεσε κν. ἔσβυσε (φωτιάν).

اسْتَخْبَى ، يَسْتَخْبِي Κατεσκήνωσε, ἔστησε σκηνὴν καὶ παρέμεινεν ἐν αὐτῇ.

خِباء ج. أَخْبِيَة Σκηνὴ κν. τέντα, ἀντίσκηνον.

خَتَرَ ، يَخْتِر Ἐξηπάτησε, ἐπεβουλεύθη, ἐδολιεύθη, προέδωσε.

خَتْر Ἀπάτη, δόλος, ἐπιβουλή, προδοσία.

خاتِر وخَتَّار وخَتُور وخَتِير Ἀπατεών, δόλιος, ἐπίβουλος, προδότης.

خَتَلَ ، يَخْتِل Ἠπάτησέ τινα.

خَتْل ومُخاتَلَة Ἀπάτη, δόλος.

خَتَمَ ، يَخْتِم Ἐσφράγισε (ἐπιστολὴν κ.λ.π.)—Ἐτελείωσε, ἐπεράτωσε.

إِخْتَتَمَ ، يَخْتَتِم Ἔληξε, ἀπετελείωσε.

خَتْم ج. خُتُوم وأَخْتام Σφραγίς(ἡ).

خاتَم ج. خَواتِم Δακτύλιος κν. δακτυλίδι.

خاتَم الأنبياء Ἡ ἐπισφράγισις τῶν Προφητῶν, ὁ Μωάμεθ.

خِتام وخاتِمَة Τέλος, τέρμα, λῆξις, ἐπισφράγισις.

مَخْتُوم Ἐσφραγισμένος.

خَتَنَ ، يَخْتِن Περιέταμε, ἔκαμε περιτομὴν (νηπίου).

خَتَن ج. أَخْتان Νυμφίος (γαμβρός).

خَتْن وخِتان وخِتانَة Περιτομή, ἀκροβυστία.

خاتُون ج. خَواتِين Δέσποινα, κυρία ἀριστοκράτις, βασίλισσα.

مَخْتُون Περιτετμημένος.

خَثَرَ ، يَخْثُر وتَخَثَّرَ Ἐπυκνώθη, συνεπυκνώθη, ἔπηξε (γάλα κ.λ.π.).

خُثارَة Ὑπόλειμμα.

خاثِر ومُخَثَّر Πηκτός, συμπεπυκνωμένος.

خَجِلَ ، يَخْجَل Ἐρυθρίασε, ἐντροπιάσθη, ἠσχύνθη.

خَجَّلَ ، يُخَجِّل وأَخْجَلَ Ἤσχυνε, ἐντρόπιασε, προσέβαλε.

خَجَل وخَجالَة Αἰδώς, ἐντροπή, αἰσχύνη.

خَجِل وخَجْلان Αἰδήμων, ἐντροπιασμένος.

مُخْجِل Ἐπονείδιστον (πρᾶγμα), αἰσχρόν.

خَدَّ ، يَخُدّ Ἐχάραξεν αὔλακα—ἀφῆκεν ἴχνη (κτύπημα).

خَدّ ج. خُدود Παρειὰ κν. μάγουλο.

مِخَدَّة Προσκεφάλαιον κν. μαξηλάρι.

خَدَرَ ، يَخْدُر Παρέμεινεν εἰς τόπον, διέμεινεν.

خَدَر Αἱμωδίασις (μούδιασμα, νάρκωσις.

خَدِر ومُخَدَّر Αἱμωδιασμένος (μουδιασμένος), ναρκωμένος.

خِدْر ج. خُدُور Παραπέτασμα, πέπλος—Ἐσωτερικὸν οἰκίας — Ἄντρον, τρώγλη.

تَخْدِير Νάρκωσις.

مُخَدِّر ج. مُخَدِّرات Ναρκωτικόν, ὑπνωτικόν.

مُخَدَّرَة Περιωρισμένη (γυνὴ) εἰς γυναικωνίτην, κεκαλυμμένη, ἐνάρετος.

خَدَشَ ، يَخْدِش وخَدَّشَ Ἔγδαρε, ἔκνησε.

خَدْش ج. خُدوش — Ἀμυχή, κνισμός τσουγγράνισμα.

خَدَع ، يَخْدَع وخادَع — Ἐξηπάτησε, παρέπεισε.

إِنْخَدَع ، يَنْخَدِع — Ἐξηπατήθη, παρεπείσθη.

خَدْعَة وخَديعة وخِداع — Ἀπάτη, δόλος, φενακισμός.

خُدَعَة وخَدّاع ومُخادِع وخادِع — Ἀπατεών, δόλιος, ἐπίβουλος, πλάνος.

مَخدوع — Ἠπατημένος, ἐξαπατηθείς, πλανημένος.

خَدَم ، يَخْدُم — Ὑπηρέτησε, ἐξυπηρέτησε.

إِسْتَخْدَم ، يَسْتَخْدِم — Προσέλαβέ τινα δι' ὑπηρεσίαν, παρέσχε τινὶ ἐργασίαν.

خادِم ج. خَدَم وخُدّام — Ὑπηρέτης, δοῦλος.

خِدْمَة ج. خِدَم — Ὑπηρεσία, ἐκδούλευσις.

مُسْتَخْدَم — Ὑπάλληλος, ὑπηρέτης.

خِدْن وخَدين ج. أَخْدان — Φίλος, συνεταῖρος.

خَذْف — Ρίψις, τίναγμα, ἐκσφενδόνησις.

مِخْذَفَة . — Σφενδόνη (ἡ).

خَذَل ، يَخْذُل وخاذَل — Ἐγκατέλειψέ τινα, ἀφῆκε (ἄνευ βοηθείας).

مَخْذول ج. مَخاذيل — Ἐγκαταλελειμμένος, (ὁ) ἀπαρνηθεὶς ὑπό τινος.

خَراء وخُرْء — Περίττωμα, κόπρος (ἀνθρώπου).

خَرِب ، يَخْرَب وتَخَرَّب — Κατεστράφη, κατερειπώθη ἠφανίσθη.

خَرَّب ، يُخَرِّب وخَرَّب وأَخْرب — Κατέστρεψε, κατερείπωσε, ἠφάνισε.

خَرِب — Κατεστραμμένος, ἐρειπωμένος, ἠφανισμένος.

خارِب ومُخَرِّب — Καταστροφεύς, φθορεύς, (ὁ) ἀφανίζων.

خَراب ج. أَخْرِبَة — Καταστροφή, ἐρήμωσις, ἀφανισμός.

تَخْريب ج. تَخاريب — Καταστροφή, κατεδάφισις, ὄλεθρος.

خَرُّوب وخُرْنوب — Ξυλοκέρατον κν. χαρούπι.

خَرْبَق — (ὁ) Ἐλλέβορος (φυτὸν) κν. σκάρφι.

خَرْتيت — Ρινόκερως (ὁ).

خَرَج ، يَخْرُج — Ἐξῆλθε, (ἐβγῆκε).

خَرَّج ، يُخَرِّج وأَخْرَج — Ἐξέβαλε, ἀπέβαλε.

إِسْتَخْرَج ، يَسْتَخْرِج — Ἐξήγαγε.

تَخَرَّج ، يَتَخَرَّج — Ἀπεφοίτησε, ἐξῆλθε (σχολῆς).

خَرْج ج. أَخْراج — Ἔξοδον, δαπάνη.

خُرْج ج. خِرَجَة — Πήρα, δισάκκιον.

خَراج وخَرْج — Φόρος, δασμὸς (κτηματικός) — Εἰσόδημα (ἐτήσιον).

خُرّاج ج. خُرّاجات — Ἀπόστημα.

خُروج — Ἔξοδος.

سِفْر الخُروج — Ἡ Ἔξοδος τῆς Πεντατεύχου.

خارِج — (ὁ) Ἐξερχόμενος, ἐξαγόμενος.

خارِجيّ — Ἐξωτερικός.

وِزارة الخارِجيَّة — Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

مَخْرَج — Ἔξοδος, διέξοδος.

خَرِدَت ، تَخْرَد (البِنْتُ) — Διετέλεν ἐν παρθενίᾳ (γυνή).

خَرِيدَة ج . خَرائِد — Παρθένος, ἀπειρόγαμος—Μαργαρίτης.

خَرْدَل وخَرْدَلَة — (τὸ) Σινάπι (φυτὸν) κν. λαψάνα, μουστάρδα — Ὑπερίτης.

خَرَّ ، يَخُرّ — Ἐκελάρυσε (ὕδωρ κ.λ.π.)—Ἐρογχάλισε — Προσέπεσε, ἐγονυπέτησε.

خَرْخَرَة — Ρογχαλισμός.

خَرِير — Κελάρυσμα, φλοῖσβος—Ρογχαλισμός, μόρμυρος.

خَرَزَ ، يَخْرُز — Ἔρραψε (δέρμα διὰ σουβλίου).

خَرَزَة ج. خَرَز — Χάνδρον (τὸ)—Σπόνδυλος.

مِخْرَز ومِخْراز ج. مَخارِز — Τρυπητήριον κν. σουβλί.

خَرِسَ ، يَخْرَس — Κατέστη ἄλαλος, ἄφωνος, βωβὸς κν. ἐβουβάθη.

أَخْرَس ، يُخْرِس — Κατέστησέ τινα ἄλαλον, βωβὸν κν. ἐβούβανε, ἀπεστόμωσε.

خَرَس — Ἀφωνία, βωβότης κν. βουβαμάρα.

أَخْرَس مث. خَرْساء — Ἄλαλος, βωβὸς κν. βουβός.

خُرْشوف — Κυνάρα κν. ἀγκινάρα.

خَرَصَ، يَخْرُص — Ἐψεύσθη—Εἴκασε, ἐστοχάσθη, ὑπέθεσε.

خَرْص — Ψεῦδος.

خُرْص ج. خِرْصان — Δακτύλιος ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου, ἐνώτιον (σκουλαρίκι)—Εἰκασία, στοχασμός.

خَرَطَ ، يَخْرُط — Ἐτόρνευσε - Ἀπεφύλλωσέ τις (δένδρον).

اِنْخَرَطَ، يَنْخَرِط — Ἐτορνεύθη, ἐλεπτύνθη—Ἐτακτοποιήθη.

خِرْط وخِراطَة — Τόρνευσις (τορνάρισμα).

خَرّاط — Τορνευτής (τορναδῶρος).

خَرِيطَة ج. خَرائِط — Χάρτης (Γεωγραφίας)

مِخْرَطَة ج. مَخارِط — Τόρνος (ἐργαλεῖον).

مَخْروط — Κῶνος (γεωμτρ) — Τορνευμένος, τορνευτός.

مَخْروطِيّ — Κωνικός.

خُرْطوم ج. خَراطيم — Προβοσκὶς (ἐλέφαντος) — (τὸ) Χαρτοὺμ (πόλις).

خَرِعَ ، يَخْرَع وانْخَرَع — Ἐθραύσθη, ἐξηρθρώθη, ἐχαλαρώθη, ἐξησθένησε.

خَرَع — Χαλάρωσις, ἐξάρθωσις, ἐξασθένησις.

خِرْوَع وخِرْوَعَة — Ρίκινος ἢ κίκι (φυτόν).

زَيْتُ الخِرْوَع — Κικινέλαιον κν ρετσινόλαδο.

إِخْتِراع ج. إِخْتِراعات — Ἐφεύρεσις, ἀνακάλυψις.

مُخْتَرِع — Ἐφευρέτης.

خَرِفَ ، يَخْرَف — Ἐμωρολόγησε, κατέστη παλίμπαις (γέρων).

خَرَف — Μωρολογία, (ξαναμώραμα), παραλήρημα.

خَرِف — Παλίμπαις (ξαναμωραμένος), κρονόληρος.

خُرافَة — Λόγος ἀνόητος, φανταστικός, μῦθος, μωρολογία.

خَروف ج. خِرْفان — Πρόβατον (τό).

خَريف — Φθινόπωρον (τό).

خَرَقَ ، يَخْرِقُ — Ἔσχισε, διέσχισέ τι— Διέτρησε, ἤνοιξεν ὀπήν, ἄνοιγμα — Διέσχισε (τόπον).

إِخْتَرَقَ ، يَخْتَرِقُ — Διέσχισε (τόπον).

خَرْقٌ ج. خُرُوق — Ὀπή, σχίσμα, ρωγμή, σχισμή.

خُرْق — Ἀδεξιότης, μωρία, βλακία, εὐήθεια·

خِرْق ج. أَخْراق — Γενναιόδωρος, ἐλευθέριος.

خِرْقَة ج. خِرَق — Ράκος κν. κουρέλι.

خارِق ج. خَوارِق — Ἀσυνήθης, ὑπερφυσικός, παράδοξος.

أَخْرَق مث. خَرْقاء — Ἀδέξιος, μωρός, βλάξ.

خَرَمَ ، يَخْرِمُ وخَرَّمَ — Διέτρησε, ἐτρύπησε.

إِخْتَرَمَ ، يَخْتَرِمُ وتَخَرَّمَ — Κατέστρεψε, ἐξεμηδένισε, ἐξωλόθρευσε.

خُرْم ج. خُرُوم — Κορυφὴ ὄρους— Τρύπα, ὀπή, τριμμαλιά.

خَرّامَة — Τρυπάνιον.

أَخْرَم مث. خَرْماء — (ὁ) Ἔχων διάτρητον τὴν ρῖνα ἢ τὸ ὠτίον.

خَرْمَشَ ، يُخَرْمِشُ — Ἔγδαρε κν. ἐτσουγγράνισε, κατέστρεψε.

خَزِرَ ، يَخْزَرُ — Ἡμιέκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς, εἶδε λοξά.

بَحْر الخَزَر — Ἡ Κασπία θάλασσα.

خَيْزُران — Ἰνδικὴ κάλαμος κν. χαραζάνα.

خَزّ ج. خُزُوز — Μετάξινον ὕφασμα.

خُزَعْبِلَة — Ἀστεῖον, εὐτράπελον, ἀστεϊσμός.

خَزَفٌ — Πήλινον ἀγγεῖον.

خَزّاف وخَزَفِيّ — Κεραμεύς, ἀγγειοπλάστης.

خَزَقَ ، يَخْزِقُ — Διέτρησε, διεπέρασε (ξίφος κ.λ.π.), ἀνεσκολόπησε.

خازِق ج. خَوازِق — (ὁ) Διατρυπῶν (ὁ) διαπερῶν— Ξίφος, λόγχη.

خَزَلَ ، يَخْزِلُ — Ἔκοψε, ἀπέκοψε, ἔταμε, διεχώρισε—Ἠμπόδισε, ἀπεμάκρυνε.

إِخْتِزال — Ἁπλοποίησις, συντόμευσις—Στενογραφία.

خَزَمَ ، يَخْزِمُ وخَزَّمَ — Διεπέρασε δακτύλιον εἰς τοὺς ρώθωνας (καμήλου).

خِزام وخِزامَة ج. خَزائِم — Δακτύλιος ρινός.

خُزامَى وخُزام — (ἡ) Λαβαντὶς (ἄνθος) κν. λαβάντα.

خَزَنَ ، يَخْزُنُ واخْتَزَنَ وخَزَّنَ

Ἀπεθήκευσε, ἀπεταμίευσε, συνεσώρευσε (πλούτη κ.λ.π.).

خَزْنَة وخِزانَة ج. خِزانات — Ἑρμάριον θησαυροφυλάκιον—Ἀποθήκη.

خَزِينَة وخَزْنَة ج. خَزائِن — Ταμεῖον, θησαυροφυλάκιον—Ἀποθήκη.

خازِن ج. خَزَنَة — (ὁ) Ταμίας, θησαυροφύλαξ— Ἀποθηκάριος.

خَزّان — (ὁ) Ἀποθηκεύων—Ἀποθήκη (μεγάλη), δεξαμενή.

مَخْزَن ج. مَخازِن — Ἀποθήκη (ἡ).

مُخَزَّن ومَخْزُون — Ἀποθηκευμένος.

خَزِيَ ، يَخْزَى — Κατησχύνθη, ἐξηυτελίσθη, ἐταπεινώθη, προσεβλήθη.

خَزَى ، يَخْزِي وأَخْزَى — Ἐξηυτέλισε, προσέβαλε ἐταπείνωσε.

خِزْي — Ἐξευτελισμός, ταπείνωσις, προσβολή, αἶσχος.

خَزْيَة — Ἐξευτελισμός, προσβολή, ὕβρις.

خَزْيان (ج. خَزَايا) مث. خَزْياء
Ἐξηυτελισμένος, κατησχυμμένος, προσβεβλημένος.

مُخْزٍ — (ὁ) Ἐξευτελίζων, (ὁ) προσβάλλων, (ὁ) καταισχύνων.

مَخْزَاةٌ ج. مَخَازٍ — (τὸ) Ὄνειδος (τὸ) αἶσχος.

خَسِرَ ، يَخْسَرُ — Ἐζημιώθη, ἐβλάβη κατεστράφη, διεφθάρη.

خَسَّرَ ، يُخَسِّرُ وأَخْسَرَ — Ἐζημίωσέ τινα, ἔβλαψε, κατέστρεψε, διέφθειρε.

خُسْر وخُسْران وخَسَارَة — Ζημία βλάβη, καταστροφή, φθορά, ἀπώλεια.

خاسِر — Ἐζημιωμένος, κατεστραμμένος, διεφθαρμένος, ἀπολωλώς.

خَسَّ ، يَخَسُّ — Κατέστη εὐτελής, χαμερπής, ἀγενής—Ἐξέπεσε, ἐξηυτελίσθη.

خَسَّ ، يَخُسُّ وخَسَّسَ — Ἐμείωσε, ὠλιγόστευσε.

خَسّ — (ὁ) Θρίδαξ κν. μαροῦλι.

خِسَّة وخَسَاسَة — Ποταπότης, ἀγένεια, γλισχρότης, ἐκπεσμός.

خَسِيس — Ποταπός, ἀγενής, χαμερπής, γλίσχρος.

خَسَفَ، يَخْسِفُ وانْخَسَفَ — Ἐξηλείφθη ἔπαθεν ἔκλειψιν (σελήνη κ.λ.π.).

خُسُوف — Ἔκλειψις (σελήνης).

خَشَبَةٌ ج. خَشَب — Ξύλον (τό).

خَشَّاب — Ξυλέμπορος κν. ξυλάς.

خَشِب ومُتَخَشِّب — Ξυλοποιημένος, σκληρός, δύσκαμπτος.

تَخَشُّب — Ξυλοποίησις, σκληρότης, ξηρότης.

خَشْخَشَ ، يُخَشْخِش — Παρήγαγε κρότον, θόρυβον, κλαγγὴν — Ἐθρόησε.

خَشْخَشَة — Θροῦς, θόρυβος, κλαγγή.

خَشْخَاش — Μήκων ἡ ὑπνοφόρος (φυτόν) κν. παπαρούνα.

خَشَعَ ، يَخْشَع — Ἐταπεινώθη, προσεκλίθη, ὑπεκλίθη (πρό τινος).

تَخَشَّعَ ، يَتَخَشَّع — Ἔδειξε ταπείνωσιν, ὑποταγήν, ὑπεκλίθη.

خُشُوع — Ταπεινότης, ὑποταγή, μετριοφροσύνη.

خاشِع — Ταπεινός, ταπεινόφρων, ὑποτακτικός.

خَشْفٌ ج. خِشَفَة — (τὸ) Μικρὸν τῆς ἐλάφου.

خُشَّاف — (ἡ) Νυκτερίς.

خَشْم وخَيْشُوم ج. خَياشِيم — Βράγχιον κν. σπάραχνον, χόνδρος ρινός.

خَشُنَ ، يَخْشُن — Κατέστη τραχύς, ἄξεστος, σκληρός, χονδροειδής.

اخْشَوْشَنَ، يَخْشَوْشِن وتَخَشَّن
Ἐτραχύνθη, κατέστη τραχύς.

خَشِن ج. خِشان — Τραχύς, ἁδρός, ἄξεστος, ἀγροῖκος.

خُشُونَة — Τραχύτης, βαναυσότης, ἀγροικία.

خشيَ ، يخشى — Ἐφοβήθη, ἐδειλίασε, ἐδίστασε
خشيةٌ و خشى — Φόβος, δειλία, τρόμος.
خشيةَ أنْ — Ἐκ φόβου νά . . . — Ἵνα μή.
خاشٍ ، وخشيانُ مث. خشيا — Δειλός, ἄτολμος, μικρόψυχος.
خصبَ ، يخصب وأخصب — Εὐφόρησε, ἐκαρποφόρησε, κατέστη γόνιμος (γῆ).
خصب — Εὐφορία, καρποφορία, γονιμότης.
خصيب وخصيب ومخصب — Εὔφορος, καρποφόρος, γόνιμος.
خصر ، يخصر — Ἐκρύωσε, ἐψύγη (ὕδωρ), κατεψύγη.
خصرٌ ج . خصور — (ἡ) Ὀσφύς, μέση (ἀνθρώπου).
خصِر — Ψυχρός, κατεψυγμένος.
خاصرة ج . خواصر — (ἡ) Λαγών, πλευρά.
إختصار — Ἀπλοποίησις, περίληψις, σύνοψις.
مختصر — Ἡπλοποιημένος, συντομευμένος, περιληπτικός, συνοπτικός.
خصَّ ، يخُصُّ بـ — Ἀνῆκέ τινί τι.
خصَّص ، يخصّص — Εἰδίκευσε, προώρισε.
تخصَّص، يتخصَّص واختصَّ — Εἰδικεύθη, κατέστη εἰδικός.
خاصٌّ لـ وبـ وخصوص — Ἰδιαίτερος ἰδιωτικός, προσωπικός, εἰδικός.
خُصٌّ ج. خصاص وخصوص — Καλύβη (ἡ)
خاصٌّ وخصوصي — Ἴδιος, ἰδιαίτερος, ἰδιωτικός, εἰδικός,

خاصةٌ ج . خواصّ — Ἰδιότης (ἡ).
الخاصة — Πρόκριτοι, προύχοντες, ἡ ἰδιάζουσα τάξις (ἀνθρώπων).
خاصةً وخصوصاً — Ἰδίᾳ, ἰδιαιτέρως εἰδικῶς.
خاصيةٌ — Ἰδιότης—Εἰδικότης.
إختصاص — Δικαιοδοσία—Ἁρμοδιότης.
إختصاصي واختصاصي ومتخصّص
Εἰδικός, εἰδικευμένος.
تخصُّص وتخصيص — Εἰδίκευσις, εἰδικότης.
مخصوص — Ἰδιαίτερος — Προσδιωρισμένος.
مختصّ — Ἰδιαίτερος — Εἰδικευμένος εἰδικός—Ἁρμόδιος.
خصفَ ، يخصف — Ἔρραψε, ἐπεκόλλησε, ἐφήρμοσε.
خصلَ ، يخصل — Ἀπέκοψε, κατέκοψε.
خصلةٌ ج . خصال — Ἰδίωμα, ἰδιότης, χαρακτήρ, φύσις, συνήθεια.
خصلةٌ ج. خصل — Ὁρμαθὸς (ὁ), βόστρυχος, (ἡ) τοῦφα.
خصمَ ، يخصم — Ὠλιγόστευσε, ἀφήρεσε, ἔκαμεν ἔκπτωσιν.
إختصمَ، يختصم وتخاصم — Ἤρισε, διεφιλονίκησε, ἐλογομάχησε, ἦτο εἰς δίκην μετά τινος.
خصمٌ وخصيم — Ἀντίδικος, ἀντίπαλος, ἐναντίος — Φίλερις, φιλόνικος.
خصمٌ ج . خصوم — Ἀφαίρεσις, ἔκπτωσις.
خصومة وخصام — Ἔρις, φιλονικία, ἀνταγωνισμός, ἐχθρότης.
خصى ، يخصي — Εὐνούχισε.

خَصِيّ — Εὐνοῦχος, εὐνουχισμένος.

خُصْيَة ج. خُصًى — Ὄρχις (ὁ).

خَضَبَ، يَخْضِبُ وخَضَّبَ — Ἔβαψε.

خِضاب — Βαφή, βάψιμον (τό).

مُخَضَّب — Βαμμένος.

خَضَدَ، يَخْضِدُ — Ἔθραυσε, ἔσπασε, ἐτσάκισε.

خَضِرَ، يَخْضَرُ، واخْضَرَّ — Ἐπρασίνισε, κατέστη πράσινος.

خَضَّرَ، يُخَضِّرُ — Κατέστησέ τι πράσινον.

خُضْرَة ج. خُضَر — (ἡ) Χλόη, πρασινάδα.

خُضار وخُضْرَوات — Λαχανικά, χορταρικά.

خُضَرِيّ وخَضّار — Λαχανοπώλης (ὁ).

مُخَضْرَم — (ὁ) Ζήσας περὶ τὸ τέλος τῆς εἰδωλολατρείας μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ Ἰσλάμ, ἀπερίτμητος.

خَضْخَضَ، يُخَضْخِضُ — Διέσεισε, ἐτάραξε, ἐκλόνισε.

خَضْخَضَة — Ταραχή, κλονισμός.

خَضَعَ، يَخْضَعُ — Ὑπετάγη, ὑπέκυψε.

أَخْضَعَ، يُخْضِعُ وخَضَّعَ — Ὑπέταξε, καθυπέταξε.

خُضُوع — Ὑποταγή.

خُضَعَة وخاضِع وخَضُوع — Ὑποτακτικός, ὑποκείμενος, ὑποτελής, ταπεινός.

إِخْضاع — Ὑπόταξις, καθυπόταξις, ὑπαγωγή.

خِضَمّ — Μέγας ὄγκος ὕδατος.

، خطأ ، خَطِئَ ، يَخْطأ وأَخْطأ ، — Ἔσφαλε, ἔκαμε λάθος, ἡμάρτησε.

خَطَّأَ، يُخَطِّئُ — Προσῆψέ τινι σφάλμα, λάθος.

خَطَأ — Σφάλμα, λάθος, παράπτωμα.

خَطِيئَة ج. خَطايا — Ἁμάρτημα, ἁμαρτία, παράπτωμα.

خاطِئ ومُخْطِئ — Ἁμαρτωλός, λανθασμένος.

خَطَبَ، يَخْطُبُ — Ὡμίλησε, ἐρρητόρευσε—Ἠρραβώνισε κν. ἀρραβώνιασε.

خاطَبَ، يُخاطِبُ وتَخاطَبَ — Ὡμίλησε, συνδιελέχθη, συνωμίλησε.

خَطْب ج. خُطُوب — Συμφορά (ἡ), ἀτύχημα.

خُطْبَة (ج. خُطَب) وخِطاب — Ὁμιλία, διάλεξις, λόγος.

خِطْبَة — Ἀρραβὼν (ὁ).

خِطاب — Ἐπιστολή (ἡ).

خَطِيب ج. خُطَباء — Ῥήτωρ, ὁμιλητής.

خَطِيب وخِطْب — Μνηστήρ (ὁ).

مُخاطَب — Τὸ β' πρόσωπον (γρμτ.), εἰς ὃν ἀποτείνεται ὁ λόγος

خَطَرَ، يَخْطُرُ في وبـ — Ἀνεμνήσθη (τοῦ ἦλθε στὸ νοῦ).

خَطَرَ، يَخْطِرُ — Ἐσείσθη, ἐταλαντεύθη (βαδίζων).

خَطُرَ، يَخْطُرُ — Κατέστη σπουδαῖος, σημαντικός, ὑπολογίσιμος.

أَخْطَرَ، يُخْطِرُ بـ وعلى — Ἀνέμνησε, ὑπέμνησε, ἐνεθύμισέ τινί τι—Εἰδοποίησε.

خَطَر ج. أَخْطار — Κίνδυνος.

خَطِر وخُطِر — Ἐπικίνδυνος.

خَطِير — Βαρυσήμαντος, σπουδαῖος, σημαντικός.

خاطِر ج. خَواطِر — Σκέψις, ἰδέα—Χάρις κν. χατίρι.

إخْطار — Εἰδοποίησις, ὑπόμνησις.

خُطورَة — Σοβαρότης, σπουδαιότης.

مُخاطِر — Ριψοκίνδυνος.

مُخاطَرَة — Ριψοκινδύνευμα— Κίνδυνος.

خَطَّ، يَخُطُّ — Ἐχάραξε, ἐρρήγωσε, ἔγραψε.

إخْتَطَّ، يَخْتَطُّ — Ἐχάραξε, ἐσχεδίασε, ἐσχεδιαγράφησε.

خَطّ ج. خُطوط — Γραμμὴ — Γραφὴ — Καλλιγραφία.

خُطَّة ج. خُطَط — Σχέδιον, σχεδιάγραμμα, τρόπος, μέθοδος.

خَطَّاط — Χαράκτης, χαράττων (ὁ) — Καλλιγράφος.

تَخْطيط — Χάραξις, χαράκωσις, σχεδίασις.

خَطِفَ، يَخْطَفُ وتَخَطَّفَ واخْتَطَفَ — Ἥρπασε, ἀπήγαγε.

خَطْف واخْتِطاف — Ἁρπαγή, ἀπαγωγή.

خُطَّاف ج. خَطاطيف — Χελιδὼν (ἡ) — Ἁρπάγη, κάμαξ κν. καμάκι.

خَطِلَ، يَخْطَلُ — Ἐφλυάρησε, ἐμωρολόγησε.

خَطَل — Φλυαρία, μωρολογία.

خَطِل وأخْطَل — Φλύαρος.

خَطَمَ، يَخْطِمُ وخَطَّمَ — Ἐφίμωσε (ζῷον), ἐχαλίνωσε.

خَطْم — (τὸ) Ράμφος, ρύγχος (τό), μύτη.

خِطام ج. خُطُم — (ὁ) Χαλινός, φιμός.

خِطْمِيَّة وخِطْمِيّ — Μολόχη (φυτόν).

خَطَو، خَطا، يَخْطو واخْتَطَى — Ἐβάδισε, περιεπάτησε.

تَخَطَّى، يَتَخَطَّى — Ὑπερέβη, ἀφῆκεν ὀπίσω, διεσκέλισε.

خُطْوَة ج. خُطًى وخُطُوات — Βῆμα, ἡ μεταξὺ 2 ποδῶν ἀπόστασις.

خَفَتَ، يَخْفُتُ — Ἐχαμήλωσε (φωνή), κατέστη σιγανή.

خافِت — Χαμηλόφωνος, σιγανός.

خَفِرَ، يَخْفَرُ — Ἦτο ἐντροπαλός, αἰδήμων.

خَفَرَ، يَخْفُرُ وخَفَّرَ — Ἐπροστάτευσε, ὑπερήσπισε, ἐφρούρησε.

أخْفَرَ، يُخْفِرُ — Ἠθέτησε, κατεστρατήγησε, προέδωσε.

خَفَر — Ἐντροπή, αἰδημοσύνη.

خِفارَة — Προστασία, ὑπεράσπισις, φύλαξις.

خَفير ج. خُفَراء — Προστάτης — Φύλαξ, νυκτοφύλαξ.

خَفَش — Ἀδυναμία ὁράσεως.

خَفِش وأخْفَش ج. خُفْش — (ὁ) Μὴ βλέπων κατὰ τὴν ἡμέραν, νυκτάλωψ (ὁ).

خُفَّاش ج. خَفافيش — Νυκτερίς (ἡ).

خَفَضَ، يَخْفِضُ وخَفَّضَ — Ἐχαμήλωσε, ὑπεβίβασε, κατεβίβασε.

خَفُضَ، يَخْفُضُ — Κατέστη ἄνετος (ζωή), ἔζησεν ἀνέτως.

إنْخَفَضَ، يَنْخَفِضُ — Ἐχαμηλώθη, ἐξέπεσε, κατεβιβάσθη.

خَفْضٌ وتَخْفِيض — Χαμήλωμα, ὑποβίβασις, ἔκπτωσις, ἐκπεσμός.

خَفَض — Ἄνεσις (ἡ).

إِنْخِفاض — Χαμήλωσις, ἐκπεσμός.

مُنْخَفِض — Χαμηλὸς (ὁ).

خَفَّ، يَخِفّ — Κατέστη ἐλαφρός, ἠλαττώθη, ἐμειώθη, ὠλιγόστευσε.

خَفَّفَ، يُخَفِّفُ وأَخَفَّ — Κατέστησέ τι ἐλαφρόν, ἀραιὸν — Ἀνεκούφισε.

أِسْتَخَفَّ، يَسْتَخِفُّ بِ — Περιεφρόνησε, ἐθεώρησέ τι εὐτελές, ὑπετίμησε.

خُفّ ج. أَخْفاف وخِفاف — (ἡ) Ἐμβὰς (παντοῦφλα) — Πέλμα (καμήλου κ.λ.π.).

خِفَّة — Ἐλαφρότης.

خَفِيف ج. خِفاف — Ἐλαφρός, ἀραιός, εὐκίνητος.

تَخْفِيف — Ἐλάφρυνσις, ἀραίωσις, μετρίασις.

إِسْتِخْفاف — Περιφρόνησις, ὑποτίμησις.

خَفَقَ، يَخْفِقُ — Ἔπαλε (καρδία, ξίφος)—Ἐκυμάτισε (σημαία)

أَخْفَقَ، يُخْفِقُ — Ἀπέτυχε, ἠστόχησε — Ἐπτερύγισε (πτηνόν).

خَفَقان — Παλμὸς (καρδίας).

خافِق ج. خَوافِق — Πάλλων (ὁ).

الخافِقان — Ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις (τόπος).

إِخْفاق — Ἀποτυχία, ἀστοχία.

خَفَى، يَخْفِي — Ἔκρυψε, ἀπέκρυψε — Ἀπεκάλυψε, ἐφανέρωσε.

خَفِيَ، يَخْفَى — Ἐκρύβη, ἀπεκρύβη, ἐξηφανίσθη.

خَفَّى، يُخَفِّي وأَخْفَى — Ἀπέκρυψε, ἐξηφάνισέ τι (ἐκ τῶν βλεμμάτων).

تَخَفَّى، يَتَخَفَّى — Μετημφιέσθη, ὑπεκρύβη.

خَفِيٌّ وخافٍ — Κεκρυμμένος, ἀόρατος, ἀφανής, ἀπόκρυφος, ἐνδόμυχος.

خَفاء ج. أَخْفِية — (τὸ) Κρυπτόν, (ἡ) ἀφάνεια, (τὸ) ἀόρατον

خُفْيَةً — Κρυφίως, κρυφά.

إِخْتِفاء — Ἀπόκρυψις, ἐξαφάνισις.

تَخَفٍّ — Μεταμφίεσις.

مُتَخَفٍّ — Μετημφιεσμένος.

خَقٌّ وأُخْقوق ج. أَخاقيق — Αὖλαξ (χανδάκι), χάσμα.

خاقان ج. خواقين — Ἄναξ, μονάρχης, σουλτάνος.

خَلَبَ، يَخْلُبُ — Κατέσχισε διὰ τῶν ὀνύχων.

خَلَبَ، وخَلَّبَ وخالَبَ واخْتَلَبَ
Ἐξηπάτησε, παρέπεισε, ἐφενάκισε, εἵλκυσε.

خِلابَة — Ἐξαπάτησις, φενακισμός, ἑλκυστικότης.

خَلَّاب — Ἀπατεών, δόλιος, δελεαστικός, ἑλκυστικός.

مِخْلَب ج. مَخالِب — Ὄνυξ (ἁρπακτικοῦ).

خَلَجَ وخالَجَ، وتَخالَجَ واخْتَلَجَ — Ἀπησχόλησέ τι τὸν νοῦν του.

تَخَلَّجَ ، يتخلَّج Ἐκλονίσθη, ἐταράχθη

خليج ج. خُلُج وخُلْجان Κόλπος, δρμος.

خَلْخال ج. خَلاخيل Δακτύλιος (ἀστραγάλων).

خَلَدَ ، يَخْلُدُ Διηωνίσθη, κατέστη αἰώνιος, διαρκής.

خَلَّدَ ، يُخَلِّدُ وأَخْلَدَ Διηώνισε, ἀπεθανάτισε, κατέστησέ τι αἰώνιον.

أَخْلَدَ ، يُخْلِدُ إلى Προσεκολλήθη εἴς τι, παρέμεινεν — Ἔκλινε πρός.

خُلْد وخُلود Ἀθανασία, αἰωνιότης, ἀϊδιότης.

خُلْد ج. خِلْدَة Ἀσπάλαξ, κν. τυφλοποντικός.

جنة الخلد Παράδεισος (ὁ).

خَلَد Σκέψις, νοῦς, διάνοια, νόησις.

خالد Ἀθάνατος, αἰώνιος, ἀΐδιος.

خَلَسَ ، يَخْلِسُ واخْتَلَسَ وتَخَلَّسَ
Ὑπεξήρεσε, ἐσφετερίσθη, ἔκλεψε, κατεχράσθη.

خُلْسَةً Λάθρα, κρυφίως.

إخْتِلاس Κλοπή, κατάχρησις, ὑπεξαίρεσις.

مُخْتَلِس Καταχραστής, κλέπτης, ὑπεξαιρών.

خَلَصَ ، يَخْلُصُ Κατέστη ἀμιγής, καθαρός, ἁγνός — Ἐσώθη, ἐλυτρώθη — Ἐτελείωσε.

خَلَّصَ ، يُخَلِّصُ Ἐλύτρωσε, ἀπήλλαξε, ἔσωσε—Κατέστησέ τι ἀμιγές, ἁγνόν, καθαρόν

أَخْلَصَ ، يُخْلِصُ Ἐξέλεξε, ἐπροτίμησε (τὸ κάλλιστόν τινος).

تَخَلَّصَ ، يتخلَّص Ἐσώθη, ἐλυτρώθη· ἀπηλλάγη.

خَلاص Ἀπολύτρωσις, λύτρωσις, σωτηρία.

خُلاصَة (ἡ) Οὐσία, (τὸ) οὐσιῶδες — Περίληψις.

خالص ج. خُلَّص Ἀμιγής, καθαρός, ἁγνός—Ἀπηλλαγμένος—Ἐξωφλημένος (λογαριασμός.

إخْلاص وخُلوص Εἰλικρίνεια, ἁγνότης, ἀφοσίωσις, πίστις.

تَخَلُّص وتَخْليص Ἀπαλλαγή, ἀπολύτρωσις, σωτηρία.

مَخْلَص Διέξοδος (ἡ).

مُخْلِص Εἰλικρινής, ἀφωσιωμένος, πιστός.

مُخَلِّص Σωτήρ, λυτρωτής.

خَلَطَ ، يَخْلِطُ وخَلَّطَ Ἀνέμιξε, ἀνεκάτωσε.

خالَطَ ، يُخالِطُ Συναναστράφη, συνεσχετίσθη.

إخْتَلَطَ ، يَخْتَلِطُ Ἀνεμίχθη — Ἔπαθε σύγχυσιν, ἦτο ἐν ἀταξίᾳ.

خِلْط (ج. أخلاط) وخليط Μῖγμα

خَلْط وتَخْليط Μῖξις, ἀνάμιξις.

خَليط ج. خُلُط Μικτός, σύμμικτος —Σύμφυρμα, κρᾶμα, μίγμα:

إخْتِلاط ومُخالَطة Συναναστροφή, συσχέτισις.

مُخْتَلِط ومَخْلوط Μικτός, ἀνάμικτος.

المحكمة المختلطة Τὸ Μικτὸν δικαστήριον.

خَلَعَ ، يَخْلَعُ Ἐξέδυσε—Ἀπέβαλε, ἀπέλυσε—Διεζεύχθη

خَلْع Ἔκδυσις—Ἀπόλυσις, ἀποβολή, παῦσις, καθαίρεσις — Διάζευξις.

خِلْعَة ج. خِلَع — Ἔνδυμα τιμητικόν, δῶρον.

خَلاعَة — Βίος ἔκλυτος, ἄσωτος.

خَليع ج. خُلَعاء — Ἀποκεκηρυγμένος.

مَخْلوع — (ὁ) Ἀποβληθείς, ἐκβληθείς (ὁ), ἔκπτωτος.

خَلَفَ، يَخْلُفُ — Διεδέχθη — Ἀντικατέστησε.

خَلَّفَ، يُخَلِّفُ — Ἀφῆκε, ἐγκατέλειψε — Κατέστησέ τινα διάδοχον, χαλίφην.

أَخْلَفَ، يُخْلِفُ — Ἠθέτησεν, παρέβη.

تَخالَفَ، يَتَخالَفُ واخْتَلَفَ — Διέφερε, διεφώνησε.

خَلْفَ — Ὀπίσω, ὄπισθεν.

خَلَفٌ — Διάδοχος, (ὁ) διαδεχόμενος. Ἀπόγονος.

خُلْفٌ — Διαφωνία — Ψευδής ὑπόσχεσις.

خِلاف واخْتِلاف — Διαφορά, διαφωνία, ἀντίφασις.

خِلافاً وبِخِلافِ — Ἀντιθέτως, διαφορετικά.

خِلافَة — (τὸ) Χαλιφᾶτον.

خَليفَة ج. خُلَفاء — (ὁ) Χαλίφης.

مُخالِف — (ὁ) Ἀπειθής, παρήκοος — (ὁ) Ἀθετῶν.

مُخْتَلِف — Διάφορος, ποικίλος, διαφέρων (ὁ).

مُخالَفَة — Ἀντιλογία, διαφωνία, ἀθέτησις, ἀπείθεια, παράβασις.

خَلَقَ، يَخْلُقُ — Ἐδημιούργησε, ἔπλασε.

خَلُقَ، يَخْلُقُ وأَخْلَقَ — Κατετρίβη (ἐπάλιωσε ἔνδυμα)

اِخْتَلَقَ، يَخْتَلِقُ وتَخَلَّقَ — Προσῆψε ψεῦδος ἢ κατηγορίαν, ἐσυκοφάντησε.

خَلْق وخِلْقَة — Δημιουργία, πλάσις.

خُلُق ج. أَخْلاق — Ἦθος, χαρακτήρ, φύσις.

عِلْمُ الأَخْلاق — Ἡ Ἠθική (ἐπιστήμη).

خَلَق وخَلَقَة — Κατατετριμμένος, μεταχειρισμένος, πεπαλαιωμένος.

خَليق بـ ج. خُلَقاء — Ἄξιος, ἱκανὸς διά τι.

خَليقَة ج. خَلائِق — Δημιούργημα, (ἡ) πλάσις.

خالِق — (ὁ) Πλάστης, (ὁ) Δημιουργός.

مَخْلوق — Δημιουργημένος, πλασμένος·Πλάσμα, δημιούργημα.

مُخْتَلِق — Τέλειος εἰς τὴν δημιουργίαν τὴν φύσιν, τὸ ἦθος.

خَلَّلَ، يُخَلِّلُ — Μετέτρεψεν εἰς ὄξος, (ξύδι).

أَخَلَّ، يُخِلُّ بـ — Διετάραξε (τάξιν) — Ἀφῆκε, ἐγκατέλειψε.

اِخْتَلَّ، يَخْتَلُّ — Κατέστη τι ὄξος — Διεταράχθη (νοῦς, τάξις).

خَلّ ج. خُلول — (τὸ) Ὄξος κν. ξύδι.

خِلّ ج. أَخْلال — Φίλος πιστός, φίλτατος.

خَلَل ج. خِلال — Χάσμα, διάλειμμα —Ταραχή, διατάραξις—Ἐλάττωμα.

خِلال ج. أَخِلَّة — Ὀδοντογλυφίς (ἡ).

في خِلال — Εἰς διάστημα.

خُلَّة — Φιλία, ἀδελφοσύνη, οἰκειότης.

خَليل ج. أَخِلّاء — Εἰλικρινὴς καὶ πιστὸς φίλος.

إِخْلال واخْتِلال — Διετάραξις, ἀνησυχία, ἀταξία.

مُخْتَلّ Τεταραγμένος, ἄτακτος, συγκεχυμένος, ἐλαττωματικός.

، خلو ، خلا ، يخْلو Ἐξεκενώθη (τόπος), ἄδειασε —Ἀπεμονώθη.

خَلَّى ، يُخلّي وأخْلَى Ἐξεκένωσε, ἄδειασε (τόπον)—Ἐγκατέλειψε—Ἀπέλυσε, ἀπέπεμψε.

خَلاء Ὕπαιθρον, ἀνοικτὸς χῶρος, κενὸν (τό).

بَيْتُ الخلاء Ἀποχωρητήριον (τό).

خَلا وما خَلا Ἐκτός, πλήν.

خَلْوَة Ἀπομόνωσις, μοναξιά—Ἀπομονωτήριον.

خَلِيّ Ἐλεύθερος, ἀπηλλαγμένος, ἄφροντις, μόνος (μπεκιάρης).

خَلِيَّة ج. خَلايا Κυψέλη (ἡ).

إخلاء Κένωσις (ἄδειασμα).

خَمَد ، يخمُد Ἐκόπασε, κατηυνάσθη, κατεπραΰνθη, κατεστάλη.

أخْمَد ، يُخمِد Κατηύνασε, κατεπράϋνε, κατέστειλε.

خامِد Κατευναστής (ὁ).

خُمود Καταστολή, κατευνασμός, καταπράϋνσις.

خَمَر ، يخمُر وخمَّر Ἐκάλυψε—Ἔθεσε μαγιάν.

تخامَر ، يتخامَر Συνωμότησε.

اخْتَمَر ، يختمِر وتخمَّر Ἐζυμώθη, ἔπαθε ζύμωσιν.

خَمْر ، وخَمْرَة Οἶνος (ὁ).

خِمار ج. خُمُر Πέπλος, καλύπτρα.

خَمِيرَة وخَمير (ἡ) Μαγιά, προζύμι

إخْتِمار وتخمُّر Ζύμωσις (ἡ).

مُخْتَمِر ومُخمَّر (ὁ) Παθὼν ζύμωσιν (οἶνος), ἐζυμωμένος.

خَمَس ، يخمُس Ἔλαβε τὸ 1/5 τινός, ἦτο πέμπτος.

خمَّس ، يُخمِّس Κατέστησέ τι πεντάγωνον.

خُمْس (⅕) ج. أخْماس (τὸ) Πέμπτον (1/5).

خَمْسَة مث. خَمْس (٥) Πέντε (5).

خامِس (ὁ) Πέμπτος.

خُماسِي (ὁ) Ἀποτελούμενος ἐκ πέντε—Πεντασύλλαβος (γρμτ.)

خَمسون (٥٠) Πεντήκοντα (50).

خَمِيس (يوم) Πέμπτη (ἡμέρα).

خَمْسِين (τὸ) Χαμσίνι (ἄνεμος θερμός).

مُخمَّس Πεντάγωνον.

خَمَش ، يخْمِش Ἔκνησε κν. ἐτσουγκράνισε.

خَمِص ، يخمَص Ἐπείνασε.

مَخْمَصَة Πεῖνα (ἡ).

خَمَل ، يخْمُل Κατέστη ἄσημος, ράθυμος, νωθρός.

خَمْل وخَمْلَة Χνοῦδι (τό).

خَمِيلَة ج. خمائل Πυκνοθαμνών, πυκνὰ δένδρα.

خامِل Νωθρός, ράθυμος.

خُمول Ραθυμία, νωθρότης, ἀσημότης.

مُخمَل Βελοῦδον (τό).

خَمّ ، يخُمّ Ἐβρώμησε (κρέας κ.λ.π.)—Ἐσάρωσε (ἐσκούπισε).

خُمْ ج. خِمَمَة 'Ορνιθών (ό).

خَمَّة Δυσωδία κν. βρῶμα, μοῦχλα.

خامّ ومُخِمّ Μουχλιασμένος (χαλασμένος) σεσηπώς.

خَمَّن، يُخَمِّن 'Ενόμισε, ὑπέθεσε, εἴκασε.

تخمين Εἰκασία, (τό) νομίζειν.

خَنِث، يَخْنَث وتَخَنَّث *Ητο θηλυπρεπής, ἐξεθηλύνθη.

خَنِثٌ ومُخَنَّث Θηλυπρεπής, γυναικωτός.

خُنْثَى ج. خِناث 'Ερμαφρόδιτος.

خَنْجَر Μάχαιρα, ἐγχειρίδιον κν στιλέτο.

خَنْدَق ج. خنادِق Χάνδαξ (χαντάκι).

خنزير ج. خنازير Χοῖρος (ό).

خُنَّس 'Αστέρες, Πλανῆται.

الخَنَّاس 'Ο Σατανᾶς.

خِنْشار (ή) Πτέρη (φυτόν).

خِنْصِر (ό) Μικρός δάκτυλος (τῆς χειρός).

خِنَّوْص ج. خَنانيص (ό) Δέλφαξ, χοιρίδιον.

خَنَف Ρινοφωνία (ή).

خُنْفَسَة وخُنْفُساء ج. خَنافس
(ό) Κάνθαρος (ἔντομον).

خَنَق، يَخْنُق 'Εστραγγάλισε, ἔπνιξε.

اِخْتَنَق، يَخْتَنِق 'Εστραγγαλίσθη, ἐπνίγη.

خِناق Βρόχος (τό σχοινίον τοῦ δημίου).

خُناق (ή) Διφθερῖτις (ἀσθένεια).

إخْتناق 'Ασφυξία, ἀπόπνιξις, πνιγμένη, στραγγαλισμός.

مُخْتَنِق 'Αποπνιγμένος, στραγγαλισμένος.

خَنّ، يَخِنّ 'Ωμίλησε διά τῆς ρινός, ἦτο ρινόφωνος.

خُنَّة Ρινοφωνία.

أَخَنّ ج. خُنّ Ρινόφωνος.

خَنِيَ، يَخْنَى وأَخْنَى 'Ωμίλησεν ἀσέμνως, ἠσχημόνησε.

أَخْنَى عليه الدَّهْر Κατέβαλε ἤ κατέστρεψέ τινα χρόνος.

خَنَّى 'Ασχημοσύνη, τό ἄσεμνον.

خَوْخَة ج. خَوخ Ροδάκινον (τό).

خُوذَة ج. خُوَذ وخوذات Κράνος, περικεφαλαία.

، خور ، خَوَر 'Αδυναμία.

خَوْر ج. أَخوار Κόλπος, ὅρμος, στόμιον.

خُوار Μηκυθμός (ό).

خائر 'Αδύνατος, δειλός πτοημένος.

خُوصَة ج. خُوص Βάϊον (τό), κλάδος φοίνικος.

، خوض ، مَخاضَة ج. مَخاوِض Πόρος (ποταμοῦ κ.λ.π.), τόπος διαβάσεως, πέραμα (τό).

، خوف ، خوَّف ، يُخَوِّف وأخاف
'Εφόβισε, ἐξεφόβισε.

تَخَوَّف ، يَتَخَوَّف وخاف 'Εφοβήθη.

خَوْفٌ ومَخافَة Φόβος (ό).

خائف (ὁ) Φοβούμενος.

تَخوِيف ج. تَخاوِيف 'Εκφόβησις, φοβέρα, ἐκφοβισμός.

مُخِيف Φοβερός.

، خول ، خوَّل ، يُخوِّل Παρεχώρησέ τινί τι — 'Εξουσιοδότησε.

خائل ج. خَوَل Διαχειριστὴς ἢ ἐπιμελητὴς (ἀγαθῶν κ.λ.π.), φροντιστής.

، خون ، خوَّن ، يُخوِّن Προσῆψέ τινι προδοσίαν, κακοπιστίαν, δολιότητα.

خان ج. خانات (τὸ) Χάνι, πανδοχεῖον.

خِوان ج. أَخوِنة Τράπεζα (ἡ).

خِيانة Προδοσία, ἀπάτη, δολιότης, ἀπιστία.

خائن ج. خَوَنة Προδότης, δόλιος, ἄπιστος.

خَوِيَ ، يَخوَى 'Εξεκενώθη (τόπος), —Κατεκρημνίσθη.

خاوٍ Κενός, ἄδειος—"Ερημος, ἀκατοίκητος

، خيب ، خيَّب ، يُخيِّب وأخاب
'Απεγοήτευσε, ἀπήλπισε.

خَيبة 'Απογοήτευσις, ἀποτυχία.

، خير ، خيَّر ، يُخيِّر وخايَر 'Εξέλεξε, ἐπροτίμησε.

إِختار ، يختار وتَخيَّر 'Εξέλεξε.

خَير ج. خيرات (τὸ) 'Αγαθόν, (τὸ) καλόν, (ἡ) εὐτυχία.

فعل الخير 'Αγαθοεργία, φιλανθρωπία.

خَيِّر 'Αγαθοεργὸς — 'Ελευθέριος.

خِيرَة وخِيار "Ανθος, ἀπάνθισμα (τὸ), ἐπιλογή, (τὸ) ἐκλεκτόν.

خِيارة وخيار (τὸ) 'Αγγούρι.

إِختِيار 'Εκλογή, ἐπιλογή, προτίμησις.

إِختِياري 'Εκούσιος, προαιρετικός.

مُختار 'Εκλεκτός, διαλεκτός.

خَيشة وخَيش ج. خُيوش Καννναβόπανον (τό).

، خيط ، خَيط ج. خُيوط (τὸ) Νῆμα, κλωστή.

خياط ومِخيَط Βελόνη (ἡ).

خَيَّاط وخائِط Ράπτης (ὁ).

خِياطة Ραπτική (ἡ).

مَخيط ومَخيُوط 'Ερραμμένος.

، خيل ، تخيَّل ، يتخيَّل 'Εφαντάσθη, ὑπέθεσε.

تَخايَل ، يتخايَل واختال 'Εκομπορρημόνησε.

خَيل ج. خُيول "Ιππος-"Ιπποι.

خَيال ج. أَخيِلة Εἴδωλον, σκιά, φάσμα, φαντασία.

خَيَّال ج. خَيَّالة 'Ιππεύς.

خيالة Κινηματογράφος—'Ιππικόν.

خُيَلاء "Επαρσις, φαντασιοπληξία.

تَخيُّل وخَيال ومُخيِّلة Φαντασία (ἡ).

مُختال 'Επηρμένος (ὁ), φαντασιόπληκτος.

، خيم ، خَيَّم ، يُخيِّم وتَخيَّم "Εστησε σκηνήν, κατεσκήνωσε.

خَيمة ج. خِيام وخِيَم Σκηνή, ἀντίσκηνον.

خَيَّام (ὁ) Παραμένων εἰς σκηνάς, βεδουΐνος, νομάς.

خَيَمِيٌّ وخَيَّام Σκηνοποιός.

مُخَيَّم Σατασκήνωσις, τόπος κατασκηνώσεως.

(الدال) د = 4

دَأَب ، يَدْأَب Κατέστη ἐνδελεχής, ἐνεκαρτέρησε, ἐπέμεινε.

دَأْب ودُؤُوب Ἐγκαρτέρησις, ἐνδελέχεια—Συνήθεια.

دَائِب Ἐπιμελής, ἐνδελεχής.

داء Ἀσθένεια, νόσος.

دائرة ج. دوائر (دور) Κύκλος, περιφέρεια.

دائماً Πάντοτε, διαρκῶς.

داخ ، يدوخ (دوخ) Ἐξηυτελίσθη, ἐξέπεσε—Ὑπέταξε (τόπον)—Ἐζαλίσθη.

دار ، يدور (دور) Περιεστράφη, ἐγύρισε.

دارة ج. دارات ودُور (ἡ) Ἅλως, κύκλος.

دارى ، يُدارى (درى) Ἐκολάκευσε, ἐθώπευσε (ἐκαλόπιασε), ἐδελέασε.

داس ، يدوس (دوس) Ἐπάτησε, ἐπίεσε.

داف ، يدوف (دوف) Ἀνεκάτωσε, ἐκουτάλισε, ἐκτύπησεν (αὐγὸ κ.λ.π.).

دال ، يدول (دول) Ἠλλάγη, μετετράπη, μετεβλήθη.

دام ، يدوم (دوم) Διήρκεσε, διηωνίσθη.

دان ، يدين (دين) Ἐδάνεισε, ἐχρέωσε—Ἔκρινε—Ἐθρήσκευσε, ἔσχε θρησκείαν.

دَبَّ ، يدِبّ Ἐσύρθη, εἶρψε.

دُبّ ج. أدباب Ἄρκτος (ἡ).

دَبَّابة Τεθωρακισμένον αὐτοκίνητον (τάνκς).

دابّة ج. دوابّ Ὑποζύγιον, ζῷον φορτηγόν.

دُوَيْبة Ζωΰφιον (τὸ).

دَبَّج ، يدبّج ودبج Ἐστόλισε, ἐκόσμησε, ἐφιλοτέχνησε, ἐποίκιλε (ἐπλούμισε).

ديباج ج. دبابيج Ἔνδυμα μετάξινον (πλουμιστόν)

ديباجة Πρόσωπον—Προοίμιον.

دَبْدَب ، يدبدب Ἐκρότησε, ἔκαμε κρότον (διὰ τῶν ποδῶν).

دَبَر ، يدبُر وأدبر Ἔδειξε τὰ νῶτα, ἐτράπη εἰς φυγὴν—Παρῆλθε, ἐπέρασε.

دَبَّر ، يُدبِّر Διηύθυνε, ἐφρόντισε, ἐπεμελήθη.

تدبَّر ، يتدبَّر Ἐσκέφθη, διελογίσθη, ὑπελόγισε (συνεπείας τινός).

دُبُر ج. أدبار (τὸ) Ὀπίσθιον, (τὸ) τελευταῖον μέρος τινός, (τὰ) νῶτα, ὀπίσθια.

دابر (τὸ) Ἐναπομένον, (τὸ) τέλος τινός—Ρίζα, καταγωγή—(τὸ) παρελθόν.

دَبُّور Σφῆκα (ἡ)

تدبير ج. تدابير Διεύθυνσις, διαχείρισις, φροντίς

مُدْبِر Ὀπισθοχωρῶν, φυγάς, δραπέτης.

مُدَبِّر (ὁ) Διευθύνων, διοικῶν, διαχειριστής—Οἰκονόμος (ὁ, ἡ)

دِبْس Πετιμέζι (τό).

دَبُّوس ج. دَبابِيس — (τὸ) Ρόπαλον— Καρφίτσα (ἡ).

دَبَغ، يدبُغ — Κατειργάσθη δέρματα, ἐβυρσοδέψησε.

دابِغ ودَبّاغ — Βυρσοδέψης (ὁ).

دِبْغ ودِباغة — Βυρσοδεψία (ἡ)

مَدْبَغة ج. مَدابِغ — Βυρσοδεψεῖον (τό).

دِبْق — (ὁ) Ἰξός, ἰξόβεργα (ἡ).

دَبَل، يدبُل — Ἐλίπανε (γῆν).

دُبَيْلة — Συμφορά.

دَثَر، يدثُر واندَثَر — Ἐσβέσθη, ἐξηλείφθη (ξεθώριασε).

دَثَّر، يُدَثِّر — Κατέστρεψε, ἠφάνισε—Ἐσκέπασε (διὰ κλινοσκεπάσματος).

تدثَّر، يتدثَّر — Ἐσκεπάσθη (διὰ κλινοσκεπάσματος).

دِثار — Κλινοσκέπασμα (τό).

دَجَّج، يُدَجِّج — Ἐξώπλισε.

دُجَّة — Ζόφος, σκότος (βαθύ).

دَجاج ودَجاجة ج. دُجُج — Ὄρνις (ἡ).

مُدَجَّج ومُدَجِّج — Πάνοπλος, ἐξωπλισμένος (καλῶς).

دَجِر، يدجَر — Κατεπλάγη—Ἐμέθυσε.

دَجَل، يدجُل — Ἐψεύσθη—Ἠπάτησε, διέστρεψέ τι.

دجّال — (ὁ) Ἀγύρτης, (ὁ) πλάνος.

دِجْلة (نهر) — ὁ Τίγρης (ποταμός).

دَجَن، يدجُن — Κατέστη νεφελώδης, σκοτεινὴ (ἡμέρα), ἐσκοτείνιασε (νὺξ)—ἐξημερώθη (πτηνὸν κ.λ.π.).

أدْجَن، يُدْجِن — Ἐσκοτεινιάσθη, κατέστη ζοφώδης (νύξ).

دُجْنة ج. دُجَن — Σκότος, ζόφος (ὁ)— Ζοφώδης, σκοτεινός.

داجِن ج. دَواجِن — Πουλερικὸν (τό).

مُداجَنة — Προσποίησις—Κρυψίνοια (ἡ), δόλος.

«دجو» دجا، يدجُو وأدْجَى — Ἐκάλυψε διὰ σκότους (νύξ), ἐσκοτείνιασε.

داجَى، يُداجِي — Ὑπεκρίθη, ὑπεκρύβη, προσεποιήθη.

دُجْيَة ج. دُجًى — (ὁ) Ζόφος, σκότος, σκοτία (ἡ).

مُداجاة — Ὑποκρισία, προσποίησις, κρυψίνοια.

دَحَر، يدحَر — Κατετρόπωσε—Ἀπέπεμψε, ἀπέκρουσε, ἀπεμάκρυνε.

دَحْرَج، يُدَحْرِج — Ἐκύλισε, ἀπεκύλισε.

تَدَحْرَج، يتدحْرَج — Ἐκατρακύλισε (ἀμετ.).

دَحِس، يدحَس — Κατέστη πλήρης παρωνυχίδων (δάκτυλος).

داحِس وداحُوس — (ἡ) Παρωνυχὶς (ἀσθένεια ὄνυχος).

دَحَض، يدحَض وأدْحَض — Ἀνεσκεύασε, ἀνήρεσε.

إندَحَض، يندَحِض — Ἀνεσκευάσθη, ἀνῃρέθη.

دَحْض ج. دِحاض — Ἀνασκευή, ἀναίρεσις— Ὀλισθηρὸς (τόπος).

إدْحاض — Ὀλίσθησις (γλύστρημα).

دَخَر، يدخَر — Ἐταπεινώθη, ἐξηυτελίσθη.

دَيْدَن — Συνήθεια (ἡ).

دَرَأَ ، يَدْرَأُ — Ἀπεμάκρυνε, ἀπεκρουσε, ἔσπρωξε—Ἀπεσόβησε.

تدارَأَ ، يتدارَأُ — Διεφιλονίκησε.

دَرْء — Ἀποσόβησις—Κυρτότης.

دَرِيئة — Στόχος (ὁ).

دَرِبَ ، يدْرَبُ — Ἐξησκήθη, συνήθισε, ἐξοικειώθη εἴς τι.

دَرَّبَ ، يُدرِّب — Ἐξήσκησέ τινα, ἐγύμνασε, ἐπροπόνησε.

تَدرَّبَ ، يتدرَّب — Ἐξησκήθη, ἐγυμνάσθη, ἐπροπροπονήθη.

دَرْب ج. دُروب ودِراب — Μεγάλη θύρα — Δρόμος, δρομίσκος.

دُرْبة — Ἐξάσκησις, εὐχέρεια—Πεῖρα.

تدْريب — Ἐξάσκησις, ἐκγύμνασις, προπόνησις.

مُدَرَّب — Ἐξησκημένος, ἐκγυμνασμένος.

دَرَجَ ، يدرُج — Ἐβάδισε, περιεπάτησε—Ἐδίπλωσε, κατέστη κοινός—Ἀπέθανε.

دَرَّجَ ، يُدرِّج — Ἐδίπλωσε, ἐτύλιξε — Ἔφθασέ τι βαθμιαίως—Διεβάθμισε, ἐβαθμολόγησε.

أدْرَجَ ، يُدْرِج — Κατεχώρισε, συμπεριέλαβε.

إنْدَرَجَ ، ينْدَرِج — Συμπεριελήφθη, κατεχωρίσθη—Ἀπέθανε.

إستدْرَجَ ، يستدْرِج — Προεβίβασέ τινα βαθμιαίως.

تدَرَّجَ ، يتدرَّج — Ἐπροχώρησε ἢ ἀνῆλθε βαθμιαίως.

إدَّخَرَ ، يدَّخِر — Ἀπεταμίευσε—Ἐφείσθη.

إدِّخار — Ἀποταμίευσις—Φειδώ.

دُخَس — Δελφὶν (ὁ).

دَخَلَ ، يدْخُل — Εἰσῆλθε.

دَخَّلَ ، يُدَخِّل وأدْخَل — Ἠνάγκασέ τινα νὰ εἰσέλθη, εἰσήγαγε.

تدخَّلَ ، يتدخَّل — Ἐπενέβη, παρενέβη.

تداخَلَ ، يتداخَل — Ἀνεμίχθη, εἰσέδυσε, εἰσεχώρησε.

دَخْل — Ἔσοδον, εἰσόδημα.

داخِل — (ὁ) Εἰσερχόμενος—(ὁ) Ἐσωρικός, (ὁ) ἔσω.

داخِليّ — (ὁ) Ἐσωτερικός.

وَزارَة الداخِليّة — Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

دُخول — Εἴσοδος (ἡ).

دخيل ج. دُخَلاء — Παρείσακτος, ξένος.

دَخِيلة ج. دخائل — Μυστικὸν ἀπόκρυφον

تدَخُّل وتَداخُل — Ἐπέμβασις, εἰσχώρησις, παρέμβασις, ἀνάμιξις.

مَدْخَل ج. مَداخِل — Εἴσοδος (τόπος εἰσόδου), θύρα —Εἰσαγωγή, προοίμιον.

دَخَنَ ، يدْخُن ودَخَّن وأدْخَن — Ἐκάπνισε, παρήγαγε καπνοὺς (φωτιά).

دَخَّنَ ، يدَخِّن — Ἐκάπνισε (σιγαρέττον).

دُخْن — (ὁ) Κέχρος κν. κεχρί (φυτόν).

دُخان — Καπνὸς (φωτιᾶς).

داخِنة ومِدخَنة ج. مَداخِن — Καπνοδόχη (ἡ).

دَرْجٌ ج. أَدْراج — Κύλινδρος (ρουλό).

دُرْجٌ ج. أَدْراج — Συρτάρι (τό), θήκη, θρανίον.

دَرَجَة ج. دَرَج ودرجات — Βαθμός, βαθμίς, σκαλοπάτι—Θέσις, τάξις—Μοῖρα (γεωμτρ).

دَرّاجة — Ποδήλατον (τό).

دارِج — (ὁ) Βαδίζων (βαθμηδόν), προχωρῶν (βαθμηδόν)—Συνήθης, (ὁ) ἐν χρήσει, δημώδης.

تَدَرُّج وتَدْرِيج — Πρόοδος (βαθμιαία), διαβάθμισις.

تَدْرِيجاً وبالتَدْرِيج — Βαθμιαίως, βαθμηδόν.

مُدَرَّج — Διαβαθμισμένος, βαθμολογημένος.

دَرِدَ، يَدْرَد — Ἔπεσάν τινος οἱ ὀδόντες.

أَدْرَد، مث. دَرْداء — (ὁ) Ἀπολέσας τοὺς ὀδόντας.

دَرْدار — (ἡ) Πτελέα (δένδρον).

دَرَّ، يَدِرُّ — Ἔρρευσεν ἐν ἀφθονίᾳ —Ἐδόθησαν ἐν ἀφθονίᾳ (ἀγαθά).

إِسْتَدَرَّ، يَسْتَدِرُّ — Ἔρρευσεν ἀφθόνως.

دَرٌّ — Γάλα—Ἀφθονία ἀγαθῶν.

لِلّهِ دَرُّكَ — Εὖγε ! ὡραῖα ! ἐξαίσια !

دُرَّة ج. دُرٌّ ودُرَر ودُرّات — (ὁ) Μαργαρίτης, (μαργαριτάρι).

دِرَّة ج. دِرَر — Μαστίγιον—Γάλα, ἄφθονος ροὴ γάλακτος.

مُدِرّ — Γαλακτοφόρος (ὁ) ρέων ἀφθόνως.

مِدْرار — (ὁ) Δίδων ἀφθόνως, (ὁ) ρέων δαψιλῶς.

دَرَسَ، يَدْرُس — Ἐμελέτησε—Ἐξηλείφθη, ἐσβέσθη—Ἐκοπάνισε (σῖτον κ.λ.π.), ἠλώνισε.

دَرَّس، يُدَرِّس وأَدْرَس — Ἐδίδαξε.

إِنْدَرَس، يَنْدَرِس — Ἐξηλείφθη.

دَرْس ج. دُرُوس — Μάθημα—Ἐξάλειψις, σβύσιμον—Κοπάνισμα (σίτου κ.λ.π.), ἀλώνισμα.

دِراسٌ ودِراسة — Ἀλώνισμα (τό).

دِراسة — Διδασκαλία, μάθημα.

دَرّاسة — Ἀλωνιστική μηχανή.

تَدْرِيس — (ἡ) Διδασκαλία (ἡ) διδαχή.

مُدَرِّس — Διδάσκαλος (ὁ).

مَدْرَسَة ج. مَدارِس — Σχολεῖον (τό).

دَرَّع، يُدَرِّع — Ὥπλισέ τινα διά θώρακος, ἐθωράκισε.

دِرْع ج. دُرُوع — (ὁ) Θώραξ (ἀμυντ. ὅπλον).

دارِع ومُدَرَّع — Τεθωρακισμένος (ὁ).

تَدْرِيع — Θωράκισις (ἡ).

مُدَرَّعة — (τὸ) Θωρηκτὸν (πλοῖον).

دَرْف — (ἡ) Σκέπη, (ἡ) αἰγίς—Πλευρά—Ὑπόστεγον.

دَرَقَة ج. دَرَق — Ἀσπὶς δερματίνη.

دَوْرَق ج. دَوارِق — Δοχεῖον πήλινον (σταμνάκι).

دَرَّكَ، يُدَرِّكُ المَطَرُ — Ἔβρεξε (συνεχῶς).

دارَكَ، يُدارِك — Ἠκολούθησε, παρηκολούθησε—Προέφθασε.

تَدارَكَ، يَتَدارَك واسْتَدْرَك — Διώρθωσε, ἐπηνώρθωσε (σφάλμα)—Ἐπρόφθασε.

أَسْتَدْرَك، يَسْتَدْرِك — Ἐπηνώρθωσε (σφάλμα).

دَرْك ج. أَدْراك — (τὸ) Φθάσιμον (πρόφθασμα)—Συνέπεια, ἐπακολούθημα—Βάθος (πράγματος.

دارك — Ὑπομόχλιον (τό).

إِدْراك — Ἀντίληψις (ἡ).

إِسْتِدْراك — Διόρθωσις, ἐπανόρθωσις—Περιορισμός.

حَرْف اسْتِدْراك (بل. لكن. غير أنَّ) — Περιοριστισκόν μόριον, ἀντιθετικὸς σύνδεσμος.

مُدْرِك — (ὁ) Προφθάνων—(ὁ) Ἀντιλαμβανόμενος, (ὁ) νοῶν.

دَرِنَ ، يَدْرَنُ وأَدْرَنَ — Ἐλερώθη, κατέστη ῥυπαρός, ἀκάθαρτος.

دَرَّنَ وتَدَرَّنَ — Προσεβλήθη ὑπὸ φυματιώσεως, ἐφθισίασε

دَرَن ج. أَدْران — Ῥυπαρότης, ἀκαθαρσία.

دَرِن — Ῥυπαρός, ἀκάθαρτος.

تَدَرُّن — Φυματίωσις, φθίσις.

مُتَدَرِّن — Φυματικός, φθισικός.

دِرْهَم ج. دَراهِم — Δραχμὴ (ἡ)—(τὸ) Δράμι (μονὰς βάρους).

دَرَى ، يَدْرِي — Κατενόησε, ἔμαθε, ἐγνώρισε.

دَرَّى ، يُدَرِّي وأَدْرَى — Ἐπληροφόρησε.

دِرايَة — Γνῶσις (ἡ).

دارٍ — (ὁ) Γνώστης, (ὁ) γνωρίζων, κατέχων τι καλῶς.

مِدْرًى ومِدْراة ج. مَدارٍ — Κτένιον (τό).

مُداراة — Κρυψίνοια (ἡ).

دَسْت ج. دُسُوت — (τὸ) Προσκεφάλαιον (μαξιλάρι)—Λέβης (τέντζερο).

دُسْتُور ج. دَساتِير — Σύνταγμα (τό).

دَسَرَ ، يَدْسُرُ — Ἐκτύπησε, ἔσπρωξε—Ἐκαλαφάτισε (πλοῖον)

دِسار ج. دُسُر — Στυπεῖον (στουπί)—Καρφίον.

دَسَّ ، يَدُسُّ — Ἔκρυψε—Ἐρραδιούργησε.

إِنْدَسَّ ، يَنْدَسُّ — Ἐκρύβη—Ὑπεισῆλθε.

دَسّاس — (ὁ) Ῥαδιοῦργος, μηχανορράφος (ὁ).

دَسِيسَة ج. دَسائِس — (ἡ) Ῥαδιουργία, μηχανορραφία (ἡ).

دَسْكَرَة ج. دَساكِر — Κωμόπολις (ἡ), χωρίον.

دَسِمَ ، يَدْسَمُ وادْسَمَ — Κατέστη παχύς, λιπαρός.

دَسَم — (τὸ) Πάχος, λίπος, ἄλειμμα.

دَشَّرَ ، يُدَشِّرُ — Ἀφῆκε, ἐγκατέλειψε.

دَشَّ ، يَدُشُّ — Ἔκαμε τρίμμα (ζυμαρικόν), ἔθλιψε κν. ἔθριψε.

دَشَّنَ ، يُدَشِّنُ — Καθηγίασε (τόπον), ἐνεκαινίασε—Ἐνεδόθη τι διὰ πρώτην φοράν.

تَدْشِين — Καθαγίασις, καθιέρωσις.

دَعَبَ ، يَدْعَبُ وداعَبَ — Ἠστεΐσθη μετά τινος (ἀστειεύθη), ἐχαριεντίσθη.

دَعّاب ودَعِب — (ὁ) Ἀστεϊζόμενος, φιλοπαίγμων (ὁ).

دُعابَة ومُداعَبَة — Ἀστεϊσμός, ἀστειότης, χαριεντισμός.

دَعَة (وَدَعَ) — Ἡσυχία, γαλήνη (ψυχῆς) καλωσύνη.

دَعْثَر ، يدَعْثِر — Κατέστρεψε.

دَعْجاء — (ἡ) Μαυρομάτα.

دَعِر ، يدْعَر — Ἠσέλγησε, κατέστη ἀκόλαστος, διεφθάρη.

داعِر ج . دُعّار — Ἀσελγής, ἀκόλαστος, ἔκλυτος—Πόρνη.

دَعارة — Ἀσέλγεια, διαφθορά, ἀκολασία, κραιπάλη.

دَعَس ، يدْعَس — Κατεπάτησε (ἐτσαλαπάτησε).

دَعَك ، يدْعَك — Ἔτριψε.

دَعَم ، يدْعَم ودَعَّم — Ἐστήριξε τι, ἐστύλωσε.

إدَّعَم ، يدَّعِم على وتدَعَّم — Ἐστηρίχθη, ἐστυλώθη.

دِعامة ج . دَعائم — (τὸ) Στήριγμα, στῦλος (ὁ).

«دعو» دَعا ، يدْعو — Ἐκάλεσε, προσεκάλεσε—Ηὐχήθη—Ἐπεκαλέσθη.

تَداعَى ، يتداعَى — Κατέστη ἑτοιμόρροπος.

دُعاء ج . أدْعِية — Ἐπίκλησις, παράκλησις, κλῆσις.

دَعْوة — (ἡ) Κλῆσις, πρόσκλησις (ἡ).

دَعْوَى — (ἡ) Ἀγωγὴ (δικαστ.) δίκη (ἡ).

داعٍ ج. دُعاة — (ὁ) Ἐπικαλούμενος (ὁ) προσκαλῶν, (ὁ) καλῶν.

داعٍ ج . دَواعٍ — (τὸ) Ἐλατήριον, (τὸ) αἴτιον, (ἡ) αἰτία, ἀφορμή.

داعِيَة وداعٍ — (ἡ) Ἀφορμή, αἰτία.

دِعاية — (ἡ) Προπαγάνδα, διαφήμισις.

إدِّعاء — (ὁ) Διϊσχυρισμός, ἰσχυρισμός.

إستِدْعاء — Μετάκλησις, κλῆσις.

مُدَّعٍ — (ὁ) Ἐνάγων —(ὁ) Διϊσχυριζόμενος

مُدَّعَى عليه — (ὁ) Ἐναγόμενος.

دَغْدَغ ، يُدَغْدِغ — Ἐγαργάλισε.

دَغْدَغة — Γαργάλισμα (τό).

دَغْرَة — Ὑπεξαίρεσις (ἡ).

دَغَش — Σκότος (τό).

دَغَل ج . أدْغال — (τὸ) Ἐλάττωμα, πάθος, διαφθορά—Πυκνὸν δάσος (Ζούγκλα).

«دغم» أدْغَم ، يُدْغِم — Συνεχώνευσε (δύο εἰς ἕν), ἔκαμε κρᾶσιν (γρμτ.).

إدْغام — Συγχώνευσις, συναίρεσις, κρᾶσις (γρμτ).

دَفَّأ ، يُدَفِّئ ، وأدْفَأ — Ἐθέρμανε, ἐζέστανε.

دَفِئ ، يدْفَأ — Ἐθερμάνθη, ἐζεστάθη.

دِفْءٌ ج . أدْفاء — Θέρμανσις, θερμότης (ζεστασιά).

دَفْآن — (ὁ) Θερμανθείς, (ὁ) ζεσταθείς.

دَفِيء — Θερμός, ζεστὸς (τόπος κ.λ.π.).

مِدْفَأة — Θερμάστρα (ἡ).

دَفْتَر ج . دَفاتِر — (τὸ) Τετράδιον (δευτέρι).

دَفَر ، يدْفُر — Ἀπέκρουσε.

دَفِر ، يدْفَر — Ἐμούχλιασε, ἐσκουλήκιασε, ἐβρώμησε.

دَفَع ، يدْفَع — Ἔσπρωξε, ὤθησε, ὑπεκίνησε—Ἐπλήρωσε (χρήματα).

دافَع ، يُدافِع — Ἠμύνθη, ὑπερήσπισε, συνηγόρησε.

إنْدَفَع ، ينْدَفِع — Ὥρμησε, ἔρριψεν ἑαυτόν.

تَدافَعَ ، يَتَدافَعُ — Συνωθήθη, συνεκρούσθη.

دَفْع — Ὤθησις, σπρώξιμον, παρακίνησις—Ἀπόκρουσις—Πληρωμή, καταβολὴ (χρημάτων).

دَفْعَة — (ἡ) Δόσις, πληρωμὴ (μιᾶς δόσεως)—Σπρωξιά.

دِفاع — Ἄμυνα, ὑπεράσπισις.

وَزارَة الدفاع — Ὑπουργεῖον ἀμύνης.

دافِع — (ὁ) Ὠθῶν, (ὁ) σπρώχνων, ἀποκρούων—Ὑποκινητής, ἐλατήριον—(ὁ) Πληρώνων, καταβάλλων (χρήμ.)

دفاعي — Ἀμυντικός.

حرب دِفاعيَّة — Ἀμυντικὸς πόλεμος.

مِدْفَع ج. مَدافِع — (τὸ) Πυροβόλον, τηλεβόλον.

مَدْفعي ومِدْفَعْجي — Πυροβολητής (ὁ).

مِدْفَعِيَّة — (τὸ) Πυροβολικόν.

مُدافِع — (ὁ) Ὑπερασπιστής, ἀμυνόμενος, συνήγορος.

مُدافَعَة — (ἡ) Συνηγορία, ὑπεράσπισις (δικαστική).

دَفَّ ، يَدِفّ — Ἐπτερύγισε, ἐκίνησε τὰς πτέρυγας (πτηνόν).

دُفّ ج. دُفوف — Τύμπανον μικρὸν κν. ντέφι.

دَفَّة — (τὸ) Πηδάλιον (τιμόνι).

دَفَقَ ، يَدْفُق — Ἔχυσε, ἐξέχυσε.

تَدَفَّقَ ، يَتَدَفَّق وانْدَفَق — Ἐχύθη, ἐξεχύθη, ἐξηπλώθη, ἐξεχείλισε, ἐξέρρευσε.

إنْدفاق وتَدَفُّق — (ἡ) Ἔκχυσις, ἐκροή, ἐκχείλισις.

دِفْلَى — (τὸ) Νήριον (φυτόν) κν. πικροδάφνη.

دَفَنَ ، يَدْفِن — Ἔθαψε, ἐνεταφίασε.

إنْدفن ، يَنْدَفِن — Ἐτάφη.

دَفْن — (ἡ) Ταφή, ἐνταφιασμός.

دَفين ومَدْفون — (ὁ) Τεθαμμένος, ἐνταφιασμένος.

دَقِعَ ، يَدْقَع وأَدْقَع — Ἔζησεν ἐν ἀθλιότητι, ἔζησε πάμπτωχος.

مُدْقِع — Πάμπτωχος, ἄθλιος (ὁ).

دَقَّ ، يَدِقّ — Ἐλεπτύνθη, ἐκοπανίσθη.

دَقَّ ، يَدُقّ — Ἔκρουσε, ἐκτύπησε, ἐκοπάνισε.

دقَّق ، يُدقِّق — Ἐλέπτυνε, ἐκοπάνισε—Κατέστη ἀκριβής, λεπτολόγος—Ἔπραξέ τι ἐπακριβῶς.

إسْتَدَقَّ ، يَسْتَدِقّ — Κατέστη λεπτός, ψιλός.

دَقَّة ودَقّ — (ὁ) Κτύπος, κτύπημα, κροῦσις.

دِقَّة وتَدْقيق — (ἡ) Λεπτότης, ἀκρίβεια.

بِدِقَّة وبِتَدْقيق — Ἀκριβῶς, ἐπακριβῶς, μὲ λεπτότητα.

دَقيق ج. دِقاق — (ὁ) Λεπτός, ἀκριβής, λεπτολόγος—(τὸ) Ἄλευρον.

دَقيقَة ج. دَقائِق — (τὸ) Λεπτὸν (ὥρας).

مِدَقّ ومِدَقَّة — (ὁ) Κόπανος.

مَدْقوق — (ὁ) Κοπανιστός.

دَقَل — (ὁ) Ἱστὸς (πλοίου).

دَكَّ ، يَدُكّ — Κατεκρήμνισε, κατεδάφισε—Ἐπίεσε, συνεπίεσε—Ἰσοπέδωσε.

دَكّ ج. دُكوك — (ὁ) Ὁμαλός, ἰσοπεδωμένος.

دَكَّة ج. دِكاك — Κάθισμα, ἕδρανον κν. μπάγκος.

مِدَكّ — "Εμβολον, κόπανος, βέργα (τυφεκίου).

دُكْنٌ وأُدْكَن — (ὁ) Ὑπομέλας.

دُكْنَة — (τὸ) Ὑπομέλαν (χρῶμα).

دُكَّان ج. دكاكين — (τὸ) Κατάστημα.

دُلْب — (ὁ) Πλάτανος (δένδρον).

دُولاب ج. دَواليب — (ὁ) Τροχὸς μηχανῆς, μηχανή.

دَلَّس ، يُدَلِّس — Ἠπάτησε, ἐξηπάτησε.

تدْليس — (ἡ) Ἀπάτη, δόλος (ὁ).

دَلَعَ ، يدْلَع وأَدْلَعَ — Ἐκοροΐδευσε (ἔβγαλε τὴν γλῶσσαν).

اندلع ، يندلع (اللهب) — Ἐφλέγη.

دَلَفَ ، يدْلِف — Προήλασε, ἐπροχώρησε (σιγά).

دُلْفين ج. دَلافين — (ὁ) Δελφὶν (ἰχθύς).

دَلَق ، يدْلُق — Ἐξιφοὐλκησε.

دَلَك ، يدْلُك ودَلَّك — Ἔτριψε, ἐνέτριψε.

تدَلَّك ، يتَدَلَّك — Ἐτρίβη, ἐνετρίβη.

دَلُوك — Οὐσία δι' ἐντριβήν.

تَدْليك — (ἡ) Ἐντριβή.

دَلَّ ، يدُلُّ على — Ἔδειξε, ἐφανέρωσε, ἐδήλωσε—Ὡδήγησε, ἐχειραγώγησε.

دَلَّل ، يُدَلِّل — Διελάλησε (ὁ ντελάλης)—Ἐθώπευσε.

أدَلَّ ، يُدِلُّ وتَدَلَّل — Ἔσχεν οἰκειότητα ἢ θάρρος μετά τινος.

إسْتَدَلَّ ، يسْتَدِلُّ على — Ἐζήτησεν ἐνδείξεις, πληροφορίας.

دالّ — (ὁ) Δεικνύων, φανερώνων—(ὁ) Χειραγωγός.

دالَّة ودَلال — (ἡ) Οἰκειότης, φιλαρέσκεια.

دَلال — (ἡ) Φιλαρέσκεια—Ἐρωτοτροπία (ἡ).

دَلاَّل — (ὁ) Κῆρυξ (δημόσιος) κν. ντελάλης, μεσίτης.

دِلالة — (τὸ) Ἐπάγγελμα τοῦ δημοσίου κήρυκος κν. τὸ ντελαλίκι—Μεσιτεία (μεσιτικά).

دَلالةً على — Εἰς ἔνδειξιν.

دَليل ج. أدلاّء وأدِلّة — (ὁ) Ὁδηγός—(ἡ) Ἔνδειξις, ἀπόδειξις, τεκμήριον (τὸ), ἐπιχείρημα.

تَدْليل — Θωπεία (ἡ).

دَلِم ، يدْلَم — Ἐμαυρίσθη, κατέστη κατάμαυρος, μέλας.

دَلِهَ ، يدْلَه — Κατεπλάγη, κατέστη ἐμβρόντητος, ἐξεπλάγη.

دَلْهَم ومُدْلَهِمّ — (ὁ) Μέλας, μαῦρος, σκοτεινός.

« دلو » دَلا ، يدْلو ودَلَّى — Ἤντλησε (διὰ κάδου).

دَلْوٌ ج. دِلاء وأدْلٍ — (ὁ) Κάδος.

دَلَّى ، يُدلّي وأدْلى — Ἤντλησε (διὰ κάδου).

أدْلى بحُجَّتِه — Κατεθεσέ τις τὰς ἀπόψεις του (δικαστ.) προσήγαγε τὰ ἐπιχειρήματά του.

أدْلى بماله — Ἐπλήρωσε, κατέβαλε χρήματα.

دالية ج. دَوالٍ — Ἀρδευτικὴ μηχανή.

دَمِثٌ ج. دِماث — (ὁ) Καλόβολος, ἤπιος, μειλίχιος.

دَماثة ودُموثة — Μειλιχιότης, πραότης, καλὴ θέλησις.

دَمَجَ ، يَدْمُج وانْدَمَج — Συνεχωνεύθη.

أدْمَجَ ، يُدْمِج — Συνεχώνευσε.

إدْماجٌ — Συγχώνευσις (ἡ).

مُدْمَج ومُنْدَمِج — Συγκεχωνευμένος, συμπαγής.

دَمْدَمَ، يُدَمْدِمُ — Ἐγόγγυσε—Κατέστρεψε, ἠφάνισέ τινα.

دَمَّرَ، يُدَمِّرُ — Κατέστρεψε, ἠφάνισε, ἐπυρπόλησε.

دَمار — Ὄλεθρος, καταστροφή, ἀπώλεια.

تدْمير — Καταστροφή, ἀφανισμός.

دَمَسَ، يدْمِسُ — Κατέστη ζοφώδης (νύξ).

دَمَسَ، يدْمُسُ ودَمَّسَ — Ἀπέκρυψέ τι, ἔκρυψε.

دامِس — (ὁ) Σκοτεινός, ζοφερός.

دِمَشْق — (ἡ) Δαμασκός.

دَمَعَ، يدْمَعُ — Ἐδάκρυσε, ἔχυσε δάκρυα.

دَمْع ج. دُموع — (τὸ) Δάκρυον, δάκρυσμα.

مَدْمَع ج. مَدامِع — (ὁ) Δακρυϊκὸς πόρος.

دَمَغَ، يدْمَغُ — Ἐκτύπησέ τινα εἰς τὸν ἐγκέφαλον.

دِماغ ج. أدْمِغَة — Ἐγκέφαλος (ὁ).

دامِغ — Ἀκαταμάχητον, ἀδιάσειστον (ἐπιχείρημα).

دَمْغَة — Χαρτόσημον (τό).

دَمَكَ، يدْمُكُ — Ἔστριψε, ἐστρούφιξε.

مِدْماك ج. مَداميك — Σειρά κτισίματος (ἐκ πλίνθων ἢ λίθων).

دَمَلَ، يدْمُلُ — Ἐλίπανε (γῆν), ἔθεσε λίπασμα-Ἐπούλωσε.

دَمِلَ، يدْمَلُ وإنْدَمَلَ — Ἐπουλώθη (πληγή).

دُمَل ودُمَّل ج. دَمامِل — Σπυρί (τό).

دَمَّ، يدُمُّ ودَمَّمَ — Ἐπέχρισε, ἔβαψε.

دَمَّ، يدِمُّ — Ἠσχήμισε.

دَمٌّ ودِمام — (τὸ) Ἐπίχρισμα, (ἡ) βαφή.

دمٌ ج. دِماء (دمى) — Αἷμα (τό).

دَميم ج. دِمام — (ὁ) Ἄσχημος, δυσειδής.

دَمامَة — Ἀσχημία (ἡ).

دَمَنَ، يدْمُنُ — Ἐλίπανε (ἀγρόν), ἔθεσε λίπασμα.

دِمْنٌ ودَمان — (τὸ) Λίπασμα, (ἡ) κόπρος.

إدْمان — Ἐθισμός (ὁ).

مُدْمِن — Ἔκδοτος (παραδομένος εἰς ἕξιν, πάθος).

دَمِيَ، يدْمَى — Αἱματοκυλίσθη, αἱματώθη.

دَمَّى، يُدَمِّي وأدْمَى — Αἱματοκύλισε, αἱμάτωσε.

دامٍ — Αἱμάσσων (ὁ).

دَمِيٌّ ودَمَوِيّ — Αἱματηρός (ὁ), αἱματώδης.

الدَّوْرَة الدَّمَوِيَّة — Ἡ Κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

دُمْيَة ج. دُمًى — Κοῦκλα (ἡ).

دَنَأَ، يدْنَأُ ودَنُؤَ — Κατέστη ἀγενής, ποταπός, χυδαῖος, εὐτελής.

دَناءَة — (ἡ) Ἀγένεια, ποταπότης, χυδαιότης, εὐτέλεια.

دَنِيء ج. أدْنِياء — (ὁ) Ἀγενής, ποταπός, χυδαῖος, εὐτελής.

دَنِسَ، يدْنَسُ وتَدَنَّسَ — Ἐμιάνθη, ἐκηλιδώθη, κατέστη μιαρός, ἀκάθαρτος.

دَنَسٌ ج. أدْناس — (ἡ) Μιαρότης, μίανσις, κηλίς, ἀκαθαρσία.

دَنِس (ج. أدْناس) ومُدَنَّس — (ὁ) Μιαρός, ἀκάθαρτος, ρυπαρός.

تدنيس — Μίανσις (ἡ).

دَنِفَ، يَدْنَفُ وأدْنَفَ — Ἐπεδεινώθη (ἀσθένεια), ἐχειροτέρευσε (κατάστασις).

دَنَفٌ — Ἐπιδείνωσις (ἀσθενείας), (τὸ) ἀνίατον.

دَنِفٌ ج. أدْناف — (ὁ) Ἀνίατος, (ὁ) σοβαρὰ ἀσθενής.

دَنَقَ، يَدْنُقُ — Ἦτο φειδωλὸς (σφικτοχέρης) τσιγκούνης

دانِقٌ — (τὸ) 1/6 τῆς δραχμῆς—Βλάξ — Κλέπτης.

دَنِيق ج. دُنُق — (ὁ) Φειδωλὸς (σφικτοχέρης), τσιγκούνης.

دَنَّ، يَدُنُّ ودندن — Ἐβόμβησε.

دَنٌّ ج. دِنان — (ἡ) Ὑδρία, στάμνα.

دَنين — (ὁ) Βόμβος, βόϊσμα (τό).

• دنو • دنا، يدنو وأدْنَى — Ἐπλησίασε.

دَناوَة — (ἡ) Συγγένεια, σχέσις, ἐγγύτης.

دانٍ ج. دُناة — (ὁ) Πλησίον, συγγενής, (ὁ) ἐγγύς.

دُنْيا ج. دُنًى — (ὁ) Κόσμος, (ἡ) Οἰκουμένη.

أدْنَى — (ὁ) Πλησιέστερος.

الشَّرْق الأدْنَى — Ἡ Ἐγγὺς Ἀνατολή.

دَهْرٌ ج. أدْهُر ودُهور — (ὁ) Αἰὼν (ἀτελεύτητον χρονικὸν διάστημα).

دَهِشَ، يَدْهَشُ واندَهَشَ — Ἐξεπλάγη, ἐξέστη, ἠπόρησε.

دَهَّشَ، يُدَهِّشُ وأدْهَشَ — Ἐξέπληξέ τινα.

دَهْشَة — Ἔκπληξις, ἔκστασις.

دَهِش ومَدْهوش ومُنْدَهِش — Ἔκπληκτος, ἐκστατικός.

دَهَقَ، يَدْهَقُ وأدْهَقَ — Ἐπλήρωσε (δοχεῖον), ἐγέμισε.

دِهاقٌ — (ὁ) Πλήρης, γεμᾶτος.

دَهَكَ، يَدْهَكُ — Ἔθραυσε, ἔθλιψε (ἔθριψε), ἐκοπάνισε

دِهْليز ج. دَهاليز — (ὁ) Διάδρομος.

دَهِمَ، يَدْهَمُ وداهم — Αἰφνιδίασε (ἐξάφνιασε), ἀφήρπασε.

دُهْمَة — (τὸ Μέλαν, (ἡ) μαυρίλα.

أدْهَم مث. دَهْماء — (ὁ) Μαῦρος, μέλας, ὑπομέλας.

مُداهَمة — (ὁ) Αἰφνιδιασμός, ἀφαρπαγή (ἡ).

دَهَنَ، يَدْهُنُ ودَهَّنَ — Ἤλειψε, ἔβαψε κν. ἐμπογιάτισε.

داهَنَ، يُداهِنُ — Ἐκολάκευσε, ὑπεκρίθη.

دُهْن ج. أدْهان — (τὸ) Πάχος, λίπος, (ἡ) ἀλοιφή.

دَهْن ودِهان — (τὸ) Ἄλειμμα, (τὸ ἀλειμματοκέρι, (ἡ) χρῖσις, (τὸ) χρῖσμα.

دَهَّان — (ὁ) Ἀλείφων — (ὁ) Πωλητὴς λίπους.

مُدْهِن — (ὁ) Παχύς, (ὁ) ἔχων λίπος.

مُداهِن — (ὁ) Κόλαξ.

مُداهَنَة — (ἡ) Κολακεία, ὑποκρισία, προσποίησις.

دَهْوَرَ، يُدَهْوِرُ — Κατεκρήμνισε.

تَدَهْوَرَ، يَتَدَهْوَرُ — Κατεκρημνίσθη, κατέρρευσε.

تَدَهْوُر — (ἡ) Κατακρήμνισις.

دَهِيَ يَدْهَى — Κατέστη πανοῦργος, δόλιος.

دَهاء — (ἡ) Ἐξυπνάδα, ὀξύνοια, ἀγχίνοια, πανουργία, δόλος (ὁ).

داهٍ (ج. دُهاة) وداهِيَة — (ὁ) Ἀγχίνους, ἔξυπνος, δεινὸς—Πανοῦργος, δόλιος.

داهِيَة ج. دَواهٍ — (ἡ) Συμφορὰ (βαρεῖα), (τὸ) δυστύχημα.

دَواء — Φάρμακον (τό).

دَوَّخَ، يُدَوِّخ — Ὑπέταξε, κατέλαβε (τόπον), ὑπεδούλωσε — Ἐζάλισε.

دَوْخَة — (ἡ) Ζάλη, σκοτοδίνη.

دائخ — Ζαλισμένος (ὁ).

دُودَة ج. ديدان — Σκώληξ (ὁ).

دودَة القَزّ — Μεταξοσκώληξ (ὁ).

« دور « دَوَّرَ، يُدَوِّر وأدار — Ἐγύρισέ τι περιέστρεψέ τι.

أدار، يُدير — Διηύθυνε – Περιέστρεψε.

إسْتَدارَ، يَسْتَدير — Περιεστράφη, ἐγύρισε κύκλῳ— Κατέστη στρογγύλος.

دارٌ ج. دِيار ودُور — (τὸ) Οἴκημα, οἰκία, οἶκος, σπίτι.

دائِر — (ὁ) Γυρίζων, περιστρεφόμενος—(ὁ) Κυκλοτερής.

دائِرَة ج. دَوائِر — (ὁ) Κύκλος, (ἡ) περιφέρεια, περιοχή.

الدوائر الرَّسْمِيَّة — Οἱ Ἐπίσημοι κύκλοι.

دائِرَة المَعارِف — Ἐγκυκλοπαιδεία (ἡ).

دَوْرٌ ج. أَدْوار — (ἡ) Στροφή, περιστροφή, σειρὰ — (ὁ) Ὄροφος — Περίοδος, στάδιον, ρόλος.

دَوْرَة — (ἡ) Κυκλοφορία, στροφή, (ὁ) γῦρος—Περιπολία—Σύνοδος.

دَوْرَةُ المِياه — Ἀποχωρητήριον (τό).

دَوْرِيّ — Περιοδικὸς (ὁ).

دَوْرِيَّة — (ἡ) Περιπολία, περίπολος.

دُوار — (ὁ) Ἴλιγγος, ζάλη, σκοτοδίνη.

دُوار البَحْر — (ἡ) Ναυτίασις, ναυτία.

دَوَران — (ἡ) Κυκλοφορία, στροφή.

دَيْرٌ ج. أَدْيِرَة — (ἡ) Μονή, μοναστήριον.

إدارَة — (ἡ) Διεύθυνσις, (τὸ) Διευθυντήριον.

مَجْلِس الإدارَة — Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

اسْتِدارَة — (ἡ) Στρογγυλότης, κυκλικότης.

مَدار — Τροχιά (ἡ).

مدارُ السَّرَطان — Ὁ Τροπικὸς τοῦ Καρκίνου.

مَدار الجَدْي — Ὁ Τροπικὸς τοῦ Αἰγόκερω.

مُدير — (ὁ) Διευθύνων, Διευθυντὴς —(ὁ) Μουδίρης, νομάρχης.

مُدِيرِيَّة — (ἡ) Μουδιρία, νομός, νομαρχία.

مُسْتَدير ومُدَوَّر — (ὁ) Στρογγύλος, κυκλοτερής, κυκλικός.

دَوْزَن — Ἐχόρδισε (μουσ. ὄργανον).

« دوس « دَوَّاسَة ومِدْوَس — (τὸ) Ποδεῖον (πιάνου), πηδάλιον (ποδηλάτου).

« دول « دَوَّلَ، يُدَوِّل — Διεθνοποίησε.

داوَل ، يُداوِل — Ἐνήλλαξε, ἔθεσεν εἰς διαδοχήν, κυκλοφορίαν.

أدال ، يُديل — Μετεβίβασεν (ἐξουσίαν κ.λ.π.).

تداول ، يتَداوَل — Ἐκυκλοφόρησε — Διεπραγματεύθη, συνεσκέφθη.

دَوْلة ج . دُوَل — Ἐπικράτεια (ἡ).

مَجلس الدَّولة — Συμβούλιον ἐπικρατείας.

وزير الدَّولة — Ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου.

دَوْلي — Διεθνής (ὁ).

دَوالي — (ὁ) Κιρσὸς (ἀσθένεια φλεβῶν).

دَوَالَيْك — Ἐκ περιτροπῆς, ἐναλλάξ.

تَداوُل — (ἡ) Κυκλοφορία, ἐναλλαγή.

تدويل — Διεθνοποίησις (ἡ).

مُداوَلة وتداوُل — (ἡ) Διαπραγμάτευσις, σύσκεψις.

مُتَداوَل — (ὁ) Κυκλοφορῶν, (ὁ) ἐν κυκλοφορίᾳ, ἐν χρήσει.

» دوم « داوَم ، يداوِم على — Ἐξηκολούθησε, ἔπραξέ τι συνεχῶς, ἀδιακόπως.

أدام ، يُديم — Διηώνισε, κατέστησέ τι παντοτεινόν, διηνεκές.

اسْتدام ، يسْتَديم — Διήρκεσε, ἐξηκολούθησε.

دَوْم — Εἶδος φοινικοδένδρου (καρπὸς σκληρότατος).

دَوَام واسْتِدامة — (ἡ) Ἐξακολούθησις, διάρκεια, αἰωνιότης — Μονιμότης (ἡ).

دَواماً وعلى الدوام ودائماً — Πάντοτε, αἰωνίως, συνεχῶς, διαρκῶς, ἀδιακόπως.

دُوّامة ج . دُوّام — (ἡ) Δίνη (ὕδατος)— (ἡ) Σβοῦρα (παίγνιον).

ما دام — Ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ.

مُدام ومُدامة — Οἶνος (ὁ).

مُداوَمة — Ἐξακολούθησις, καρτερία, ἐγκαρτέρησις, ἐπιμονή.

مُسْتَديم ودائم — Παντοτεινός, διαρκής, συνεχής, αἰώνιος, μόνιμος.

» دون « دَوَّن ، يُدَوِّن — Ἐνέγραψε, κατέγραψε, κατεχώρισε (εἰς μητρῷα).

دُونٌ — Εὐτελής, χαμερπής, χαμηλός.

دُونَ — Κατώτερος, ὑποδεέστερος.

بِدُون — Ἄνευ, χωρίς.

دُونَكَ — Λάβε, πάρε.

ديوان ج . دَواوين — Δικαστήριον—Γραφεῖον — Ποιητικὴ συλλογή—Καναπὲς (ντιβάνι).

دَوَى ، يدوي ودَوِيّ — Ἤχησε, ἐκρότησε, ἐβόμβησε.

داوَى ، يُداوِي — Ἐθεράπευσε, ἐνοσήλευσε.

داوٍ — Ἠχηρός (ὁ).

دَواء ج . أدْوِية — Φάρμακον (τό).

دَواة ودَوايَة ج . دُوِيّ — Μελανοδοχεῖον (τό).

دَوِيّ — (ὁ) Ἦχος, κρότος.

مُداواة — (ἡ) Νοσηλεία, θεραπεία.

دَيْجور — (τὸ) Σκότος, ζόφος.

دَيْدَبان — Φύλαξ (ὁ).

ديسمبر — Δεκέμβριος (μήν).

ديكٌ ج . دِيَكة ودُيوك — Πετεινὸς (ὁ).

• دين • أدان ، يدين — Ἐδάνεισε—Κατεδίκασε, κατέκρινε.

اَسْتَدان ، يستدين — Ἐχρεώθη, ἐδανείσθη.

تَدَيَّن ، يتدين بـ — Ἔσχεν ἢ ἠσπάσθη θρήσκευμα, δόγμα.

دَيْن ج. دُيون وأدْيُن — (τὸ) Χρέος, ὀφειλή (ἡ).

دِين (ج. أدْيان) ودِيانة — (ἡ) Θρησκεία, θρήσκευμα (τό).

يَوْمُ الدِّين — Ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

دَيِّن ومُتَدَيِّن — (ὁ) Θρῆσκος, θεοσεβής, εὐλαβής.

دَيْنونة — (ἡ) Κρίσις, ἡμέρα κρίσεως.

دَيَّان ومُدين — Κριτής (ὁ).

دائن — (ὁ) Πιστωτής, δανειστής (ὁ).

تَدَيُّن — (ἡ) Θεοσέβεια, θρησκεύειν (τό), εὐλάβεια (ἡ).

مُدان ومَدين ومَدْيون — (ὁ) Ὀφειλέτης, χρεώστης, χρεωμένος.

مُدان — Ἔνοχος (ὁ).

مَدين — (ὁ) Εὐγνώμων, ὑπόχρεως.

دينار ج. دَنانير — (τὸ) Δηνάριον (νόμισμα).

دِيَة ج. ديات (ودى) — (ἡ) Ἐκδίκησις, ἀντίποινον (τό).

(الذال) ذ = 700

ذأب ، يذأب — Ἐφόβισε — Περιεφρόνησε.

ذُؤابة ج. ذَوائِب — (τὸ) Λοφεῖον, βόστρυχος (τοῦφα μαλλιῶν)—Κορυφὴ (ὄρους).

ذِئب ج. ذِئاب — Λύκος (ὁ)

ذَأَم ، يذأم — Ἔψεξε, ἐπέπληξε, κατέκρινε, ἐξηυτέλισε.

ذَأْم — (ὁ) Ψόγος, ἐλάττωμα (τό).

ذَئِر ، يذأر — Ὠργίσθη, ἠγανάκτησε — Συνήθισέ τι, ἐξοικειώθη.

ذا ج. أولاءُ — Οὗτος, ὅδε.

ذاب ، يَذوب (ذوب) — Ἔλυωσε, ἐτάκη διελύθη.

ذات (ج. ذَوات) مذ. ذُو — Τίς (ἀόρ. ἀντων.), κάποια—(ἡ) Κάτοχος—Ἑαυτός.

حُب الذات — Ἐγωϊσμός, φιλαυτία.

الاعتماد على الذات — Αὐτοπεποίθησις.

إنكار الذات — Ἄρνησις ἑαυτοῦ, αὐταπάρνησις.

ذاتيّة — (ἡ) Προσωπικότης, ἰδιότης (ἡ).

ذاد ، يَذود عن (ذود) — Ἀπώθησε— Ἠμύνθη, ὑπερήσπισε

ذاع ، يَذيع (ذيع) — Διεδόθη, ἐξηπλώθη (εἴδησις).

ذاق ، يَذوق (ذوق) — Ἐγεύθη, ἐδοκίμασε.

ذاك وذَلِك ج. أولئك — Ἐκεῖνος.

ذَبّ ، يَذُبّ عن — Ἀπώθησε—Ἠμύνθη, ὑπερήσπισε.

ذُبابة ج. ذُباب — (ἡ) Μυῖα κν. μύγα.

مِذَبَّة — Ἐκμυιαστήριον (τό).

ذَبَح ، يذبح — Ἔσφαξε, ἐφόνευσε — Ἐθυσίασε.

ذَبْح — (ἡ) Σφαγή, (τὸ) σφάξιμον.

ذُبَحة — (ἡ) Λαρυγγῖτις (ἀσθένεια).

ذُبحة صَدْرِيّة — Στηθάγχη (ἡ).

ذَبِيحَة ج . ذَبائح (τὸ) Θῦμα, (ἡ) θυσία.

مَذْبَح ج . مَذابح Θυσιαστήριον (τό).

مَذْبَحَة Σφαγή (ἡ).

مَذْبوح وذَبِيح Σφάγιον (τό), σφακτόν.

ذَبْذَبَ ، يُذَبْذِب وتذَبْذَب Αἰωρήθη, ἐταλαντεύθη.

ذَبْذَبَة وتذَبْذُب Αἰώρησις, ταλάντευσις.

مُذَبْذِب ومُتَذَبْذِب (ὁ) Ταλαντευόμενος — Ἀναποφάσιστος.

ذَبُلَ ، يذْبُل Ἐμαράνθη.

ذابِل ج . ذُبُل Μαραμένος (ὁ).

ذُبالَة ج . ذُبال Φυτίλι (τό).

ذُبول Μαρασμός.

ذَحْل ج . ذُحول (ἡ) Ἐκδίκησις, (τὸ) μῖσος.

ذَخَرَ ، يذْخَر وإدَّخَر Ἐθησαύρισε · Ἀπεταμίευσε

ذَخيرَة ج . ذَخائر وذُخُر ج . أذْخار

Ἀπόθεμα, πολεμεφόδιον, παρακαταθήκη (προμηθειῶν, χρημάτων κ.λ.π.)

ذَرَأَ ، يذْرَأ Ἔπλασε, ἐδημιούργησε.

ذَرِبٌ ج . ذُرْب (ὁ) Δηκτικὸς (λόγος), ὀξὺς — Ὀξύνους, ἀγχίνους.

ذُرَّاح ج . ذَرارِيح (ἡ) Μυῖα ἱσπανική.

ذَرَّ ، يذُرّ Ἐσκόρπισε, διεσκόρπισε — Ἐρράντισε.

ذَرَّة ج . ذَرّ (τὸ) Ἄτομον, μόριον —(ὁ) μύρμηξ (μικρός).

ذُرِّيَّة ج . ذَراريّ (ὁ) Ἀπόγονος.

النظرية الذرية (ἡ) Ἀτομικὴ θεωρία.

ذَرَعَ ، يذْرَع Ἐμέτρησε (διὰ πήχεων).

ذرَّع ، يذَرِّع وتذَرَّع Ἐμεσίτευσε, ἐπλησίασέ τινα δι' ἐνδιαμέσου, μεσολαβητοῦ.

ذَرْع (ἡ) Ἰσχύς, δύναμις, ἱκανότης.

ضاق ذَرْعاً بـ Κατέστη ἀνίκανος διά τι.

ذِراع ج . أذْرُع (ὁ) Πῆχυς — (ὁ) Βραχίων.

واسِع الذِّراع Ἱκανὸς (ὁ).

ذَريع (ὁ) Ταχὺς — Εὐρὺς—Βδελυρὸς — (ὁ) Μεσολαβῶν.

ذَرِيعَة ج . ذَرائِع (τὸ) Μέσον, διάμεσον, μέντιουμ.

ذَرَفَ ، يذْرِف Ἐδάκρυσε (ὀφθαλμός)

ذَرْقُ الطُّيور (τὸ) Περίττωμα (πτηνῶν).

ذَرَى ، يَذْرِي وذَرَّى Ἐλίχνισε (σιτηρά)— Ἐξανέμισε.

أذْرَى ، يُذْرِي Ἐτίναξε, ἀπετίναξε—Ἔχυσε δάκρυ (ὀφθαλμός).

تَذَرَّى ، يتَذَرَّى واسْتَذْرَى Προσέφυγε ἐζήτησε καταφύγιον, κατέφυγε.

ذُرَة (ὁ) Ἀραβόσιτος κν. ντοῦρα (ἡ) καλαμπόκι.

ذَرًى (τὸ) Καταφύγιον, προστασία, σκέπη—Αὐλὴ (οἰκίας).

ذِرْوَة ج . ذُرًى Κορυφὴ (ἡ).

مِذْرًى ومِذْراة (ἡ) Δίκελλα (κτένιον λιχνίσματος).

ذَعَرَ ، يذْعَر وأذْعَر Ἐφόβισε, ἐτρόμαξέ τινα ἐπτόησε.

ذُعْر (ὁ) Τρόμος, φόβος, (ἡ) φρίκη.

ذُعَرَة (ἡ) Σεισοπηγίς κν. σουσουράδα (πτηνόν).
ذَعْف وذُعاف ج. ذُعف (τὸ Δηλητήριον θανατηφόρον.
مَوْت ذُعاف Θάνατος ἀκαριαῖος.
ذَعِن ، يذْعن وأذْعن Ὑπήκουσε, ὑπετάγη, ἐπειθάρχησε.
إذْعان Ὑποταγή, ὑπακοή, πειθαρχία, εὐπείθεια.
مُذْعِن Εὐπειθής, πειθαρχικός.
ذَفَرٌ Δυσωδία (ἡ).
ذَفِر وأذْفَر مث . ذَفْراء Δυσώδης (ὁ).
ذَقَنٌ ج. ذُقون (ὁ) Πώγων κν. πηγοῦνι.
ذَكَر ، يذْكُر Ἀνέφερε, εἶπε, ἐμνημόνευσε.
ذَكَّر ، يُذَكِّر وأذْكَر Ἐνεθύμησε — ὑπέμνησε, ἀνέμνησε.
ذَكَّر Μετέτρεψεν εἰς ἀρσενικὸν (γρμτ.).
ذَاكَر ، يُذَاكِر Ἐμελέτησε.
إسْتَذْكَر، يَسْتَذْكِر Ἐνεθυμήθη.
تَذَاكَر ، يتذَاكَر في Συνωμίλησε, συνδιελέχθη.
ذَكَرٌ ج. ذُكور (ὁ) Ἄρρην, (τὸ) ἄρρεν.
ذِكْر (ἡ) Μνήμη, ἀνάμνησις, μνεία.
سالف الذِّكْر (ὁ) Προαναφερθείς, προμνημονευθείς.
ذِكْر وذُكْرَة Φήμη, κλέος.
ذِكْرَى (ἡ) Ἀνάμνησις, ἐπέτειος — Μνημόσυνον.
ذاكِرَة (τὸ) Μνημονικόν, μνήμη.

تَذْكِرَة ج . تَذَاكِر (τὸ) Εἰσιτήριον.
تِذْكار (ἡ) Ἀνάμνησις, (τὸ) ἐνθύμιον.
تَذْكِير (ἡ) Ὑπόμνησις, ἐνθύμησις —(ἡ) Ἰδιότης τοῦ ἄρρενος.
مُذَكَّر (ὁ) Ἀρσενικός, (τὸ) ἀρσενικὸν (γένος).
مُذَكِّرَة (τὸ) Ὑπόμνημα.
مَذْكور (ὁ) Προλεχθείς, προαναφερθείς, προειρημένος.
ذكو ، ذَكا ، يذْكو Ἐπυρακτώθη (φωτιά), ἐδυνάμωσε.
ذَكِيَ ، يذْكَى Κατέστη ἔξυπνος, ἀγχίνους, ὀξύνους, εὐφυής.
ذَكَّى ، يُذَكِّي Ἐπυράκτωσε (φωτιάν) — Προσέφερε θυσίαν.
ذَكاء (ἡ) Ἐξυπνάδα, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
ذَكِيّ ج. أذْكياء (ὁ) Ἔξυπνος, εὐφυής, ἀγχίνους.
ذَكِيُّ الرَّائحة Εὐώδης (ὁ).
ذَلِق وذَليق (ὁ) Εὐφραδής, εὔγλωττος, εὔστροφος — Ὀξύς, αἰχμηρός.
ذَلاقة Εὐφράδεια, εὐγλωττία — Ὀξύτης, αἰχμηρότης.
ذَلِك مث . تِلْك ج. أولئك Ἐκεῖνος.
بَعْدَ ذلك Μετὰ ταῦτα, κατόπιν, ἀκολούθως.
مع ذلك Ἐν τούτοις, ὅμως, μ' ὅλα ταῦτα.
ذَلّ ، يذِلّ Ἐταπεινώθη, ἐξηυτελίσθη, ἐξέπεσεν (ἠθικῶς), ὑπετάγη.
ذَلَّل، يُذلِّل Ὑπερεπήδησε, διηυκόλυνε.
أذَلّ ، يذِل وإسْتَذَلّ Ἐταπείνωσε, ἐξηυτέλισε — Ὑπέταξε.

تذلّل ، يتذلل — Ἐταπεινώθη.
ذُلّ وذِلّة وإذلال — (ἡ) Ταπείνωσις, ἐξευτελισμός, δουλοπρέπεια, ὑποταγή.
ذَلول وذَلُولي — (ὁ) Ἤπιος, ἁπλοῦς, μειλίχιος.
ذَليل ج. أذِلاء وأذِلّة — (ὁ) Ταπεινός, εὐτελής, δουλοπρεπής.
تذليل — (ἡ) Διευκόλυνσις, ὑπερπήδησις.
ذَمَر ، يذمُر — Ἔψεξε, ἐμέμφθη, ἐπέπληξε—Ἐβρυχήθη (λέων).
تذَمَّر ، يتذمّر على — Ἐμεμψιμοίρησε, ἐγόγγυσε.
تذمّر — Μεμψιμοιρία.
متذمّر — Μεμψίμοιρος.
ذِمار — (ἡ) Τιμή, ἀξιοπρέπεια, ὑπόληψις.
ذمّ ، يذُمّ — Ἐμέμφθη, ἔψεξε, κατέκρινε ἐπετίμησε.
ذَمّ (ج. ذُمُوم) ومَذَمّة — (ἡ) Μομφή, ψόγος, κατάκρισις.
ذِمّة ج. ذِمَم — Συνείδησις—Προστασία, ὑποχρέωσις (ἠθική), ἐγγύησις ἀσφάλεια.
أهلُ الذمّة — Οἱ πρεσβεύοντες Θεὸν (Χριστιανοί, Ἰουδαῖοι εἰς Ἰσλαμικὰς χώρας).
في ذِمّة الله — Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θεοῦ.
في ذِمّتي — Ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς μου.
ذِمّي — (ὁ) Χαίρων τῆς προστασίας τοῦ Ἰσλάμ.
ذَميم ومَذْموم — (ὁ) Ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος.
ذنب ، أذنَب ، يُذنِب — Ἡμάρτησε, ἔπταισε, ἔσφαλε.

ذَنْب ج. ذُنوب — (τὸ) Κρῖμα, ἁμάρτημα, σφάλμα.
ذَنَب ج. أذناب — Οὐρά (ἡ).
مُذنِب — (ὁ) Πταίστης, ἔνοχος, ἁμαρτωλός.
مُذَنَّب — (ὁ) Ἔχων οὐράν.
نَجْم مُذَنَّب — (ὁ) Κομήτης.
ذَهَب ، يذهَب — Ἐπῆγε, μετέβη
ذَهَبَ أدْراجَ الرِّياح — Διεσκορπίσθη, ἐξηνεμίσθη.
ذَهَّب ، يُذَهِّب وأذْهَب — Ἐπεχρύσωσε.
أذْهَب ، يُذْهِب — Ἀπέπεμψε, ἐξαπέστειλε, ἐξηφάνισε.
تَمَذْهَب، يتمذهب — Ἠσπάσθη θρησκείαν ἢ δοξασίαν.
ذَهَب — (ὁ) Χρυσὸς (μάλαμα).
ذَهَب أبيَض — (ἡ) Πλατίνη (μέταλλον).
ذهبي — Μαλαματένιος.
ذَهاب — (ἡ) Μετάβασις (πηγαιμός).
ذاهِب — (ὁ) Μεταβαίνων, (ὁ) πηγαίνων (ὁ) βαδίζων.
مَذْهَب ج. مَذاهِب — Δοξασία φρόνημα
مُذَهَّب — (ὁ) Ἐπιχρυσωμένος ἐπίχρυσος.
ذَهِل ، يذهَل وانذَهَل — Ἐξεπλάγη, κατεπλάγη, ἐσάστισε.
أذْهَل ، يُذْهِل عن — Ἐξέπληξε, κατέπληξε.
ذُهول وإنْذِهال — (ἡ) Ἔκστασις, ἔκπληξις.
ذاهِل ومَذْهول مُنْذَهِل — (ὁ) Ἐκστατικός, ἔκπληκτος.

ذِهْنٌ ج. أذْهان — (τὸ) Λογικόν, (ἡ) νοημοσύνη, διάνοια.

ذُو مث. ذات — (ὁ) Κάτοχος, κτήτωρ (ὁ) ἔχων.

ذُو مال — (ὁ) Κάτοχος περιουσίας.

« ذوب » ذَوَّبَ، يُذَوِّبُ وأذاب — Ἔτηξε, ἔλυωσε (στερεὸν εἰς ὑγρόν).

ذائِبٌ — (ὁ) Τετηγμένος (λυωμένος), διαλελυμένος.

ذَوَبان — (ἡ) Τῆξις, διάλυσις (λυώσιμον).

« ذود » ذَوْدٌ — (ἡ) Ὑπεράσπισις, προστασία—Μερικά (ἀπὸ 3-10).

مِذْوَد ج. مَذاوِد — Φάτνη (ἡ).

« ذوق » ذَوْق — (ἡ) Γεῦσις (αἴσθησις).

مَذاق — (ἡ) Γεῦσις (νοστιμάδα).

ذَوَى، يَذْوِي وذَوِيَ، يَذْوَى — Ἐμαράνθη.

ذاوٍ — Μαραμένος (ὁ).

«ذيع» أذاعَ، يُذيع — Διέδωσε, μετέδωσε, ἐραδιοφώνησε, ἐξέπεμψε.

ذائِع — (ὁ) Διαδεδομένος (ξακουσμένος.

ذائِع الصِّيت — (ὁ) Περίφημος, (ὀνομαστός) ξακουστός.

ذُيوع — Δημοτικότης.

إذاعَة — (ἡ) Διάδοσις, μετάδοσις ἐκπομπή.

مُذيع — (ὁ) Ἐκφωνητής—(ὁ) Διαδίδων.

ذَيَّلَ، يُذَيِّلُ الكتابَ — Προσέθηκε παράρτημα (εἰς βιβλίον), προσέθεσαν ὑστερόγραφον.

ذَيْلٌ ج. ذُيول — (ἡ) Οὐρά—(τὸ) Ἄκρον, τέλος, κράσπεδον.

طاهر الذَّيْل — Ἄσπιλος, ἁγνός.

ذُيول — (αἱ) Συνέπειαι, τὰ ἐπακόλουθα.

تَذْييل وذَيْل — (τὸ) Συμπλήρωμα, παράρτημα.

ذَيْمٌ وذامٌ — Ἐλάττωμα—Ὄνειδος, αἶσχος.

(الراء) ر = 200

رَأَسَ، يرْأس وتَرَأّس — Προήδρευσε, προέστη, ἡγήθη.

رأس ج. رُؤُوس ورُءُوس — (ἡ) Κεφαλὴ—(τὸ) Ἀκρωτήριον.

رأس مال — (τὸ) Κεφάλαιον (ἀριθμ.).

رأساً — Κατ' εὐθεῖαν, ἄνευ διαμέσου.

رَئيس ج. رُؤَساء — (ὁ) Πρόεδρος, ἡγούμενος, ἡγέτης, προεστώς (ὁ).

رَئيس الوُزَراء — Πρωθυπουργός (ὁ).

رَئيس الدَّير — (ὁ) Ἡγούμενος Μονῆς.

رَئيسي — (ὁ) Κυριώτερος, (ὁ) πρωτεύων, βασικός.

رِئاسَة ورِياسَة — (ἡ) Προεδρεία, ἡγεσία.

مَرْؤُوس — (ὁ) Ὑποτελής, ἐξηρτημένος.

رَأَفَ، يرْأف بِـ — Ηὐσπλαγχνίσθη, ἠλέησε, συνεπάθησε.

رَأْفَة — (ἡ) Εὐσπλαγχνία, (τὸ) ἔλεος, (ὁ) οἰκτιρμός, συμπάθεια.

رَؤُوف ورَءُوف — (ὁ) Εὔσπλαγχνος, οἰκτίρμων, ἐπιεικής

رَأَى، يَرَى — Εἶδε.

رآءى ، يُرآئي — 'Υπεκρίθη, προσεποιήθη.

أرَى ، يُرَى — Ἔδειξε.

إرْتَأى ، يَرْتَأي — Ἐφρόνησε ἦτο τῆς γνώμης, ἐθεώρησε —Ἐγνωμοδότησε.

ترَآءى ، يترآءى له — Ἐφάνη τινί τι.

رَأي ج . آراء — (ἡ) Γνώμη, ἰδέα.

الرأيُ العام — Ἡ Κοινὴ γνώμη.

رُؤْيا ج . رُؤًى — (τὸ) Ὄνειρον —Ἀποκάλυψις.

سِفْر الرُؤْيا — Ἡ Θεία Ἀποκάλυψις (βιβλίον).

رِياء ومُراءاة — (ἡ) Ὑποκρισία, προσποίησις.

رِئَة ج . رِئات — Πνεύμων (ὁ).

ذاتُ الرِئَة — (ἡ) Πνευμονία (ἀσθένεια).

رِئَوِي — Πνευμονικός (ὁ).

مَرْئيّ — (ὁ) Ὁρατός, θεατός.

مُراءٍ ج . مُراؤُون — Ὑποκριτής (ὁ).

مَرْأى — (ἡ) Θέα, θέαμα, ὄψις.

مِرآة ج . مَرايا — (ὁ) Καθρέπτης, κάτοπτρον (τό).

راب ، يَروب (روب) — Ἔπηξε ἢ ἐπυκνώθη (γάλα)—Κατέστη ὀξύγαλα (γάλα).

راب ، يَريب وأراب (ريب) — Ἔθεσέ τινα εἰς ἀμφιβολίαν.

راث ، يَروث (روث) — Ἐκόπρισε (ζῷον), ἐξεκένωσε (κόπρον).

راث ، يَريث وترَيَّث (ريث) — Ἐβράδυνε, ἠργοπόρησε, ἔκαμέ τι σιγά-σιγά.

راج ، يَروج (روج) — Ἐκυκλοφόρησε (νόμισμα κλπ.)—Εἶχε ζήτησιν (ἐμπόρευμα), διεδόθη.

راح ، يَروح (روح) — Ἔφυγε, ἀνεχώρησε.

راح ، يَريح (روح) — Ἐμύρισε, ᾐσθάνθη τι διὰ τῆς ὀσμῆς.

راح ، يَراح (روح) — Ἀερίσθη (δωμάτιον κλπ.)—Κατέστη ἀνεμώδης (ἡμέρα), ἐξετέθη εἰς ἄνεμον.

راد ، يَرود (رود) — Ἀνεζήτησε, ἠρεύνησε, διηρεύνησε.

راز ، يَروز (روز) — Ἐδοκίμασέ τι, ἔλαβε πεῖράν τινος, ἐζύγισε, ἐστάθμισε.

راش ، يَريش وريَّش وأراش (ريش) — Ἐπτέρωσέ τι, ἔθεσε πτερὰ ἢ ἐστόλισε διὰ πτερῶν.

راش وترَيَّش وارْتاش — Συνεσώρευσε ἀγαθά, ἐπλούτισε, ἐκαλοτυχίσθη.

راض ، يَروض وروَّض (روض) — Ἐδάμασε, ἐξημέρωσε (ζῷον)—Ἐξεγύμνασε.

راع ، يروع وإرْتاع (روع) — Ἐφοβήθη, ἐπτοήθη.

راع ، يروع ويَريع — Ἐπέστρεψε, ἐπανῆλθε.

راغ ، يَروغ (روغ) — Ὑπεξέφυγε, ἔφυγε κρυφίως, δολίως.

راغ إلى — Ἔκλινε πρός, ἔρρεψε πρός.

راغ على — Ἐφώρμησε, ἐπῆλθε κατά τινος.

راق ، يروق (روق) — Κατέστη διαυγής, καθαρός.

راقَهُ الأمرُ — Ἔτερψέ τινά τι, ἤρεσέ τινί τι, ηὔφρανέ τινά τι.

رام ، يَروم (روم) — Ἐπεθύμησε, ἐπόθησε, ἐλαχτάρησε.

رام ، يَريم (ريم) — Διέμεινε ἢ παρέμεινεν (εἰς τόπον)—Ἐπουλώθη (πληγή)—Ἔκλινε.

رام عن — Ἐγκατέλειψε (τόπον), ἀπεμακρύνθη.

ما رام يَعْمَل — Δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζηται, εἰργάσθη συνεχῶς.

رايَة (ري) — Σημαία (ἡ).

ربَّ، يَرُبُّ، ورَبَّب وتَرَبَّب — Ἀνέθρεψε ἢ ἐμεγάλωσέ τις τέκνον.

رَبَّ القومَ — Ἡγήθη λαοῦ, ἡγεμόνευσε.

رَبّ ج. أرْباب — (ὁ) Κύριος, (ὁ) Θεός.

رَبّ البَيْت — Οἰκοδεσπότης (ὁ).

رُبّ ومُرَبَّب — (τὸ) Γλυκόν.

رُبَّ ورُبَّما — Ἴσως.

رابّ مُرَبِّب — Πατρυιός (ὁ).

رابَّة — Μητρυιά (ἡ).

رَباب — (τὸ) Μπουζοῦκι (μουσ. ὄργανον).

رُبّان السفينة — Πλοίαρχος (ὁ)

رَبِيب ج. أرِبَّة — (ὁ) Ἑτεροθαλὴς υἱός.

رَبِيبَة ج. رَبائب — (ἡ) Ἑτεροθαλὴς θυγάτηρ—(ἡ) Τροφός.

رَبَت، يَرْبِت — Ἐθώπευσε.

رَبْت — Θωπεία (ἡ).

رَبِح، يَرْبَح — Ἐκέρδισε.

رَبَّح، يُرَبِّح وأرْبَح — Ἔκαμέ τινα νὰ κερδίσῃ

رِبْح — Τόκος (ὁ).

رِبح بَسيط — Τόκος ἁπλοῦς (ὁ).

رِبح مُرَكَّب — Τόκος σύνθετος (ὁ).

رِبح فاحِش — Αἰσχροκέρδεια (ἡ).

رابِح ومُرْبِح — (ὁ) Κερδίζων, ἐπικερδής.

رَبَص، يَرْبُص وتَرَبَّص بـ — Ἐνήδρευσε, παρεμόνευσε, ἐκαιροφυλάκτησε.

تَرَبُّص — (τὸ) Παραμόνευμα, καιροφυλάκτησις.

مُتَرَبِّص — (ὁ) Ἐνεδρεύων, παραμονεύων.

رَبَض، يَرْبِض — Ἐδίπλωσε τὰ πόδια (ζῷον).

رَبَض ج. أرْباض — (τὸ) Προάστειον, περίχωρον.

مَرْبِض ج. مَرابِض — (ἡ) Μάνδρα, (τὸ) περίφρακτον (διὰ ζῷα).

رَبَط، يَرْبُط — Ἔδεσε, συνέδεσε.

رابَط، يُرابِط الجَيْش — Ἐγκατεστάθη (στρατός), ἔθεσε πόδα.

إرْتَبَط، يَرْتَبِط — Ἐδέθη, συνεδέθη, ἐσχετίσθη.

رَبْط — (ἡ) Δέσις, σύνδεσις, δέσιμον (τό).

رِباط ج. رُبُط — (ὁ) Ἱμὰς (κορδόνι)—(ὁ) Ἐπίδεσμος—Δεσμός.

رِباط الرَقَبَة — Λαιμοδέτης (ὁ).

رَبْطَة — (ἡ) Δέσμη, δέμα.

رَبْطَة الجَوْرَب أو السَّاق — Καλτσοδέτα.

رابِط — (ὁ) Δένων, (ὁ) συνδέων—(ὁ) Μοναχός, ἀσκητής.

رابِط الجَأْش — Ψύχραιμος (ὁ).

رابِطَة وإرْتِباط — Σχέσις, συνάφεια, δεσμός, σύνδεσμος.

مَرْبَط ج. مَرابِط — (ὁ) Σταῦλος.

مِرْبَط — (τὸ) Σχοινίον, (ὁ) βρόχος.

مُرتَبِط ، ومَرْبوط — (ὁ) Δεμένος, συνδεδεμένος—(ὁ) Δέσμιος—Σχετικός.

رَبَع ، يَرْبَع — Ἐστάθη, συνεκρατήθη — Ἐσήκωσε βάρη, ἀλτῆρας—Ἔλαβε τὸ 1/4 τινός.

رَبَعَت عَلَيْه الحُمّى — Εἶχε τεταρταῖον πυρετόν [κάθε 4 ἡμέρας).

رَبَّع ، يُرَبِّع — Κατέστησέ τι τετράγωνον, ἐτετραγώνισε.

رُبْع (¼) ج. أَرْبَاع — (τὸ) Τέταρτον (1/4).

رَبْع ج. رُبوع — (τὸ) Μέγαρον, οἴκημα (μέγα).

رَبْعة — Κοντόχονδρος (ὁ).

رابِع مث. رابِعَة — Τέταρτος (ὁ).

رابعاً — Τέταρτον (4ον).

رَبّاع — (ὁ) Σηκώνων βάρη.

رُباعيّ — (ὁ) Τετραμερής, τετρασύλλαβος (γρμτ.).

رباعيات — Τετράστιχα (ποιήματα).

رَبيع — Ἄνοιξις (ἡ).

رَبيع الأوّل — Ὁ 3ος Ἰσλαμικὸς μήν.

رَبيع الآخِر — Ὁ 4ος Ἰσλαμικὸς μήν.

أَرْبَع مذ. أَربَعَة (٤) — Τέσσαρες (4).

أربعون (٤٠) — Τεσσαράκοντα (40).

تَربيع — Τετράγωνον (ἀριθμοῦ) π χ. 5².

مُرَبَّع — (τὸ) Τετράγωνον (σχῆμα).

مُرَبَّع قائم الزّاوية — Ὀρθογώνιον τετράγωνον.

مربّع مُنْحَرِف — (τὸ) Τραπέζιον (γεωμετρ.).

مربّع الأضلاع — Τετράπλευρος (ὁ).

شِبْه مربّع — (τὸ) Τραπεζοειδὲς (γεωμετρ.).

مَرْبَع ج. مَرابِع — (ἡ) Ἀνοιξιάτικη βροχή.

رِبْق ورِبقَة ج. رِباق — (ὁ) Σταυρόκομβος (εἶδος κόμβου).

رَبِك ، يرْبَك وإرْتَبَك — Ἔπαθε σύγχυσιν, περιεπλέχθη, εὑρέθη εἰς ἀμηχανίαν ἀπορίαν.

رَبَكٌ وإرْتِباك — Σύγχυσις, περιπλοκή, ἀμηχανία, ἀπορία.

مُرْتَبِك — Συγκεχυμένος (μπερδεμένος) ἀμήχανος, περιπεπλεγμένος.

« ربو » رَبا ، يَرْبو — Ηὐξήθη, ἐμεγάλωσε, ἀνεπτύχθη—Προσεβλήθη ὑπὸ ἄσθματος (ἀσθενείας)

رَبْو — (τὸ) Ἆσθμα (ἀσθένεια).

رِبْوَة ج. رُبًى ورابِيَة ج. رَوابٍ — Ὕψωμα, λοφίσκος.

رِبْوَة ج رَبْوات — (ἡ) Μυριὰς (10 χιλιάδες).

رِباً ورِباء — Τοκογλυφία (ἡ).

مُرابٍ — Τοκογλύφος (ὁ).

رَبّى ، يُرَبّي — Ἀνέθρεψε, ἔθρεψε, ἐπαιδαγώγησε.

رابَى ، يُرابي — Ἐδάνεισε μὲ τοκογλυφίαν (ἐτοκογλύφησε).

تَرَبّى ، يتَرَبّى — Ἀνετράφη, ἐπαιδαγωγήθη.

أَرْبَى ، يُرْبي — Ηὐξήθη ἀνῆλθε (ποσόν).

تَرْبِيَة — (ἡ) Ἀνατροφή, ἀγωγή.

عِلْم التَّرْبِيَة — (ἡ) Παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη.

مُرَبٍّ (ὁ) Ἀνατρέφων, παιδαγωγός.

مُرَبًّى (ὁ) Ἀνατεθραμμένος, διαπαιδαγωγημένος —Μαρμελάδα (ἡ).

مربية Παραμάνα (ἡ).

رَتَّبَ ، يُرَتِّبُ Ἐτακτοποίησε, ἐταξινόμησε, ἐκανόνισε.

تَرَتَّبَ ، يَتَرَتَّبُ Ἐτακτοποιήθη, ἐταξινομήθη, ἐκανονίσθη.

تَرَتَّبَ على Προέκυψε.

رُتْبَة (ج . رُتَب) ومَرْتَبَة (ὁ) Βαθμός, ἀξίωμα, τίτλος.

راتِب ومُرَتَّب Μισθός (ὁ).

تَرْتِيب (ἡ) Τακτοποίησις, ταξινόμησις, κατάταξις.

مُرَتَّب (ὁ) Τακτοποιημένος, κεκανονισμένος.

مَرْتَبَة ج . مَراتِب (ἡ) Στρωμνή (στρῶμα).

رَتّ ج . رُتوت Ἀγριόχοιρος (ὁ).

رَتَجَ ، يَرْتُجُ وأَرْتَجَ Ἔκλεισε (θύραν) κν. ἐσφάλισε.

رَتِجَ ، يَرْتَجُ الخَطِيبُ Ἔπαθε σύγχυσιν ὁ ὁμιλητής (ἔπαθε γλωσσοδέτην).

رِتاج (ἡ) Πύλη, μεγάλη θύρα.

رَتَعَ ، يَرْتَعُ Ἔζησεν ἐν ἀνέσει, εὐημέρησε.

مَرْتَع ج . مَراتِع (ὁ) Εὔφορος (τόπος), πλήρης ἀγαθῶν.

رَتَقَ ، يَرْتُقُ Ἐπέρραψε (ἔνδυμα), ἐπιδιώρθωσε ἐμπάλωσε.

رَتَّلَ ، يُرَتِّلُ Ἔψαλλε.

رَتَل (ἡ) Σειρά, (ἡ) καλὴ διευθέτησις.

رُتَيْلاء ج رُتَيْلاوات Ἀράχνη (ἡ).

تَرْتِيل ج . تَراتِيل (ἡ) ψαλμῳδία, ψάλσιμον (τό).

مُرَتِّل Ψάλτης (ὁ).

رَتَم (τὸ) Σπάρτον (φυτόν).

رَتَمَة ج . رَتَم ورَتِيمَة ج . رَتائِم Κόμβος περὶ τὸν δάκτυλον δι' ἐνθύμισιν τινος.

رَثَّ ، يَرِثُّ وأَرَثَّ Κατετρίβη (ἐνδυμασία). κν. ἐπάλῃωσε, ἐρρακώθη.

رَثّ ورَثِيث ج . رِثاث (ὁ) Κατατετριμμένος, παλῃὸς ρακώδης.

رَثّ ورَثِيث الثياب Ρακένδυτος (ὁ).

رَثِيث Ἡμιθανής (ὁ).

رَثَى ، يَرْثِي ورَثا ، يَرْثُو Ἐθρήνησε (νεκρόν)—Ἔκαμεν ἐλεγείαν (νεκροῦ), ἐμοιρολόγησε.

رَثَى ورَثا لَهُ Συνεπάθησε (συμπόνεσε).

رَثْي ورِثاء (ὁ) Θρῆνος, ὀλοφυρμός.

رَثْيَة (ἡ) Ἀρθρῖτις [πόνος εἰς τὰς κλειδώσεις).

رِثاء ومَرْثاة ومَرْثِيَة ج . مَراثٍ Ἐλεγεία, θρῆνος (μοιρολόγι).

مَراثِي أرْمِيا Οἱ θρῆνοι τοῦ Ἰερεμίου, Ἰερεμιάδες.

رَجاء ، إرْجاء (ἡ) Ἀναβολή, ἐπιβράδυνσις.

رَجِبَ ، يَرْجَبُ مِنْهُ Ἐντράπη τινά, ἐδειλίασε.

رَجَب (ὁ) Ράγκαμπ (ὁ 7ος μὴν τοῦ Ἰσλάμ. τοῦ ἔτους) ἴδε : حرام وحرم

رَجَّ ، يَرُجُّ Ἔσεισε, ἐτάραξε, ἐκλόνισε, ἔπαλε.

إرتجّ ، يرتجّ — Ἐσείσθη, ἐταράχθη, ἐκλονίσθη, ἐσκίρτησε.

رجّة وإرتجاج — (τὸ) Σείσιμον, τάραξις, κλονισμός, κραδασμός.

إرتجاج المخّ — (ἡ) Διάσεισις ἐγκεφάλου.

رجح ، يرجح — Ἐβάρυνε, ἔκλινε (πλάστιγξ) — Ὑπερίσχυσε, ἐπεκράτησε—Κατέστη σοβαρός.

رجح الشّيء بيده — Ἐζύγισε ἢ ὑπελόγισε (βάρος διὰ τῆς χειρός), ἐστάθμισε (ἐν τῷ νῷ).

رجّح ، يرجّح على — Ἐπροτίμησε.

إرتجح ، يرتجح وترجّح وتمرجح — Αἰωρήθη, ἐταλαντεύθη.

ترجّح ، يترجّح الرّأي — Ὑπερίσχυσε ἢ γνώμη, ἐπεκράτησε.

رجحان وأرجحية — Ὑπερίσχυσις, ἐπικράτησις, προτίμησις.

راجح — (ὁ) Ὑπερισχύων, ἐπικρατῶν Προτιμητέος—Πιθανός.

أرجح — (ὁ) Προτιμότερος—Πιθανώτερος (ὁ).

ترجيح — (ἡ) Προτίμησις—Πιθανότης (ἡ).

رجز — Ἴαμβος (ὁ).

رجز — (ἡ) Ρυπαρότης, ἀκαθαρσία.

أرجوزة — (τὸ) Ἰαμβικὸν ποίημα.

رجس ورجس ورجاسة — (ἡ) Ρυπαρότης, ἀκαθαρσία, μιαρότης.

رجس — (ὁ) Ρυπαρός, ἀκάθαρτος, βρωμερός.

مرجاس — Μέτρον πρὸς μέτρησιν βάθους (φρέατος, θαλάσσης), καθετὴρ (ὁ).

رجع ، يرجع — Ἐπέστρεψε, ἐπανῆλθε, ἐπανέκαμψε.

رجع إلى — Ἐπανήρχισε (ξανάρχισε), ἐπανῆλθε εἴς τι.

رجع عن — Ἀπέσχε.

رجّع ، يرجّع وأرجع — Ἐπέστρεψέ τι (ἔδωσεν ὀπίσω), ἐπανέφερε, ἐγύρισέ τι.

راجع ، يراجع — Ἤλεγξε, ἐξήλεγξε, ἐπανεθεώρησε — Ἐπανέλαβε (μαθήματα).

إسترجع ، يسترجع — Ἐπανέκτησε — Ἀνεκάλεσε.

إسترجع ورجّع — Εἶπε τὴν φράσιν : إنّا لله وإنّا إليه راجعون

تراجع ، يتراجع — Ὑπεχώρησε, ὀπισθοδρόμησε, ἀνεδιπλώθη.

رجع ورجوع — (ἡ) Ἐπιστροφή, ἐπάνοδος.

رجع ج. رجاع — Ἀπάντησις ἐπιστολῆς—Βροχὴ συνεχής.

رجع الصّوت — Ἠχὼ (ἡ).

كرجع البصر — Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ.

رجعة — Ἀταβισμός (ὁ).

إلى غير رجعة — «Εἰς τὸν ἀγύριστον».

رجعي — Ἀναδρομικός.

رجعية — Ὀπισθοδρομικότης.

إرجاع — Ἐπαναφορά (ἡ).

إسترجاع — (ἡ) Ἐπανάκτησις—Ἀνάκλησις (ἡ).

تراجع — (ἡ) Ὑποχώρησις, ὀπισθοδρόμησις, ἀναδίπλωσις.

ترجيع — (ὁ) Λαρυγγισμὸς (εἰς τὴν μουσικήν), ἐπῳδός.

مُتراجِع — 'Οπισθοδρομικός.

مَرْجِع ج. مَراجِع — Βιβλιογραφία—Προσφυγή.

مُراجِع — (ὁ) 'Ελεγκτής.

مُراجَعَة — (ὁ) Ἔλεγχος, ἐξέλεγξις, ἐπαναθεώρησις—'Επανάληψις—(μαθημάτων).

رَجَفَ، يَرْجُفُ — Ἔσεισε, διέσεισε, ἐτάραξε, ἐκλόνισε.

رَجَفَ وإرْتَجَفَ، يَرْتَجِفُ — Ἔτρεμε, ἐκλονίσθη, ἐταράχθη, ἐφρικίασε.

أَرْجَفَ، يُرْجِفُ — Συνετάραξε, ἐξεφόβισε (διαδίδων ψευδεῖς ἢ τερατώδεις διαδόσεις).

رَجْفَة وإرْتِجاف — (ὁ) Σεισμός, κλονισμός, (ἡ) τρεμοῦλα, φρικίασις.

إرْجاف ج. أراجيف — (ἡ) Συνταρακτικὴ φήμη, στασιαστικὴ διάδοσις.

رَجَلَ، يَرْجِلُ — 'Επεζοπόρησε, ἐβάδισε.

تَرَجَّلَ، يَتَرَجَّلُ — 'Αφίππευσε—'Ομοίασε μὲ ἄνδρα (γυνή).

رَجُل ج. رِجال ورِجالات — (ὁ) 'Ανήρ, ἄνδρας.

رِجْل ج. أرْجُل — (ὁ) Ποῦς (πόδι).

رِجل من الجراد — (τὸ) Σμῆνος ἀκρίδων.

رَجِل وراجِل ج. رُجَّل — (ὁ) Πεζός, βαδίζων.

رِجْلَة — (ἡ) Γλυστρίδα (φυτόν).

رُجولَة ورُجولِيَّة — (ἡ) 'Ανδρικὴ ἡλικία, ἀνδρικότης.

إرْتِجال — Αὐτοσχεδίασις, λόγος ἢ ὁμιλία ἀπροσχέδιος.

إرْتِجالاً — 'Εκ τοῦ προχείρου, προχείρως.

مِرْجَل ج. مَراجِل — Λέβης (ὁ).

مُرْتَجَل — Αὐτοσχέδιος (λόγος).

رَجَمَ، يَرْجُمُ — 'Ελιθοβόλησε.

رَجَمَ ورَجَّمَ، يُرَجِّمُ — Εἴκασε.

رَجْم ج. رُجُوم — (ὁ) Λιθοβολισμός—(ἡ) Εἰκασία.

رُجُم ورَجْم — (ὁ) Μετεωρολογικὸς λίθος, διάττων, (ἀστήρ).

رُجْمَة ج. رُجَم — (ὁ) 'Επιτύμβιος λίθος.

رَجِيم — (ὁ) 'Επικατάρατος, κατηραμένος.

مَرْجُوم — Λιθοβολημένος (ὁ).

« رجن » مَرْجان — Κοράλλιον (τό).

« رجو » رَجا، يَرْجو — Ἤλπισε, προσεδόκησε (προσδοκῶ)—Παρεκάλεσε, ἐξητήσατο ἐξελιπάρησε.

تَرَجَّى، يَتَرَجَّى وإرْتَجَى — Ἤλπισέ τι, προσέδοξε, ἀνέμενε—Παρεκάλεσε, ἱκέτευσε.

رَجا ج. أرْجاء — (τὸ) Σημεῖον, τόπος, μέρος.

رَجاء ورَجاة — (ἡ) 'Ελπίς, προσδοκία, παράκλησις

راجٍ — (ὁ) 'Ελπίζων, προσδοκῶν—Παρακαλῶν.

رَحُبَ، يَرْحُبُ — Ηὐρύνθη (τόπος), ἐφάρδυνε (ἀμετ.).

رَحَّبَ، يُرَحِّبُ وأَرْحَبَ — Ηὔρυνε, κατέστησέ τι εὐρύχωρον.

رَحَّبَ بِـ — 'Εδεξιώθη, εἶπε: «καλῶς ὥρισες».

رَحْب ورَحِيب — (ὁ) Εὐρύς, εὐρύχωρος, ἀνοικτός.

رَحْبُ الصدر — (ὁ) 'Ανοικτόκαρδος, ἐλευθέριος.

رُحْب ورَحابَة — Εὐρυχωρία (ἡ).

رَحْبَة ج. رَحَب ورَحَبات Εὐρύχωρος ἢ ἀνοικτὸς τόπος.

تَرْحاب Δεξίωσις (εὐπρόσδεκτος).

تَرْحيب Δεξίωσις (ἡ).

مَرْحَباً بِـ Καλῶς ὥρισες, ὡς εὖ παρέστης.

رَحَض ، يرْحَض Ἔπλυνε.

مِرْحاض ج. مَراحيض Ἀποχωρητήριον

«رحق» رَحيق ورُحاق (ὁ) Ἐκλεκτὸς οἶνος, νέκταρ.

رَحَل ، يرْحَل وإرْتحل وتَرَحَّل Ἀνεχώρησε, μετενάστευσε, μετῴκησε, μετέστη.

رَحَّل ، يُرَحِّل Ἀπήλασέ τινα, ἐξεδίωξέ τινα (τόπου).

رَحَّل الحِساب Μετέφερε λογαριασμόν.

رَحْل ج. رِحال (τὸ) Σάγμα (σαμάρι) καμήλου—Ἀποσκευαὶ (ταξειδιώτου).

رِحلة وإرْتحال (ἡ) Ἐκδρομή, ταξεῖδι (τό).

رَحّالة ورَحّال Ἀποδημητικός (πολυτάξειδος).

راحِيل (ὁ) Μετανάστης, ταξειδιώτης – (ὁ) Μεταστάς.

رَحيل وإرْتحال (τὸ) Ταξεῖδι, ἀναχώρησις, μετανάστευσις.

تَرْحيل Ἀπέλασις—Μεταφορὰ (λογαρ.).

مَرْحَلة ج. مَراحِل Ταξείδιον μιᾶς ἡμέρας—Στάδιον, φάσις, σταθμός.

رَحِم ، يَرْحَم Ἠλέησε, ᾤκτειρε.

يَرْحَمُهُ الله Ὁ Θεὸς νὰ τὸν συγχωρήσῃ, νὰ τὸν ἐλεήσῃ.

رَحَّم ، يُرَحِّم وتَرَحَّم على Ηὐσπλαγχνίσθη, ἠσθάνθη οἶκτον διά τινα.

إسْتَرْحَم ، يَسْتَرْحِم Ἐζήτησεν οἶκτον, ἔλεος.

رَحِم ورِحم ج. أرْحام (ἡ) Μήτρα (γυνῆς).

رَحْمَة (τὸ) Ἔλεος, οἶκτος (ὁ).

بِساط الرَّحْمة (ἡ) Ὀθόνη (κηδείας).

رَحْمَن ورَحيم (ὁ) Ἐλεήμων, οἰκτίρμων.

مَرْحوم (ὁ) Μακαρίτης (συγχωρημένος).

«رحو» رَحا ، يَرْحو ورَحَى ، يَرْحى Ἤλεσε (διὰ χειρομύλου).

رَحى ج. أرْحاء Χειρόμυλος (ὁ).

حَجَرُ الرَّحى Μυλόπετρα (ἡ).

رُخّ ج. رِخَخَة Πτηνὸν μυθολογικόν.

رَخُص ، يرْخُص Εὐθήνηνε, κατέστη εὐθηνός (φτηνός).

رَخَّص ، يُرَخِّص وأرْخَص Εὐθήνηνε, κατέστησέ τι εὐθηνόν.

رَخَّص لهُ Ἐπέτρεψε, ἔδωσεν ἄδειαν.

إسْتَرْخَص Ἐθεώρησέ τι εὐθηνόν—Ἐζήτησεν ἄδειαν.

رَخْص ورَخيص (ὁ) Εὐθηνός—Μαλακός.

رِخَص (ἡ) Εὐθήνεια (φτήνεια).

رُخْصة وتَرْخيص Ἄδεια (ἡ).

رَخُم ، يرخُم Κατέστη ἁπαλή, μελῳδική (φωνή).

رَخَم وأرْخَم على Ἐπώασε (ὄρνις).

رَخَّم ، يُرَخِّم Ετραγούδησε μελῳδικῶς.

رَخَم ، ورَخَمة ج. رُخْم (ὁ) Γύψ (Αἰγυπτιακή, Φαραωνική ὄρνις).

رَخُم ، ورَخِيم (ὁ) Ἁπαλός, τρυφερός, μελῳδικός.

رُخام Μάρμαρον (τό).

رَخامَة وترخيم Μελῳδία (ἡ).

ترخيم Ἔκθλιψις, ἀφαίρεσις γράμματος (γρμτ.).

رَخُو ورَخا ، يَرْخو ورَخِيَ ، يَرْخَى Ἐχαλαρώθη, ἐχαυνώθη, ἐμαλάκωσε.

رَخا ورَخِيَ العَيْش Κατέστη ἄνετος (ζωή).

رَخَّى وأَرْخَى Ἐχαλάρωσε, ἐμαλάκωσε (μετ.).

إرْتَخَى يَرْتَخي واسْتَرْخَى Ἐχαλαρώθη, ἐμαλάκωσε.

تَراخَى ، يَتَراخَى Ἐχαλαρώθη, ἠτόνισε, ἠργοπόρησε, ἠμέλησε.

تَراخَى عَنْ Ἀπέσχε, ἀπεμακρύνθη.

رَخاء (ἡ) Ἄνεσις, εὐημερία, εὐπορία.

رِخْو ورَخِيّ (ὁ) Χαλαρός, χαῦνος, μαλακός.

رَخاوَة وتراخٍ وإرْتخاء (ἡ) Χαλαρότης, χαυνότης, μαλακότης, ἀμέλεια.

إرْخاء وإرْتخاء وإسْتِرْخاء (ἡ) Χαλάρωσις, χαύνωσις, ἀτονία.

مُتَراخٍ (ὁ) Χαλαρός, ἄτονος, βραδύς.

رَدَأَ ، يَرْدَأُ وأَرْدَأَ Ἐστήριξε, ἐστύλωσε.

رَدُؤَ ، يَرْدُؤُ Κατέστη κακός, ἐξηχρειώθη.

أَرْدَأَ ، يُرْدِئ Διέπραξε κακόν, διέφθειρε—Ἐστύλωσε.

رَدِيء ج. أَرْدِياء (ὁ) Κακός, ἀχρεῖος.

رَداءَة (ἡ) Κακία, ἀχρειότης.

رَدَّ ، يَرُدُّ Ἐπέστρεψέ τι, ἀνταπέδωκε—Ἀπέκρουσε.

رَدَّ على Ἀπήντησε—Ἀνεσκεύασε.

رَدَّدَ ، يُرَدِّد Ἐπανέλαβε.

تَرَدَّدَ ، يَتَرَدَّدُ في Ἐδίστασε, ἔσχεν ἐνδοιασμούς.

تَرَدَّدَ إلى وعلى Ἐσύχνασε (εἰς τόπον).

إرْتَدَّ ، يَرْتَدُّ Ἀνεδιπλώθη (στρατὸς κλπ.), ὠπισθοχώρησε—Ἀπεστάτησε.

إرْتَدَّ عَنْ دِينِهِ Ἀπεστάτησε, ἀπεσκίρτησε (δόγματος).

إرْتَدَّ إلى Ἐπανῆλθε, ἐπέστρεψε.

إسْتَرَدَّ ، يَسْتَرِدُّ Ἐπανέκτησε, ἀνέκτησε.

رَدّ ج. رُدود (ἡ) Ἀνταπόδοσις—Ἐπιστροφή—Ἀπόκρουσις—Ἀπάντησις.

رَدّ الفِعْل Ἀντίδρασις (ἡ).

رَدّاً على Εἰς ἀπάντησιν.

رَدَّة Πίτυρον (τό).

رِدَّة (ἡ) Ἐξωμοσία, ἀποστασία.

رِدَّةُ الصَّوْت Ἠχὼ (ἡ).

حُروب الرِّدَّة Οἱ πόλεμοι τοῦ Ἰσλάμ διὰ τοὺς ἀποστάτας.

إرْتِداد Ἀναδίπλωσις, ὑποχώρησις.

إرْتِداد عَن (ἡ) Ἀποστασία, ἀρνηθρησκεία.

إرْتِداد إلى (ἡ) Ἐπαναφορά, μεταστροφή (ἀποστάτου).

إسْتِرْداد (ἡ) Ἀνάκτησις, ἐπανάκτησις—Ἀπαίτησις.

تَرَدُّد (ὁ) Δισταγμός, ἐνδοιασμός—Σύχνασμα, φοίτησις.

تَرْداد وتَرْديد (ἡ) Σύχνασις, ἐπανάληψις.

تَرْديد الصَّدى 'Αντήχησις (ἡ).

مَرَدّ (ἡ) Μετάκλησις, ἀναίρεσις.

لا مَرَدَّ لَهُ 'Αμετάκλητος (ὁ).

مُرْتَدّ عن الدين (ὁ) 'Αποστάτης, ἀρνησίθρησκος.

مَردود (ὁ) 'Επεστραμμένος (γυρισμένος), ἀπορριπτέος.

مُتَرَدِّد (ὁ) Διστακτικός, ἀναποφάσιστος.

رَدَحٌ من الدَّهْر (τὸ) Μέγα χρονικὸν διάστημα.

رَدَس، يَرْدِس الأرض 'Ισοπέδωσε (γῆν διὰ κοπάνου).

مِرْدَس ومِرْداس (ὁ) Κόπανος (δι' ἰσοπέδωσιν γαιῶν).

رَدَع، يَرْدَع 'Απώθησε, ἀπέκρουσε, ἀνεχαίτισε.

إِرْتَدَع، يَرْتَدِع 'Απωθήθη, ἀπεκρούσθη, ἀνεχαιτίσθη.

ردغ، رَدْغَة ورِداغ (ἡ) Λάσπη, βόρβορος (ὁ).

رَدِف، يَرْدَف 'Ηκολούθησε, συνηκολούθησε—Συνίπευσε.

تَرادَف، يَتَرادَف ῏Ησαν συνώνυμοι (αἱ λέξεις).

رِدْف ج. رِداف (ὁ) Γλουτός, (τὰ) καπούλια (ζώου).

رِدْف ج. أَرْداف Μεταγενέστερος (ὁ).

رَديف (ὁ) ῎Εφεδρος—'Εφεδρεία (ἡ).

تَرادُف Συνωνυμία (ἡ).

مُتَرادِف Συνώνυμος (ὁ).

رَدَم، يَرْدِم Προσέχωσε (ἔφραξε λάκκωμα, λίμνην κ.λ.π.).

رَدَم، يَرْدُم وأَرْدَم 'Εξηκολούθησε, διήρκεσε (πυρετὸς κ.λ.π.), παρετάθη.

رَدْم (ἡ) Πρόσχωσις, ἐπιχωμάτωσις.

رَدَن، يَرْدُن ῎Εκλωσε, ἔνησε (νήθω)—'Ερρογχάλισε (γάτα).

رُدْن ج أَرْدان (ἡ) Χειρὶς κν. μανίκι.

مِرْدَن ῎Ατρακτος (ρόκα).

رَدْهَة ج. رِداه Εὐρεῖα αἴθουσα.

رَدِيَ، يَرْدَى Κατεστράφη, ἐχάθη, ἀπωλέσθη.

رَدَّى، يُرَدّي وأَرْدَى Κατέστρεψε, ἠφάνισε.

تَرَدَّى، يَتَرَدَّى وإِرْتَدَى 'Ενεδύθη, ἐφερεν μανδύαν.

رِداء ج. أَرْدِية (ὁ) Μανδύας, ἔνδυμα.

إِرْتِداء (ἡ) ῎Ενδυσις, ἐπένδυσις.

رَذّ، يَرُذّ وأَرَذّ 'Εψηχάλισε (οὐρανός).

رَذاذ Ψηχάλα (ἡ).

رَذُل، يَرْذُل 'Εξηυτελίσθη κν. ἐρρεζιλεύθη.

رَذَّل، وأَرْذَل 'Εξηυτέλισε κν. ἐρρεζίλεψε.

رَذْل ورَذيل ج. رُذَلاء (ὁ) Εὐτελής, χυδαῖος, ἐξηυτελισμένος κν. ρεζίλης.

رَذالة (ὁ) 'Εξευτελισμὸς κν. ριζιλίκι.

رَذيلة ج. رَذائل (τὸ) 'Ελάττωμα—'Αχρειότης, χυδαιότης.

رَزَأ، يرزَأ 'Επροξένησε συμφοράν.

رَزَأ، يرزَأ الشيء 'Ηλάττωσε, ὠλιγόστευσε.

رُزْءٌ ورَزِيئَة ومَرْزِئَة (ἡ) Συμφορά, δυστύχημα (τό).

رَزَح ، يرْزَح 'Εξηντλήθη, ἀπέκαμε.

رُزوح (ἡ) 'Εξάντλησις, κόπωσις.

رازح 'Εξηντλημένος (ὁ).

رَزَّ ، يرُزُّ 'Ενέπηξε.

رَزَّز ، يُرَزِّز 'Εστίλβωσε, ἐλείανε.

رُزٌّ وأَرُز (ἡ) "Ορυζα (ρύζι).

رَزَّة (ἡ) Στρόφιγξ (εἶδος βίδας).

رَزَق ، يرزُق Παρεχώρησε, ἀπένειμε, ἐχάρισε, ἔδωσε, ἐχορήγησε.

إرْتزق ، يرْتَزِق 'Επορίσθη, εὗρε πόρον ζωῆς.

إسْترزَق ، يسْترْزِق 'Εζήτησε τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

رِزْق ج. أرْزاق (ὁ) Πόρος (ζωῆς), (τὸ) μέσον (συντηρήσεως).

رازِق ورَزَّاق (ὁ) 'Απονέμων (ἀγαθά), (ὁ) δοτήρ, (ὁ) Θεός, χορηγός.

مَرْزوق (ὁ) Καλότυχος, εὐτυχής.

رَزَم ، يرْزُم "Εδεσε (δέμα) κν. ἀμπάλαρε, συνεσκεύασε.

رِزْمَة ج. رِزَم (τὸ) Δέμα, δεσμίς, δέσμη.

رَزُن ، يرْزُن وتَرَزَّن 'Εσοβαροποιήθη, συνετίσθη.

رَزانة (ἡ) Σοβαρότης, σύνεσις.

رَزِين Σοβαρός, συνετός.

رَسَب ، يرْسُب Κατεκάθισε (διάλυμα ὑγροῦ)—'Απερρίφθη, ἔμεινε στάσιμος (μαθητής).

راسِب (τὸ) Κατακάθισμα, ἀμούργα, τζίμα, ὑποστάθμη—Στάσιμος, (μαθητής).

(رسح) مَسْرَح (τὸ) Θέατρον, (ἡ) σκηνή (θεάτρου).

رَسَخ ، يرسَخ 'Εσταθεροποιήθη, κατέστη ἀδιάσειστος, ἀκλόνητος.

راسخ (ὁ) Σταθερός, ἀδιάσειστος, ἀκλόνητος.

رُسوخ Σταθερότης (ἡ).

ترْسيخ Σταθεροποίησις (ἡ).

رُسْغ ج. أرْساغ (ὁ) Καρπός (χειρός).

رَسِل ، يرسَل واسترْسَل Κατέστη λυσίκομος (κεφαλή).

راسَل ، يُراسِل وتراسَل 'Αλληλογράφησε, ἐκράτησε ἀλληλογραφίαν.

أرْسَل ، يرسِل "Εστειλε, ἀπέστειλε.

إسْترسَل في الكلام 'Επεξετάθη εἰς τὸν λόγον.

رِسْل (τὸ) 'Ελαφρὸν ἢ εὔκολον (βάδισμα)—(ἡ) Λυτὴ κόμη.

على رِسْلِك Σιγά—σιγά.

رِسالة ج. رَسائل (ἡ) Πραγματεία, διατριβή—'Επιστολή—'Αποστολή—Διάγγελμα.

رَسول ج. رُسُل (ὁ) 'Απόστολος, ἀγγελιαφόρος, ἀπεσταλμένος.

إرْسال (ἡ) 'Αποστολὴ (ἐπιστολῆς κλπ.).

إرْسالية (ἡ) 'Αποστολή, ἱεραποστολή.

مُرسِل وراسِل 'Αποστολεύς (ὁ).

مُرسَل 'Απεσταλμένος (ὁ).

مُرْسَل إليه Παραλήπτης (ὁ).

مُراسِل (ὁ) 'Ανταποκριτής—'Αλληλογράφος.

مُراسِل خاص (ὁ) 'Ιδιαίτερος ἀνταποκριτής.

مراسلة 'Αλληλογραφία (ἡ).

رَسَم ، يرْسُم 'Ιχνογράφησε, ἐζωγράφισε, ἐσχεδίασε.

رَسَم لَهُ Περιέγραψε, ἐσχεδιαγράφησε.

رَسَم الكاهن Προεχείρισε, ἐχειροτόνησε.

رَسْم ج . رُسوم Σχέδιον, ἰχνογράφημα, ἰχνογραφία, ζωγραφία—Δικαίωμα, δασμός.

فَنّ الرسم (ἡ) Ζωγραφικὴ τέχνη.

رَسْم قَيد (τὸ) Δικαίωμα ἐγγραφῆς.

رَسْمِيّ 'Επίσημος (ὁ).

رَسْمِيًّا 'Επισήμως.

غير رَسْمي 'Ανεπίσημος (ὁ).

شِبْه رَسْمي 'Ημιεπίσημος (ὁ).

رسّام (ὁ) Ζωγράφος, σχεδιαστής, ἰχνογράφος.

رِسامة Χειροτονία (ἡ).

مَرْسوم (ὁ) Ζωγραφιστός, σχεδιαστός.

مَرْسوم ج . مَراسيم Διάταγμα.

رَسَنَ ، يرسُن الفرس 'Εχαλίνωσεν ἵππον.

رَسَنٌ ج . أرْسُن وأرْسان Χαλινὸς (ὁ).

« رسو » رَسا ، يرْسو 'Εσταθεροποιήθη, κατέστη ἀκίνητος—'Ηγκυροβόλησε κν. ἄραξε.

رَسَت عَلَيْهِ المناقَصة 'Εμειοδότησε.

أرْسى ، يُرسي 'Ηγκυροβόλησε.

راسٍ ج . رَواسٍ (ὁ) 'Ηγκυροβολημένος—Σταθερός, ἀκίνητος.

رَسْو ورُسُوّ (ἡ) 'Αγκυροβόλησις κν. ἄραγμα.

إرْساء 'Αγκυροβολία (ἡ).

مِرساةٌ ج . مَراسٍ "Αγκυρα (ἡ).

مَرْسى ج. مَراسٍ 'Αγκυροβόλιον (τὸ).

رَشَح ، يرشَح وإرْتشَح Διυλίσθη, ἐφιλτραρίσθη διηθήθη (ὕδωρ) - "Ιδρωσε (σῶμα).

رَشَّح ، يُرشِّح Διύλισε, ἐφίλτραρε—Κατέστησε ὑποψήφιον.

تَرشَّح ، يَتَرشَّح Κατέστη ὑποψήφιος—'Εφιλτραρίσθη—'Εσυναχώθη.

رَشْح (τὸ) Συνάχι—'Εφίδρωσις—Διύλισις, φιλτράρισμα.

تَرْشيح (ἡ) 'Υποψηφιότης—Διύλισις, διήθησις.

مُرَشِّح (τὸ) Φίλτρον, διηθητήριον—'Υποψήφιος (ὁ).

رَشَد ، يرْشُد 'Ενηλικιώθη.

أرْشَد ، يُرشِد Καθωδήγησε, ὡδήγησε, ὑπέδειξε, ἐχειραγώγησε.

إستَرشَد ، يستَرْشِد 'Εζήτησεν ὁδηγίας, συνεβουλεύθη—'Ηκολούθησε τὴν εὐθεῖαν.

رُشْد (τὸ) Λογικὸν—(ἡ) Εὐθύτης, σύνεσις, ὡριμότης (ἡλικίας).

سِنّ الرُّشْد 'Ενηλικιότης (ἡ).

راشِد ورَشيد (ὁ) 'Ενήλικος—(ὁ) 'Ακολουθῶν τὴν εὐθεῖαν, συνετός, εὐθύς (ὁ).

رَشاد (τὸ) Κάρδαμον (φυτόν)-Λογικόν.

إِرْشاد ج. إِرْشادات — (ἡ) Καθοδήγησις, ὁδηγία, χειραγώγησις.

مُرْشِد — (ὁ) Ὁδηγός, καθοδηγητής, χειραγωγός.

رَشَّ ، يَرُشُّ — Ἐρράντισε, ἐψέκασε.

رَشٌّ ج. رِشاش — (τὸ) Ράντισμα, ψεκασμὸς (ὁ)—Σκάγι (τό).

رَشّاشَة ومِرَشَّة — (τὸ) Ποτιστήριον, ραντιστήριον, ψεκαστήρ (ὁ)—Ἁγιαστήρα (ἡ).

مَدْفَع رَشّاش — Μυδραλιοβόλον (τό).

رَشَفَ، يَرْشُفُ وارْتَشَفَ — Ἀπερρόφησε κν. σιγόπιε, ἐρρόφησε.

رَشْفٌ وارْتشاف — (ἡ) Ρόφησις, ἀπορρόφησις.

رَشَقَ ، يَرْشُقُ — Ἐξεσφενδόνησέ τι, ἐξηκόντισέ τι.

رَشُقَ ، يَرْشُقُ — Κατέστη κομψός, χαρίεις, εὐκίνητος.

رَشْقٌ — (ἡ) Ἐκσφενδόνησις, ἐκτίναξις, βολή.

رَشاقَة — (ἡ) Κομψότης, εὐκινησία, χάρις.

رَشيق — (ὁ) Κομψός, εὐκίνητος, εὔσωμος, χαριτωμένος.

رَشَمَ ، يَرْشُمُ — Ἐσφράγισε (διὰ σφραγῖδος).

رَشَمَ الصَّليب — Ἔκαμε τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

رَشَنَ ، يَرْشُنُ — Ἔζησε παρασιτικῶς, εἰς βάρος ἄλλων.

رَاشِنٌ — (ὁ) Παράσιτος—Φιλοδώρημα (τό).

رَوْشَن ج. رَواشِن — Φεγγίτης (ὁ).

• رشو • رَشا ، يَرْشو — Ἐδωροδόκησε.

إِرْتَشَى ، يَرْتَشي — Ἐδωροδοκήθη.

إِسْتَرْشَى ، يَسْتَرْشِي — Ἐζήτησε δωροδοκίαν.

رَشْوٌ — (ἡ) Δωροδόκησις, δωροδοκία.

رِشْوَة ج. رُشًى — (ἡ) Δωροδοκία (τὸ διδόμενον δῶρον).

رَصَدَ ، يَرْصُدُ — Παρετήρησε (μετὰ προσοχῆς), κατώπτευσε—Παρεμόνευσε.

تَرَصَّدَ ، يَتَرَصَّدُ — Ἐνήδρευσε, παρεμόνευσε, παρεφύλαξε.

رَصْد — Παρατήρησις, κατόπτευσις.

رَصيد — (τὸ) Ὑπόλοιπον λογαριασμοῦ (ἐμπορ. λογιστ.).

تَرَصُّد — (τὸ) Παραμόνευμα, παραφύλαξις.

مَرْصَد ج. مَراصِد — (τὸ) Ἀστεροσκοπεῖον—Σκοπιά (ἡ).

مِرْصاد ج. مَراصيد — Παρατηρητήριον (τό).

كانَ لَهُ بالمِرصاد — Παρεμόνευσε.

رَصَّصَ ورَصَّ ، يَرُصُّ — Ἐστοίβασε.

رَصَّصَ ، يُرَصِّصُ — Ἐμολύβδωσε.

رَصٌّ — Στοίβαγμα (τό).

رَصاصٌ — Μόλυβδος (ὁ).

قَلَم رَصاص — (τὸ) Μολυβδοκόνδυλον, μολύβι.

ماء الرَّصاص — Μολυβόνερον (τό).

رَصاصَة — (ἡ) Σφαῖρα (τὸ βόλι).

تَرْصيص — Μολύβδωσις (ἡ).

مَرْصوص ورَصيص — Στοιβαγμένος (ὁ).

رَصَّعَ ، يُرَصِّعُ — Διεκόσμησε, ἐπλούμισε—Διΰφανε.

مُرَصَّع — (ὁ) Πεποικιλμένος, διακεκοσμημένος (πλουμιστός).

رَصَفَ ، يَرْصُفُ — Ἐλιθόστρωσε, ἐπλακόστρωσε.

رَصْف — (ἡ) Λιθόστρωσις, πλακόστρωσις.

رَصافة — (ἡ) Ἀκρίβεια, στερεότης.

رَصيف — (τὸ) Λιθόστρωτον, πεζοδρόμιον—Ἀποβάθρα (ἡ) — Στερεός, ἀκριβής.

رَصُنَ ، يَرْصُنُ — Ἐστερεώθη—Ἐσοβαροποιήθη.

رَصانة — (ἡ) Στερεότης, σταθερότης —Σοβαρότης ἀξιοπρέπεια.

رَصين — (ὁ) Στερεός, σταθερός— Σοβαρός, ἀξιοπρεπής.

رضب ، رُضاب — Σίελος (ὁ).

رَضَحَ ، يَرضَحُ — Ἔθραυσε, ἐκοπάνισε.

رَضَخَ ، يَرضَخُ — Ἔθραυσε—Ὑπετάγη, συνεμορφώθη.

رَضَخَ له — Ἀπένειμεν ἢ παρεχώρησε εὐτελῆ ποσότητα.

رَضْخٌ ورَضيخة — (ἡ) Ἀσήμαντος δόσις, εὐτελὴς χορήγησις.

رُضوخ — (ἡ) Ὑποταγή, συμμόρφωσις.

رَضَّ ، يَرُضُّ ورَضَّضَ — Ἐμωλώπισε, ἔθραυσε.

رَضَّة — Μώλωψ (ὁ).

رَضيض ومَرْضوض — (ὁ) Μωλωπισμένος, τεθραυσμένος.

رَضَعَ ، يَرضَعُ — Ἐθήλασε (νήπιον).

أَرْضَعَ ، يُرْضِعُ ورَضَّعَ — Ἐθήλασε (μήτηρ νήπιον).

رِضاعة وإرضاع — Θηλασμός (ὁ).

رِضاعي — Θηλαστικὸς (ὁ).

رَضيع — (τὸ) Θηλάζον (βρέφος) κν. βυζανιάρικο.

مُرضِع — (ἡ) Θηλάζουσα (μήτηρ).

مُرضِعة — Τροφὸς (ἡ).

رَضِيَ ، يَرْضَى — Ἱκανοποιήθη—Συνήνεσε, συγκατένευσε, συγκατετέθη, ἐδέχθη, ἀπεδέχθη, παρεδέχθη, εὐηρεστήθη.

رضيَ اللهُ عنهُ وعليهِ — Ἐγένετο εὐάρεστος τῷ Θεῷ.

راضى ، يُراضي واسترضى وترضّى — Ἐζήτησεν ἢ ἠθέλησε νὰ εὐαρεστήσῃ τινά.

أَرْضَى ، يُرْضي — Εὐηρέστησε, ἱκανοποίησε, ἤρεσε.

رُضًى ورُضوان ومَرْضاة — (ἡ) Συγκατάθεσις, συναίνεσις, εὐαρέσκεια, ἀποδοχή.

رِضاء — (ἡ) Εὐαρέσκεια, ἱκανοποίησις.

راضٍ ج. رُضاة — (ὁ) Ἱκανοποιημένος, εὐηρεστημένος,— (ὁ) Συναινῶν, δεχόμενος.

عيشة راضية — Ζωὴ εὐάρεστος, ἱκανοποιητική, ἄνετος.

ترضية وإرضاء ورضا — (ἡ) Ἱκανοποίησις.

تراضٍ — Συμβιβασμός (ὁ).

مُرْضٍ — (ὁ) Ἱκανοποιητικός, εὐάρεστος, ἀρεστός, δεκτός.

رَطُبَ ، يَرْطُبُ — Ὑγράνθη, ἐδροσίσθη.

رَطَّبَ ، يُرَطِّبُ — Ὕγρανε, ἐδρόσισε, ἐμούσκεψε.

رَطْب ورَطيب ج. رِطاب — (ὁ) Ὑγρός, δροσερός, χλωρός.

رُطْب ورُطُب (ἡ) Πρασινάδα, χλόη.

رُطَب "Ωριμοι χουρμάδες.

رُطوبة 'Υγρασία (ἡ).

مُرَطِّب (ὁ)'Αναψυκτικός, δροσιστικός.

مُرَطِّبات (τὰ) 'Αναψυκτικά, δροσιστικά.

رَطْل ج. أرْطال (τὸ) Ρότολον (μονὰς βάρους), λίτρα (ἡ).

رَطَم، يرْطُم Περιέπλεξέ τινα (ἐμπέρδεψε)—"Ερριψέ τινα εἰς λάσπην.

إرْتطَم، يرتطِم Περιεπλάκη (ἐμπερδεύθη)—Συνεκρούσθη, ἐξώκειλεν (πλοῖον).

مَرْطَم ج. مَراطِم (ὁ) Κυματοθραύστης, μόλος.

رَطَن، يرْطُن 'Ωμίλησεν ξένην γλῶσσαν, ἀκατάληπτον.

رِطانة Γλῶσσα ξένη, ἀκατανόητος.

رَعَب، يرْعَب ورَعَّب وأرْعَب 'Ετρόμαξέ τινα, κατετρόμαξε, ἐφόβισε.

إرْتعَب، يرتعِب 'Ετρόμαξε, ἐφρικίασε.

رُعْب وارتعاب (ὁ) Τρόμος, φρίκη.

مُرْعِب وراعب (ὁ) Τρομερός, τρομακτικός.

رَعَد، يرْعُد 'Εβρόντησε.

رَعَد وأرْعَد، يرْعد 'Ηπείλησε, ἐτρόμαξε.

إرْتعَد، يرتعِد "Εφριξε, ἐτρόμαξε, ἔτρεμε.

رَعْد ج. رُعود Βροντὴ (ἡ).

رِعْدة (ὁ) Τρόμος, ρῖγος (τό).

رَعّاد (ἡ) Νάρκη (ἰχθύς) κν. μουδιάστρα.

رَعْرَع وترَعْرُع (ἡ) 'Ανθηρότης, ἀκμή, ἀνάπτυξις.

ترَعْرَع، يترعْرَع "Ηκμασε.

رَعِش، يرْعَش وإرْتَعَش "Ετρεμε (ἐτρεμούλιασε), ἐρρίγησε (εἶχε ρῖγος).

رَعْش وإرْتعاش (τὸ) Ρῖγος, τρεμοῦλα (ἡ).

راعِش Τρεμουλιαστός (ὁ).

رَعَص، يرْعَص "Εσεισε, διέσεισε.

ترَعَّص، يترَعَّص وإرْتعَص Συνεστράφη (ἐστρουφίχθη), ἐσπαρτάρησε, ἐσφάδασε.

• رعع، رِعاع "Οχλος, ἀποβράσματα (τῆς Κοινωνίας).

رَعِف، يرْعَف "Ερρευσεν αἷμα (μύτης), ἤνοιξεν ἡ μύτη τινός.

رُعاف (ἡ) Αἱμορραγία μύτης.

رُعْلة ورُعْل (ὁ) Στέφανος (ἐκ κλάδων).

رَعِن، يرْعَن Κατέστη ἀπερίσκεπτος, ὡμίλησεν ἐπιπόλαια.

رعنت، ترْعُن (الشمس) Προσέβαλέ τινα (ἥλιος), ἔπαθεν ἡλίασιν.

رَعْن (ἡ) 'Ηλίασις (ἀσθένεια).

رُعونة ورَعَن (ἡ) 'Επιπολαιότης, ἐλαφρότης, ἀπερισκεψία.

أرْعن مث. رَعْناء 'Επιπόλαιος, ἄνους, ἐλαφρός.

رَعى، يرْعى 'Εβόσκησε (ζῷον) 'Εποίμανε (λαόν), ἐκυβέρνησε.

راعى، يُراعي 'Ετήρησε (νόμον κλπ.) —'Υπελόγισέ τινα, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν.

أرْعى ، يُرْعِي وراعى السَّمْع — Ἔδωσε προσοχήν, ἤκουσε.

إسْترعى انتباهَه — Διήγειρε τὴν προσοχήν τινος.

ترعّى ، يترعّى وإرْتعى — Ἐβόσκησε (ζῷον), ἔφαγε βοσκήν.

رِعْيٌ ج. أرْعاء — (ἡ) Φορβή, βοσκή, νομή.

رِعاية — (ἡ) Αἰγίς, προστασία—Ὑπηκοότης (ἡ).

تحت رعاية — (ὁ) Ὑπήκοος, (ὁ) ὑπὸ προστασίαν.

رَعَوِيّ ورعائي — Ποιμενικός (ὁ).

رَعِيَّة ج. رَعايا — (ὁ) Ὑπήκοος, προστατευόμενος, ὑπήκοοι (οἱ).

راعٍ ج. رُعاة — (ὁ) Ποιμήν, βοσκός, νομεύς.

مرْعىً ومَرْعاة ج. مراعٍ — (ἡ) Βοσκή, νομή λειμών (ὁ), λιβάδι (τό).

مَرْعِيّ — (ὁ) Ποιμαινόμενος, βόσκων.

مُراعٍ — (ὁ) Τηρητής, προσεκτικός, διαφυλάττων.

مُراعاة — (ἡ) Τήρησις, προσοχή, διαφύλαξις—Ὑπόληψις, ἐκτίμησις, σεβασμός.

مُراعاةً — Ἐκ σεβασμοῦ, πρὸς χάριν τινός.

رَغِبَ ، يرْغَبُ فيهِ — Ἐπεθύμησε, ἐπόθησε.

رَغِبَ عنهُ — Ἀπέφυγε, ἀπέσχε.

رَغِبَ بهِ — Ἐπροτίμησε.

رَغَّبَ، يُرغِّبُ وأرْغبَ — Ἔκαμέ τινα νὰ ἐπιθυμήσῃ.

رَغْبَة — (ἡ) Ἐπιθυμία, ἀρέσκεια, πόθος (ὁ).

راغب — (ὁ) Ἐπιθυμῶν, ποθῶν.

مَرْغوب فيه — (ὁ) Ἐπιθυμητός, ποθητός περιζήτητος.

رَغْد ورغيد — Ἄνετος (ὁ).

رَغَد ورَغادة — Ἄνεσις (ἡ).

يَعيش في رَغَد — Ζῇ ἐν ἀνέσει.

«رغف» رَغيف ج. أرْغِفَة — Πήττα (ἡ).

رَغَمَ ، يرْغَمُ وأرْغم — Ἠνάγκασε, ἐξηνάγκασε, ὑπεχρέωσε.

رَغْم وإرْغام — Ἐξαναγκασμός (ὁ).

بالرغْم وعلى الرَّغْم ورَغْماً عنْ — Παρά, παρ' ὅτι, παρ' ὅλον, ἂν καί.

رَغْم أنفِهِ — Ἀναγκαστικῶς, παρὰ τὴν θέλησιν.

«رغو» رغا، يرغو وأرْغى ورَغّى — Ἤφρισε, ἔκαμεν ἀφρὸν (γάλα κλπ.).

أرْغى وأزْبَدَ غَضَباً — Ἤφρισε ἐκ θυμοῦ, ἀφηνίασε, κατέστη μανιώδης.

رُغْوة ورُغاوة ج. رُغًى — (ὁ) Ἀφρός.

رَاغٍ ومَراغٍ — Ἀφρώδης (ὁ).

رُغاءٌ — (τὸ) Μούγκρισμα, βέλασμα

رَغّاء — (ὁ) Φλύαρος, γλωσσᾶς.

رَفَأَ ، يرْفَأُ — Ἐκαρύκωσε (ἔνδυμα), ἐπιδιώρθωσε κν. ἐμπάλωσε.

رَفَأَ السفينة — Προσώρμισε (πλοίαρχος πλοῖον).

رَفَأَ بَيْنَ — Συνδιέλλαξε, εἰρήνευσε.

رَفَّأَ، يُرَفِّئُ — Συνεχάρη ἢ ηὐχήθη (ἀνδρόγυνον) λέγων τὰ κάτωθι :

بالرِّفَاءِ والبنين — Ἁρμονίαν ἢ Ὁμόνοιαν καὶ τεκνογονίαν.

رِفَاء — (ἡ) Ὁμόνοια, ἁρμονία, συμφωνία.

رَفَّاء — (ὁ) Καρυκωτής, ἐμβαλωματής.

مَرْفَأ ج. مَرَافِئ — (τὸ) Ἀγκυροβόλιον, λιμὴν, ὅρμος.

رَفَت، يرفُت — Ἀπέπεμψε, ἀπέλυσε—Ἔθραυσε, ἔσπασε, ἐθρυμμάτισε.

رَفْت — (ἡ) Ἀπόλυσις, ἀποπομπή.

رُفات — (τὸ) Λείψανον (ἀνθρώπου).

رَفْتِيَّة — Ἄδεια πρὸς διαμετακόμισιν (ἐμπορεύματος).

مرفوت — (ὁ) Ἀποβεβλημμένος, παυμένος (ἐργασίας κλπ.).

رَفَد، يرفِد وأرْفَد — Ὑπεστήριξέ τινα, ἐβοήθησε, παρέσχε ἀρωγήν.

رِفْد ج. أرْفاد — (ἡ) Βοήθεια, ἀρωγή, ὑποστήριξις.

رافِدة ج. رَوافِد — (τὸ) Στήριγμα, ὑποστήριγμα.

رافِد ج. رُفَّد — Ἀντιβασιλεύς (ὁ).

الرافدان — Ὁ Τίγρης καὶ ὁ Εὐφράτης (ποταμοί).

رِفادة — Ἐπίδεσμος (ὁ).

رَفْرَف، يُرَفْرِف — Ἐπτερύγισε (πτηνόν), ἐκίνησε πτέρυγας.

رَفَس، يرفُس — Ἐλάκτισε, ἐκλώτησε.

رَفْسَة ورَفْس — (τὸ) Λάκτισμα, κλωτσιά.

رَفْش — Πτυάριον (τὸ).

رَفَض، يرفُض — Ἀπέρριψέ τι, ἀπεποιήθη, ἠρνήθη τι.

رَفْض ج. رِفاض — (ἡ) Ἀποποίησις, ἀπόρριψις, ἄρνησις.

رافِض ج. رَفَضَة ورُفَّاض — (ὁ) Ἀρνητής, ἀποστάτης.

رافضة ج. رَوافِض — Αἵρεσις ἐν τῷ Ἰσλάμ, ἡ τῶν Ἀποστατῶν, λειποτακτῶν.

رَفِيض ومَرْفوض — Ἀπερριμμένος.

تَرَفُّض — Φανατισμός (ὁ).

مُتَرَفِّض — Φανατικός. (ὁ).

رَفُعَ، يرفُع — Κατέστη ἐξέχων, ἀνῆλθεν (ἀξιώματα)—Ἐλεπτύνθη.

رَفَعَ، يرفَع — Ὕψωσε, ἀνύψωσε, ἤγειρε, ἐσήκωσε.

رَفَع إلى — Ὑπέβαλε.

رَفَع تقريراً — Ὑπέβαλεν ἔκθεσιν.

رَفَع الدَّعوَى — Ἤγειρε δίκην.

رَفَع الإسْم — Ἔθεσεν λέξιν εἰς ὀνομαστ. πτῶσιν (γρμτ).

رفع الفِعْل — Ἔθεσεν εἰς τὸ τέλος τοῦ ῥήμ. (ر) ἢ (ن) εἰς 5 καταλήξεις ἐνεστῶτος (γρμτ).

إرْتَفَع، يرتَفِع — Ἀνυψώθη, ἠγέρθη, ἀνῆλθε, ἀνεβιβάσθη.

ترفَّع، يترفَّع عن — Ὕψωσεν ἑαυτόν, ἀπηξίωσεν, ἐπήρθη.

ترافع، يترافع — Συνηγόρησε, ἠγόρευσε.

رَفْع وارْتفاع — (ἡ) Ὕψωσις, ἀνύψωσις, ἔγερσις, ἀναβίβασις, ὑψωμός (ὁ).

حالة الرَّفْع — (ἡ) Ὀνομαστικὴ πτῶσις (γρμτ.)·Ὁριστικὴ (ῥήμ.).

رِفاع ومَرْفَع — Ἀπόκρεω (ἡ).

رَفيع — (ὁ) Ὑψηλός, ἐξέχων—Λεπτός, ἀδύνατος.

صاحب المقام الرفيع — Τίτλος διὰ τοὺς κατόχους τοῦ παρασήμου τοῦ Μοχάμετ Ἄλυ.

إرتفاع — (τὸ) Ὕψος—Ὑψωμός, ὕψωσις.

ترفُّع — (ἡ) Ἀλαζονεία, ἀπαξίωσις, ἔπαρσις.

مُرافعة وترافُع — (ἡ) Συνηγορία, ἀγόρευσις.

مَرْفوع — (ὁ) Ὑψωμένος, ἀνυψωμένος—Κατάστασις ὀνομαστικῆς πτώσεως (γρμτ.).

مُرْتفِع — Ὑψηλὸς (ὁ).

مُترفِّع — (ὁ) Ἐπηρμένος, ὑπεροπτικός.

رَفَّ، يرِفّ — Ἔλαμψε—Ἐπτερύγισε (πτηνόν)—Ἀνοιγόκλεισε (ὀφθαλμός).

رَفّ ج. رُفوف — Ράφι (τό).

رَفَقَ، يرفُق وأرْفَق وترفّق — Ἐφίλευσε, ἐκαλοπεριποιήθη, ἔδειξε προσήνειαν, καλωσύνην.

رافَق، يرافِق — Συνώδευσε, ἐσυντρόφευσε.

أرْفَق، يُرْفِق بـ — Συνῆψε, ἐπισυνῆψε, ἐσώκλεισε.

إرْتفَق، يرْتفِق — Ἀκούμπησε, ἐστηρίχθη.

ترافَق، يترافَق — Ἐσυντρόφευσε (ὁ εἷς τὸν ἄλλον), συνωδοιπόρησε.

رِفْق — (ἡ) Καλωσύνη, εὐμένεια, φίλευσις, συμπόνια.

رُفْقة ج. رُفَق — (ἡ) Συντροφία, συνοδεία.

إرْتِفاق — (ἡ) Σύμφυσις (ἀνατ.).

رَفيق (ج. رُفَقاء) ومُرافِق — (ὁ) Συνοδός, σύντροφος, συμπαραστάτης, φίλος.

مِرْفَق ومَرْفِق ج. مَرافِق — Ἀγκών (ὁ).

مُرْفَق — (ὁ) Συνημμένος, ἐσώκλειστος.

مُرْفَق بهذا — Συνημμένως, ἐσώκλειστως

مُرْتفَق — Ἀκουμπισμένος—Ἀποχωρητήριον.

رَفَلَ، يرْفُل — Ἐβάδισεν ἐπιδεικτικός, ἐκόμπασε.

رَفَهَ، يرْفَهُ وترَفّه — Εὐημέρησε, ἔζησεν ἐν ἀνέσει.

رَفُهَ، يرفُهُ العَيش — Κατέστη ἄνετος (ζωή).

رَفّهَ، يُرَفِّهُ — Ἐψυχαγώγησε.

رَفاهة ورَفاهِيّة — (ἡ) Ἄνεσις, εὐημερία.

ترْفيه — Ψυχαγωγία (ἡ).

«رفو» رَفا، يرْفو ورَفَأ — Ἐκαρύκωσε, ἐμπάλωσε.

رَقَبَ، يرْقُب — Παρετήρησε, ἐπώπτευσε παρηκολούθησε.

راقَب، يراقِب — Ἐλογόκρινε—Ἐπώπτευσε, ἐπετήρησε, ἤλεγξε, ἐξήλεγξε.

ترقَّب، يترقَّب — Παρεφύλαξε, παραμόνευσε—Ἀνέμεινε.

رَقَبة ج. رِقاب — (ὁ) Λαιμός, τράχηλος.

رَقابة ومُراقَبة — (ἡ) Λογοκρισία—(ἡ) Ἐπιτήρησις, ἐποπτεία, ἔλεγχος, ἐξέλεγξις.

رَقيب ومُراقِب — (ὁ) Λογοκριτής—(ὁ) Ἐπιτηρητής, ἐπόπτης, φύλαξ, ἐλεγκτής.

ترقُّب — (ἡ) Παραφύλαξις—Ἀναμονή (ἡ).

مَرْقَب ج. مَراقِب — (τὸ) Παρατηρητήριον, σκοπιά (ἡ).

مِرقَب — Τηλεσκόπιον (τό).

رَقَدَ، يرْقُد — Ἐπλάγιασε, ἐκοιμήθη—Ἐπώασε (ὄρνις)—Ἐσταμάτησε (κίνησις), κατέπεσε.

أَرْقَدَ ، يُرْقِدُ ورَقَّدَ — Ἐκοιμισέ τινα.

رُقاد ورُقود — (τὸ) Πλάγιασμα, κοίμισμα, κοίμησις.

راقِد — (ὁ) Κοιμισμένος, πλαγιασμένος.

مَرْقَد ج. مَراقِد — Κρεββάτι (τό).

مُرْقِد — Ὑπνωτικόν (τό).

رَقْرَقَ ، يُرَقْرِق — Ἀνέμιξέ τι (μεθ' ὕδατος).

تَرَقْرَقَ ، يَتَرَقْرَق — Ἐδάκρυσε (ὀφθαλμός), ἦτο βουρκωμένος—Ἔλαμψε.

رَقَشَ ، يرقُش ورَقَّش — Ἐπλούμισε, ἐποίκιλε.

أَرْقَش مث. رقشاء ج. رُقْش — (ὁ) Στικτός, πλουμιστός, παρδαλός.

رَقَصَ ، يرْقُص — Ἐχόρευσε.

رَقْص — Χορός (ὁ).

رَقّاص وراقِص — Χορευτής (ὁ).

رَقّاص السّاعة — Ἐκκρεμές (τό).

مَرْقَص ج. مَراقِص — Τόπος χοροῦ.

رَقَّطَ ، يُرَقِّط — Κατέστιξέ τι, ἐποίκιλε (διά στιγμῶν).

أَرْقَط مث. رَقْطاء ج. رُقْط — (ὁ) Στικτός, κατάστικτος, παρδαλός.

نَمِرٌ أَرْقَط — (ἡ) Λεοπάρδαλις (ζῷον).

رَقَعَ ، يرْقَع ورَقَّع — Ἐμπάλωσε, ἐκαρύκωσε.

رَقُعَ ، يرْقُع — Κατέστη βλάξ, μωρός.

رُقْعَة ج. رِقاع — (τὸ) Ἔμβάλωμα μπάλωμα—Σημείωμα (πρόχειρον)—Εἶδος ἀραβικῆς γραφῆς.

رَقِيع — (ὁ) Ἕβδομος οὐρανός.

رَقاعَة — (ἡ) Μωρία, ἠλιθιότης, ἀνοησία.

رَقِيع ج. أَرْقِعَة — (τὸ) Στερέωμα—Ἠλίθιος, βλάξ, ἀνόητος.

مُرَقَّع — (ὁ) Ἐμβαλωμένος (μπαλωμένος.

مُرَقِّع — (ὁ) Ἐμβαλωματής (μπαλωματής).

رَقَّ ، يَرِقّ — Ἐλεπτύνθη, κατέστη λεπτός, ψιλός, τρυφερός—Κατέστη ἀνδράποδον, σκλάβος.

رَقَّ لهُ وتَرَقَّق له — Ηὐσπλαγχνίσθη, ἠσθάνθη οἶκτον, συμπόνιαν.

رَقَّقَ ، يُرَقِّق وأَرَقَّ — Ἐλέπτυνε, κατέστησέ τι λεπτόν, ψιλόν, ἀδύνατον.

إِسْتَرَقَّ ، يَسْتَرِقّ — Ἐξηνδραπόδισε, ἐσκλάβωσε.

أَسْتَرَقَّ الشَّيءُ — Ἐλεπτύνθη.

رِقّ ج. رُقوق — (ἡ) Περγαμηνή—Φύλλον χάρτου—Χελώνη (μεγάλη).

رِقّ — (ἡ) Ἐξανδραποδισμός, σκλαβιά.

رِقَّة — (ἡ) Λεπτότης, τρυφερότης, ἀβροφροσύνη, ἁπαλότης, εὐαισθησία.

رُقاق ج. رِقاق — Ψωμί λεπτόν, πήττα.

رَقيق ج. رِقاق — (ὁ) Λεπτός, ψιλός —Ἀνδράποδον, σκλάβος — Ἀβρόφρων, τρυφερός, ἁπαλός.

رَقيقُ الشُّعور — Εὐαίσθητος (ὁ).

رَقيقُ الحال — (ὁ) Πτωχός, ἐνδεής.

تاجِر الرَّقيق — Δουλέμπορος (ὁ).

تِجارَة الرقيق — Δουλεμπορία (ἡ).

رَقَمَ ، يَرْقُمُ ورَقَّمَ — Ἔθεσεν ἀριθμούς, ἀριθμολόγησε, ἠρίθμησε.

رَقْم ج. أَرْقام — (ὁ) Ἀριθμός (νούμερο).

تَرْقيم — (ἡ) Ἀριθμολόγησις, ἀρίθμησις.

مَرْقوم — (ὁ) Ἀριθμολογημένος, ἠριθμημένος.

رَقِيَ ، يَرْقَى وارْتَقَى وتَرَقَّى — Προήχθη, προεβιβάσθη, προώδευσε.

رَقَى ، يَرْقِي — Μετεχειρίσθη μαγείαν (μαγικὴν τέχνην).

رَقَّى ، يُرَقِّي وأَرْقَى — Προήγαγε, προεβίβασε.

رُقِيّ — (ἡ) Προαγωγή, πρόοδος, ἀνύψωσις.

رُقْيَة — (ἡ) Μαγεία, γοητεία.

راقٍ ج. رُقاة — (ὁ) Μάγος, γόης.

راقِيَة ج. رَواقٍ — (ἡ) Μάγισσα, γόησα.

إرْتِقاء وتَرَقٍّ — (ἡ) Προαγωγή (ὁ) προβιβασμός, πρόοδος.

تَرْقِيَة — (ἡ) Προαγωγή, προβιβασμός (ὁ).

مَرْقىً ومِرْقاة ج. مَراقٍ — (ἡ) Κλῖμαξ, βαθμίς, σκαλοπατι, βαθμός.

رَكِبَ ، يَرْكَبُ — Ἵππευσε, ἐπέβη, ἀνέβη, ἐπεβιβάσθη.

رَكِبَ هَواه — Ἔπραξεν ὅ,τι τοῦ ὑπηγόρευσεν ἡ φαντασία του.

رَكَّبَ ، يُرَكِّبُ — Συνέθεσε, συνηρμολόγησε, παρεσκεύασε (φάρμακον κ.λ.π.).

رَكَّبَ وأَرْكَبَ — Ἀνεβίβασε, ἀνέβασε, ἐπεβίβασε.

إرْتَكَبَ ، يَرْتَكِبُ — Διέπραξε.

تَرَكَّبَ ، يَتَرَكَّبُ — Συνετέθη, συνηρμολογήθη.

رَكْبٌ ورَكْبانٌ — (τὸ) Καραβάνι, πομπή (ἡ).

رُكْبَة ج. رُكَبات — (τὸ) Γόνυ (γόνατον).

رِكاب ج. رُكُب — (ὁ) Ἀναβολεὺς (στήριγμα ποδῶν ἱππέως).

رُكوب — (ἡ) Ἀνάβασις (ἀνέβασμα), ἵππευσις (καβαλίκευμα).

رَكوبَة — Ἀγώγι (τό).

راكِب ج. رُكّاب ورَكْب — (ὁ) Ἀναβάτης, ἐπιβάτης.

إرْتِكاب — Διάπραξις (ἡ).

تَرْكيب — (ἡ) Σύνθεσις, συναρμολόγησις, σύστασις, παρασκευή.

مَرْكَب ج. مَراكِب — (τὸ) Πλοῖον—Μεταγωγικόν.

مَرْكَبَة ج. مَرْكَبات — (ἡ) Ἅμαξα, βαγόνι (τό).

مُرَكَّب — Σύνθετος, συγκείμενος—Παρασκεύασμα.

مَرْكوب ج. مَراكيب — Ὑποζύγιον (τό).

رَكَدَ ، يَرْكُدُ — Ἠδράνησε, ἀκινητοποιήθη, ἐλίμνασε (ὕδωρ).

راكِد — (ὁ) Ἀδρανής, ἀκίνητος στάσιμος.

مِياهٌ راكِدَة — (τὰ) Στάσιμα ὕδατα, λιμνάζοντα.

رُكود — (ἡ) Στασιμότης, ἀδράνεια, ἀκινησία.

رَكَزَ ، يَرْكُزُ ورَكَّزَ — Ἐνέπηξε, ἐστερέωσε.

رَكَّزَ ، يُرَكِّزُ — Συνεκέντρωσε (εἰς κέντρον.)

ارْتَكَزَ ، يَرْتَكِزُ على — Ἐστηρίχθη, ἀκούμπησε.

تَرَكَّزَ ، يَتَرَكَّزُ — Συνεκεντρώθη.

رَكيزَة ج. رَكائِز — (τὸ) Στήριγμα, στύλος.

إرْتِكاز — Ἀκούμπισμα (τό).

مِحْوَر الإرْتكاز (τὸ) Ὑπομόχλιον.

تَرْكيز وتَرَكُّز Συγκέντρωσις (ἡ).

تَرْكيز السُّلْطَة Συγκέντρωσις τῆς ἐξουσίας.

مَرْكَز ج. مَراكِز Τὸ Κέντρον (κύκλου κλπ.—(ἡ) Θέσις, κατάστασις.

مَرْكَز الثِّقْل (τὸ) Κέντρον βάρους (φυσ.)

مَرْكَزِيّ Κεντρικός (ὁ).

القُوَّةُ المَرْكَزِيَّة الجاذِبَة Ἡ κεντρομόλος δύναμις.

القوةُ المَرْكَزِيَّة الطارِدَة Ἡ κεντρόφυξ δύναμις.

مُرْتَكَز Ἀκουμπιστήρι (τὸ).

مُرْتَكِز Ἀκουμπισμένος.

رَكَضَ ، يرْكُض Ἐκάλπασε, ἔτρεξε.

رَكْض (ὁ) Καλπασμός, τρέξιμον (τό).

رَكوض ورَكّاض (ὁ) Καλπάζων, τρέχων, δρομεύς.

رَكَعَ ، يرْكَع Ἐγονυπέτησε, ἔκυψε.

رُكوع Γονυκλισία (ἡ).

راكِع (ὁ) Γονυκλινής, γονυπετής.

رَكَّ ، يرِكُّ Ἠδυνάτησε.

رَكاكَة (ἡ) Ἀδυναμία—Ἀδιαφορία.

رَكيك ج. رِكاك (ὁ) Ἀδύνατος—Ἀδιάφορος, ἀσήμαντος.

رَكَلَ ، يرْكُل Ἐλάκτισε.

رَكْلَة Λάκτισμα (τό).

رَكَمَ ، يرْكُم Συνεσώρευσε, ἐμάζευσε.

تَراكَمَ ، يَتَراكَم وارْتَكَم Συνεσωρεύθη.

رَكْم ورُكام Σωρός (ὁ).

رَكَنَ ، يرْكُن وارْتَكَن على Ἐβασίσθη, ἐπεστηρίχθη, ἀκούμπησε.

أرْكَنَ ، يُرْكِنُ الى Εἶχε πεποίθησιν ἐπί τινος, ἐβασίσθη.

أرْكَنَ إلى الفِرار Ἐτράπη εἰς φυγήν.

رُكْنٌ ج. أرْكان Γωνία, στήριγμα, ἔρεισμα, βασικὸν σημεῖον, στοιχεῖον.

أرْكان حَرْب Ἐπιτελεῖον (τό).

رَكانَة ورُكونَة Στερεότης, σταθερότης, σοβαρότης.

رَمَثٌ ج. أرْماث Σχεδία (ἡ).

رَمَحَ ، يرْمَح Ἐλόγχευσε, ἐκτύπησε διὰ λόγχης.

رُمْح ج. رِماح (τὸ) ἀκόντιον, δόρυ, λόγχη (ἡ).

رَمّاح ورامِح (ὁ) Λογχοφόρος, ἀκοντιστής.

رَمِدَ ، يرْمَد وأرْمَد Προσεβλήθη ὑπὸ ὀφθαλμίας.

رَمَدٌ (ἡ) Ὀφθαλμία (ἀσθένεια).

رَمَدٌ حُبَيْبِي (τὸ) Τράχωμα (ἀσθένεια).

رمد صديدى Ὀφθαλμία κν. τσίμπλης.

رَمِدٌ ورَمْدان (ὁ) Πάσχων ἐξ ὀφθαλμίας.

رَماد (ἡ) Τέφρα, στάκτη.

رَمادِيّ (ὁ) Φαιός, φαιόχρους (σταχτί)

رَمَزَ ، يرْمِز إلى Ἐσυμβόλισε.

رَمْز ج. رموز (τὸ) Νεῦμα, σύμβολον, σύνθημα, ἀλληγορία (ἡ).

رَمْزِيّ — (ὁ) Συμβολικός, συνθηματικός, ἀλληγορικός.

راموز — (τὸ) Δεῖγμα, ὑπόδειγμα.

رَمَسَ ، يَرْمُس — Ἔθαψε, ἔκρυψε, ἐνεταφίασε.

إرْتَمَسَ ، يَرْتَمِس في — Ἐβυθίσθη (εἰς ὕδωρ).

رَمْس ج. رُموس — (τὸ) Μνῆμα, τάφος (ὁ).

رِمْش ج. رُموش — Βλεφαρίς (ἡ).

رَمْضاء — (ὁ) Καύσων (ὑπερβολικός).

رَمَضان — Ραμαντὰν (ὁ μὴν τῆς νηστείας, 9ος μὴν τοῦ Ἰσλάμ).

رَمَقَ ، يَرْمُق إلى — Ἔρριψε βλέμμα (ματιά).

رَمَق — (ἡ) Τελευταία πνοὴ (ἀνθρώπου), λοίσθια (τά).

رَمْل ج. رِمال — Ἄμμος (ἡ).

عِلْمُ الرمل وضَرْبُ الرمل — Γεωμαντεία (ἡ).

رَمْلِيّ — Ἀμμώδης (ὁ).

ساعة رَمْلِيَّة — Κλεψύδρα (ἡ).

رَمَّ ، يَرُمُّ ورَمّ — Ἐπιδιώρθωσε, ἐπεσκεύασε.

رَمَّ وأَرَمَّ يَرِمُّ — Ἐσάπισε, ἐφθάρη, ἐβρώμησε.

رَمّ وتَرْميم ومَرَمَّة — Ἐπιδιόρθωσις, ἐπισκευή.

رِمَّة ج. رِمَم ورِمام — (τὸ) Θνησιμαῖον κν. ψοφίμι, σάπιο (κόκκαλο).

بِرُمَّتِهِ — Καθ' ὁλοκληρίαν, ὁλοσχερῶς.

رَمِيم ورُمام — (ὁ) Σάπιος, ἐφθαρμένος.

«رمن» رُمّانة ج. رُمّان — (ἡ) Ροιά κν. ροδιά, ρόδι (τό).

رَمَى ، يَرْمِي — Ἔρριψε, ἐπέταξέ τι, ἐξηκόντισε.

رَمَى بِـ — Κατηγόρησε.

إرْتَمَى ، يَرْتَمِي على — Προσέπεσε, ἐρρίφθη.

رَمْي ورِمايَة — Σκοποβολή (ἡ).

رَمْيَة — (ἡ) Βολή, ρίψιμον.

رامٍ ج. رُماة — (ὁ) Βάλλων, ρίπτων σκοπευτής, τοξότης.

الرّامي — (ὁ) Τοξότης (ἄστρον).

مَرْمًى ج. مَرامٍ — (ὁ) Σκοπός (σημάδι), στόχος—Βολή, βεληνεκές (τό)—Τέρμα (ποδοσφ.)

مِرْماة ومِرْمًى ج. مَرامٍ — (τὸ) Βέλος, βλῆμα.

رَنَّحَ ، يُرَنِّح — Ἐστρηφογύρισέ τινά, ἐζάλισε (ποτόν), ἐκλόνισε.

تَرَنَّحَ ، يَتَرَنَّح — Ἐκλονήθη, ἐταλαντεύθη (βαδίζων).

رَنَح — Ἴλιγγος, ζάλη, κλονισμός.

مُتَرَنِّح — (ὁ) Κλονούμενος, ταλαντευόμενος, ἰλιγγιῶν.

رَنْد — (ἡ) Μυρσίνη (φυτόν).

رَنِقَ ، يَرْنَق — Ἐθολώθη (ὕδωρ).

رَوْنَق — Λαμπρότης (ἡ).

رَنَمَ ، يَرْنِم ورَنَّم وتَرَنَّم — Ἐτραγούδησε (ἐψαλμούδισε).

تَرْنيم وتَرَنُّم — Ψαλμῳδία (ἡ).

تَرْنيمَة — (ἡ) Ὠδή, ᾆσμα (τό).

رَنَّ ، يَرِنُّ — Ἤχησε, ἐκρότησε (νόμισμα).

رَنَّة ورَنين — (ὁ) Ἦχος, κρότος (νομίσματος).

رَنَّة Τάρανδος (ὁ).

رَنَّان Ἠχηρός (ὁ).

«رنو» رنا ، يرنو إلى Προσέβλεψε.

رَهِبَ ، يرهَب Ἐφοβήθη, ἐτρομοκρατήθη, ἐπτοήθη.

أرْهَبَ ، يُرْهِب ورَهَّب Ἐτρομοκράτησε, ἐφόβισε, ἠπείλησε.

تَرَهَّبَ ، يترَهَّب Ἐγένετο μοναχός, ἱερομόναχος.

رَهْبَة Φόβος (ὁ).

رَهيب (ὁ) Τρομερός, τρομακτικός.

رَهْبَنة ورُهْبانِيَّة Μοναχισμός (ὁ).

راهِب ج . رُهْبان (ὁ) Μοναχός, ἱερομόναχος.

إرْهاب (ἡ) Τρομοκρατία, ἀπειλή, φοβέρισμα (τὸ).

إرْهابي (ὁ) Τρομοκράτης, ἀπειλητικός.

رَهْطٌ ج . أرْهُط (ἡ) Ὁμάς, ὅμιλος.

رَهُفَ ، يَرْهُف Ἐλεπτόνθη, κατέστη λιγνός, ἀδύνατος.

أرْهَفَ ، يُرْهِف Ἐλέπτυνε—Ἠκόνισε, ὤξυνε.

أرْهَفَ السَّمْعَ Ὤξυνε τὴν ἀκοὴν (ἐτέντωσε τ' αὐτί).

رَهيف (ὁ) Λεπτός, λιγνός, ἀδύνατος.

مُرْهَف ورَهيف (ὁ) Ὀξύς, αἰχμηρός, ἠκονισμένος.

رَهَقَ ، يَرْهَق وأرْهَق Κατεπίεσε, ἐκούρασε, ἐταλαιπώρησε.

راهَقَ ، يُراهِق Κατέστη ἔφηβος.

رَهَقٌ وأرْهاق (ἡ) Κόπωσις, ὑπερκόπωσις, ταλαιπωρία.

مُرهِق (ὁ) Κοπιαστικός, κοπιώδης.

مُراهِق Ἔφηβος (ὁ).

مُراهَقَة (ἡ) Ἥβη, ἐφηβία.

رَهِلَ ، يَرْهَل وتَرَهَّل Κατέστη πλαδαρός, μαλακός, χαῦνος, χαλαρός.

رَهِلٌ ومُتَرَهِّل (ὁ) Πλαδαρὸς, μαλακός, χαῦνος, χαλαρός.

رِهْمَة ج . رِهَم (ἡ) Ἐλαφρὰ βροχή, ψηχάλα.

مَرهَم ج . مراهِم Ἀλοιφὴ (ἡ).

رَهَنَ ، يرهَن وأرْهَن Ἐνεχυρίασε, ὑπεθήκευσε.

راهَنَ ، يُراهِن وتراهَن Ἐστοιχημάτισε μετά τινος

إرْتَهَنَ ، يَرْتَهِن الشَّيءَ Ἐκράτησέ τι ὡς ἐνέχυρον.

رَهْن ج . رُهونات (τὸ) Ἐνέχυρον, ἐνεχυρίασις (ἡ).

بَنْك الرُّهونات Ἐνεχυροδανειστήριον.

رَهْن عقاري Ὑποθήκη (ἡ).

رِهان ومُراهَنَة Στοίχημα (τό).

رَهينة ومَرهون ومُرْتَهَن Ἐνυπόθηκος (ὁ).

راهِنٌ (ὁ) Σταθερός, μόνιμος, διαρκὴς—Παρών.

الحالَة الرّاهِنَة Ἡ Παροῦσα κατάστασις.

رَهْوٌ ج . رِهاء (ὁ) Γερανὸς (πτηνόν).

«روب» روَّبَ ، يُروِّب وأراب Ἐπηξέ τις (γάλα).

رائِب ومُرَوَّب Πηκτόν, πεπηγμένον (γάλα), ὀξύγαλα.

«روث» رَوْثٌ ج. أرْوَاث — (ἡ) Κόπρος (ζώου).

«روج» رَوَّج، يُرَوِّج — Ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν, διέδωσε.

رَوَاجٌ — (ἡ) Κυκλοφορία, διάδοσις, ζήτησις (ἐμπορεύματος).

رائج ومُرَوَّج — (τὸ) Ἔχον ζήτησιν (ἐμπόρευμα), διαδεδομένον.

تَرْوِيج ورَوَاج — (ἡ) Κυκλοφορία, διάδοσις.

«روح» رَوَّح، يُرَوِّح وأراح — Ἀνέπαυσέ τινά, ἡσύχασε ἀνεκούφισε.

رَوَّح عَن — Ἐψυχαγώγησε.

أرْوَح، يُرْوِح وتروَّح — Ἐμύρισε (δυσωδῶς), ἐβρώμησε.

راحٌ — Οἶνος (ὁ).

راحَة وإستراحَة — (ἡ) Ἀνάπαυσις, ἡσυχία.

راحَة اليَدِ — Παλάμη (ἡ).

راحَة البال — Ἀμεριμνησία (ἡ).

بَيْت الرَّاحَة ومُستَراح — Ἀποχωρητήριον (τό).

رُوحٌ ج. أرْواح — (τὸ) Πνεῦμα, (ἡ) πνοὴ ζωῆς.

الرُّوح القُدُس — Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

رُوحِيّ ورُوحانِيّ — (ὁ) Πνευματικός — Οἰνοπνευματώδης.

مَشروبات رَوْحِيَّة — (τὰ) Οἰνοπνευματώδη ποτά.

رِيح ج. رِياح — (τὸ) Φύσημα ἀέρος, ἄνεμος, ὀσμή (ἡ).

رِيحُ الشَّوْكَة — Παρωνυχίς (ἡ).

رائحَة ج. رَوائح — (ἡ) Ὀσμή, μυρωδιά.

رَيْحان ج. رَياحين — (ὁ) Βασιλικός (φυτόν).

إرتياح — Ἱκανοποίησις (ἡ).

تَرْوِيح — Ἀερισμός (ὁ).

تَرْوِيح النَّفْس — (ἡ) Ἀναψυχή, ψυχαγωγία.

مَرِح — (ὁ) Εὐδιάθετος—Εὔθυμος.

مُرِيح — (ὁ) Ἄνετος, ἀναπαυτικός.

مُرْتاح ومُسْتَرِيح — (ὁ) Ἀναπαυμένος, ἥσυχος.

مُرْتاح ومُستَرِيح البال — Ἀμέριμνος (ὁ).

مِرْوَحَة ج. مَراوِح — (ὁ) Ἀνεμιστήρ, ῥιπίδιον (τό).

«رود» راوَد، يُراوِد — Ἠπάτησε, ἀπεπλάνησε (γυνήν), ἐδελέασε.

أراد، يُرِيد — Ἠθέλησε, ἐπεθύμησε.

إرْتاد، يِرْتاد — Ἐζήτησε, ἀνεζήτησε—Ἐσύχνασε.

رَوْدٌ ورِيادَة — (ἡ) Ἐξερεύνησις, διερεύνησις.

رُوَيْداً رُوَيْداً — Σιγά-σιγά.

رائِد ج. رُوَّاد — (ὁ) Ἐξερευνητής, πρόσκοπος—Κατάσκοπος.—Παιδαγωγός.

إرادَة — (ἡ) Θέλησις, θέλημα (τό).

إرادِيّ — (ὁ) Θεληματικός, ἑκούσιος.

مُراد — (ὁ) Ἐπιθυμητός—Σκοπός, πρόθεσις ἐπιθυμία

مِرْوَد — Κονδύλιον δι' ἐπάλειψιν τῶν βλεφαρίδων—Ἀξωνίσκος.

«روض» راوَض، يُراوِض — Ἐκολάκευσε ἠπάτησε

تَرَيَّض، يَتَرَيَّض — Ἔκαμε περίπατον, περιεπάτησεν εἰς κῆπον.

رَوْضٌ — (ὁ) Κῆπος, ἀνθών.

رَوْضَة ج. رِياض (ὁ) Λειμών, κῆπος.

رَوْضَة الأطْفال Κῆπος παιδιῶν, νηπιαγωγεῖον.

رِياضَة وأَلْعاب رِياضِيَّة Γυμναστική (ἡ).

الرِّياضِيَّات وعِلْم الرِّياضيات Μαθηματικά (τά).

رِياضِيّ (ὁ) Μαθηματικός — Γυμναστής.

تَرْوِيض Ἄσκησις (ἡ).

مُرَوِّض ورائِض (ὁ) Γυμναστής ἢ δαμαστής.

«روع» راع ورَوَّع وأراع Ἐφόβισε.

رَوْع ورَوْعَة (ὁ) Φόβος, τρόμος.

رُوع (ἡ) Καρδία, ψυχή, νοῦς (ὁ).

رَوَع (ἡ) Ὡραιότης, ἑλκυστικότης.

رائع ج. رُوَّاع Ἐκθαμβωτικὸς θαυμάσιος, ἐξαίσιος.

رائعة (ἡ) Ἐκθαμβωτική, ἐξαισία.

في رائِعَة النهار Ἐν μέσῳ ἡμέρας.

مُريع (ὁ) Τρομερός, φοβερός, τρομακτικός.

مُرْتاع ومُرَوَّع (ὁ) Φοβισμένος, ἔντρομος.

«روغ» راوَغ، يُراوِغ Ἐδολιεύθη, μετεχειρίσθη πανουργίαν, ὑπεξέφυγε.

رَواغ ورُوَيْغَة Δόλος, τέχνασμα (κατεργαριά), πανουργία.

رَوَّاغ ومُراوِغ (ὁ) Πανοῦργος, δόλιος, σοφιστής, ἀπατεὼν (κατεργάρης).

رَوَغان ومُراوَغَة (ἡ) Ὑπεκφυγή ἀπάτη.

«روق» رَوَّق، يُرَوِّق Κατέστησέ τι διαυγές, αἴθριον, καθαρόν—Ἐσούρωσε.

رائِق (ὁ) Διαυγής, αἴθριος, καθαρός.

رُواق ج. أرْوِقَة (ἡ) Στοὰ (οἰκίας), προπύλαιον (τό).

الرُّواقيون Οἱ Στωϊκοί.

مَذْهَب الرواقِيين Στωϊκισμός (ὁ).

راوُوق (τὸ) Διηθητήριον, φίλτρον (στραγγιστήρι).

«روم» رَوْم ومَرام (ἡ) Ἐπιθυμία, πρόθεσις, σκοπός (ὁ).

رِوَنْد ورَوَانْد (τὸ) Ρῆον (φυτὸν) κν. ρεβέντι.

رَوَى، يَرْوِي Διηγήθη, ἐξιστόρησε, ἀφηγήθη.

رَوَى وأرْوَى Ἐπότισε, ἤρδευσε.

رَوِيَ، يَرْوَى وإرْتَوَى Ἐποτίσθη, ἠρδεύθη.

رَوَّى، يُرَوِّي وتَرَوَّى Περιεσκέφθη.

راوٍ ج. رُواة وراوِيَة ج. رَوايا (ὁ) Ἀφηγητής.

رِوايَة (ἡ) Ἀφήγησις, διήγησις, διήγημα, μυθιστόρημα (τό).

رَوِيَّة وتَرَوٍّ (ἡ) Περίσκεψις, σκέψις.

رُواء (ἡ) Χάρις, ὀμορφιά.

رَيّ وإرْواء (ἡ) Ἄρδευσις, πότισμα (τό).

رِئَة البحر (ἡ) Μέδουσα (θαλάσσης).

أرْوِيَة ج. أرْوَى Ἀγριοκάτσικον (τό).

مُرْتَوٍ ورَيَّان مث. رَيَّا ج. رِواء (ὁ) Ποτισμένος.

«ريب» رَيَّب، يَتَرَيَّب من Ὑπωψιάσθη τινά, εἶχεν ἐνδοιασμοὺς ἔκ τινος.

رَيْب ورِيبَة وإرْتِياب Ἀβεβαιότης, ἀμφιβολία, ὑποψία, ὑπόνοια.

بلاَرَيْب — 'Αναμφιβόλως, ἀδιστάκτως.

مُرْتاب — (ὁ) 'Αμφίβολος, ὕποπτος.

مُريب ورَيَّاب — (ὁ) Τρομακτικός, προκαλῶν φόβον, ἐνδοιασμόν, ὑποψίαν.

«ريث» أراث ، يُريث — Καθυστέρησέ τινα.

رَيِّث — (ὁ) Βραδύς, ἀργός.

رَيْثما — Ἕως ὅτου, μέχρις ὅτου, ὥσπου, ἐν ᾧ χρόνῳ.

«ريش» رِيشَة ج . رِيَش — (τὸ) Πτερὸν—Γραφίς (ἡ).

رِياش ورِيش — (τὰ) Ἔπιπλα, οἰκοκυριό (τό)—Περιουσία, πλούσιον ἔνδυμα.

رَيْعٌ — (τὸ) Προϊόν, παραγωγή—Φόβος, ταραχή.

رَيْعٌ ورَيْعان — (τὸ) Ἄριστον (πράγματος) (ἡ).

رِيف ج. أرْياف — (ἡ) Εὔφορος γῆ πλησίον ποταμοῦ, ἐξοχή, περίχωρον (τό).

رِيفُ البَحْر — (τὸ) Παραθαλάσσιον (μέρος).

رِيفيّ — (ὁ) Ἐξοχικός, ἀγροτικός.

رِيقٌ ج . أرْياق — (ὁ) Σίελος (σάλιο).

على الرِّيق — Νηστικὰ (πρὶν νὰ φάγῃ).

رَيَّم ، يُرَيِّم — Παρέμεινεν εἰς τόπον—Ἐξήφρισε.

رِيم — Ἀφρός (ὁ).

رَيْن — Ῥύπος, μίασμα, κακοήθεια, ἁμαρτία.

رَيَّان — Ζουμερός (ὁ)

«ريي» أرْيَى ، يُرْيِي — Ὕψωσε σημαίαν.

(الزاى) ز = 7

زَأبَق ، يُزَأبِق — Ἐπέχρισε δι' ὑδραργύρου.

زِئبَق — Ὑδράργυρος (ὁ).

زَأر وزَئِر ، يزْأر — Ἐβρυχήθη.

زَئِير — Βρυχηθμός (ὁ).

زَأمَ ، يزْأم — Ἀπέθανεν ἀκαριαίως.

زَأْمٌ ومَوْت زُؤام — (ὁ) Θάνατος ἀκαριαῖος.

زُؤان وزُوان — (τὸ) Ζιζάνιον (φυτόν), ἦρα (ἡ).

زات ، يَزيت (زيت) — Ἐλάδωσε, ἔθεσεν ἔλαιον.

زاجٌ — Βιτριόλιον πράσινον ἢ θειϊκὸς σίδηρος.

زاحَ ، يزيح وانْزاح (زيح) — Ἐξετοπίσθη, ἀπεμακρύνθη, ἀπῆλθε.

زادَ ، يَزود وتَزَوَّد (زود) — Ἐπρομηθεύθη, ἐφωδιάσθη.

زادٌ — (τὸ) Ἐφόδιον, προμήθεια (τρόφιμα).

زادَ ، يَزيد وازْداد (زيد) — Ηὐξήθη, ἐπληθύνθη, ἐπλεόνασε.

زاد وأزاد — Ἐπέτεινε, ἐπηύξησε.

زاد عَنْ — Ὑπερέβη, ὑπερέβαλε, ἐπερίσσευσε.

زارَ ، يَزور (زور) — Ἐπεσκέφθη.

زاغَ ، يَزيغ (زيغ) — Παρεξετράπη, ἐλοξοδρόμησε, παρεξέκλινε.

زافَ ، يَزيف وتزيف (زيف) — Κατέστη κίβδηλον, πλαστὸν (νόμισμα), παρεποιήθη.

زالَ، يَزُول ويَزال (زول) — 'Εξηλείφθη, ἐξέλιπε, παρῆλθε.

ما زالَ، لا يَزال — Δὲν ἔπαυσε, ἐξηκολούθησε.

زالَ، يَزِيل وأزالَ عَنْ — 'Εξήλειψε, ἀπεμάκρυνε, ἐξετόπισε.

زانَ، يَزِين وزَيَّن (زين) — 'Εστόλισε, ἐκόσμησε, ἐκαλλώπισε.

زانٌ — (ἡ) 'Οξυὰ (δένδρον).

زاهٍ (زهو) — (ὁ) Λαμπρός, ζωηρός, ἀκμαῖος.

زَبَّبَ، يُزَبِّبُ — 'Έκαμε σταφίδας, ἐσταφίδωσε.

زَبِيبٌ — Σταφίς (ἡ).

أزَبُّ مث. زَبّاء — (ὁ) Δασύτριχος (μαλλιαρός).

زَبَدَ، يَزْبُدُ — 'Έκαμε βούτυρον (ἐκτύπησε γάλα).

زُبْدٌ وزُبْدَة — (τὸ) Βούτυρον (φρέσκο).

زَبَدٌ ج. أزْباد — 'Αφρός (ὁ).

زَبادٌ — (ὁ) Μόσχος (ἄρωμα) μοσχογαλῆς.

قِطّ الزَّباد — Μοσχογαλῆ (ἡ).

مُزْبِد — 'Αφρώδης (ὁ).

زَبُورٌ ج. زُبُر — (τὸ) Βιβλίον τῶν ψαλμῶν.

زَبَرْجَد ج. زَبارِج — (ὁ) Χρυσόλιθος (πολύτιμος λίθος).

زَبَقَ، يَزْبُق — 'Εμάδησε (τρίχας ἢ πτερά).

إنْزَبَقَ، يَنْزَبِق فِي — 'Υπεισῆλθε, εἰσεχώρησε (κρυφίως).

زَبَلَ، يَزْبِل وزَبَّل — 'Εκόπρισε.

زِبْلٌ وزِبْلَة — (ἡ) Κόπρος, κοπριά,

زُبالَة — ἡ) 'Ακαθαρσία (σκουπίδια).

تَزْبِيل — Κόπρισμα (τὸ).

مَزْبَلَة ج. مَزابِل — Δοχεῖον κοπριᾶς, ἀκαθαρσίας.

زَبَنَ، يَزْبِن — 'Έσπρωξε—'Ημπόδισε—'Επώλησε καρπούς (ἐπὶ δένδρου).

زَبانَى وزَبان — (τὸ) Κέντρον κν. κεντρί.

زَبانِيَة — (οἱ) Στρατιῶται (φρουροί), 'Άγγελοι ἀποστέλλοντες κακοὺς εἰς τὸ πῦρ (Κοράνιον).

زَبُون — (ὁ) 'Ηλίθιος, μωρός, βλάξ.

زُبُون ج. زَبائِن — Πελάτης (ὁ).

زُبْيَة ج. زُبًى — (ἡ) Τάφρος πρὸς παγίδευσιν ἀγρίων ζώων

زَجَّ، يَزُجّ — 'Ώθησε, ἔσπρωξε—'Εκτύπησε δι' ἀκοντίου ἢ δόρατος.

زَجَّجَ، يُزَجِّج — 'Ελέπτυνεν ἢ ἐμάκρυνε τὰ φρύδια (γυνή).

زُجّ ج. زِجاج — Μεταλλίνη αἰχμή, σιδηροῦς δακτύλιος.

زُجاج — (ἡ) 'Ύαλος (γυαλί).

زُجاجَة ج. زُجاج — (ἡ) Φιάλη—Τεμάχιον ὑάλου.

زَجّاج — (ὁ) 'Υαλοποιός, ὑαλουργός.

زُجاجِيّ — 'Υάλινος (ὁ).

أزَجّ مث. زَجّاء — (ὁ) 'Έχων μακρὰ καὶ λεπτὰ φρύδια.

زَجَرَ، يَزْجُر — 'Απηγόρευσε, ἀπέκλεισε, ἠμπόδισε—'Επετίμησε, ἐπέπληξε.

إنْزَجَرَ، يَنْزَجِر وازْدَجَر — 'Απηγορεύθη, ἀνεχαιτίσθη, ἀπεκρούσθη—'Επετιμήθη.

زَجْر — 'Αναχαίτησις, συγκράτησις—'Επίπληξις, ἐπιτίμησις.

زاجِرٌ — (ὁ) Ἀναχαιτίζων, ἀποκρούων —Συνείδησις (ἡ).

زَجَل ، يزْجُل — Ἔρριψε, ἐξεσφενδόνισε, ἐπέταξε.

زَجَلٌ — Παιγνίδι – Ταραχή, θόρυβος —Εἶδος ποιήματος (ἰαμβικόν).

زَجِل وزاجِل — (ὁ) Βοῶν, θορυβῶν.

الحمام الزّاجِل — Ἡ περιστερὰ ἡ ταχυδρομικὴ ἡ ταξειδιωτική

« زجو » زجا ، يزْجُو وزَجّى وأزْجى — Ὡδήγησε, ὤθησε, παρώτρυνε.

أزْجَى ، يُزْجِي التحية — Ἐχαιρέτισε, ἀπέδωσε χαιρετισμόν.

زَحَر ، يزْحِر — Ἐβόγγησε, ἐγόγγυσε (ἀγκομάχησε).

زَحِير وزُحار — (τὸ) Βογγητόν, γογγυσμός (ὁ)—Δυσεντερία.

زَحْزح ، يُزَحْزِح عَنْ — Μετεκίνησε, μετετόπισε.

زَحَف ، يزْحَف — Ἐσύρθη, εἷρψε—Προήλασε.

زَحَّف ، يُزَحِّف — Ἐβωλοκόπησε, ἰσοπέδωσε.

زَحْفٌ ج. زُحوف — (ἡ) Προέλασις— (ἡ) Ἕρψις.

زاحِف وزاحِفة ج. زَواحِف — Ἑρπετόν (τό).

زَحّافة — (ὁ) Βωλοκόπος κν. σβάρνα (γεωργ. ἐργαλεῖον).

زَحَل، يزْحَل وتزَحّل عَنْ — Μετετέθη, μετετοπίσθη, ἀπεμακρύνθη.

زُحَلٌ — (ὁ) Κρόνος (πλανήτης).

زَحْلَق، يُزَحْلِق وتزَحْلَق — Ὠλίσθησε, ἐγλίστρησε

زَحْلقة وتزَحْلُق — (ἡ) Ὀλίσθησις, ὀλίσθημα, γλίστρημα (τό).

زَحم ، يزْحَم وزاحَم — Συνώθησε, συνώστισε.

زاحَم ، يزاحِم — Ἀντηγωνίσθη, συνηγωνίσθη.

تَزاحَم ، يتزاحَم وإزدَحَم — Συνωθήθη, συνωστίσθη.

زَحْمة وزِحام وإزدِحام — Συνωστισμός (ὁ).

مُزاحِم — Ἀνταγωνιστής (ὁ).

مُزاحَمة — Ἀνταγωνισμός (ὁ).

مُزْدَحِم — Συνωστισμένος (ὁ).

زَخَر، يزْخَر وتَزخّر — Ὑπερεπληρώθη, ἐξεχείλισε.

زاخِر — Πλήρης ὑπερπλήρης, μεστός.

زَخْرَف ، يُزَخْرِف — Διεκόσμησε, ἐστόλισε.

زُخْرُف ج. زَخارِف — (ἡ) Διακόσμησις —Ματαιότης (ἡ)

زَخارِف الدُّنيا — Αἱ ματαιότητες τοῦ κόσμου.

زُخْرُفي — Διακοσμητικός (ὁ).

مُزَخْرِف — Διακοσμητής (ὁ).

مُزَخْرَف — (ὁ) Διακεκοσμημένος, στολισμένος, πλουμισμένος.

زَخَم ، يزْخَم — Ἔσπρωξε, ἀπέκρουσε, ἀπώθησε.

زَخِم ، يزْخَم — Ἐβρώμησε (κρέας κλπ). ἐμύρισε.

زَخْمة — (ἡ) Δυσωδία, βρῶμα.

زَرَب ، يزْرُب — Ἐνέκλεισεν εἰς μάνδραν (ζῷα), ἐμάνδρισε

زَرِب ، يزرَب — Ἔρρευσεν (ὕδωρ).

زَريبة — (ἡ) Μάνδρα, σταῦλος (ὁ).

مِزْراب ج. مَزاريب — (ὁ) Ὀχετός, ὑδροσωλήν.

زَرِد ، يزْرَد وازدَرَد — Κατέπιε (ἔχαψε).

زَرَدَ ج. زُرُود — (ὁ) Θώραξ (ἁλυσιδωτός).

حِمار الزَّرَد — (ἡ) Ζέβρα, ὄναγρος (ὁ).

زَرَدَة — (ὁ) Χαλκὰς (ἁλύσεως).

زَرَدِيَّة — (ἡ) Λαβίς κν. πένσα (ἐργαλεῖον).

زَرَّ ، يَزُرُّ وزَرَّر — Ἐκούμβωσε.

زِرّ ج. أَزْرار — (τὸ) Κομβίον (κουμπί) (ὁ) Θύσανος, φοῦντα.

زُرْزور ج. زَرازِر — (ὁ)Ψὰρ (πτηνὸν) κν. ψαρόνι.

زَرَعَ ، يزرَع — Ἔσπειρε, ἐκαλλιέργησε, ἐφύτευσε.

زَرْعٌ ج. زُرُوع — (ἡ) Σπορά, φύτευμα —Σπαρτὸν (τό).

زَارِع ج. زُرّاع — (ὁ) Σπορεύς, καλλιεργητής, φυτευτής.

زِراعَة — (ἡ) Καλλιέργεια, γεωργία — Σπορά.

عِلْمُ الزِّراعَة — Γεωπονία (ἡ).

وَزارَة الزراعَة — Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

كلية الزراعة — (ἡ) Γεωπονικὴ Σχολή.

مُزارِع — (ὁ) Ἀγρότης, γεωργός, καλλιεργητής.

مَزْرَعَة ج. مَزارِع — (ἡ) Φυτεία, ἀγρός (ὁ).

مَزْروع — (ὁ) Ἐσπαρμένος, φυτευμένος, καλλιεργημένος.

زَرافَة ج، زَرَافَى — Καμηλοπάρδαλις (ἡ).

زَرَقَ ، يَزْرُق — Ἐκένωσε (πτηνόν),— Ἐτόξευσε, ἐξηκόντισε.

زَرِقَ ، يَزْرَق وازْرَقَّ — Κατέστη κυανοῦς, γαλανός.

زَرَقٌ وزُرْقَة — (τὸ) Γαλανόν, κυανοῦν (χρῶμα).

زُرَيْق وأبو زُرَيْق — (ἡ) Κίσσα (πτηνόν).

مِزْراق ج. مَزاريق — (τὸ) Ἀκόντιον, δόρυ.

زِرْنيخ — Ἀρσενικὸν (τό).

زَرَى ، يَزْري وتَزَرَّى على — Ἔψεξε, ἐμέμφθη.

إستزرى ، يستزري وازدرى — Περιεφρόνησε, κατεφρόνησε.

زَرِيّ — (ὁ) Περιφρονητέος, δυσφημισμένος, ἀσήμαντος, ποταπός.

زارٍ ومُزْدَرٍ — (ὁ) Περιφρονῶν, ἀκατάδεκτος.

إزْدِراء — (ἡ) Περιφρόνησις, καταφρόνησις, ἀκαταδεξία.

زَعْتَر — (ὁ) Θύμος (θυμάρι).

زَعَجَ ، يزعَج وأزْعَج — Ἀνησύχησέ τινα, διετάραξε.

إنْزعَجَ ، يَنْزعِج — Ἀνησυχήθη, διεταράχθη, ἐξενευρίσθη.

زَعْج ، وانْزِعاج وإزْعاج — (ἡ)Ἀνησυχία, ταραχή, ἐκνευρισμός

مُزْعِج — (ὁ) Ἀνησυχητικός, ἐνοχλητικός, ἐκνευριστικός.

مُنْزَعِج — (ὁ) Ἀνήσυχος, ἐκνευρισμένος, τεταραγμένος.

زَعِرٌ وأزْعَر مث. زَعْراء — Ἀραιότριχος (ὁ).

زُعْرورٌ ج. زَعارير — (ὁ) Δύστροπος, ὀξύθυμος·Μούσμουλον, μουσμουλιά.

زَعْزَعَ ، يُزَعْزِع — Ἐκλόνισε, ἔσεισε, διέσεισε.

تَزَعْزَعَ ، يَتَزَعْزَع — Ἐκλονίσθη, ἐσείσθη, διεσείσθη.

زَعَفَ، يَزْعَف وأزْعَف — Ἐφόνευσέ τινα αὐθωρεί.

زُعاف ومُزْعِف — Θανατηφόρον (τό).

زَعْفَران ج. زَعافِر (ὁ) Κρόκος (ἄνθος) κν. ζαφορά.

زَعَقَ ، يَزْعَق 'Εκραύγασε, ἔκραξε, ἐφώναξε.

زَعْق وزَعيق Κραυγή (ἡ).

زُعاق (τὸ) 'Υφάλμυρον (ὕδωρ), γλυφόν.

زَعِلَ ، يَزْعَل Δυσηρεστήθη, προσεβλήθη, ἠνωχλήθη.

زَعِلٌ وزَعْلان (ὁ) Δυσηρεστημένος, ἠνωχλημένος.

زَعَلٌ (ἡ) Δυσαρέσκεια, ἐνόχλησις.

زَعَمَ ، يَزْعَم 'Ισχυρίσθη, διϊσχυρίσθη.

زَعْمٌ (ὁ) 'Ισχυρισμός, διϊσχυρισμός.

زَعامَة (ἡ) 'Αρχηγεία, ἡγεμονία.

زَعيم ج. زُعَماء (ὁ) 'Αρχηγός, ἡγέτης.

مَزْعوم (ὁ) 'Ισχυριζόμενος, ὁ δῆθεν.

زِعْنِفَة ج. زَعانِف السَّمَك (τὸ) Πτερύγιον (ἰχθύος).

زَغَبٌ (τὸ) Πτίλον, χνοῦδι.

زُغْبَة (ὁ) Μυωξός (εἶδος ποντικοῦ).

زَغْزَغَ ، يُزَغْزِغ 'Εγαργάλισε.

زَغَلَ ، يَزْغَل 'Ενόθευσε.

زُغْلول ج. زَغاليل 'Ελαφρός, ταχύς—Περιστεράκι.

مَزْغول Νόθος (ὁ).

زِفْتٌ Πίσσα (ἡ).

زَفَرَ ، يَزْفِر 'Εξέπνευσε (ἀντίθετον τοῦ ἀνέπνευσε).

زَفْرَة Στεναγμός (ὁ).

زَفيرٌ (ἡ) 'Εκπνοή (ἀέρος).

زَفَّ ، يَزُفُّ العَروسَ 'Ωδήγησε τὴν νύμφην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νυμφίου.

زَفَّ البُشْرَى "Ηγγειλε χαρμόσυνον ἀγγελίαν, εὐηγγελίσθη

زَفَّة العُرْس (ἡ) Γαμήλιος πομπή.

زِفاف (ὁ) Γάμος, γαμήλιος τελετή.

زَفَنَ ، يَزْفِن 'Εχόρευσε.

زَقَّ ، يَزُقّ 'Εκόπρισε (πτηνόν)—'Ετάϊσε (πτηνόν νεοσσούς).

زِقّ ج. زِقاق (ὁ) 'Ασκός (ὕδατος).

زُقاق ج. أزِقَّة Δρομίσκος (ὁ).

زَقَمَ ، يَزْقُم وازْدَقَم Κατέπιε, κατεβρόχθισε.

زَكَبَ ، يَزْكُب 'Εγέμισε, ἐπλήρωσε (δοχεῖον).

زُكِمَ ، يُزْكَم 'Εσυναχώθη.

زُكام Συνάχι (τό).

مَزْكوم Συναχωμένος (ὁ).

« زكو » زَكا ، يَزْكو وزَكِيَ ، يَزْكَى بِ "Ηρμοσέ τινί τι, ἐταίριασε, κατέστη κατάλληλος.

لا يَزْكو بِ Δέν ἁρμόζει, δέν ταιριάζει, (δὲν τοῦ πάει).

زَكا ، وزَكِيَ 'Ανεπτύχθη, ἤκμασε.

زَكَّى ، يُزَكِّي 'Εδικαίωσε, ἐδικαιολόγησε—'Εξήγνισε—'Επλήρωσε τὴν δεκάτην (φόρον).

تَزَكَّى ، يَتَزَكَّى Κατέστη δίκαιος, ἐνάρετος, ἁγνός-'Ηλέησε

زَكاة ج. زَكا (ἡ) 'Αγνότης—'Ελεημοσύνη—Δεκάτη (φόρος).

زَكِيٌّ ج. أَزْكِيَاء — (ὁ) Ἁγνός, δίκαιος.

تَزْكِيَة — (ἡ) Σύστασις—Ἐξαγνισμός—Δεκάτη

نجح بالتزكية — Ἐπέτυχεν ἄνευ συναγωνισμοῦ.

زَلَجَ ، يَزْلِجُ وأَزْلَجَ — Ἐμανδάλωσε, ἀμπάρωσε (πόρταν).

زَلِجَ ، يَزْلَجُ وتَزَلَّجَ — Ὠλίσθησε, ἐγλίστρησε.

زَلَجٌ وانْزِلاج وتَزَلُّج — (ἡ) Ὀλίσθησις, γλίστρημα (τό).

زَلِجٌ وزَلِيج ومُزْلِج — (ὁ) Ὀλισθηρός, γλιστερός.

زِلاجٌ ومِزْلاج — (ὁ) Μάνδαλος, σύρτης.

زَلْزَلَ ، يُزَلْزِل — Ἔσεισε, ἐκλόνισε.

زِلْزال وزَلْزَلَة ج. زَلازِل — (ὁ) Σεισμός.

زَلَطَ ، يَزْلِط — Ἐβάδισε (ταχέως)—Κατεβρόχθισε.

زَلَفَ ، يَزْلُف وتَزَلَّف إلى — Ἐπλησίασε, ἐπροχώρησε—Ἐκολάκευσε.

زَلَّفَ ، يُزَلِّف في — Ὑπερέβαλε.

زَلَفٌ وزُلْفَى وتَزَلُّف — (ἡ) Οἰκειότης, συγγένεια—Κολακεία.

مُتَزَلِّف — (ὁ) Κόλαξ, αὐλοκόλαξ.

زَلِقَ ، يَزْلَق وانْزَلَق — Ὠλίσθησε, ἐγλίστρησε.

زَلِق ومُزْلِق — (ὁ) Ὀλισθηρός, γλιστερός.

زَلَقٌ وانْزِلاق — (ἡ) Ὀλίσθησις, γλίστρημα.

زَلَّ ، يَزِلّ — Ὠλίσθησε—Ἡμάρτησε, ἔπταισε, παρεπάτησε.

زَلَّة — (τὸ) Ἁμάρτημα, παράπτωμα, πταῖσμα—Παραπάτημα.

زَلَل — (ἡ) Ὀλίσθησις, ὀλίσθημα (τό)—Ἐλάττωμα, ἔλλειψις (σφάλμα).

زُلالٌ — (τὸ) Λεύκωμα (ἀσθένεια).

زُلالِيّ — Λευκωματώδης (ὁ).

زَلَمَة — (τὸ) Παράστημα, ἀνάστημα, ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις.

زَمْجَرَ ، يُزَمْجِر وتَزَمْجَر — Ἐβρυχήθη, ἐκραύγασε.

زَمَرَ ، يَزْمِر ، وزَمَّر — Ηὔλησε (ἔπαιξε αὐλόν), ἐσύριξε.

زَمْر وزَمِير وتَزْمِير — Αὔλησις (μουσικὴ δι᾽ αὐλοῦ).

زُمْرَة ج. زُمَر — Ὅμιλος (ὁ).

زَمَّار وزامِر — Αὐλητής (ὁ).

زَمَّارَة ومِزْمار ج. مَزامِير — (ὁ) Αὐλός σύριγξ (ἡ).

لِسانُ المِزْمار — Ἐπιγλωττίς (ἡ).

مَزْمور ج. مَزامير — Ψαλμός (ὁ).

مُؤَلِّف المزامير — Ψαλμῳδός (ὁ).

زُمُرُّد — Σμάραγδος (ὁ).

زَمْزَم — Ἄφθονον (ὕδωρ)—Ζάμζαμ (φρέαρ παρὰ τὴν Κάαμπα).

زَمِعَ ، يَزْمَع — Κατεπλάγη, ἐξεπλάγη.

زَمَّعَ ، يُزَمِّع وأَزْمَع على — Ἀπεφάσισε.

زَمَع — Κατάπληξις (ἡ).

مُزْمِع — (ὁ) Ἀποφασιστικός, σταθερός.

زَمَلَ ، يَزْمُل وزامَل — Συνώδευσε, ἐσυντρόφευσε.

زُمْلَة — (ὁ) Ὅμιλος, συντροφία (ἡ).

زمالة ومُزامَلة — (ἡ) Συναδελφοσύνη, συντροφιά.

زَمِيل ج. زُمَلاء — (ὁ) Συνάδελφος, συμμαθητής.

إزميل ج. أزاميل — (ἡ) Σμίλη (ἐργαλεῖον).

زَمَّ ، يَزُمُّ — Ἔσφιγξε, ἔδεσε—Ἐχαλίνωσε (ζῷον).

زِمام ج. أَزِمَّة — (τὸ) Ἡνίον, (ὁ) χαλινὸς (καπίστρι).

زَمِنَ ، يَزْمَن وأَزْمَن — Κατέστη τι χρόνιον, ἐχρόνισε.

زَمَنٌ وزمانٌ ج. أَزْمِنَة — (ὁ) Χρόνος, καιρός.

زَمَنِيٌّ — Πρόσκαιρος (ὁ).

مُزْمِن وزَمِنٌ — Χρόνιος (ὁ).

زَمْهَرِير — (τὸ) Ψῦχος δριμὺ (κρύο τσουχτερό).

زَنَأَ ، يَزْنَأُ البَوْلَ — Συνεκράτησε (οὖρα), περιώρισε.

زَنَأَ إِلَيْهِ — Προσέφυγε, κατέφυγε.

زَنَّأَ ، يُزَنِّئُ عَلَى — Περιώρισέ τινα, περιέσφιγξε.

زُنْبور ج. زَنابير — (ἡ) Σφῆκα (ἔντομον).

زُنْبُرُك — (τὸ) Ἐλατήριον (μηχανῆς κ.λ.π.).

زَنْبَق — (τὸ) Κρίνον (ἄνθος).

زِنْج وزِنْجِي ج. زُنوج — (ὁ) Νέγρος, μαῦρος.

زَنْجَبِيل — (τὸ) Ζιγγίβερι (φυτόν).

زَنِخَ ، يَزْنَخ — Ἐτάγγισε κν. ἐτάγγιασε (λάδι κ.λ.π.).

زَنِخٌ — (ὁ) Ταγγὸς (ταγγιασμένος).

زَنَخٌ وزَناخَة — (τὸ) Τάγγισμα, τάγγιασμα, ταγγάδα.

زَنْدٌ ج. زِناد — (ἡ) Ὠλένη (ὀστοῦν).

زِناد — Σκανδάλη (ἡ).

زَنْدَقَة — (ἡ) Ἀθεΐα, ἀπιστία, ψευδευλάβεια.

زِنْدِيق ج. زَنادِقَة — (ὁ) Ἄθεος, ἄπιστος.

زِنْزانَة — (τὸ) Κελλίον φυλακῆς.

زَنْزَلَخْت — (ἡ) Πασχαλιὰ (φυτόν).

زَنَقَ ، يَزْنِقُ وزَنَّقَ — Ἔσφιγξε, συνέσφιγξε, ἐστενοχώρησε, περιώρισε.

زِناق — (τὸ) Λωρίον, περιλαίμιον, τελαμὼν (ὁ).

زِنْك — (ὁ) Ψευδάργυρος (τζίγκος).

زَنٌّ — Βόμβος (ὁ).

زَنَى ، يَزْنِي — Ἐμοίχευσε.

زِنًى وزِناء — Μοιχεία (ἡ).

زانٍ ج. زُناة مث. زانِيَة — Μοιχὸς (ὁ).

زَهِدَ ، يَزْهَدُ عَنْ وفي — Ἀπηρνήθη, ἐγκατέλειψε.

تَزَهَّدَ ، يَتَزَهَّدُ — Ἠσκήτευσε, ἀφωσιώθη εἰς τὸν Θεόν.

زُهْدٌ وتَزَهُّد — (ὁ) Ἀσκητισμὸς—Ἐγκράτεια—Ἀδιαφορία (πρὸς τὰ ἐγκόσμια).

زَهِيد — (ὁ) Ἀσήμαντος, εὐτελής, ὀλίγος.

زاهِد ج. زُهّاد — (ὁ) Ἀσκητής, ἐρημίτης, ἀναχωρητής, ἐγκρατής.

زَهَرَ ، يَزْهَرُ وازْدَهَرَ — Ἠκτινοβόλησε, ἔλαμψε ἀπηύγασε.

أَزْهَرَ ، يُزْهِرُ وازْهَرَّ — Ἤνθισε, ἔθαλε (δένδρον).

أَزْهَرَ وازْدَهَرَ — Ἤκμασε.

ازْدَهَرَ بِ — Ἐνδιεφέρθη διά τι, ἔδωσε προσοχὴν εἴς τι.

زَهْرٌ ج. زُهور — (τὸ) Ἄνθος, ἀπάνθισμα, ἀπαύγασμα.

زَهْرُ النَّرْد — Ζάρι (τό).

زَهْرُ العَسَل — 'Αγιόκλημα (τό).

ماء الزَّهْر — 'Ανθόνερον (τό).

زَهْرَة ج . أَزْهار وزُهور وزَهْر — (τὸ) "Ανθος· (ὁ) Λούπινος (λουμπινάρι)

الزُّهَرَة — Ἡ 'Αφροδίτη (πλανήτης).

زُهْرِيّ وَمَرَض الزُّهْرِيّ — (ἡ) Σύφιλις (ἀσθένεια).

زُهْرِيَّة — 'Ανθοδοχεῖον (τό).

زاهِر وَمُزْهِر — 'Ανθηρὸς (ὁ).

أَزْهَر مث . زَهْراء — (ὁ) Λαμπερός, φαεινός, ἀκτινοβόλος.

جامع الأَزْهَر — Τὸ Τέμενος τοῦ "Αζχαρ, ἡ μεγάλη Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ 'Ισλὰμ (ἐν Καΐρῳ).

إِزْهار وتَزْهير — (ἡ) "Ανθησις, ἀνθηρότης.

إِزْدِهار — 'Ακμὴ (ἡ).

مِزْهَر ج. مَزاهِر — (τὸ) Λαγοῦτο (μουσ. ὄργανον).

زَهَقَ، يَزْهَق — 'Εξηλείφθη, ἐξέλιπε — 'Εξέπνευσε.

أَزْهَقَ، يُزْهِق — 'Εφόνευσε.

زاهِق وزَهوق — (ὁ) Φθαρτός, μάταιος.

زُهْم وزُهْمَة وزُهومَة — Δυσωδία (ἡ).

زَهِم — Δυσώδης (ὁ).

«زهو» زها، يَزْهو وأَزْهى — "Ηνθισε — 'Απήστραψε — Κατέστη κενόδοξος.

زَهْو — (ἡ) Κενοδοξία, ὑπεροψία, ἔπαρσις, μεγαλοπρέπεια.

زُهاء — (ἡ) Ποσότης, ποσὸν — Περίπου.

مَزْهُوّ — (ὁ) Κενόδοξος, ὑπερόπτης, ματαιόδοξος.

زَوْبَعَة — (ὁ) Λαῖλαψ, ἀνεμοστρόβιλος, καταιγίς (ἡ).

زَوَّجَ، يُزَوِّج — 'Ενύμφευσε, συνέζευξε, ὑπάνδρευσε.

زَوْج ج. أَزْواج — (ὁ, ἡ) Σύζυγος—(τὸ) Ζεῦγος (ταῖρι).

زَوْجِيّ وزِيجِيّ — Συζυγικὸς (ὁ).

عَدَد زَوْجِيّ — (ὁ) "Αρτιος ἀριθμός.

زَواج وزِيجَة — (ὁ) Γάμος, σύζευξις (ἡ).

مُتَزَوِّج — "Εγγαμος (ὁ).

مُزْدَوِج — Διπλοῦς (ὁ).

«زود» زَوَّدَ يُزَوِّد وأَزاد — 'Εφωδίασε, ἐπρομήθευσε.

تَزْوِيد — (ὁ) 'Εφοδιασμός, ἐπισιτισμός.

مِزْوَد ج. مَزاوِد — (ὁ) Σάκκος (τροφῶν).

«زور» زَوَّرَ يُزَوِّر — Παρεποίησε, παρεχάραξε, ἐπλαστογράφησε.

إِزْوَرَّ، يَزْوَرّ عَن — 'Απεμακρύνθη, ἐξετράπη, ἐξέκλινε

تَزاوَرَ، يَتَزاوَر — 'Αλληλοεπεσκέφθη, ἀντήλλαξεν ἐπίσκεψιν

زُور — (τὸ) Ψεῦδος—(ὁ) Ψευδής, πλαστός, νόθος.

شَهادَة الزُّور — Ψευδομαρτυρία (ἡ).

زائِر ج. زُوّار — (ὁ) 'Επισκέπτης, ξένος

زِيارَة — 'Επίσκεψις (ἡ).

تَزْوِير — (ἡ) Παραποίησις, παραχάραξις, πλαστογράφησις.

مَزار ج. مَزارات — Τόπος δι' ἐπίσκεψιν (μνημεῖα κ.λ π.).

مُزَوَّر — (ὁ) Πλαστός, κίβδηλος.

مُزَوِّر (ὁ) Πλαστογράφος, κιβδηλοποιός, παραχαράκτης.

زَوْرَق ج. زَوارِق Λέμβος (ἡ).

زُوفاء وزُوفَى (ὁ) Ὕσσωπος (φυτόν).

زَوَّق، يُزَوِّق Ἐστόλισε, ἐξωράϊσε, ἐκαλλώπισε.

مُزَوَّق (ὁ) Ἐστολισμένος, ἐξωραϊσμένος.

«زول» زَاوَل، يُزاوِل Ἐξετέλεσε—Ἐπηγγέλθη, ἐξήσκησεν.

زَوال (ἡ) Ἐξάλειψις, παρακμή, παρέλευσις.

زائل (ὁ) Παροδικός, περαστικός, πρόσκαιρος.

إزالة (ἡ) Ἐκτόπισις, ἀπομάκρυνσις, ἀπάλειψις.

مِزْوَلة (τὸ) Ἡλιακὸν ὡρολόγιον.

مُزاوَلة (ἡ) Ἄσκησις, ἐκτέλεσις.

زُومٌ ج. أزْوام (ὁ) Χυμὸς (ζουμί).

زَوَى، يزْوِي الشَّيءَ Ἀπεμόνωσε, συνεσπείρωσε ἀπέκρυψε, ἀπεσιώπησε (μυστικόν).

زَوَى إنْزَوَى وتَزَوَّى Ἀπεμονώθη, ἀπεσύρθη εἰς γωνίαν, συνεσπειρώθη.

زاوِيَة ج. زَوايا Γωνία (ἡ).

زاوية قائمة (ἡ) Ὀρθὴ γωνία.

زاوية حادَّة (ἡ) Ὀξεῖα γωνία.

زاوية مُنْفَرِجة (ἡ) Ἀμβλεῖα γωνία.

زاوية الإنْعِكاس (ἡ) Γωνία ἀντανακλάσεως.

زاويتان مُكَمِّلَتان (αἱ) Παραπληρωματικαὶ γωνίαι.

زاويتان مُتَمِّمَتان (αἱ) Συμπληρωματικαὶ γωνίαι.

حَجر الزّاوية (ὁ) Ἀκρογωνιαῖος λίθος.

«زيت» زَيَّت، يُزَيِّت وزات Ἐλάδωσε.

زَيْتٌ ج. زُيوت (τὸ) Ἔλαιον, λάδι.

زَيّات Λαδᾶς (ὁ).

زَيْتون Ἐλαία κν. ἐληά.

زِيج (ἡ) Στάθμη (κτίστου)—Ἀστρονομικὸς πίναξ, ἡμερολόγιον.

«زيح» أزاح السِّتارَ Ἀπεκάλυψε (ἀνδριάντα κ.λ.π.).

إزاحة السِّتار Ἀποκαλυπτήρια (τά).

«زيد» زايَد، يُزايِد وتزايَد Ἐπλειοδότησε, ὑπερετίμησε (ἀκρίβηνε).

تَزيَّد، يتَزيَّد السِّعْر Ηὐξήθη ἢ ὑψώθη (ἀξία πράγμ.).

زِيادة (ἡ) Αὔξησις, προσθήκη, πλεόνασμα.

زائد (ὁ) Περιττὸς—Πλεονάζων, περίσσευμα — Σὺν (ἀριθμτ.).

الزّائدة الدُّودِيّة Σκωληκοειδὴς ἀπόφυσις.

مَزاد ج. مزادات Πλειστηριασμὸς (ὁ).

مَزاد عَلَني Δημοπρασία (ἡ).

مَزيد (ὁ) Ηὐξημένος, ἐπηυξημένος.

فِعْل مَزيد Ρῆμα σύνθετον (γρμτ.)

مُزايِد Πλειοδότης (ὁ).

مُزايَدة Πλειοδοσία (ἡ).

زِيرٌ ج. أزيار (ὁ) Πίθος κν. πιθάρι, κιούπι.

زَيَّ ، يُزَيِّي — Ἐνέδυσε.
تَزَيَّى ، يَتَزَيَّى بِـ — Ἐνεδύθη, ἐφόρεσε στολήν.
زِيّ ج. أَزْيَاء — (ἡ) Στολὴ — (ὁ) Συρμὸς (μόδα).

(السين) س = 60

سَ — Θά:
سأر ، يسْأر — Ἀφῆκεν ὑπόλειμμα (ὕδατος, φαγητοῦ κ.λ.π.).
سُؤْرٌ ج. أَسْآر — (τὸ) Ὑπόλειμμα, ἐναπομένον, ὑποστάθμη (ἡ).
سائر — (ὁ) Ὑπόλοιπος, μένων — Ὅλος, ὅλοι—Βαδίζων. (ὁ).
سَأَل ، يسْأَل — Ἠρώτησε, ἐζήτησε, ἤτησε.
تَسَاءَل ، يتَسَاءَل — Διηρωτήθη.
سُؤَالٌ ج. أَسْئِلَة — Ἐρώτησις (ἡ).
سائِل ج. سائلون — (ὁ) Ἐρωτῶν, ζητῶν αἰτῶν—Ἐπαίτης.
سائِل ج. سوائِل (سيل) — (τὸ) Ὑγρόν, ρευστόν.
تَسَوُّل — (ἡ) Ἐπαιτεία, ἀλητεία.
مُتَسَوِّل — (ὁ) Ἐπαίτης, ζητιᾶνος, ἀλήτης.
مَسْأَلَة ج. مَسائل — (τὸ) Ζήτημα, πρόβλημα.
مَسْئُول ومَسْؤُول — (ὁ) Ὑπεύθυνος, ὑπόλογος.
مَسْئُولِيَّة — Εὐθύνη (ἡ).
سَئِمَ ، يَسْأَم مِنْ — Ἐβαρύνθη (ἐβαρέθη).
سَأْم وسآمة — (ἡ) Βάρυνσις (βαρεμός).

زيز — (τὸ) Κρόμυον ποντικοῦ (δηλητήριον) — Τέττιξ (τζίτζικας).
زَيْزَفون — (ἡ) Φιλύρα (δένδρον), ζιζυφιά.
«زيغ» زَيْغٌ وزَيَغان — (ἡ) Παρέκκλησις, λοξότης, παρεκτροπή.
زاغ ج. زيغان — (ὁ) Κολοιὸς (πτηνόν), κν. καλιακοῦδα.
زائغ — (ὁ) Παρεκτραπείς, λοξός.
«زيف» زَيَّف ، يُزَيِّف — Παρεποίησε, παρεχάραξε, ἐπλαστογράφησε.
زَيْف وزائف ج. أزياف — (ὁ) Πλαστός, κίβδηλος.
تَزْييف — Παραποίησις, παραχάραξις πλαστογραφία, νοθεία.
مُزَيَّف — (ὁ) Κίβδηλος, πλαστός, παραπεποιημένος, νόθος.
مُزَيِّف — (ὁ) Κιβδηλοποιός, παραχαράκτης.
زِيقٌ — (τὸ) Περιλαίμιον κν. γιακᾶς.
«زيل» زَيَّل ، يُزَيِّل — Διεσκόρπισε, διεχώρισε.
زايَل ، يُزايِل — Ἀπεχωρίσθη, ἀπεμακρύνθη.
«زين» زَيَّن ، يُزَيِّن — Ἐστόλισε, διεκόσμησε, ἐξωράϊσε.
تَزَيَّن ، يتَزَيَّن — Ἐξυρίσθη, ἐκουρεύθη.
تَزَيَّن وإِزْدان — Ἐστολίσθη, διεκοσμήθη.
زَيْن — (ὁ) Κλεινός, καύχημα, καμάρι.
زِينَة ج. زِيَن — (τὸ) Στόλισμα, διακόσμησις.
تَزَيُّن وتزيين — Διακόσμησις (ἡ).
مُزَيِّن — (ὁ) Διακοσμητής, κομμωτής, κουρεύς.
مُزَيَّن ومُزْدان — Στολισμένος, κεκοσμημένος.

سَاءَ ، يَسُوءُ (سوأ) Κατέστη κακός, ἐλεεινός, ἄθλιος — Ἐπεδεινώθη, ἐχειροτέρευσε.

سَاءَ حاله 'Εδυστύχησε.

سَاءَتْ حَيَاتُهُ 'Εκακοπέρασε.

سَاءَ حَظُّهُ 'Ητύχησε, ἐκακοτύχησε.

سَاءَ وأساءَ بِهِ ظَنًّا 'Εδυσπίστησε.

سَاءَ وأساءَ إلى Δυσηρέστησε, προσέβαλε ἔβλαψε, ἔθλιψέ τινα.

سَابَ ، يَسِيبُ (سيب) 'Αφέθη ἐλεύθερος, ἐκινήθη ἢ ἔτρεξεν (ἐλευθέρως).

سَاجٌ (ἡ) Τεκτονία (δένδρον), τὲκ (εἶδος ξύλου).

سَاحَ ، يسيح (سيح) Ἔρρευσεν (ὕδωρ) — Ἐτάκη, ἔλυωσε.

سَاح في Περιηγήθη.

سَاحَة (τὸ) Πεδίον, πλατεῖα, αὐλή (ἡ).

سَاخَ ، يسوخ (سوخ) 'Εβυθίσθη, ἐχώθη.

سَادَ ، يَسُودُ (سود) 'Εκυριάρχησε, ἐξουσίασε — Διεδόθη, ἐξηπλώθη.

سَارَ ، يسير (سير) 'Εβάδισε, περιεπάτησε, ἔτρεξε.

سَاسَ ، يَسُوسُ (سوس) 'Εκυβέρνησε, ἐπολιτεύθη — Διεχειρίσθη — Κατέστη ἱπποκόμος.

سَاطَ ، يَسُوطُ (سوط) 'Εμαστίγωσε.

سَاعَةٌ (τὸ) 'Ωρολόγιον — Ὥρα (ἡ).

سَاعَةُ الجَيْبِ 'Ωρολόγιον τῆς τσέπης.

سَاعَةُ الحائط 'Ωρολόγιον τοῦ τοίχου.

سَاعَةٌ شَمْسِيَّةٌ 'Ωρολόγιον ἡλιακόν.

سَاعَةٌ رَمْلِيَّةٌ Κλεψύδρα (ἡ).

سَاغَ ، يَسُوغُ (سوغ) Επετράπη τινί τι.

سَاغَ الشَّرَابُ Κατεπόθη ποτὸν (εὐχαρίστως).

سَافٌ ج. سَافَات Σειρά, στρῶμα (ἄμμου κ λ.π.).

سَاقَ ، يَسُوقُ (سوق) 'Ωδήγησε (αὐτοκίνητον κ λ.π.).

سَاقٌ ج. سِيقَان (ἡ) Κνήμη — Στέλεχος (τὸ) — Σκέλος.

سَالَ ، يَسِيلُ (سيل) Ἔρρευσε, ἐρρευστοποιήθη.

سَامَ ، يَسُومُ (سوم) 'Εξέθεσεν ἐμπόρευμα πρὸς πώλησιν — 'Εβόσκησεν ἐλευθέρως (ζῷον) — 'Επέβαλέ τινί τι.

سَامٌّ Δηλητηριώδης (ὁ).

سَامٍ (سمو) 'Υψηλός (ὁ).

سَامُ (ὁ) Σὴμ (υἱός τοῦ Νῶε).

سَامِيٌّ Σημίτης (ὁ).

سَاهٍ (سهو) 'Απρόσεκτος (ὁ).

سَبَّ ، يَسُبُّ 'Εβλασφήμησε, ὕβρισε.

سَبَّبَ ، يُسَبِّبُ 'Επροξένησε — Αἰτιολόγησε.

تَسَبَّبَ ، يَتَسَبَّبُ 'Εγένετο αἰτία ἢ πρόξενος — 'Εζήτησε τὴν αἰτίαν.

سَبٌّ (ἡ) Βλασφημία, ὕβρις.

سَبَبٌ ج. أسباب (ἡ) Αἰτία, ἀφορμή, (τὸ) αἴτιον.

سَابٌّ وسَبَّابٌ (ὁ) 'Υβριστής, βλάσφημος.

سَبَّابَة (ὁ) Λιχανὸς (δάκτυλος), δείκτης.

سَبَبِيَّة	Αἰτιότης (ἡ).
تَسَبُّب	Ὑπαιτιότης (ἡ).
مُسَبِّب و مُتَسَبِّب	(ὁ) Αἴτιος, πρόξενος, ὑπαίτιος.
سَبْت ج . سُبوت	(τὸ) Σάββατον (ἡμέρα).
سُبات	Λήθαργος (ὁ).
سِبْتَمْبِر	(ὁ) Σεπτέμβριος (μήν).
سَبَحَ ، يَسْبَح	Ἐκολύμβησε.
سَبَّحَ ، يُسَبِّح	Ὕμνησε, ἐδοξολόγησε.
سُبْح وتَسْبِيح	(ὁ) Ὕμνος, αἶνος, (ἡ) ὕμνησις, δοξολογία.
سُبْحانَ اللهِ	Ὕμνος τῷ Θεῷ! Αἶνος τῷ Θεῷ!
سُبْحَة و مَسْبَحَة ج . مَسابِح	Κομβολόγιον (τό).
سِباحَة	Κολύμβημα (τό).
سَابِح وسَبَّاح	Κολυμβητὴς (ὁ).
تَسْبِحَة وتَسْبِيحَة ج. تسابيح	Ὕμνος (ὁ).
سَبَخَ ، يَسْبَخ و سَبَخ	Ἐκοιμήθη (ὕπνον βαθύν)— Ἐλίπανε (γῆν).
سَبَّخَ ، يُسَبِّخ عن	Κατεπράϋνε (πυρετὸν κ.λ.π.).
سَبْخَة ج . سِباخ	(τὸ) Ἕλος ἁλμυρὸν ἑλῶδης τόπος.
سَبَدَ ، يَسْبُد	Ἐξώρισε ἢ ἔκοψε (μαλλιά, τρίχας).
سَبَرَ ، يَسْبُر	Ἐκαθετηρίασε (πληγὴν κ.λ.π.).
سَبْر	(ἡ) Καθετηρίασις (ἰατρικὸς ὅρος) — Λέων (ὁ).
سِبْر ج . أسْبار	(ἡ) Καταγωγή, χροιά, ὡραιότης, σχῆμα (τό)
سَبُّورَة	Μαυροπίναξ (ὁ).
مِسْبَر ج . مَسابِر	(ὁ) Καθετὴρ (ἰατρ. ἐργαλεῖον).
سِبْط ج . أسْباط	Φυλὴ (ἡ).
سَبْط	(τὸ) Μαλλὶ λεῖον (οὐχὶ σγουρόν).
سُباط وشُباط	(ὁ) Φεβρουάριος (μήν).
سَبَعَ ، يَسْبَع	Κατέστη ὁ 7ος εἰς τὴν σειρὰν — Ἔλαβε τὸ 1/7 τινος.
سَبَّعَ ، يُسَبِّع	Ἑπταπλασίασε — Κατέστησεν ἑπτάγωνον (σχῆμα) —Ἐχώρισέ τι εἰς 7ά.
سَبُع ج . سِباع	(ὁ) Λέων—(τὸ) Σαρκοφάγον (ζῷον).
سُبْع (١/٧) ج . أسْباع	(τὸ) Ἕβδομον (1/7).
سَبْعَة مث . سَبْع (٧)	Ἑπτὰ (7).
سَبْعون (٧٠)	Ἑβδομήκοντα (70).
سابِع مث . سابِعَة	(ὁ) Ἕβδομος (7ος).
سُباعِيّ	(ὁ) Ἑπταπλοῦς — Ἑπτασύλλαβος.
أُسْبوع ج . أسابيع	Ἑβδομὰς (ἡ).
أُسْبوع الآلام	Ἡ Ἑβδομὰς τῶν Παθῶν.
أُسْبوعِيّ	Ἑβδομαδιαῖος (ὁ).
أُسْبوعِيًّا	Ἑβδομαδιαίως.
مُسَبَّع	Ἑπτάγωνον (τό).
سَبَغَ ، يَسْبُغ العَيْش	Κατέστη ἄνετος (ζωή).
سَبَغَ الشَّيْءُ	Συνεπληρώθη, ἐπερατώθη, ἀπετελειώθη.
أَسْبَغَ ، يُسْبِغ	Ἀπετελείωσε, συνεπλήρωσε, ἐπεράτωσε.

أسْبَغ على Συνεπλήρωσε—Ἀπένειμεν ἀφθόνως (ἀγαθά).

سابغ Πλήρης, τέλειος, ἐντελής.

سَبَق ، يسبُق Προηγήθη—Ὑπερέβαλε.

سَابَق ، يُسَابِق Ἀντηγωνίσθη.

تسابَق ، يتسابَق Διηγωνίσθη, συνηγωνίσθη.

سَبْقٌ وأسْبَقِيَّة (ἡ) Προτεραιότης, προϋπαρξις.

سَبْقُ الإصرار Προμελέτη (ἡ).

سباق (ὁ) Δρόμος (τρέξιμον).

سِباق الخَيْل Ἱπποδρομία (ἡ).

ميدان السّباق Ἱπποδρόμιον (τό).

سَابِق Προηγούμενος, πρότερος, προγενέστερος.

اليوم السابِق Ἡ προτεραία.

سَابِقاً Πρότερον, προηγουμένως.

سابِقَة ج. سَوابِق Προηγούμενον (τό).

مُسابِق Ἀνταγωνιστής (ὁ).

مُسابَقَة (ὁ) Διαγωνισμός, ἀνταγωνισμός, ἅμιλλα (ἡ).

سَبَك ، يَسْبِك وسَبَّك Ἔχυσε μέταλλον.

سَبْك (τὸ) Χύσιμον μετάλλου.

سَبَّاك Χύτης (ὁ).

سَبِيك ومَسْبوك (τὸ) Χυτὸν μέταλλον.

سَبِيكَة ج. سَبائك Τεμάχιον χυτοῦ μετάλλου.

مَسْبَك ج. مَسابِك Χυτήριον (τό).

سبَّل ، يُسَبِّل المالَ Διέθεσε περιουσίαν διὰ φιλανθρωπίαν.

أسْبَل ، يُسْبِل السّتارَ Κατεβίβασε παραπέτασμα.

أسْبَل الزرْعُ Ἔκαμε στάχυν (φυτόν), ἐσταχυώθη.

سَبَلٌ ج. سِبال وسُنْبُلة ج. سَنابِل Στάχυς (ὁ).

مَسبَلة ج. سِبال Μύσταξ (ὁ).

سَبِيل ج. سُبُل (ἡ) Ὁδὸς — Δημοσία κρήνη.

إبْنُ السَّبِيل Ταξειδιώτης (ὁ).

في سَبِيل Ὑπέρ, πρὸς χάριν.

أخْلَى سَبِيلَهُ Ἠλευθέρωσε, ἀφῆκεν.

سَبَى ، يَسْبِي Ἠχμαλώτισε.

سَبْي Αἰχμαλωσία (ἡ).

سَبْيٌ وسَبِيٌّ ج. سَبايا Αἰχμάλωτος (ὁ).

سِتٌّ مذ. سِتَّة (٦) Ἕξ (6).

سِتون (٦٠) Ἑξήκοντα (60).

سَتَر ، يَسْتُر Ἐκάλυψε, ἔκρυψε.

تَسَتَّر ، يَتَسَتَّر واسْتَتَر Ἐκαλύφθη, ἐκρύβη.

سِتْرٌ ج. سُتُور (ὁ) Πέπλος, καλύπτρα, κάλυμμα.

سِتَارٌ ج. سُتُر (τὸ) Παραπέτασμα, κουρτίνα, αὐλαία (ἡ).

من وَرَاء السّتار Εἰς τὰ παρασκήνια.

سُتْرَة ج. سُتَر Σακκάκι. (τὸ)

سَتَّار (ὁ) Σκεπαστής, προστάτης (Θεός).

مُسْتَتِر (ὁ) Κεκρυμμένος, ὑπονοούμενος.

ضَمِير مُسْتَتِر Ἀντωνυμία ὑπονοουμένη (γρμτ.).

سَجَدَ ، يَسْجُدُ — Προσεκύνησε, ἐγονυπέτησε.

سُجود — (ἡ) Γονυκλισία, προσκύνησις.

سُجّادة — Τάπης (ὁ).

مَسْجِد ج. مَساجِد — (τὸ) Τέμενος (τζαμί).

سَجَعَ ، يَسْجَعُ وسَجَّعَ — Ἐκουκούρισε (τρυγὼν) — Ἔγραψεν ἢ ὡμίλησε μὲ ρίμαν.

سَجْع — Κουκούρισμα (τό).

سَجْع وتَسْجيع — (ἡ) Ὁμοιοκαταληξία, ρίμα, παρήχησις.

مُسَجَّع — Ὁμοιοκατάληκτος (λόγος), πεζοτράγουδο.

سَجْف ج. سُجوف — (τὸ) Παραπέτασμα, κουρτίνα.

سَجَّلَ ، يُسَجِّلُ — Ἐνέγραψε, κατέγραψε.

سِجِلّ ج. سِجِلّات — Μητρῷον (τό).

سجلّات — Ἀρχεῖα (τά).

سِجِلّ تجاري — Ἐμπορικὸν Μητρῷον.

تَسْجيل — (ἡ) Ἐγγραφή, καταγραφή.

مُسَجَّل — Ἐγγεγραμμένος (ὁ).

سَجَمَ ، يَسْجُمُ وأَسْجَمَ — Ἔχυσε.

سَجَمَ وإنسَجَمَ — Ἔρρευσε, ἐχύθη.

إنْسَجَمَ الكلامُ — Κατέστη ἁρμονικὸς ἢ συμμετρικὸς ὁ λόγος.

إنسِجام — (ἡ) Συμμετρία, ἁρμονία, συνοχή — Ροή, ἔκχυσις.

مُنْسَجِم — (ὁ) Ἁρμονικός, συμμετρικός, συνεκτικός.

سَجَنَ ، يَسْجُنُ — Ἐφυλάκισε.

إنسَجَنَ ، يَنسَجِنُ — Ἐφυλακίσθη.

سِجْن ج. سُجون — (ἡ) Φυλακή, δεσμωτήριον (τό).

سَجّان — Δεσμοφύλαξ (ὁ).

سَجين ، ومَسْجون — (ὁ) Φυλακισμένος, δεσμώτης.

سجو ، سجا ، يَسْجو — Ἠρέμησε, ἡσύχασε, ἐπραΰνθη.

سَجّى ، يُسَجّي — Ἐσαβάνωσε νεκρόν.

سَجِيَّة ج. سَجايا — (ὁ) Χαρακτήρ, (ἡ) φυσικὴ διάθεσις, φύσις

سَحَبَ ، يَسْحَبُ — Ἔσυρε, ἀπέσυρε, ἐτράβηξε.

إنْسَحَبَ ، يَنْسَحِبُ — Ἀπεσύρθη.

سَحْب — (τὸ) Τράβηγμα — Κλήρωσις (ἡ).

سَحابة ج. سُحُب وسَحاب — (τὸ) Νέφος, σύννεφον.

إنْسِحاب — (τὸ) Ἀποτράβηγμα, (ἡ) ἀποχώρησις, ὑποχώρησις.

سُحْت ج. أَسْحات — Παράνομον ἢ ἄδικον (κέρδος), καπηλεία (ἡ)

سَحَجَ ، يَسْحَجُ وسَحَّجَ — Ἐξέδαρε, ἐξεφλούδισε ἔκνησε.

مَسْحوج — (ὁ) Γδαρμένος, ξεφλουδισμένος.

سَحَّ ، يَسِحُّ — Ἔρευσε, ἐχύθη.

سَحّاحة — Ὀγκομετρικὴ χοάνη.

سَحَرَ ، يَسْحَرُ — Ἐγοήτευσε, ἐμάγευσε, ἔθελξε.

سِحْر — (ἡ) Μαγεία, γοητεία.

سَحَر ج. أَسْحار — (ἡ) Αὐγή, χαραυγή, ὄρθρος (ὁ).

سَحْر ج. سُحور — Πνεύμων (ὁ).

ساحِر وسَحّار — (ὁ) Γόης, μάγος, θελκτικός.

سَحور ج. سُحُر — (τὸ) Φαγητὸν τοῦ ὄρθρου, (Ραμαζανίου).

سَحَقَ ، يسْحَق — Συνέτριψε, ἐκονιοποίησε, ἐκοπάνισε.

انسَحَقَ، ينْسَحِق وتسَحَّق — Συνετρίβη, ἐκονιοποιήθη, ἐκοπανίσθη.

سَحْق — (ἡ) Σύντριψις, κονιοποίησις — Ράκος (κουρέλι).

سَحْق وإنسِحاق — Συντριβή (ἡ).

سُحْق — (ἡ) Ἀπόστασις (μεγάλη), ἀπομάκρυνσις.

سُحْقاً لَهُ — Ἄς καταστραφῇ! ἄς χαθῇ! Ἐπικατάρατος ἔστω!

سَحِيق — (ὁ) Ἀπομεμακρυσμένος, μακρυνός.

ساحِق — Συντριπτικός (ὁ).

إنسِحاق القَلْب — (ἡ) Συντριβή καρδίας.

مَسحوق — (ὁ) Συντετριμμένος, κονιοποιημένος — (ἡ) Κόνις.

سَحَلَ ، يسْحَل — Ἐπλάνιαρε, ἐλίμαρε, ἐλείανε.

سَحْل — (τό) Λιμάρισμα, πλανιάρισμα, ξύσιμον.

سِحْلِيَّة — Σαῦρα (ἡ).

ساحِل ج. سَواحِل — (ἡ) Παραλία, ἀκτή, αἰγιαλός (ὁ).

مِسْحَل ج. مَساحِل — (ἡ) Πλάνη ἢ πλάνια — Λίμα, ξύστρα.

سَحَنَ ، يسْحَن — Ἐκοπάνισε.

سَحْن — Κοπάνισμα (τό).

سَحْنَة — (ἡ) Ἔκφρασις (παρουσιαστικό).

مِسْحَنَة — (ὁ) Κόπανος, σφῦρα (ἡ).

سَحَى ، يسْحى وسَحا ، يسْحُو — Ἐφτυάρισε.

سِحاءَة وسحايا — Μῆνιγξ (ἡ)

إلْتِهاب السحايا — (ἡ) Μηνιγγῖτις (ἀσθένεια).

مِسْحاة — (τό) Πτυάριον — Ρυκάνη (ἡ).

سَخِرَ ، يسْخَر — Ἐνέπαιξε, ἔσκωψε, ἐκοροΐδευσε, εἰρωνεύθη.

سَخَّرَ ، يُسَخِّر — Ἠγγάρευσε

ساخِر — (ὁ) Σκώπτης, χλευαστής, εἴρων.

سُخْرَة وتسْخير — Ἀγγαρεία (ἡ).

سُخْرِيّ — (ὁ) Εἰρωνικός, γελοῖος, σαρκαστικός, χλευαστικός.

سُخْرِيَة — (ὁ) Ἐμπαιγμός, σαρκασμός, (ἡ) εἰρωνεία.

سَخِطَ ، يسْخَط — Ἐξηγριώθη, ἠγανάκτησε, ὠργίσθη.

أسْخَطَ ، يُسْخِط — Ἐξηγρίωσε, ἠγανάκτησε, ὤργισε.

سَخَط وسُخْط — (ἡ) Ἐξαγρίωσις, ὀργή, ἀγανάκτησις, θυμός (ὁ).

ساخِط — Ἐξαγριωμένος, ὠργισμένος.

سَخُفَ ، يسْخُف — Κατέστη ἄνους, κουτός (ὀλιγόμυαλος) — Κατέστη ἀδύνατος, ἀσθενικός.

سُخْف وسَخافة — (ἡ) Ἀτοπία, ἀνοησία, ἀδυναμία (νοός).

سَخِيف — (ὁ) Ἄτοπος, ἀδύνατος (εἰς τόν νοῦν), ἀνόητος.

سَخَّمَ ، يُسَخِّم — Ἐμαύρισε.

سُخام — (ἡ) Μαυρίλα, αἰθάλη (καπνιά).

سَخيمَة ج. سَخائم — (τό) Μῖσος, κακεντρέχεια (ἡ).

أسْخَم مث. سَخْماء ج. سُخْم — Μαῦρος (ὁ).

تَسْخيم — Μαύρισμα (τό).

سَخُنَ ، يسْخُن — Ἐθερμάνθη.

سَخَّنَ ، يُسَخِّنُ وأَسْخَنَ — Ἐθέρμανε, ἐζέστανε.

سُخْن وساخِن — (ὁ) Θερμός, ζεστός, ζεματιστός.

سُخونَة — (ἡ) Θερμότης, πυρετός (ὁ).

تَسْخِين — Θέρμανσις (ἡ).

سَخُوَ وسَخا ، يسخو وسَخِيَ ، يَسْخَى — Κατέστη γενναιόδωρος, ἐλευθέριος.

سَخاء وسَخاوَة — (ἡ) Γενναιοδωρία, ἐλευθεριότης, ἀφειδία.

سَخِيّ ج. أَسْخِياء — (ὁ) Γενναιόδωρος, ἐλευθέριος, ἀφειδής.

سَدَّ ، يَسُدُّ — Ἔφραξε, ἐνέφραξε, ἐβούλωσε (φιάλην).

سَدَّ مَسَدَّهُ — Ἀνέλαβε θέσιν τινός, ἀντικατέστησέ τινα.

سَدَّدَ ، يُسَدِّدُ — Ἐσκόπευσε, – Ἐσημάδευσε—Ἐξώφλησε.

سَدَّد حِسابًا — Ἐξώφλησε λογαριασμόν.

إِنسَدَّ ، ينسَدُّ — Ἔφραξε (ἀμετ.), ἐβουλώθη.

سَدّ ج. أَسداد — (τὸ) Φράγμα, φράξιμον, ἔμφραξις (ἡ).

سَدَد وسَداد — (ἡ) Εὐστοχία, εὐθύτης, ἀκρίβεια.

سَداد وتَسْديد — (ἡ) Ἐξόφλησις, ἐκπλήρωσις.

سِدادَة — (τὸ) Πῶμα (φελλός).

سُدَّة ج. سُدَد — (ἡ) Ἐξώθυρα, προπύλαιον — (ὁ) Θρόνος, ἄμβων, ἕδρα.

سَديد ج. سُدّ — (ὁ) Εὔστοχος, ἀκριβής, εὐθύς.

تَسْديد — (ἡ) Σκόπευσις, σημάδευμα (τὸ)—Ἐξόφλησις.

مَسْدود — (ὁ) Πεφραγμένος, βουλωμένος, κλειστός.

سِدْرة ج. سُدور — (ὁ) Λωτός (φυτόν).

سَدَسَ ، يَسْدِسُ — Κατέστη ἕκτος, ἦτο ἕκτος — Ἔλαβε τὸ 1/6 τινός.

سَدَّسَ ، يُسَدِّسُ — Ἐξαπλασίασε — Ἐξαγώνισε.

سُدْس (1/6) ج. أَسداس — (τὸ) Ἕκτον (1/6)

سادِس — Ἕκτος (ὁ).

سُداسِيّ — (ὁ) Ἐξαμερής—Ἐξασύλλαβος (γρμτ).

مُسَدَّس — (τὸ) Ἐξάγωνον ἢ ἐξάπλευρον — (τὸ) Περίστροφον.

سَدَلَ ، يَسْدِلُ وأَسْدَلَ — Ἀφῆκεν νὰ πέσῃ (κόμην, ἔνδυμα κ.λ.π.).

سِدْل ج. أَسدال وسُدول — (ὁ) Πέπλος, παραπέτασμα, (κουρτίνα).

سَدِمَ ، يَسْدَمُ — Μετεμελήθη, ἐθλίβη, ἀνησύχησε.

سَدَم — (ἡ) Θλῖψις, στενοχωρία, ἀνησυχία.

سادِم وسَدْمان — (ὁ) Ἀνήσυχος — Μεταμεληθείς.

سَدِيم — (ἡ) Νεφέλη, ὁμίχλη — (ὁ) Περίφημος (ξακουστός).

سَدَّى ، يُسَدِّي وأَسْدَى إلى — Εὐηργέτησε, ὠφέλησε.

سُدًى — Εἰς μάτην, ματαίως, ἀσκόπως.

سَداة ج. أَسْدِيَة — Στήμων (ὁ).

سَذاب — (τὸ) Πήγανον (φυτόν).

سَذاجَة — (ἡ) Ἀφέλεια, ἁπλότης, ἀγαθότης.

ساذَج — (ὁ) Ἀφελής, ἁπλοϊκός, ἀγαθός.

سَرَبَ ، يَسْرُبُ وتَسَرَّبَ — Διέρρευσε, ἐξέρρευσε.

سَرَّبَ ، يُسَرِّبُ — Ἀπέστειλε (κρυφά) —Ἐφυγάδευσε.

تَسَرَّبَ ، يتَسَرَّبُ إلى وفي — Διεισέδυσε, εἰσέδυσε.

سِرْب ج . أَسْراب — (τὸ) Σμῆνος, ἀγέλη (ἡ).

سَرَب ج . أَسْراب — (ἡ) Σήραγξ — Τρώγλη (ἡ).

سَراب — 'Αντικατοπτρισμός (ὁ).

تَسَرُّب — (ἡ) Διείσδυσις—'Εκροή.

مَسْرَب ج . مَسارِب — (ὁ) 'Οχετὸς—(ἡ) Κοίτη (ποταμοῦ).

سَرْبَل ، يُسَرْبِل — 'Ενέδυσε.

سِرْبال ج . سَرابيل — (τὸ) Ἔνδυμα, φόρεμα χιτών.

سَرَج ، يَسْرِج وسَرَّج — Ἔπλεξε(μαλλιά), ἔκαμε πλοκάμους — 'Ετρόπωσε (ἔνδυμα).

أَسْرَج ، يُسْرِج وسَرَّج — 'Εσαμάρωσε (ζῷον).

سَرْج ج . سُروج — (τὸ) Σάγμα, σαμάρι, σέλλα (ἡ).

سِراج ج . سُرُج — (ἡ) Λυχνία (λυχνάρι).

سِراج الليل — Πυγολαμπὶς (ἡ).

سَرّاج وسُروجي — Σαμαρᾶς (ὁ).

سِرجين — (ἡ) Κόπρος, κοπριά, λίπασμα (τό).

سِيرَج — Σησαμέλαιον (τό).

مِسْرَجَة ج . مَسارِج — (ὁ) Λύχνος — Λυχνοστάτης (ὁ)

سَرَح ، يَسْرَح — 'Εβόσκησεν (ἐλευθέρως), ἐξαπέλυσε — 'Εξεδήλωσε, ἐξεμυστηρεύθη.

سَرِح ، يَسْرَح — 'Αφηρέθη.

سَرَّح ، يُسَرِّح — 'Απέλυσε, ἀπέπεμψε, διεζεύχθη — 'Απελευθέρωσε — 'Εκτένισε.

سَرَّح الجنودَ — 'Απεστράτευσε, ἀπέλυσε τοὺς στρατιώτας.

سَراح — (ἡ) 'Απόλυσις, διάζευξις, ἐλευθέρωσις.

أَطْلَقَ سَراحَهُ — 'Ηλευθέρωσε, ἀφῆκεν ἐλεύθερον.

سارِحُ الفِكْر — 'Αφηρημένος.

سَرّيح — Πλανόδιος πωλητής.

تَسْريح — (ἡ) 'Απόλυσις, ἀπελευθέρωσις, διαζύγιον·Κτένισμα (τό).

تَسْريح الجُنود — 'Αποστράτευσις (ἡ).

مِسْرَح ج . مَسارِح — Κτένι (τό).

مَسْرَح ج . مَسارِح — (τὸ) Θέατρον — (ἡ) Βοσκή, λιβάδι (τό).

سَرَد ، يَسْرُد وسَرَّد — 'Ετρύπησε, ἐσούβλισε.

سَرَد الشَّواهد — Προσήγαγε, ἀνέφερε, παρέθεσε μαρτυρίας.

سَرَد الحديث — 'Ανέφερε, ὡμίλησε.

سِرْداب ج . سَراديب — (τὸ) 'Υπόγειον, σήραγξ (ἡ).

سُرادِق ج . سُرادِقات — (ἡ) Σκηνὴ (τέντα).

سَرَّ ، يَسُرُّ وأَسَرَّ — Ἔτερψε, ἐχαροποίησε ηὐχαρίστησε, ηὔφρανε

سارَّ ، يُسارُّ في أُذُنِه — 'Ωμίλησε κρυφὰ (εἰς τὸ αὐτί).

أَسَرَّ ، يُسِرُّ السِّرَّ — 'Εκράτησε μυστικόν.

أَسَرَّ إلى — 'Ενεπιστεύθη μυστικὸν εἴς τινα.

سِرّ ج . أَسْرار — (τὸ) Μυστικόν, ἀπόρρητον, μυστήριον.

سِرُّ الليل وكلِمَة السِّرّ — (τὸ) Σύνθημα (στρατοῦ).

السِّرُّ المُقَدَّس — (τὸ) Μυστήριον (ἐκκλησ.).

كاتِم الأَسْرار — Γραμματεὺς (ὁ).

سِرّاً وفي السِّرّ — Μυστικῶς, κρυφά.

سَرّاء — (ἡ) Χαρά, καλοτυχία, εὐτυχία, εὐδαιμονία.

في السَّرّاء والضَّرّاء — Εἰς τὴν χαρὰν καὶ τὴν λύπην.

سُرَّة ج. سُرَر وسُرّات — Ὀμφαλὸς (ὁ).

سُرَر ج. أسارير — (αἱ) Γραμμαὶ μετώπου ἢ παλάμης.

سُرور ومَسَرَّة — (ἡ) Χαρά, εὐχαρίστησις, τέρψις.

سِرّيّ — (ὁ) Μυστικός, κρυφός, ἀπόρρητος.

مَرَض سِرّيّ — (τὸ) Ἀφροδίσιον νόσημα.

مُحاكَمَة سِرّيَّة — Δίκη κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

سَرير ج. أسِرَّة — (ἡ) Κλίνη (κρεββάτι).

سَريرَة ج. سَرائر — (ἡ) Πρόθεσις, διάθεσις.

سُرِّيَّة ج. سَراريّ — Παλλακίς (ἡ).

سارّ — (ὁ) Τερπνός, χαροποιός, εὐχάριστος.

مَسَرَّة ج. مَسارّ — (ἡ) Χαρά, εὐχαρίστησις, τέρψις, εὐδοκία.

مِسَرَّة — Τηλέφωνον (τό).

مَسْرور — (ὁ) Εὐχαριστημένος, χαρούμενος.

سَرَطَ، يَسْرُط — Κατέπιε.

سِراط وصِراط — Ὁδὸς (ἡ).

سَرَطان — (ὁ) Καρκῖνος, κάβουρας.

مَدار السَّرَطان — Ὁ Τροπικὸς τοῦ καρκίνου.

سَرُعَ، يَسْرُع — Κατέστη ταχύς, γρήγορος.

سارَعَ وتَسارَعَ وتَسَرَّعَ إلى — Ἔσπευσε.

أسْرَعَ، يُسْرِع — Ἐπέσπευσε, ἐπετάχυνε, ἔκαμε γρήγορα.

سَرْعانَ — Σπεῦσε, σπεῦδε! — Πόσον τάχιστα.

سُرْعَة — (ἡ) Ταχύτης, σπουδή.

سَريع ومُسْرِع — (ὁ) Ταχύς, γρήγορος.

سَريع التَّأثُّر — Εὐαίσθητος (ὁ).

سَريعاً وبِسُرْعَة — Ταχέως, γρήγορα.

سَرَف وإسْراف — (ἡ) Σπατάλη, ἀσωτεία.

أسْرَفَ، يُسْرِف — Ἐσπατάλησε.

مُسْرِف — (ὁ) Σπάταλος, ἄσωτος.

سَرَقَ، يَسْرِق — Ἔκλεψε.

سارَقَ النَّظَر — Εἶδε κρυφά, κν. κρυφοκύτταξε.

إسْتَرَقَ السَّمْعَ — Ὠτήκουσε, ἤκουσε κρυφίως.

سِرْقَة وسَرِقَة — Κλοπὴ (ἡ)

جُنون السَّرِقَة — Κλεπτομανία (ἡ).

سارِق ج. سُرّاق وسَرَقَة — Κλέπτης (ὁ).

سِرْقين — Κόπρος (ἡ).

سُرْم — (τὸ) Ἀπηυθυσμένον ἔντερον, ἕδρα (ἡ).

سَرْمَديّ — (ὁ) Αἰώνιος, ἀέναος.

سَرْو وسَرْوَة — (ἡ) Κυπάρισσος (δένδρον).

سِرْوال ج. سَراويل — (ἡ) Περισκελὶς (πανταλόνι).

سَرَى، يَسْري وأسْرى — Ἐταξίδευσε νύκτα.

سَرَى الدَّمُ — Ἐκυκλοφόρησε τὸ αἷμα.

سَرَى مَفْعُولُهُ — Ἐπέδρασε, ἴσχυσε, ἦτο ἐν ἰσχύει.

سَرَّى ، يُسَرِّي عَنْ — Ἀνεκούφισέ τινα (ἐκ πόνου, λύπης).

سَرِيٌّ ج . سَرِى — (ὁ) Μεγάθυμος μεγαλόψυχος.

سَرِيَّة ج . سَرَايَا — (τὸ) Τμῆμα στρατοῦ, ἀπόσπασμα.

سَرَاي و سَرَايَا — (τὸ) Ἀνάκτορον, μέγαρον.

سارٍ ج . سُرَاة — (ὁ) Ταξιδεύων (κατὰ τὴν νύκτα).

قانون سارٍ — Νόμος ἐν ἰσχύει.

سارِيَة ج . سَوَار — (ὁ) Ἱστὸς (πλοίου κ.λ.π.).

سَطَحَ، يَسْطَحُ و سَطَّحَ — Ἰσοπέδωσε, κατέστησέ τι ἐπίπεδον—Κατέρριψε (χαμαί).

تَسَطَّحَ، يتسطّح و إنْسَطَحَ — Ἰσοπεδώθη—Ἐπλάγιασε.

سَطْح ج. سُطوح — (ἡ) Ἐπιφάνεια, ἐπίπεδον (τὸ)—Δῶμα.

سَطْحِي — (ὁ) Ἐπιφανειακός, ἐπιπόλαιος.

مُسَطَّح — Ἐπίπεδος (ὁ).

سَطَرَ، يَسْطُرُ و سَطَّرَ — Ἔγραψε—Ἐρήγωσε.

سَطْر ج. سُطُور وأسْطُر — Γραμμή, σειρά.

ساطُورٌ ج . سَوَاطِير — (ὁ) Πέλεκυς κν. μπαλτάς.

تَسْطِير — (τὸ) Ῥήγωμα, χαράκωμα.

مِسْطَار و مَسْطَرِين — (τὸ) Μύστρον κν. μυστρί.

مُسْطَار — Γλεῦκος (τό).

مِسْطَرَة ج . مَسَاطِر — (ἡ) Ῥῆγα, χάρακας (ὁ).

سَطَعَ ، يَسْطَعُ — Ἔλαμψε, ἠκτινοβόλησε.

سَطْع و سُطُوع — (ἡ) Λάμψις, λαμπρότης, ἀκτινοβολία.

ساطِع — (ὁ) Λαμπρός, ἀκτινοβόλος—Σαφής, ἐναργής.

سَطَلَ ، يَسْطُلُ — Ἐμέθυσέ τινα.

إنْسَطَلَ ، يَنْسَطِلُ — Ἐμέθυσε.

سَطْلٌ و سَيْطَل — Κάδος (ὁ).

مَسْطُول — Μεθυσμένος (ὁ).

مُسْتَطِيل — (τὸ) Παραλληλόγραμμον ὀρθογώνιον.

سَطَمَ ، يَسْطُمُ — Ἔκλεισε, ἔφραξε, ἐνέφραξε.

سِطام — (τὸ) Πῶμα, βούλωμα—(τὸ) Σκάλευθρον (φωτιᾶς)—(ἡ) Αἰχμή.

سطو ، سَطا ، يَسْطُو على — Ἐπετέθη, ἐφώρμησε.

سَطْو — Ἐπίθεσις, ἔφοδος, διάρρηξις, παραβίασις (τόπου).

سَطْوَة — (ἡ) Ἐπιρροή, ἰσχύς, ἐπιβολή.

سَعْتَر و صَعْتَر — (ὁ) Θύμος (φυτόν) κν. θυμάρι.

سَعِدَ ، يَسْعَدُ — Ηὐτύχησε, ηὐδαιμόνησε, εὐημέρησε.

ساعَدَ ، يُساعِدُ — Ἐβοήθησε.

ساعَدَ في — Συνέτεινε, συνέβαλε.

أسْعَدَ ، يُسْعِدُ — Κατέστησέ τινα εὐτυχῆ.

سَعْد ج . سعود — (ἡ) Τύχη (καλή), καλοτυχία, εὐδαιμονία.

سَعادَة — (ἡ) Εὐτυχία, εὐδαιμονία.

صاحِبُ السَّعادَة — Ἡ Α. Ἐξοχώτης, ἐξοχώτατος.

ساعِد ج . سَوَاعِد — Πῆχυς (χειρός) ἢ ἀντιβράχιον—(ἡ) Πτέρυξ (πτηνοῦ).

ساعِدَة ج. سَواعِد (ὁ) Παραπόταμος.

سَعِيد ج. سُعَداء (ὁ) Εὐτυχής, εὐδαίμων.

مُسْعَد ومَسعود (ὁ) Εὐτυχισμένος, τυχηρός.

مُساعِد (ὁ) Βοηθός, ἀρωγός.

مُساعَدَة (ἡ) Βοήθεια, ἀρωγή, βοήθημα.

سَعَر، يَسْعَر وأَسعر وسَعَّر Ἥναψε (φωτιάν).

سَعَّر، يُسَعِّر Διετίμησε, ἐξετίμησε ἐτιμολόγησε.

سُعِر، يُسْعَر وإِنْسَعَر Ἐλύσσαξε, παρεφρόνησε.

إِسْتَعَر، يَسْتَعِر وتَسَعَّر Ἀνεφλέγη, ἥναψε (ἀμετ.).

تَسَعَّر، يتَسعَّر Διετιμήθη, ἐξετιμήθη, ἐτιμολογήθη.

سِعْر ج. أَسعار Τιμή, ἀξία (ἐμπορ.)

قائمة الأَسعار (τὸ) Τιμολόγιον, τιμοκατάλογος (ὁ).

سُعْر (ἡ) Θερμότης—Παραφροσύνη—Λύσσα, ὑδροφοβία.

سُعْر وسُعار (ἡ) Πεῖνα (δυνατή), λιμός (ὁ).

سَعِير (ἡ) Φωτιά, φλόξ.

تَسْعِير (ἡ) Διατίμησις, ἐκτίμησις.

مِسْعَر ومِسْعار Σκάλευθρον (τό).

مَسْعور (ὁ) Λυσσασμένος, μανιώδης.

« سعط ، سُعوط Ταμβάκος (ὁ).

سَعَف، يسْعَف وأَسعف Ἐβοήθησε, προσέφερε βοήθειαν.

سَعَف ج. سُعوف Βάϊον (τὸ).

سَعْف وإِسعاف Βοήθεια (ἡ).

جمعيّة الإِسعاف (τὸ) Σωματεῖον τῶν πρώτων βοηθειῶν.

سَعَل، يسْعُل Ἔβηξε.

سُعال (ὁ) Βήξ, βήχας.

سَعَة (وسع) (ἡ) Διάστασις, εὐρυχωρία, ἄνεσις.

سَعَى، يَسْعَى إلى Ἐβάδισε, διηυθύνθη πρός.

سعى لِ Προσεπάθησε, ἐπεχείρισε, ἀπεπειράθη, ἐνήργησε.

سعى بـ Διέβαλε, ἐσυκοφάντησε.

سَعْي ومَسْعًى ج. مَساعٍ (τὸ) Διάβημα -(ἡ) Προσπάθεια, ἀπόπειρα.

سِعاية (ἡ) Συκοφαντία, κακολογία.

سَاعٍ ج. سُعاة (ὁ) Συκοφάντης, διαβολεὺς—Ἀγγελιαφόρος.

ساعي البريد (ὁ) Διανομεύς (ταχυδρομείου).

سَغِب، يسْغَب Ἐπείνασε, ἐλίμωξε (ἐλίμαξε).

سَغَب وسَغابة (ἡ) Πεῖνα, βουλιμία, λιμός (ὁ).

سَغِبٌ وساغِب وسَغْبان مث. سَغْبَى (ὁ) Πεινασμένος, λιμώττων.

سَفَح، يسْفَح Ἔχυσε (δάκρυα, αἷμα).

سافح، يُسافِح وتَسافح Διέπραξεν ἀσέλγειαν, μοιχείαν, ἀκολασίαν.

سَفْح ج. سُفوح الجَبَل (οἱ) Πρόποδες (ὄρους).

سِفاحٌ Ἀσέλγεια, κραιπάλη, ἀκολασία.

سَفّاح (ὁ) Αἱμοβόρος, αἱμοχαρής.

سَفَّد، يُسَفِّد Ἐσούβλισε (κρέας).

سَفُّود ج. سَفافيد	(ὁ) Ὀβελὸς (σοῦβλα).
سَفَرَ ، يَسْفِرُ	Ἐταξίδευσε—Ἐσάρωσε—Ἔφεξε (ἡμέρα) —Διεσκόρπισε—Συνέγραψε βιβλίον.
سَفَرَ ، يَسْفُرُ بَيْن	Ἐμεσολάβησε, συνεβίβασε.
سَفَرَ وأَسْفَرَ	Ἀπεκάλυψε (πρόσωπον)—Ἔλαμψε, ἔφεξε (αὐγή).
سَفَّرَ ، يُسَفِّرُ	Ἐταξίδευσέ τινα, ἀπέλασε, ἀπέστειλε.
سافر ، يُسافِرُ	Ἐταξίδευσε, ἀνεχώρησε, ἔκαμε ταξίδι.
أَسْفر عن	Κατέληξεν εἰς.
سَفَرٌ ج. أَسْفار	Ταξίδι (τό).
سِفْرٌ ج. أَسْفار	(ἡ) Βίβλος, βιβλίον (τό).
سُفْرَة	Προμήθεια (ταξιδίου)—Τράπεζα (ἡ).
سافِر	(τὸ) Ἀκάλυπτον (πρόσωπον)—Συγγραφεύς (ὁ).
سِفارَة	Πρεσβεία (ἡ).
سَفِير ج. سُفَراء	(ὁ) Πρέσβυς, πρεσβευτής.
مُسافِر	Ταξιδιώτης (ὁ).
مِسْفَرَة ج. مَسافِر	(τὸ) Σάρωθρον (σκοῦπα).
سَفَرْجَل ج. سَفارِج	Κυδώνι (τό).
سَفْسَطَة	(τὸ) Σόφισμα, σοφιστεία (ἡ).
سُوفِسْطائي	(ὁ) Σοφιστής, σοφιστικός.
سُوفِسْطائِيَة	Σοφισταί (οἱ).
سَفَّ ، يَسَفُّ وإِسْتَفَّ	Κατέπιε φάρμακον, χάπι.
أَسَفَّ ، يُسِفُّ	Ἐμωρολόγησε.
سَفُوف	(ἡ) Κόνις (σκόνη) ἰατρική.
مُسِفّ	Μωρολόγος (ὁ).
سَفَقَ ، يَسْفِقُ وأَسْفَقَ	Ἔκλεισε παταγωδῶς θύραν.
سَفِيق	(ὁ) Ἀναιδής, ἀναίσχυντος, τραχύς.
سَفَكَ ، يَسْفُكُ	Ἔχυσε, ἐξέχυσε.
سَفَكَ الكلامَ	Ἐφλυάρησε.
إِنْسَفَكَ ، يَنْسَفِكُ	Ἐχύθη, ἔρρευσε.
سَفْكُ الدماء	Ροή, ρεῦσις (αἵματος), αἱμορροή.
سَفَّاكٌ لِلدماء	(ὁ) Αἱμοβόρος, αἱμοχαρής.
سَفُلَ ، يَسْفُلُ	Κατέστη χαμηλός, ἐτοποθετήθη χαμηλά.
سَفُلَ	Κατέστη χαμερπής, εὐτελής, χαμαίζηλος, ποταπός.
سُفْل	(ὁ) Πυθμὴν κν. πάτος, (τὸ) χαμηλότερον σημεῖον.
سَفالَة	Χαμέρπεια, ποταπότης, ἀχρειότης, εὐτέλεια.
سافِل ج. سَفَلَة	Χαμερπής, ποταπός, ἀχρεῖος, εὐτελής.
أَسْفَل ج. أسافِل	(ὁ) Κάτω, κατώτερος, χαμηλότερος —Πυθμήν, βάσις.
سَفَنَ ، يَسْفِنُ	Ἐξεφλούδισε.
سَفَنٌ	(ἡ) Σμύρις (γυαλόχαρτον).
سِفْنَة	(τὸ) Περικάρπιον (τσώφλι, φλοῦδα).
سَفِين وإِسْفِين	(ὁ) Σφὴν κν. σφήνα.
سَفِينَة ج. سُفُن	Πλοῖον (τό).
سَفَّان	Ναυπηγός (ὁ).
سَفِهَ ، يَسْفَهُ	Ηὐθαδίασε, κατέστη ἀναιδής, αὐθάδης, ἀναίσχυντος.

سَفِهَ ، يَسْفَهُ — Κατέστη ἄφρων, μωρός, βλάξ.

سَفَّهَ ، يُسَفِّهُ — Ἐμώρανε.

تَسَفَّهَ ، يَتَسَفَّهُ على — Ὠνείδισε.

سَفَهٌ وسَفاهة — (ἡ) Αὐθάδεια, ἀναίδεια, ἀναισχυντία—Ἠλιθιότης, μωρία.

سَفِيهٌ ج. سُفهاء — Αὐθάδης, ἀναιδής, ἀναίσχυντος—Ἄφρων, ἠλίθιος.

سَفَى ، يَسْفِي وأَسْفَى — Διεσκόρπισε σκόνην (ὁ ἄνεμος), κν. ἐξανέμισε.

سقط ، يَسْقُطُ — Ἔπεσε, κατέπεσε—Ἀπερρίφθη (μαθητής).

أَسْقَطَ ، يُسْقِطُ — Ἔρριψε, κατέρριψε—Ἀφήρεσε (ἀριθμ.)—Ἀπέρριψε (μαθητήν).

أَسْقَطَت المرأةُ — Ἀπέβαλε (γυνή), (ἔπαθεν ἔκτρωσιν).

أَسْقَطَ حَقًّا — Ἐστερήθη, ἐξέπεσε δικαιώματος (νομικῶς).

تَسَقَّطَ ، يَتَسَقَّطُ الأخبارَ — Περισυνέλεξεν εἰδήσεις.

تَساقَطَ ، يَتَساقط — Ἔπεσε σιγά-σιγά, ἀλληλοδιαδόχως (βροχή, φύλλα κλπ.).

سَقْطٌ وسَقيط — (ἡ) Χάλαζα—Ἄσημος, ἄνευ ἀξίας.

سَقَطٌ ج. أَسْقاط — (τὸ) Σκύβαλον, σκουπίδιον—Σφάλμα, ἐλάττωμα.

سِقْطٌ — (τὸ) Ἔκτρωμα, (τὸ) ἐκτρωθέν.

سَقْطَة — (ἡ) Πτῶσις, τὸ ὀλίσθημα, παράπτωμα, σφάλμα.

سَقَطِيٌّ وسَقَّاط — Παλαιοπώλης (ὁ).

سُقُوط — (ἡ) Πτῶσις (πέσιμον)—Ἀπόρριψις (μαθητοῦ).

سُقوط الحَقّ — (ἡ) Ἔκπτωσις δικαιώματος.

ساقِط ج. سُقّاط — (ὁ) Ἀπερριμένος στάσιμος (μαθητής)—Ἔκπτωτος—Εὐτελής, ποταπός.

إسْقاط — (ἡ) Ἔκτρωσις—Ἀφαίρεσις.

مَسْقَط — (τὸ) Σημεῖον πτώσεως.

مَسْقَط الرَّأس — (ἡ) Γενέτειρα (τόπος γεννήσεως).

سُقْعٌ ج. أَسْقاع — (ὁ) Τόπος, τοποθεσία (ἡ).

سَقَفَ ، يَسْقُفُ وسَقَّفَ — Ἐστέγασε (οἰκίαν).

سَقْفٌ ج. سُقوف — (ἡ) Στέγη, ὀροφὴ (ταβάνι).

سَقْفُ الحَلْق — Οὐρανίσκος (ὁ).

تَسْقيف — Στέγασις (ἡ).

سَقْلَبِيٌّ ج. سَقالِبَة — (ὁ) Σλαῦος, Σλαϋικός.

سَقِمَ ، يَسْقَمُ — Ἠτόνισε, ἐνόσησε, ἠσθένησε.

أَسْقَمَ ، يُسْقِمُ — Κατέστησε ἄτονον, ἀσθενικὸν νοσηρόν.

سَقَمٌ وسُقْمٌ ج. أَسْقام — (ἡ) Ἀτονία, νοσηρότης, ἀσθενικότης.

سَقيم ج. سُقَماء — Ἄτονος, νοσηρός, ἀσθενικός.

سَقَى ، يَسْقِي — Ἐπότισε, ἤρδευσε.

إسْتَقَى الخَبَرَ — Ἔλαβεν εἴδησιν.

سِقاء ج أَسْقِيَة — Ἀσκός (ὁ).

سَقّاء ج. سَقّاؤون — (ὁ) Ὑδροφόρος (νερουλᾶς).

سَقْيٌ — (τὸ) Πότισμα, ἄρδευσις (ἡ).

ساقٍ ج. سُقاة — (ὁ) Ὑδροχόος, ὑδροφόρος, ποτίζων.

ساقِيَة — Μαγγανοπήγαδον (τό).

إسْتِسْقاء — (ὁ) ὕδρωψ (ἀσθένεια).

مَسْقَاة — Ποτιστήρι (τό).

مُسْتَسْقٍ — (ὁ) Ὑδρωπικὸς (ἀσθενής).

سَكَبَ ، يَسْكُبُ — Ἔχυσε, ἐξέχυσε—Ἔκαμε σπονδήν.

إنسكب ، ينسكِب — Ἐχύθη, ἐξεχύθη, ἐξέρρευσε.

سَكْب وإنْسكاب — (ἡ) Σπονδή, χύσιμον (τό).

ساكِبٌ وسَكْب ومَسكوب ومُنْسكِب — (ὁ) Χυμένος ἐκκεχυμένος.

سَكَتَ ، يسْكُتُ — Ἐσιώπησε, ἐσίγησε (ἀμετ.).

سَكَّتَ ، يُسَكِّتُ وأَسْكَتَ — Ἀπεστόμωσε, ἐσιώπησέ τινα.

سَكْتٌ وسُكوت — (ἡ) Σιωπή, σιγή.

سَكْتَة — Ἀποπληξία (ἡ).

السَّكْتة القلبية — Ἡ συγκοπὴ καρδίας.

سَكوت وسِكِّيت وساكت — (ὁ) Σιωπηλός, σιγηλός.

سُكوت — (ἡ) Σιωπή, σιγή.

سَكِرَ ، يسْكَرُ — Ἐμέθυσε.

أَسْكَرَ، يُسْكِرُ وسَكَّرَ — Ἐμέθυσέ τινα.

سُكْرٌ — (ἡ) Μέθη (μεθύσι).

سُكَّر — Ζάχαρη (ἡ).

قَصَبُ السُّكَّر — Ζαχαροκάλαμον (τό).

سَكْرَة الموت — Ἡ ἀγωνία, τοῦ θανάτου.

سَكْران مث . سَكْرَى — Μεθυσμένος (ὁ).

سِكِّير ج . سُكَارَى — Μέθυσος (ὁ).

سَكَعَ ، يَسْكَعُ وتَسَكَّعَ — Περιεπλανήθη, περιεφέρθη ἀσκόπως.

سكَّ ، يَسُكُّ النُّقودَ — Ἔκοψε νομίσματα.

سَكَّ الباب — Ἔκλεισε (θύραν), ἀμπάρωσε.

سَكٌّ ج . سُكوك — (τὸ) Κόψιμον νομισμάτων.

سِكَّة ج . سِكَك — (τὸ) Ὑνί (ἀρότρου)—Δρόμος—Δενδροστοιχία (ἡ).

سِكَّة الحَديد — Σιδηρόδρομος (ὁ).

سَكَنَ ، يَسْكُنُ — Ἐπραΰνθη, ἡσύχασε, καθησύχασε, ἐσίγησε

سَكَنَ الحَرْفُ — Ἔλαβε (°) τὸ γράμμα (γρμτ.).

سَكَنَ في — Κατώκησε, διέμεινε.

سَكَنَ إلى — Εἶχε πεποίθησιν ἐπί τινος, ἐβασίσθη.

سَكَنَ وتَسَكَّنَ وتَمَسْكَنَ — Κατέστη ἄπορος, ἄθλιος πένης, ἄμοιρος.

سَكَّنَ — Καθησύχασέ τινα, κατεπράϋνε κατηύνασε—Ἔθεσε (°) ἐπὶ γράμματος (γρμτ)

أَسْكَنَ ، يُسْكِنُ — Παρέσχε κατοικίαν, κατώκισέ τινα.

سَكَنٌ وسُكْنَى — (ἡ) Κατοίκησις, διαμονή.

ساكِن ج . سُكَّان — (ὁ) Κάτοικος—Ἤρεμος, ἥσυχος.

حَرْف ساكِن — (τὸ) Γράμμα ἔχον (°), ἄφωνον, ἀκίνητον

سُكَّانٌ — Τιμόνι (τό).

سَكَّان وسَكاكِينيّ — Μαχαιροποιός (ὁ).

سُكونٌ — (ἡ) Γαλήνη, ἡσυχία, ἠρεμία, σιγή—(τὸ) Σουκοῦν (°)

سِكِّينة وسِكِّين ج. سَكاكين — (ἡ) Μάχαιρα (μαχαίρι).

سَكِينَة ج . سَكائن — Ἡσυχία, ἠρεμία, γαλήνη.

مَسْكَن ج. مَساكِن (ἡ) Κατοικία, οἰκία, (ὁ) τόπος διαμονῆς.

مَسْكَنَة (ἡ) Πτωχεία πενία, ἔνδεια, ἀθλιότης.

مَسْكون Κατῳκημένος (ὁ).

المَسْكونَة Ἡ Οἰκουμένη.

مَسْكونيّ Οἰκουμενικός (ὁ).

مِسْكين ج. مَساكين (ὁ) Ἄθλιος, πτωχός, δυστυχής.

سَلَأَ، يَسْلَأُ Ἐστράγγισε (βούτυρον) ἐξεκαθάρισε.

سِلاء ج. أَسْلِئَة Ἁγνὸς βούτυρος, ἀμιγής.

سَلَبَ، يَسْلُبُ واسْتَلَبَ Ἐλεηλάτησε, ἥρπασε, ἐλαφυραγώγησε.

سَلْب (ἡ) Λεηλασία, ἁρπαγή, λαφυραγωγία.

سَلَب وسَلْب ج. أَسلاب Λάφυρον (τὸ)

سالِب وسَلْبيّ Ἀρνητικός (ὁ).

سَلْجَم (τὸ) Γογγύλιον (φυτόν).

سَلَحَ، يَسْلَحُ Ἐκένωσεν ἢ ἐκόπρισε (πτηνόν).

سَلَّحَ، يُسَلِّحُ Ὥπλισε, ἐξώπλισε.

تَسَلَّحَ، يَتَسَلَّحُ Ὡπλίσθη, ἐξωπλίσθη.

سَلْح (ἡ) Κόπρος (πτηνοῦ).

سِلاح ج. أَسْلِحَة Ὅπλον (τό).

تَسْليح وتَسَلُّح (ὁ) Ἐξοπλισμός, ὅπλισις (ἡ).

مُسَلَّح Ὡπλισμένος (ὁ).

سُلَحْفاة ج. سَلاحِف Χελώνη (ἡ).

سَلَخَ، يَسْلُخُ Ἐξέδαρε (ἔγδαρε).

إنْسَلَخَ، يَنْسَلِخُ Ἐξεδάρη.

سَلْخ ومُنْسَلَخ (τὸ) Τέλος (μηνός).

مَسْلَخ، وسَلْخانَة Σφαγεῖον (τό).

سَلِسَ، يَسْلَسُ Κατέστη εὐάγωγος, εὔκαμπτος, καλόβολος.

سَلِس (ὁ) Εὐάγωγος, εὔκαμπτος, εὐμεταχείριστος.

سَلَسُ البول (ἡ) Ἀκράτεια οὔρων.

سَلاسَة (ἡ) Εὐκαμψία, μειλιχιότης, εὐπείθεια.

سَلْسَبيل (τὸ) Ὕδωρ (τοῦ παραδείσου, ἀθάνατον), νέκταρ (τὸ)

سَلْسَلَ، يُسَلْسِلُ Ἀλυσόδεσε, ἔθεσεν εἰς σειράν.

سَلْسَلَ إلى Ἀνήγαγε γενεαλογίαν τινός εἰς.

سِلْسِلَة ج. سَلاسِل (ἡ) Ἄλυσις (καδένα)—Σειρά (ἡ)

سِلْسِلَة النَّسَب Γενεολογία (ἡ).

السِّلْسِلَة الفَقْرِيَّة Ἡ σπονδυλική στήλη.

تَسَلْسُل (ἡ) Ἀλληλένδεσις, ἀλληλουχία, σειρά.

مُتَسَلْسِل Ἀλληλένδετος, ἀλλεπάλληλος.

مُسَلْسَل (ὁ) Ἁλυσοδεμένος, δέσμιος.

سَلَّطَ، يُسَلِّطُ على Κατέστησέ τινα κυρίαρχον, ἄρχοντα, ἀπόλυτον κύριον.

تَسَلَّطَ، يَتَسَلَّطُ على Ἐκυριάρχησε, ἐξουσίασε, ἐδέσποσε.

سُلْطَة وسُلْطان Ἐξουσία (ἡ).

سُلْطَة تَشْريعيَّة (ἡ) Νομοθετική ἐξουσία.

سُلْطَة تَنْفيذيَّة (ἡ) Ἐκτελεστική ἐξουσία.

سُلْطَة قَضائِيَّة — (ἡ) Δικαστική ἐξουσία.

سُلْطان ج. سَلاطين — (ὁ) Σουλτάνος, μονάρχης

سَلْطَنَة — (τὸ) Σουλτανᾶτον, βασίλειον

سَلاطَة — (ἡ) Ἀναίδεια, ἀναισχυντία, θράσος (τό).

سَليط وسَلْط — (ὁ) Ἀναιδής, ἀναίσχυντος, θρασύς.

تَسَلُّط — (ἡ) Κυριαρχία, ἐπικράτησις.

مُتَسَلِّط — (ὁ) Κυρίαρχος, ἐπικρατῶν.

سَلِعَ ، يَسْلَعُ — Ἐθραύσθη, ἐρράγισε (ὀστοῦν).

سَلْع ج. سُلوع — (τὸ) Θραῦσμα, ράγισμα, σχισμή (ἡ).

سَلَعَة — Βδέλλα (ἡ).

سِلْعَة ج. سِلَع — (τὸ) Ἐμπόρευμα—Χοιράς κν. χελώνια.

سَلَفَ ، يَسْلُفُ — Ἐβωλοκόπησε γῆν—Προηγήθη—Παρῆλθε.

سَلَّفَ ، يُسَلِّفُ وأَسْلَفَ — Ἐδάνεισε.

إسْتَلَفَ ، يَسْتَلِفُ وتَسَلَّفَ — Ἐδανείσθη.

سَلَفٌ ج. أَسْلاف — (ὁ) Πρόγονος, προγενέστερος.

سِلْفٌ ج. أَسْلاف — Σύγγαμβρος.

سُلْفَة ج. سُلَف — Δάνειον (τό).

سَلَفاً — Προκαταβολικῶς, ἐκ τῶν προτέρων.

سُلافٌ وسُلافَة — (τὸ) Νέκταρ, γλυκύτατος οἶνος.

سُلاف العَسْكَر — (ἡ) Ἐμπροσθοφυλακὴ (στρατοῦ).

سالِف ج. سَلَف — (ὁ) Προηγούμενος, προγενέστερος, πρότερος.

سالِف الذِّكْر — Προειρημένος (ὁ).

سالِف العَروس — (τὸ) Ἀμάραντον (φυτόν).

سالِفاً — Προηγουμένως, ἀνωτέρω.

مِسْلَفَة — (ὁ) Βωλοκόπος (ἐργαλ. γεωργικὸν)—Βυθοκόρος.

سَلَقَ ، يَسْلُقُ — Ἔβρασε (κρέας κλπ.)

سِلْق — (τὸ) Σεῦτλον (φυτόν).

سَلْق — Βράσιμον (τό).

سَلاقٌ وسُلوقٌ — (ὁ) Λαγωνικὸς (κύων).

سَليقَة — (τὸ) Ἔνστικτον, ἔμφυτον, φυσικόν.

سَلَكَ ، يَسْلُكُ — Συμπεριεφέρθη—Ἠκολούθησεν ὁδόν.

سَلَّكَ ، يُسَلِّكُ — Ἐξέλυσε (ξεμπέρδευσε), ἐξέφραξε.

سِلْك ج. أَسْلاك — Σύρμα (τό).

سِلْكي — (ὁ) Συρμάτινος συρματένιος)

لاسِلْكي — Ἀσύρματος (ὁ).

سُلوك — (ἡ) Διαγωγή, συμπεριφορά, τρόπος (ὁ).

مَسْلَك ج. مَسالِك — Ὁδός (ἡ).

مِسْلَكَة — (τὸ) Ροδάνι (τροχός διὰ τὸ τύλιγμα νήματος).

سَلَّ ، يَسُلُّ وإِسْتَلَّ — Ἐξιφούλκισε, ἔσυρε ξίφος.

سُلَّ ، يُسَلُّ — Προσεβλήθη ὑπὸ φθίσεως.

تَسَلَّلَ ، يَتَسَلَّلُ — Διωλίσθησε, ἐξέφυγε—Ἐξέρρευσε.

إنْسَلَّ إلى وتَسَلَّلَ إلى — Διεισέδυσε, παρεισέδυσε.

سُلٌّ وسُلال — (ἡ) Φυματίωσις, φθίσις.

سَلٌّ وسَلَّة ج. سِلال — Κάνιστρον (τό).

سُلالَة — (ὁ) Γόνος, ἀπόγονος, γενεά, (γενειά, σόϊ) καταγωγή.

سَليل — (ὁ) Ἀπόγονος, (τὸ) ἔκγονον, τέκνον.

مِسَلَّة — (ἡ) Σακκοράφα (βελόνη)— Ὀβελίσκος (ὁ).

مَسْلُول — (ὁ) Φθισικός, φυματικός.

سَلِمَ ، يَسْلَمُ — Ἦτο σῶος, ὑγιής— Ἐπέδωσε, ἐνέδωσε.

سَلِمَ مِنْ — Διέφυγε, διεσώθη (ἐγλύτωσε).

سَلَّمَ ، يُسَلِّمُ على — Ἐχαιρέτησε.

سلَّمَ إلى — Παρέδωσε.

سلَّمَ مِن — Διέσωσε, διεφύλαξε, προεφύλαξε.

سلَّمَ بِ — Συνεφώνησε, παρεδέχθη.

سالَمَ ، يُسالِمُ — Συνεφιλιώθη, ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ.

أَسْلَمَ ، يُسْلِمُ — Ἠσπάσθη τὸν Ἰσλαμισμόν – Παρέδωσε.

أَسْلَمَ الروح — Παρέδωσε τὸ πνεῦμα, ἀπέθανε.

إِسْتَلَمَ ، يَسْتَلِمُ وتَسَلَّمَ — Ἔλαβε, παρέλαβε.

إِسْتَسْلَمَ ، يَسْتَسْلِمُ — Παρεδόθη, ἐνέδωσε, ὑπετάγη.

سِلْمٌ وسَلام — Εἰρήνη (ἡ).

سُلَّمٌ ج. سَلالِم — (ἡ) Κλῖμαξ (σκάλα).

سَلام وسَلْم — (ὁ) Χαιρετισμός— Εἰρήνη (ἡ).

سَلام وسَلامَة — (ἡ)Εἰρήνη, ἀσφάλεια ἀβλάβεια, ὑγεία.

السَّلام عَلَيْك — Εἰρήνη ἡμῖν.

دارُ السَّلام — (ὁ) Παράδεισος, Οὐρανός.

سُلامِيَّة ج. سُلامِيات — (ἡ) Φάλαγξ (δακτύλων).

سالِم وسَليم — (ὁ) Σῶος, ἀβλαβής, ὑγιής, ἀνέπαφος, ἄθικτος.

الجَمْعُ السَّالِم — Ὁ ὁμαλὸς πληθυντικός (γρμτ.).

سُلَيْمانِيّ — Ἄχνη ὑδραργύρου (διχλωριοῦχος ὑδράργ.).

الإِسْلام — Ὁ Ἰσλαμισμός (ἡ Μουσλμ. Θρησκεία).

إِسْتِلام وتَسَلُّم — (ἡ) Λῆψις, παραλαβή.

إِسْتِسْلام وتَسْلِيم — (ἡ) Παράδοσις, ὑποταγή.

تَسْلِيم — (ἡ) Συνθηκολόγησις ἢ παράδοσις (στρατοῦ)—Ἐπίδοσις.

مُسْلِم — Μουσουλμᾶνος (ὁ).

مُسَلَّم بِهِ — (τὸ) Παραδεκτόν, ἀναμφίβολον.

مُسالِم وسِلْمِي — (ὁ) Εἰρηνικός, εἰρηνόφιλος, συνδιαλλακτικός.

، سلو ، سلا ، يَسْلُو وسَلِيَ ، يَسْلَى

Ἐλησμόνησε—Ἐπαρηγορήθη.

سَلَّى ، يُسَلِّي وأَسْلَى — Διεσκέδασε ἐπαρηγόρησε.

سُلُوّ وسَلْوَى وسُلْوان — (ἡ) Παρηγορία, παραμυθία, λησμοσύνη.

سُلْوَة وتَسْلِيَة وتَسَلٍّ — Διασκέδασις- Παρηγορία.

سَلْوَى — (ἡ) Ὄρτυξ (ὀρτύκι).

مُسَلٍّ — (ὁ) Διασκεδαστικός, παρηγορητικός, παρήγορος.

مَسْلِي — Βούτυρον (τό).

سَمْتٌ ج. سُموت — (ἡ) Ὁδός, τρόπος (ὁ).

السَّمْتُ — (τὸ) Ἀζιμούθιον (ἄστρον.).

سَمْت الرأس — Ζενίθ (τό).

سَمْت القَدَم — Ναδίρ (τό).

سَمُجَ ، يَسْمُجُ — Κατέστη ἀντιπαθής, ἀναίσχυντος, βάναυσος.

سَمْج وسَمِيج — (ὁ) Ἀντιπαθής, ἀναίσχυντος, βάναυσος.

سَماجَة 'Αναισχυντία, βαναυσότης, τραχύτης.

سَمَحَ، يسْمَحُ بِـ 'Επέτρεψε, ἔδωσε τὴν ἄδειαν, παρεχώρησε.

سَمُحَ، يسْمُحُ Κατέστη γενναιόδωρος, μεγαλόψυχος.

سامَحَ، يُسامِحُ Συνεχώρησε.

تَسامَحَ، يتَسامَحُ Κατέστη ὑποχωρητικός, συγκαταβατικός, μακρόθυμος.

سَمْح وسَماحَة Γενναιοδωρία, εὐγένεια ψυχῆς, ἐλευθεριότης.

سَماح ومُسامَحَة (ἡ) Συγχώρησις, ἄφεσις, χάρις, ἐπιείκεια.

تَسامُح Συγκατάβασις, ὑποχωρητικότης, μακροθυμία.

مَسْموح بِهِ 'Επιτρεπτόν, ἐγκεκριμμένον, ἔγκριτον.

سَمَّدَ، يُسَمِّدُ 'Ελίπανε (γῆν).

سَماد Λίπασμα (τό).

تَسْميد Λίπανσις (ἡ).

سَمُرَ، يَسْمُرُ وإِسْمَرَّ Κατέστη μελαγχροινός.

سَمَرَ، يَسْمُرُ وسَمَّرَ 'Εκάρφωσε (καρφίον).

سامَرَ، يُسامِرُ وتَسامَرَ Συνωμίλησε κατὰ τὴν ἑσπέραν (ποσπέρισε).

سَمَرٌ ومُسامَرَة Συνομιλία ἑσπέρας (ποσπερίδα)

سُمْرَة وسَمار Μελαγχροινότης (ἡ).

سامِر وسَمير ومُسامِر (ὁ) Σύντροφος ἢ συνομιλητὴς ἑσπέρας.

سَمُّور (ἡ) 'Ικτίς (κουνάβι).

مِسْمار ج. مَسامير (ὁ) Ἧλος (καρφίον).

سَمْسَرَ، يُسَمْسِرُ 'Εμεσίτευσε (ἐπὶ προμηθείᾳ).

سَمْسَرَة (ἡ) Μεσιτεία (ἐμπορική) κν. μεσιτικά.

سِمْسار ج. سَماسِرَة Μεσίτης (ὁ).

سِمْسِم Σησάμι (τό).

سَمَطَ، يسْمُطُ 'Εσίγησε, ἐσιώπησε— "Εξεσε δέρμα (τρίχας) διὰ ζεματίσματος.

سَمِعَ، يسْمَعُ واسْتَمَعَ "Ηκουσε.

إِسْتَمَعَ، يسْتَمِعُ وتَسَمَّعَ 'Ηκροάσθη ἐγένετο ἀκροατής (μαθητής).

أَسْمَعَ، يسْمِعُ وسَمَّعَ "Εκαμέ τινα ν' ἀκούσῃ.

تَسَمَّعَ، يتَسَمَّعُ 'Ωτήκουσε, ἐγένετο ὠτακουστής.

سَمْعٌ وسَماع (ἡ) 'Ακοή, ἄκουσμα (τό).

سُمْعَة Φήμη (ἡ).

سامِع ومُسْتَمِع وسَميع 'Ακροατής (ὁ).

سَمَّاعَة 'Ακουστικόν (τὸ).

سَماعِيّ (ὁ) 'Ακουστικός, ὁ ἐκ παραδόσεως.

إِسْتِماع وتَسَمُّع 'Ακρόασις (ἡ).

مَسْموع (ὁ) 'Ακουστός, ἐξακουστός.

« سمق » سُمَّاق (ἡ) Σομάκη (δένδρον).

سَمُكَ، يسْمُكُ 'Επάχυνε, κατέστη παχύς.

سَمَّكَ، يُسَمِّكُ Κατέστησέ τι παχύ, χονδρόν.

سُمْك وسَماكَة (τὸ) Πάχος, χόνδρος.

سَمَكَة وسَمَك ج. أَسْماك (ὁ) 'Ιχθύς, ψάρι (τό).

سَمَّاك 'Ιχθυοπώλης (ὁ).

سَميك (ὁ) Παχύς, χονδρός.

سَمَلَ ، يَسْمُلُ وإِسْتَمَلَ — 'Εξώρυξεν (ὀφθαλμόν).

سَمَلٌ ج. أَسْمَال — (τὸ) Ράκος, παλαιὸν ἔνδυμα.

سَمَّ ، يَسُمُّ وسَمَّمَ — 'Εδηλητηρίασε, ἐφαρμάκωσε.

تَسَمَّمَ ، يَتَسَمَّمُ — 'Εδηλητηριάσθη, ἐφαρμακώθη

سُمٌّ ج. سُمُوم — (τὸ) Δηλητήριον—(ἡ) Τρυμαλιά.

سَمُوم ج. سَمَائِم — (ὁ) Σιμούν (ἄνεμος καυστικός).

سَامٌّ ومُسَمِّم — (ὁ) Δηλητηριώδης, φαρμακερός.

تَسَمُّم — Δηλητηρίασις (ἡ).

مَسَامُّ الجِلْد — (οἱ) Πόροι δέρματος.

سَمِنَ ، يَسْمَنُ — 'Επάχυνε, κατέστη παχύς, χονδρός.

سَمَّنَ ، يُسَمِّنُ — Κατέστησέ τι παχύ, χονδρόν.

سَمْنٌ — Βούτυρον (τό).

سِمَنٌ — (ἡ) Παχύτης, πάχος (τό).

سُمَانَى — (ἡ) "Ορτυξ (ὀρτύκι).

سَمِين — (ὁ) Παχύς, χονδρός.

» سمو « سَمَا ، يَسْمُو — 'Υψώθη, ἀνῆλθεν εἰς ὕψος.

سَمَّى ، يُسَمِّي وأَسْمَى — 'Ωνόμασε, ἀπεκάλεσε.

تَسَمَّى ، يَتَسَمَّى وتُسُمِّيَ — 'Ωνομάσθη.

تَسَامَى ، يَتَسَامَى — 'Υπερύψωσεν ἑαυτόν, ἐμεγαλοποιήθη.

سُمُوٌّ — "Υψος, ὑψηλότης.

صَاحِبُ السُّمُو — 'Η Α. 'Υψηλότης.

سَمَاء ج. سَمَاوَات — Οὐρανός (ὁ).

سَمَاوِيٌّ وسَمَائِيٌّ — (ὁ) Οὐράνιος, ἐπουράνιος.

سَمِيٌّ — (ὁ) 'Ομώνυμος—(ὁ) 'Υψηλός.

إِسْمٌ ج أَسْمَاء — "Ονομα (τό).

إِسْمِيٌّ — 'Ονομαστικός (ὁ).

جُمْلَة إِسْمِيَّة — Πρότασις ἀρχομένη μὲ ὄνομα (γρμτ.).

مُسَمَّى — (ὁ) 'Ονομαζόμενος, καλούμενος.

سُنْبُك ج. سَنَابِك — (ἡ) 'Οπλὴ ἵππου.

سُنْبُلَة ج. سَنَابِل — Στάχυς (ὁ).

السُّنْبُلَة — 'Η Παρθένος (ἀστερισμός)—'Ο Στάχυς (ἀστήρ).

» سنج « سِنْجَاب — (ὁ) Σκίουρος (ζῷον).

سَنَحَ ، يَسْنَحُ — 'Επῆλθεν ἰδέα (τοῦ ἦλθε στὸ μυαλό).

سَنَحَ عَن — Μετέπεισε.

سَنَحَت الفُرْصَة — Παρουσιάσθη ἡ κατάλληλος εὐκαιρία.

سَانِحَة — (ἡ) Εὐκαιρία, κατάλληλος περίστασις.

سَنَدَ ، يَسْنُدُ وإِسْتَنَدَ إِلَى — 'Εστηρίχθη, ἀκούμπησε, ἐβασίσθη.

أَسْنَدَ ، يُسْنِدُ وسَنَّدَ — 'Εστήριξε, ἐβάσισε.

أَسْنَدَ إِلَى — 'Ανέθεσε, ἀπέδωσε.

سَنَدٌ ج. أَسْنَاد — (τὸ) Στήριγμα, ἔρεισμα.

سَنَدٌ ج. سَنَدَات — (τὸ) Γραμμάτιον, ὁμόλογον.

سَنْدَان ج. سَنَادِين — (ὁ) "Ακμων (ἀμόνι).

سِنْدِيَان — Δρῦς (ἡ).

مُسْتَنِد ومُسْنَد — Ἐστηριγμένος, ἀκουμπισμένος.

مُسْتَنَد — Ἔγγραφον (τό).

مِسْنَد ج. مسانِد — (τὸ) Προσκέφαλον—Ἔρεισμα.

سُنْدُس — Μέταξα λεπτή—Μεταξωτὸν ὕφασμα (λεπτόν).

سِنَّوْر ج. سنانير — Γάτα (ἡ)

سَنْط — Ἀκακία (δένδρον) κν. γαζία.

سِنْطِير وسَنطور — (τὸ) Σαντούρι (μουσ. ὄργ.).

سَنِم، يَسْنَم — Ἔσχεν ἢ ἐσχημάτισεν ὕβον (κάμηλος).

سَنام ج. أَسْنِمَة — (ὁ) Ὕβος (καμήλου)

سَنَّ، يسُنُّ وسَنَّ السكّين — Ἠκόνισε, ὤξυνε.

سَنَّ سُنَّةً — Ἐνομοθέτησε, ἐθέσπισε νόμους.

سَنَّن، يُسَنِّن وأَسَنَّ — Ἀνεφύησαν ὀδόντες (νηπίου).

أَسَنَّ، يُسِنّ — Ἡλικιώθη, ἐγήρασε.

سِنّ ج. أَسْنان — (ὁ) Ὀδοὺς (δόντι)—Ἡλικία (ἡ)· Αἰχμή (ἡ).

سَنّ — (τὸ) Ἀκόνισμα—Νομοθεσία (ἡ).

سِنان ج. أَسِنَّة — (ἡ) Αἰχμὴ ἀκοντίου—(ἡ) Ἀκόνη.

سَنون — Ὀδοντόπαστα (ἡ).

سُنَّة ج. سُنَن — (ἡ) Παράδοσις (θρησκ.)—(ὁ) Τρόπος, ἕξις.

سِنَة (وسن) — Ἐλαφρὸς ὕπνος.

سَنَة ج. سِنون وسَنوات — Ἔτος (τό).

سُنِّيّ ج. سُنِّيَّة — (ὁ) Σουννίτης (ὀρθόδ. Μουσουλμ. παραδεχόμενος τὴν Σούννα : سُنَّة)

مِسَنّ — Ἀκόνιον (τό).

مُسِنّ — Ἡλικιωμένος (ὁ).

مَسْنون — Ἠκονισμένος (ὁ).

« سنو » سَنا، يَسْنو — Ἔλαμψε, ἤστραψε.

سنا وسَنامَكَّة — (ἡ) Κασσία (φυτόν), σέννα (σηναμική).

سَناء — Λαμπρότης, μεγαλεῖον (τό).

سُنونو — Χελιδὼν (ἡ)

سَنِيَ، يَسْنَى — Ὑψώθη, ἐλαμπρύνθη, κατέστη διάσημος

سَنَّى، يُسَنِّي — Ηὐκόλυνε, κατέστησε εὔκολον.

تَسَنَّى، يَتَسَنَّى — Κατέστη εὔκολον, κατορθωτόν — Ἠλλάγη, ἠλλοιώθη

سَنِيّ — (ὁ) Ὑψηλός, λαμπρός, ἔξοχος, μεγαλοπρεπής.

سَنًى — Λάμψις, λαμπρότης.

سانِيَة ج. سُنَوانٍ — (τὸ) Μαγγανοπήγανον (νορία)

سَنَوِيّ — Ἐτήσιος (ὁ).

« سهب » إِسْهاب — Διεξοδικότης, ἐπέκτασις, διαπλάτυνσις.

مُسْهِب — (ὁ) Διεξοδικός, ἐπεκτατικός, μακρολόγος.

سَهِد، يَسْهَد وتَسَهَّد — Ἔσχεν ἀϋπνίαν (ξενόκτισε).

سَهَّد، يُسَهِّد — Κατέστησεν ἄϋπνον, ἠμπόδισε νὰ κοιμηθῇ.

سُهْد وسُهاد وسُهْدَة — (ἡ) Ἀϋπνία, νυκτέρι (τό).

مُسَهَّد — Ἄϋπνος (ὁ).

سَهِر، يَسْهَر — Ἠγρύπνησε (ξενύκτισε,) διενυκτέρευσε.

سَهَّر، يُسَهِّر وأَسْهَر — Κατέστησεν ἄγρυπνον, (τὸν ξαγρύπησε).

سَهَر (ἡ) Ἀγρυπνία, ἐπαγρύπνησις, διανυκτέρευσις (νυκτέρι)

سَهْرَة Ἑσπερίς (ἡ).

ساهِر وسَهْران (ὁ) Ἄγρυπνος (ξενυκτισμένος).

حَفْلة ساهِرَة Ὁλονύκτιος ἑορτή.

سَهّار وسُهَرَة (ὁ) Ἀγρυπνῶν συχνὰ κν. ξενύκτης.

سَهُل ، يَسْهُل Κατέστη εὔκολος, ὁμαλός, ἁπλοῦς

سَهَّل ، يُسَهِّل Ηὐκόλυνε, διηυκόλυνε, κατέστησεν εὔκολον, ἁπλοῦν, ὁμαλόν.

أَسْهَل ، يُسْهِل Ἐπροξένησεν εὐκοιλιότητα (φάρμακον κλπ)

تسهَّل ، يتسهَّل Κατέστη εὔκολος.

تساهَل ، يتساهَل Κατέστη διαλλακτικός, συγκαταβατικός, ὑποχωρητικός, ἐπιεικής.

سَهْل ج. سُهول (ὁ) Εὔκολος, ὁμαλός, ἁπλοῦς.

سَهْل الهَضْم Εὔπεπτος (ὁ).

سُهولة (ἡ) Εὐκολία, ὁμαλότης

سُهَيْل (ὁ) Κάνωβος ἢ Κάνωπος (ἀστήρ).

إسْهال (ἡ) Διάρροια, εὐκοιλιότης.

تَساهُل (ἡ) Διαλλακτικότης, ὑποχωρητικότης, ἐπιείκεια.

مُتَساهِل Διαλλακτικός, ὑποχωρητικός, ἐπιεικής.

مُسْهِل (τὸ) Καθαρτικόν, καθάρσιον.

سَهَم ، يَسْهَم Κατέστη χλωμὸς ἰσχνός, σκυθρωπός.

ساهَم ، يُساهِم Μετέσχε, συμμετέσχε, ἔλαβε μέρος.

ساهَم في Συνέβαλε, συνεισέφερε.

أَسْهَم ، يُسْهِم لهُ في Κατέστησε μέτοχον, συμμέτοχον

سَهْم ج. سِهام Βέλος (τό).

سهم ج. أَسْهُم (ἡ) Μετοχὴ (ἐμπορ.).

مساهِم وحامِل السَّهْم (ὁ) Μέτοχος, ἑταῖρος.

مُساهَمَة (ἡ) Συμβολή, συνεισφορά, συμμετοχή.

شركة مُساهَمَة (ἡ) Μετοχικὴ ἢ Ἀνώνυμος ἑταιρία.

» سهو ، سَها ، يَسْهو عن Ἐλησμόνησε.

سَهْو Ἀπροσεξία, ἀβλεψία, παραδρομή.

سَهْواً Ἐξ ἀπροσεξίας, ἐκ παραδρομῆς.

سَهْوانُ وساهٍ (ὁ) Ἀπρόσεκτος, ἐπιλήσμων, παραβλέπων.

» سوأ ، سُوءٌ ج. أَسواء (τὸ) Κακόν.

سُوءُ الحَظ (ἡ) Ἀτυχία, κακοτυχία κακοδαιμονία.

سُوء الخُلُق Κακοήθεια (ἡ).

سُوء الظَّن (ἡ) Καχυποψία, δυσπιστία.

سوء التَّفاهُم أو الفَهْم (ἡ) Παρανόησις, παρεξήγησις.

سوء النِّيَّة (ἡ) Κακοβουλία, κακὴ πρόθεσις.

سَيِّءٌ مث. سَيِّئَة Κακός (ὁ).

سَيِّئَة ج. سيِّئات (τὸ) Κακόν, κρῖμα, ἁμαρτία (ἡ).

إسْتِياءٌ Δυσαρέσκεια (ἡ).

مُسْتاءٌ (ὁ) Δυσηρεστημένος, προσβεβλημένος.

مُسِيءٌ Δυσάρεστος, ἐπιζήμιος.

سَوِد ، يَسْوَد وإسْوَدَّ Ἐμαύρισε, κατέστη μαῦρος.

سَوَّد ، يُسَوِّد Κατέστησέ τι μαῦρον— Κατέστησέ τινα κύριον.

سَيِّد ج. سادَة (ὁ) Κύριος, δεσπότης, ἄρχων.

سائد (ὁ) Κυρίαρχος—Ἐπικρατῶν (ὁ).

سِيادَة وسُؤْدُد (ἡ) Κυριαρχία, ἐξουσία.

سواد ج. أسوِدَة Μαυρίλα (ἡ).

سَوْداء وسُوَيْداء (ἡ) Ὑποχονδρία—Μελαγχολία.

سَوْداوِي (ὁ) Ὑποχονδριακός, μελαγχολικός.

مُسَوَّدَة (τὸ) Πρόχειρον (γραπτόν).

« سور » سَوَّرَ، يُسَوِّرُ Ἐτείχισε, περιετείχισε, περιέφραξε.

تسوَّرَ، يتَسوَّرُ الحائط Ἀνερριχήθη (ἐσκαρφάλωσε).

سورٌ ج. أسوار (ὁ) Φράκτης, περίφραγμα.

سورَة ج. سُوَر (τὸ) Κεφάλαιον (Κορανίου).

سَوْرَة (ἡ) Δριμύτης, σφοδρότης, ὀξύτης.

سِوار وأُسوار ج. أساوِر Βραχιόλιον (τό).

« سوس » سَوَّسَ، يُسَوِّسُ وتَسوَّسَ Ἐσκωλήκιασε, ἐσάπη.

سَوسَة ج. سُوس (ὁ) Σκῶρος, σκώληξ (ξύλου).

سِياسَة (ἡ) Πολιτική, διπλωματία.

سِياسِي (ὁ) Πολιτικός, διπλωμάτης.

سائِس ج. ساسَة وسُوّاس Ἱπποκόμος (ὁ).

سَوْسَن Κρίνον (τό).

« سوط » سَوْط ج. سِياط Μαστίγιον (τό).

« سوغ » سوَّغ، يُسَوِّغ Ἐδικαιολόγησε—Ἐπέτρεψε.

سائِغ (ὁ) Ἐπιτρεπτός, θεμιτός, νόμιμος.

سَوَّفَ، يُسَوِّفُ Ἀνέβαλε.

سَوْفَ Θά.

سافٌ وسافَة Σειρά, στρῶμα, στοῖχος.

تَسْوِيف Ἀναβολή (ἡ).

مَسافَة Ἀπόστασις (ἡ).

« سوق » سَوَّقَ، يُسَوِّقُ النبتُ Ἔκαμε στέλεχος (φυτόν).

تَسَوَّقَ، يتَسوَّقُ Ἐψώνισε

ساقَة Ὀπισθοφυλακή (στρατοῦ).

سُوق ج. أسواق (ἡ) Ἀγορά (παζάρι).

سوق الأوْراق الماليّة Χρηματιστήριον (τό).

سوق المزاد Δημοπρατήριον (τό).

السوق السَّوْداء Ἡ μαύρη ἀγορά.

سُوقَة (ὁ) Ὄχλος, λαός (λαουτζίκος).

سُوقِيّ (ὁ) Ἀγοραῖος—Χυδαῖος, κοινός.

سائِق وسَوّاق (ὁ) Ὁδηγός (αὐτοκινήτου κλπ.).

سِياق (ἡ) Σειρὰ ἢ φορὰ (λόγου κλπ.), εἱρμός (ὁ).

سَوَّكَ، يُسَوِّكُ وإسْتاكَ وتسَوَّكَ Ἐκαθάρισε ὀδόντας.

سِواك ومِسْواك ج. سوك Ὀδοντογλυφίς, βοῦρτσα ὀδόντων.

سوَّلَ، يُسَوِّلُ Ἐδελέασε, ἐπείραξε (πειρασμός).

« سوم » ساوَمَ، يُساوِمُ Ἐπαζάρευσε.

سُومَة وسِيماء وسِيمَة (τὸ) Σῆμα, σημεῖον, σημάδι

مُسَوَّم (ὁ) Σημειωμένος (σημαδεμένος).

مساوَمَة Παζάρευμα (τό).

سَوِيَ ، يسْوَى وساوَى Ἤξιζε.

وَّى ، يُسَوِّى Ἰσοπέδωσε, ἐξωμάλυνε, διηυθέτησε

سَوَّى وساوَى ، يُساوى Ἐξίσωσε, ἐρρύθμισε, ἰσοφάρισε.

تَساوى وإستَوى وتَسَوَّى Ἐξισώθη.

إستَوَى ، يستَوِى Κατέστη εὐθὺς (ἰσιώθη)—Ὡρίμασε, ἐψήθη (φαγητόν).

استَوى على Ἐπεκάθησε, ἐγκατεστάθη.

سَواءٌ وسِوَى (ἡ) Εὐθύτης, δικαιοσύνη —(τὸ) Μέσον—(ἡ) Ἰσότης, ὁμοιότης—Ἐκτὸς, πλήν.

سَواء... أم Εἴτε... εἴτε.

على حدّ السَّواء Ἐξ ἴσου, ὁμοίως.

سَوِيَّةً وسَواءً Ὁμοίως-Μαζύ.

سِيَّان عِندى Τὸ ἴδιον κάμνει, μοῦ εἶναι ἀδιάφορον.

هُما سِيَّان Αὐτοὶ εἶναι ὅμοιοι, ἴσοι.

سيَّما ولا سيَّما Κυρίως.

ستِواء (ἡ) Ὁμαλότης, εὐθύτης.

خطّ الإستواء Ἰσημερινός (ὁ).

تَسْوِيَة (ἡ) Διευθέτησις, ἐξομάλυνσις, ἰσοπέδωσις, ἐξίσωσις.

مُساواة وتَساوٍ Ἰσότης (ἡ).

مُساوٍ ومُتَساوٍ Ἴσος (ὁ).

مُتَساوِى الأضلاع Ἰσόπλευρος (ὁ).

مُتَساوِى الزوايا Ἰσογώνιος (ὁ).

المتَساوِى في الجوْهَر Ὁ Ὁμοούσιος (ἐν τριάδι).

مُسْتَوٍ (ὁ) Ὁμαλός, ἐπίπεδος—ὥριμος.

«سيب» سَيَّبَ ، يُسَيِّب وساب Ἀφῆκεν ἐλεύθερον, ἐγκατέλειψε.

سائِب Ἀφειμένος, ἐγκαταλελειμμένος, ἐλεύθερος.

« سيج » سَيَّجَ ، يُسَيِّج Περιέφραξε, ἔφραξε.

سِياج ج . سِياجات (ὁ) Φράκτης, περίφραγμα (τό).

«سيح» سَيَّحَ ، يسَيِّح وأساح Ἀφῆκε νὰ ρεύσῃ (ὕδωρ)—Ἔτηξε.

سائح ج . سُيَّاح Περιηγητής (ὁ).

سِياحة (ἡ) Περιήγησις, τουρισμός.

مَساحة Ἔκτασις.

«سير» سَيَّر ، يُسَيِّر وأسار Ἔκαμέ τινα νὰ βαδίσῃ.

سَيْر ج . سُيور (τὸ) Βάδισμα, πορεία —(ἡ) Συμπεριφορά—Λωρίον (τό).

سِيرَة ج . سِيَر (ὁ) Τρόπος τοῦ ζῆν—Συμπεριφορά—Ἱστορία, βιογραφία.

سَيَّارَة (ὁ) Πλανήτης—Αὐτοκίνητον.

مَسيرَة Ἀπόστασις (ἡ).

سَيْطَر ، يُسَيْطِر وتَسَيْطَر على
Ἐκυριάρχησε, ἐξουσίασε, ἐδέσποσε.

سَيْطَرة Κυριαρχία (ἡ).

مُسَيْطِر (ὁ) Κυρίαρχος,.

سَيْفٌ ج. سُيوف (τὸ) Ξίφος, σπάθη (ἡ).

سَيَّاف (ὁ) Ξιφοφόρος, ὡπλισμένος διὰ ξίφους.

مسايفة Ξιφομαχία (ἡ).

سيل، سَيَّل، يُسَيِّل وأسال Ἐρρευστοποίησε.

سَيْلٌ ج. سُيول Χείμαρρος (ὁ).

سَيَلان (ἡ) Ῥεῦσις, ῥοή, ῥοῦς (ὁ).

دَاءُ السَّيَلان (ἡ) Βλεννόρροια (ἀσθένεια).

سِيلان (τὸ) Ἀνθράκιον ἢ γρανάτης (πολύτ. λίθος).

سُيولة Ρευστότης (ἡ).

سِينا وطورسِيناء Τὸ Σινᾶ, τὸ Ὄρος Σινᾶ.

(الشين) ش = 300

شَأْفَة (ἡ) Ρίζα—τὸ Ἕλκος (ποδός).

شَأَم، يَشْأَم Ἐπέφερέ τινι κακοδαιμονίαν (γρουσουζιάν).

شُؤْمٌ وشَآمَة (ἡ) Κακοδαιμονία, κακὸς οἰωνός (γρουσουζιά).

تَشاؤُم (ἡ) Ἀπαισιοδοξία, πεσσιμισμός (ὁ).

مَشُوم ومَشْؤُوم (ὁ) Ἀπαίσιος, δυσοίωνος.

مُتَشائِم (ὁ) Ἀπαισιόδοξος, πεσσιμιστής

شَأْن ج. شُؤُون Ὑπόθεσις, ζήτημα (τὸ) - Σημασία, ἐνδιαφέρον.

عظيم الشأن وذو شَأن (ὁ) Μεγάλης σημασίας, (ὁ) ἀξιόλογος, ἐνδιαφέρων, σπουδαῖος.

بِشأن Ὅσον ἀφορᾷ, ἀναφορικῶς.

شَأْوٌ Ἀπώτερος σκοπός ἢ σημεῖον.

شاء، يشاء (شيأ) Ἠθέλησε, ἐβουλήθη.

شائِبَة ج. شوائِب (شوب) (τὸ) Ἐλάττωμα, ἀτέλεια.

شابَ، يشوب (شوب) Ἀνέμιξε, ἀνεκάτωσε.

شاب، يشيب (شيب) Κατέστη πολιός (ἄσπρισαν τὰ μαλλιά του).

شابٌّ ج. شُبّان (ὁ) Νέος, νεανίας

شاخ، يشيخ وشَيَّخ (شيخ) Ἐγήρασε.

شادَ، يَشيد وشَيَّد (شيد) Ὠκοδόμησε, ἔκτισε.

شادوف (τὸ) Σαντούφ (ἀρδευτική μηχανή).

شاذٌّ ج. شَواذّ (شذّ) (ἡ) Ἀνωμαλία, ἐξαίρεσις.

شار، يَشور (شور) Περισυνέλεξε μέλι (ἐκ κυψελῶν).

شاط، يَشيط (شوط) Ἐκάη (φαγητόν), κατεστράφη.

شاع، يَشيع (شيع) Διεδόθη (εἴδησις κλπ) ἐκυκλοφόρησε.

شاف، يشوف (شوف) Ἔβαψε, ἐστίλβωσε - Εἶδε.

شاق، يَشوق وشوَّق إلى (شوق) Ἔκαμέ τινα νὰ ποθήσῃ.

شاك، يَشوك وشوَّك (شوك) Ἐκέντησε (ἐτρίμπησε).

شال، يَشول (شول) Ἀνυψώθη, ἐσηκώθη.

شال، يشول وأشال Ἀνύψωσε, ἐσήκωσε.

شان، يشين (شين) Κατήσχυνε, ἠτίμασε.

شاهَ، يَشوهُ (شوه) Κατέστη ἄσχημος (ἀσχήμισε).

شاة ج. شاء وشِياه (ἡ) Ἀμνάς, προβατίνα.

شَبَّ، يَشُبُّ — Ἐξερράγη, ἧναψε (φωτιά) —Ἀνεπτύχθη, ἤκμασε.

شَبَّ، يَشِبُّ وأَشَبَّ — Ἐμεγάλωσε, κατέστη νέος, νεανίας.

شَيَّبَ، يُشَيِّبُ وتَشَيَّبَ — Ἐξύμνησε ἐπήνεσε.

شَباب وشَبِيبَة — (ἡ) Νεότης, νεολαία.

شُبُوب — (ἡ) Ἔκρηξις (φωτιᾶς).

شُباط وسُباط — (ὁ) Φεβρουάριος (μήν).

شَبِثَ، يَشْبَثُ وتَشَبَّثَ بِـ — Προσεκολλήθη εἴς τι, συνεδέθη.

شَبَثٌ ج. شِبْثان — (τὸ) Ἄνηθον (φυτόν).

شَبِثٌ — (ἡ) Ταραντούλα (ἀράχνη τριχωτή).

شَبَحٌ ج. أشباح — (τὸ) Φάσμα, φάντασμα, ἐξωτικόν

شَبَرَ، يَشْبُرُ وشَبَّرَ — Ἐμέτρησε σπιθαμήν.

شِبْر ج. أشبار — Σπιθαμή (ἡ).

شَبِعَ، يَشْبَعُ — Ἐχόρτασε, ἐκορέσθη.

أَشْبَعَ، يُشْبِعُ وشَبَّعَ — Ἐχόρτασέ τινα, ἐκόρεσε.

شَبَعٌ — (ὁ) Χορτασμός, κορεσμός

شِبْع وتَشَبُّع — Κόρος (ὁ).

شَبْعان مث. شَبْعَى — (ὁ) Χορτασμένος, χορτᾶτος.

مُشْبِع — Χορταστικός (ὁ).

مُشَبَّع — Κεκορεσμένος (ὁ).

شَبِقَ، يَشْبَقُ — Κατέστη λάγνος, ἀσελγής, ἀκρατής.

شَبَقٌ — (ἡ) Λαγνεία, ἀσέλγεια, ἀκράτεια.

شَبِقٌ — (ὁ) Λάγνος, ἀσελγής, ἀκρατής.

شَبَكَ، يَشْبِكُ وشَبَّكَ — Συνέπλεξε, περιέπλεξε.

إشْتَبَكَ، يشْتَبِكُ وتشبَّكَ — Συνεπλέχθη, περιεπλέχθη.

شَبَكة ج. شَبَك وشِباك — Δίκτυον (τό).

شَبَكِيَّة — (ὁ) Ἀμφιβληστροειδής χιτών.

شُبَّاك ج. شَبابيك — Παράθυρον (τό).

إشْتِباك — Περιπλοκή, συμπλοκή.

شِبْلٌ ج. أشبال — Σκύμνος (ὁ).

شَبَنَ، يَشْبُنُ — Ἀνετράφη ἐν ἀνέσει (καλοανετράφη).

شَبين وإشبين — Ἀνάδοχος (ὁ).

شَبَّهَ، يُشَبِّهُ بِـ — Παρωμοίασε, ἐξωμοίωσε, ἀφωμοίωσε.

شابَهَ، يُشابِهُ وأشْبَهَ — Ὡμοίασε.

إشْتَبَه، يشْتَبِهُ في — Ὑπωψιάσθη, ὑπωπτεύθη.

تَشَبَّه، يتَشَبَّه بِـ — Ἐμιμήθη, ἀφωμοιώθη.

تشابَه، يتَشابَه — Ἐξωμοιώθη, παρωμοιώθη.

شَبَهٌ وشِبْهٌ وتشابُه ومُشابَهَة — Ὁμοιότης (ἡ).

شِبْهٌ وشَبِيهٌ ج. شِباهٌ — (ὁ) Ὅμοιος, παρόμοιος.

شُبْهَة واشْتِباهٌ — (ἡ) Ὑπόνοια, ὑποψία, ἀμφιβολία.

تَحْتَ الشُّبْهَة ومُشْتَبَه فيه — Ὕποπτος (ὁ).

تَشْبيه — (ἡ) Ἀφομοίωσις, παρομοίωσις.

شَتَّ، يَشِتُّ وتَشَتَّتَ — Ἐσκορπίσθη, διεσκορπίσθη

شَتَّتَ، يُشَتِّتُ وأشَتَّ — Ἐσκόρπισε, διεσκόρπισε.

شَتٌّ (ج . أشتات) وشَتات ومُشَتّت
Σκορπισμένος διεσπαρμένος.

شَتَّانَ بَيْنَهُما — Μεγάλη διαφορά μεταξὺ δύο !

شَتِيت ج . شَتَّى — (ὁ) Διάφορος, σκόρπιος.

تَشْتِيت — (ἡ) Διασκόρπισις, διασπορά.

« شتل » مَشْتَل — Φυτώριον (τὸ).

شَتَمَ ، يَشْتُم — Ὕβρισε, ἐβλασφήμησε.

شَتِيمَة ج . شَتائِم — (ἡ) Ὕβρις, βλασφημία.

« شتو » شَتا ، يَشْتو وشَتَّى وتشتَّى
Παρεχείμασε, διεχείμασε.

شِتاء ج . أَشْتِيَة — Χειμών (ὁ).

مَشْتًى — Τόπος διαχειμάνσεως.

شَجَبَ ، يَشْجُب وأَشْجب — Ἔθλιψε, ἐλύπησε.

شَجَب — (ἡ) Θλῖψις, λύπη, ὀδύνη.

مِشْجَب — Κρεμαστάρι (τό).

شَجَّ ، يَشُجّ — Ἔθραυσεν ἢ ἐτραυμάτισε (κεφαλήν).

شَجَّة ج . شِجاج — Κάταγμα ἢ θραῦσμα (κεφαλῆς).

شَجَرَ ، يَشْجُر — Ἐστύλωσε, ἐστήριξε.

شاجَرَ ، يُشاجِر وتَشاجَر — Συνεζήτησε, ἐφιλονίκησε, ἤρισε.

شَجَرَة ج . شَجَر وأشجار — Δένδρον (τό).

شَجِير — (ἡ) Σπάθη—(ὁ) Ξένος— Δενδρόφυτος (τόπος).

مَشْجَر ج . مَشاجِر — Δενδρόφυτος (τόπος), ἄλσος.

شَجُعَ ، يَشْجُع — Κατέστη ἀνδρεῖος, γενναῖος, θαρραλέος.

شَجَّعَ ، يُشَجِّع — Ἐνεθάρρυνε, ἐνεψύχωσε.

تَشَجَّعَ ، يتشجَّع — Ἐνεθαρρύνθη, ἐνεψυχώθη.

شُجاع ج . شِجْعان — (ὁ)Θαρραλέος, γενναῖος, ἀνδρεῖος

شَجاعَة — (τὸ) Θάρρος, (ἡ) γενναιότης, ἀνδρεία.

تَشْجِيع — (ἡ) Ἐνθάρρυνσις, ἐμψύχωσις.

شَجِنَ ، يشْجُن — Ἐλυπήθη, ἐθλίβη.

شَجَنٌ ج . شُجون وأشجان — (ἡ) Θλῖψις, λύπη, φροντίς

« شجو » شجا ، يَشْجو وأشجى — Ἐλύπησε —Ἔτερψε

شَجِيَ ، يشْجَى — Ἐλυπήθη, ἐθλίβη.

شَجْوٌ وشَجًى — (ἡ) Ἀνησυχία, ἀδημονία, λύπη.

شَجِيٌّ وشَجٍ — (ὁ) Περίλυπος, περίφροντις.

شَجًى — Ὅ,τι στέκεται εἰς τὸν λαιμόν

شَحُبَ ، يَشْحُب — Ἐχλώμιασε, ὠχρίασε.

شاحِب — (ὁ) Χλωμός, ὠχρός.

شُحوب — (ἡ) Ὠχρότης, χλωμάδα.

شَحَّ ، يَشُحّ — Κατέστη φειδωλός, φιλάργυρος (ἐτσιγκουνεύθη).

شُحّ — (ἡ) Φειδώ, φιλαργυρία (τσιγκουνιά).

شَحِيح ج . شِحاح — (ὁ) Φειδωλός, φιλάργυρος (τσιγκούνης).

شَحَذَ ، يشْحَذ — Ἠκόνισε, ὤξυνε — Ἐζητιάνευσε.

شَحْذ — Ἀκόνισμα (τό).

شَحّاذ — (ὁ) Ἐπαίτης—Ἀκονιστής.

شَحّاذ العَيْن — (τὸ) Κριθαράκι (ὀφθαλμοῦ).

شِحاذَة — Ἐπαιτεία (ἡ)

مِشْحَذ — (ἡ) Ἀκόνη (ἀκονόπετρα).

شُحْرور — (ὁ) Κόσσυφος (πτηνόν).

شَحِط ، يَشْحَط — Ἀπεῖχε (τόπος).

شَحُم ، يَشْحُم — Κατέστη παχύς, λιπαρός.

شَحْم ج. شُحوم — (τὸ) Λίπος, πάχος (ξύγκι, λαρδί).

شَحْمَة الأُذُن — (ὁ) Λοβὸς τοῦ ὠτός.

شَحَن ، يَشْحَن وأَشْحَن — Ἐφόρτωσε (πλοῖον).

شَحِن ، يَشْحَن على — Ἐμνησικάκησε.

شاحَن ، يُشاحِن — Ἐμίσησε, ἀπεστρόφη.

تَشاحَن ، يَتَشاحَن — Ἐφιλονίκησε.

شَحْن وشَحْنَة — (τὸ) Φορτίον, φόρτωμα (πλοίου κλπ.).

شِحْنَة — Φρουρά (ἡ).

شَحْناء وشِحْنَة ومُشاحَنَة — (τὸ) Μῖσος, (ἡ) ἔχθρα, ἀποστροφή.

تَشاحُن ومُشاحَنَة — (ἡ) Φιλονικία, λογομαχία.

شَخَب ، يَشْخَب — Ἀνέβρυσε, ἀνεπήδησε, ἔρρευσε.

شَخَر ، يَشْخِر — Ἐρογχάλισε.

شَخير — (τὸ) Ροχαλητόν, ρογχάλισμα.

شَخَص ، يَشْخَص — Ἀνυψώθη, ὑψώθη, προεξεῖχε.

شَخَص بِبَصَرِهِ إلى — Ἠτένισε, εἶδεν ἀτενῶς.

شَخَص مِن إلى — Μετέβη ἀπό τινος τόπου εἰς .. ἀνεχώρησε.

شَخَّص ، يُشَخِّص المرض — Διέγνωσεν (ἀσθένειαν).

شَخَّص — Ἐπροσωποποίησε, ἀναπαρέστησε.

تَشَخَّص ، يتشخَّص — Διεγνώσθη—Ἐπροσωποποιήθη

شَخْص ج. أَشْخاص — (τὸ) Πρόσωπον, ἄτομον.

شَخْصِيَّة — (ἡ) Προσωπικότης, ταυτότης

قانون الأحوال الشَّخْصِيَّة — (ὁ) Νόμος προσωπικοῦ δικαίου.

تحقيق الشَّخْصِيَّة — (ἡ) ἐξακρίβωσις ταυτότητος.

بطاقَة شَخْصِيَّة — (τὸ) Δελτίον ταυτότητος.

تَشْخيص — (ἡ) Διάγνωσις—Προσωποποίησις, ἀναπαράστασις.

شَدَخ ، يَشْدَخ وشَدَّخ — Ἔθραυσε, διέρρηξε.

شَدَّ ، يَشُدُّ — Ἔσφιγξε, ἐτέντωσε, ἐνέτεινε, ἐχόρδισε.

شَدَّ على — Ἐπίεσε, κατεπίεσε, ἐβίασε.

شَدَّد ، يُشَدِّد — Ἐπέτεινε, ἐνέτεινε, ἐνεδυνάμωσε, ἐνίσχυσε, ἐτόνωσε.

شَدَّد على — Ἐπίεσε, κατεπίεσε, ἐνέτεινε, περιέσφιγξε.

شَدَّد الحَرْف — Ἔθεσε (ّ) ἐπὶ γράμματος, ἐδιπλασίασε γράμμα.

إِشْتَدَّ ، يَشْتَدُّ — Ἐνετάθη, ἐπετάθη.

إِشتدَّ وتشَدَّد — Ἐδυνάμωσε, ἐνισχύθη.

شَدّ — (τὸ) Σφίξιμο, τέντωμα, χόρδισμα.

لُعْبَة شدّ الحَبْل — (ἡ) Διελκυστίνδα.

شَدَّة — (τὸ) Σημεῖον τῆς (ّ).

شِدَّة ج . شِدَد — (ἡ) Σφοδρότης, βιαιότης, αὐστηρότης.

شِدَّة ج . شدائد — (ἡ) Κρισιμότης, δύσκολος περίστασις, κακοτυχία.

بَلَغ شِدَّته — Ἔφθασεν εἰς κρίσιμον στιγμὴν ἢ σημεῖον.

شَدِيد ج . أشِدَّاء — (ὁ) Ἰσχυρός, δυνατός, αὐστηρός, σφοδρός, βίαιος, ἔντονος.

إشْتِداد — (ἡ) Ἔντασις ἐπίτασις.

تَشْدِيد — Τόνωσις, ἐνίσχυσις, ἔμφασις—Διπλασιασμὸς γράμ.

مِشَدّ — (ὁ) Στηθόδεσμος (κορσές).

مُشَدَّد — (τὸ) Ἔχον (ّ) γράμμα—Ἐμφαντικός (ὁ).

مُتَشَدِّد — Ἀδιάλλακτος (ὁ).

شِدْق ج . أشْداق — (τὸ) Ἔσω τῆς παρειᾶς.

تشدّق بالكلام — Ὡμίλησε μὲ εὐστροφίαν, εὐφράδειαν.

« شدن » شادِن — (ὁ) Νεβρός (ἐλαφάκι).

«شدو» شَدا ، يشْدو وأشْدَى — Ἐτραγούδησε.

شَدْو — (τὸ) Τραγούδι—Ὀλίγον, μικρὰ ποσότης.

شادٍ — Τραγουδιστής (ὁ).

شَذَب ، يشْذِب وشَذَّب — Ἐκλάδευσε (δένδρον).

شَذْب وتَشْذيب — Κλάδευμα (τό).

شَذّ ، يَشُذّ — Κατέστη ἀνώμαλος (λέξις), ἀπετέλεσεν ἐξαίρεσιν.

شاذّ ج . شَواذّ — (ὁ) Ἀνώμαλος, ἐξαιρετικὸς (ἐξαιρέσιμος).

شُذوذ وشَذّ — (ἡ) Ἀνωμαλία, ἐξαίρεσις.

مِشْذَب — Κλαδευτήρι (τό).

شَذَرَ مَذَرَ — Φύρδην μίγδην.

« شذو » شَذا ، يَشْذو — Εὐωδίασε (μοσχομύρισε)

شَذا وشَذْو — (ἡ) Εὐωδία μοσχομυρωδιά).

شرِب ، يشْرَب — Ἔπιε (ἤπιε).

شَرَّب ، يُشَرِّب وأشْرَب — Ἐπότισε—Ἐνέβρεξε.

إشْرَأبّ ، يشْرَئِبّ إلى — Ὕψωσε κεφαλὴν (γιὰ νὰ δῇ), προεξέβαλε (κεφαλήν).

تشَرَّب ، يتَشَرَّب — Ἀπερρόφησε.

شُرْب — Πόσις (ἡ).

شَرْبَة — (ἡ) Πόσις (μιᾶς φορᾶς) —Καθάρσιον.

شَراب ومَشْروب — Ποτόν (τό).

شَرّابَة ج . شَراريب — Φοῦντα (ἡ).

شَرّابَة الرّاعي — (ὁ) Πρίνος (φυτόν) κν. πρινάρι.

شرِّيب وشَرّاب — Πότης (ὁ).

شارِب ج . شَوارِب — Μύσταξ (ὁ).

مَشْرَب ج . مَشارِب — (ὁ) Τόπος πόσεως

شَرْبين — (ἡ) Ἐλάτη (δένδρον).

شَرَّج ، يُشَرِّج — Ἐτρύπωσε (ἔνδυμα).

شَرَح ، يشْرَح — Ἐπεξήγησε, ἀνέπτυξε (μάθημα), ἐσχολίασε.

شُرِّح ، يُشَرِّح — Ἀνέταμεν (ἰατρικῶς).

إِنْشَرَحَ ، يَنْشَرِحُ الصَّدْر — 'Ηγαλλίασε, ηὐφράνθη, ἀνεκουφίσθη.

شَرْح ج. شُرُوح — (ἡ) 'Επεξήγησις, ἀνάπτυξις (μαθήματος), σχόλιον (τό).

شَرْحَة وشَرِيحَة — (τὸ) Τεμάχιον (φέτα).

شارِح — (ὁ) Σχολιαστής, ἀναπτύσσων.

تَشْرِيح — (ἡ) 'Ανατομή, ἀνατομία.

عِلْمُ التَّشْرِيح — (ἡ) 'Ανατομία (ἐπιστήμη).

مَشْرَحَة — 'Ανατομεῖον (τό).

شَرَخَ ، يَشْرُخُ — ῎Εφθασεν εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας (νέος)

شَرْخ ج. شُرُوخ — (τὸ) ῎Ανθος τῆς ἡλικίας.

شَرَدَ ، يَشْرُدُ — Περιεπλανήθη, περιεφέρθη (εἰς τὰς ὁδούς), κν. ἀλήτευσε.

شارِد ج. شَرَد — (ὁ) Περιπλανώμενος, φυγόδικος, φυγάς.

شُرُود — (ἡ) Φυγή, περιπλάνησις.

شُرُود الفِكْر — Ρεμβασμός (ὁ).

شَرِيد — (ὁ) 'Εκδιωγμένος, πλάνης.

شَوارِد اللُّغَة — (αἱ) 'Ανωμαλίαι γλώσσης, ἐξαιρέσεις.

مُتَشَرِّد — 'Αλήτης (ὁ).

شِرْذِمَة ج. شَراذِم — (ἡ) 'Ομάς (ἀνθρώπων).

شَرّ ج. شُرُور — (τὸ) Κακὸν πονηρόν, μοχθηρία (ἡ).

شِرَّة — (ἡ) 'Οργή, ὁρμή, ζέσις, ἐνεργητικότης.

شَرارة ج. شَرَر — (ὁ) Σπινθήρ, σπίθα (ἡ).

شِرِّير ج. أَشْرار — (ὁ) Κακός—Πειρασμός,—Σατανᾶς.

شَرِسَ ، يَشْرَسُ — Κατέστη δύστροπος, διεστραμμένος.

شَرِسٌ — (ὁ) Δύστροπος, διεστραμμένος.

شَراسَة وشَرَسٌ — Δυστροπία (ἡ).

شُرْشُور ج. شَراشِير — (ὁ) Σπίνος (πτηνόν).

شَرَطَ ، يَشْرِطُ وإِشْتَرَطَ على — ῎Εθεσεν ὅρους, συνεφώνησεν (μὲ ὅρους).

شَرَّطَ ، يُشَرِّطُ — 'Ενέταμε, ἐνέκοψε, ἔκαμεν ἀμυχάς.

شارَطَ ، يُشارِطُ — Συνεβλήθη μετά τινος, συνεφώνησεν (ἀμοιβαίως).

شَرْط ج. شُرُوط وشَرِيطَة ج. شَرائِط
(ὁ) ῞Ορος (συμφωνία).

على شَرْط ، بِشَرْط — 'Υπὸ τὸν ὅρον.

بِدُون شَرْط — ῎Ανευ ὅρων.

شَرْطِيّ مث. شَرْطِيَّة — (ὁ) 'Υποθετικὸς (γρμτ.).

شُرْطِيّ ج. شُرْطَة — (ὁ) 'Αστυφύλαξ ἀστυνόμος.

شَرِيط ج. شُرُط — (ἡ) Ταινία (σειρήτι, κορδόνι, κορδέλα).

دودَة الشَّرِيط — (ἡ) Ταινία (σκώληξ)

تَشْرِيط — (ἡ) 'Εντομή, ἀμυχή.

مِشْرَط — Νυστέρι (τό).

شَرَعَ ، يَشْرَعُ وإِشْتَرَعَ — 'Ενομοθέτησε, ἐθέσπισε νόμους.

شَرَعَ في — 'Επεχείρησε, ἤρχισε, ἀπεπειράθη—Εἰσῆλθε.

شَرْع وشَرِيعَة ج. شَرائِع — (ὁ) Νόμος (θεῖος, ἱερός).

شَرْعِيّ — (ὁ) Νόμιμος, ἔνδικος.

شَرْعِيَّة Νομιμότης (ἡ).

مَحْكَمَة شَرْعِيَّة Ἱεροδικαστήριον (τό).

شارِع ج. شوارِع (ὁ) Δρόμος, ὁδὸς (ἡ)

شارِع ج. شُرَّاع Νομοθέτης (ὁ).

شِراع ج. أشرِعَة (τὸ) Ἱστίον (πλοίου).

سَفينَة شراعِيَة (τὸ) Ἱστιοφόρον πλοῖον.

شُروع Ἀπόπειρα, ἀρχή.

تَثْنِيَة الإشْتِراع (τὸ) Δευτερονόμιον (Πεντατεύχου).

تَشْريع Νομοθεσία (ἡ).

تَشْريعيّ Νομοθετικός (ὁ).

نَهْر الشَريعَة (ὁ) Ἰορδάνης (ποταμός).

مُتَشَرِّع Νομομαθής (ὁ).

مُشَرِّع ومُشْتَرِع وشارِع Νομοθέτης (ὁ)

مَشروع (ἡ) Ἐπιχείρησις – Σχέδιον (τό)

شَرُفَ، يَشْرُفُ Κατέστη ἔντιμος, τίμιος, εὐγενής, ἅγιος.

شَرَّفَ، يُشَرِّفُ Ἐτίμησε, ἀπένειμε τιμάς, ἐξύψωσε.

أشْرَفَ، يُشْرِفُ على Ἐπώπτευσε, ἐπετήρησε, ἐπέβλεψε.

أشْرَفَ على الموت Εὑρέθη εἰς τὸ σημεῖον τοῦ θανάτου, (ἐκόντεψεν ν' ἀποθάνῃ).

تَشَرَّفَ، يَتَشَرَّفُ Ἐτιμήθη, ἔσχε τὴν τιμήν.

شَرَف ج. أشْراف (ἡ) Τιμή, ὑπόληψις, δόξα, εὐγένεια, ἁγιωσύνη.

عُضو شَرَف (τὸ) Ἐπίτιμον μέλος.

شُرْفَة (ὁ) Ἐξώστης (μπαλκόνι).

حَرَس شَرَف (ἡ) Τιμητικὴ φρουρά.

شَريف ج. شُرَفاء وأشراف (ὁ) Ἔντιμος, τίμιος, εὐγενής, ἅγιος.

إشراف (ἡ) Ἐποπτεία, ἐπίβλεψις.

مُشْرِف (ὁ) Ἐπόπτης, ἐπιστάτης (ἐργασίας κλπ.).

مُشْرِف على الموت Ἑτοιμοθάνατος (ὁ).

شَرَقَ، يَشْرُقُ وأشْرَقَ Ἀνέτειλε.

شَرْق ومَشْرِق ج. مَشارِق (ἡ) Ἀνατολὴ (σημεῖον).

شَرْقيّ Ἀνατολικὸς (ὁ).

شُروق (ἡ) Ἀνατολὴ (ἡλίου).

إشراق (ἡ) Λάμψις, ἀκτινοβολία.

مُشْرِق (ὁ) Ἀκτινοβόλος, φαεινός.

مُسْتَشْرِق Ἀνατολιστής (ὁ).

شَرِكَ، يَشْرَكُ وشارَكَ Μετέσχε.

شارَكَ وتَشارَكَ واشْتَرَكَ Συνεταιρίσθη, συμμετέσχε.

إشْتَرَكَ، يَشْتَرِكُ في Ἐνεγράφη συνδρομητὴς εἰς...

أشْرَكَ، يُشْرِكُ بالله Ἐπίστευσε πολλοὺς Θεούς, ἦτο πολυθεϊστής.

شِرْك (ἡ) Πολυθεΐα, πολυθεϊσμός (ὁ).

شَرَك ج. أشراك (ἡ) Παγίς, θηλειά, βρόχος (ὁ).

شَرِكَة (ἡ) Ἑταιρία, συνεταιρισμός (ὁ).

شَريك ج. شُرَكاء Συνέταιρος, συμμέτοχος.

إشْتراك ومُشارَكَة — Συμμετοχή (ἡ).

إشتراك — Συνδρομή (ἡ).

اشتراكي — Σοσιαλιστής (ὁ).

إشْتراكيَّة — Σοσιαλισμός (ὁ).

مُشْرِك — Πολυθεϊστής (ὁ).

مُشْتَرِك — Συνδρομητής (ὁ).

مُشْتَرَك — (ὁ) Κοινός, ἀμοιβαῖος.

مَصالِح مُشْتَرَكَة — (τὰ) Κοινὰ συμφέροντα.

شَرَمَ ، يَشْرِم — Ἔσχισε, ἔκοψε, (ἐξέσχισε).

شَرْم ج. شُروم — Σχισμή, σχίσιμον (ξέσχισμα—Κόλπος (ὁ).

شَرْنَقَة ج. شَرانِق — (τὸ) Βομβύκιον (κουκκούλι).

شَرِهَ ، يَشْرَهُ — Κατέστη λαίμαργος, ἀδηφάγος, ἄπληστος.

شَرَهٌ وشَراهَة — (ἡ) Λαιμαργία, ἀδηφαγία, ἀπληστία.

شرِهٌ وشَرْهان — (ὁ) Λαίμαργος, ἀδηφάγος, ἄπληστος.

شَرَى ، يشْرِي واشْتَرى — Ἠγόρασε.

شِراء وشِرًى ج. أشْرِيَة — (ἡ) Ἀγορά (ἀγόρασμα).

شَرَى ج. أشْراء — (ἡ) Κνίδωσις, φλυκταίνωσις.

شارٍ ومُشْتَرٍ ج. شُراة — Ἀγοραστής (ὁ).

شارِي الصَّواعِق — Ἀλεξικέραυνον (τό).

شَرْيان ج. شرايين — Ἀρτηρία (ἡ).

المُشْتَرِي — (ὁ) Ζεύς (πλανήτης).

شَزَرَ ، يشْزِر — Εἶδε λοξὰ (στραβοκύτταξε).

شَسَعَ ، يشْسَع — Ἀπεῖχε (εὑρίσκετο μακράν)

شاسِع — (ὁ Μακρινὸς ἀπομεμακρυσμένος).

شِصّ ج. شُصوص — Ἀγκίστρι (τό).

شَطَبَ ، يشْطُب — Διέγραψε, ἐξήλειψε —Ἔκοψε, διέσχισε

شَطَرَ ، يشْطُر — Διεχώρισε, ἐδιχοτόμησε, ἐδίχασε—Ἐδολιεύθη, ἐπονηρεύθη.

شاطَرَ ، يُشاطِر — Συνεμερίσθη, διεμοιράσθη (ἐξ ἴσου).

شَطْرٌ ج. شُطور وأشْطُر — (τὸ) Ἥμισυ- Μέρος, τμῆμα

شاطِر ج. شُطّار — (ὁ) Δόλιος, πανοῦργος, ἐπιτήδειος.

الإبْنُ الشّاطِر — Ὁ Ἄσωτος υἱὸς (Εὐαγγελίου).

شَطارة — (ἡ) Δολιότης, πανουργία, ἐπιτηδειότης.

مَشْطور — (ὁ) Διαμοιρασμένος, διχασμένος.

شِطْرَنْج — (τὸ) Ζατρίκιον (σκάκι).

شَطَّ ، يَشِطّ — Ἀπεμακρύνθη, ἐξέφυγε (θέματος κλπ.)

شَطَّ، وأشْطَّ وأشْطَطَ في — Ὑπερέβαλε (ἀξίαν ἐμπορμ'. κν. ξεπέρασε τὰ ὅρια.

شَطٌّ وشاطِئ ج. شَواطِئ — (ἡ) Παραλία, ὄχθη, ἀκτή.

شَطَط — Ὑπερβολή (ἡ).

شَطَفَ ، يشْطُف — Ἔπλυνε, ἐξέπλυνε.

شَطَنَ ، يشْطُن — Ἔδεσε (διὰ σχοινίου).

شَيْطَنَ وتشَيْطَنَ — Ἐνήργησε σατανικῶς, ἐρραδιούργησε

شَطَنٌ ج. أشْطان — Σχοινίον (τό).

شَيْطان — Σατανᾶς (ὁ).

شَظِيَ ، يشظَى وتشَظَّى — Διερράγη, διεσχίσθη, ἐθρυμματίσθη.

شَظِيَّة ج . شَظَايا — (τὸ) Βλῆμα —(ἡ) Περόνη (ὀστοῦν).

شَعَّبَ ، يُشَعِّب وأشعَبَ عن — Ἀπεχωρίσθη τινός (ἔφυγε μακράν).

تشَعَّبَ ، يتشعَّب وإنْشَعَب — Διεκλαδίσθη (δένδρον κλπ.)

شَعْبٌ ج . شُعوب — (ὁ) Λαός, ὄχλος.

شِعْب ج. شِعاب — (ἡ) Ἀτραπός, μονοπάτι (τό).

شُعْب — Ὕφαλος (ὁ).

شُعْبَة ج . شُعَب — (ὁ) Κλάδος, διακλάδωσις (ἡ)—Μερίς (ἡ).

شَعْبان — Σααμπάν (ὁ 8ος μὴν τοῦ Ἰσλάμ).

شَعِث ، يشْعَث وتشَعَّث — Κατέστη λυσίκομος

شَعِثٌ وأشعَث مث . شَعْثاء — (ὁ) Λυσίκομος.

شَعَر ، يشْعُر بِـ — Ἠσθάνθη, ἀντελήφθη, συνησθάνθη.

أشْعَرَ ، يشْعِر بِـ — Ἐγνωστοποίησε, ἐπληροφόρησε.

شَعْرٌ وشَعْرة ج . شعور — (ἡ) Θρίξ (τρίχα).

شَعْر مُسْتَعار — Περοῦκα (ἡ).

شِعْر ج أشْعار — Ποίημα (τό).

شِعْرِيّ — Ποιητικός (ὁ).

شَعْرِيّ — Τριχοειδής (ὁ).

أوْعِيَة شَعْرِيَّة — (τὰ) Τριχοειδῆ ἀγγεῖα.

لَيْتَ شِعْري — Εἴθε νὰ ἐγνώριζον!

الشِّعْرَى — (ὁ) Σείριος (ἀστήρ).

شِعار — Ἔμβλημα (τό).

شُعور — Αἴσθημα (τό).

شَعِيرَة ج . شَعير — (ἡ) Κριθὴ (κόκκος).

شَعِيرَة ج . شَعائِر — (οἱ) Τύποι (τελετῆς), τυπικόν.

شاعِر ج . شُعَراء — Ποιητής (ὁ).

أشْعَر ومُشْعِر — Τριχωτός, δασύτριχος

مَشْعَر ج . مَشاعِر — Αἴσθησις (ἡ).

شَعَّ ، يشِعّ — Διεσκορπίσθη, διεχύθη.

أشَعَّ ، يُشِعّ — Ἠκτινοβόλησε, ἐξέπεμψεν ἀκτῖνας.

شُعّ — (ὁ) Ἱστὸς ἀράχνης.

شُعاع ج . أشِعَّة وشِعاع — (ἡ) Ἀκτίς (φωτός κλπ.)

إشْعاع وتَشَعُّع — Ἀκτινοβολία (ἡ)

شَعِفَ ، يَشْعَف بِـ — Κατελήφθη ὑπὸ σφοδροῦ ἔρωτος.

شَعَل ، يشْعَل وشَعَّل وأشْعَل — Ἤναψε, ἔφλεξε.

أشْعَل ، يُشْعِل — Ἤναψε, ἐπυρπόλησε.

إشْتَعَل ، يشْتَعِل — Ἀνεφλέγη, ἤναψε (φωτιά).

شُعْلَة ج . شُعَل — (ἡ) Δάς, φλόξ, πυρσός (ὁ).

إشْتِعال — Ἀνάφλεξις (ἄναμμα).

مَشْعَل ج . مَشاعِل — Λαμπὰς (ἡ).

شَعْنِينَة ج . شعانين — Βάϊον (τό).

أحَدُ الشَّعانين — Ἡ Κυριακὴ τῶν Βαΐων.

شَعْوَذَة — Ταχυδακτυλουργία (ἡ).

مُشَعْوِذ Ταχυδακτυλουργός (ὁ).

شَغَبَ، يشغَب وشغَّب Ἐνέσπειρε κακόν, διχόνοιαν, διετάραξε.

شَغْبٌ Διέγερσις, ταραχή, στάσις.

شَغِب وشَغَّاب ومُشاغِب (ὁ) Ταραξίας, στασιαστικός.

شُغِفَ، يُشْغَف بـ Κατελήφθη ὑπὸ σφοδροῦ αἰσθήματος (ἔρωτος).

شَغَفٌ (ὁ) Σφοδρὸς ἔρως, σφοδρὸν αἴσθημα, πάθος, μανία.

شَغافٌ Περικάρδιον (τὸ).

مَشْغوف (ὁ) Ἀγαπῶν περιπαθῶς, σφοδρῶς.

شَغَل، يشغَل وأشغَل وشغَّل Ἀπησχόλησε.

اشتَغل، يشتَغِل Εἰργάσθη.

انشغَل، ينشَغِل وتشاغَل Ἀπησχολήθη, ἠσχολήθη.

شُغلٌ ج. أشغال (ἡ) Ἐργασία, ἀπασχόλησις, ἀσχολία.

أشغال شاقّة Καταναγκαστικὰ ἔργα.

وزارة الأشغال العُموميَّة (τὸ) Ὑπουργεῖον δημοσίων ἔργων.

شغَّال (ὁ) Δουλευτής, ἐργατικός.

شاغِل ج. شواغِل Ἀπασχολῶν (ὁ).

مَشْغول (ὁ) Ἀπησχολημένος— Κατειργασμένος.

شَفْرَة ج. شِفار (ἡ) Λεπὶς (ξυραφάκι)

كِتابَة بالشفرَة Κρυπτογράφησις (ἡ).

حلُّ الشفرة Ἀποκρυπτογράφησις (ἡ)

شَفَع، يشفَع وتَشفَّع Ἐπρέσβευσε, ἐμεσολάβησε, ἐμεσίτευσε.

شَفْعٌ ج. أشفاع (τὸ) Ζεῦγος.

شَفَعٌ (ἡ) Διπλωπία (πάθησις ὁράσεως).

شُفْعَة (τὸ) Δικαίωμα προτεραιότης, προαγορᾶς.

شَفاعَة وتشفُّع (ἡ) Πρεσβεία, μεσολάβησις, μεσίτευσις.

شافِع وشفيع ج. شُفعاء (ὁ) Μεσιτεύων, πρεσβεύων —(ὁ) Ἔχων δικαίωμα προτεραιότητος.

شَفَّ، يشِفّ Κατέστη διαφανής— Ἐλεπτύνθη.

شَفَّ، يشُفّ وشَفَّف Κατέστησέ τινα ἰσχνὸν (ἀσθένεια κλπ.).

إستَشَفَّ، يستَشِفّ Διεῖδε, εἶδε διὰ μέσου τινός.

شِفٌّ ج. شُفوف (τὸ) Ἀραχνοΰφαντον (ὕφασμα).

شَفَّافٌ وشَفيف Διαφανής (ὁ).

شُفوف وشَفَف وشفافية Διαφάνεια (ἡ).

شَفِق، يشفَق وأشفَق على Ηὐσπλαγχνίσθη.

شَفَقٌ ج. أشفاق (τὸ) Λυκόφως, σούρουπο.

شَفَقَة (ἡ) Εὐσπλαγχνία, οἶκτος (ὁ).

شَفوق وشَفيق ومُشفِق (ὁ) Εὔσπλαγχνος, οἰκτίρμων.

شَفَة ج. شفاة Χεῖλος (στόματος).

شفهيّ وشفويّ Προφορικὸς (ὁ).

مُشافَهَةً Διὰ ζώσης γλώσσης, προφορικῶς.

شفَى، يَشْفِي من Ἰάτρευσε, ἐθεράπευσε.

أشفَى، يُشفِي على الموت Κατέστη ἑτοιμοθάνατος.

إشتَفَى، يشتَفِي وتَشفَّى Ἐθεραπεύθη, ἰατρεύθη.

إِسْتَشْفَى ، يَسْتَشْفِي — Ἐζήτησε θεραπείαν, ἰατρείαν.

شِفاء ج. أَشْفِيَة — (ἡ) Ἴασις, ἰατρεία, θεραπεία.

شافٍ — (ὁ) Θεραπευτής—Ἀναντίρρητος, κατηγορηματικός.

مُسْتَشْفَى ودارالشِّفاء — Νοσοκομεῖον, θεραπευτήριον.

شَفَة — (τὸ) Χεῖλος (φρέατος κτλ.)

شَقُرَ ، يَشْقُرُ — Κατέστη ξανθός, (ἐξάνθισε).

شُقْرَة — (τὸ) Ξανθὸν (χρῶμα).

شَقْشَقَ ، يُشَقْشِقُ — Ἐτερέτισε, ἐκελάϊδησε.

شَقَّ ، يَشُقُّ — Διέσχισε, ἐδίχασε, ἐρράγισε, διήνοιξε.

شَقَّ عَصا الطاعة — Ἠπείθησε, παρήκουσε, ἐστασίασε.

شَقَّقَ ، يُشَقِّقُ — Ἐθρυμμάτισε, κατέσχισε, ἐρράγισε.

إِنْشَقَّ ، يَنْشَقُّ — Διεσχίσθη, ἐρραγίσθη—Ἀπεσχίσθη.

إِشْتَقَّ ، يَشْتَقُّ — Παρήγαγε (λέξιν).

شَقّ ج. شُقوق — (ἡ) Σχισμή, χαραμάδα, τὸ ράγισμα, σχίσμα.

شِقّ وشِقَّة ج. شِقَق — (ἡ) Φέτα, ἥμισυ (τὸ).

شِقَّة ومَشَقَّة ج. مَشاقّ — (ἡ) Δυσκολία, ταλαιπωρία.

شُقَّة — Ταξίδι μακρυνὸν καὶ ἐπίπονον.

شِقاق — (ἡ) Διάστασις, διχόνοια.

شَقيق ج. أَشِقَّاء — Ἀδελφὸς (ὁ).

شَقائق النُّعْمان — (ἡ) Ἀνεμώνη (ἄνθος).

شاقّ — (ὁ) Ἐπίπονος, δύσκολος, δυσχερής.

إِشْتِقاق — (ἡ) Παραγωγὴ (λέξεων), ἐτυμολογία (γρμτ.).

إِنْشِقاق — (ἡ) Ἀποστασία, (ὁ) διχασμός, σχίσμα (τό)

مُشْتَقّ — (ἡ) Παράγωγος (λέξις).

شَقِيَ ، يَشْقَى — Ἐδυστύχησε, κατέστη ἄθλιος.

شَقاء وشَقاوَة — (ἡ) Ἀθλιότης, ἐλεεινότης, δυστυχία.

شَقِيّ ج. أَشْقِياء — (ὁ) Ἄθλιος, δυστυχής, ἐλεεινός.

شَكَرَ، يَشْكُرُ وتَشَكَّرَ — Ηὐχαρίστησέ τινα.

شُكْر وشُكْران — Εὐχαριστία (ἡ).

شاكِر وشَكور وشَكير — (ὁ) Εὐχαριστῶν, ὑπόχρεως

شَوْكَران — (τὸ) Κώνειον (δηλητηριῶδες φυτόν).

شَكِسَ ، يَشْكَسُ — Κατέστη δύστροπος, ἰδιότροπος.

شَكِس ج. شُكْس — Δύστροπος (ὁ).

شَكاسَة — Δυστροπία (ἡ).

شَكَّ، يَشُكُّ وتَشَكَّكَ في — Ἀμφέβαλε, ἐδυσπίστησε.

شَكَّ، يَشُكُّ — Ἐκέντησε (ἀγκύλωσε).

شَكَّكَ ، يُشَكِّكُ في — Ἔθεσέ τινα εἰς ἀμφιβολίαν.

شَكّ ج. شُكوك — (ἡ) Ἀμφιβολία, δυσπιστία.

بِلا شَكّ — Ἀναμφιβόλως.

شَكَّة — Ἀγκύλωμα (βελόνης, ἀκάνθης κλπ), νύξις (ἡ).

شاكّ — (ὁ) Ἀμφίβολος, δύσπιστος.

شاكُّ السِّلاح — (ὁ) Πάνοπλος, ἁρματωμένος.

مَشْكوك — Ἀβέβαιον, ἀμφίβολον (πρᾶγμα).

شَكَل، يَشْكُل وأَشْكل — Περιεπλάκη (ὑπόθεσις).

شَكَّل، يشكِّل — Ἐσχημάτισε, διεμόρφωσε.

شَكَل وشَكَّل — Ἐτόνισε (λέξεις)— Ἐδέσμευσε, ἔδεσε.

شاكَل، يُشاكِل — Ὡμοίασε.

تَشَكَّل، يتشكَّل — Ἐσχηματίσθη, ἔλαβε μορφήν, σχῆμα.

شَكْلٌ ج. أشْكال — (ἡ) Μορφή, ὄψις σχῆμα, (ὁ) Τόνος (λέξ.)

شِكال ج. شُكُل — Δεσμὰ (ποδῶν ζώου).

تَشْكيل — (ὁ) Σχηματισμός, (ἡ) διαμόρφωσις— Τονισμός (γραμ.)

تَشاكُل ومُشاكَلَة — Ὁμοιότης (ἡ).

مُشْكِل ج. مشاكِل — (ὁ) Περίπλοκος. Δύσλυτος

مُشْكِلَة ج. مَشاكِل — Πρόβλημα, ζήτημα δύσλυτον, δυσκολία

شَكَمَ، يَشْكُم — Ἤμειψε —Ἐχαλίνωσε, ἐφίμωσε.

شَكِيمَة ج. شَكائم — (ὁ) Χαλινός—(ἡ) Ἀδιαλλαξία, ἰσχυρογνωμοσύνη.

ذو شَكيمة أو شَديد الشَّكيمة — (ὁ) Ἀδιάλλακτος, ἄκαμπτος, ἰσχυρογνώμων.

«شكو» شَكا، يَشْكو وإشْتَكى وتَشَكّى — Παρεπονέθη, κατήγγειλε —Ἐγόγγυσε.

شَكْوى وشِكايَة وشَكْوَة — (ἡ) Καταγγελία, μήνυσις, παράπονον.

شَكْوَى وشَكاة — Γογγυσμός (ὁ).

شاكٍ ومُشْتَكٍ — (ὁ) Καταγγέλλων, μηνυτής.

مَشْكُوٌّ ومَشْكِيّ — (ὁ) Καταγγελλόμενος, ἐναγόμενος.

مِشْكاة — Θήκη ἢ ράφι (ἐντὸς τοίχου), κόγχη.

شَلَّ، يَشِلُّ وأَشَلَّ — Παρέλυσε, ἔπαθε παραλυσίαν.

شَلَّ، يشُلُّ وشَلْشَل — Ἐτρύπωσε (ἔρραψε πρόχειρα).

شَلَل — (ἡ) Παραλυσία, παράλυσις.

شَلاَّل ج. شَلاَّلات — Καταρράκτης (ὁ).

مَشْلول وأَشَلّ مث. شَلاء — Παραλυτικός (ὁ)

شِلْو ج. أَشْلاء — Ἀπομεινάριον, λείψανον.

شَمِت، يَشْمَت بِ — Ἐχαιρεκάκησε.

شامِت — Χαιρέκακος (ὁ).

شَماتَة — Χαιρεκακία (ἡ)..

شَمَخ، يَشْمُخ وتَشامَخ — Ὑπερηφανεύθη, ἐπήρθη.

شامِخ ج. شَوامِخ — (ὁ) Ὑψηλός, ὑπερύψηλος, ὑπερήφανος.

تَشامُخ — (ἡ) Ὑπερηφάνεια, ἔπαρσις, οἴησις.

مُتَشامِخ — (ὁ) Ὑπερήφανος ἀλαζών, ἐπηρμένος.

شَمَر، يَشْمُر وشَمَّر — Ἀνεσήκωσε (τὰ μανίκια) κν ἀνεσκουμπώθη.

شَمَرٌ وشَمار وشُمْرَة — (τὸ) Μάραθον (φυτόν).

شَمَز، يَشْمُز وإشْمَأَزَّ — Ἀηδίασε (ἐσυχάθη).

إشْمِئْزاز — (ἡ) Ἀηδία, ἀπέχθεια, ἀποστροφή.

شَمَس، يَشْمِس وأَشْمَس — Κατέστη εὐήλιος.

شَمْسٌ ج. شُموس — Ἥλιος (ὁ).

شَمَّاس ج. شَمامِسَة — (ὁ) Ἱεροδιάκονος, διάκονος.

مُشْمِس — (ὁ) Εὐήλιος, ἡλιόλουστος.

شَمِطَ، يَشمَط وإشمَطَّ — Κατέστη ψαρόμαλλος.

أشمَط مث . شَمطاء — (ὁ) Ψαρός, πολιός, ψαρόμαλλος

شمَّع ، يُشمِّع — Ἐκηροποίησε.

شَمْع ج . شموع — (ὁ) Κηρὸς (κερί).

شَمْعة — Κηρίον (τό).

شَمْعَدان — Κηροπήγιον (τό).

مُشَمَّع — (τὸ) Κηρόπανον (μουσαμᾶς)

شَمِل ، يَشمَل واشتَمل على — Περιέλαβε, περιέσχε.

شمْل وشُمول — (ἡ) Γενίκευσις, συνένωσις.

شَمال ج . أشمُل — (ὁ)Βορρᾶς—(τὸ)'Αριστερὸν (μέρος).

شِمال ج . شمائل — (ὁ) Χαρακτήρ, φυσικόν (τό).

شامل ومُشتَمِل — (ὁ) Περιέχων, συμπεριλαμβάνων.

مُشتَمِل ج . مُشتملات — Περιεχόμενον (τό).

مَشمول — Περιεχόμενος (ὁ).

مشمول برعاية — Ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός.

شَمَّ ، يَشُمُّ واشتَمَّ — Ὠσφράνθη, ἐμύρισε.

شَمّ — Ὄσφρησις (ἡ).

شمّام — Πεπόνι (τό).

شنِج ، يشنَج وتشنَّج — Συνεταράχθη, ἔσχε σπασμούς, συσπάσεις.

تشنُّج — (ὁ) Σπασμός, σύσπασις (ἡ).

شنَّر ، يُشنِّر على — Κατήσχυνε, ὠνείδισε.

شَنار — (τὸ) Αἶσχος, ὄνειδος.

شَنُع ، يَشنُع — Κατέστη ἄσχημος, δύσμορφος, φρικαλέος.

شَنَّع ، يُشنِّع على — Ἐδυσφήμισε, ἐκακολόγησε.

شُنْعة وشَناعة — (ἡ) Ἀσχημία, φρικαλεότης.

شَنيع وأشنَع مث . شنعاء — (ὁ) Ἀποτρόπαιος, ἄσχημος, φρικαλέος.

شَنَّف ، يُشنِّف — Ἔτερψεν (ἀκοὴν).

شَنْف ج . شُنوف — (τὸ) Ἐνώτιον (σκουλαρίκι).

شَنَق ، يشنُق — Ἀπηγχόνισε.

شَنْق — Ἀπαγχονισμός (ὁ).

مِشنَقة ج . مَشانِق — (ἡ) Ἀγχόνη (κρεμάλα).

شَنَّ ، يشُنّ وأشَنَّ الغارَةَ على — Ἐξαπέλυσεν ἐπίθεσιν, ἐπετέθη.

شَهَب وشُهْبة — (τὸ) Φαιὸν (χρῶμα), φαιότης (ἡ).

شِهاب ج . شُهُب — (ὁ) Διάττων (ἀστήρ).

أشهَب مث . شَهْباء — Φαιός (ὁ).

شَهِد ، يشهَد المجلسَ — Παρέστη, παρευρέθη.

شَهِد بِ — Ἐμαρτύρησε, ἐπιστοποίησε

شاهَد ، يُشاهد — Εἶδε, ἐθεάθη.

أشهَد ، يُشهِد واستَشهَد — Ἐπεκαλέσθη τὴν μαρτυρίαν τινός.

أُستُشهِد ، يُستَشهَد — Ἐμαρτύρησε (ὑπέστη μαρτύριον)

شَهْد ج . شِهاد — Μέλι (τό).

شاهِد ج . شُهود وشُهَّد — (ὁ) Μάρτυς (μάρτυρας).

شَهادَة — (τό) Πιστοποιητικόν, ἐνδεικτικόν, πτυχίον—Μαρτυρίας (ἡ).

شَهِيد ج . شُهَداء — (ὁ) Μάρτυς (ὑποστάς μαρτύριον).

إِسْتِشْهاد وشَهادَة — Μαρτύριον (τό).

مَشْهَد ج . مَشاهِد — Θέαμα—Συνέλευσις—Πομπή (νεκρ.).

مُشاهِد — Θεατής (ὁ).

مُشاهَدَة — Κότταγμα, θέα (ἡ).

مَشْهود — Ἀξιομνημόνευτος (ὁ).

اليَوْم المَشْهود — Ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως.

شَهَر ، يَشْهَر — Κατέστησε περίφημον, διάσημον—Ἐφήμισε.

شَهَّر ، يُشَهِّر — Ἐδυσφήμισε.

أَشْهَر ، يُشْهِر وشَهَّر — Διεφήμισε, διεκήρυξε

اشْتَهَر ، يَشْتَهِر — Ἐφημίσθη, διέπρεψε.

شَهْر ج . شُهور وأَشْهُر — Μήν (ὁ).

شَهْر وإِشْهار — (ἡ) Διακήρυξις, διαφήμισις, κήρυξις.

مصلحة الشهر العقارى — (τό) Ὑποθηκοφυλακεῖον.

شُهْرَة — (ἡ) Φήμη—Διασημότης.

شَهِير ومَشْهور — (ὁ) Περίφημος, διάσημος, διαπρεπής.

شَهَق ، يَشْهَق — Ἔσχε λόξυγγα—Ὠγκάνισε—Ὑψώθη.

شَهْقَة — (ὁ) Λόξυγγας—Κοκκίτης.

شاهِق ج . شَواهِق — Ὑψηλός (ὁ).

شَهِيق — (ἡ) Εἰσπνοή—Ὀγκηθμός (ὁ)—Λυγμός (ὁ).

شَهْم ج . شِهام — (ὁ) Ἀνδρεῖος, θαρραλέος, ἱππότης.

شَهامَة — (ὁ) Ἀνδρισμός, ἡρωϊσμός ἱπποτισμός.

شَهِيَ ، يَشْهَى واشْتَهَى — Ἐλαχτάρησε, ὠρέχθη ἡδυπάθησε.

شَهْوَة — (ἡ) Ἡδονή, ἡδυπάθεια

شَهْوانِيّ — (ὁ) Ἡδυπαθής, ἡδονικός, φιλήδονος.

شَهِيّ ومُشْتَهٍ — Ὀρεκτικός (ὁ).

شَهِيَّة — Ὄρεξις (ἡ).

«شوب» شَوْب — (τό) Μίγμα, μίξις (ἡ).

«شور» شَوَّر ، يُشَوِّر وأَشار إلى — Ἔδειξε, ἔνευσε.

شاوَر ، يُشاوِر واسْتَشار — Συνεβουλεύθη τινά

تشاوَر ، يتشاوَر — Συνεσκέφθη.

شارَة وإشارَة — (τό) Γνώρισμα, σῆμα, ἔμβλημα.

شُورَى ومَشُورَة — (ἡ) Συμβουλή, γνώμη, γνωμοδότησις.

أَهْلُ الشُّورَى — (οἱ) Σύμβουλοι, γνωμοδόται.

مَجْلِس الشُّورَى — Συμβούλιον (τό).

إِشارَة — (τό) Σῆμα, σημεῖον, νεῦμα (γνέψιμον).

إِسْمُ الإِشارَة — Ἡ δεικτική ἀντωνυμία (γρμτ.).

إِشارَة الصَّلِيب — Τό σημεῖον τοῦ Σταυροῦ.

إِسْتِشارَة — (ἡ) Συμβουλή, γνωμοδότησις, γνώμη.

مُشِير — (ὁ) Στρατάρχης—Δείκτης.

مُسْتَشار — Σύμβουλος (ὁ).

شَوَّش ، يُشَوِّش — Περιέπλεξε (ὑπόθεσιν κλπ), ἔθεσεν εἰς χάος.

مُشَوَّش — (ὁ) Συγκεχυμένος, χαώδης, ἄτακτος, ἀκατάστατος.

تَشْوِيش — (ἡ) Σύγχυσις, ἀκαταστασία, ἀταξία.

شَوِص ، يَشوص — Ἀλλοιθώρησε.

أَشْوَص — Ἀλλοίθωρος.

شَوْط ج. أَشْواط — (ὁ) Σκοπός—Ἡμιχρόνιον (τό)—Ἱπποδρομία (ἡ).

« شوف » شَوَّف ، يُشَوِّف — Ἐστόλισε.

تَشَوَّف ، يَتَشَوَّف — Ἐστολίσθη·Ἐπρόβαλε (ἀπό ψιλά).

شُوفان — (ἡ) Βρώμη (φυτόν).

« شوق » تَشَوَّق وإشتاق — Ἐλαχτάρησε, ἐπόθησε.

شَوْق (ج. أَشْواق) وإشْتياق — (ἡ) Λαχτάρα, πόθος (ὁ).

شائق — (ὁ) Ἐμπνέων πόθον, ἐπιθυμίαν

شَيِّق ومُشْتاق — (ὁ) Λαχταρῶν, ποθῶν διακαῶς.

«شوك» شَوَّك ، يُشَوِّك وأَشْوَك — Κατέστη ἀκανθῶδες (δένδρον κλπ.)

شَوْكة وشَوْك ج. أَشْواك — (ἡ) Ἄκανθα, -Πηρούνι(τό).

شائك ج. شاكَة — Ἀκανθώδης (ὁ).

« شول » شَوَّال — Σαουάλ (ὁ 10ος μήν τοῦ Ἰσλάμ.

شَوِه ، يَشْوَه وتَشَوَّه — Ἠσχήμισε, παρεμορφώθη.

شَوَّه ، يُشَوِّه — Παρεμόρφωσε.

شَوَه وتَشَوُّه — (ἡ) Ἀσχημία, δυσμορφία, παραμόρφωσις.

مُشَوَّه وأَشْوَه مث. شَوْهاء — Ἄμορφος, ἄσχημος.

شَوَى ، يَشْوِي — Ἔψησε.

مِشْواة ج. مَشاوٍ — Ἐσχάρα (ἡ).

مَشْوِيّ وشَوِيّ — Ψητός (ὁ).

« شيأ » شَيْء ج. أشياء — Τί (ἀόρ. ἀντων), κάτι.

شَيْئاً فَشَيْئاً — Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, σιγά-σιγά, βαθμιαίως

مَشيئة — (τό) Θέλημα, (ἡ) θέλησις, ἐπιθυμία.

«شيب» شَيَّب ، يُشَيِّب وأشاب — Κατέστησεν ἀσπρομάλλην (λύπη, ἀσθένεια).

شَيْب ومَشيب — (τὰ) Γηρατεῖα (ἄσπρισμα μαλλιῶν).

شائب وأشْيَب — Ἀσπρομάλλης (ὁ).

شِيح — (ἡ) Ἄψινθος (φυτόν) κν. ἀψιθιά.

« شيخ » شَيْخ ج. شيوخ — (ὁ) Γέρων, γηραιός.

شَيْخوخة — (τά) Γηρατεῖα (γεροντική ἡλικία), γῆρας (τό).

«شيد» شَيَّد ، يُشَيِّد وشاد — Ὠκοδόμησε, ἔκτισε.

أشاد ، يُشيد بِذِكْرِه — Ἐξύμνησε, ἐξεθείασε.

إشادة — Ἐξύμνησις (ἡ).

تَشْييد — (ἡ) Οἰκοδόμησις, κτίσιμον(τό)

مُشَيَّد ومَشيد — (ὁ) Ὠκοδομημένος, κτιστός.

شِيش — Λεπτόν ξίφος (ξιφασκίας),

مُباراةُ الشِّيش — (ὁ) Ἀγὼν ξιφασκίας.

« شيط » شَيَّط ، يُشَيِّط وأشاط — Περιέκαυσε, ἐκάη ἐλαφρά.

إسْتَشاط ، يَسْتَشيط غضباً — Ἐξήφθη, ἐξωργίσθη.

شَيْطان — Σατανᾶς (ὁ).

« شيع » شيَّع ، يُشَيِّع — Κατευόδωσε, προέπεμψε.

أشاع ، يُشيع وشاع بِـ — Διέδωσε (εἴδησιν κλπ)

شايَع ، يُشايِع — Ἠκολούθησέ τινα, κατέστη ὀπαδός τινος.

تَشيَّع ، يتشَيَّع — Ἠσπάσθη τὴν شيعة, ἐγένετο Σχιίτης.

شِيعَة — Αἵρεσις ἐν τῷ Ἰσλάμ (ἀπορρίπτουσα τὴν Ἱεράν Παράδοσιν).

شيعِيّ ، شيعة — (ὁ) Σχιίτης (ὀπαδός τῆς

شائِع ومُشاع — (ὁ) Διαδεδομένος, κοινός

مِلْك مُشاع — Συνιδιοκτησία (ἡ).

شُيوع — (ἡ) Διάδοσις, δημοτικότης.

شيوعِيّ — Κομμουνιστής (ὁ).

شُيُوعيَّة — Κομμουνισμός (ὁ).

إشاعَة — (ἡ) Διάδοσις, φήμη.

مُشايِع لِـ — Θιασώτης (ὁ).

« شيم » شيمَة ج . شِيَم — (ὁ) Χαρακτήρ, φύσις, φυσικόν.

أَشْيَم مث . شَيْماء — (ὁ) Ἔχων ἐληὰν εἰς τὸ πρόσωπον

شيمَة ج. مَشيم ومَشايِم — (τὸ) Ὕστερον, πλακοῦς (ὁ).

شَيْن ، شَيْن — (τὸ) Αἶσχος, ὄνειδος, ἀτιμία.

شائِن — (ὁ) Ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικός

شاي — (τὸ) Τέϊον (τσάϊ).

(الصاد) ص = 90

صَئِب ، يصْأَب — Ἐκονίδιασε (κεφαλή).

صُؤَابَة ج . صِئْبان — (ἡ) Κονὶς κν, κόνιδα.

صاب ، يَصوب وأصاب (صوب) — Ἐπέτυχε (σκοποῦ), ηὐστόχησε

صات ، يَصوت (صوت) — Ἐφώναξε, ἐκραύγασε, ἔκραξε.

صاجٌ — Ἔλασμα σιδήρου (λαμαρίνα).

صاح ، يَصيح (صيح) — Ἐβόησε, ἐφώναξε, ἐκραύγασε.

صاد ، يَصيد (صيد) — Ἐθήρευσε, ἐκυνήγησε, ἐψάρευσε.

صار ، يَصير (صير) — Κατέστη, ἐγένετο—Ἤρχισε.

صاعٌ ج. أَصْوُع وأَصْواع — Μέτρον μετρήσεως (σπόρων).

صاغ ، يَصوغ (صوغ) — Διεμόρφωσε, διέπλασε—Διετύπωσε.

صاغٌ — Ταγματάρχης (ὁ).

صاف ، يَصيف (صيف) — Παρεθέρισε.

صال ، يَصول على (صول) — Ἐπετέθη, ἐπέπεσε.

صام ، يَصوم (صوم) — Ἐνήστευσε.

صان ، يَصون (صون) — Διεφύλαξε, συνετήρησε, ἐπροστάτευσε.

صَبَأ يصْبَأ — Ἀλλαξοπίστησε, ἀπεστάτησε.

صَبَّ ، يَصُبّ — Ἔχυσε—Ἐξέβαλε (ποταμός).

إنْصَبَّ ، يَنْصَبّ — Ἐχύθη, ἐξεχύθη.

صَبّ — Χύσιμον (τό).

صَبابَة — (ὁ) Διακαὴς πόθος, λαχτάρα (ἡ).

مَصَبّ — (ἡ) Ἐκβολή (ποταμοῦ).

صَبُح ، يصْبُح — Κατέστη εὔμορφος, ὡραῖος.

صَبَّح ، يُصَبِّح — Ηὐχήθη καλὴν ἡμέραν.

أَصْبَحَ ، يُصْبِحُ — Ἐξημέρωσεν (ἡμέρα) —Κατέστη.

صُبْح وصَبَاح وصَبِيحَة — Πρωΐα (ἡ).

صَبَاحَة — (ἡ) Εὐμορφιά, ὡραιότης.

مِصْبَاح — (ἡ) Λυχνία (λάμπα).

صَبَرَ ، يَصْبِرُ وتَصَبَّرَ واصْطَبَرَ — Ὑπέμεινε, ἐνεκαρτέρησε.

صَبْر — (ἡ) Ὑπομονή, καρτερία.

صَبِر ج. صُبُور — (ἡ) Ἀλόη (φυτόν).

صُبْرَة ج. صِبَار — (ἡ) Ποσότης (ἀκαθόριστος, ἀζύγιστος).

صابِر وصَبُور — (ὁ) Ὑπομονητικός, καρτερικός.

صابورة — (τὸ) Ἕρμα (σαβοῦρα πλοίου).

صَبَع ، يَصبَع على — Ἔδειξε (δ.ά δακτύλου).

صَبَغ ، يَصْبُغ — Ἔβαψε, ἐχρωμάτισε.

إصْطَبَغ ، يَصْطَبِغ — Ἐβαπτίσθη, ἐνεβαπτίσθη.

صِبْغ وصِبْغَة وصِبَاغ — (τὸ) Βάμμα — Βαφή (ἡ).

صِبْغَة اليُود — (τὸ) Βάμμα ἰωδίου.

صَبَّاغ وصابِغ — Βαφεύς (ὁ).

صِبَاغَة — (ἡ) Τέχνη τοῦ βάφειν, βαφή.

مَصْبَغَة — Βαφεῖον (τό).

صَبَّن ، يُصَبِّن — Ἐσαπούνισε.

صَبَّان — Σαπωνοποιός (ὁ).

صابون — Σάπων (ὁ).

مَصْبَنَة — Σαπωνοποιεῖον (τό).

، صبو ، صَبا ، يَصْبُو إلى — Ἔκλινε πρός.

صَبَا ج. أَصْبَاء — Ζέφυρος (ὁ).

صِباً وصَبًى — (ἡ) Λαχτάρα, στοργή.

صِبا وصَبَاء وصُبُوَّة — (ἡ) Νηπιακὴ ἡλικία, νεότης.

صَبْوَة — (ἡ) Παιδαριωδία (παιδιαρισμός).

صَبَي ، يصْبَي وتصابى وإسْتَصْبَى — Ἐνηπίασε (ἐπαιδιάρισε).

صَبِيّ ج. صِبْيَان — (τὸ) Νήπιον, νεαρός (ὁ)

صَبِيَّة ج. صَبَايا — (ἡ) Παιδίσκη, κοράσιον.

صَحِب ، يصْحَب وصاحَب وتَصاحَب — Ἐσυντρόφευσε, συνώδευσε.

إسْتَصْحَب ، يستَصْحِب — Ἐξέλεξε σύντροφον.

صُحْبَة ومُصاحَبَة — Συντρόφευμα (συντροφιά), συνοδεία, φιλία.

صاحِب ج. أَصحاب — (ὁ) Σύντροφος, φίλος—Κάτοχος, κτήτωρ, κύριος.

صَحّ ، يَصِحّ — Κατέστη ὑγιής, ὀρθός, αὐθεντικός— Ἠλήθευσε.

صَحَّح ، يُصَحِّح — Ἐθεράπευσε— Ἐπηνώρθωσε, διώρθωσε

صِحَّة — (ἡ) Ὑγεία—τὸ Ἔγκυρον —(ἡ) Ὀρθότης.

وَزارَة الصِّحَّة — Τὸ Ὑπουργεῖον ὑγιεινῆς.

صَحِيح ج. أَصِحَّاء — (ὁ) Ὑγιής, ὀρθός, σωστός, ἀληθής, ἔγκυρος, αὐθεντικός.

عَدَد صَحِيح — Ἀκέραιος ἀριθμός (ἀριθμ).

فِعْل صَحِيح — Ρῆμα ὑγιές (μὴ ἔχον و ، ا ، ي)

تَصْحِيح (ἡ) Διόρθωσις, ἐπανόρθωσις.

مَصَحَّة (τὸ) Φθισιατρεῖον, σανατόριον

صَحْرَاء ج. صَحَارَى Ἔρημος (ἡ).

صَحَّفَ ، يُصَحِّفُ Ἔσφαλε κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ τὴν γραφήν.

صَحْفَة ج. صِحَاف (ἡ) Πιατέλλα (μέγα πιάττον).

صَحِيفَة ج. صَحَائِف وصُحُف (ἡ) Ἐφημερίς, σελίς.

صَحَافَة Δημοσιογραφία (ἡ).

مُصْحَف ج. مَصَاحِف (τό) Κοράνιον.

صَحْنٌ ج. صُحُون (τὸ) Πιάτον, πινάκιον

صَحْن الدَّار (ἡ) Αὐλὴ οἰκίας.

« صحو » صَحَا ، يَصْحُو وصَحِيَ ، يَصْحَى

Ἐξύπνησε — Κατέστη αἴθριος (οὐρανός).

أَصْحَى ، يُصْحِي وصَحَّى Ἀφύπνισε, ἐξύπνησέ τινά

صَحْوٌ وصَحْوَة (ἡ) Αἰθρία, διαύγεια (πνεύματος).

صَاحٍ ج. صُحَاة (ὁ) Αἴθριος—(ὁ) Συνελθὼν (εἰς τὰς αἰσθήσεις)—Ἔξυπνος (ξυπνητός).

صَخِبَ ، يَصْخَبُ Ἐγρίνιασε, ἐκραύγασε, ἐθορύβησε.

صَخِبٌ وصَخَّاب Γρινιάρης, φωνακλᾶς, θορυβώδης

صَخَب (ἡ) Γρίνια, κραυγή, θόρυβος

صَخْرَة ج. صُخُور وصَخْر Βράχος (ὁ).

صَخِرٌ وصَخْرِي ومُصْخِر Βραχώδης (ὁ)

صَدَأ Σκωρία (ἡ).

صَدِئَ ، يَصْدَأُ Ἐσκωρίασε (μέταλλον).

صَدِئٌ ومُصْدَأ Σκωριασμένος (ὁ).

صَدَحَ ، يَصْدَحُ Ἐτραγούδησε, ἐπαιάνισε, ἐφώνησε.

صَدَّاح Φωνακλᾶς (ὁ).

صادِح Τραγουδιστὴς (ὁ).

صَدَّ ، يَصُدُّ Ἀπέκρουσε, ἀπώθησε, ἀντέκρουσε, ἠμπόδισε.

صَدَّدَ ، يُصَدِّدُ وأَصَدَّ الجُرْحُ Ἔκαμε πύον (πληγή).

صَدّ (ἡ) Ἀπόκρουσις, ἀπώθησις.

صَدَدَ Ἀπέναντι, ἀντικρύ

صَدِيدٌ (τὸ) Πύον, ἔμπυον.

صَدَرَ ، يَصْدُرُ Ἐξεδόθη—Συνέβη.

صدر عَن Προέκυψε, προῆλθε.

صَدَّرَ ، يُصَدِّرُ Ἐξήγαγε—Ἐπρολόγισε (βιβλίον).

صادر ، يُصادر Ἐδήμευσε.

أَصْدَرَ ، يُصْدِرُ Ἐξέδωκε (διαταγάς, βιβλίον κλπ.)

إِسْتَصْدَرَ ، يَسْتَصْدِرُ Ἐζήτησεν ἔκδοσιν ἢ ἐξαγωγήν.

صَدْر ج صُدُور Στῆθος (τό).

صُدْرَة وصَدْرِيَّة (ὁ) Στηθόδεσμος, περιστήθιον (γελέκο).

صادِر ج. صادِرات Ἐξαγόμενον (ἐμπορ.)—(ὁ) Προερχόμενος.

تَصْدِير Ἐξαγωγὴ (ἐμπορ.).

مَصْدَر ج. مَصَادِر (ἡ) Πηγή, προέλευσις.

صِيغَة المَصْدَر Ἀπαρέμφατον (τό)

مُصَدِّر	Ἐξαγωγεὺς (ὁ).
مَصْدُور	Στηθικὸς (πάσχων τὸ στῆθος).
مُصادَرَة	Δήμευσις (ἡ).
صَدَعَ ، يَصْدَع وصَدَّع	Διέσχισε, διέσπασε, ἐρράγισε.
صَدَع بالحَق	Ὡμολόγησεν ἢ ἀνεγνώρισε (τὸ δίκαιον).
تَصَدَّع ، يتصَدَّع وإنصَدَّع	Ἐκεφαλάλγησε.
صُدِع ، يُصْدَع وإنصَدَع	Διεσπάσθη, διεσχίσθη, ἐρραγίσθη.
صَدْع ج. صُدوع	(ἡ) Σχισμή, (τὸ) σχίσμα, ράγισμα.
صُداع	(ἡ) Κεφαλαλγία, πονοκέφαλος.
صُدْغ ج. أصْداغ	Κρόταφος (ὁ).
صَدِغ	Θρασύς (ὁ).
صدَف ، يصْدُف وأصدف عَن	Ἀπέκλινε, ἀπέφυγε.
صادَف ، يُصادِف	Συνήντησέ τινα τυχαίως.
تَصادف ، يتَصادَف	Συνέβη.
صَدَفَة ج. صدَف وأصْداف	(τὸ) Κογχύλιον, ὄστρακον—Πτερύγιον (ὠτός).
صُدْفَة ومُصادَفَة	(ἡ) Σύμπτωσις, συγκυρία.
صَدَق ، يصْدُق	Ἐπηλήθευσε, εἶπε τὴν ἀλήθειαν.
صَدَّق ، يُصَدِّق	Ἐπίστευσέ τινα.
صَدَّق وصادَق على	Ἐπεκύρωσε.
صادَق ، يُصادِق	Κατέστη φίλος τινός.
أصْدَق ، يُصدِق	Ἐπροίκισε, ὥρισεν ὡς προῖκα.
تَصَدَّق ، يتَصدَّق	Ἠλέησε.
صِدْق	Ἀλήθεια, φιλαλήθεια, εἰλικρίνεια.
صَدَقَة	(ἡ) Ἐλεημοσύνη, (τὸ) ἔλεος (ψυχικόν).
صَداق ج. صُدُق	(ἡ) Προίξ (προῖκα).
صَداقَة	Φιλία (ἡ).
صَديق ج. أصْدِقاء	Φίλος (ὁ).
صِدّيق وصَدوق	(ὁ) Φιλαλήθης, πιστός, δίκαιος.
صادِق	(ὁ) Ἀληθής, εἰλικρινής, ἀψευδής.
تَصْديق ومُصادَقَة	Ἐπικύρωσις, ἐπαλήθευσις, πίστις.
مُصَدَّق	(ὁ) Ἀξιόπιστος, πιστευτός.
مُتَصَدِّق	(ὁ) Ἐλεῶν, ἐλεήμων.
صَدَم ، يَصْدِم وصادَم	Συνέκρουσε.
تَصادَم ، يتَصادَم وإصْطَدَم	Συνεκρούσθη προσέκρουσε.
صَدْمَة	(ἡ) Σύγκρουσις, τὸ κτύπημα, κροῦσμα.
إصْطِدام وتَصادُم	(ἡ) Σύγκρουσις, πρόσκρουσις.
صَدِي ، يصْدَى	Ἐδίψασε.
أصْدَى ، يُصْدِي	Ἀντήχησεν (ὄρος).
تَصدَّى ، يتصَدَّى لِ	Ἀντετάχθη, ἠναντιώθη.
صَدًى ج. أصْداء	(ἡ) Ἠχώ, ἀπήχησις, ἀντίκτυπος, ἀντήχησις.
صِراطٌ	Ὁδὸς (ἡ).
صَرَح ، يصْرَح لِ	Ἐξουσιοδότησε, ἐπέτρεψε.

صَرَّحَ ، يُصَرِّحُ — Ἐδήλωσε, ἔκαμε δηλώσεις.
صَرْح ج. صُروح — Ἀνάκτορον (τό).
صَراحة — Εἰλικρίνεια (ἡ).
صَريح — (ὁ) Εἰλικρινής, ρητός, σαφής.
تَصْريح — (ἡ) Δήλωσις—Ἄδεια, ἐξουσιοδότησις.
صَرَخ ، يصْرُخ — Ἐκραύγασε, ἐβόησε, ἀνεφώνησε.
صَرْخة وصُراخ وصَريخ — Κραυγή (ἡ)
صَرّاخ — (ὁ) Φωνακλᾶς—(ὁ) Ταὼς (παγώνι).
صَرّ ، يَصُرّ — Περιέδεσε, ἔδεσε (ἐπακέταρε).
صَرّ وأصَرّ على — Ἐπέμεινε.
صَرّ ، يَصِرّ — Ἔτριξε (δόντι, πόρτα), ἐσύριξε (ἄνεμος).
صُرّة ج. صُرَر — Δέμα (πακέτον, κομπόδεμα).
صَرير — (ὁ) Τριγμός, βρυγμός.
إصْرار — Ἐπιμονή (ἡ).
صَرْصَر ، يُصَرْصِر — Ἐκραύγασε, ἐφώναξε δυνατά.
صُرْصُر ج. صَراصِر — (ὁ) Γρύλλος (ἔντομον)
صُرْصور ج. صَراصير — (ἡ) Κατσαρίδα.
مُصِرّ — Ἐπίμονος (ὁ).
صَرَع ، يَصْرَع — Κατέβαλε, κατέρριψε, ἐφόνευσε.
صُرِع ، يُصْرَع — Προσεβλήθη ὑπὸ ἐπιληψίας.
صارَع ، يُصارِع — Ἐπάλαισε.
صَرْع ج. صُروع — (ἡ) Ἐπιληψία (ἀσθένεια),
صَريع ج. صَرْعى — (ὁ) Σκοτωμένος, φονευμένος.
صَريع ومَصْروع — (ὁ) Ἐπιληπτικός, παράφρων.
مِصْراع ج. مَصاريع — (τὸ) Θυρόφυλλον παραθυρόφυλλον.
مُصارِع — Παλαιστής (ὁ).
مَصْرَع — Φόνος (ὁ).
مُصارَعة — Πάλη (ἡ).
صَرَف ، يصْرِف — Ἀπέλυσε, ἀπέπεμψε—Ἐξηργύρωσε — Ἐξώδευσε.
صَرَف عَن — Μετέπεισε, ἀπέτρεψε.
صَرَّف، يُصَرِّف — Ἔκλινε (ρῆμα κ.λ π. — Διωχέτευσε.
صَرَّف في — Ἀνέθεσεν ἢ ἐνεπιστεύθη τινί τι.
إنصرَف ، ينْصرِف — Ἔφυγε, ἐξηφανίσθη, ἀνεχώρησε.
تَصرَّف ، يَتَصرَّف — Συμπεριεφέρθη—Διεχειρίσθη, διέθεσε — Ἐκλίθη (ρῆμα κ.λ.π.).
صَرْف — (ἡ) Ἐξαργύρωσις — Ἐξόδευσις—Ἀποτροπή, ἀποπομπή.
عِلْمُ الصَّرْف — (τὸ) Τυπικὸν γρμτ. (κλίσεις ὀνομάτων, ρημ.).
مَمْنوع من الصَّرْف — Ἄκλιτον (ρῆμα, ὄνομα).
صِرْف — (ὁ) Ἀμιγής, ἀγνός.
صَرّاف وصَيْرَفي — (ὁ) Ἀργυραμοιβὸς (σαράφης).
صَريف — Τριγμὸς (ὁ).
إنْصِراف — Ἐξαφάνισις, ἀναχώρησις, διάλυσις (ὁμάδος κ.λ.π.).
تَصَرُّف — (ἡ) Συμπεριφορά, διαχείρισις, διάθεσις.
تَصْريف — (ἡ) Κλίσις (ρήματος, ὀνόματος).
مَصْرِف — Ὀχετὸς (ὁ).

مَصْرُوف ج. مَصَارِيف — Ἔξοδον (τό).

مُتَصَرِّف — (ὁ) Διαχειριστὴς — Κλιτὸν (γρμτ.).

صَرَمَ ، يَصْرِمُ — Διέταμε, διεχώρισε — Διέκοψε.

إِنْصَرَمَ ، يَنْصَرِمُ — Παρῆλθε, ἐπέρασε.

صَارِم ج. صَوَارِم — Αἰχμηρός, αὐστηρός, ἀποφασιστικὸς

صَرَامَة — Αὐστηρότης (ἡ).

مُنْصَرِم — (ὁ) Παρελθών, περασμένος.

صَرَى ، يَصْرِي القَوْمَ — Ἠγήθη, προηγήθη (λαοῦ).

صَارٍ وصَارِيَة ج. صَوَارٍ — (ὁ) Ἱστὸς (κοντάρι).

«صطب» مِصْطَبَة ج. مَصَاطِب — Ἐξέδρα (ἡ).

صَعُبَ ، يَصْعُبُ على — Ἐδυσκολεύθη.

صَعَّبَ ، يُصَعِّبُ و تَصَعَّبَ — Ἐδυσκόλευσε.

صَعْبٌ ج. صِعَاب — (ὁ) Δύσκολος, δυσχερής.

صُعُوبَة — (ἡ) Δυσκολία, δυσχέρεια.

صَعِدَ ، يَصْعَدُ — Ἀνέβη, ἀνῆλθε.

أَصْعَدَ ، يُصْعِدُ وصَعَّدَ — Ἀνεβίβασε.

صُعَدَاء — Στεναγμὸς (βαθύς).

صُعُود — (ἡ) Ἀνάβασις, ἄνοδος, ἀνάληψις.

عِيدُ الصُّعُود — (ἡ) Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως.

صَعِيد مِصْر — Ἡ Ἄνω Αἴγυπτος.

مَصْعَد ج. مَصَاعِد — Ἀνελκυστὴρ (ὁ).

صَعَقَ ، يَصْعَقُ وأَصْعَقَ — Ἐκεραυνοβόλησε.

صَعْق وصَعْقَة — Κεραύνωσις (ἡ).

صَاعِقَة ج. صَوَاعِق — Κεραυνὸς (ὁ).

مَصْعُوق — Κεραυνόπληκτος (ὁ)

صُعْلُوك ج. صَعَالِيك — (ὁ) Πένης, ἐπαίτης.

صَغِرَ ، يَصْغَرُ — Ἐμίκρανε, κατέστη μικρός.

صَغُرَ ، يَصْغُرُ — Κατέστη εὐτελής, σμικρὸς Ὑπεβιβάσθη.

صَغَّرَ ، يُصَغِّرُ وأَصْغَرَ — Ἐμίκρυνε, ὑπεβίβασε.

صَغَّرَ الإِسْمَ — Ἐσχημάτισε τὸ ὑποκοριστικὸν (λέξεως).

إِسْتَصْغَرَ ، يَسْتَصْغِرُ — Ἐθεώρησέ τι μικρόν, εὐτελὲς — Περιεφρόνησε.

صِغَرٌ وصَغَارَة — Μικρότης (ἡ).

صَغِير ج. صِغَار — Μικρὸς (ὁ).

أَصْغَر مث. صُغْرَى — (ὁ) Μικρότερος, ἐλάσσων.

تَصْغِير — (τὸ) Ὑποκοριστικὸν (γρμτ.).

صَغِيَ ، يَصْغَى وصَغَا ، يَصْغُو إلى
Προσέκλινε, ἔκλινε πρός.

أَصْغَى ، يُصْغِي إلى — Ἤκουσε, ἠκροάσθη.

إِصْغَاء — (ἡ) Ἀκρόασις, προσοχή.

صَفَحَ ، يَصْفَحُ عن — Συνεχώρησε, ἠμνήστευσε.

صَفَّحَ ، يُصَفِّحُ — Ἐθωράκισε, περιέβαλε διὰ λευκοσιδήρου.

صَافَحَ ، يُصَافِحُ — Ἐχαιρέτησε διὰ χειραψίας.

تَصَفَّحَ ، يَتَصَفَّحُ — Ἀνεδίφησε.

صَفْح — (ἡ) Ἄφεσις, συγχώρησις, ἀμνηστία.

ضَرَبَ عَنْهُ صَفْحاً — Παρέβλεψε, παρεσιώπησε.

صَفْحة (ἡ) Σελίς, φύλλον (χάρτου κ.λ.π.).

صَفوح وصفّاح (ὁ) Συγχωρῶν, μεγάθυμος.

صَفيح (ὁ) Τενεκές, λευκοσίδηρος.

صَفيحَة ج . صَفائح Ἔλασμα (τό).

تَصْفيح Θωράκισις (ἡ).

مُصَفَّح Τεθωρακισμένος (ὁ).

مُصافَحَة (ὁ) Χαιρετισμός διὰ χειραψίας.

صَفَد ، يَصْفِد وصَفَّد وأصْفَد Ἔδεσε, ἐδέσμευσε, ἁλυσόδεσε.

صِفاد وصَفَد ج . أصْفاد (τὸ) Δεσμόν, χειροπέδη (ἡ).

صَفَر ، يَصْفِر وصَفَّر Ἐσφύριξε, ἐσύριξε.

صَفِر ، يَصْفَر Ἐκενώθη, ἄδειασε (τόπος κ.λ.π.).

صَفَّر ، يُصَفِّر Ἐκιτρίνισε, κατέστησε κίτρινον.

صفَّر وأصْفر Ἐξεκένωσεν ἢ ἄδειασε (τόπον κ.λ.π.).

إصْفَرَّ ، يَصْفَرّ Ἐκιτρίνισε, ἐχλώμιασε.

صَفَر Σάφαρ (ὁ 2ος Ἰσλαμικὸς μήν)—Ἴκτερος (ἀσθένεια).

صِفْر ج . أصْفار (τὸ) Μηδέν, μηδενικόν

صِفْر (ὁ) Κενός, ἄδειος — Ὀρείχαλκος (μπροῦντζος).

صَفْراء (ἡ) Χολή, (τὸ ὑγρὸν τῆς χολῆς).

حَصاةُ الصَّفْراء Χολόλιθος (ὁ).

الحُوَيْصَلة الصَّفْراوِيَّة Ἡ Χοληδόχος κύστις.

صُفْرة وصَفار وإصْفِرار (ἡ) Κιτρινάδα χλωμάδα.

صَفير وصَفْر وتَصْفير (τὸ) Σφύριγμα, συριγμός (ὁ).

صَفّارَة Σφυρίκτρα (ἡ).

صُفّارِيَّة (ὁ) Φλῶρος (πτηνόν).

صَفْصَف (ἡ) Πεδινὴ ἔκτασις, ἔρημος.

صَفْصاف (ἡ) Ἰτέα (δένδρον).

صَفَع ، يَصْفَع Ἐρράπισε, (ἐχαστούκισε), ἐκολάφισε.

صَفْعَة (τὸ) Ράπισμα, κόλαφος (ὁ).

صَفَّ ، يَصُفّ وصَفَّف Παρέταξε, ἐστοίβασε.

صَفَّ الحُروف Ἐστοιχειοθέτησε.

إصْطَفَّ ، يَصْطَفّ وتَصافّ Παρετάχθη

صَفّ ج . صُفوف (ἡ) Σειρά, γραμμή.

صُفَّة ج . صُفَف (τὸ) Ἐφίππιον (ἐλαφρὸν) — Περίοδος (χρόνου).

صِفَة (وصف) (τὸ) Χαρακτηριστικὸν —Ἐπίθετον (γρμτ.).

صَفّاف Στοιχειοθέτης (ὁ).

صَفَق ، يَصْفُق وأصْفَق Ἐκτύπησεν ἢ ἔκλεισεν (παταγωδῶς).

صَفَّق ، يُصَفِّق Ἐχειροκρότησε.

صَفْق وتَصْفيق Χειροκρότημα (τό).

صَفْقَة (ἡ) Πρᾶξις (ἐμπορ.).

صَفيق (ὁ) Ἀναιδής — Χονδρός.

صَفَن ج . أصْفان (τὸ) Ὄσχεον (περίβλημα ὄρχεων).

صافِن ج . صَوافِن (ἡ) Φλὲψ (ποδῶν).

« صفو » صَفا ، يَصْفو Κατέστη διαυγής, αἴθριος.

صَفَّى ، يُصَفِّي — Διήθησε, ἐστράγγισε, ἐσούρωσε, ἐφίλτραρε.

صافَى ، يُصافِي وأَصْفَى لِـ — Κατέστη εἰλικρινής, πιστός, συνεπής.

صَفاء وصَفْو — (ἡ) Διαύγεια, αἰθρία, ἁγνότης.

صَفاة ج. صَفاً وأَصْفاء — (ὁ) Βράχος, λίθος.

صُفْوَة — (τὸ) Ἄνθος, ἀπαύγασμα, ἐπίλεκτον πράγματος.

صَفِيّ وصِفْوَة — (ὁ) Ἐπιστήθιος ἢ ἐκλεκτὸς φίλος.

صافٍ — (ὁ) Διαυγής, αἴθριος, ἀμιγής, καθαρός.

تَصْفِيَة — Ἐκκαθάρισις (ἐμπορ.) — Στράγγισμα, σούρωμα.

مِصْفاة ج. مَصافٍ — (τὸ) Στραγγιστήριον, σουρωτήριον.

مُصَفٍّ — Ἐκκαθαριστής (ὁ).

مُصْطَفًى — (ὁ) Ἐκλεκτός, ἐπίλεκτος.

صَقْر ج. أَصْقُر — Ἱέραξ (ὁ).

صاقور — Ἀξίνη (ἡ).

صُقِعَ ، يُصْقَعُ — Ἐκαλύφθη ὑπὸ χιόνος (τόπος) κατεψύγη.

صَقْع ج. أَصْقاع — (ὁ) Τόπος, (ἡ) περιοχή, ζώνη.

صَقِيع — (ὁ)Παγετὸς — Πάχνη (ἡ).

صَقَلَ ، يَصْقُلُ — Ἐστίλβωσε, (ἐγυάλισε).

صَقْل — (ἡ) Στίλβωσις, στιλπνότης.

صِقالة ج. صَقائِل — Ἰκρίωμα (τό).

صَقِيل ومَصْقُول — (ὁ) Στιλπνός, στιλβωμένος.

صَكَّ ، يَصُكُّ — Ἔκλεισε (πόρταν).

صَكّ ج. صُكُوك — (τὸ) Ἔγγραφον, (ἐπίσημον).

صَكّ السَّداد — Ἐξοφλητικὸν (τό).

صَلَبَ ، يَصْلِبُ وصَلَّبَ — Ἐσταύρωσε (ἐκάρφωσεν ἐπὶ σταυροῦ).

صَلُبَ ، يَصْلُبُ وتَصَلَّبَ — Ἐσκληρύνθη, ἐχαλυβδώθη.

صَلَّبَ ، يُصَلِّبُ — Ἐσκλήρυνε, ἐχαλύβδωσε.

صَلْب وتَصْلِيب — Σταύρωσις (ἡ).

صُلْب ج. أَصْلاب — (ὁ) Σκληρὸς — (ὁ) Χάλυψ — Ραχοκόκκαλον.

صَلابَة — Σκληρότης (ἡ).

صَلِيب ج. صُلْبان — Σταυρὸς (ὁ).

صَلِيبِيّ — Σταυροφόρος (ὁ).

تَصَلُّب — Σκλήρωσις (ἡ).

تَصَلُّب الشَّرايين — Ἀρτηριοσκλήρωσις (ἡ).

مَصْلُوب — Ἐσταυρωμένος (ὁ).

صُلَّجة ج. صُلَّج — (τὸ) Κουκούλι, βομβύκιον.

صَلُحَ ، يَصْلُحُ — Κατέστη ἀγαθός, χρηστός, ἐνάρετος.

صَلُحَ لِـ — Κατέστη κατάλληλος, ἁρμόδιος — Ἑταίριασε.

صالَحَ ، يُصالِحُ وأَصْلَحَ — Συνεφιλίωσε, συνεβίβασε, συνδιήλλαξε.

أَصْلَحَ ، يُصْلِحُ وصَلَّحَ — Διώρθωσε, ἐβελτίωσε — Ἀνεμόρφωσε.

تَصالَحَ ، يَتَصالَحُ وإصْطَلَحَ — Συνεφιλιώθη, συνεβιβάσθη.

صُلْح ومُصالَحة وتَصالُح — (ὁ) Συμβιβασμός, (ἡ) συμφιλίωσις, διαλλαγή, εἰρήνη.

صالح — (ὁ) Ἀγαθός, χρηστός, ἐνάρετος — Ἁρμόδιος, συμφέρων (ὁ)

صَلاح — (ἡ) Χρηστότης, ἀγαθότης.

صَلاحيَة — (ἡ) Ἁρμοδιότης, καταλληλότης.

إصْلاح — (ἡ) Ἀναμόρφωσις, μεταρρύθμισις.

إصْلاحِيَّة — Σωφρονιστήριον (τό).

إصْطِلاح — (ὁ) Τεχνικὸς ὅρος.

مُصْلِح — Ἀναμορφωτὴς (ὁ).

مَصْلَحة ج. مَصالِح — (τὸ) Συμφέρον — Ὄφελος (τό).

مُصالِح ومُصْلِح — Εἰρηνοποιὸς (ὁ).

صَلَّد ، يُصَلِّد — Ἐστερεοποίησε.

صَلْدٌ ج. أَصْلاد — (ὁ) Σκληρός, σφικτὸς — Τσιγκούνης.

صَلْصَلَة — Κλαγγὴ (ὅπλων κ.λ.π.), θόρυβος.

صَلْصالٌ — (ὁ) Ἄργιλλος, πηλὸς (πλαστιλίνη).

صَلَعٌ — Φαλάκρα (ἡ).

صَلِفَ ، يَصْلَفُ وتَصَلَّفَ — Ἐκόμπασε.

صَلَفٌ — Καυχησιολογία, κομπορρημοσύνη.

صَلِفٌ ج. صَلافَى وصُلَفاء — (ὁ) Καυχησιολόγος.

صِلٌّ ج. أَصْلال — (ἡ) Ἀσπὶς (ὄφις).

صِلَة (وصل) — (ἡ) Συνάφεια, σχέσις, δεσμὸς (ὁ).

صَلَّى ، يُصَلِّي — Προσηυχήθη.

صَلَّى على — Ηὐλόγησε.

صلى ، يَصْلِي وأَصْلى — Ἔψησε, ἐθέρμανε.

صَلاة ج. صَلَوات — Προσευχὴ (ἡ).

مُصَلٍّ — Προσευχόμενος (ὁ).

مُصَلًّى — (ὁ) Τόπος προσευχῆς, παρεκκλήσιον (τό)

صَمَتَ ، يَصْمُت — Ἐσιώπησε, ἐσίγησε.

صَمْت وصُموت وصُمات — (ἡ) Σιγή, σιωπή.

صامِت وصَموت — (ὁ) Σιωπηλός, ἄφωνος, βωβός.

صِمَخ، صِماخ ج. أَصْمِخَة — (ὁ) Ἀκουστικὸς πόρος.

صَمَدَ ، يَصْمُدُ إلى — Κατηυθύνθη πρός, διηυθύνθη.

صَمَدٌ — (ὁ) Κύριος — Αἰώνιος — Καρτερικός.

صِماد — Πῶμα (τό).

صَمْغ ج. صُموغ — (τὸ) Κόμμι (γόμα).

صِمْلاخ وصُمْلوخ ج. صَماليخ — (ἡ) Κυψέλη (ὠτός).

صَمَّ ، يَصُمُّ — Ἐσφράγισε (φιάλην), κν. ἐβούλωσε.

صَمَّ وأَصَمَّ — Ἐκούφανε.

صَمَّمَ ، يُصَمِّمُ على — Ἐπέμεινε, ἐνέμεινε, ἀπεφάσισε.

تَصامَّ ، يَتَصامُّ — Ἐκώφευσε, προσεποιήθη τὸν κωφόν.

صَمَمٌ — (ἡ) Κωφότης, (κουφαμάρα).

صِمامٌ — (τὸ) Πῶμα — Βαλβίς (ἡ).

صَميمٌ — (τὸ) Βάθος — Γνήσιος (ὁ).

مِنْ صَميمِ القَلْب — Ἐκ βάθους καρδίας, ἐγκαρδίως.

تَصْميم — (ἡ) Ἐπιμονή, ἐμμονή, ἀπόφασις.

صُنان — Δυσοσμία (ἡ).

صُنْبُورٌ — (ὁ) Κρουνός, στρόφιγξ.

صَنْجٌ ج. صُنوج — (τὸ) Κύμβαλον, κρόταλον.

صَنْدَلٌ ج. صَنادِل — (ἡ) Φορτηγὶς — Σανδάλιον (τό).

صُنْدوق ج. صَناديق — Κιβώτιον (τό).

صِنْدِيد ج. صَناديد — (ὁ) Ἀνδρεῖος, ἥρως.

صَنَوْبَرٌ — (ἡ) Πεύκη (δένδρον).

صِنَّارَة ج. صَنانير — Ἀγκίστρι (τό).

صَنَعَ ، يَصْنَع — Κατεσκεύασε, ἔκαμε, ἔπραξε.

صانَعَ ، يُصانِع — Ἐκολάκευσε, ἐθώπευσε, ἐκαλόπιασε.

إِصْطَنَعَ ، يَصْطَنِع — Παρήγγειλε (ἔκαμε κατὰ παραγγ.)

صُنْعٌ وصِناعَة — Κατασκευὴ (ἡ).

صَنْعَة — (ἡ) Τέχνη, τεχνική.

صِناعَة ج. صِناعات وصَنائِع — (ἡ) Βιομηχανία, τέχνη, ἐπιτήδευμα (τό).

صانِع ج. صُنّاع — (ὁ) Κατασκευαστὴς τεχνίτης.

صَناعِيّ واصْطِناعِيّ — Τεχνητὸς (ὁ).

صَنيعَة ج. صَنائِع — (ἡ) Καλὴ πρᾶξις, καλὸν ἔργον.

تَصَنُّع — (ἡ) Προσποίησις, ἐπιτήδευσις.

مَصْنَع ج. مَصانِع — Ἐργοστάσιον (τό).

مُصْطَنِع ومُتَصَنِّع — (ὁ) Προσποιητός, ἐπιτηδευμένος.

مَصْنوع — (ὁ) Κατεσκευασμένος — Κατασκεύασμα.

صَنَّفَ ، يُصَنِّف — Ἐταξινόμησε, κατέταξε — Συνέγραψε.

صِنْفٌ ج. صُنوف وأَصْناف — Εἶδος, κατηγορία.

تَصْنيف — (ἡ) Ταξινόμησις, κατάταξις—Συγγραφή, σύνθεσις.

مُصَنِّف — Συγγραφεὺς (ὁ).

صِنْوٌ ج. أَصْناء — Ἀδελφὸς (ὁ).

صَنَم ج. أَصْنام — Εἴδωλον (τό).

صَهْ — Σιωπή! Σιώπα!

صَهْباء — Οἶνος (ὁ).

صَهَدَ ، يَصْهَد — Ἔκαυσε, περιέκαυσε.

صَهْدٌ وصَهْدانٌ — (ἡ) Θερμότης (πυρός).

صَهَرَ ، يَصْهَر — Ἔτηξε, ἔλυωσε μέταλλον κ.λ.π.).

صاهَرَ ، يُصاهِر — Κατέστη συγγενὴς κν. συγγένεψε.

صَهْرٌ وإِنْصِهار — (ἡ) Τῆξις, λυώσιμον (τό).

صِهْرٌ ج. أَصْهار — (ὁ) Γαμβρὸς (σύζυγος θυγατρός).

صَهْريج ج. صَهارِيج — (ἡ) Δεξαμενὴ (ὕδατος) κν. στέρνα.

مُصاهَرَة — (ἡ) Ἀγχιστεία (συμπεθεριό).

صَهَلَ ، يَصْهَل — Ἐχρεμέτισε, ἐχλιμίντρισεν (ἄλογο).

صَهِيلٌ — (τὸ) Χρεμέτισμα, χρεμετισμὸς (ὁ).

صَهْوَة ج. صِهاء — (ἡ) Ράχις (ὑποζυγίου, ἀλόγου).

«صوب» صَوَّبَ ، يُصَوِّب — Ἐσκόπευσε, (ἐσημάδευσε).

إِسْتَصْوَبَ ، يَسْتَصْوِب وإِسْتِصْواب — Ἐπεδοκίμασε.

صَوْبٌ — (ὁ) Τόπος, (ἡ) διεύθυνσις, σημεῖον (τό).

صَوابٌ — (τὸ) Ὀρθόν, δίκαιον, ἁρμόζον, πρέπον, λογικόν.

صائِب ومُصِيب — (ὁ) Εὔστοχος, ὀρθός, ἀλάνθαστος.

إِصابة — (τὸ) Κροῦσμα, προσβολὴ (ἡ) — Τέρμα (ποδοσφαίρου).

إِسْتِصْواب — 'Επιδοκιμασία (ἡ).

مُصابٌ — (ὁ) Προσβεβλημένος (ὑπὸ ἀσθενείας κ.λ.π.).

مُصابٌ ومُصيبةٌ ج. مَصائِب — 'Ατύχημα, συμφορά.

مُصَوِّب — Σκοπευτὴς (ὁ).

« صوت » صَوَّت ، يُصَوِّت — 'Εψήφισε — 'Εφώναξε, ἐθορύβησε.

صَوْتٌ ج. أَصْوات — (ἡ) Φωνή — Ψῆφος.

تَصْوِيت — Ψήφισις (ἡ).

بِطاقَةُ التَّصْوِيت — Ψηφοδέλτιον (τό).

صَوِر ، يَصْوَر — "Εκλινέ τι, ἔκαμψε.

صَوَّر ، يُصَوِّر — 'Εσχημάτισε — 'Εφωτογράφησε, εἰκόνισε.

صُورٌ — (τὸ) Κέρας, σάλπιγξ (ἡ).

صُورَة ج. صُوَر — (ἡ) Φωτογραφία, εἰκὼν — Μορφή, σχῆμα — 'Αντίγραφον.

صُورِيٌّ — (ὁ) Εἰκονικός, φανταστικός.

تَصَوُّر — Φαντασία (ἡ).

تَصْوِير — Φωτογράφησις (ἡ).

مُصَوَّر — Εἰκονογραφημένος (ὁ)

« صوغ » صَوْغٌ — (ἡ) Διατύπωσις, διαμόρφωσις.

صِيغَة ج. صِيَغ — (ὁ) Τύπος (γρμτ.) — (ἡ) Φωνή, ἔγκλισις.

صَائِغ ج. صاغَة وصُيَّاغ — (ὁ) Χρυσοχόος.

صِياغَة — Χρυσοχοΐκή (ἡ).

مَصاغ — (τὸ) Διαμαντικόν, κόσμημα (χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν).

صُوفٌ ج. أَصْواف — (τὸ) "Εριον (μαλλί).

صُوفِيٌّ — Μάλλινος — Σούφι (μυστικιστὴς μουσουλμᾶνος).

صوفِيَّة — (ὁ) Σουφισμὸς (μυστικιστικὸν σύστημα ἐν τῷ 'Ισλάμ.

صُوفان — (τὸ) "Εναυσμα, ὗσκα (ἡ).

«صول» صَوَّل ، يُصَوِّل — 'Εξεκαθάρισε ἐξέπλυνε.

صُولٌ — 'Ανθυπασπιστὴς (ὁ).

صَوْلَة — (ἡ) 'Οργή, σφοδρότης, δύναμις, ἰσχύς.

صَوْلَجان — Σκῆπτρον (τό).

« صوم » صَوْمٌ وصِيام — Νηστεία (ἡ).

صائم ج. صُوَّام — Νηστεύων (ὁ).

صَوْمَعة ج. صَوامِع — (τὸ) Κελλίον, μοναστήρι, μονή (ἡ).

« صون » صَوْنٌ وصِيانة — (ἡ) Διαφύλαξις, διατήρησις, προστασία.

صِوان ج. أَصْوِنَة — (ἡ) 'Ιματιοθήκη, ἑρμάριον (τό).

صَوَّانَة ج. صَوَّان — Τσακμακόπετρα (ἡ).

صائِن — (ὁ) Προστάτης, φύλαξ.

مَصُونٌ — (ὁ) Διαπεφυλαγμένος, προστατευμένος.

صَوٌّ — (ὁ) Κενός, ἄδειος.

صُوَّة ج. صُوًى وأَصْواء — (τὸ) Σημάδι, ἀνάχωμα.

صَوِيَ ، يَصْوِى وصَوَّى — 'Εξηράνθη, ἐμαράνθη.

صَوِيٌّ وصاوٍ — (ὁ) Ξηρός, ἀπεξηραμμένος.

« صَيب » "Ιδε «صوب»

صِيتٌ Φήμη (ἡ).

« صيح » صَيْحٌ وصِياح (ἡ) Κραυγή — Κράξιμον.

صَيْحَة Κραυγή (ἡ).

صَيَّاح Φωνακλᾶς (ὁ).

صائح (ὁ) Φωνάζων, ἀναφωνῶν.

« صيد » صَيْدٌ وإِصْطِيَاد (ἡ) 'Αλιεία, (ψάρευμα) — (ἡ) Θήρα (κυνήγιον).

صَيْد ومَصِيد (τὸ) Θήραμα (κυνήγι), ἄγρα (ἡ).

صائد وصَيَّاد (ὁ) 'Αλιεὺς (ψαρᾶς) — Κυνηγός.

مِصْيَدة ج. مَصايِد (ἡ) Παγίς (φάκα).

صَيْدَلَة (ἡ) Φαρμακευτική, φαρμακολογία.

صَيْدَلِيّ Φαρμακοποιὸς (ὁ).

صَيْدَلِيَّة Φαρμακεῖον (τό).

« صير » صَيَّر ، يُصَيِّر Κατέστησε.

صِيرَة ج. صِيَر Μάνδρα (ἡ).

مَصِير وصَيْرورَة (τὸ) Τέλος, τέρμα, ἀποτέλεσμα (κατάντημα).

«صيف» صَيْف ج. أَصْياف (τὸ) Θέρος, καλοκαίρι.

تَصْيِيف وإِصْطِياف Παραθερισμὸς (ὁ).

مَصِيف ومُصْطاف Θέρετρον (τό).

صِيوان (ἡ) Σκηνὴ (τέντα).

(الضاد) ض = 800

« ضأل » ضآلَة Μικρότης (ἡ).

ضَئِيل ج. ضُؤَلاء وضِئال (ὁ) Μικρός, ὀλίγος.

ضائم (ضيم) "Αδικος (ὁ).

ضَأْن ج. ضَأْن 'Αρνάκι (τό).

ضاء ، يَضوء (ضوء) 'Εφώτισε, ἔφεξε.

ضاجَع ، يُضاجِع (ضجع) Συνεκοιμήθη, συνουσιάσθη.

ضاحِيَة ج. ضَواحٍ (ضحى) (τὸ) Περίχωρον, προάστειον.

ضادَّ ، يُضادُّ (ضدّ) 'Αντέταξε, ἀντέτεινε.

ضار ، يَضور (ضور) 'Επείνασε.

ضار ، يَضير (ضير) "Εβλαψε.

ضارٌّ ومُضِرٌّ (ضرّ) Βλαβερός, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος.

ضارٍ ج. ضَوارٍ (ضرو) (τὸ) Σαρκοβόρον, (ζῷον).

ضارَع ، يُضارِع (ضرع) 'Ωμοίασε, ἐξωμοιώθη.

ضازَ ، يَضيز (ضيز) 'Ηδίκησε, ἔβλαψε.

ضاع ، يَضيع (ضيع) 'Εχάθη.

ضاف ، يضيف (ضيف) 'Εφιλοξενήθη.

ضافٍ (ضفو) (ὁ) 'Υπερπλήρης, ὑπεραρκετός ἄφθονος.

ضاق ، يَضيق (ضيق) 'Εστένεψε, κατέστη στενός.

ضام ، يَضيم (ضيم) Κατεδυνάστευσε, ἠδίκησε, ἐβίασε.

ضاهى ، يُضاهِي (ضهى) Παρέβαλε, ἀντιπαρέβαλε.

ضبَّ ، يَضِبّ وضَبَّب البابَ 'Εκλείδωσε, ἐμανδάλωσε (πόρταν).

أَضَبَّ ، يُضِبّ اليَوْمُ Κατέστη ὁμιχλώδης (ἡμέρα).

ضَبٌّ ج. ضِباب — Σαῦρα (ἡ).
ضَبَّة ج. ضِباب — (ὁ) Μάνδαλος, σύρτης.
ضَبابة ج. ضَباب — Ὁμίχλη (ἡ).
ضَبَطَ، يَضْبُطُ — Συνέλαβε, συνεκράτησε, περιέστειλε — Ἐτόνισε, (γρμτ.) — Ἐρρύθμισε.
ضَبْط — (ἡ) Σύλληψις, κράτησις· Ρύθμισις, ἀκρίβεια, τονισμός.
ضابِط ج. ضُبّاط — Ἀξιωματικός (ὁ).
ضابِط صَفّ — Ὑπαξιωματικὸς (ὁ).
مَضْبوط — (ὁ) Ἀκριβής, ὀρθός, ρυθμικός.
ضَبُع ج. ضِباع — Ὕαινα (ἡ).
ضَجَّ، يَضِجّ وأَضَجّ — Ἐθορύβησε, ἐβόησε.
ضَجَّة وضَجيج — (ὁ) Θόρυβος, (ἡ) βοή, ὀχλαγωγία.
ضَجِرَ، يَضْجَر وتَضَجَّر — Ἔπληξε, ἠσθάνθη ἀνίαν.
ضَجَر — (ἡ) Πλῆξις, ἀνία, ἐνόχλησις.
ضَجِر ومُتَضَجِّر — (ὁ) Ἠνωχλημένος, ἀνήσυχος.
مُضْجِر ج. مَضاجِر — (ὁ) Ἀνιαρός, πληκτικός.
ضَجَعَ، يَضْجَع واضْطَجَع — Ἐπλάγιασε, κατεκλίθη.
ضُجوع واضْطِجاع — (τὸ) Πλάγιασμα, κατάκλισις (ἡ).
ضَجيع ومُضاجِع — Σύνευνος (ὁ).
مَضْجَع ومُضْطَجَع — (ὁ) Κοιτὼν — Κλίνη (ἡ).
ضَحِكَ، يَضْحَك — Ἐγέλασε.
ضَحِكَ مِنْ وعلى — Ἐνέπαιξε, ἐκορόϊδευσε.
أَضْحَكَ، يُضْحِك — Ἔκαμέ τινα νὰ γελάσῃ.

ضِحْك وضَحْكَة — (ὁ) Γέλως κν. γέλοιο.
أُضْحُكَة وأُضْحوكَة — Ἀστεῖον (τό).
ضاحِك — (ὁ) Γελαστός, γελῶν.
مُضْحِك — (ὁ) Γελωτοποιός, κωμικός — Γελοῖος.
ضَحْل ج. أَضْحال وضِحال — (ὁ) Ἀβαθής, ρηχός.
ضَحِيَ، يَضْحَى وضَحا — Ἐφάνη.
ضَحَّى، يُضَحّي — Ἐθυσίασε, ἔθυσε.
أَضْحَى، يُضْحي — Ἐφανέρωσε, ἀπεκάλυψε.
أَضْحَى يَفْعَل — Ἤρχισε νὰ πράττῃ.
ضَحاء وضُحًى وضَحْوَة — Τὸ μεταξὺ 8 — 10 π.μ. χρονικὸν διάστημα.
ضَحِيَّة ج. ضَحايا — Θῦμα (τό).
أَضْحاة ج. أَضْحَى — (ἡ) Θυσιαζομένη ἀμνάς.
يَوْمُ الأَضْحَى — Ἡμέρα τῶν θυσιῶν (Κουρμπὰν Μπαϊράμ)
ضَخَّ، يَضُخّ — Ἐψέκασε, ἐρράντισε.
مِضَخَّة — Ἀντλία (ἡ).
ضَخُمَ، يَضْخُم — Ὠγκώθη.
ضَخْم ج. ضِخام — (ὁ) Ὀγκώδης, πελώριος.
ضَخامَة — (ἡ) Χονδρότης, παχυσαρκία.
تَضَخُّم — Πληθωρισμὸς (ὁ).
ضَدَّ، يَضُدّ — Ὑπερτέρησέ τινος.
تَضادَّ، يَتَضادّ — Διεφώνησε, ἀντετέθη, ἐναντιώθη.

ضدّ (ج. أضداد) ومُضادّ 'Αντίθετος, ἐναντίος, ἀντίπαλος.

ضِدّ فُلان Κατά, ἐναντίον τινός.

تَضادّ ومُضادّة (ἡ) 'Εναντιότης, ἀντίθεσις.

ضَرَبَ ، يَضْرِب 'Εκτύπησε, ἔδειρε — 'Επολλαπλασίασε.

ضَرَبَ النُّقودَ Έκοψε νομίσματα.

ضَرَبَ مَثَلاً Έφερε παράδειγμα.

ضَرَبَ الخَيْمَة Έστησε σκηνήν, κατεσκήνωσε.

ضَرَبَ الآلَةَ الموسيقيّة Έπαιξε μουσ. ὄργανον.

ضَرَبَ في الأرْض 'Εταξίδευσε.

ضرب عَنْهُ صَفْحاً Παρεῖδε, παρεσιώπησε.

ضارَبَ ، يُضارِب 'Εκερδοσκόπησε.

أضْرَبَ ، يُضْرِبُ عَنْ 'Απήργησε, ἔκαμεν ἀπεργίαν.

إنْضَرَبَ ، يَنْضَرِب 'Εκτυπήθη, ἐδάρη.

ضَرْبٌ ج. ضُروب (τὸ) Εἶδος, σχῆμα.

ضَرْبٌ (τὸ) Κτύπημα – Κόψιμον (νομίσμ.) — Πολλαπλασιασμός.

ضَرْبَة (τὸ) Πλῆγμα, κτύπος (ὁ).

ضارِب (ὁ) Κτυπῶν, πλήττων — Πολλαπλασιαστής (ὁ).

ضارِب إلى (ὁ) Κλίνων πρὸς (τὸ κόκκινο κ.λ.π.).

ضَريبَة ج. ضَرائِب Φόρος (ὁ).

ضَريبَة تَصاعُدِيَّة (ὁ) Φόρος προοδευτικός.

إضْراب ج. إضْرابات 'Απεργία (ἡ).

إضْطِراب (ἡ) Ταραχή, ἀνησυχία.

تَضارُب (ἡ) 'Αντίφασις, σύγκρουσις.

مِضْرَب ج. مَضارِب (τὸ) Πλῆκτρον (ρακέττα) — Κατασκήνωσις (τόπος).

مُضْرِب 'Απεργὸς (ὁ).

مَضْروب (ὁ) Πληγείς, κτυπηθείς — Πολλαπλασιαστέος (ἀριθ).

مَضْروب فيه Πολλαπλασιαστής (ὁ)

مُضارِب Κερδοσκόπος (ὁ).

مُضارَبَة Κερδοσκοπία (ἡ).

مُضْطَرِب 'Ανήσυχος, ταραγμένος.

مُتَضارِب 'Αλληλοσυγκρουόμενος (ὁ).

ضَرَّجَ ، يُضَرِّجُ وضَرَّجَ بِدَمٍ Αἱμάτωσε ἔβαψε δι' αἵματος.

ضَرَحَ ، يَضْرَح Ώρυξε τάφον.

ضَريح ج. ضَرائِح وأضرحه Τάφος (ὁ).

ضَرَّ ، يَضُرّ وأضَرَّ بِ Έβλαψε.

تَضَرَّر ، يَتَضَرَّر 'Εβλάβη.

ضُرّ وضَرَر ج. أضْرار Βλάβη (ἡ).

ضَرَّة ج. ضَرائِر 'Ονομασία μιᾶς τῶν συζύγων (κατὰ τὴν πολυγαμίαν).

ضَرّاء (ἡ) Δυστυχία, κακοτυχία.

ضَرورَة (ἡ) 'Ανάγκη, χρεία.

ضَروريّ (ὁ) 'Απαραίτητος, ἐπείγων, ἀναγκαῖος.

ضَروريّات (τὰ) Χρειώδη, ἀπαραίτητα.

ضَرِيرٌ ج. أَضِرَّاء — Τυφλὸς (ὁ).

ضارٌّ ومُضِرٌّ — (ὁ) Βλαβερός, ἐπιβλαβής.

إضْطِرارٌ — (ἡ) Ἐπείγουσα ἀνάγκη — Ἐξαναγκασμός, βία.

مَضَرَّة — (ἡ) Βλάβη, ζημία.

مُضْطَرٌّ — (ὁ) Ἠναγκασμένος, ὑποχρεωμένος.

ضَرَسَ، يضْرِس — Ἐδάγκασε.

ضِرْس ج. أضْراس — (ὁ) Τραπεζίτης (δόντι).

ضِرْسُ العَقْل — (ὁ) Φρονιμίτης (δόντι).

ضَرَطَ، يَضْرِط — Ἔκλασε.

ضُراط — Πορδὴ (ἡ).

ضَرِعَ، يضْرَع وتَضَرَّعَ إلى — Ἱκέτευσε, παρεκάλεσε, ἐδεήθη.

ضَرْعٌ ج. ضُروع — Μαστὸς (ὁ).

ضِرْع ومُضارِع — (ὁ) Ὅμοιος, παρόμοιος.

تَضَرُّع — (ἡ) Ἱκεσία, παράκλησις.

مُضارِع — (ὁ) Ἐνεστὼς (γρμτ.).

مُضارَعَة — Ὁμοιότης (ἡ).

ضِرْغام — Λέων (ὁ).

ضَرِمَ، يَضْرَم وإضْطَرَمَ وتَضَرَّمَ — Ἐφλέγη, ἐκάη, ἐπυρπολήθη.

أضْرَمَ، يُضْرِم وضَرَّمَ — Ἐπυρπόλησε, ἥναψε (πῦρ).

إضْرام وإضْطِرام — (ἡ) Πυρπόλησις, ἀνάφλεξις.

مُضْطَرِم — Ἀνημμένος, φλογισμένος.

ضِرْوٌ — (ὁ) Κυνηγετικὸς κύων.

ضِعَة (وضع) — (ἡ) Ταπείνωσις, χαμέρπεια.

ضَعْضَعَ، يُضَعْضِع — Ἐρείπωσε, κατηδάφισε.

ضَعُفَ يضْعُف — Ἐξησθένησε, ἐξηντλήθη, ἀδυνάτισε.

ضَعَّفَ، يضَعِّف وضاعَف وأضْعَف — Ἐδιπλασίασε.

أضْعَفَ، يُضْعِف — Ἐξησθένισέ τινα, ἐξήντλησε.

تَضاعَف، يتَضاعَف — Ἐδιπλασιάσθη.

ضُعْفٌ — (ἡ) Ἀδυναμία, ἐξασθένησις ἐξάντλησις.

ضِعْفٌ (ج. أضْعاف) — Διπλάσιον (τό).

ضَعيف ج. ضُعَفاء — (ὁ) Ἀδύνατος, ἀσθενικός.

تضْعيف وإضْعاف — Διπλασιασμός (ὁ).

مُضاعَف ومُضَعَّف — (ὁ) Διπλοῦς, διπλάσιος.

مُضاعَفات المَرَض — (αἱ) Ἐπιπλοκαὶ ἀσθενείας.

ضَغَثَ، يَضْغَث — Ἀνεκάτωσε, περιέπλεξε (ἐμπέρδευσε).

أضْغاث أحلام — Συγκεχυμένα ἢ ἀσυνάρτητα ὄνειρα.

ضَغَطَ، يَضْغَط — Ἐπίεσε, συνεπίεσε.

إنْضَغَطَ، ينْضَغِط — Ἐπιέσθη, συνεπιέσθη.

ضَغْط وإنضِغاط — (ἡ) Πίεσις, συμπίεσις.

إنْضِغاطيّ — (τὸ) Συμπιεστὸν (φυσική).

ضاغوط — (ὁ) Ἐφιάλτης (τρομακτικὸν ὄνειρον).

ضَغَمَ، يضْغَم — Ἐδάγκασε.

ضَغِنَ، يضْغَن على — Ἐμίσησε, ἐχθρεύθη.
ضِغْن وضَغينة ج. ضَغائن — (τό) Μῖσος κακεντρέχεια (ἡ).
ضَغِنٌ — (ὁ) Κακεντρεχής, κακόβουλος.
ضِفَّة — Ὄχθη (ἡ).
ضِفْدَع ج. ضَفادِع — Βάτραχος (ὁ).
ضَفَرَ، يَضْفِر وضفر — Ἔπλεξε (ἔκαμε πλεξίδας.
تَضافَرَ، يتضافَر على — Συνειργάσθη.
ضَفْر وتَضْفير — Πλέξιμον (τό).
ضَفيرة ج. ضَفائر — (ὁ) Πλόκαμος (πλεξίδα).
ضفو، ضَفا، يضْفو — Ὑπερεπληρώθη, ἐξεχείλισε — Ἐδόθη ἀφθόνως.
ضَفْوَة العَيْش — Ἀφθονία ἀγαθῶν, ἄνετος ζωή.
ضَلُعَ، يضْلُع — Κατέστη ρωμαλέος, εὔρωστος, ἰσχυρός.
ضَلَعَ، يضْلَع — Ἔκλινε, ἐκάμφθη — Ἠδίκησε.
تَضَلَّعَ، يتضَلَّع — Κατέστη εὐρυμαθής, πολυμαθής.
ضِلْع ج. ضُلوع وأضْلاع — Πλευρά (ἡ).
ضَليع ج. ضُلْع — Ρωμαλέος, εὔρωστος.
تَضَلُّع — (ἡ) Πολυμάθεια, εὐρυμάθεια.
مُضَلَّع — (ὁ) Πολύπλευρος — Πολύπτυχος.
مُتَضَلِّع — (ὁ) Πολυμαθής, εὐρυμαθής
ضَلَّ، يَضِلُّ — Περιεπλανήθη, παρεπλανήθη, ἐχάθη, ἀπωλέσθη.

ضَلَّلَ، يُضَلِّل وأضَلَّ — Περιεπλάνησε, παρεπλάνησε, ἀπεπλάνησε.
ضَلال وضَلالة — (ἡ) Πλάνη, ἀπάτη — Ἀπώλεια.
ضالٌّ — (ὁ) Περιπλανώμενος, ἠπατημένος, πλάνης, ἀπολωλώς.
تَضْليل — Ἀποπλάνησις (ἡ).
ضمحل، إضْمَحَلَّ، يَضْمَحِلُّ — Ἐξηφανίσθη, ἐξέλιπε, παρήκμασε, παρῆλθε.
ضَمَدَ، يضْمِد وضَمَّد — Ἐπέδεσε (ἐπίδεσμον).
ضِماد وضِمادة — Ἐπίδεσμος (ὁ).
تضْميد — Ἐπίδεσις (ἡ).
ضَمَرَ، يضْمُر — Κατέστη ἀτροφικός, ἰσχνός.
أضْمَرَ، يُضْمِر — Ἔκρυψε, ἀπέκρυψε — Ὑπενόησε.
ضُمْر وضُمور — (ἡ) Ἀτροφία, ἰσχνότης
ضامِر ج. ضُمَّر — (ὁ) Ἀτροφικός, ἰσχνός
ضَمير ج. ضَمائر — (ἡ) Συνείδησις — Ἀντωνυμία (γρμτ.).
إضْمار — (ἡ) Ὑπονόησις, ὑπονοούμενα.
مُضْمَر — Ὑπονοούμενος, κεκρυμμένος.
مِضْمار السَّبَق — Ἱπποδρόμιον (τό).
ضَمَّ، يضُمُّ إلى — Προσήρτησε, προσέθεσε
إنْضَمَّ، ينْضَمّ — Προσηρτήθη, προσεχώρησε, προσετέθη εἴς τι.
تَضامَّ، يتَضامّ — Συνηνώθη, συνησπίσθη, ἑνοποιήθη.
ضَمّ — (ἡ) Προσάρτησις, προσθήκη, ἄθροισις.
ضَمَّة وضَمّ — (ἡ) Ντάμμα (ـُ) φωνητικόν σημεῖον,

إنضمام — Προσχώρησις (ἡ).

ضَمِنَ ، يَضْمَنُ — Ἐγγυήθη τι, ἐξησφάλισε, ἠσφάλισε.

ضَمَّنَ ، يُضَمِّنُ — Ἐνέκλεισε, κατεχώρισε, πανενέβαλε.

ضِمْن — Ἐντὸς — Μεταξύ.

ضَمان — (ἡ) Ἐγγύησις, ἀσφάλεια, ἐξασφάλισις.

الضَّمان الجماعي — (ἡ) Συλλογικὴ Ἀσφάλεια.

ضامِن وضَمين — Ἐγγυητὴς (ὁ)

تَضامُن — Ἀλληλεγγύη (ἡ).

مَضْمون ج. مَضامِين — (τὸ) Περιεχόμενον, ἔννοια (ἡ) — Ἠγγυημένος, ἀσφαλής.

مُتَضامِن — Ἀλληλέγγυος (ὁ).

ضَنْك — (ἡ) Στενοχωρία, στενόχωρος κατάστασις.

ضَنَّ ، يَضَنُّ — Κατέστη φιλάργυρος (ἐτσιγκουνεύθη).

ضِنّ — (ἡ) Φιλαργυρία (τσιγκουνιά).

ضَنين — (ὁ) Φιλάργυρος, (τσιγκούνης).

ضَنِيَ ، يَضْنَى — Κατέστη ἀσθενικός, φιλάσθενος.

أَضْنَى ، يُضْنِي — Ἐξήντλησε, ἐξησθένησε, ἔφθειρεν (ἀσθένεια).

ضَنًى — (ἡ) Νόσος, ἐξασθένησις, ἐξάντλησις, ἀτονία.

ضَنٍ و مُضْنٍ — (ὁ) Ἀσθενικός, νοσηρός, ἄτονος.

ضَهَدَ ، يَضْهَدُ وأَضْهَدَ — Κατεδίωξε, κατέτρεξε, κατεδυνάστευσε.

إضْطِهاد — Διωγμὸς (ὁ).

مُضْطَهِد — Διώκτης (ὁ).

مُضْطَهَد — (ὁ) Διωγμένος, καταδυναστευμένος.

ضَهِيَ ، يَضْهَى — Κατέστη στεῖρα (γυνή, γῆ).

ضَهِيّ و مُضاهٍ — (ὁ) Ὅμοιος, παρόμοιος, ἀνάλογος.

ضَهْياء — (ἡ) Στεῖρα (γυνή, γῆ).

مُضاهاة — (ἡ) Ὁμοιότης, ἀναλογία ἀντιπαραβολή.

ضَوْء وضِياء ج. أضْواء — Φῶς (τό).

إضاءة — (ὁ) Φωτισμός, φωταγώγησις (ἡ).

مُضِيء — (ὁ) Φωτισμένος, φωταγωγημένος.

» ضور ، ضَوْر — (ὁ) Λιμός, πεῖνα (ἡ).

تَضَوُّر — (ὁ) Σφαδασμὸς (ἐκ πείνης ἢ κακοποιήσεως).

ضَوْضَى وضَوْضاء — (ὁ, Θόρυβος, ὀχλαγωγία (ἡ).

» ضوع ، ضَوْع وتَضَوُّع — Διάχυσις ἢ διασκόρπισις (εὐωδίας).

ضَيْر — Βλάβη (ἡ).

ضَيْز — (ὁ) Ἄδικος, παράνομος.

قِسْمَة ضِيزَى — Μερισμὸς ἄδικος.

» ضيع ، أضاع ، يُضيع وضَيَّع — Ἔχασε, ἀπώλεσε.

ضَيْع وضَياع — (τὸ) Χάσιμον, ἀπώλεια (ἡ).

ضَيْعَة ج. ضِيَع وضِياع — (τὸ) Κτῆμα ἀγροικία (ἡ) — Ἐπάγγελμα.

ضائِع ج. ضُيَّع — (ὁ) Χαμένος, ἀπολωλώς.

» ضيف ، أضاف ، يُضيف وضَيَّف — Ἐφιλοξένησε.

أضاف إلى — Προσέθεσε, προσήρτησε.

ضَيْفٌ ج. أَضياف وضُيوف — (ὁ) Φιλοξενούμενος, ἐπισκέπτης, ξένος

ضِيافَة — Φιλοξενία (ἡ).

إضافَة — (ἡ) Προσθήκη, πρόσθεσις, προσάρτησις.

إضافيّ — Πρόσθετος, ἐπιπρόσθετος.

مُضاف — (ὁ) Προσηρτημένος—Κτῆμα ἢ προσάρτημα (γρμτ.).

مُضاف إليهِ — Ἡ Γενικὴ κτητικὴ (γρμτ)

مُضيف — Φιλοξενῶν (ὁ).

مَضيف ومَضيفَة — Ξενὼν (ὁ).

مِضْياف — Φιλόξενος.

« ضيق » ضَيَّق، يُضَيِّق وأضاق — Ἐστένευσε.

ضايَق، يُضايِق — Ἐστενοχώρησε, ἠνώχλησε, κατεπίεσε.

تَضَيَّق، يَتَضَيَّق وضاق — Ἐστένευσε, κατέστη στενός.

تَضايَق، يَتَضايَق — Ἐστενοχωρήθη, ἠνωχλήθη.

ضِيقٌ — (ἡ) Στενοχωρία—Στενότης.

ضِيقَة — (ἡ) Στενόχωρος κατάστασις, πτωχεία.

ضَيِّق — (ὁ) Στενὸς—Στενόχωρος.

تَضْيِيق — (ἡ) Στένευσις (στένεμα).

مَضيق ج. مَضايِق — (ὁ) Πορθμός, στενὸν (τό)

مُضايِق — (ὁ) Ἐνοχλητικός, στενόχωρος.

مُضايَقَة — (ἡ) Ἐνόχλησις, καταπίεσις.

« ضيم » ضَيْمٌ ج. ضُيوم — (ἡ) Ἀδικία, κατάθλιψις.

مَضيم ومُسْتَضام — (ὁ) Ἠδικημένος, καταδυναστευμένος.

(الطاء) ط = 9

طَأْطَأَ، يُطَأْطِئ — Ἔκυψε (κεφαλὴν κ.λ.π.).

طَأْمَن، يُطَأْمِن (طمن) — Ἔκυψε, ἔκλινε.

طائِرٌ ج. طُيور — Πτηνὸν (τό).

طائِشٌ (طيش) — (ὁ) Ἀπερίσκεπτος, ἐπιπόλαιος, ἀδέσποτος

طائِع وطَيِّع — Πειθήνιος (ὁ).

طائِف وطَيْف — (ὁ) Βρυκόλακας, φάντασμα (τό), ὀπτασία.

طائِفَة ج. طوائِف (طوف) — (ἡ) Κοινότης, ὁμὰς — Αἵρεσις.

طائِل (طول) — (ἡ) Ὠφέλεια, πλεονέκτημα.

طابَ، يَطيب (طيب) — Κατέστη καλός, χρηστός.

طابَة — Οἶνος (ὁ).

طابَق، يُطابِق (طبق) — Συνεφώνησε, προσηρμόσθη, ἐταίριασε.

طابورٌ ج. طَوابير — Φάλαγξ (ἡ).

الطابورُ الخامِس — Ἡ 5η Φάλαγξ.

طابِيَة — Φρούριον (τό).

طاجِنٌ ج. طَواجِن (طجن) — Τηγάνιον (τό)

طاجِنَة ج. طواجِن — Μυλόδους (τραπεζίτης).

طاحَ، يَطوح ويَطيح (طوح) — Κατεστράφη.

طارَ، يَطير (طير) — Ἐπέταξε (πτηνὸν κ.λ.π.).

طاسٌ ج. طاسات (طوس) — Κύπελλον (τό).

طاشَ ، يَطيش (طيش) Κατέστη ἀπερίσκεπτος, ἐπιπόλαιος, ἀδέσποτος.

طاشَ عنْ 'Ηστόχησε (βέλος).

طاعَ ، يَطوع وأطاعَ 'Υπήκουσε, ἐπειθάρχησε.

طاعَة وإطاعة (ἡ) 'Υπακοή, πειθαρχία, εὐπείθεια.

طاغٍ وطاغِيَة ج . طُغاةٌ (طغو) (ὁ) Τύραννος.

طافَ ، يَطوف (طوف) Περιῆλθε, περιεπόλησε, περιηγήθη, περιώδευσε.

طافَ ، يَطيف (طيف) Εἶδε κατ' ὄναρ, ὡραματίσθη.

طاقَ ، يَطوق (طوق) 'Υπέφερε, ὑπεβάστασε, ἄνθεξε, ἠνέχθη.

طاق وأطاق على Κατώρθωσε, ἠδυνήθη ἠμπόρεσε.

طاقٌ ج . طاقات (ἡ) 'Αψὶς (καμάρα), στοά

طاقَة (ἡ) 'Ικανότης, δύναμις — 'Ανθοδέσμη, δέσμη.

الطّاقة الذَّرِّيَّة 'Η ἀτομικὴ ἐνέργεια.

طال ، يَطول وإسْتَطال (طول) 'Εμηκύνθη, ἐμακρύνθη.

طالما 'Εφ' ὅσον.

طامٍ (ὁ) Πλημμυρισμένος, ἐκχειλισμένος.

طاهِرٌ ج . أطْهار (طهر) (ὁ) 'Αγνός, καθαρός.

طاهٍ ج . طُهاة (طهو) Μάγειρος (ὁ).

طاوٍ وطَيّان (طوى) Πεινασμένος (ὁ)

طَبَّ ، يَطُبّ وطَبَّب 'Εθεράπευσε, ἰάτρευσε.

طُبٌّ (ἡ) Θεραπεία, ἰατρεία, ἴασις.

عِلْمُ الطِّبِّ (ἡ) 'Ιατρικὴ ἐπιστήμη.

طِبِّيّ (ὁ) 'Ιατρικός, ἰαματικός.

طَبيبٌ ج . أطِبّاء 'Ιατρὸς (ὁ).

طَبيبٌ شَرْعي 'Ιατροδικαστής (ὁ).

مُتَطَبِّب (ὁ) Προσποιούμενος τὸν ἰατρόν.

طَبَخَ ، يَطْبُخ 'Εμαγείρευσε, ἔψησε (φαγητόν).

طَبْخ (τὸ) Μαγείρευμα, ψήσιμον.

طَبّاخ Μάγειρος (ὁ).

طِباخَة (ἡ) Μαγειρικὴ τέχνη.

طَبيخ (τὸ) Μαγειρευμένον φαγητόν.

مَطْبَخ ج . مَطابِخ (τὸ) Μαγειρεῖον (κουζίνα).

طَبَر (ὁ) Πέλεκυς (ὅπλον).

طَبَعَ ، يَطْبَع 'Ετύπωσε, ἐξετύπωσε (βιβλίον κ.λ.π.).

طَبَّع ، يُطَبِّع 'Εγύμνασε, ἐδάμασε (ζῷον).

إنطَبَع ، ينْطَبِع وطُبِع 'Ετυπώθη, ἐξετυπώθη

تَطَبَّع ، يَتَطَبَّع Προσέλαβε τὰ αὐτὰ φυσικά.

طَبْعٌ ج . طِباع (τὸ) Φυσικόν, φύσις, χαρακτήρ.

طَبْعٌ وطِباعَة (ἡ) 'Εκτύπωσις, τυπογραφία, τύπωμα (τό).

فَنُّ الطِّباعَة 'Η Τυπογραφία (τέχνη).

طَبْعَة (ἡ) "Εκδοσις (βιβλίου).

طَبيعَة ج . طَبائِع Φύσις (ἡ).

عِلْمُ الطَّبيعَة والطَّبيعِيّات (ἡ) Φυσικὴ ἐπιστήμη.

طَبيعِيّ — Φυσικός (ὁ).
طابِع — (ὁ) Τυπογράφος, ἐκδότης.
طابِع البَريد ج. طَوابِع — Γραμματόσημον (τό).
مَطْبَع ومَطْبَعَة — Τυπογραφεῖον (τό).
مِطْبَعة ج. مَطابِع — (ἡ) Τυπογραφική μηχανή.
مَطْبوع ج. مَطْبوعات — (ὁ) Ἔντυπος — Ἔντυπον (τό).
طَبَّق، يُطَبِّق — Ἐφήρμοσε.
أطْبَق، يُطْبِق — Ἐκάλυψε — Ἔκλεισε — Ἐδίπλωσε.
أطْبَق على — Συνεφώνησε, συνεμορφώθη.
إنطبَق، يَنْطَبِق وتَطَبَّق — Ἐκολλήθη, ἐκλείσθη, ἐδιπλώθη, ἐφηρμόσθη.
طَبَق ج. أطْباق — (τὸ) Πινάκιον (πιάτο) — Κάλυμμα, σκέπασμα.
طِبْق ومُطابِق — (ὁ) Σύμφωνος πρός τι.
طِبْقاً لِـ — Συμφώνως πρός.
طِبْقُ الأصل — Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
طَبَقَة ج. طَبقات — Στρῶμα (τό).
عِلْمُ طبقات الأرض — Γεωλογία (ἡ).
طابِق وطَبَقة — (τὸ) Πάτωμα, ὄροφος (ὁ).
تَطْبيق — Ἐφαρμογή (ἡ).
مطابَقة — (ἡ) Συμφωνία, προσαρμογή.
مُطْبِق — (ὁ) Περικλείων, περιέχων.
سُكوت مُطْبِق — Ἄκρα σιγή.
طَبَل، يَطْبُل وطَبَّل — Ἐτυμπάνισε.

طَبْل ج. طُبول وطَبْلة — Τύμπανον (τό).
طَبْلَة الأُذُن — (τὸ) Τύμπανον τοῦ ὠτός.
طَبّال — Τυμπανιστὴς (ὁ).
طَجَن، يَطْجُن — Ἐτηγάνισε.
طحل، طِحال ج. طُحُل — Σπλὴν (ὁ).
طُحْلُب — (τὸ) Βρύον (φυτόν).
طَحَن، يَطْحَن — Ἤλεσε κν. ἄλεσε.
طِحْن وطَحين — Ἄλευρον (τό).
طَحّان — (ὁ) Μυλωθρός, μυλωνᾶς.
طاحِنَة ج. طواحِن — (ὁ) Μυλόδους (τραπεζίτης).
طاحون وطاحونة ومَطْحَنة — (ὁ) Μύλος, ἀλευρόμυλος
طَرَأ، يَطْرَأ — Ἐπῆλθε, συνέβη.
أطْرَأ، يُطْرِئ — Ἐνεκωμίασε, ἐπήνεσε.
طارِئ ج. طُرّاء — (ὁ) Ξένος—Τυχαῖος, ἐξαφνικός, ἀπρόοπτος.
طارِئة ج. طَوارِئ وطارِئات — (ἡ) Συμφορά, ἀπροσδόκητον, ἀπρόοπτον.
في حالة الطَّوارِئ — Ἐν ἐπιφυλακῇ.
إطْراء — (τὸ) Ἐγκώμιον, ὑπερβολή (ἡ).
طَرِب، يَطْرَب — Ἐτέρφθη, ηὐφράνθη, ἠγαλλίασε.
طَرَّب، يطَرِّب وأطْرَب — Ἐτραγούδισε
أطْرَب، يُطْرِب وطَرَّب — Ἔτερψε, ηὔφρανε.
طَرَب — (ἡ) Τέρψις, ἀγαλλίασις.

مُطْرِب — (ὁ) Τραγουδιστής, ἀοιδὸς — (ὁ) Τέρπων.

طَرَحَ ، يَطْرَحُ — Ἔρριψε — Ἀφῄρεσε (ἀριθμτ.).

طارَحَ ، يُطارِحُ — Συνδιελέχθη, ὑπέβαλεν ἐρωτήσεις.

طَرْحٌ — (ἡ) Ἀφαίρεσις (ἀριθμτ.) — Ρίψιμον (τό).

طَرِيحٌ (ج. طَرْحَى) ومَطْرُوح — Κατάκοιτος (ὁ).

طَرِيحُ الفِراش — Κλινήρης (ὁ).

مَطْرُوح — (ὁ) Ἀφαιρετέος (ἀριθμ.). — Κατάκοιτος (ὁ).

مَطْرُوح مِنْهُ — (ὁ) Ἀφαιρέτης (ἀριθ.)

مُطارَحة — Συνδιάλεξις, συνδιάσκεψις.

طَرَدَ ، يَطْرُدُ — Ἀπέβαλε, ἐξεδίωξε, ἀπέπεμψε.

طارَدَ ، يُطارِدُ — Κατεδίωξε.

طَرْدٌ — (ἡ) Ἀποβολή, ἀποπομπή, ἐκδίωξις.

طَرْدٌ ج. طُرُود — (τὸ) Δέμα (ταχυδρομείου κ.λ.π.).

طَرّاد ج. طَرّادات — (τὸ) Καταδρομικόν, καταδιωκτικόν.

طَرِيدٌ ومَطْرُود — (ὁ) Ἀποβεβλημένος, ἐκδιωγμένος, ἐξόριστος, φυγόδικος.

إطِّراد — (ἡ) Ἀλληλεπαλληλία, συνέχεια.

مُطَّرِد — (ὁ) Γενικός (κανὼν κ.λ.π.) — Ἀλληλεπάλληλος, συνεχής.

مُطارَدة — Καταδίωξις (ἡ).

طَرَّ ، يَطُرُّ — Ἠκόνισε — Ἐβλάστησε, ἐφύτρωσε.

طَرٌّ — (ἡ) Σχισμή, σχίσιμον (τό).

طُرًّا — Ὅλοι γενικῶς.

طُرَّة ج. طُرَر — (τὸ) Ἄκρον, χεῖλος — (ὁ) Κροσσὸς (φράντζα)

طَرَّزَ ، يُطَرِّزُ — Ἐκέντησε (ὕφασμα).

طِرْز وطِراز — (ὁ) Τύπος, συρμός (τὸ) σχέδιον, σχῆμα, εἶδος

آخِر طِراز — Τελευταίου τύπου ἢ συρμοῦ.

تَطْرِيز — Κέντημα (τό).

طَرّاز ومُطَرِّز — Κεντητής (ὁ).

مُطَرَّز — (ὁ) Κεντητός, κεντημένος.

طِرْسٌ ج. أطْراس — Σελίς (ἡ).

طَرِشَ ، يَطْرَشُ — Κατέστη κωφὸς, κν. ἐκούφανε.

طَرَشٌ — (ἡ) Κωφότης κν. κουφαμάρα.

طَرَفَ ، يَطْرِفُ بعَيْنِهِ — Ἀνοιγόκλεισεν (ὀφθαλμόν).

طَرَفَ بَصَرَهُ — Ἐκάμμυσεν ἢ ἡμιέκλεισεν ὀφθαλμόν.

طَرَفَ عَيْنَهُ — Ἐπλήγωσεν ἢ ἠρέθισεν ὀφθαλμόν.

تَطَرَّفَ ، يَتَطَرَّفُ — Κατέστη τῶν ἄκρων ἐκκεντρικός.

طَرَفٌ ج. أطْراف — (τὸ) Ἄκρον, μέρος.

مِنْ طَرَف — Ἐκ μέρους.

طَرْفٌ — Ὀφθαλμὸς (ὁ).

طَرْف وطَرْفة — (ἡ) Ριπὴ (ὀφθαλμοῦ), βλέμμα (ματιά).

في طَرْفَةِ عَيْن — Ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ

طَرْفاءُ — (ἡ) Ταμάριξ (φυτόν).

طَرِيف وطارِف ج. طُرُف — (ὁ) Νεωστὶ κτηθείς, νεοκεκτημένος.

تَطَرُّف (ἡ) Ἀκρότης, ἐκκεντρικότης ὑπερβολή.

مُتَطَرِّف (ὁ) Ἐκκεντρικός, ὁ τῶν ἄκρων, ῥιζοσπαστικός.

طَرَقَ ، يَطْرُقُ Ἐσφυροκόπησε, ἐσφυρηλάτησε — Ἔκρουσε

أَطْرَقَ ، يُطْرِقُ Ἐσιώπησε, ἀπεστομώθη.

طَرْق (τὸ) Σφυροκόπημα, κτύπημα, κροῦσις (ἡ).

طَرْقَة وطَرْق (ἡ) Φορὰ — (ἡ) Κροῦσις, κτύπος.

طَرْقَة وطِرْق ج. طُرَق Παγίς (ἡ)

طارِق (ὁ) Κρούων — Νυκτερινὸς ἐπισκέπτης — Αὐγερινὸς (ἄστρ.).

طارِقَة ج. طَوارِق Συμφορὰ (ἡ).

طَرِيق ج. طُرُق (ἡ) Ὁδός, δρόμος (ὁ).

طَرِيقَة ج. طَرائِق (ἡ) Μέθοδος, τρόπος (ὁ), σύστημα (τό).

مِطْرَقَة ومِطْرَق ج. مَطارِق (ἡ) Σφῦρα (σφυρί).

مَطْرُوق (ὁ) Σφυροκοπημένος, κτυπητὸς — Πολυσύχναστος (δρόμος).

طَرُوَ ، يَطْرُو وطَرِيَ يَطْرَى Κατέστη νωπός, μαλακός, ἁπαλός.

طَرَّى ، يُطَرِّي Κατέστησε ἁπαλόν, μαλακόν, νωπόν.

طَرِيّ (ὁ) Ἁπαλός, μαλακός, νωπός, δροσερός.

طَراوَة (ἡ) Δροσερότης, μαλακότης.

إِطْراء (τὸ) Ἐγκώμιον, ἔπαινος (ὁ).

طَعِمَ ، يَطْعَمُ وتَطَعَّمَ Ἐγεύθη, ἔφαγε.

طَعَّمَ ، يُطَعِّمُ Ἐνεβολίασε (ἐμπόλιασε.

أَطْعَمَ ، يُطْعِمُ Ἔθρεψε (ἐτάϊσε).

طَعْم (ἡ) Γεῦσις, οὐσία.

طُعْم Δέλεαρ κν. δόλωμα — Λόμφη (δαμαλίς), μπόλι.

طَعام (τὸ) Φαγητόν, τροφὴ (ἡ).

تَطْعِيم (ὁ) Ἐμβολιασμός, δαμαλισμός.

مَطْعَم Ἑστιατόριον (τό).

مُطْعِم (ὁ) Ἑστιῶν κν. ὁ ταΐζων, τρέφων (ὁ).

طَعَنَ ، يَطْعُنُ Ἔπληξε διὰ ξίφους — Ἐμαχαίρωσε.

طعن في Ἐδυσφήμισε, ἐκακολόγησε, προσέβαλε (κῦρος).

طَعْن (ἡ) Δυσφήμισις — Μαχαίρωσις.

طاعِن (ὁ) Γέρων, γηραλέος — (ὁ) Μαχαιρώνων.

طاعون ج. طواعين Πανώλης (ἡ).

طُغْراء ج. طُغْراءات Μονόγραμμα (τό).

طُغْمَة Ὅμιλος (ὁ).

طَغام Ὄχλος (ὁ).

« طغو » طَغا ، يطْغو وطَغِيَ ، يَطْغَى

Ἐπλημμύρισε — Ὑπερέβη (ὅρια) — Ἐτυράννησε.

طُغْيان (ἡ) Τυραννία — Πλήμμυρα.

طاغوت ج. طَواغيت (ὁ) Πειρασμός, κακὸν πνεῦμα.

طَفِيءَ ، يَطْفَأُ وإِنْطَفأَ Ἐσβέσθη κν. ἔσβησε (φωτιά, φῶς).

أَطْفَأَ ، يُطْفِيءُ Ἔσβησε (φωτιάν, φῶς).

إِطْفاء Σβήσιμον (τό).

مِطْفَأَة الحرائق Πυροσβεστική (ἡ).

رَجلُ المَطافي Πυροσβέστης (ὁ).

طَفَحَ ، يطْفَح 'Εξεχείλισε, ὑπερεπληρώθη (δοχεῖον).

طَفْح (ἡ) 'Εκχείλισις-'Εξάνθημα (τό)

طافِح وطَفْحان (ὁ) 'Εκχειλισμένος, ὑπερπλήρης.

طَفَر ، يطْفِر 'Επήδησε.

طَفْرَة Πήδημα (τό).

طَفَّفَ ، يُطَفِّف 'Ωλιγόστευσε.

طَفيف (ὁ) 'Ολίγος, ἀσήμαντος.

طَفَق ، يطفق Ἤρχισε, ἐπεχείρησε.

طفّل، يُطَفِّل وتطفّل على Παρεισέδυσε.

طِفل ج. أطفال (τὸ) Νήπιον, παιδίον.

طفيل Παράσιτον (τό).

طُفَيلي Παρασιτικός (ὁ).

طُفوليّة وطُفولة (ἡ) Παιδικὴ ἡλικία.

طفو، طَفا ، يطْفو Ἔπλευσε, ἐπέπλευσε, ἀνεδύθη.

طقس ج. طُقوس (ὁ) Καιρός, κλῖμα (τό)—'Εθιμοτυπία (ἐκκλ.), τελετή.

طقّ ، يَطُق 'Εκρότησε.

طقم ج. طُقومَة وأطقم (ἡ) Συλλογή (πραγμάτων).

طَلَب ، يَطْلُب 'Εζήτησε.

طَلَب إلى 'Εξελιπάρησε, ἐξητήσατο, παρεκάλεσε.

طالب ، يطالب بـ وتطلّب 'Ηξίου, διεξεδίκησε, ἀπήτησε.

طَلَب وطِلْبَة (ἡ) Ζήτησις, αἴτησις, παραγγελία.

طالب ج. طُلاّب وطَلَبَة (ὁ) Φοιτητής — (ὁ) Ζητῶν, αἰτῶν.

مَطْلَب وطلب ومُطالبة (τὸ) Αἴτημα, (ἡ) ἀξίωσις, ἀπαίτησις.

مُطالب (ὁ) 'Απαιτητής, διεκδικῶν.

مَطْلوب ج. مَطاليب (ὁ) Ζητούμενος, ποθητός.

طَلَح ، يطْلَح Κατέστη κακός, πονηρός, διεφθάρη.

طالِح (ὁ) Κακός, πονηρός, διεφθαρμένος.

طَلَس ، يَطْلُس 'Εξήλειψε, ἔσβησε.

طَلْس (ἡ) 'Εξάλειψις, σβήσιμον (τό).

أطْلَس (ὁ) Ἄτλας — 'Ατλάζι (τό).

طَلْسَم ج. طَلاسِم (τὸ) Φυλακτήριον (μαγικὴ γραφή).

طلَع ، يطلُع 'Ανέτειλεν (ἥλιος).

طلِع ، يطْلَع 'Ανέβη, ἀνῆλθε.

طالَع ، يُطالِع 'Ανέγνωσε (ἐδιάβασε)

أطْلَع ، يُطلِع 'Ανέτειλε, ἐφάνη, ἐβλάστησε.

أطْلَع على 'Ενημέρωσε, κατετόπισε.

إستَطْلَع ، يستَطلِع Συνεβουλεύθη — 'Ανεγνώρισεν ἢ ἐξήτασε (τόπον).

طَلْع Γύρις (ἡ).

طَلْعَة (ἡ) Ὄψις, ἔποψις, πρόσωπον (τό).

طُلوع (ἡ) Ἄνοδος, ἀνάβασις, ἀνατολὴ ἡλίου.

طَليعَة (ἡ) Προφυλακή, ἐμπροσθοφυλακή, πρωτοπορία.

طالِع (ὁ) Ἀναβαίνων — Ὡροσκόπιον μοῖρα, ζώδιον.
إطّلاع (ἡ) Μελέτη, ἀνάγνωσις.
عِنْد الإطّلاع Ἅμα τῇ ἀναγνώσει — Ἅμα τῇ ἐμφανίσει.
إسْتِطْلاع Ἀναγνώρισις, ἢ ἐξιχνίασις (τόπου).
حُبّ الإسْتِطْلاع Περιέργεια (ἡ).
مَطْلَع (τὸ) Προοίμιον, ἀπαρχή, εἰσαγωγή (ἡ).
مَطْلَع وطَلْعَة Ἀνήφορος (ὁ).
مُطَّلِع على (ὁ) Γνώστης, λαβὼν γνῶσιν.
مُطالِع Ἀναγνώστης (ὁ).
مُطالَعة (ἡ) Ἀνάγνωσις — Ἀναγνωστικὸν (τό).
طلُق، يطلُق Ἀπηλλάγη, ἀπηλευθερώθη.
طلُق، يطلُق Ηὐθύμησε, ἐφαιδρύνθη (πρόσωπον).
طلّق، يُطلّق Διεζεύχθη, ἐχώρισε.
أطلَق، يُطلِق Ἀπέλυσε, ἀπήλλαξε, ἀπηλευθέρωσε [.
طَلْق (τὸ) Κοιλοπόνημα — (ὁ) Καθαρός, διαυγής.
طَلْق اليدين Ἐλευθέριος (ὁ).
طلْق الوجه (ὁ) Φαιδρός, εὔθυμος.
طَلْق اللسان Εὐφραδής (ὁ).
طَلَق نارى Πυροβολισμός (ὁ).
طَلاق وتَطْليق Διαζύγιον (τό).
طَلاقة (ἡ) Εὐφράδεια — Εὐθυμία — Ἐλευθεριότης.
طالِق وطالِقة (ἡ) Διεζευγμένη (γυνή).

طَليق Ἐλεύθερος, ἀπελεύθερος.
إطْلاق (ἡ) Ἐλευθερία, ἀπελευθέρωσις, γενίκευσις.
على الإطْلاق ومُطْلَقاً Ἀπολύτως.
مُطْلَق Ἀπόλυτος (ὁ).
مَفعول مُطْلَق (τὸ) Σύστοιχον ἀντικείμενον.
طَلَّ، يَطِلّ Ὑγράνθη (ἐμουσκεύθη) — Ἔρρευσε ἐχύθη (αἷμα).
أطَلّ، يُطِلّ على Ἐπρόβαλε, ἐκύτταξε, εἶδε,
طَلّ ج. طِلال (ἡ) Ψιχάλα, δρόσος.
طَلَل ج. أطْلال Ἐρείπιον (τό).
مُطِلّ على (ὁ) Προβάλλων.
مَطْلول (ὁ) Μουσκεμμένος, ὑγρός — Αἱμόφυρτος.
«طلو» طلا، يَطْلو وطَلَى Ἐπέχρισε, (ἐμπογιάτισε).
طِلاء (τὸ) Ἐπίχρισμα, ἐπίχρισις (ἡ).
طَلاوة (ἡ) Εὐμορφιά, καλλονή.
طَمْث (τὰ) Ἔμμηνα (ἔμμηνος ῥοή).
طَمَح، يطْمَح إلى Ἐφιλοδόξησε.
طامِح وطَموح Φιλόδοξος (ὁ).
طُموح Φιλοδοξία (ἡ).
مَطْمَح (ὁ) Σκοπός, βλέψις (ἡ).
طَمَر، يطْمُر وطَمَّر Ἔχωσε, ἔθαψε, ἐπεχωμάτωσε.
طِمْر ج. أطْمار (τὸ) Ράκος, (κουρέλι).
مِطْمَر (ἡ) Στάθμη (κτίστου).
مَطْمور (ὁ) Τεθαμμένος, χωμένος.

مَطْمورة ج. مَطامير — (ἡ) Κρύπτη (διὰ τὰ σιτηρὰ καὶ τρόφιμα)

طَمَس ، يطْمُس — Ἐξήλειψε, ἀπήλειψε.

طَمْس وطُموس — (ἡ) Ἐξάλειψις, ἀπάλειψις.

طَمِع ، يطْمَع في — Ἐποφθαλμίασε, κατέστη ἄπληστος — Ἐπεδίωξε.

أطْمَع ، يُطْمِع — Κατέστησεν ἄπληστον— Ἐδελέασε.

طَمَع — (ἡ) Ἀπληστία, πλεονεξία.

طَمّاع — (ὁ) Ἄπληστος, πλεονέκτης.

مَطْمَع — (ἡ) Ἐπιδίωξις, βλέψις.

طَمّ ، يَطُمّ — Ἐξεχείλισε, κατέκλυσε.

طامّة — (ἡ) Βαρεῖα συμφορά, κακοδαιμονία.

طمَّن ، يُطَمِّن وطَمْأن — Καθησύχασε, ἔθεσεν εἰς ἀσφάλειαν.

إطْمَأنّ ، يَطْمَئِنّ — Καθησύχασε, ἡσύχασε.

إطْمَأنّ إلى — Εἶχε ἐμπιστοσύνην, πίστιν εἴς τινα.

طَمأنٌ وطَمأنينة وإطْمِئْنان — Ἀσφάλεια (ζωῆς), ἡσυχία (πνεύματος).

مُطْمَئِنّ — (ὁ) Ἀσφαλής, ἥσυχος.

» طمو « طَما ، يطْمو وطمى — Ἐπλημμύρισε, ἐξεχείλισε.

طَمْيٌ — (ἡ) Πρόσχωσις, ἰλύς.

طَنَّب ، يُطَنِّب بـ — Παρέμεινε, διέμεινε.

أطْنَب ، يُطْنِب — Ὑπερέβαλε, ἐμεγαλοποίησε.

طُنُبٌ ج. أطْناب — (τὸ) Σχοινίον— Τένων (ἄκρον μυῶν).

إطْناب — (ἡ) Διεξοδικότης, περίφρασις.

طُنْبور ج. طَنابير — (ἡ) Κιθάρα—(ὁ) Κοχλίας (ἀρδ. μηχαν.)

طُنْفٌ ج. طُنوف وأطْناف — (ἡ) Κορυφή, προεξοχή.

طِنْفِسة ج. طَنافِس — (ὁ) Τάπης (ταπέτο).

طَنّ ، يطِنّ وطَنْطَن — Ἐβόμβησε, ἐβόϊσε, ἤχησε.

طُنٌّ ج. أطْنان — (τὸ) Σῶμα—(ἡ) Δέσμη (καλάμων)—Τόνος.

طَنّان — Φημισμένος (ξακουστός) — Ἠχῶν, βοΐζων.

طَنين — (ὁ) Βόμβος, βόϊσμα (τό).

طَهُر ، يطْهُر — Ἐξηγνίσθη, ἐκαθαρίσθη.

طَهَّر ، يطَهِّر — Ἐξήγνισε, ἐκαθάρισε, ἀπελύμανε.

طُهْر وطَهارة — (ὁ) Ἐξαγνισμός, κάθαρσις.

تَطْهير — (ἡ) Ἀπολύμανσις, ἀποστείρωσις, ἀντισηψία – Ἐξαγνισμός

مَطْهَر — Καθαρτήριον (τό).

مُطَهِّر — (ὁ) Καθαρτικός, ἀπολυμαντικός.

» طهم « مُطَهَّم — (ὁ) Παχύς, χονδρός.

» طهو « طَها ، يطْهو — Ἐμαγείρευσε, ἔψησε (φαγητόν)

طَهْو — (τὸ) Μαγείρευμα, ψήσιμον.

طوبٌ — (ὁ) Πλίνθος (τοῦβλο).

طَوَّب ، يُطَوِّب — Ἐμακάρισε.

طوبَى — (ἡ) Μακαριότης, εὐλογία.

» طوح « طوَّح ، يُطَوِّح — Περιεπλάνησε — Ἐτίναξε.

تَطَوَّح ، يتَطَوَّح — Περιεπλανήθη.

إطاحة — (τὸ) Τίναγμα — Καταστροφὴ (ἡ).

طَوْد ج. أطْواد — (τὸ) Ὄρος (ὑψηλόν).

إِنْطاد ، ينْطاد — Ἀνῆλθεν (εἰς τοὺς αἰθέρας).

مُنطاد ج. مَطاود ومَناطيد — Ἀερόστατον.

«طور» تَطَوَّر ، يتَطَوَّر — Ἐξειλίχθη.

طَوْر ج. أطْوار — (ἡ) Φάσις, κατάστασις.

طُور — Ὄρος (τό).

طَوار — Πεζοδρόμιον (τό).

تَطَوُّر — Ἐξέλιξις (ἡ).

طَوَّس ، يُطَوِّس — Ἐστόλισε.

طاوُوس ج. طَواوِيس — (ὁ) Ταὼς (παγώνι).

طوَّش ، يُطَوِّش — Εὐνούχισε.

طَوَاشيّ — Εὐνοῦχος (ὁ).

«طوع» طَوَّعت لَهُ نَفسُهُ — Ἐπέτρεψε.

إِسْتطاع ، يَسْتطيع — Ἠδυνήθη, ἠμπόρεσε.

طَوْع وطَيِّع وطائع ومُطيع — (ὁ) Πειθήνιος, ὑπήκοος, εὐπειθής.

طَوْعاً — Οἰκειοθελῶς, ἑκουσίως.

إِسْتِطاعة — (ἡ) Δύναμις, δυνατότης.

تَطَوُّع — (ἡ) Ἐθελουσία κατάταξις, αὐθόρμητος πρᾶξις.

مُتَطَوِّع — Ἐθελοντὴς (ὁ).

مُسْتَطاع — Δυνατόν, κατορθωτόν.

«طوف» طَوَّف ، يُطَوِّف — Περιεγύρισέ τινα.

أطاف ، يُطيف بـ — Ἐγνώρισέ τι καλῶς, ἦτο γνώστης τινός.

طَوْف — (ἡ) Σχεδία — Περιπολία.

طُوفان — Κατακλυσμὸς (ὁ).

طَواف — (ἡ) Περιήγησις — Περιπολία — Γῦρος (ὁ).

طَوَّاف — (ὁ) Περιηγητής, πλανόδιος.

«طوق» طوَّق ، يُطَوِّق — Περιεκύκλωσε, περιέζωσε.

أطاق ، يُطيق وطاق — Ὑπέφερε, ἠνέχθη.

لا يُطاق — Δὲν ὑποφέρεται, ἀνυπόφορος.

طاقة وطَوْق وإطاقة — (ἡ) Δύναμις, ἱκανότης, ἀντοχή, ἀνοχή.

طَوْق ج. أطْواق — (τὸ) Περιλαίμιον, περιδέραιον.

تَطْويق — Περικύκλωσις (ἡ).

مُطاق — (ὁ) Ἀνεκτός, ὑποφερτός.

مُطَوَّق — Περικυκλωμένος (ὁ).

«طول» طَوَّل ، يُطَوِّل وأطال — Ἐμάκρυνέ τι, ἐμήκυνε, παρέτεινε, προεξέτεινε.

طوَّل لَهُ — Ἐπεμήκυνε, ἐμάκρυνε.

تَطاوَل ، يتَطاوَل على — Ηὐθαδίασε.

طُول — Μῆκος (τό).

خَطّ الطُّول — (τὸ) Γεωγραφικὸν μῆκος.

طولاً وبالطُّول — Κατὰ μῆκος.

طَويل ج. طِوال — Μακρὸς (ὁ).

طويل الأجَل — Μακροπρόθεσμος (ὁ).

طويل الأناة — Μακρόθυμος (ὁ).

طَوِيل الباع — (ὁ) Ἰσχυρός, κρατερός κραταιός, ἱκανός.

إطالَة وتَطْوِيل — (ἡ) Μήκυνσις, παράτασις.

مُطَوَّل — (ὁ) ἐκτενής, ἐκτεταμένος.

مُسْتَطِيل — (ὁ) Ἐπιμήκης.

النُّخاعُ المُسْتَطِيل — (ὁ) Προμήκης μυελός.

طَوَى ، يَطْوِي — Ἐδίπλωσε, ἐτύλιξε περιετύλιξε.

طَوِيَ ، يَطْوَى وأطْوَى — Ἐπείνασε.

تَطَوَّى ، يَتَطَوَّى — Συνεσπειρώθη, (ἐκουλουριάσθη).

طَوًى — Πεῖνα (ἡ).

طَوِيَّة — (ἡ) Συνείδησις, πρόθεσις.

طَيّ — (ἡ) Δίπλωσις, (τὸ) τύλιγμα, περιτύλιγμα.

طَيَّهُ وطَيَّ هذا — (ὁ) Συνημμένος, ἐσώκλειστος.

مَطْوِيّ — Διπλωμένος (ὁ).

مِطْوَى ومِطْواة — Σουγλᾶς (ὁ).

«طيب» طَيَّبَ ، يُطَيِّبُ — Ἀρωμάτισε, ἔθεσεν ἄρωμα

طَيَّبَ خاطِرَهُ — Κατεπράϋνε, καθησύχασε, ἐξησφάλισέ τινα

طِيبٌ ج . أطْياب — (τὸ) Ἄρωμα, μύρον.

الطِّيبُ المُقَدَّس — (τὸ) Ἅγιον μύρον.

جوز الطِّيب — Μοσχοκάρυον (τό).

طَيِّبٌ — (ὁ) Καλός, ἀγαθός, χρηστός.

طِيبَة وطِيب — (ἡ) Καλωσύνη, ἀγαθότης.

طَيَّحَ ، يُطَيِّحُ — Ἀπώλεσε, ἔχασε.

«طير» طَيَّرَ ، يُطَيِّرُ وأطار — Ἐπέταξε (ἔθεσεν εἰς πτῆσιν).

تَطَيَّرَ ، يَتَطَيَّرُ — Ἀπαισιοδόξησε, ἦτο δεισιδαίμων, προληπτικός.

تَطايَرَ ، يَتَطايَرُ وإسْتَطار — Ἐσκορπίσθη, διεσκορπίσθη.

طَيَران — Πτῆσις — Ἀεροπορία.

طَيْرَة — (ὁ) Κακὸς οἰωνός, κακὸ σημεῖον.

طَيّار — Ἀεροπόρος (ὁ).

طَيّارَة وطائرة — Ἀεροπλάνον (τό).

تَطَيُّر — (ἡ) Δεισιδαιμονία, πρόληψις ἀπαισιοδοξία.

مَطار ج . مَطارات — Ἀεροδρόμιον (τό).

مُتَطَيِّر — (ὁ) Δεισιδαίμων, προληπτικός, ἀπαισιόδοξος.

طَيْشٌ — (ἡ) Ἀπερισκεψία, ἐπιπολαιότης.

طَيْف ج . أطْياف — (τὸ) Φάντασμα, βρυκόλακας.

طَيَّنَ ، يُطَيِّنُ — Ἐσουβάδισε — ἐλάσπωσε.

طينٌ — (ὁ) Πηλός, λάσπη (ἡ).

(الظاء) ظ = 400

ظَبْيٌ ج . ظِباء — Ἔλαφος (ἡ).

ظَرُفَ ، يَظْرُفُ — Κατέστη εὐγενής.

ظَرْفٌ — (ἡ) Εὐγένεια, χάρις.

ظَرْف ج . ظُروف — (ὁ) Φάκελλος — Περίστασις (ἡ).

ظَرْف زمان ومَكان — 'Επίρρημα χρονικὸν καὶ τοπικὸν (γρμτ.).

ظَرِيف ج. ظُرَفاء وظِراف — (ὁ) Εὐγενής, χαριτωμένος.

ظَعَنَ ، يَظْعَن — 'Ανεχώρησε, ἐταξίδευσε.

ظَعْن — (ἡ) 'Αναχώρησις, ταξίδι (τό).

ظَعِينَة ج. ظعائن وظُعُن — Φορεῖον (ἐπὶ καμήλου).

ظَفِر ، يَظْفَر بِ وعلى — 'Ενίκησε, ἐθριάμβευσε.

ظَفَر — (ἡ) Νίκη, θρίαμβος (ὁ).

ظُفْر ج. أظْفار — (ὁ) "Ονυξ (νύχι).

ظافِر ومُظَفَّر — (ὁ) Νικητής, θριαμβευτής.

ظِلْف ج. أظْلاف — Χηλή (ἡ).

ظَلَّ ، يَظَلّ — 'Εξηκολούθησε, συνέχισε.

ظَلَّل ، يُظَلِّل وأَظَلَّ — 'Εσκίασε.

ظِلّ ج. ظِلال — Σκιά (ἡ).

في ظِلِّه — 'Υπὸ τὴν σκέπην τινός.

ظَلِيل ومُظَلَّل — Σκιερός (ὁ).

ظُلَّة ج. ظُلَل — (ἡ) Σκέπη, (τέντα).

مِظَلَّة ج. مَظالّ — (τὸ) 'Αλεξήλιον (ὀμπρέλλα).

ظَلَمَ ، يَظْلِم — 'Ηδίκησε.

ظَلِمَ ، يَظْلَم وأظْلَمَ — 'Εσκοτείνιασε.

إنْظَلَمَ ، يَنْظَلِم — 'Ηδικήθη

ظُلْم — (τὸ) "Αδικον, ἀδικία (ἡ).

ظالِم وظَلَّام — "Αδικος (ὁ).

ظُلْمَة وظلام ج. ظُلُمات — Σκότος (τό).

ظُلامَة ومَظْلَمَة — (ἡ) Διαμαρτυρία, παράπονον.

مُظْلِم — Σκοτεινός (ὁ).

مَظْلُوم وظَلِيم — 'Ηδικημένος (ὁ).

» ظمأ ، ظمِئ ، يَظْمَأ — 'Εδίψασε.

ظَمَأ — Δίψα (ἡ).

ظَمْآن مث. ظَمْأى ج. ظِماء — Διψασμένος.

» ظمى » مَظْمِيّ — (τὸ) Ποτισμένον (φυτὸν ὑπὸ βροχῆς).

ظَنَّ ، يَظُنّ — 'Ενόμισε — 'Υπωψιάσθη (εἶχεν ὑπονοίας).

ظَنّ ج. ظُنون — (τὸ) Νομίζειν — Γνώμη (ἡ).

ظَنّ وظِنَّة ومَظِنَّة — (ἡ) 'Υπόνοια, ὑποψία.

ظَنون — Καχύποπτος (ὁ).

ظَنين — (ὁ) "Υποπτος, ὑποπτευόμενος.

ظَهَر ، يَظْهَر — 'Εφάνη, ἐφανερώθη.

ظَهَر على — 'Υπερίσχυσε.

ظَهَّر ، يُظَهِّر — 'Ωπισθογράφησε (ἐπιταγὴν κ λ π).

ظاهَر ، يُظاهِر — 'Εβοήθησε.

أظْهَر ، يُظْهِر — 'Εφανέρωσε, ἐξεδήλωσε.

إسْتَظْهَر ، يسْتَظْهِر — 'Απεστήθισε (μάθημα).

تَظاهَر، يَتَظاهَر — 'Εβοήθησεν (ὁ εἷς τὸν ἄλλον) — "Εκαμε διαδήλωσιν — Προσεποιήθη.

ظَهْر ج. ظُهور وظُهْران — Πλάτη (ἡ).

ظُهْرٌ (ج. أظْهار) وظهيرة — Μεσημβρία (ἡ).

ظاهر — (ὁ) Φανερός, καταφανής, ἐναργής, σαφής.

ظاهرة ج. ظواهر — Φαινόμενον (τό)

علم الظواهر الجوية — Ἡ Μετεωρολογία (ἐπιστήμη).

ظاهريّ — Φαινομενικός (ὁ).

ظهور — (ἡ) Ἐμφάνισις, φανέρωσις.

ظهير — (ὁ) Βοηθός, ὑποστηρικτής.

إظهار — (ἡ) Φανέρωσις, ἐκδήλωσις.

تظاهر — (ἡ) Ἀλληλοβοήθεια — Ἐπιτήδευσις.

تظهير — (ἡ) Ὀπισθογράφησις (ἐπιταγῆς).

مظهر ج. مظاهر — (ἡ) Ἐμφάνισις (ἐξωτερική).

مظاهرة وتظاهر — (ἡ) Διαδήλωσις — Ἐπίδειξις.

(العين) ع = 70

عائلة (عيل) — Οἰκογένεια (ἡ).

عاب، يعيب (عيب) — Κατήσχυνε, ἐξητέλισε Ἐπέκρινε

عاتٍ (عتو) — Ἀλαζών (ὁ).

عاث، يعيث فساداً (عيث) — Διεφθάρη, κατεστράφη.

عاجٌ (عوج) — Ἐλεφαντόδους (ὁ).

عاد، يعود (عود) — Ἐπέστρεψε, ἐπανῆλθε.

عادة — (ἡ) Συνήθεια, ἔθιμον (τό).

عادى، يعادي (عدو) — Ἐμίσησε.

عارٌ (عير) — (τό) Αἶσχος, ὄνειδος.

عارٍ ج. عراة (عرى) — Γυμνός (ὁ).

عارض، يعارض (عرض) — Ἀντέτεινε, ἀντέδρασε, ἀντεπολιτεύθη

عارك، يعارك (عرك) — Ἐμάλωσε, συνεπλάκη

عارية (عور) — Δάνειον (τό).

عاز، يعوز (عوز) — Εἶχεν ἀνάγκην τινός, ἐχρειάσθη τι.

عاسّ ج. عسس (عسّ) — Περίπολος (ἡ).

عاس، يعوس (عوس) — Ἔκαμε περιπολίαν κατὰ τὴν νύκτα, περιῆλθε (νύκτα).

عاش، يعيش (عيش) — Ἔζησε.

عاشر، يعاشر (عشر) — Συναναστράφη.

عاصٍ وعصيّ (عصى) — Παρήκοος, ἀπειθής, στασιαστής.

عاصمة ج. عواصم (عصم) — Πρωτεύουσα

عاف، يعاف ويعيف (عيف) — Ἀηδίασε ἀπεστράφη.

عاق، يعوق (عوق) — Καθυστέρησε ἠργοπόρησε – Ἐκώλυσε

عاقّ (عقّ) — (ὁ) Ἀπειθής, παρήκοος.

عاقب، يعاقب (عقب) — Ἐτιμώρησε.

عال، يعول (عول) — Συνετήρησε (οἰκογένεια).

عالٍ (علو) — Ὑψηλός (ὁ).

عالج، يعالج (علج) — Ἐνοσήλευσε, ἐθεράπευσε.

عام، يعوم (عوم) — Ἐκολύμβησε.

عامٌ ج. أعْوام — "Ετος (τό).

عامٌّ (عمّ) — (ὁ) Δημόσιος, κοινός.

عامَلَ، يُعامِل (عمل) — Μεταχειρίσθη — Συνηλλάγη μετά τινος (ἐμπόρ.).

عانَة ج. عُون (عون) — 'Εφήβαιον (τό).

عانى، يُعاني (عنى) — 'Υπέστη, ὑπέφερε.

عاهَدَ، يعاهِد (عهد) — 'Υπεσχέθη — Συνεμάχησε, συνεβλήθη μετά τινος.

عاهِر وعاهِرة ج. عواهِر (عهر) — Πόρνη (ἡ).

عاهِلٌ ج. عواهِل — Αὐτοκράτωρ (ὁ).

عاهَة (عوه) — (ἡ) 'Ερυσίβη, ἀσθένεια (φυτῶν).

عاوَنَ، يُعاوِن (عون) — 'Εβοήθησε, συνέτρεξε.

عايَنَ، يُعايِن (عين) — Εἶδεν (ἰδίοις ὄμμασι).

عَبَأَ، يَعْبَأُ — 'Ητοίμασε, προητοίμασε.

ما عَبَأَ — Δέν ἐνδιεφέρθη, δέν ἔδωσε σημασίαν.

عَبَّأَ، يُعَبِّئُ — 'Εκινητοποίησε.

عِبْءٌ ج. أعْباء — (τό) Βάρος, φορτίον φόρτος (ὁ).

عَباءة — 'Ανατολικόν ἔνδυμα, τήβεννος (ἡ).

تَعْبِئَة — Κινητοποίησις (ἡ).

عَبَّ، يَعُبُّ — 'Εῤῥόφησε (ὕδωρ), κατέπιε.

عُبابٌ — Χείμαρρος (ὁ).

عَبِثَ، يَعْبَث — "Επαιξε, ἠστειεύθη.

عَبَثٌ — Παιχνίδι.

عَبَثاً — Ματαίως, ἀνωφελῶς, ἐπί ματαίῳ (στά χαμένα).

عَبَدَ، يَعْبُد — 'Ελάτρευσε, προσεκύνησε.

عَبَّدَ، يُعَبِّد الطَّريق — 'Ισοπέδωσε (δρόμον).

اسْتَعْبَدَ، يَسْتَعْبِد — 'Υπεδούλωσε, ἐξηνδραπόδισε.

تَعَبَّدَ، يَتَعَبَّد لـ — 'Αφωσιώθη (Θεῷ), ἀφιερώθη.

عَبْدٌ ج. عَبيد وعِباد — (ὁ) Δοῦλος, σκλάβος.

عَبَّاد الشَّمس — (τό) 'Ηλιοτρόπιον (φυτόν) κν. ἥλιος.

عِبادة — Λατρεία (ἡ).

عابِدٌ — Λάτρης (ὁ).

عُبودِيّة — (ἡ) Δουλεία, σκλαβιά.

إسْتِعْباد — (ὁ) 'Εξανδραποδισμός, ὑποδούλωσις (ἡ).

تَعَبُّد — (ὁ) 'Ασκητισμός, ἀφοσίωσις (ἡ).

تَعْبيد — (ἡ) 'Εξομάλυνσις, ἰσοπέδωσις.

مَعْبَد ج. مَعابِد — Ναός (ὁ).

مُعَبَّد — (ὁ) 'Ομαλός, ἰσοπεδωμένος (δρόμος).

مَعْبود — (ὁ) Λατρευόμενος, προσκυνούμενος.

عَبَرَ، يَعْبُر — Διέβη, διέσχισε, διῆλθε — 'Απέθανε.

عَبَّرَ، يُعَبِّر عن — 'Εξέφρασε, ἐξέφερε.

اِعْتَبَرَ، يَعْتَبِر بـ — Παραδειγματίσθη

عَبْر وعُبور — (ἡ) Διάβασις, διέλευσις.

عَبْرة — Δάκρυον (τό).

عِبْرة ج. عِبَر — Παραδειγματισμός (ὁ).

عِبارَة — (ἡ) Φράσις, πρότασις.

عُبور — (ἡ) Διάβασις, πέρασμα (τό).

عَبير — (τὸ) Ἄρωμα, μύρον.

عابِر — (ὁ) Διαβάτης, περαστικός.

عابِر سَبيل — (ὁ) Ὁδοιπόρος, διαβάτης, ταξιδιώτης

إعْتِبار — (ἡ) Ὑπόληψις σέβας (τό).

تَعْبير — Ἔκφρασις (ἡ).

مَعْبَر ج. مَعابِر — (ὁ) Πόρος (τόπος διαβάσεως)

مِعْبَر — (τὸ) Πορθμεῖον (λέμβος, σχεδία κ.λ.π.).

مُعَبِّر وتَعْبيريّ — Ἐκφραστικὸς (ὁ).

مُعْتَبَر — Εὐυπόληπτος (ὁ).

عَبَس، يَعْبِس وعَبَّس — Συνωφρυώθη, ἐσκυθρώπασε

عابِس وعَبوس — (ὁ) Σύνοφρυς, σκυθρωπός.

عُبوس وعَبْس — (ἡ) Συνοφρύωσις, σκυθρωπότης.

«عبط» إعْتِباط — (ἡ) Σύμπτωσις, πρᾶξις τυχαία.

عَبِق، يعبَق بـ — Προσεκολλήθη, ἐκολλήθη.

عَبِق المكانُ بالطِّيب — Εὐώδιασε, ἐμύρισε, ἐπληρώθη εὐωδίας (τόπος).

عَبِقٌ وعابِق — (ὁ) Εὐώδης, μυρωδᾶτος.

عَبْقَر — (ὁ) Τόπος φαντασμάτων, δαιμονίων.

عَبْقَرِيّ — (ὁ) Ἰδιοφυής, μεγαλοφυής, εὐφυής,

عَبْقَرِيَّة — (ἡ) Ἰδιοφυΐα, μεγαλοφυΐα, εὐφυΐα,

عَبَل، يَعْبِل — Ἀπεφύλλισέ τις (δένδρον) κν. ἐμάδησε.

عَبّى، يُعَبّي الجَيْشَ — Ἐκινητοποίησε.

عَتَب، يَعْتِب وعاتَب على — Ἐμέμφθη, ἔψεξε,.

ما عَتَبْتُ بابَ فُلان — Δὲν ἐπάτησα τὸ κατώφλιον

عِتابٌ ومَعْتَبَة ج. مَعاتِب — (ἡ) Μομφή, ἐπίκρισις.

عَتَبَة ج. عَتَب — Κατώφλιον (τό).

عَتّ، يَعُتّ وعَتَّت — Ἠνώχλησε (ἐσκότισε).

عَتُد، يَعْتُد — Ἡτοιμάσθη, προητοιμάσθη.

عَتيد — Ἕτοιμος (ὁ).

عِتْرَة — (ἡ) Καταγωγή, γενεὰ (γενιά).

عَتْرَسَة — (ἡ) Βία, σφοδρότης, τυραννία.

عَتُق، يعتُق — Κατέστη παλαιός, (ἐπάλιωσε).

عَتَق، يَعْتِق — Ἀπηλευθερώθη.

أعتق، يُعتِق — Ἀπηλευθέρωσε.

عِتْق — (ἡ) Ἀρχαιότης, παλαιότης.

عِتْق وعَتاق وعَتاقَة — Ἀπελευθέρωσις (ἡ).

عاتِق ج. عَواتِق — Ὦμος (ὁ).

عَتيق (ج. عِتاق) ومُعَتَّق — Παλαιός, ἀρχαῖος.

عَتيق ومَعْتوق — Ἀπελεύθερος (ὁ).

عَتَل، يعتُل — Ἐσήκωσε, μετέφερε.

عَتَلَة ج. عَتَل — (ὁ) Μοχλός, λοστός.

عَتّال ج. عتّالة — Ἀχθοφόρος (ὁ).

عَتَم، يَعْتِم وعَتَّم وأعْتَم — Ἐβράδυνε.

عَتَمَ وعَتَّمَ وأعْتَمَ — 'Εβράδυασε, ἐσκοτείνιασε.

عَتْمٌ وعَتَمَةٌ — (τὸ) Σκότος, σκοτεινιά (ἡ).

مُعْتِم ومُعَتَّم — Σκοτεινός (ὁ).

عُتِهَ، يُعْتَهُ — Παρεφρόνησε, παρελογίσθη

عَتَهٌ وعُتْهٌ وعَتَاهَةٌ — (ἡ) Παραφροσύνη, εὐήθεια.

مَعْتوهٌ ومُعَتَّه — (ὁ) Παράφρων, παράλογος, εὐήθης.

، عتو ، عَتَا ، يَعْتو وتَعَتَّى — 'Ηλαζονεύθη, κατέστη προπετής, ἐπηρμένος.

عُتُوٌّ وعُتِيٌّ — (ἡ) 'Αλαζονεία, ἔπαρσις, οἴησις.

عاتٍ ج. عُتاة — (ὁ) 'Αλαζών, οἰηματίας, ἐπηρμένος.

عُثَّة ج. عُثٌّ وعُثَث — Σκῶρος (ὁ)

مَعْثوث — (ὁ) Σκωληκόβρωτος.

عَثَرَ، يَعْثُرُ — Προσέκοψε (ἐσκόνταψε) παρεπάτησε.

عَثَرَ على — 'Ανεκάλυψε, εὗρε, ἐξεῦρε.

عَثَّرَ، يُعَثِّر وأعْثَر — Παρενέβαλε πρόσκομμα.

أعْثَر على — 'Ωδήγησε, ἐχειραγώγησε.

عَثْرة — (τὸ) Παραπάτημα, πρόσκομμα, σκάνδαλον.

حَجَر عَثْرة — (ἡ) Πέτρα τοῦ σκανδάλου.

عُثورٌ على — (ἡ) Εὕρεσις, ἐξεύρεσις.

عِثْيَر — (τὸ) Χῶμα, σκόνη (ἡ).

، عثو ، عَثَا ، يَعْثو وعَثِيَ — Διέπραξε κακόν.

عَجِبَ، يَعْجَب وتَعَجَّب واسْتَعْجَب — 'Εθαύμασε, ἠπόρησε, παρεξενεύθη.

عَجَّبَ، يُعَجِّب وأعْجَب — 'Εξέπληξε, ἐθάμβωσε.

أعْجَبَ، يُعْجِب — Ἤρεσέ τινί τι.

عُجْبٌ — Φαντασιοπληξία (ἡ).

عَجَبٌ وتَعَجُّبٌ وإعْجاب — Θαυμασμός (ὁ).

بالعَجَب وعَجَباً — Θαυμασίως, περιέργως.

عَجيب ج. عَجائِب — (ὁ) Θαυμάσιος, παράξενος, περίεργος

عَجيبَة (ج. عجائب) وأُعْجوبَة ج. أعاجيب — Θαῦμα (τό).

عَلامَة التَّعَجُّب (!) — (τὸ) Θαυμαστικόν (!).

مُعْجَب بِـ — Θαυμαστής (ὁ).

مُعْجَب بِنَفْسِه — (ὁ) Φαντασιόπληκτος (φαντασμένος)

عَجَّ، يَعِجُّ — 'Εκραύγασε, ἀνεφώνησε.

عَجَّ وأعَجَّ — Διήγειρε ἢ ἀνεσήκωσε σκόνην (ἄνεμος).

عَجَّجَ، يُعَجِّج مِنَ الدُّخان — 'Επλήρωσε καπνοῦ

عَجٌّ وعَجيج — (ἡ) Κραυγή, κατακραυγή.

عُجَّة — 'Ομελέττα (ἡ).

عَجاج وعَجاجة — (ὁ) Κονιορτός, (σκόνη)—Καπνός (ὁ).

عَجَر — (ἡ) Προεξοχή, ἐξοχή.

عُجْرَة ج. عُجَر — (ὁ) Κόμβος, ὄζος (ρόζος).

مِعْجَر — (ὁ) Κεφαλόδεσμος (γυναικός) κν. τσεμπέρι.

عَجْرَفَة — (ἡ) Τραχύτης, θρασύτης, ἀγερωχία, ἀλαζονεία.

تَعَجْرَف على — 'Ενήργησεν ἀπανθρώπως, ἀγερώχως.

مُتَعَجْرِف — 'Απάνθρωπος (ὁ).

عَجِزَ ، يَعْجِزُ عَنْ — Κατέστη ἀνίκανος ἢ ἀδέξιος διά τι — Κατέστη ἐλλιπής.

عَجَزَ ، يَعْجُزُ وعَجَّزَ — 'Εγήρασε.

عَجَّزَ ، يُعَجِّزُ وأَعْجَزَ — Κατέστησεν ἀνίκανον, ἀδέξιον.

أَعْجَزَ ، يُعْجِزُ — 'Εθαυματούργησε.

أَعْجَزَهُ الشَّيءُ — Διέφυγέ τινός τι.

عَجْز — 'Έλλειμμα (τό).

عَجْز — (ἡ) 'Ανικανότης, ἀδεξιότης, ἀνεπάρκεια, ἔλλειψις, ἀναπηρία.

عَجُز وعَجْز ج . أَعْجاز — Κόκκυξ (ὁ).

عَجوز ج . عَجائز — (ἡ) Γραῖα (γρηά), γέρων (ὁ).

عاجِز ج . عَجَزَة — (ὁ) 'Αδύνατος, ἀνίκανος, ἀνάπηρος.

مُعْجِزَة — Θαῦμα (τό).

عَجِفَ ، يَعْجَف — Κατέστη κάτισχνος, ἰσχνός.

أَعْجَف مث . عَجْفاء ج . عِجاف — (ὁ) 'Ισχνός.

عَجِلَ ، يَعْجَلُ وعَجَّلَ وتَعَجَّلَ — 'Εβιάσθη, ἔσπευσε.

عَجَّلَ وأَعْجَلَ واسْتَعْجَلَ — 'Επέσπευσεν ἢ ἐπετάχυνέ τι, ἐβίασε.

عاجَلَ ، يُعاجِلُ — Προκατέλαβε, προέλαβε.

عَجَلٌ وعَجَلَة واسْتِعْجال — (ἡ) Βία, σπουδή, γοργότης.

على عَجَل — 'Επειγόντως, γοργῶς, ἐσπευσμένως, ἐν βίᾳ.

عِجْلٌ ج . عُجول — (ὁ) Μόσχος (μοσχάρι).

عَجِل وعَجول وعَجْلان مث . عَجْلَى — (ὁ) Γοργός, γρήγορος, ταχύς.

عَجَلَة ج . عَجَل وأَعْجال — (ὁ) Τροχός, (ρόδα).

عاجِل — (ὁ) 'Επείγων, γοργός, γρήγορος.

مُعَجِّل — 'Επείγων (ὁ).

عَجَمَ ، يَعْجُمُ وعاجَمَ — 'Εδοκίμασέ τι.

عَجَّمَ ، يُعَجِّمُ وأَعْجَمَ — 'Έστιξε (γράμμα, γραπτόν).

إنْعَجَمَ واسْتَعْجَمَ على — Κατέστη ἀσαφὴς (λόγος).

عَجَم — Οἱ Πέρσαι.

بِلاد العَجَم — 'Η Περσία.

عَجَم وعُجْم ج . أَعْجام — (ὁ) Ξένος, ἀλλοδαπός.

عُجْمَة — (ἡ) 'Ασάφεια, σκοτεινότης.

أَعْجَم مث . عَجْماء — 'Αλλοδαπός, ξένος — "Αλογο (ζῷον). 'Ασαφὴς (λόγος) —

مُعْجَم — Λεξικόν (τό).

عَجَنَ ، يَعْجِنُ واعْتَجَنَ — 'Εζύμωσε.

عِجان ج . عُجُن وأَعْجِنَة — (τὸ) Περίνεον (ἀνατ.).

عَجين — Ζύμη (ἡ).

مِعْجَن ج . مَعاجِن — Σκάφη (ἡ).

مَعْجون ج . مَعاجين — 'Εγχύλισμα (φαρμ. σκεύασμ)

عَجْوَة — (ὁ) Χουρμάς (παστός).

عَدَّ ، يَعُدُّ وعَدَّدَ — 'Εμέτρησε, ἠρίθμησε, ἀπηρίθμησε

عَدَد ج . أَعْداد — 'Αριθμός (ὁ).

عَدَد صَحيح — (ὁ) 'Ακέραιος ἀριθμός (ἀριθμτ.).

عَدَد أوَّلي — (ὁ) Πρῶτος ἀριθμός (ἀριθμτ.).

عَدَد فَرْدى — (ὁ) Περιττὸς ἀριθμὸς (ἀριθμτ.).

سِفْر العَدَد — Οἱ 'Αριθμοὶ (βιβλίον Π. Διαθήκης).

عُدَّة ج. عُدَد — (ἡ) Προετοιμασία — (τό) Ἐργαλεῖον, σύνεργον, ἐξάρτημα.

عِدَّة ج. عِدَد — Ὡρισμένος ἀριθμὸς (πραγμάτων), μερικά.

عَديد ومُتَعَدِّد — Πολυάριθμος πολυπληθής.

إعْداد وإسْتِعْداد — (ἡ) Προετοιμασία, προπαρασκευή.

إعْدادِيّ وإسْتِعْدادى — Προπαρασκευαστικὸς (ὁ).

تَعْداد وتَعْديد — (ἡ) Ἀπογραφή, ἀπαρίθμησις, μέτρημα (τό)

تَعَدُّد — Πολυάριθμον (τό).

تَعَدُّد الزَّوْجات — Πολυγαμία (ἡ).

مُعَدّ ومُسْتَعِدّ — (ὁ) Ἕτοιμος, ἡτοιμασμένος.

مَعْدود — (ὁ) Ἠριθμημένος, μετρημένος.

مُعْتَدّ بِهِ — (ὁ) Ὑπολογίσιμος, ἀξιόπιστος.

عَدَس — (ἡ Φακῆ (ὄσπριον).

عَدَسَة — Φακὸς (ὁ).

عَدَسة مُجَمِّعَة — (ὁ) Φακὸς συγκλίνων.

عَدَسة مُفَرِّقَة — (ὁ) Φακὸς ἀποκλίνων.

عَدَل، يَعْدِل وعَدْل — Ἐνήργησεν ἢ ἔκρινε δικαίως

عَدَل وإنْعَدَل عَنْ — Ἐξέφυγε, ἐξέκλινε.

عَدُل، يعْدُل — Κατέστη δίκαιος, εὐθύς.

عَدَّل، يُعَدِّل — Ἐτροποποίησε—Ἐμετρίασε—Διηυθέτησε.

عادَل، يُعادِل — Ἐξίσωσε, ἰσοφάρισε, ἐξωμοίωσε, ἰσοσκέλισε

إعْتَدَل، يَعْتَدِل — Κατέστη εὐθύς, μέτριος, μετριοπαθής

عَدْل وعَدالَة — (ἡ) Δικαιοσύνη, δίκαιον (τό).

عَدْلٌ وعادِل ج. عُدول — (ὁ) Δίκαιος, εὐθύς.

عِدْل وعَديل ج. أعْدال — (ὁ) Ὅμοιος, παρόμοιος,

عَديل — Σύγγαμβρος.

عَديلة وعِدْل — (ὁ) Σάκκος, δισάκκιον (τό).

إعْتِدال — (ἡ) Εὐθύτης — Μετριοπάθεια, μετριότης—Ἰσημερία συμμετρία.

تَعْديل — (ἡ) Τροποποίησις— Ἐξίσωσις, ἐξομάλυνσις, μετρίασις

تَعادُل — (ἡ) Ἰσοπαλία, ἰσορροπία, ἰσοσκέλισις.

مُتَعادِل — Ἰσόπαλος (ὁ).

مُعادِل — (ὁ) Ἰσοδύναμος, ἰσόρροπος.

مُعادَلة — (ἡ) Ἰσοσκέλισις, ἰσομετρία — Ἐξίσωσις (ἄλγεβρα).

مُعَدَّل — (ὁ) Μέσος ὅρος.

مُعْتَدِل — (ὁ) Μέτριος, μετριοπαθής, εὔκρατος — Εὐθύς.

المِنْطَقة المُعْتَدِلة — Ἡ Εὔκρατος ζώνη.

عَدِم، يَعْدَم — Ἔχασε, ἐστερήθη.

عُدِم، يُعْدَم وإنْعَدَم — Ἐξεμηδενίσθη.

أعْدَم، يُعْدِم — Ἐξεμηδένισε — Κατεδίκασεν (εἰς θάνατον).

أعْدَم الرَّجُل — Κατέστη ἄπορος, ἐπτώχευσε.

عَدَم — Ἀνυπαρξία (ἡ).

عَدَم وعُدْم — (ἡ) Πτωχία, ἔνδεια, ἀπορία, στέρησις.

عَديم (ج. عُدَماء) ومُعْدِم	(ὁ) Ἄπορος, ἐνδεής
عَديم وعَدَم	Ἀ (στερητικόν), ἄνευ.
عَديمُ الخِبْرَة	Ὁ ἄπειρος, ὁ ἄνευ πείρας.
عَدَم الخِبْرَة	Ἡ ἀπειρία, ἄγνοια, ἔλλειψις πείρας.
إعْدام	(ἡ) Ἐκμηδένισις, ἐξουθένωσις.
الحُكْمُ بالإعْدام	Ἡ Καταδίκη εἰς θάνατον.
مَعْدوم	Ἀνύπαρκτος. (ὁ)
عَدَنَ ، يَعْدِنُ بـ	Ἐγκατεστάθη, διέμεινε.
عدَنَ وعَدَّنَ	Ἐκόπρισε (γῆν), ἐλίπανε — Ἐξώρυξε.
عَدَّنَ ، يُعَدِّنُ	Ἐμεταλλεύθη, ὤρυξεν (ὀρυχεῖον, μεταλλ.).
عَدْن	(ἡ) Διαμονή — Ἐδέμ, παράδεισος.
تَعْدين	(ἡ) Μετάλλευσις, μεταλλουργία.
مَعْدِن ج. مَعادِن	(τὸ) Μεταλλεῖον — Μέταλλον, ὀρυκτὸν—Πηγή, καταγωγή, κοιτίς.
مَعْدَنِيّ	(ὁ) Μεταλλικός, μετάλλινος.
و عدو ، عدا ، يَعْدو	Ἔτρεξε.
عَدْو	(τὸ) Τρέξιμον, δρόμος (ὁ).
عَدُوّ ج. أعْداء	Ἐχθρός (ὁ).
عَدُوٌّ لَدود	(ὁ) Ἐχθρός θανάσιμος.
عِداء وعَداوَة	(ἡ) Ἐχθρότης, ἔχθρα.
عَدّاء	Δρομεύς (ὁ).
عَدا وما عدا	Ἐκτός, πλήν, ἐξαιρέσει.
عَدّى ، يُعَدّي عَنْ	Ἀφῆκε, ἐγκατέλειψε.
عَدّى	Διεπεραίωσε (ἀπὸ ὄχθης εἰς ὄχθην).
عَدّى الفِعْلَ	Κατέστησε τὸ ρῆμα μεταβατικόν.
أعْدى ، يُعْدي	Μετέδωσε (ἀσθένειαν), ἐμόλυνε.
تَعَدّى ، يَتَعَدّى على	Κατεπάτησε (νόμον), παρέβη, ἐβιαιοπράγησε.
إعْتَدى ، يَعْتَدي على	Ἐπετέθη, προσέβαλε, ἐβιαιοπράγησε.
عَدْوَى المَرَض	(ἡ) Μετάδοσις νόσου, μόλυνσις.
تَعَدٍّ	(ἡ) Παράβασις, ἀθέτησις.
إعْتِداء	(ἡ) Ἐπίθεσις, προσβολή.
مُعْدٍ	(ὁ) Μεταδοτικός, μολυσματικός, κολλητικός.
مُعْتَدٍ وإعْتِدائيّ	Ἐπιθετικός (ὁ).
مُتَعَدٍّ	(τὸ) Μεταβατικὸν (ρῆμα).
غَيْر مُتَعَدٍّ	(τὸ) Ἀμετάβατον (ρῆμα).
عَذُبَ ، يَعْذُبُ	Ἐγλύκανε, κατέστη γλυκύς.
عَذَّبَ ، يُعَذِّبُ	Ἐβασάνισε, ἐτυράννησε.
تَعَذَّبَ ، يَتَعَذَّبُ	Ἐβασανίσθη.
عَذْب	(ὁ) Γλυκύς, ἡδύς.
عَذاب	(τὸ) Βάσανον, τυραννία.
عذاب وتَعْذيب	Βασανισμὸς (ὁ).
عُذوبَة	(ἡ) Γλυκότης, ἡδύτης.
عَذَرَ ، يَعْذِرُ وأعْذَرَ	Ἐδικαιολόγησε.
عَذَرَ	Περιέταμε.

إعتذر ، يعتذر وتعذّر — Ἐδικαιολογήθη, ἀπελογήθη, ἐπροφασίσθη.

تعذّر ، يتعذّر على — Κατέστη ἀκατόρθωτος, δυσχερής (ὑπόθεσις).

عُذر ج . أعذار — (ἡ) Δικαιολογία, πρόφασις.

الحُبُّ العُذْريّ — Ὁ Πλατωνικός ἔρως.

عَذْراء ج . عَذارَى — Παρθένος (ἡ).

عِذار ج . عُذُر — (ἡ) Ἐντροπή, συστολή -(ἡ) Παρειά (μάγουλο)

خَلَعَ العِذار — Ἔρριψε τὴν ἐντροπὴν (ξετσιπώθη).

مَعْذِرَة ج . مَعاذِر — (ἡ) Δικαιολογία.

مُتَعَذِّر — (ὁ) Δύσκολος, δυσχερής, ἀκατόρθωτος.

عِذْق ج . أعذاق — (ὁ) Βότρυς (φοίνικος, σταφυλῆς)

عَذَل ، يَعْذِل — Ἐμέμφθη, ἔψεξε.

عَذْل — (ἡ) Μομφή, ψόγος (ὁ).

عاذِل ج . عُذّال — (ὁ) Μεμφόμενος, ψέγων.

عِذْى — (τὸ) Ποτιζόμενον ὑπὸ βροχῆς (φυτόν).

عَرُبَ ، يَعْرُب — Κατέστη Ἄραψ (ἐκ καταγωγῆς)—Ἐξηραβίσθη (γλῶσσα).

عرّب ، يُعَرِّب وأعرَب — Ἐξηράβησε.

أعرَبَ ، يُعْرِب عن — Ἐξέφρασε (γνώμην) διετύπωσε.

تعرّب ، يتعرّب — Ἀραβοποιήθη.

عَرَبٌ وعُرْب — (οἱ) Ἄραβες.

عَرَبة — (ἡ) Ἅμαξα, βαγόνι (τό).

عَرَبٌ عَرْباء وعارِبة — Οἱ γνήσιοι Ἄραβες.

عَرَبيّ — Ἀραβικός (ὁ).

عَرّاب — Ἀνάδοχος (ὁ).

عُروبة — (ὁ) Ἀραβικός κόσμος.

إعراب — (ἡ) Τεχνολογία (γρμτ.) — (ἡ) Ἔκφρασις, διατύπωσις.

أعرابيّ ج . أعراب — (ὁ) Ἄραψ (Ἀράπης)

مُعْرَب — (τὸ) Κλιτὸν ἢ μεταβλητὸν (ρῆμα, ὄνομα γρμτ.).

مُعَرَّب — (ὁ) Ἐξηραβισμένος, ἀραβοποιημένος.

عَرْبَدَ ، يُعَرْبِد — Κατέστη ταραχοποιός, φίλερις.

عَرْبَدة — (ἡ) Κακοήθεια.

عِرْبيد ومُعَرْبِد — (ὁ) Φίλερις, φιλόνικος, ταραχοποιός.

عَرْبَس ، يُعَرْبِس — Περιέπλεξε, ἔθεσεν εἰς σύγχυσιν.

عَرْبَن ، يُعَرْبِن — Κατέθεσεν ἢ ἔδωσεν ἀρραβῶνα.

عَرْبون ج . عَرابين — (ὁ) Ἀρραβών, ἐχέγγυον (τό).

عَرَجَ ، يَعْرُج في — Ἀνέβη, ἀνῆλθε.

عَرِجَ ، يَعْرَج — Κατέστη χωλός — Ἔδυσεν (ἥλιος).

عَرَّجَ ، يُعَرِّج وتعرّج على — Διέμεινε, παρέμεινε (κατέλυσεν εἰς τόπον).

عرّج عن — Ἀπέκλινε, ἐξετράπη — Ἐγκατέλειψε.

تَعَرَّجَ ، يتعرّج — Ἔκλινεν ἢ ἔγειρε (κτίριον), κατέστη λοξός, ἑλικοειδής.

أعْرَجَ ، يُعْرِج — Κατέστησε χωλὸν (ἐκούτσανε).

عَرَجٌ وعَرَجان — Χωλότης (ἡ).

مَعْرَج ومِعْراج ج . مَعارج ومَعاريج — (ἡ) Κλῖμαξ (σκάλα).

مُتَعَرِّج (ἡ) Ἑλικοειδὴς (γραμμή), τεθλασμένη, λοξή).
مُنْعَرِج (ὁ) Κεκλιμμένος, λοξός.
عَرَّ ، يَعُرُّ Κατήσχυνε, ὠνείδισε.
عَرٌّ وَمَعَرَّة (τὸ) Ὄνειδος, αἶσχος.
عَرٌّ وعُرَّة Ψώρα (ἡ).
عِرْسٌ ج. أَعْراس Σύζυγος (ὁ), (ἡ).
عُرْس ج. أَعْراس Γάμος (ὁ).
إِبْن عِرْس ج. بَنات عِرْس (ἡ) Ἰκτὶς (νυφίτσα).
عَروسٌ ج. عُرُس (ὁ) Γαμβρός, νυμφίος.
عَروس ج. عرائِس Νύμφη (ἡ).
عَرْشٌ ج. عُروش (ὁ) Θρόνος - (τὸ) Στέγασμα, παράπηγμα.
عَريش ج. عُرُش (ἡ) Δενδρὰς — Παράπηγμα (τό).
عَرْصَة ج. عِراص (ἡ) Αὐλὴ (ἀνοικτὸς τόπος).
عَرَضَ ، يَعْرِض Ἐξέθεσε, ὑπέβαλε, προσέφερε.
عَرَضَ وإِسْتَعْرَضَ الجَيْش Ἐπεθεώρησε τὸν στρατόν.
عَرُضَ ، يَعْرُض Ἐφάρδυνε, ἐπλάτυνε (ἀμετ.).
عَرَّضَ ، يُعَرِّض Ἐφάρδυνε, ἐπλάτυνε (μετ.).
عَرَّضَ لِـ Ἐξέθεσε.
أَعْرَضَ ، يُعْرِض عَن Ἀπέσχε, ἀπέφυγε, ἀπεστράφη.
إِعْتَرَضَ ، يَعْتَرِض عَلى Ἀντετάγη, ἀντέτεινε.
إِعْتَرَضَ وتَعَرَّضَ Ἐξετέθη.

تَعارَضَ ، يَتَعارَض Ἀντέκρουσεν (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).
عَرْض ج. عُروض (τὸ) Πλάτος, φάρδος—Προσφορά (ἡ)
العَرْض والطَّلَب Ἡ προσφορὰ καὶ ἡ ζήτησις (ἐμπόρ).
خَطُّ العَرْض (ἡ) Γραμμὴ πλάτους (γεωγρ).
يَوْمُ العَرْض Ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.
عِرْضٌ ج. أَعْراض Τιμὴ (ἡ).
عُرْض (ἡ) Πλευρά, ὄψις.
مِن عُرْض النَّاس Ἐκ τοῦ Δήμου.
عَرَضٌ ج. أَعْراض Σύμπτωμα (τό).
عَرَضِيّ Τυχαῖος (ὁ).
عَرَضِيًّا وعَرَضاً Τυχαίως.
عُرْضَة Προδιάθεσις, πρόθεσις (ἡ).
عُرْضَةٌ لِكَذا (ὁ) Προωρισμένος προδιατεθειμένος.
عِلْمُ العَروض Προσῳδία—(ἡ) Μετρικὴ (ποιήσεως).
عَريض (ὁ) Εὐρύς, πλατύς, φαρδύς.
عَريضَة وعَرْضُ حال (ἡ) Ἀναφορά, αἴτησις.
عارِضٌ ج. عَوارِض (τὸ) Συμβάν, περιστατικόν.
عارِضَة ج. عَوارِض (ἡ) Παρειά—Δοκὸς
إِعْراض (ἡ) Ἀποστροφή, ἀποφυγή, ἀποχή.
إِعْتِراض Ἀντίρρησις (ἡ).
إِسْتِعْراض (ἡ) Παρέλασις, ἐπιθεώρησις (στρατοῦ).
تَعْريض (ἡ) Πλάτυνσις — Μετωνυμία.

مَعْرِض ج. مَعارِض — Ἔκθεσις (ἡ).

مُعارِض ومُعْتَرِض — Ἀντιπολιτευόμενος, ἀντίπαλ.

مُعْتَرِض — Ἐγκάρσιος (ὁ).

جُمْلَة مُعْتَرِضَة — (ἡ) Παρενθετικὴ πρότασις.

مَعْرُوض — (ὁ) Ἐκτεθειμένος, ὑποβεβλημένος.

مُعارَضَة — (ἡ) Ἀντιπολίτευσις, ἀντιλογία, ἀντίδρασις.

عَرَفَ، يَعْرِفُ — Ἐγνώρισε, ἔμαθε.

عَرَّفَ، يُعَرِّفُ — Ἐγνωστοποίησε — Συνέστησέ τινα.

إعْتَرَفَ، يَعْتَرِفُ بِـ — Ὡμολόγησε, ἀνεγνώρισε.

تَعَرَّفَ على — Ἀνεγνώρισέ τινα.

تَعارَفَ وتَعَرَّفَ بِـ — Ἐγνωρίσθη, συνεστήθη μετά τιν

عُرْفٌ ومَعْرُوف — (ἡ) Χάρις, καλὸν (τό).

عُرْفٌ — (τὸ) Ἔθιμον — Λοφίον (πετεινοῦ), χαίτη (ἡ).

حُكْمٌ عُرْفِيٌّ وأحْكام عُرْفِيَّة — (ὁ) Στρατιωτικὸς νόμος.

عارِف — Γνώστης (ὁ).

عَرَّاف — (ὁ) Μάντις, ὡροσκόπος.

عِرافَة — Μαντεία (ἡ).

عَرِيف ج. عُرَفاء — (ὁ) Γνώστης — Σύμβουλος.

إعْتِراف — (ἡ) Ὁμολογία, ἀναγνώρισις.

تَعْرِيف — (ἡ) Γνωστοποίησις, (ὁ) ὁρισμός, χαρακτηρισμός.

حَرْفُ التَّعْرِيف — (τὸ) Ὁριστικὸν ἄρθρον.

مَعْرِفَة ج. مَعارِف — (ἡ) Γνῶσις — Γνωριμία.

نَظَرِيَّة المَعْرِفَة — Ἡ θεωρία τῆς γνώσεως.

وَزارَة المَعارِف — Τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας.

مُعَرَّف — (ὁ) Ὡρισμένος, καθωρισμένος.

مَعْرُوف — (ὁ) Γνωστὸς — (τὸ) Καλόν, χάρις (ἡ).

عَرِقَ، يَعْرَقُ — Ἵδρωσε.

أعْرَقَ، يُعْرِقُ — Ἔκαμε ρίζας (δένδρον).

عَرَقٌ — Ἱδρὼς (ὁ).

عِرْقٌ ج. عُرُوق — (ἡ) Φλέψ — Ρίζα.

عِرْقُ السُّوس — Γλυκόρριζα (ἡ).

عِرْقُ النَّسا — Ἰσχιαλγία (ἡ).

عَرِيق — (ὁ) Ἐρριζωμένος, ἔχων ρίζας — (ὁ) Καλῆς καταγωγῆς.

مُعَرِّق — (τὸ) Ἱδρωτικὸν (φάρμακον).

مُعَرَّق — Φλεβώδης (ὁ).

عُرْقُوب ج. عَراقِيب — Τένων (ὁ).

عَرْقَلَ، يُعَرْقِلُ — Ἐκώλυσε, παρημπόδισε, παρηνώχλησε.

عَرْقَلَة ج. عَراقِيل — (τὸ) Πρόσκομμα, κώλυμα — Παρεμπόδισις (ἡ).

عَرَكَ، يَعْرُكُ — Ἔτριψε, ἔξεσε.

تَعارَكَ، يَتَعارَكُ — Συνεπλάκη, διεπληκτίσθη.

عَرِيكَة ج. عَرائِك — (ἡ) Φύσις, χαρακτὴρ (ὁ).

لَيِّنُ العَرِيكَة — (ὁ) Ὑποχωρητικός, εὔκαμπτος (καλόβολος).

مَعْرَك ومُعْتَرَك ومَعْرَكَة — (τὸ) Πεδίον μάχης.

مَعْرَكَة ج. مَعارِك — (ἡ) Μάχη, συμπλοκή.

عَرَّمَ، يُعَرِّمُ — 'Ανέμιξε, ἀνεκάτωσε — 'Εσσώρευσε, ἐπεσσώρευσε.

عَرَمَة وعُرْمَة ج. عُرَم — (ὁ) Σωρός, σωρεία (ἡ).

عَرَمْرَم — (ὁ) 'Αναρίθμητος στρατός, χειμαρρώδης.

«عرن» عَرين وعَرِينَة ج. عُرُن — (τὸ) "Αντρον.

«عرو» عَرا، يَعْرو واعْتَرَى — Προσεβλήθη (ὑπὸ ἀσθενείας κ.λ.π.).

عُرْوَة ج. عُرًى — (ἡ) Κομβιοδόχη (κουμπότρυπα) - Σύνδεσμος

عَرِيَ، يَعْرَى وتَعَرَّى — 'Εξεδύθη, ἀπεγυμνώθη.

عَرَّى، يُعَرِّي وأَعْرَى — 'Εγύμνωσε, ἐξέδυσε.

عَراء ج. أَعْراء — 'Ανοικτὸς τόπος, πεδιάς.

عُرْيٌ وعُرْيَة — Γυμνότης (ἡ).

عَزَبَ، يَعْزُبُ عن — 'Απεμακρύνθη.

عَزَبَ، يَعْزُبُ — "Εμεινεν ἄγαμος (ἔζησε μπεκιάρης).

عَزَبٌ وأَعْزَب ج. عُزّاب — "Αγαμος (ὁ).

عُزْبَة وعُزُوبَة — 'Αγαμία (ἡ).

عَزَرَ، يَعْزِرُ وعَزَّرَ — 'Επέπληξε, κατέκρινε, ἐτιμώρησε — 'Εμεγάλυνέ τινα.

تَعْزِير — (ἡ) 'Επίπληξις, τιμωρία — Σέβας, σεβασμός.

عَزَّ، يَعِزُّ — 'Ισχυροποιήθη—Κατέστη σπάνιος, ἐσπάνισε.

عَزَّ على — 'Εθλίβη, ἐλυπήθη.

عَزَّزَ، يُعَزِّزُ — 'Ενίσχυσε.

أَعَزَّ، يُعِزُّ — 'Ενίσχυσε—'Εδόξασε. 'Υπερηγάπησε ἐλάτρευσε.

تَعَزَّزَ، يَتَعَزَّزُ — 'Ενισχύθη.

عِزٌّ وعِزَّة — (ἡ) Δόξα, εὐδαιμονία, εὐημερία.

عِزَّةُ النَّفْس — 'Αξιοπρέπεια (ἡ).

صاحِبُ العِزَّة — 'Εντιμότατος, ἐξοχώτατος (τίτλ. Μπέη).

عَزِيز ج. أَعِزّاء — (ὁ) 'Ισχυρὸς—Προσφιλὴς — Σπάνιος.

تَعْزِيز — 'Ενίσχυσις (ἡ).

مَعَزَّة — (ἡ) Συμπάθεια, ἀγάπη.

مُعْتَزّ — 'Αξιοπρεπής (ὁ).

عَزَفَ، يَعْزُفُ عن — 'Αηδίασε, ἀπεστράφη.

عَزَفَ، يَعْزِفُ — 'Επαιάνισε (ἔπαιξεν ὄργανον).

عازِف — Παιανίζων (ὁ).

عَزوف ج. عِزاف — 'Αηδιάζων (ὁ).

مِعْزَف ج. مَعازِف — (τὸ) "Εγχορδον (μουσ. ὄργανον)

عَزَقَ، يَعْزِقُ — "Εσκαψεν ἢ ἐσκάλισε (γῆν).

عَزْقٌ — (τὸ) Σκάψιμον ἢ σκάλισμα (γῆς).

مِعْزَقَة ج. مَعازِق — Σκαλιστήριον (τό).

عَزَلَ، يَعْزِلُ — 'Απέλυσε, ἀπέβαλε—'Απεμόνωσε ἐξεχώρισε

إِعْتَزَلَ، يَعْتَزِلُ وتَعَزَّلَ وإِنْعَزَلَ — Παρητήθη, ἀπεμονώθη.'

عَزْلٌ — (ἡ) 'Απόλυσις—'Απομόνωσις.

أَعْزَلُ وأَعْزَل مث. عَزْلاء — (ὁ) "Αοπλος, ἀνυπεράσπιστος.

عُزْلة واعْتِزال — (ἡ) Ἀπομόνωσις, μοναξιά.

عازل — (ὁ) Μονωτὴρ (ἠλεκτρικῆς).

مَعْزِل — Ἀπομονωτήριον (τό).

بِمَعْزِل عن — Μακρὰν τοῦ νά . . .

المُعْتَزِلة — Οἱ Μουταζιλῖται (ὀπαδοὶ αἱρέσεως ἐν τῷ Ἰσλάμ).

عزَمَ، يعْزِم على واعْتَزَم — Ἀπεφάσισε.

عَزْم وعَزِيمة — (ἡ) Ἀπόφασις, ἀποφασιστικότης.

عَزِيمة ج. عزائم — (ἡ) Μαγεία, γοητεία—Ἀπόφασις.

عَزّام ومُعَزِّم — (ὁ) Μάγος, γόης.

«عزو» عزا، يَعْزو وعَزَى إلى — Προσῆψε, ἀπέδωσε, κατελόγισε.

عَزْو — (ἡ) Ἀπόδοσις, ἀναφορά, καταλογισμός (ὁ).

عِزْوة — Συγγένεια (ἡ).

عَزِيَ، يَعْزَى وتَعَزّى — Παρηγορήθη.

عَزّى، يُعَزّي — Παρηγόρησε, συνελυπήθη.

عَزاء وتعْزِية — (ἡ) Παρηγορία, παραμυθία.

عَسْجَد — Χρυσὸς (ὁ).

عَسُرَ، يَعْسُر وتَعَسَّر — Κατέστη δύσκολος, δυσχερὴς (ὑπόθεσις, κατάστασις).

عَسِرَ، يَعْسَر — Εὑρέθη εἰς κρισιμότητα, ἀδιέξοδον.

عَسَرَ، يَعْسُر — Ἀπήτησε χρέος.

عَسَّرَ، يُعَسِّر — Κατέστησέ τι δύσκολον, δυσχερές.

أعْسَرَ، يُعْسِر — Ἐπτώχευσε.

عَسِر وعَسِير — (ὁ) Δύσκολος, δυσχερής, στενόχωρος.

عُسْر ومَعْسَرة — (ἡ) Δυσκολία, δυσχέρεια, (πτώχια)

عُسْرُ البَوْل — Δυσουρία (ἡ).

عُسْر الهضم — Δυσπεψία (ἡ).

أعْسَر مث. عَسْراء ج. عُسْر — (ὁ) Ζερβός, ἀριστερός.

عَسَّ، يَعُسُّ واعْتَسَّ — Περιεπόλησε.

عَسْعَسَ، يُعَسْعِس — Ἤρχισε νύξ, ἐνύκτωσε.

عَسَفَ، يَعسِف وتَعَسَّف — Ἠδίκησε.

تَعَسَّف واعْتَسف — Ἐνήργησεν ἢ ὡμίλησεν ἀπερισκέπτως (στὰ κουτουροῦ).

عَسْف وتَعَسُّف واعْتِساف — (ἡ) Ἀδικία, καταπίεσις

عَسوف ومُتَعَسِّف — (ὁ) Ἄδικος, παράνομος.

عَسِيف — (ὁ) Μισθωτός, μισθοφόρος.

عَسْكَرَ، يُعَسْكِر — Ἐστρατοπέδευσε—Συνηθροίσθη.

عَسْكَر — Στρατὸς (ὁ).

مُعَسْكَر — Στρατόπεδον (τό).

عَسَل — Μέλι (τό).

عَسّال — Μελισσουργός (ὁ).

عُسْلُج وعُسْلوج ج. عَسالِيج — (ὁ) Βλαστός, τρυφερὸς κλάδος.

«عسو» عَسا، يعْسو — Ἐσκληρύνθη, ἐτυλώθη.

عَسى أن — Πιθανόν, δυνατόν.

عُشْب ج. أعْشاب — (ἡ) Βοτάνη χλόη, χόρτον (τό).

عُشْبَة — (ἡ) Σαρσαπαρίλλη (φυτόν).

عَشَر ، يَعْشُر وَعَشَّر — Ἐδεκάτισε, ἔλαβε τὸ 1/10 (δεκάτην).

عاشَر ، يُعاشِر — Συναναστράφη, συνεσχετίσθη.

عُشْر (١/١٠) ج. أعْشار — (τὸ) Δέκατον (1/10)—Δεκάτη.

عَشْر مذ. عَشَرَة — Δέκα (10).

عِشْرَة ومُعاشَرَة — (ἡ) Συναναστροφή, οἰκειότης, κοινοβιότης.

عُشْرِي وأعْشارِي — Δεκαδικὸς (ὁ).

عاشِر ج. عُشَّر — (ὁ) Δέκατος (10ος).

عَشَّار — (ὁ) Συλλέγων τὴν δεκάτην —Τελώνης (Εὐαγγελίου).

عَشِير ومُعاشِر — (ὁ) Οἰκεῖος, κοινόβιος, συγκάτοικος — Σύζυγος.

عَشِيرَة ج. عَشائِر — Φυλὴ (ἡ).

عِشْرُون (٢٠) — Εἴκοσι (20).

مَعْشَر ج. مَعاشِر — (τὸ) Κοινόβιον, (ἡ) κοινότης,(οἱ)οἰκεῖοι

عَشَّش واعْتَشَّ — Ἐφώλευσε (ἐφώλιασε).

عُشّ ج. عِشاش — (ἡ) Φωλεὰ (πτηνοῦ).

عَشِق ، يَعْشَق — Ἐρωτεύθη, ἠγάπησε σφοδρῶς.

عِشْق — (ὁ) Ἔρως, ἀγάπη σφοδρά.

عاشِق ج. عُشّاق — Ἐραστής, ἐρωτευμένος.

عَشِيق ومَعْشُوق — Ἐρωμένος (ὁ).

عَشَم — (ἡ) Ἐλπίς, προσδοκία.

تَعَشَّم ، يتعشّم — Ἤλπισε.

« عشو » عَشا ، يَعْشُو وتَعَشَّى — Ἐδείπνησε.

عَشاء ج. أعْشِيَة — Δεῖπνον (τό).

العَشاء الرَّبَّانِي أو السِّرِّي — Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος.

عَشاً وعَشاوَة — Ἀδυναμία ὁράσεως.

عِشاء وعَشِيَّة ج. عَشايا — Ἑσπέρα (ἡ).

عَشْوَة وعَشْواء — (ὁ) Ζόφος, σκότος (τό)

خَبْط عَشْواء — Τυχαίως (στὰ κουτουροῦ), τυφλῶς.

عَصَب ، يَعْصِب وعَصَّب — Ἐπέδεσε, ἔδεσε.

إعْتَصَب ، يَعْتَصِب — Ἀπήργησε—Συνησπίσθη (λαός).

عَصَب ج. أعْصاب — Νεῦρον (τό).

عَصَبَة — (οἱ) Συγγενεῖς ἐκ πατρός.

عُصْبَة وعِصابَة — (ἡ) Σπεῖρα, κλῖκα, συμμορία.

عُصْبَة الأُمَم — Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν.

عِصابَة ج. عَصائِب — (ὁ) Ἐπίδεσμος — Συμμορία (ἡ).

عَصَبِيّ — Νευρικὸς (ὁ).

عَصَبِيَّة وتَعَصُّب — Φανατισμὸς (ὁ).

إعْتِصاب — Ἀπεργία (ἡ).

مُتَعَصِّب — Φανατικὸς (ὁ).

عَصِيد وعصيدَة — Χυλὸς (ὁ).

عَصَر ، يَعْصِر — Ἔθλιψε, ἐξεχύμισε, (ξεζούμισε), ἔσφιγξε.

عاصَر ، يُعاصِر — Κατέστη σύγχρονος.

عَصْر — (ἡ) Θλῖψις, πίεσις, σφίξιμον —Ἐποχὴ—Ἀπόγευμα.

عَصْرِيّ — (ὁ) Συγχρονισμένος, (ὁ) τῆς ἐποχῆς.

عَصارَة وعَصير — Χυμός (ὁ).

إعْصار — (ὁ) Τυφών, κυκλών, καταιγίς (ἡ).

مَعْصَرَة ج. مَعاصِر — (τὸ) Πιεστήριον, τριβεῖον.

مُعاصِر — Σύγχρονος (ὁ).

عُصْعُص ج. عَصاعِص — (τὸ) Κόκκυξ, ἱερόν ὀστοῦν.

عَصَف، يَعْصِف — Ἔπνευσε σφοδρῶς (ἀήρ).

عاصِف وعَصوف — Θυελλώδης (ὁ).

عاصِفَة ج. عَواصِف — (ἡ) Θύελλα, ἀνεμοστρόβιλος.

عُصافَة — (τὸ) Ἄχυρον, σκύβαλον.

عَصْفَر، يُعَصْفِر — Ἔβαψε.

عُصْفُر — (ὁ) Κρόκος τοῦ ἐμπορίου (κιτρίνη βαφή).

عُصْفور ج. عَصافير — (τὸ) Πτηνόν (πουλάκι).

عَصَم، يَعْصِم — Προεφύλαξε.

إعْتَصَم، يَعْتَصِم واسْتَعْصَم بِـ — Ἐπροστατεύθη, προεφυλάχθη.

عِصْمَة — Προφύλαξις, προστασία— Ἀλάνθαστον (τό).

عِصامِيّ — Αὐτοδημιούργητος (ὁ)

مِعْصَم ج. مَعاصِم — (ὁ) Καρπὸς (χειρός)

مَعْصوم — (ὁ) Ἀλάνθαστος ἀναμάρτητος.

عصو، عَصا ج. عِصِيّ — Ῥάβδος (ἡ).

عَصَى، يَعْصي — Παρήκουσε, ἀπειθάρχησε, ἐστασίασε.

إسْتَعْصَى، يَسْتَعْصي على — Ἐδυσκολεύθη, ἐνετάθη—Ἐστασίασε.

عَصِيّ وعاصٍ — (ὁ) Παρήκοος ἀποστάτης.

عِصْيان ومَعْصِيَة — Ἀπείθεια, παρακοή, ἀνταρσία.

مُسْتَعْصٍ — Ἀνίατος (ἀσθένεια)—(ὁ) Δύσλυτος, δύσκολος.

عَضَد، يَعْضُد وعاضَد — Ὑπεστήριξε, ὑπεβοήθησε.

تَعاضَد، يَتَعاضَد — Συνειργάσθη, συνέπραξε.

إعْتَضَد، يَعْتَضِد بِـ — Ἐζήτησεν ὑποστήριξιν, βοήθειαν.

عَضُد ج. أعْضاد — (ὁ) Βραχίων Βοηθός, ὑποστηρικτής.

تَعْضيد — (ἡ) Βοήθεια, ὑποστήριξις.

مُعاضَدَة — (ἡ) Συνεργασία, ὑποστήριξις.

عَضَّ، يَعَضُّ — Ἐδάγκασε.

عَضَل، يَعْضُل وأعْضَل — Ἐδυσκολεύθη.

عَضَلَة ج. عَضَل — (ὁ) Μῦς (σώματος).

عُضال — (ὁ) Ἀνίατος, ἀθεράπευτος.

مُعْضِل — (ὁ) Δύσκολος, δύσλυτος, προβληματικός.

مُعْضِلَة — (τὸ) Πρόβλημα, δυσκολία.

عُضْو ج. أعْضاء — (τὸ) Μέλος, ὄργανον.

أعْضاء التناسُل — (τὰ) Γεννητικὰ ὄργανα.

عُضْوِيّ — Ὀργανικός (ὁ).

عَطِب، يَعْطَب — Ἀπωλέσθη, κατεστράφη.

أعْطَب، يُعْطِب — Κατέστρεψε.

عُطْب — Βάμβαξ (ὁ).

مَعْطَب ج. مَعاطِب — (ὁ) Ὄλεθρος, καταστροφή (ἡ).

عَطَّرَ ، يُعَطِّرُ — 'Αρωμάτισε.

عِطْرٌ ج. عُطور — (ἡ) Εὐωδία, μυρωδιά, μύρον (τό).

عَطَّار — Μυροπώλης (ὁ).

عُطارِد — 'Ο 'Ερμῆς (ἀστήρ).

عَطَسَ ، يَعْطِسُ — 'Επταρνίσθη

عَطْسَة وعُطاس — Πτάρνισμα (τό).

عَطِشَ ، يَعْطَشُ — 'Εδίψασε.

عَطَش — Δίψα (ἡ).

عَطْشان مث . عَطْشى ج . عَطاشى — Διψασμένος (ὁ).

عَطَفَ ، يَعْطِفُ — "Εκλινε, ἔκαμψε, ἐλόγισε.

عَطَفَ وتَعَطَّفَ على — Ηὐσπλαγχνίσθη, συνεπάθησε.

عَطَفَ كَلِمَةً — Συνέδεσε λέξιν (γρμτ).

عَطَفَ عَن — 'Απεστράφη.

إنْعَطَفَ ، يَنْعَطِفُ — 'Ελυγίσθη, ἐκάμφθη.

إسْتَعْطَفَ ، يَسْتَعْطِفُ — 'Εξιλέωσε.

عَطْفٌ — (ἡ) Κλίσις, κάμψις— Συμπάθεια, οἶκτος.

حَرْفُ عَطْفٍ — (ὁ) Σύνδεσμος (γρμτ.)

عاطِفَة ج. عَواطِف — Συναίσθημα (τό).

عاطِفِي — Συναισθηματικός (ὁ).

مِعْطَف وعِطاف — 'Επανωφόριον (τό).

مُنْعَطَف — (ἡ) Στροφή (ὁδοῦ κλπ.), καμπή.

عَطَلَ ، يَعْطُلُ وتَعَطَّلَ — "Ηργησεν (ἐργάτης, σχολεῖον κλπ.) διέκοψεν (ἐργασίαν).

عَطَّلَ ، يُعَطِّلُ — Παρημπόδισε, καθυστέρησε (μετ).

عُطْلٌ وعاطِل — (ὁ) 'Εστερημένος, ἄμοιρος.

عُطْلَة وعَطالة — (ἡ) 'Αργία, διακοπή, παῦσις.

تَعْطيل — (ἡ) Παρεμπόδισις, διακοπή, καθυστέρησις.

مُعَطَّل — "Αεργος, ἄχρηστος, ἄγονος

عَطِنَ ، يَعْطَنُ وتَعَطَّنَ وإنْعَطَنَ — 'Εμούχλιασε.

عَطَنٌ وتَعَطُّن — Μοῦχλα (ἡ).

«عطو» تَعَطَّى وإسْتَعْطى — 'Εζήτησε.

تَعاطَى ، يَتَعاطى — "Ελαβε· 'Επεδόθη, προσηλώθη εἴς τι, ἐνησχολήθη.

عطاً وعَطاء وعطِيَّة — (ἡ) Προσφορά, δῶρον.

مُعْطٍ — (ὁ) Δοτήρ, δωρητής.

عَظُمَ ، يَعْظُمُ — 'Εμεγάλωσε, ἐμεγεθύνθη, ἐμεγαλύνθη.

عَظَّمَ ، يُعَظِّمُ وأعْظَمَ — 'Εμεγάλυνε, ἐμεγαλοποίησε, ἐξεθείασε.

تَعَظَّمَ وتَعاظَمَ واسْتَعْظَمَ — 'Εμεγαλοποιήθη, ἐπήρθη.

عَظْمٌ ج. عِظام — (τὸ) 'Οστοῦν (κόκκαλον).

عُظْمٌ ومُعْظَم — (τὸ) Πλεῖστόν τινος πλειονότης (ἡ).

عَظَمَة — (τὸ) Μεγαλεῖον, μεγαλειότης, ἔπαρσις.

عَظيم ج. عُظَماء — (ὁ) Μέγας, σπουδαῖος ἐξαίσιος.

تَعْظيم — (ἡ) Μεγαλοποίησις, μεγέθυνσις, ἔξαρσις.

مُعَظَّم — Μεγαλειώδης, μεγαλοπρεπής.

عَفَرَ ، يَعْفِرُ وعَفَّرَ — 'Εσκόνισε, ἐκάλυψε διὰ σκόνης

عَفَر ج. أعفار — (ἡ) Σκόνη, κόνις, κονιορτός (ὁ).

عِفْريت ج. عَفاريت — (ὁ) Δαίμων, διάβολος.

عَفَش، يَعْفِش — Συνεσώρευσε, ἐμάζευσε.

عَفْص — (ἡ) Κηπίς (προϊὸν μελάνης).

عَفِص — Πικρὸς (ὁ).

عُفوصة — (ἡ) Πικρότης, πίκρα.

عَفّ، يَعِفّ عن — Ἀπέσχε (ἀσέμνων, παρανόμων κλπ.), ἐγκρατεύθη.

عِفّة وعَفاف — (ἡ) Ἐγκράτεια, ἁγνότης, παρθενικότης.

عَفيف ج. أعِفّاء — (ὁ) Ἐγκρατής, ἁγνός, παρθένος.

عفِن، يَعْفَن وتَعفّن — Ἐσάπη, ἐμούχλιασε, ἐβρώμησε.

عَفَن وعُفونة — (ἡ) Μοῦχλα, σαπίλα, ἀποφορά, βρῶμα.

عفِن ومُعفَّن ومُتعفِّن — (ὁ) Σάπιος, βρωμερός, δυσώδης.

تَعَفُّن — (ἡ) Σῆψις, σάπισμα (τό).

• عفو • عَفا، يَعْفو عن — Συνεχώρησε, ἠμνήστευσε.

عافى، يُعافي وأعفى — Προεφύλαξε, ἀποκατέστησεν (ὑγείαν).

أعفى، يُعفي من — Ἀπήλλαξε, ἐξήρεσε.

تعافى، يَتَعافى — Ἀποκατεστάθη (ὑγεία), ἀνέρρωσε.

عَفْو — (ἡ) Συγχώρησις, ἄφεσις, ἀμνηστία.

عَفْواً — Συγγνώμην !

عافِية ج. عَوافٍ — (ἡ) Ὑγεία, εὐρωστία.

إعفاء — (ἡ) Ἀπαλλαγή, ἀτέλεια (ἐπὶ φορολογίας).

إستعفاء — Παραίτησις (ἡ).

مُعافاة — Ἀνάρρωσις (ἡ).

عَقَب، يعقُب وأعقَب — Ἠκολούθησε Ἐπηκολούθησε, διεδέχθη.

عاقَب، يُعاقِب — Ἐτιμώρησε.

عَقَّب، يُعَقِّب على — Ἐσχολίασε.

عَقَّب — Διεδέχθη.

أعقَب، يُعقِب — Ἀπέθανεν, ἀφῆκεν ἀπόγονον.

عَقْب ج. أعقاب — (ἡ) Πτέρνα—(τὸ) Τέκνον, ἔκγονον.

عَقِب — Μετά, κατόπιν.

عُقُب ج. أعقاب — Τέλος, ἀποτέλεσμα, ἀπόρροια.

عَقَبة ج. عِقاب — (τὸ) Ἐμπόδιον, κώλυμα—Ἀνήφορος.

عُقْبة ج. عُقَب — (ἡ) Φορά, σειρά.

عُقاب ج. أعقُب وعِقْبان — (ὁ) Γύψ (πτηνόν).

عِقاب وعُقوبة ومُعاقَبة — Τιμωρία (ἡ).

عُقوبة ج. عُقوبات — (ἡ) Κύρωσις (ποινή).

عاقِبة ج. عَواقِب — (τὸ) Ἐπακολούθημα, συνέπεια.

عُقْبى لكم — Παρομοίως (ἐπὶ εὐχῶν).

عَقيب ومُعاقِب — (ὁ) Ἑπόμενος, ἀκολουθῶν, διαδεχόμενος

تَعاقُب — (ἡ) Διαδοχή, ἀλληλεπαλληλία.

تَعْقيب — Σχόλιον (τὸ).

مُتَعاقِب — (ὁ) Ἀλληλοδιάδοχος, ἀλληλεπάλληλος.

المعقّبات — Ἄγγελος ἡμέρας καὶ νυκτός (Κοράνιον).

عَقَد ، يعقِد وعقّد — Ἔδεσε (κόμβον κλπ.)—Συνῆψε (δάνειον κλπ.).

عَقِد ، يعقَد — Ἔπαθε γλωσσοδέτην.

عقّد ، يُعقّد — Περιέπλεξε (ὑπόθεσιν)—Ἐδυσχέρανε.

إنعقد ، ينعقِد — Συνῆλθε (συμβούλιον).

عَقد ج. عُقود — (τὸ) Συμβόλαιον—Δέσιμον.

عِقد ج. عُقود — Περιδέραιον (τὸ).

عُقدة ج. عُقَد — (ὁ) Κόμβος—Ἄρθρωσις (ὀστῶν).

عَقيد ومُعاقِد — (ὁ) Σύμμαχος, ὁμόσπονδος.

عَقيدة (ج. عَقائد) وإعتقاد — (ἡ) Δοξασία, πίστις, φρόνημα, δόγμα.

إنعقاد — Σύναψις (ἡ).

تعقيد وتعقّد — (ἡ) Περιπλοκή, περίπλοκον (τὸ).

مُعقّد — (ὁ) Περίπλοκος, πολύπλοκος, αἰνιγματώδης.

مُعتقَد — Δόγμα (τό).

مُعاقدة — (ἡ) Σύμβασις, Συνθήκη.

مُتعاقِد — Συμβαλλόμενος (ὁ),

الطرفان المتعاقِدان — Τὰ 2 συμβαλλόμενα μέρη.

عَقَر ، يعقِر — Ἐπλήγωσε, ἐδάγκασε

عَقُر ، يعقُر — Κατέστη στεῖρα, ἐστείρευσε.

عاقَر ، يُعاقِر — Παρεδόθη (εἰς πάθος)

عُقر وعَقارة — Στείρωσις (ἡ).

عاقِر ج. عواقِر — (ἡ) Στεῖρα—Στεῖρος (ὁ).

عَقار ج. عَقارات — (τὸ) Κτῆμα (κτηματικὴ περιουσία), ἀκίνητον.

عقّار ج. عقّاقير — Φάρμακον (τό).

عَقاري — Κτηματικός (ὁ).

البنك العقاري — Ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα.

عَقيرة ج. عَقائر — Φωνή (ἡ).

عقرب ج. عقارب — (ὁ) Σκορπιὸς — (ὁ) Δείκτης (ὡρολογ).

عَقَص ، يعقِص — Ἔπλεξε (μαλλιά, τρίχας).

عَقيصة ج. عَقائص وعقصة ج. عِقَص — (ἡ) Πλεξὶς (πλεξίδα).

عَقعَق ج. عَقاعِق — (τὸ) Κίσσα (πτηνόν).

عَقَف ، يعقِف — Ἐκύρτωσε, ἐλύγισε, ἔκαμψε.

أعقف ومَعقوف — Κυρτός (ὁ).

الصّليب المَعقوف — Ὁ Ἀγκυλωτὸς σταυρός.

عَقّ ، يعُقّ — Ἠπείθησε.

عاقّ (ج. عَقَقة) وعُقق — Ἀπειθής (ὁ).

عَقيق ج. أعِقّة — (ὁ) Ἀχάτης πολύτιμος λίθος).

عَقَل ، يعقِل — Ἠννόησε, ἐκατάλαβε — Ἐλογικεύθη.

عَقَل القتيل — Ἐπλήρωσε φόρον αἵματος.

عقّل ، يُعقّل — Συνέτισε, ἐσωφρόνισε.

إعتقَل ، يعتقِل — Συνέλαβε, ἐφυλάκισε ἐνέκλεισε.

أُعتُقِل لسانُهُ — Ἐδέθη ἡ γλῶσσά τινος (ἐκόμπιασε).

تَعَقَّل ، يتعَقَّل 'Εσυνετίσθη, ἐσωφρονίσθη, ἐλογικεύθη.

عَقْل ج . عُقول Νοῦς, λογικόν, σύνεσις, διάνοια.

عَقْلِيّ (ὁ) Νοητικός, νοερός, πνευματικός.

اَلمَذْهَب العَقْلِيّ Νοησιοκρατία (ἡ).

عَقْلِيَّة Νοοτροπία (ἡ).

عاقِل ج . عُقَلاء (ὁ) Συνετός, σώφρων, νοήμων, νουνεχής.

عاقِلة الرَّجُل (οἱ) Συγγενεῖς ἐκ πατρός.

عِقال ج . عُقُل Σχοινίον, κορδόνιον, κεφαλῆς.

عَقِيلة ج . عَقائِل (ἡ) Συμβία, σύζυγος—(τὸ) Πολύτιμον πρᾶγμα.

إعْتِقال (ἡ) Σύλληψις, φυλάκισις, κράτησις.

مَعْقِل ج . مَعاقِل (τό) Φρούριον—Καταφύγιον.

مُعْتَقَل (ὁ) Κρατούμενος, ἔγκλειστος.

مُعْتَقَل ج . مُعْتَقَلات Κρατητήριον, στρατόπεδον συγκεντρώσεως.

مَعْقول (ὁ) Λογικός, νοητός.

عِلْم المَعْقولات (ἡ) Μεταφυσικὴ ἐπιστήμη.

عَقَمَ ، يَعْقُم 'Εστείρωσε.

عَقَّم ، يُعَقِّم وأَعْقَم 'Απεστείρωσε.

عُقْم Στείρωσις (ἡ)

عَقِيم ج . عُقُم (ὁ) Στεῖρος—Στεῖρα (ἡ).

عَقِيم وعَقام (ἡ) 'Ανίατος (ἀσθένεια).

تَعْقِيم (ἡ) 'Αποστείρωσις, ἀντισηψία.

عِقيان (ὁ) Χρυσὸς (καθαρός).

عَكِرَ ، يعْكَر و تَعَكَّر 'Εθολώθη.

عَكَّر ، يُعَكِّر وأَعْكَر 'Εθόλωσε.

عَكَرٌ وعَكارة (ἡ) 'Υποστάθμη (κατακάθισμα).

عَكِرٌ ومُعَكَّر Θολὸς (ὁ).

عَكَزَ ، يعْكُز و تَعَكَّز على 'Εστηρίχθη (ἐπὶ ράβδου, βακτηρίας).

عُكَّازة ج . عَكاكيز (ἡ) Ράβδος, βακτηρία.

عَكَس ، يَعْكِس 'Αντέστρεψε, ἀντικατώπτρισε.

عاكَس ، يُعاكِس 'Ηναντιώθη, ἀντετέθη—'Επείραξε.

إنْعَكَس ، ينْعَكِس 'Αντεστράφη, ἀντανεκλάσθη(φῶς)

عَكْس (ἡ) 'Αντιστροφή, ἀντίθεσις.

عَكْسُ كذا (ὁ) 'Εναντίος, ἀντίθετος.

بالعَكْس 'Αντιθέτως, ἐναντίως.

إنْعِكاس (ἡ) 'Αντανάκλασις (φωτός).

مَعْكوس ومُنْعَكِس 'Αντεστραμμένος (ὁ).

« عكظ » سوق عُكاظ (ἡ) 'Αγορά (ὅπου ἠγόρευον οἱ "Αραβες πρὸ τοῦ 'Ισλάμ).

عَكَف ، يعْكُف 'Ανεχαίτισε, συνεκράτησε.

عَكَف على 'Επεδόθη εἴς τι, ἀφωσιώθη.

إعْتَكَف ، يعْتَكِف في Οἰκούρησε.

إعْتَكَف عَن 'Απεμονώθη ἀπεκλείσθη.

عاكِف ومُعْتَكِف على 'Αφωσιωμένος εἴς τι.

إعتكاف — 'Αφοσίωσις (ἡ).

عكم ، يعكم — Περιετύλιξε, περιέδεσε (ἀμπάλαρε)

عكام ج. عكم — (τὸ) Σχοινίον (δεσίματος).

عكنة ج. عكن وأعكان — (ἡ) Πτυχὴ (δίπλωσις δέρματος ἐκ πάχους).

علبة ج. علب — Κυτίον (τό).

علج ج. علوج — (ὁ) "Απιστος — "Οναγρος

عالج الموضوع — 'Εχειρίσθη ἢ ἐπραγματεύθη τὸ θέμα.

تعالج ، يتعالج — 'Ενοσηλεύθη, ἐθεραπεύθη

علاج ومعالجة — (ἡ) Νοσηλεία, θεραπεία

معالجة الموضوع — (ὁ) Χειρισμὸς θέματος.

علف ، يعلف — "Εθρεψεν ἢ ἐτάϊσε (ζῷον).

علف ج. علاف — Φορβή (ἡ).

معلف ج. معالف — (ἡ) Φάτνη (ἀλόγων).

علق ، يعلق وتعلّق بـ — 'Εκρεμάσθη, ἀνηρτήθη — 'Εσχετίσθη.

علقت المرأة — Συνέλαβεν ἡ γυνή. — 'Εκυοφόρησε.

علق يفعل — "Ηρχισε νὰ κάμνῃ.

علّق ، يعلّق الأمر — 'Ανέβαλε, ἀφῆκέ τι ἐκκρεμές.

علّق أهمية — "Εδωσε σημασίαν, προσοχήν.

علّق . — 'Εκρέμασε, ἀνήρτησε — 'Εσχολίασε.

علق ج. أعلاق — (τὸ) Πολύτιμον πρᾶγμα.

علقة ج. علق — Βδέλλα (ἡ).

علاقة (ج. علائق) وتعلّق — Σχέσις, συνάφεια.

عليقة ج. عليق — Θάμνος (ὁ).

عليق — (ἡ) Βάτος (φυτόν).

تعليق — (ἡ) 'Ανάρτησις, κρέμασμα — Σχόλιον (τό).

معلق — (ὁ) 'Ανηρτημένος, κρεμασμένος — 'Εκκρεμὴς (ὑπόθεσις).

معلّق — Σχολιαστὴς (ὁ).

متعلّق بـ — (ὁ) Σχετικός, ἔχων σχέσιν.

علقم ج. علاقم — 'Αγριοκολοκύνθη (φυτὸν πικρότατον).

علك ، يعلك — 'Εμάσησε.

علك — (ἡ) Μαστίχα (μασήματος).

علّ ولعلّ — Εἴθε.

علّل ، يعلّل وتعلّل — Αἰτιολόγησε.

إعتلّ ، يعتلّ — 'Ησθένησε.

علّة ج. علل — (ἡ) 'Ασθένεια — Αἰτία.

حروف علّة — (τὰ) Γράμματα ἀσθενῆ : ا ، و ، ى

علّة ومعلول — (τὸ) Αἴτιον καὶ αἰτιατόν.

عليل ومعتلّ ومعلول — 'Ασθενὴς (ὁ).

فعل معتلّ — (τὸ) Ρῆμα ἀσθενές, ἔχον : و ، ا ، ى

تعليل — Αἰτιολογία (ἡ).

علم ، يعلم — 'Εγνώρισε, ἔμαθε.

علّم ، يعلّم — 'Εδίδαξε — 'Εσημείωσε, ἔκαμε σημεῖον.

إستعلم ، يستعلم — 'Επληροφορήθη.

عَلَم ج. أعلام Σημαία (ἡ).

إسم عَلَم (τὸ) Ὄνομα κύριον (γρμτ.)

عِلْم ج. عُلوم (ἡ) Γνῶσις, μάθησις —Ἐπιστήμη.

عِلْميّ Πρακτικός, ἐπιστημονικός.

عالِم ج. عُلماء (ὁ) Ἐπιστήμων—Γνώστης.

عالَم ج. عَوالِم Κόσμος (ὁ).

عَلامَة (τὸ) Σημεῖον σημάδι, σῆμα

عَلاّمَة (ὁ) Πολυΐστωρ, πολυμαθής

عَليم ج. عُلَماء (ὁ) Παντογνώστης, πάνσοφος.

إستِعلام Πληροφορία (ἡ).

تَعليم (ἡ) διδαχή, διδασκαλία —Ὁδηγία.

مَعلَم ج. مَعالِم (τὸ) Ἴχνος, σημάδι

مُعَلِّم Διδάσκαλος (ὁ).

مُعَلَّم Σεσημασμένος, (σημαδευμένος).

مُتَعَلِّم (ὁ) Μορφωμένος, πεπαιδευμένος.

مَعلوم (ὁ) Γνωστὸς — (τὸ) Ἐνεργητικὸν (ρῆμα).

عَلَنَ ، يَعلُن Ἐξεδηλώθη παρρησίᾳ ἐπαρρησιάσθη.

عَلانِيَةً وعلَناً Δημοσίᾳ, παρρησίᾳ.

إعلان الحَرْب Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου.

مُعلِن Κῆρυξ (ὁ).

«علو» عَلا ، يَعلو وعَلِيَ Ὑψώθη. ἀνυψώθη.

إعتَلى ، يَعتَلي Ἀνῆλθε ἀνεβιβάσθη.

أعلى ، يُعلي وعَلّى Ὕψωσε, ἀνύψωσε, ἀνεβίβασε.

تَعالَ Ἔλα.

عُلُوّ Ὕψος (τό).

عَلاءٌ وعُلا (τὸ) Περίοπτον σημεῖον, ὑψηλόν.

عَلاوَة ج. عَلاوَى Ἐπίδομα, αὔξησις.

عَلِيّ وعالٍ Ὑψηλός (ὁ).

عَلى Ἐπί, ἐπάνω.

عَلياء Οὐρανός, (ὁ).

عُلِّيَّة ج. عَلالي Ὑπερῷον (τό).

عِلْيَةُ القَوْم Οἱ Εὐγενεῖς, ἀριστοκράται.

عُنْوان (ἡ) Διεύθυνσις (ἐπιστολῆς κλπ).

عَمَدَ ، يَعمِد Ἐστήριξε, ἐστύλωσε.

عَمَدَ وتَعَمَّدَ Προετέθη, ἐσκόπευσε.

عَمَدَ وعَمَّدَ Ἐβάπτισε.

إعتَمَد عَلَيهِ في Ἐπανεπαύθη ἐπί τινος, ἐβασίσθη.

عَمْداً وتَعَمُّداً Σκοπίμως ἐπίτηδες.

عُمْدَة Στήριγμα —Ὅμδας (ὁ).

عِماد وعِمادَة ومَعمودِيَّة Βάπτισμα (τό)

عَمود ج. أعمِدَة وعُمُد (ὁ) Στῦλος, κίων, στήλη (ἡ).

عَموديّ Κάθετος (ὁ).

عَميد الكُلِّيَّة (ὁ) Κοσμήτωρ Πανεπ.)

إعتِماد Πίστωσις (ἡ).

الإعتِماد على النَّفس Ἡ Αὐτοπεποίθησις

أوراق الإعتماد — Τὰ διαπιστευτήρια
مُعتمد عليه — (ὁ) 'Αξιόπιστος, διαπεπιστευμένος.
مُتعمَّد — Σκόπιμος (ὁ).
مَعْمَدان ومَعْمدانيّ — Βαπτιστής (ὁ).
عَمِر ، يعْمَر — Κατέστη μακρόβιος (ἔζησε μακρὸν βίον).
عَمَر ، يَعْمُر بـ — Κατῳκήθη (τόπος).
عَمَر وعَمَّر — Κατέστησέ τινα μακρόβιον (Θεός).
عَمَّر ، يُعَمِّر — 'Ανῳκοδόμησε.
عَمَّر ، يُعَمِّر وأعْمَر — Κατῴκισε τόπον), κατέστησεν οἰκουμένην (γῆν).
إعْتَمر ، يَعْتَمِر — 'Επεσκέφθη.
إسْتَعْمَر ، يستَعْمِر — 'Απῴκισε.
عُمْرٌ ج. أعْمار — (ἡ) 'Ηλικία, βίος.
عامِر وعَمِير ومَعْمور — (ὁ) Κατῳκημένος (τόπος), πολυάνθρωπος.
عِمارة — (τὸ) Οἰκοδόμημα, κτίριον — Φυλή (ἡ).
عُمْران — (ἡ) Πολυκατοίκησις, πυκνότης πληθυσμοῦ.
إسْتِعْمار — 'Αποικισμός (ὁ).
تَعْمير — 'Ανοικοδόμησις, γέμισις.
مِعْمار وفنّ المِعْمار — 'Αρχιτεκτονική (ἡ).
مِعْماري — 'Αρχιτέκτων (ὁ).
مَعْمور — 'Ηλικιωμένος (ὁ).
المَعْمورة — 'Η Οἰκουμένη.
مُستَعْمَرة — 'Αποικία. (ἡ).

عَمِش ، يَعْمَش — 'Ετσίμπλιασεν (ὀφθαλμός).
عَمُق ، يَعْمُق — 'Εβαθύνθη, κατέστη βαθύς.
عَمَّق ، يُعَمِّق وأعْمَق — 'Εβάθυνε.
عُمْق ج. أعْماق — (τὸ) Βάθος, βαθύτης (ἡ).
عَميق — Βαθὺς (ὁ).
تَعْميق — Βάθυνσις (ἡ).
تعمُّق — 'Εμβάθυνσις (ἡ).
عَمِل ، يَعْمَل — 'Επραξε, ἔκαμε, εἰργάσθη, ἔδρασε.
عَمِل في — 'Επέδρασε, ἐνήργησε.
عامَل ، يُعامِل — Μετεχειρίσθη τινά —Συμπεριεφέρθη.
إسْتَعْمل ، يستَعْمِل — Μετεχειρίσθη, ἐχρησιμοποίησε.
تعامَل ، يَتَعامَل مع — Συνηλλάγη μετά τινος.
عَمَلٌ ج. أعْمال — (τὸ) Έργον, ἐργασία, πρᾶξις, δρᾶσις.
عَمْلة — (ἡ) Κακὴ πρᾶξις.
عُمْلة — Νόμισμα (τό).
عَمَليّ — (ὁ) Πρακτικός—'Εργατικός.
عَمَليّة — (ἡ) Πρᾶξις (ἀριθμ. κλπ.). —'Επιχείρησις.
عَمَليّة جَراحيّة — (ἡ) 'Εγχείρησις χειρ.
عُمولة — (ἡ) Προμήθεια (ἐμπορ.).
عَميل ج. عُمَلاء — (ὁ) Πράκτωρ — Πελάτης.
عامِل ج. عُمّال — 'Εργάτης (ὁ).
عُضو عامِل — Μέλος τακτικὸν ἢ ἐνεργόν.

عامِل ج. عَوامِل — (ὁ) Παράγων, συντελεστής

إِسْتِعْمال — (ἡ) Μεταχείρισις, χρησιμοποίησις, χρῆσις.

مَعْمَل ج. مَعامِل — (τό) Ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον.

مُعامَلة و تَعامُل — (ἡ) Συναλλαγή (δοσοληψία)-Μεταχείρισις.

مُسْتَعْمَل — (ὁ) Μεταχειρισμένος — Χρησιμοποιούμενος.

• عملق • عُمْلاق — Κολοσσός (ὁ).

عَمَّ ، يَعُمُّ — Ἐγενικεύθη, κατέστη κοινόν.

عَمَّ و عَمَّا — Περὶ τίνος ;

عَمَّمَ ، يُعَمِّمُ — Ἐγενίκευσε, κατέστησε γενικόν, κοινόν.

إِعْتَمَّ و تَعَمَّمَ — Ἐφόρεσε σαρίκιον.

عَمّ ج. أَعْمام و عُمومَة — (ὁ) Θεῖος (ἀδελφὸς πατρός).

عِمامَة ج. عَمائِم — (ὁ) Κίδαρις (σαρίκι)

عامّ و عُمومي — (ὁ) Κοινός, γενικός, δημόσιος.

العامَّة — Τὸ Κοινόν, Δῆμος.

عامّيّ — (ὁ) Δημώδης—Ἀγοραῖος, χυδαῖος.

تَعْميم — (ἡ) Γενίκευσις, ἐκλαΐκευσις.

مُعَمَّم — (ὁ) Σαρικοφορεμένος.

عَمِهٌ وعامِهٌ ج. عُمَّه — (ὁ) Ἀμήχανος, ἐκστατικός.

عَمِيَ ، يَعْمَى — Ἐτυφλώθη.

عَمِيَ عَن — Παρεῖδε, παρέβλεψε.

عَمِيَ عليه الأمرُ — Κατέστη τι ἀσαφές

عَمَّى ، يُعَمِّي — Κατέστησέ τι αἰνιγματῶδες.

تَعامَى ، يَتَعامَى — Προσεποιήθη τυφλότητα.

عَمًى — (ἡ) Τυφλότης, ἐκτύφλωσις.

عَمٍ ج. عُمون و عُمْيٌ — Τυφλὸς (ὁ).

عَمِي القَلْب — (ὁ) Τυφλὸς τὴν καρδίαν, πεπωρωμένος.

مُعَمًّى — (ὁ) Ἀκατάληπτος, αἰνιγματώδης

عَنْ — Περί — Ἀπό, ἐκ.

عِنَب ج. أَعْناب — Σταφυλή (ἡ).

عُنّاب — (τό) Ζίζυφον (καρπός).

عَنْبَر ج. عَنابِر — (ἡ) Ἄμβαρις — (ὁ) Θάλαμος.

عَنَّتَ ، يُعَنِّتُ — Ἐπίεσε, ἐξηνάγκασε, ἐβίασε.

عِنْدَ — Κατά—Παρά, πλησίον.

عِنْدَما — Ὅτε, ὅταν.

عِنْدَئِذٍ — Τότε.

عِنْدي — Ἔχω.

عَنَدَ ، يَعْنِدُ — Ἐπεισματώθη, ἰσχυρογνωμόνησε.

عانَدَ ، يُعانِدُ — Ἠναντιώθη, ἐπεισμάτωσε, ἠπείθησε

عِناد و مُعانَدَة — (τό) Πεῖσμα, ἰσχυρογνωμοσύνη.

عَنيد (ج. عُنُد) و مُعانِد — (ὁ) Πείσμων, ἰσχυρογνώμων.

عَنْدَليب ج. عَنادِل — Ἀηδών (ἡ).

عَنْزٌ ج. عِناز و عُنوز — (ἡ) Αἴξ (κατσίκα).

عَنَسَتْ و عُنِّسَتْ (المرأة) — Ἔμεινε γεροντοκόρη.

عانِسٌ ج. عُنْس و عُنَّس — Γεροντοκόρη (ἡ).

عُنْصُر ج. عَناصِر — Στοιχεῖον (τό).

العَنْصَرة — (ἡ) Πεντηκοστὴ (ἑορτή).

عَنُفَ، يَعْنُفُ على — Ἐφέρθη σκαιῶς, σφοδρῶς, τραχέως.

عَنَّفَ، يُعَنِّف — Ἐπέπληξε, ἔψεξε.

عُنْف — (ἡ) Σφοδρότης, δριμύτης, σκαιότης, βία.

عَنيف ج. عُنُف — (ὁ) Σφοδρός, σκαιός, δριμύς, βίαιος.

عُنْفوانُ الشَّباب — Τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας, ἀκμὴ νεότ.

تَعْنيف — Ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.

عُنُق ج. أعْناق — (ὁ) Λαιμός, τράχηλος.

عانَق، يُعانِق واعْتَنَق — Ἐνηγκαλίσθη, ἠσπάσθη

إعْتَنَق، يَعْتَنِق ديناً — Ἠσπάσθη θρησκείαν.

عِناق ومُعانَقة — (ὁ) Ἐναγκαλισμός, ἀσπασμός.

عُنوق وأعْنَق مث. عَنْقاء — Μακρολαίμης (ὁ).

العَنْقاء — (ὁ) Φοῖνιξ (μυθ πτηνόν).

عُنْقود ج. عَناقيد — (ὁ) Βότρυς (τσαμπί).

عَنْكَبوت ج. عَناكِب — Ἀράχνη (ἡ).

عَنَّ، يَعُنُّ الفرس — Ἐχαλίνωσεν (ἄλογον).

عَنَّ، يَعِنُّ لهُ — Ἀνεφάνη, παρουσιάσθη τινί τι.

عَنَّنَ، يُعَنِّن وعَنْوَن — Ἔθεσεν ἢ ἔγραψε διεύθυνσιν (ἐπιστολῆς).

عَنَن — (ἡ) Φανέρωσις, παρουσίασις.

عَنان — (τὰ) Σύννεφα, νέφη.

عِنان ج. أعِنَّة — (τὸ) Ἡνίον, χαλινὸς (ὁ).

عنو، عَنا، يَعْنو لِ — Ὑπέκυψε, ὑπετάγη, ἐταπεινώθη.

عانٍ ج. عُناة — Αἰχμάλωτος (ὁ).

عَنْوة — (ἡ) Βία, σφοδρότης.

عُنْوان — Ἡ Ἐπικεφαλὶς—Διεύθυνσις (ἐπιστολῆς κλπ). ἐπιγραφή.

عَنَى، يَعْني — Ἐνδιέφερέ τινα, ἀφεώρα.

عانَى، يُعاني — Ὑπέφερε, ὑπέστη, ἔπαθε. ἐμόχθησε.

إعْتَنَى، يَعْتَني بِ — Ἐνδιεφέρθη, ἐφρόντισε, ἐπεμελήθη.

عَناء — (ἡ) Ταλαιπωρία, κόπωσις, μόχθος (ὁ).

عِناية واعْتِناء — (τὸ) ἐνδιαφέρον, φροντίς (ἡ).

العِناية الإلهيَّة — Ἡ Θεία Πρόνοια.

أعْني ويَعْني — Δηλαδή.

مَعْنًى ج. مَعانٍ — (ἡ) Ἔννοια, σημασία.

عِلْمُ المعاني — Ῥητορικὴ (ἡ).

مَعْنَوِيّ — Πνευματικός, νοητικός.

اسم مَعْنَوِيّ — Ὄνομα ἀφῃρημένον.

عَهِدَ، يَعْهَد — Ἐγνώρισε.

عهد إلى — Ἀνέθεσε.

عاهَد، يُعاهِد — Ὑπεσχέθη.

تعاهَد، يتعاهَد — Συνεμάχησε, συνῆψε συμφωνίαν, σύμβασιν.

عَهْد ج. عُهود — (ἡ) Ἐπαγγελία, ὑπόσχεσις, διαθήκη — Ἀνάθεσις — Συμβόλαιον — Ἐποχή.

العَهْدُ القَديم — Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη.

العهد الجديد — Ἡ Καινὴ Διαθήκη.

وليّ العهد — Ὁ ἐπίδοξος διάδοχος.

في عهده — Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του.

عُهدة — (ἡ) Εὐθύνη, ἐγγύησις.

على عُهدته — Ὑπ' εὐθύνη του.

تعهّد — (ἡ) Ἀνάληψις — Προμήθεια, τροφοδοσία, φροντίς.

تعاهُد — (ἡ) Ὁμοσπονδία, συμμαχία.

مَعهَد ج. مَعاهِد — (τό) Ἰνστιτοῦτον σχολή (ἡ).

مُعاهِد — Σύμμαχος (ὁ).

مُعاهَدة — Συνθήκη (ἡ).

مُتعهِّد — (ὁ) Προμηθευτής, ἐργολάβος.

مُتعاهِد — Ὁμόσπονδος (ὁ).

مَعهود — (ὁ) Γνωστός—Συμβαλλόμενος.

عَهْر وعَهارة — (ἡ) Πορνεία, ἀκολασία.

عوِج، يعوَج واعوَجّ وتعوّج — Ἐκυρτώθη, ἐλυγίσθη, ἐστραβώθη (πόδι κλπ).

عوّج، يُعوّج — Ἐκύρτωσε, ἐλύγισε, ἐστράβωσε (πόδι κλπ).

عِوَج واعوجاج — (τὸ) Στράβωμα, κύρτωσις (ἡ).

أعوَج مث. عوجاء ج. عوج — (ὁ) Στραβός, κυρτός.

مُعوَّج — (ὁ) Ἑλικοειδής, στρεπτός (στραβός).

•عود، عاد، يعود — Ἐπεσκέφθη (ἀσθενῆ).

عوّد، يُعوّد — Συνήθισέ τινα εἴς τι.

عاوَد، يُعاوِد — Ἐπανῆλθε (ξαναῆλθε)

إعتاد، يعتاد — Συνήθισε, εἶχε τὴν συνήθειαν.

عادي — (ὁ) Συνήθης - Ἀρχαῖος, παλαιός.

العاديات — Ἀρχαιότητες (αἱ).

عود ج. عيدان — Στέλεχος (τό).

عُود — (τὸ) Λαγοῦτον (μουσ. ὄργανον).

عائد — (ὁ) Ἐπισκέπτης—Ἐπιστρέφων (ὁ).

عائدة ج. عوائد — (τὸ) Ὄφελος, ὠφέλεια (ἡ)—Φόρος (ὁ)

عِيادة — (ἡ) Κλινική — ἐπίσκεψις ἀσθενοῦς.

إعادة — (ἡ) Ἐπανάληψις, ἐπιστροφή.

إعتيادي — Συνήθης (ὁ).

مُتعوِّد ومُعتاد — Συνηθισμένος (ὁ).

مَوعِد وميعاد ج. مَواعيد — Προθεσμία (ἡ)

أرض الميعاد — Ἡ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας.

مَعاد — Ἡ μέλλουσα ζωή.

• عوذ، عاذ، يعوذ واستعاذ بـ — Ἐζήτησε προστασίαν, καταφυγήν—Προσέφυγε.

عوذ وعياذ — (ἡ) Καταφυγή, προστασία.

عوذة ومَعاذة وتعويذ — Φυλακτόν (τό).

مَعاذ — Καταφύγιον (τό).

مَعاذَ الله — Θεὸς φυλάξοι!

عوِرَ، يعوَر وعارَ، يعار — Κατέστη μονόφθαλμος.

عَورة — (τὰ) Κρυφὰ μέλη.

عَوراء — (ἡ) Ὕβρις, βλασφημία.

عَوارٌ — 'Ελάττωμα (τό).

إعارَة — Δανεισμός (ὁ).

إعارَة وتأجير — Δανεισμός καὶ ἐκμίσθωσις.

إستِعارَة — (τὸ) Δάνεισμα—'Αλληγορία, μεταφορά (ρητ.).

مُستَعار — Ψευδής, ἀπατηλός, ψεύτικος, δανεικός.

شعر مُستَعار — Ψεύτικα μαλλιά (περοῦκα).

مُستَعير — Δανειζόμενος (ὁ).

مُعير — Δανειστής (ὁ).

عَوِزَ ، يَعْوَزُ — 'Επτώχευσε, κατέστη ἄπορος, ἐνδεής.

أعْوَزَ ، يُعْوِزُ — Κατέστησε ἄπορον, ἐνδεῆ.

عَوَزٌ وإعْواز — (ἡ) "Ενδεια, ἀπορία πτωχία.

عَوِز وعائز ومُعْوِز — (ὁ) "Απορος, πτωχός, ἐνδεής.

عوسَج — Βάτος (ἡ).

عوِص ، يَعْوَص — Κατέστη δυσνόητος.

عَوِيص مث . عَوْصاء — Δυσνόητος (ὁ).

عَوَّض وعاض وأعاض وعاوَض — 'Απεζημίωσε.

أعْتاض وتَعوَّض — 'Απεζημιώθη.

عِوَض ج . أعْواض — 'Αντάλλαγμα (τό).

عِوَض وتَعْويض — 'Αποζημίωσις (ἡ).

عِوَضاً عن — 'Αντί.

«عوق» عَوَّق ، يُعَوِّق وأعاق — Παρημπόδισε, ἐματαίωσε, ἐπεβράδυνε.

عائِق وعائقَة ج . عَوائق — (τὸ) Κώλυμα, πρόσκομμα.

العَيُّوق — (ἡ) Αἴξ (ἀστήρ).

«عول» عال ، يَعول في — 'Ηδίκησε.

عَوَّل ، يُعَوِّل وإعْتَوَل — 'Εθρήνησε.

عَوَّل على — 'Εβασίσθη ἐπί τινος.

عَوْل — (ἡ) Συντήρησις, διατροφή.

عَوْلٌ وعَوْلة وعَويل — (ὁ) Θρῆνος, ὀδυρμός.

عائل ومُعيل — Οἰκογενειάρχης (ὁ).

مِعْوَل ج. مَعاوِل — (ἡ) Σκαπάνη, ἀξίνη.

عَوْمٌ — Κολύμβι (τό).

عائم — (ὁ) Κολυμβητής—Πλωτός.

عَوَّامَة — (ὁ) Σημαντήρ (σημαδοῦρα) Πλωτήρ.

«عون» عاوَن ، يُعاوِن — 'Εβοήθησε.

إستَعان ، يستَعين بـ — 'Εζήτησε βοήθειαν.

عَوْنٌ ومَعونَة وإعانة — (ἡ) Βοήθεια, ἐπικουρία.

عَوْنٌ (ج . أعوان) ومُعين — (ὁ) Βοηθός, ἐπίκουρος.

تَعاوُن — (ἡ) Συνεργασία, σύμπραξις

جَمعيَّة التَّعاوُن — (ἡ) Συνεργατική (ἕνωσις, ἑταιρία).

مُعاوِن — (ὁ) Βοηθός, βοηθητικός.

مُتَعاوِن — Συνεργάτης (ὁ).

عَوَى ، يَعْوِي — Οὔρλιασε.

عُواء — ἡ 'Ωρυγή (οὔρλιασμα).

عَوَّاء — 'Ωρυόμενος (ὁ).

عَيَّبَ ، يُعَيِّبُ وعابَ 'Εστιγμάτισε κατήσχυνε ήτίμασε
عَيْبٌ (ج. عُيوبٌ) ومَعابٌ (τό) 'Ελάττωμα, έλαττωματικότης — Αἶσχος, ὄνειδος.
عائِبٌ ومُعيبٌ (ὁ) 'Επονείδιστος, ἄτιμος, ἐστιγματισμένος.
مَعيبٌ ومَعْيوبٌ 'Ελαττωματικὸς (ὁ).
عَيْثٌ (ἡ) Διαφθορά.
عَيَّدَ ، يُعَيِّدُ 'Εώρτασε.
عيدٌ ج. أَعْياد 'Εορτή (ἡ).
عيد الميلاد Τὰ Χριστούγεννα.
عَيَّرَ ، يُعَيِّرُ 'Ωνείδισε.
عايَرَ ، يُعايِرُ 'Εμέτρησε, κατεμέτρησε (διὰ σταθμῶν).
عِيار Διαμέτρημα (τό).
عيسى 'Ο 'Ιησοῦς.
عَيَّشَ ، يُعَيِّشُ وأَعاشَ Διέθρεψε, ἔζη σέ τινα.
عَيْشٌ وعيشَةٌ (ἡ) Ζωή, βίος (ὁ).
عائِشٌ (ὁ) Ζῶν, ζωντανός.
مَعاشٌ ومَعيشَةٌ ج. مَعايِشُ Πόρος ζωῆς, τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
مَعاش (ἡ) Σύνταξις (ὑπαλλήλου κ.λ.π.).
ذو مَعاش Συνταξιοῦχος (ὁ).
عَيَّطَ 'Εκραύγασε, ἔκλαυσε.
عِياط (ἡ) Κραυγή, κλάμα (τό).
عَيْفٌ وعَيَفانٌ (ἡ) 'Αηδία, ἀποστροφή, βδελυγμία.
« عيل » عَيِّلٌ ج. عِيالٌ (ὁ) Συντηρούμενος (ὑπό τινος)

عِيلَ صَبْرُهُ 'Εξηντλήθη ἡ ὑπομονή του (ἔχασε τὴν ὑπομ.)
عَيْلَةٌ وعالَةٌ (ἡ) "Ενδεια, ἀπορία, πτωχία.
يَعيشُ عالَةً على Ζῇ εἰς βάρος τινός.
« عين » عَيَّنَ ، يُعَيِّنُ Διέτρησε — Καθώρισε, ὥρισε.
عَيَّنَ في Διώρισε.
عَيْنٌ ج. أَعْيُن وعيون (ὁ) 'Οφθαλμός, μάτι
عَيْنٌ (ἡ) Πηγή — 'Οπή — Κατάσκοπος — "Ιδιος — Εἶδος.
عَيْن ج. أَعْيان (ὁ) Προύχων, πρόκριτος.
عَيْناً Εἰς εἶδος.
عِيان ومعاينة (ἡ) Αὐτοψία, θέα, κότταγμα (τό).
شاهِد عِيان (ὁ) Αὐτόπτης μάρτυς.
تَعْيِين (ὁ) Διορισμός, προσδιορισμός — Σιτηρέσιον (τό).
مَعِينٌ Πηγαῖος (ὁ).
مُعَيَّن (ὁ) Διωρισμένος, καθωρισμένος, ὡρισμένος.
شَكل مُعيَّن (ὁ) Ρόμβος (σχῆμα).
مُعايِن (ὁ) Αὐτόπτης, θεατής, βλέπων (ὁ).
« عي » عَيِيَ ، يَعْيَى وعَيَّ بـ وعن
Κατέστη ἀνίκανος.
عَيِيَ في الكلام 'Ετραύλισε, ἐδυσκολεύθη (εἰς ὁμιλίας).
عِيّ (ἡ) 'Ανικανότης, δυσκολία (ὁμιλίας), τραύλισμα.
عَيٌّ وعياء وإعْياء (ἡ) Κούρασις, ἐξάντλησις, ὑπερκόπωσις
عَيٌّ ج. أَعْياء (ὁ) 'Ανίκανος — Τραυλός.

عَياء (ἡ) Ἀνίατος (ἀσθένεια).

مُعْيٍ وعَيّان (ὁ) Ἐξηντλημένος, κουρασμένος.

(الغَيْن) غ = 1000

غاب ، يَغيب (غيب) Ἀπουσίασε, ἔλειψε — Ἔδυσεν

غاب عن البال Ἐλησμόνησε, διέφυγέ τινά τι.

غاب عن الصَّواب Ἐζαλίσθη, ἔχασε τὰς αἰσθήσεις.

غابة ج . غاب Δάσος (τό).

غائب ج . غُيّاب (ὁ) Ἀπών, λείπων

غابِر (غبر) (ὁ) Παλαιός, ἀρχαῖος (καιρός, ἐποχή).

غاث ، يَغوث (غوث) وأغاث Ἐβοήθησε, συνέτρεξε.

غادَر ، يُغادر (غدر) Ἐγκατέλειψε, ἀνεχώρησε.

غادَة (غيد) (ἡ) Νεᾶνις, δεσποινίς.

غار ، يَغار مِن وعلى (غير) Ἐζήλευσε.

غار ، يَغور (غور) Ἐβυθίσθη, ἐχώθη.

غارٌ ج أغْوار (τὸ) Ἄντρον, σπήλαιον — Δάφνη (φυτόν).

غائِر Βυθισμένος (ὁ).

غارِب ج . غوارِب Ἀκρώμιον ζώου.

غارَة Ἐπιδρομή (ἡ).

حَبْلُكَ على غارِبِكَ Εἶσαι ἐλεύθερος (κάμε ὅ,τι θέλεις)

غارِق (غرق) Πνιγμένος, βυθισμένος.

غازٌ ج . غازات (τὸ) Ἀέριον, ἀεριόφως

غازَل ، يُغازل (غزل) Ἐρωτοτρόπησε.

غازٍ (غزو) (ὁ) Κατακτητὴς εἰσβολεύς.

غاشِيَة ج. غواشٍ (غشى) τὸ Περικάρδιον, σκέπασμα.

غاص ، يَغوص (غوص) Ἐβυθίσθη, κατεδύθη (ἐβούτησε)

غاض ، يَغيض (غيض) Ὠλιγώστευσε (νερό).

غاط ، يغوط (غوط) Ἐξεκένωσε (φυσιολογικῶς).

غائط Κόπρανα (τά).

غاظ ، يَغيظ (غيظ) Ἐξώργισε, ὤργισε.

غافِر ج . غَفَرَة (غفر) (ὁ) Ἀφεὶς, συγχωρῶν.

غافِل (غفل) Ἀπρόσεκτος (ὁ).

غال ، يَغول واغْتال (غول) Ἐδολοφόνησε, ἐφόνευσε.

غائِلَة ج . غَوائِل Συμφορά (ἡ).

غال ، يَغيل (غيل) Ἐθήλασε (μήτηρ τέκνον).

غالى ، يُغالي في (غلو) Ἐμεγαλοποίησε, ὑπερέβαλε.

غالٌ ج . غالات Κλειδαριά (ἡ)

غالٍ ج . غَوالٍ (غلو) (ὁ) Ἀκριβός, πολύτιμος.

غالَب ، يُغالِب (غلب) Ἠγωνίσθη, ἐπάλαισε.

غالِب ج . غَلَبَة (ὁ) Νικητής.

غالِباً وفي الغالِب وفي الأغْلَب Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

غالِبِيَّة (ἡ) Πλειονότης, (τὸ) πλεῖστον.

غالَط ، يُغالط (غلط) Παρέσυρεν εἰς σφάλμα, ἐξηπάτησε

غالِط Λανθασμένος, πταίστης.

غامَتْ وأغْيَمتْ وتَغَيَّمت السَّماءُ (غيم) Ἐσυνέφιασε.

غامَرَ ، يُغامِرُ (غمر) Διεκινδύνευσε, ἐρριψοκινδύνευσε.

غامِر (ὁ) Κατακλύζων — (ἡ) Ἀκαλλιέργητος (γῆ).

غامِض ج. غوامض (غمض) (ὁ) Ἀσαφής, αἰνιγματώδης.

غامِضة ج. غوامِض Αἴνιγμα, γρῖφος, μυστήριον.

غانِيَة ج. غَوانٍ (غنى) (ἡ) Ὡραία, καλλονή, ὅμορφη.

غايَرَ ، يُغايِرُ (غير) Διέφερε, διεφώνησε — Ἀντήλλαξε.

غايَة ج. غايٌ (غي) (ὁ) Σκοπός, τέλος, τέρμα.

غَبَّ ، يَغُبُّ وأغَبَّ Ἐπεσκέφθη τινά κατά διαστήματα (ἀραιά).

غِبٌّ ومَغَبَّة (τό) Ἐπακολούθημα, συνέπεια (ἡ).

غَبَبٌ ج. أغْباب Τό κάτωθεν τοῦ λαιμοῦ κρέας (βοός κλπ.)

غَبَرَ ، يَغْبُرُ Παρῆλθε (καιρός) — Ἔμεινε, παρέμεινε.

غَبَّرَ ، يُغَبِّرُ وأغْبَرَ Ἐσκόνισε, ἐσήκωσε σκόνην.

غَبْراء Γῆ (ἡ).

غُبارة وغَبَرَة (ὁ) Κονιορτός, σκόνη (ἡ).

لا غُبار علَيْه (ὁ) Ἄσπιλος, ἀνεπίληπτος.

غُبْرَة (τό) Ἀμαυρόν (χρῶμα).

أغْبَر مث. غَبْراء ج. غُبْر (ὁ) Ἀμαυρός, θαμβός.

غَبَشٌ (τό) Λυκόφως — Θάμβος (τό).

غَبَطَ ، يَغْبِطُ Ἐμακάρισε.

إغْتَبَطَ ، يَغْتَبِطُ Ἠγαλλίασε, ἐχάρη

غِبْطَة (ἡ) Μακαριότης — Χαρά, ἀγαλλίασις

صاحب الغِبْطَة Ἡ Α.Θ. Μακαριότης.

مُغْتَبِط ومَغْبوط Μακάριος, εὐτυχής, εὐδαίμων.

غَبَنَ ، يَغْبِنُ Ἠπάτησε, ἐξηπάτησε.

غُبْنٌ وغَبينَة (ἡ) Ἀπάτη, ἐξαπάτησις.

مَغْبون Ἐξηπατημένος (ὁ).

غَبِيَ ، يَغْبَى Ἠγνόησε (ἐξ ἀμαθείας).

تَغابى ، يَتَغابى عَن Προσεποιήθη ἄγνοιαν, παρεῖδε.

غَباوَة (ἡ) Μωρία, ἀμάθεια, ἄγνοια.

غَبِيٌّ ج. أغْبِياء (ὁ) Ἀμαθής, μωρός, βλάξ.

غَثَّ ، يَغِثُّ Κατέστη ἰσχνός — Ἐμωρολόγησε.

غَثٌّ وغَثيث (ὁ) Ἰσχνός, πενιχρός — Μωρολόγος.

غَثيث Πύον (τό).

غَثاثَة (ἡ) Ἰσχνότης, πενιχρότης.

غَثَى ، يَغْثَى Ἔπαθε ναυτίασιν, ἐζαλίσθη.

غَثْيٌ وغَثَيان (ἡ) Ναυτία, ναυτίασις

غُدَدَة وغُدَّة ج. غُدَد Ἀδήν (ὁ).

غُدَّة تيموسيَّة (ὁ) Ἀδήν θυμοειδής.

غُدَّة دَرَقيَّة (ὁ) Ἀδήν θυρεοειδής.

غُدَّة صَمَّاء (ὁ) Ἀδήν ἐνδοκρινής.

غُدَّة لُعابية (ὁ) Ἀδήν σιελογόνος.

غَدَرَ ، يَغْدِرُ Προέδωσε (ἐπρόδωσε).

غَدْرٌ — (ἡ) Προδοσία, δολιότης.
غَدَّار وغادِر — (ὁ) Προδότης, δόλιος.
غَدَّارة — Περίστροφον (τό).
غَدِير ج. غُدُر — Λιμνάριον, νερόλακκος.
غَدِيرَة ج. غَدائِر — (ἡ) Πλεξίδα, πλόκαμος (ὁ).
غَدِقَ، يَغْدَق — Ἠφθόνησε, (ἦτο ἄφθονος).
أَغْدَقَ على — Ἐπεδαψίλευσε, ἔδωσεν ἀφθόνως.
غَدَق — (ὁ) Ἄφθονος, δαψιλής.
غَدَنٌ وغُدْنَة — (ἡ) Χαλάρωσις, χαύνωσις.
» غدو » غَدَا، يَغْدُو — Ἦλθε κατὰ τὴν αὐγήν—Ἔγινε.
غُدْوَة (ج. غُدًى) وغَدَاة ج. غَدَوات — Χαραυγὴ (ἡ).
غَد — (ἡ) Ἐπομένη, αὔριον.
غَداً وفي الغَد — Τὴν αὔριον, τὴν ἐπομένην (ἡμέραν).
غَدِيَ، يَغْدَى وتَغَدَّى — Ἐπρογευμάτισε.
غَدَاء ج. أَغْدِيَة — Πρόγευμα (τό).
» غذو » غذا، يَغْذُو وغَذَّى — Ἔθρεψε, ἐτάϊσε.
غَذْوٌ وتَغْذِيَة — (ἡ) Θρέψις, τροφοδότησις.
غِذاء ج. أَغْذِيَة — Γεῦμα (τό).
غِذائي ومُغَذّ — Θρεπτικός (ὁ).
غَرَبَ، يَغْرُبُ — Ἔφυγε, ἀπεμακρύνθη —Ἔδυσεν (ἥλιος).
غَرَّبَ، يُغَرِّب — Ἐξεπάτρισε, ἀπήλασε.
أَغْرَبَ، يُغْرِب وغَرَّب — Διηυθύνθη πρὸς δυσμάς.
إِغْتَرَبَ، يَغْتَرِب وتَغَرَّب — Ἀπεδήμησε, ἐξενιτεύθη.
إِسْتَغْرَبَ، يَسْتَغْرِب — Παρεξενεύθη, ἠπόρησε.
غَرْبٌ (ج. غُرُوب) ومَغْرِب — (ἡ) Δύσις (τόπος).
غُرْبَة وتَغَرُّب وإِغْتِراب — (ἡ) Ἀποδημία, ξενητειά, ἐκπατρισμός
غُراب ج. غِرْبان — Κόραξ.
غَرابَة — Παραξενιά (ἡ).
غَرابَة الأَطْوار — Ἰδιοτροπία.
غُرُوب — (ἡ) Δύσις (ἡλίου κλπ.)
غَرِيب ج. غُرَباء — (ὁ) Παράξενος·Ξένος, ἀλλοδαπός.
غَرِيبَة ج. غَرائِب — (τὸ) Παράξενον (πρᾶγμα), παραδοξότης.
غَرْبَلَ، يُغَرْبِل — Ἐκοσκίνισε.
غِرْبال ج. غَرابِيل — Κόσκινον (τό).
غَرْبَلَة — Κοσκίνισμα (τό).
غَرِدَ، يَغْرَد وغَرَّد وتَغَرَّد — Ἐκελάϊδησε.
غَرَدٌ وتَغْرِيد — Κελάϊδημα (τό).
مُغَرِّد — (τὸ) Μελῳδικόν (πτηνόν).
غَرَّ، يَغُرّ — Ἠπάτησε, ἐξηπάτησε.
غَرَّرَ، يُغَرِّرُ بِـ — Ἐπλάνησε, ἠπάτησε.
إِغْتَرَّ وإِسْتَغَرَّ بِـ — Ἠπατήθη.
غِرٌّ (ج. أَغْرار) وغَرِير ج. أَغِرّاء — (ὁ) Ἄπειρος (ἄνευ πείρας).
غِرَّة ج. غِرَر — Ἀπροσεξία (ἡ).

على غِرَّة — Ἐξ ἀπροσεξίας, ἀπροσδοκήτως

غُرَّة ج. غُرَر — Λευκὸν στίγμα ἐπὶ κεφαλῆς ἵππου — Ἐκλεκτόν — Ἀρχή, ἀπαρχή. Νέα σελήνη.

غَرَر — Κίνδυνος (ὁ).

غَرَّار وغَرُور — (ὁ) Ἀπατεών, δόλιος.

غَرارة — (ἡ) Ἀπροσεξία, ἀμέλεια.

غِرارة ج. غَرائر — Σάκκος (ὁ).

غُرور — (ἡ) Κενοδοξία, ματαιοδοξία, ὑπεροψία.

أغَرّ مث. غرّاء ج. غُرّ وغُرّان — Ὁ καλῆς καταγωγῆς, εὐγενής.

مَغرور ومُغتَرّ — (ὁ) Κενόδοξος, κοῦφος, ὑπερόπτης.

غَرَز، يَغرِز — Ἐκέντησε (διὰ βελόνης, ἐβελόνιασε).

غُرْزَة ج. غُرَز — Βελονιά (ἡ).

غَريزَة ج. غرائز — (τὸ) Ἔνστικτον, ἔμφυτον, ὁρμέμφυτον

غَريزي — (ὁ) Ἔνστικτος, ἔμφυτος, ὁρμέμφυτος.

غَرَس، يغرِس — Ἐφύτευσε.

غَرْس — (τὸ) Φύτευμα, φύτευσις.

غِراس — (ὁ) Καιρὸς φυτεύσεως — (ὁ) Βλαστὸς (βλαστάρι).

مَغرَس ج. مَغارِس — Φυτώριον (τό).

غَرَض ج. أغراض — Σκοπός (ὁ).

غَرَف، يَغرِف واغتَرَف — Ἐφούχτισε — Ἐκουτάλισε.

غُرْفَة ج. غُرَف — (τὸ) Δωμάτιον, ὑπερῷον.

مِغرَفَة ج. مَغارِف — Κουτάλα (ἡ).

غَرِق، يَغرَق — Ἐβυθίσθη, ἐπνίγη (εἰς ὕδωρ).

غَرَّق، يُغَرِّق وأغرَق — Ἐβύθισε, κατέκλυσε.

إغرَورَق — Ἐβούρκωσε (μάτι).

إستَغرَق، يستَغرِق — Διήρκεσε.

غرِق وغارِق — (ὁ) Βυθισμένος, πνιγμένος, κατακλυσμένος.

غَرَق — (ὁ) Πνιγμός, ναυάγιον (τό).

غَريق ج. غَرقى — (ὁ) Πνιγμένος, ναυαγός.

إغراق — Ὑπερβολή.

غَرِم، يَغرَم — Ἐπλήρωσε πρόστιμον

غَرَّم، يُغَرِّم وأغرَم — Ἐπέβαλε πρόστιμον.

أُغرِم، يُغرَم بـ — Ἐρωτεύθη.

غَرام — (ὁ) Βασανισμός — Ἔρως.

غُرْم وغرامَة ومَغرَم — Πρόστιμον (τό).

غَريم ج. غُرماء — (ὁ) Ὀφειλέτης — Πιστωτής — Ἀντίπαλος.

مُغرَم — Ἐρωτευμένος (ὁ).

غُرنيق وغُرنوق ج. غَرانيق — (ὁ) Γερανός (πτηνόν).

غَرو، غَرا، يَغرو — Ἐκόλλησε (διὰ κόλλας — Ἐθαύμασε.

غَرْو — Θαυμασμὸς ἔκπληξις.

لا غَرْوَ — Οὐδὲν τὸ περίεργον.

غِراء — Κόλλα (ἡ).

إغراء — (ὁ) Δελεασμός — Παρακίνησις, ὑποκίνησις.

غَرى، غَرّى، يُغَرّي — Ἐκόλλησε (διὰ κόλλας).

مُعْثِر (τὸ) Σκανδαλιστικὸν (πρᾶγμα).

غَزُرَ ، يَغْزُرُ 'Ηφθόνησε

غَزْر وغَزارَة (ἡ) 'Αφθονία, πλησμονή.

غَزِير ج . غِزار (ὁ) "Αφθονος, δαψιλής.

غَزَّ ، يَغُزُّ 'Εκέντησε (ἐτσίμπισε).

غَزَلَ ، يَغْزِل وإغْتَزَل "Εκλωσε, ἔνησε (νήθω).

تَغَزَّلَ ، يَتَغَزَّل بـ 'Ερωτοτρόπησε.

غَزْل Νῆμα (τὸ) — Κλώσιμον, νηματουργία.

غَزَل وتَغَزُّل 'Ερωτοτροπία.

غَزال ج . غِزْلان "Ελαφος (ἡ).

غَزالَة "Ηλιος (ὁ).

مِغْزَل ج . مَغازِل (ὁ) "Ατρακτος (ἀδράχτι).

« غزو » غزا ، يَغْزو Κατέκτησε, εἰσέβαλε, κατέλαβε.

غَزْو (ἡ) Κατάκτησις κατάληψις, προσβολή.

غَزْوَة (ἡ) 'Επιδρομή, προσβολή, ἐπίθεσις.

مَغْزَى (ἡ) "Εννοια, σημασία, νόημα (τό).

غَسَقَ ، يَغْسِق 'Εσκοτείνιασε (νύξ).

غَسَق (τὸ) Δειλινὸν (σούρουπο), λυκόφως.

غَسَلَ ، يَغْسِل "Επλυνε.

إغْتَسَلَ ، يَغْتَسِل 'Επλύθη.

غُسْل (ἡ) Πλύσις πλύσιμον.

غَسِيل ومَغْسول Πλυμένος (ὁ).

غُسالَة 'Απόπλυμα (τό).

غَسولٌ ومُغْتَسَل ج . مُغْتَسَلات "Υδωρ πρὸς πλύσιν.

مَغْسَل (ج . مَغاسِل) ومُغْتَسَل Πλυντήριον (τό).

غَشَّ ، يَغُشّ 'Εξηπάτησε, — 'Ενόθευσε, παρεποίησε.

غِشّ (ἡ) 'Απάτη, δόλος (ὁ) — Νοθεία (ἡ).

غَشَّاش وغاشّ (ὁ) 'Απατεών, δόλιος — Κιβδηλοποιός

مَغْشوش (ὁ) Νοθευμένος — Κίβδηλος.

غَشْم (ἡ) 'Αδικία, ἄδικον (τό).

غاشِم وغَشوم (ὁ) "Αδικος, βίαιος, βάναυσος

غَشِيم ج . غُشَماء (ὁ) 'Αμαθής, ἀδαής.

« غشو » غشا ، يَغْشو 'Επλησίασε.

غِشْوَة وغِشاوَة (τὸ) Σκέπασμα, κάλυμμα.

غَشِيَ ، يَغْشَى 'Εκτύπησε.

غَشِيَ وغَشَّى 'Εσκέπασε, ἐκάλυψε.

غُشِيَ ، يُغْشَى 'Ελιποθύμησε.

غِشاء ج . أغْشِيَة (ἡ) Μεμβράνα, ὑμήν, χιτὼν (ἀνατ.) — Κάλυμμα.

غَشْيَة وغَشْيان Λιποθυμία (ἡ).

مَغْشِيّ عَلَيه (ὁ) Λιπόθυμος, ἀναίσθητος.

غَصَبَ ، يَغْصِب وإغْتَصَب 'Εσφετερίσθη — Παρεβίασε (γυναῖκα).

غَصَبَ على 'Εξεβίασε.

غَضَّن ، يُغَضِّن 'Ερρυτίδωσε, ἐζάρωσε

غَضْن ج . غُضون (ἡ) Ρυτίς, πτυχή, (ζαρωματιά).

في غُضون ذَلِك Κατὰ τὸ διάστημα, διαρκοῦντος.. 'Εντός.

غَضًى (ἡ) Ταμάριξ ἡ μαννοφόρος (δένδρον).

إغْضاء وتَغاضٍ Παράβλεψις (ἡ)

غَطْرَس، يَغَطْرِس وتَغَطْرَس 'Υπερηφανεύθη, ἐκόμπασε.

غَطْرَسة وتَغَطْرُس (τὸ) 'Ανέσωχον, ὑπερηφάνεια κομπασμός.

غِطْرِيس ومُتَغَطْرِس (ὁ) 'Ανέσωχος, ὑπερήφανος.

غَطَس ، يَغْطِس في 'Εβούτηξε (εἰς ὕδωρ) κατεδύθη, ἐβυθίσθη.

غطَس وغطَّس في Κατέδυσε, ἐβύθισε, ἐβάπτισε

غَطْس (ἡ) Κατάδυσις βούτηγμα).

غِطاس وعيد الغِطاس 'Η ἑορτὴ τῶν 'Επιφανείων

غَطَّاس (ὁ) Δύτης, βουτηχτής.

مِغْطَس ج مَغاطِس (ὁ) Λουτήρ, (μπάνιο).

غَطَش ، يغْطِش وأَغْطَش 'Εσκοτείνιασε (νύξ).

غَطّ ، يَغُطّ في 'Εβύθισε (εἰς ὕδωρ)

غَطّ ، يَغِطّ 'Ερρογχάλισε.

إنْغَطّ ، ينْغَطّ 'Εβυθίσθη (εἰς ὕδωρ).

غَطِيط Ροχαλητόν (τό).

غَطّى ، يُغَطّي 'Εσκέπασε, ἐκάλυψε.

تَغَطّى، يتَغَطّى واغتَطى 'Εσκεπάσθη, ἐκαλύφθη.

غَصْب واغْتِصاب (ὁ) Σφετερισμός— 'Εκβιασμός, βία.

غاصِب ومُغْتَصِب Σφετεριστής (ὁ).

مَغْصوب 'Εκβιασμένος (ὁ).

غَصّ ، يَغَصّ واغتَصّ 'Επνίγη (διὰ τροφῆς).

اغتَصّ المكانُ 'Επληρώθη ὁ τόπος.

غُصّة ج . غُصَص "Ο,τι στέκεται εἰς τὸν λαιμόν.

غُصَص (τὸ) Πνίξιμον (ἐκ τροφῆς κλπ.)

غاصّ وغَصّان Πνιγμένος (ἐκ τροφῆς)

غاصّ (ὁ) Πλήρης, συνωστισμένος.

غُصْن ج. أغصان وغُصون Κλάδος(ὁ)

غَضِب ، يَغْضَب 'Ωργίσθη, ἐθύμωσε.

أغضَب وغاضَب 'Εξώργισε, δυσηρέστησε.

غَضَب (ἡ)'Οργή, θυμός, δυσαρέσκεια.

غَضْبان مث . غَضْبى (ὁ) Θυμωμένος, ὠργισμένος.

غَضوب (ὁ) 'Οργίλος, εὐερέθιστος, βλοσυρός.

غُضابِيّ (ὁ) Δύστροπος, ὀργίλος.

غَضَر وغضارة (ἡ) Εὐδαιμονία, εὐημερία, ἄνεσις.

غُضْروف ج . غَضاريف (ὁ) Χόνδρος (κρέατος).

غَضّ ، يَغُضّ 'Εχαμήλωσε (μάτι, φωνήν)

غَضّ يَغَضّ Κατέστη νωπός, εὔχυμος, σφριγηλός.

غَضّ وغَضيض (ὁ) Νωπός, εὔχυμος, σφριγηλός.

غَضاضة (τὸ) 'Ελάττωμα, ἔλλειψις, ἀτέλεια.

غِطاء ج. أَغْطِيَة — (τὸ) Σκέπασμα, κάλυμμα.

تَغْطِيَة — (ἡ) Κάλυψις, σκέπασμα(τό).

مُغَطّى — (ὁ) Σκεπασμένος, σκεπαστός.

غَفَر ، يَغفِر وغَفَّر وأغفر — Ἐκάλυψε.

غَفَر واغتَفر لِـ — Συνεχώρησε.

إستغفر، يَستغفِر مِن — Ἐζήτησε συγχώρησιν, ἐξιλέωσεν.

غَفَر — Χνοῦδι (τό).

غُفران ومَغفِرَة — (ἡ) Συγχώρησις, ἄφεσις.

غَفّار وغفور — (ὁ) Συγχωρῶν, ἀφιεὶς ἁμαρτίας (Θεός).

غفير — (ὁ) Φύλαξ, νυκτοφύλαξ, σκοπός.

الجمّاء (الجمّ) الغفير — Τὸ Μέγα πλῆθος.

إستغفار — (ἡ) ἐξιλέωσις, συγχώρησις.

مِغفَر ج. مَغافِر — Καλύπτρα κεφαλῆς

غَفَل ، يَغفُل وأغفل — Δὲν ἔδειξε προσοχή, ὠλιγώρησε, ἠμέλησε.

غَفَل عن — Ἐλησμόνησε.

غَفَّل ، يُغَفِّل وأغفل — Κατέστησε ἀπρόσεκτον, ἀμελῆ, νωχελῆ.

تَغافَل، يَتَغافَل عن — Ἠμέλησε, δὲν ἔδωσε προσοχήν.

تَغَفَّل وإستغفل — Ἐπωφελήθη τῆς ἀπροσεξίας τινός

غَفل وغفلة وغُفول — Ἀπροσεξία, ἀμέλεια, λήθη.

غَفلةً وعلى غفلة — Ἐξ ἀπροσεξίας, ἀπροσδοκήτως.

غافِل وغَفلان ج. غُفَّل — ὁ Ἀπρόσεκτος, ἄφροντις.

مُغَفَّل — (ὁ) Ἀπρόσεκτος, εὐήθης, νωχελής.

غفو، غفا ، يغفو وأغفى — Ἀπεκοιμήθη.

غَفوَة — Ἀποκοίμισμα (τό).

غَلَب ، يَغلِب — Ἐνίκησε, κατέβαλε

تَغَلَّب على — Ὑπερίσχυσε, ὑπερενίκησε, κατίσχυσε.

غَلَبَة وغَلَب — (ἡ) Νίκη.

أغلبيّة — Πλειονοψηφία (ἡ).

تَغَلُّب — (ἡ) Κατίσχυσις, ὑπερίσχυσις.

مَغلوب — Νικημένος (ὁ).

غَلِط ، يغلَط — Ἔσφαλε, ἔκαμε λάθος.

أغلَط ، يُغلِط — Ἔσφαλέ τινα.

غَلَّط ، يُغَلِّط — Προσῆψέ τινι σφάλμα, λάθος.

غَلَط ج. أغلاط — (τὸ) Λάθος, σφάλμα.

غَلطة — (τὸ) Παρόραμα, λάθος.

غَلطان — (ὁ) Λανθασμένος ἐσφαλμένος.

مُغالِط — Σοφιστής (ὁ).

مُغالَطة — Σόφισμα (τό).

غَلُظ ، يَغلُظ — Ἐπάχυνε, ἐχόνδρυνε —Ἐτραχύνθη.

غَلَّظ ، يُغَلِّظ على — Συμπεριεφέρθη βαναύσως, τραχέως.

أغلَظ ، يُغلِظ في القول — Ἐξετραχύνθη

غِلَظ وغِلاظة — (τὸ) Χόνδρος, πάχος· Βαρβαρότης ἡ.

غِلظة وغِلاظة — (ἡ) Τραχύτης, ἀγροικία, βαρβαρότης.

غَلِيظ ج. غِلاظ (ὁ) Χονδρός, χονδροειδής, ἀγροῖκος, τραχύς.

غَلْغَل وتَغَلْغَل في Εἰσέδυσε, εἰσεχώρησε.

غَلَّف، يُغَلِّف Περιεκάλυψε· Ἔθεσεν εἰς φάκελλον.

تَغَلَّف وإغْتَلف Περιεκαλύφθη, ἐτέθη εἰς φάκελλον (ἐπιστολή).

غِلاف ج. غُلْف (τὸ) Περικάλυμμα, θήκη (ἡ).

أَغْلَف مث. غَلْفاء ج. غُلْف Ἀπερίτμητος (ὁ).

مُغَلَّف ج. مُغلَّفات (ὁ) Φάκελλος, θήκη (ἡ).

غَلَق، يغْلِق وأغْلق Ἔκλεισε.

إنغَلق، ينْغَلِق Ἐκλείσθη.

غَلق (ج. أغْلاق) ومِغلاق ج. مَغاليق
(τὸ) Κλεῖθρον (κλειδαριά).

إغْلاق وتَغْليق (τὸ) Κλείσιμον, κλείδωμα.

مُغْلَق Κλειστὸς (ὁ).

غَلّ، يَغُلّ وغَلَّل Ἀλυσόδεσε, ἐδέσμευσε.

غَلّ، يَغِلّ صدْرُهُ Ἐμνησικάκησε.

غُلّ، يُغَلّ Κατετρύχετο ὑπὸ δίψης.

أَغَلّ، يُغِلّ Ἀπέφερε, παρήγαγε ἐκαρποφόρησε.

أغلّ الرجُل Ἐδολιεύθη, ἠπάτησε, ἐπρόδωσε.

إستَغَلّ، يستَغِلّ Ἐξεμεταλλεύθη, ἐκαρπώθη.

تَغَلَّل وإنْغَلّ في Εἰσέδυσε, εἰσεχώρησε.

غِلّ وغَليل (ἡ) Μνησικακία, κακεντρέχεια.

غُلّ ج. أغلال (ἡ) Χειροπέδη, ἄλυσις, κλοιὸς (¹).

غَلَّة ج. غِلال وغَلّات (ἡ) Εἰσοδεία, προϊὸν (τό).

غِلال (τὰ) Γεννήματα, προϊόντα.

غَلِيل وغُلّ وغُلَّة Σφοδρὰ δίψα, λαχτάρα, πόθος (δικαής).

إغْلال Δόλος (ὁ).

إستِغْلال (ἡ) Ἐκμετάλλευσις, κάρπωσις.

مُغِلّ (ὁ) Καρποφόρος, προσοδοφόρος.

مَغْلول ومُغَلَّل Ἀλυσίδετος (ὁ).

مَغْلول وغليل ومُغْتَلّ (ὁ) Διψαλέος, (ὁ) λαχταρῶν.

مُستَغِلّ (ὁ) Ἐκμεταλλευτής, καρπούμενος.

مُسْتَغَلّ ج. مُستغلات (τὸ) Προϊόν, εἰσόδημα.

غلم، غُلام ج. غِلْمة وغِلْمان (ὁ) Νεανίας, παιδί.

غَيْلَم Χελώνη (ἡ).

غلو، غَلا، يَغْلو السِّعر Ἀκρίβηνε (τιμὴ πράγματος)

أَغْلى، يُغْلِي السعر Ηὔξησε, ἀκρίβηνε, ὑπερετίμησε.

غَلاء (ἡ) Ἀκρίβεια, αὔξησις (τιμῆς), ὑπερτίμησις.

غُلُوّ (ἡ) Ὑπερβολή, μεγαλοποίησις.

غَلْوَة ج. غَلَوات وغِلاء (τὸ) Στάδιον (1/2 μιλλίου).

غَلى، يَغْلِي Ἔβρασε, ἐκόχλασε (ὕδωρ).

غَلْيٌ وغَلَيان (ὁ) Βρασμός ἀναβρασμός.

غَلّاية Κατσαρόλα.

غَلْيون ج. غَلايِين (ἡ) Πίπα (καπνίσματος).

غَمَد، يغْمُد وأغْمَد Ἔθεσεν εἰς θήκην (ξίφος).

غَمَّدَ وتَغَمَّدَ بِـ — Περιέβαλε.

غِمْد ج. أَغْماد وغُمود — (ἡ) Θήκη (θηκάρι) κολεός (ὁ).

غَمَرَ، يَغْمُر — Κατέκλυσε (ὕδωρ).

غَمَرَ بِـ — Ὑπερεπλήρωσε, ἐπεδαψίλευσε.

غَمَّرَ، يُغَمِّر وتَغَمَّرَ الوَجه — Ἤλειψε πρόσωπον διὰ ψιμυθίων (γυνή).

غَمُرَ، يَغْمُر — Ἠφθόνησε.

إِنْغَمَر وإِغْتَمَر — Κατεκλύσθη (ὑπὸ ὕδατος).

غَمْر ج. غِمار — (ἡ) Ἀφθονία (ὕδατος).

غُمْر ج. أَغْمار — (ὁ) Ἄπειρος, ἀδαής.

غَمْرَة ج. غُمَر وغَمَرات — (ἡ) Ἀφθονία —Ἄβυσσος — Κακοτυχία, δυστόχημα.

غَمَرات الموت — (ἡ) Ἀγωνία θανάτου.

غُمْرَة — Ψιμύθιον (τό).

مغامر — Ριψοκίνδυνος, (ὁ).

مُغامَرَة — Περιπέτεια (ἡ).

غَمَزَ، يَغْمِز بِـ — Ἔνευσε (δι' ὀφθαλμοῦ).

تَغامَزَ، يَتَغامَز — Ἔνευσεν εἰς τὸν ἄλλον (δι' ὀφθαλμοῦ).

غَمْزَة — Νεῦμα (τὸ).

غَمَسَ، يَغْمِس وغَمَّسَ — Ἐβούτησε (ψωμὶ εἰς ζωμόν), ἐβύθισε.

إِنْغَمَس، يَنْغَمِس — Ἐβυθίσθη, ἐβούτηξε (ἀμετ.).

غَمْس — Βύθισις (ἡ).

غَموس — Σοβαρὰ ἢ δύσκολος (ὑπόθεσις).

اليَمينُ الغَموس — Ψευδορκία (ἡ).

غَمِصَ، يَغْمَص — Κατέστη ἀγνώμων, ἐφάνη ἀχάριστος —Ἐτσίμπλιασε (μάτι).

غَمُضَ، يَغْمُض — Κατέστη ἀσαφής, σκοτεινὸς (λόγος).

غَمَّضَ وأَغْمَضَ — Ἔκλεισε τοὺς ὀφθαλμούς.

غَمَّضَ وأَغْمَضَ عن — Παρέβλεψε, ἔδειξε ἐλαστικότητα.

غُموض — Ἀσάφεια (ἡ).

غَمَطَ، يَغْمِط — Κατέστη ἀγνώμων, ἀχάριστος—Περιεφρόνησε.

غَمْغَمَ، يُغَمْغِم — Ἐμουρμούρισε.

غَمِقَ، يَغْمَق — Ὑγράνθη (τόπος).

غَمَّ، يَغُمّ — Ἐκάλυψε, ἐσκέπασε.

غَمَّ وأَغَمَّ — Δυσηρέστησε, ἐλύπησε.

أَغَمَّ، يُغِمّ — Συνέφιασε (ἡμέρα).

إِغْتَمَّ، وإِنْغَمَّ — Δυσηρεστήθη, ἐμελαγχόλησε.

غَمّ ج. غُموم — (ἡ) Ὀδύνη, λύπη.

غُمَّة ج. غُمَم — (ἡ) Ὀδύνη—Ἀσαφής, περίπλοκος.

غَمامَة ج. غَمام — (τὸ) Νέφος, νεφέλη (ἡ).

غِمامَة ج. غَمائم — (ἡ) Παρωπὶς (ζώου).

مَغْموم ومُغْتَمّ — (ὁ) Δυσηρεστημένος, λυπημένος.

غُمِيَ، يُغْمَى وأُغْمِيَ عَلى — Ἐλιποθύμησε.

أُغْمِيَ عَلَيْهِ الخَبَر — Κατέστη ἀσαφής, σκοτεινός.

غَمَّى، يُغَمِّي عَيْنَيْهِ — Ἔδεσε ἢ ἔφραξε τὰ μάτια.

غَمْيٌ وإغْماء — Λιποθυμία (ἡ).

مُغْمًى عَلَيْه — Λιπόθυμος (ὁ).

غَنِجَ ، يَغْنَج — Ἐρωτοτρόπησε, ἔκαμεν ἀκκισμούς.

غُنْج — (ὁ) Ἀκκισμός, φιλαρέσκεια.

غَنِمَ ، يَغْنَم — Ἐλαφυραγωγήθη, ἔλαβεν ὡς λάφυρον.

غُنْم وغنيمة ومَغْنَم — (τὸ) Λάφυρον, λεία πολέμου.

غَنَم ج . أغنام — Πρόβατον (τό).

غَنّام — Βοσκός (ὁ).

غَنَّ ، يَغَنّ — Ὡμίλησεν ἢ ἐτραγούδησε διὰ τῆς ρινός.

غُنَّة — Ρινοφωνία (ἡ).

أَغَنّ مث . غَنّاء — (ὁ) Ρινόφωνος—Χλοερός (τόπος).

غَنِيَ ، يَغْنَى وإغْتَنَى — Ἐπλούτησε, ἐθησαύρισε

غَنِيَ بـ — Ηὐχαριστήθη, ἱκανοποιήθη — Διέμεινεν (εἰς τόπον).

غَنِيَ واسْتَغْنَى عن — Δὲν ἔσχεν ἀνάγκην τινός.

غَنَّى ، يُغَنِّي وتَغَنَّى — Ἐτραγούδησε.

أَغْنَى ، يُغْنِي — Ἐπλούτισέ τινα.

غِنًى وغَنَاء — Πλοῦτος (ὁ).

ما لَهُ عَنْهُ غِنًى — Ἔχω τὴν ἀνάγκην τινὸς (δὲν μπορῶ νὰ τὸν ἀποχωρισθῶ).

غِناء وأُغْنِيَة ج . أغانٍ — Τραγοῦδι (τό).

غَنِيّ ج . أغنياء — Πλούσιος (ὁ).

غَنِيّ عن البيان — (ὁ) Αὐτόδηλος, αὐταπόδεικτος.

مُغَنٍّ — (ὁ) Τραγουδιστής, ἀοιδός.

غَهَبٌ — (ἡ) Ἀπροσεξία, ἀφῃρημάδα.

«غوث» إستغاث ، يستغيث — Ἐζήτησε βοήθειαν.

غَوْث وغِيَاث وإغاثة — Συνδρομή, ἐπικουρία βοήθεια.

إستغاثة — (ἡ) Ζήτησις βοηθείας, ἐπίκλησις.

« غور » أغار ، يُغير على — Ἐπέδραμε, ἐπετέθη.

غَوْر — (ὁ) Βυθός, πυθμήν (πάτος).

مَغار ومَغارَة ج . مغاوِر — (τὸ) Ἄντρον, σπήλαιον.

مِغوار ج . مَغاوير — (ὁ) Τολμηρός, ριψοκίνδυνος.

مُغير — Ἐπιδρομεύς.

غَوْص — Βύθισις (ἡ).

غَوّاص — (ὁ) Δύτης, βουτηκτής.

غَوّاصة — Ὑποβρύχιον (τό).

«غوط» تغوَّط ، يتغوَّط — Ἐκενώθη (φυσιολογ.)

غَوْط وغَوْطة وغائط — Γῆ εὐρύχωρος καὶ χαμηλή.

غَوْغاء — (ὁ) Ὄχλος, συρφετός.

غُول ج . غيلان وأغوال — Δράκων (ὁ).

غِيلة وإغْتِيال — (ὁ) Δόλος, ἀπάτη (ἡ).

إغْتِيال — Δολοφονία (ἡ).

غَوَى ، يَغْوِي وغَوِيَ — Ἐπλανήθη, ἀπεπλανήθη

أَغْوَى ، يُغْوِي وغَوَى — Ἐδελέασε, ἐσαγήνευσε, ἀπεπλάνησε.

غَيّ وغَوايَة — (τὸ) Παράπτωμα, σφάλμα.

إغواء — (ὁ Δελεασμός, σαγήνευμα ἀποπλάνησις (ἡ).

غيب، إغتاب، يغتاب Διέβαλε, ἐκακολόγησε.

غَيْبٌ (τὸ) 'Αόρατον, ἄγνωστον.

عِلْمُ الغَيْب Μαντική (ἡ).

غَيْبَة وغِياب ومَغيب 'Απουσία (ἡ).

غَيْباً 'Από στήθους.

غِيابيًّا 'Ερήμην.

غِيبَة Διαβολή (ἡ).

غَيْبوبَة (τὸ) Κῶμα, (ἀσθένεια).

مَغيبُ الشَّمْس (ἡ) Δύσις τοῦ ἡλίου.

مُغْتاب Διαβολεὺς (ὁ).

غَيْثٌ Βροχή (ἡ).

غَيَدٌ 'Απαλότης, μαλακότης, τρυφερότης.

أَغْيَد مث. غيداء ج. غِيد Τρυφερὸς (ὁ).

غير، غَيَّر، يُغَيِّر "Ηλλαξε, μετέβαλε.

تغايَر، يَتَغايَر Διέφερε.

غِيَرٌ ج. أغيار Μεταστροφὴ (ἡ).

غِيَرُ الزَّمان Μεταστροφὴ τοῦ χρόνου.

غَيْرٌ ج. أغيار "Αλλος, ἕτερος, διάφορος.

غَيْرَ 'Εκτός, πλὴν—Δὲν.

مِنْ غَيْر "Ανευ, χωρίς.

غَيْرَ أنَّ Καίτοι, ὅμως, ἀλλά.

غَيْرَة (ἡ) Ζηλοτυπία — (ὁ) Ζῆλος

غَيور مث. غَيْرى (ὁ) Ζηλότυπος — Πλήρης ζήλου.

تَغَيُّر وتَغْيير (ἡ) Μεταβολή, μετατροπή.

تَغايُر (ἡ) 'Ανομοιότης, διαφορά.

مُتَغَيِّر Μεταβλητός.

«غيض» غَيْضَة ج. غِياض (τὸ) Δάσος (πυκνὸν) πυκνοθαμνών (ὁ).

غَيْطٌ ج. غيطان 'Αγρὸς (ὁ).

«غيظ» غايَظ، يُغايِظ 'Εξώργισε.

إغْتاظ، يَغْتاظ وتَغَيَّظ 'Εξωργίσθη.

غَيْظ واغْتِياظ (ἡ) 'Οργή, μανία, θυμός.

مُغْتاظ 'Εξωργισμένος (ὁ).

غِيلٌ ج. غُيول (τὸ) Δάσος, πυκνοθαμνὼν (ὁ).

غِيلَة (ὁ) Δόλος, ἀπάτη (ἡ).

غَيْمٌ ج. غُيوم (τὸ) Νέφος, σύννεφον.

غَيْهَبٌ ج. غَياهِب (τὸ) Σκότος—Μέλας, μαῦρος.

«غي» غايَة (ὁ) Πυθμὴν (πάτος)—Σύννεφον—Σκιά.

(الفاء) ف = 80

فَ Καὶ — Κατόπιν, μετά.

فاءَ، يَفيء (فيأ) 'Εσκίασε.

«فأت» إفْتَأت، يفْتَئِتُ بِـ 'Επέβαλε, ἐνήργησεν αὐθαιρέτως.

فَأَد، يَفْأَد 'Απεθάρρυνε.

فُؤاد ج. أَفْئِدَة Καρδία (ἡ).

فأرَة وفارٌ ج. فَأر و فئران Ποντικὸς (ὁ).

فَأْسٌ وفاس ج. فُؤُوس (ἡ) 'Αξίνη (τσάπα, πέλεκυς (ὁ).

فَأْلٌ و تَفاؤُل (ὁ) Οἰωνὸς (καλός).

تَفَأَّلَ و تَفاءَل بـ Αἰσιοδόξησε.

تَفاؤُل Αἰσιοδοξία (ἡ).

فِئَة ج. فِئات وفِئُون (ἡ) 'Ομάς, μερὶς (ἀνθρώπων).

فائِدَة ج. فَوائِد (فيد) (ἡ) 'Ωφέλεια χρησιμότης-Τόκος.

فات ، يَفوت (فوت) 'Επέρασε, παρῆλθε.

فاتَح ، يُفاتِح (فتح) 'Επρολόγισε.

فاتِح (ὁ) 'Αρχίζων, ἀνοίγων — Κατακτητής, πορθητής.

فاتِحَة (ὁ) Πρόλογος, προοίμιον (τό).

الفاتِحَة Τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ Κορανίου.

فاتِر (فتر) (ὁ) Χλιαρός, ἀδιάφορος, νωθρός.

فاتِك ج. فُتّاك (ὁ) Τολμηρὸς — Δολοφόνος.

فاتِن ج. فُتّان (فتن) (ὁ) Γόης, θελκτικός.

فاجَأَ ، يُفاجِىء (فجأ) Αἰφνιδίασε (ἐξάφνιασε).

فاجِر ج. فُجّار (فجر) (ὁ) 'Ακόλαστος, ἔκλυτος.

فاجِع (فجع) (ὁ) 'Οδυνηρός, ἀλγεινὸς — Τραγικός.

فاجِعَة ج. فَواجِع (ἡ) Συμφορά—Θεομηνία—Τραγῳδία.

فاحَ ، يَفوح (فوح) Εὐωδίασε, ἐμύρισε.

فاحِش (فحش) Αἰσχρὸς — 'Υπέρμετρος.

فاحِشَة (ج. فواحِش) (ἡ) Αἰσχρότης, βδελυγμία.

فاخَر ، يُفاخِر (فخر) 'Εκαυχήθη, ἠλαζονεύθη.

فاخِر (ὁ) "Εξοχος, ἐξαίσιος, πολυτελής, λαμπρός.

فاخُورَة Κεραμεῖον (τό).

فادِح Καταθλιπτικός, βαρύς, ἐπαχθής.

فادِحَة ج. فَوادِح Συμφορά (ἡ).

فادِن ج. فَوادِن (فدن) (ἡ) Στάθμη (κτίστου).

فادٍ (فدى) Λυτρωτὴς (ὁ).

فار ، يفور (فور) 'Εκόχλασε.

فارَة (ἡ) Πλάνια, ρυκάνη (ξυλουργοῦ).

فارّ (فرّ) Δραπέτης (ὁ).

فائِر Κοχλάζων (ὁ).

فارِس ج. فُرْسان 'Ιππεὺς (ὁ).

فارِسيّ ج. فارِس وفُرْس Πέρσης (ὁ).

فارِغٌ (فرغ) (ὁ) "Αδειος, κενός.

فارِغ ج. فوارِغ 'Απόβαρον (τό).

فارَق ، يُفارِق (فرق) 'Ανεχώρησε, ἀπεχωρίσθη.

فارِقٌ ج. فوارِق (τὸ) Χώρισμα, διάφραγμα —Διακριτικὸς

فاروق (ὁ) Κάμνων διάκρισιν, Τίτλος τοῦ "Ομαρ "Ιμπν ἐλ Χαττάμπ

فارِهٌ ج. فُرَّه (فره) Ζωηρός, εὐκίνητος.

فاز ، يَفوز بـ (فوز) 'Ενίκησε, ἐθριάμβευσε.

فائِز (ὁ) Νικητής, θριαμβευτής—'Επιτυχής.

فاسِخٌ (فسخ) 'Ακυρωτικὸς (ὁ).

فاسِدٌ ج. فَسْدَى (ὁ) Ἐφθαρμένος (σάπιος), ἔκφυλος.

فاسِقٌ (فسق) (ὁ) Μοιχός, ἀνήθικος, ἀκόλαστος, ἔκφυλος.

فاشٍ (فشو) (ὁ) Διαδεδομένος, ἀποκεκαλυμμένος.

فاصِلٌ (فصل) (τὸ) Χώρισμα — Ὁριστικός, ἀμετάκλητος

فاصِلَة (τὸ) Κόμμα (,), ὑποστιγμή.

فاضَ ، يَفيض (فيض) Ἐπλημμύρισε, ἐξεχείλισε.

فاضَ الخَبَرُ Διεδόθη ἡ εἴδησις.

فاضتْ نَفْسُهُ Ἐξεψύχησε, ἐξέπνευσε.

فائِض (ὁ) Πλημμυρισμένος, ἐκχειλισμένος.

فاضِحٌ (فضح) Ἄτιμος, ἐπονείδιστος — Σκανδαλώδης.

فاضَلَ ، يُفاضِلُ (فضل) Ἐκαυχήθη.

فاضِلٌ (ὁ) Ἐνάρετος — (τὸ) Ὑπόλοιπον.

فاطِرٌ (فطر) (ὁ) Δημιουργός, πλάστης — (ὁ) μὴ νηστεύων.

فاطِن (فطن) (ὁ) Ἔξυπνος, νοήμων.

فاعِل ج. فَعَلَة (فعل) (ὁ) Ἐργάτης, δράστης, δρῶν, ἐνεργός — Ὑποκείμενον (γρμτ.).

فاعِل خَيْر Ἀγαθοεργός (ὁ).

اسْم فاعِل (Τὸ δρῶν πρόσωπον (γραμ.) μετοχὴ ἐνεργ.

حالَةُ الفاعِل (ἡ) Ὀνομαστικὴ πτῶσις.

نائب فاعِل Ὑποκείμενον παθτ. φωνῆς.

فاقَ ، يَفوق (فوق) Ὑπερέβη, ὑπερέβαλε, ὑπερεῖχε.

فاقَة (ἡ) Πτωχία, πενία, ἔνδεια.

فائِق ج. فَوَقَة (ὁ) Ὑπέροχος ἔξοχος.

فاقِرَة ج. فَواقِر (فقر) Συμφορά (ἡ).

فاقِع (فقع) (τὸ) Ἀνοικτὸν (χρῶμα), ζωηρόν.

فاكَهَ ، يُفاكِهُ (فكه) Ἠστεῖσθη, ἐχαριεντίσθη.

فاكِهَة ج. فَواكِه (ἡ) Ὀπώρα, (φροῦτο).

فاكِهاني Ὀπωροπώλης.

فالِتٌ (فلت) Δραπέτης — Ἐλεύθερος (ἀφημένος).

فالِجٌ (فلج) (ἡ) Παράλυσις, παραλυσία (ἀσθέν.).

فالِح (فلح) (ὁ) Ἐπιτυχής, προοδευτικός.

فالِيَة (فلي) (ὁ) Σκαραβαῖος στικτὸς (διὰ ἄσπρων καὶ μαύρων στιγμ.)

فانَ ، يَفين (فين) Ἦλθε, ἔφθασε — Κατέστη γλίσχρος.

فانوس ج. فَوانيس Φανὸς (ὁ).

فانوس سِحْري Μαγικὴ λυχνία, ἐπιδιασκόπιον.

فانٍ (فني) (ὁ) Θνητός, ἐφήμερος, παροδικός.

فاه ، يَفوهُ و تَفَوَّهَ (فوه) Ἤρθρωσεν (λέξιν), ἐπρόφερε, ὡμίλησε.

فاوَضَ ، يفاوض في (فوض) Συνεζήτησε ὑπόθεσιν.

فَتَّ ، يَفُتُّ وفَتَّتَ Ἐθρυμμάτισε.

تَفَتَّتَ وإنْفَتَّ Ἐθρυμματίσθη.

فُتات وفَتيتَة ج. فَتائت (τὸ) Ψιχίον (θρύμμα).

فَتوت وفَتيت ومَفْتوت Θρυμματισμένος (ὁ).

تَفْتيت (ἡ) Διάσπασις, θρυμμάτισις.

«فتأ» فَتِيءَ ، يَفْتَأُ عن — Ἔπαυσε, ἐσταμάτησε.

ما فَتِيءَ — Δὲν ἔπαυσε, ἐξηκολούθησε.

فَتَاة ج. فَتَيات (فتى) — Νεᾶνις (ἡ).

فَتَحَ ، يَفْتَح وإفْتَتَح — Ἤνοιξε (θύραν κ.λ.π.) — Κατέκτησε, κατέλαβε (τόπον).

إفْتَتَح ، يَفْتَتِح — Ἐνεκαινίασε — Κατέκτησε (τόπον).

إسْتَفْتَح ، يَستفتِح — Ἔκαμε ἀρχήν, ἤρχισε.

أنفَتَح و تَفَتَّح — Ἠνοίχθη, ἤνοιξε (ἀμετ.).

فَتْحٌ ج. فُتوح — Κατάκτησις (ἡ).

فَتْح — Ἄνοιγμα (τό).

فَتْحَة — (ἡ) Φάτχα (َ) φωνητικὸν σημεῖον.

فُتْحَة — (τὸ) Ἄνοιγμα, σχισμή, ρῆγμα.

فُتوحات — Κατακτήσεις (αἱ).

إفْتِتاح — (τὰ) Ἐγκαίνια, ἔναρξις, ἄνοιγμα.

مِفْتاح ج. مَفاتيح — Κλειδίον (τό).

مَفْتوح — Ἀνοικτὸς (ὁ).

فَتَرَ ، يفتُر — Κατέπεσε, ἐχαλαρώθη — Ἐχλίανε (ἀμετ.).

فَتَر عن العَمَلِ — Ἐχαλαρώθη, ἠτόνησε.

فَتَّر ، يُفَتِّر وأفْتَر — Ἐχλίανε (μετ)—Κατηύνασε, ἐμετρίασε.

فِتْر — Τὸ μεταξὺ ἀντίχειρος καὶ δείκτου διάστημα.

فَتْرَة — (ἡ) Μαλθακότης — (ἡ) Περίοδος (χρον. διάστημα).

فُتور — (ἡ) Χλιαρότης, μαλθακότης νωχέλεια.

فَتَش ، يَفْتِش وفَتَّش — Ἐπεθεώρησε, ἠρεύνησε.

تفْتيش — (ἡ) Ἐπιθεώρησις, ἔρευνα, ἀναζήτησις.

مُفَتِّش — Ἐπιθεωρητὴς (ὁ).

فَتَق ، يفْتُق وفَتَّق — Ἐξέσχισε, ἐξέρραψε.

إنْفَتَق و تَفَتَّق — Ἐσχίσθη, ἐξερράφθη.

فَتْق — (τὸ) Σχίσιμον, διάρρηξις, ρῆγμα.

فَتْق وفِتاق — Κήλη (ἡ).

فَتيق و مَفْتوق — Ἐσχισμένος, διερρηγμένος.

فَتيقُ اللِّسان — (ὁ) Δηκτικός, δριμὺς (τὴν γλῶσσαν).

فَتَك ، يَفْتِك بـ — Ἐδολοφόνησε.

فِتْكٌ — Δολοφονία (ἡ).

فَتَل ، يَفْتِل وفَتَّل — Ἔστριψε (ἐστρούφιξε σχοινὶ κλπ.)

فَتْل — (τὸ) Στρήψιμον (στρούφιγμα).

فَتيل و مَفْتول — Ἐστρημμένος (στρουφιγμένος).

فتيل وفَتيلة ج. فتائِل — (ἡ) Θρυαλλὶς (φυτίλι).

فَتّال — Σχοινᾶς (ὁ).

فَتَن ، يَفْتِن وفَتَّن وأفْتَن — Ἐγοήτευσε, ἔθελξε, ἐσαγήνευσε (ξελόγιασε).

فُتِن ، يُفْتَن وأُفْتِتِن بِـ — Ἐγοητεύθη, ἐθέλχθη.

إفْتَتَن ، يَفْتَتِن — Ἐδελέασε, ἀπεπλάνησε.

فِتْنة ج. فِتَن — (ἡ) Σπερμολογία—Δοκιμασία, γοητεία, σαγήνευμα, θέλγητρον.

فَتّان — (ὁ) Γόης, ἑλκυστικὸς (ξελογιαστής), σπερμολόγος.

مَفْتُون وفَتِين — (ὁ) Γοητευμένος, (ξελογιασμένος).

فُتُوَّة وفَتَاء — (ἡ) Νεότης—Μεγαλοψυχία, γενναιοδωρία

فَتْوى والفُتْيا ج. فتاوٍ — (ἡ) Ἀπόφανσις.

فَتِيَ، يَفْتَى وتَفَتَّى وتَفَاتَى — Κατέστη νέος.

أَفْتَى، يُفْتِي في — Ἀπεφάνθη.

إِسْتَفْتَى، يَسْتَفْتِي — Ἐζήτησεν ἀπόφανσιν.

فَتًى ج. فِتْيان وفِتْيَة — (ὁ) Νεανίας, — Γενναιόδωρος.

إِسْتِفْتَاء — Δημοψήφισμα (τό).

مُفْتٍ والمُفْتِي — Μουφτῆς (ὁ).

فَجَأَ وفَجِئَ وفَاجَأَ — Αἰφνιδίασε, (ἐξάφνιασε).

فَجْأَة — Αἰφνιδίως, αἴφνης.

مُفَاجَأَة — (ὁ) Αἰφνιδιασμός (ξάφνιασμα).

مُفاجِئ وفُجَائِيّ وفاجِئ — (ὁ) Αἰφνίδιος, (ξαφνικός).

فَجّ — Διασκελισμός (ὁ).

فَجَاج وفَجّ ج. فِجَاج — (ὁ) Δρόμος μεταξὺ δύο βουνῶν.

فِجّ — (ὁ) Ἄωρος (ἄγουρος).

فَجَرَ، يَفْجُر — Ἔζησε βίον ἔκλυτον.

فَجَرَ وفَجَّر — Ἔδωσεν ἔξοδον εἰς ὕδωρ διωχέτευσε.

إِنْفَجَر وتَفَجَّر — Ἐξερράγη, ἀνέβλυσε.

فَجْر — (ἡ) Αὐγή, χαραυγή.

فُجُور — (ἡ) Ἀκολασία, ἔκλυσις.

إِنْفِجَار وتَفَجُّر — Ἔκρηξις (ἡ).

مُتَفَجِّر ومُنْفَجِر — Ἐκρηκτικός.

فَجَعَ، يَفْجَع وفَجَّع — Ἔπληξε, προσέβαλε (κακοτυχία)

فُجِعَ، يُفْجَع بـ وفي — Ἐπλήγη (ὑπὸ κακοτυχίας).

تَفَجَّع، يَتَفَجَّع — Κατεθλίβη, ἤλγησε (ἀλγῶ).

فَجُوع — (ὁ) Ὀδυνηρός, ἀλγεινός.

فُجْل وفُجْلَة — Ρεπάνι (τό).

فَجْوَة — (τὸ) διάστημα ἢ ἀπόστασις (μεταξὺ δύο πραγμάτων).

« فجو » فَجَا، يَفْجُو — Ἤνοιξε (θύραν).

فَحَّ، يَفِحّ — Ἐσύριξεν (ἑρπετόν).

فَحُشَ، يَفْحُش وتَفَاحَش — Κατέστη αἰσχρός, ἀνήθικος, ἀσελγής.

أَفْحَش وتَفَاحَش في — Αἰσχρολόγησε, ὡμίλησεν ἀσέμνως.

فُحْش — (ἡ) Αἰσχρότης, ἀνηθικότης.

فُحْشُ القَوْل — Αἰσχρολογία (ἡ).

فَحْشَاء وفاحِشَة ج. فَوَاحِش — (ἡ) Αἰσχρότης, βδελυγμία, ἀσχημία.

فَحَّاش — (ὁ) Αἰσχρολόγος, ἀνήθικος.

فَحَصَ، يَفْحَص وتَفَحَّص — Ἐξήλεγξε, ἠρεύνησε, διηρεύνησε, ἐξήτασε.

فَحْص ج. فُحُوص — (ἡ) Ἐξέλεγξις, ἐξέτασις, ἔρευνα.

« فحل » إِسْتَفْحَل، يَسْتَفْحِل — Ἐπεδεινώθη (κατάστασις).

فَحْل ج. فُحُول — (ὁ) Ἐπιβήτωρ—Γίγας

فُحُولُ العُلَمَاء — Οἱ ἐκλεκτοὶ τῶν Ἐπιστημόνων.

فَحَمَ ، يَفْحَمُ — 'Απεστομώθη, ἐσίγησε.

فَحَّمَ ، يُفَحِّمُ — 'Εμαύρισε (ἔβαψε μὲ κάρβουνο)—'Απηνθράκωσε.

فَحْمٌ وفَحِيم — (ὁ) Ἄνθραξ (κάρβουνο)

فَحَّام ج. فَحَّامَة — 'Ανθρακεύς (ὁ).

فَحِيم وفاحِم — (ὁ) Μέλας, μαῦρος, κατάμαυρος.

مُفْحِم — (τὸ) 'Αποστομωτικόν, (ἐπιχείρημα κλπ).

مُفَحَّم — 'Απηνθρακωμένος (ὁ).

فَحْوَى وفَحْوَاء ج. فَحَاوٍ — (ἡ) Ἔννοια, νόημα (τό).

فَحَتَ ، يَفْحَتُ — Διέτρησε.

فَخّ ج. فِخَاخ وفُخُوخ — (ἡ) Παγίς(φάκα), βρόχος (ὁ).

فَخْذ ج. أَفْخاذ — (ὁ) Μηρὸς (μποῦτι).

فَخَرَ ، يَفْخَرُ وافْتَخَرَ — 'Εκαυχήθη (ἐκαμάρωσε (ἐσεμνύνθη).

فَخَرَ وفَخَّرَ وأَفْخَرَ على — 'Επροτίμησε.

فَخْرٌ وفُخْرَة — (τὸ) Καύχημα, δόξα, τιμή, σέμνωμα.

فَخْرٌ وافْتِخار وتَفاخُر — (ἡ) Καύχησις, ἀλαζονεία, ἐπίδειξις.

فَخَّار — (ὁ) Πηλός, ἄργιλλος.

فَخُور وفَخِير وفِخِّير — (ὁ) Καυχηματίας, ἐπιδεικτικός.

مَفْخَرَة ج. مَفاخِر — (τὸ) Κατόρθωμα, σέμνωμα, ἀνδραγάθημα.

فَخْفَخَة — (ἡ) 'Επίδειξις, ἔπαρσις, πολυτέλεια.

فَخُمَ ، يَفْخُمُ — 'Εμεγαλύνθη, κατέστη μεγαλοπρεπής.

فَخَّمَ ، يُفَخِّمُ — 'Εμεγάλυνε, ἐτίμησε.

فَخَّمَ الحُروف — 'Επρόφερε μετ' ἐμφάσεως

فَخْمٌ — (ὁ) Μεγαλοπρεπής, μεγαλειώδης, ἐξαίσιος.

فَخَامَة — (ἡ) Μεγαλοπρέπεια μεγαλειότης, μεγαλεῖον (τό).

تَفْخِيم — Ἔμφασις (ἡ).

مُفَخَّم — (ὁ) Τετιμημένος, ἔνδοξος.

فَدَحَ ، يَفْدَحُ — Κατεπίεσε, ἐπεβάρυνε, κατέθλιψε.

فَدَخَ ، يَفْدَخُ — Ἔθραυσε.

فَدَّ ، يَفِدُّ — 'Εκραύγασε ἐφώναξε.

فَدَّنَ ، يُفَدِّنُ — 'Επάχυνε (ζῷα).

فَدان وفَدّان ج. فَدادِين وأَفْدِنَة وفُدُن — (ὁ) Ζυγὸς (ἀρότρου).

فَدّانٌ — Φεντάνι (τό).

فَدَى ، يَفْدِي وافْتَدَى بِـ — 'Εξηγόρασε.

فَدَى وأَفْدَى — 'Ελύτρωσέ τινα (ἀντὶ λύτρων).

فِدًى وفِداء وفِدْيَة — (ἡ) 'Εξαγορά, λύτρα (τά).

إِفْتِداء — (ἡ) 'Εξαγορά, λύτρωσις.

مُفْتَدٍ وفادٍ والفادِي — (ὁ) Λυτρωτής, ἐξαγοραστής.

فَذَّ ، يَفِذُّ — 'Απεμονώθη, ἔμεινε μόνος.

فَذّ ج. فُذُوذ وأَفْذاذ — (ὁ) Μόνος, μονός, μοναδικός.

فُذاذَى وفُذاذًا — Ἕνας - ἕνας χωριστά.

فَذْلَكَة — (ἡ) Περίληψις, σύνοψις, οὐσία.

فَرَأ وفَرَاء ج. فِراء — Ὄναγρος (ὁ).

فَرْثٌ ج. فُروث — Περίττωμα (τό).

فَرَجَ ، يَفْرِجُ وفَرَّجَ — Ἤνοιξε, διήνοιξε, διηύρυνε.

فَرَّجَ وفرَّج عن — Διεσκόρπισε (λύπην), ἀνεκούφισε.

فرَّج بَين — Διεχώρισε (ξεχώρισε).

فرَّج لِـ — Ἔκαμε τόπον, παρεχώρησε θέσιν.

أفرَجَ ، يُفرِجُ عن — Ἀπεδέσμευσε, ἀπηλευθέρωσε, ἀπέλυσε.

إنفَرَجَ ، يَنفَرِجُ — Ἠνοίχθη, διεχωρίσθη, ηὐρύνθη —

إنفَرَجَ عَنهُ الغَمّ — Ἀνεκουφίσθη, (ξελάφρωσε).

فَرْجٌ ج. فُروج — Αἰδοῖον (τό).

فَرَجٌ — Ξελάφρωμα, ἀπολύτρωσις.

فُرجَة ج. فُرَج — (τὸ) Ἄνοιγμα, ῥῆγμα σχισμή, ρωγμή.

فَرُّوج ج. فَرارِيج — (τὸ) Ὀρνίθιον, κλωσσόπουλο.

مُنفَرِج — Ἀμβλὺς (ὁ).

فِرْجار — (ὁ) Διαβήτης (κουμπάσο).

فَرِحَ ، يَفرَحُ — Ἐχάρη.

فَرَّحَ ، يفرّح وأفرَحَ — Ἐχαροποίησε.

أفرَحَ الدَّينُ فلاناً — Κατεπίεσέ τινα χρέος.

فَرَحٌ — (ἡ) Χαρά—Σπατάλη.

فَرِحٌ وفَرْحان مثـ وج. فَرحَى — (ὁ) Χαρούμενος.

مُفرِح — (τὸ) Χαροποιὸν (ἄγγελμα κ.λ.π.), φαιδρόν.

فَرَّخَ ، يُفَرِّخُ وأفرَخَ — Ἐξεκόλαψε (πτηνόν).

فَرْخٌ ج. أفرُخ وفُروخ — (ὁ) Νεοσσὸς — Βλαστός.

فَرَدَ ، يَفرُدُ وإنفَرَدَ وتَفَرَّدَ — Ἀπεμονώθη.

أفرَدَ ، يُفرِدُ — Ἀπεμόνωσε.

فَرْدٌ ج. أفراد وفُرادى — (ὁ) Μονὸς — Ἄτομον, (πρόσωπον).

حُرّيَّة الفَرْد — Ἡ Ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου.

الجَوهَر الفَرْد — (τὸ) Ἄτομον, μόριον.

فُراداً وفُرادى — Ἕνας - ἕνας.

فَريدٌ ج. فرائد — (ὁ) Μοναδικός—Μαργαρίτης.

فَريدَة ج. فرائد — (ὁ) Πολύτιμος λίθος.

إنفِراد — (ἡ) Ἀπομόνωσις, μοναξιά.

مُفرَد — Ἑνικὸς ἀριθμὸς (γρμτ.).

مُنفَرِد — (ὁ) Μονήρης, ἀπομεμονωμένος, ξεχωριστός.

فِردَوس ج. فَراديس — Κῆπος, Παράδεισος.

فرَّ ، يفِرُّ — Ἔφυγε, ἐδραπέτευσε.

إفتَرَّ ، يَفتَرّ — Ἐχαμογέλασε.

فِرار — (ἡ) Φυγή, δραπέτευσις.

مَفَرّ — (ἡ) Διέξοδος—Δραπέτευσις

لا مَفَرَّ مِن — (ὁ) Ἀναπόφευκτος, ἀναπόδραστος.

فَرَزَ ، يَفرِزُ وأفرَزَ — Ἐξεχώρισε — Ἐταξινόμησε.

أفرَزَ ، يُفرِزُ — Ἐξέκρινε (ἀδὴν κλπ).

فَرْز — (τὸ) Διάλεγμα, ξεχώρισμα, διαλογή, ταξινόμησις.

فَرزُ الأصوات — Διαλογὴ τῶν ψήφων.

إفراز — Ἔκκρισις (ἡ).

إفريز ج . أفاريز — Κορνίζα (ἡ).

فَرَس ، يفرِس وافترس — Κατεσπάραξε κατεβρόχθισε.

تفرَّس ، يتفرَّس فيه — Ἠτένισε, προσηλώθη, ἐμάντευσε

فرس ج . أفراس — (ἡ) Φορβάς (φοράδα).

فرس البحر — Ἱπποπόταμος (ὁ).

فِراسة — (ἡ) Ἀτένισις, προσήλωσις — Μαντεία.

عِلمُ الفِراسة — (ἡ) Μαντική, φυσιογνωμία (ἐπιστήμη).

فَراسة وفَروسة وفُروسيّة — Ἱππασία (ἡ).

فريسة ج . فرائس — (ἡ) Λεία, βορά, θῦμα (τό).

مُفترِس — (ὁ) Ἄγριος, σαρκοβόρος.

فرسخ ج . فراسخ — (ὁ) Παρασάγγης (Περσικ. μέτρον).

فَرَش ، يفرُش وافترش — Ἔστρωσε.

فَرْشٌ ومَفروش ج . مَفروشات — Ἔπιπλον (οἰκίας).

فَرْشٌ وتفريش — (τὸ) Στρώσιμον, ἐπίπλωσις (ἡ).

فِراش ج . فُرُش — (ἡ) Κλίνη (κρεββάτι), κοίτη.

فَراشة ج . فراش — Πεταλοῦδα (ἡ).

مَفروش — Στρωμένος, ἐπιπλωμένος.

فرشح ، يفرشح — Διεσκέλισε.

فُرصة ج . فُرَص — (ἡ) Εὐκαιρία, περίστασις.

فَرَض ، يفرِض — Ὑπέθεσε, ὑπελόγισε.

فرَض وافترض على — Ἐπέβαλε, ὑπεχρέωσε.

فرَض وفرّض — Ἐνέταμε, ἐνεχάραξε, ἐνέκοψε.

إفترَض ، يفترِض الأحكام — Ἐθέσπισε νόμους, διατάξεις.

فَرْض ج . فُروض — (ἡ) Ὑπόθεσις — Ἐπιβολή, ὑποχρέωσις, καθῆκον, χρέος.

فَرْض ج . فِراض — (ἡ) Ἐγκοπή, ἐντομή, ἐγχάραξις.

على فَرْض — Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει.

فُرضة ج . فُرَض — (ἡ) Ἐγκοπή — (ὁ) Ὅρμος, λιμήν.

فَريضة ج . فرائض — (τὸ) Καθῆκον, ὑποχρέωσις, ἐντολή.

عِلمُ الفرائض — (ἡ) Νομομάθεια ἐπὶ κληρονομιῶν.

إفتِراض — Ὑπόθεσις (ἡ).

مَفروض — (ὁ) Ὑποθετέος — Ἐπιβεβλημένος.

فرَط ، يفرُط وفرّط في — Ἠμέλησε, παρημέλησε, ἠδιαφόρησε.

فرَط على — Ἔσπευσε, προηγήθη.

فرَط من — Ἐξέφυγε τινός τι — Ἐχάθη.

أفرَط ، يُفرِط في — Κατεχράσθη, ἔπραξέ τι ὑπερμέτρως.

إنفرَط ، ينفرِط — Ἐλύθη, διελύθη (συγκέντρωσις).

فَرَطٌ — Προηγούμενος, ὁ φθάνων πρῶτος.

فَرْطٌ ج . أفراط — (ἡ) Ὑπερβολή, ὑπέρβασις — Ἔντασις, ὑπερέντασις.

فُرُطٌ — (τὸ) Ὑπερβολικόν, ὑπέρμετρον (πρᾶγμα).

إفراط — (ἡ) Ὑπερβολή, κατάχρησις.

تفريط — (ἡ) Παραμέλησις, ἀδιαφορία, ὀλιγωρία.

مُفْرِط — (ὁ) Ὑπερβολικός, ὑπέρμετρος.

مُفَرِّط — Σπάταλος (ὁ).

فَرْطَحَ ، يُفَرْطِحُ — Ἐπλάτυνε, ηὔρυνε.

فُرْطوسة — (τὸ) Ρύγχος (χοίρου).

فَرَّعَ ، يُفَرِّعُ — Διεκλάδισε.

فَرْعٌ ج. فُروع — (ὁ) Κλάδος, διακλάδωσις, ὑποκατάστημα.

تَفَرَّعَ ، يَتَفَرَّعُ — Διεκλαδώθη.

تَفَرُّع — Διακλάδωσις (ἡ).

دَعْوَى فَرْعِيَّة — Ἀνταγωγή (ἡ).

فَرَغَ ، يَفْرُغُ من — Ἐτελείωσε, ἀπετελείωσε (ἐργασίαν).

فَرِغَ ، يَفْرَغُ — Ἐχύθη (τὸ νερὸ κλπ).

فَرَّغَ ، يُفَرِّغُ وأَفْرَغَ — Ἐκένωσε, ἄδειασε.

إِسْتَفْرَغَ ، يَسْتَفْرِغُ — Ἐξήμεσε (ἔκαμε ἐμετὸν) — Κατέβαλε (προσπάθειαν).

تَفَرَّغَ وإِسْتَفْرَغَ لِ — Ἐπεδόθη εἴς τι, ἀφιερώθη εἴς τι.

فَرِغٌ وفارغ — (ὁ) Ἄδειος, κενός.

فَراغ وفَرْغ — (ἡ) Κενότης, ἄδειασμα (τό)

وَقْت الفَراغ — (ἡ) Ὥρα ἀναπαύσεως, στιγμὴ σχολῆς.

إِفْراغ وتَفْريغ — (ἡ) Κένωσις, ἄδειασμα.

إِسْتِفْراغ — (ἡ) Ἔμεσις, ἐμετὸς (ὁ).

فَرَقَ ، يَفْرُقُ — Ἐχώρισε, διεχώρισε, ἐξεχώρισε.

فَرَقَ بَيْن — Ἐξεχώρισε, διέκρινε.

فَرِقَ ، يَفْرَقُ مِن — Ἐφοβήθη, ἐτρόμαξε.

فَرَّقَ ، يُفَرِّقُ — Ἐφόβισε — Διεμοίρασε — Διεσκόρπισε.

فَرَّقَ على — Διένειμε, διεμοίρασε.

فَرَّقَ بَيْن — Διεχώρισε.

إِفْتَرَقَ ، يَفْتَرِقُ وتَفَرَّقَ — Ἀπεχωρίσθη, διεχωρίσθη.

تَفَرَّقَ ، يَتَفَرَّقُ — Διεσκορπίσθη.

فَرْقٌ ج. فُروق — Διαφορά (ἡ).

فَرَقٌ ج. أَفْراق — (ἡ) Πρώτη λάμψις (αὐγῆς)—Φόβος (ὁ).

فِرْق — (ἡ) Ἀγέλη, σμῆνος.

فِرْقَة ج. فِرَق — (ἡ) Ὁμάς, ὅμιλος, θίασος.

فِرْقَة عَسْكَرِيَّة — Μεραρχία (ἡ).

فُرْقَة وفِراق ومفارقة وإِفْتِراق — (ὁ) Ἀποχωρισμός, ἀναχώρησις (ἡ).

الفُرْقان — Τὸ Κοράνιον — Ἱερὸν βιβλίον.

فَرِيق — (ἡ) Ὁμάς, μερὶς (ἀνθρώπων)— Μέραρχος, Ἀντιστράτηγος..

تَفْرِيق — (ὁ) Χωρισμός, διαχωρισμός, διασκόρπισις, διανομή

مَفْرِق ج. مَفارِق — Χωρίστρα μαλλιῶν —Διασταύρωσις

مُفْتَرَق الطُرُق — Σταυροδρόμιον (τό).

مُتَفَرِّق — (ὁ) Ἀραιὸς σποραδικός, σκόρπιος.

الفَرْقَدان — (οἱ) Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης (ἀστερισμός).

فَرْقَعَ ، يُفَرْقِعُ — Ἐξεπυρσοκρότησε — Ἐκρότησε (διὰ δακτ.).

فَرْقَعَة — Ἐκπυρσοκρότησις (ἡ).

مُفَرْقَعات — (αἱ) ἐκρηκτικαὶ ὗλαι.

فَرَكَ ، يَفْرُكُ — Ἔτριψε, ἐξέθλιψε — Ἐξεκόκκισε (σπόρους)
أَفْرَكَ ، يُفْرِكُ — Ἐξεκοκκίσθη (σπόρος).
إِنْفَرَكَ وتَفَرَّكَ — Ἐτρίβη, συνεθλίβη, ἐξεκαθαρίσθη (σπόρ.)
فَرْكٌ — Ἐκκοκισμός (ὁ).
فَرِيكٌ ومَفْرُوكٌ — Ἐκκοκισμένος (ὁ).
فُرْن ج. أَفْرَان — Φοῦρνος (ὁ).
فَرَّان — (ὁ) Ἀρτοποιὸς (φουρνάρης)
فَرُهَ ، يَفْرُهُ — Κατέστη ζωηρός, εὐκίνητος, χαριτωμένος.
فَرِهٌ — Ἐπιτήδειος (ὁ).
فَرَاهَة وفَرَاهِيَة وفُرُوهَة — (ἡ) Ζωηρότης, εὐστροφία.
فَرْوٌ وفَرْوَة ج. فِرَاء — (ἡ) Γοῦνα, γουναρικὸν (τό).
فَرَّاء — (ὁ) Ἔμπορος γουναρικῶν (γουναρᾶς).
فَرَى ، يَفْرِي وإِفْتَرَى على — Ἐψευδολόγησε, διέβαλε, ἐσυκοφάντησε.
فِرْيَة (ج. فِرًى) وإِفْتِرَاء — (ἡ) Ψευδολογία, διαβολή.
مُفْتَرٍ — (ὁ) Ψευδολόγος, συκοφάντης διαβολεύς.
فَزَرَ ، يَفْزُرُ — Διέρρηξε, διέσχισε, ἔσχισε.
تَفَزَّرَ ، يَتَفَزَّرُ وإِنْفَزَرَ — Διερράγη, διεσχίσθη.
فَزْرٌ — (ἡ) Σχισμή, ρῆγμα, (χαραμάδα).
فَزَارَة — Πάνθηρ (ὁ).
تَفَزُّر — (ἡ) Διάρρηξις (σκάσιμον), σχίσιμον.
فَزَّ ، يَفِزُّ — Ἐφοβήθη, ἐτρόμαξε.

فَزَّ ، يَفِزُّ — Διηγέρθη, ἐξηγέρθη, ἐξήφθη.
أَفَزَّ ، يُفِزُّ وإِسْتَفَزَّ — Ἐφοβέρισε, ἐτρόμαξε.
فَزِعَ ، يَفْزَعُ مِن — Ἐτρόμαξε, ἐφοβήθη.
فَزِعَ إِلى — Προσέφυγε, κατέφυγε.
فَزَّعَ وأَفْزَعَ — Ἐτρόμαξε, ἐφοβέρισε, ἐτρομοκράτησε.
فَزَعٌ ج. أَفْزَاع — (ὁ) Τρόμος, φόβος — (ἡ) Συνδρομή.
فَزِعٌ — Τρομαγμένος (ὁ).
فَزَّاعَة — (ὁ) Τρομοκράτης, ἐνσπείρων τρόμον.
إِفْزَاع وتَفْزِيع — (ἡ) Τρομοκρατία.
مُفْزِع — (ὁ) Τρομακτικός, τρομερός.
مَفْزَعٌ ومَفْزَعَة — (τὸ) Καταφύγιον, ἄσυλον.
فَسُحَ ، يَفْسُحُ — Ηὐρύνθη (τόπος), ἐφάρδυνε.
فَسَحَ ، يَفْسَحُ وأَفْسَحَ لَهُ — Ἔκαμε τόπον.
فَسَّحَ ، يُفَسِّحُ وأَفْسَحَ — Ηὔρυνε, κατέστησε εὐρύχωρον.
إِنْفَسَحَ ، يَنْفَسِحُ صَدْرُهُ — Ἀνεκουφίσθη
تَفَسَّحَ وإِنْفَسَحَ — Ηὐρύνθη, κατέστη εὐρύχωρος.
تَفَسَّحَ وتَفَاسَحَ في — Ἐκάθισεν ἀνέτως.
فُسْحَة ج. فُسَح — (ἡ) Εὐρυχωρία — (ὁ) Περίπατος.
فَسِيح — (ὁ) Εὐρύχωρος, εὐρύς.
فَسَخَ ، يَفْسَخُ — Ἠκύρωσε, διέλυσε (γάμον), διέρρηξε.
إِنْفَسَخَ — Ἠκυρώθη, διελύθη (γάμος).
فَسْخ — (ἡ) Ἀκύρωσις, διάλυσις (γάμου).

فَسْخَة — (τὸ) Τεμάχιον, κομμάτι.

مَفْسُوخ — (ὁ) Ἄκυρος, διαλελυμένος (γάμοςκλπ).

فَسَدَ ، يَفْسُدُ — Ἐφθάρη, διεφθάρη, ἐσάπη (ἐχάλασε).

فَسَّدَ ، يُفَسِّدُ وأَفْسَدَ — Ἔφθειρε, διέφθειρε, ἐσάπισε.

فَسَاد — (ἡ) Φθορά, διαφθορά, ἀποσύνθεσις, (σάπισμα), ἐκφυλισμός.

مُفْسِد — (ὁ) Φθοροποιός, διαφθορεὺς

فَسَّرَ — Ἐξήγησε, ἐπεξήγησε, διηρμήνευσε, ἐσχολίασε.

إِسْتَفْسَرَ ، يَسْتَفْسِرُ — Ἐζήτησε πληροφορίας, ἠρώτησε

تَفْسِير ج. تَفَاسِير — (ἡ) Ἐξήγησις, ἐπεξήγησις, διερμήνευσις, σχόλιον (τό).

مُفَسِّر — (ὁ) Ἐξηγητής, σχολιαστής.

فُسْطَاط ج. فَسَاطِيط — (ἡ) Σκηνὴ (τέντα),

مَدِينَة الفُسْطَاط — Τὸ Κάϊρον (ἡ παλαιὰ πόλις).

فَسْفَس ج. فَسَافِس — Κοριός (ὁ).

فُسَيْفِسَاء — Μωσαϊκὸν (τό).

فَسَقَ ، يَفْسِقُ — Ἔζησεν ἐν ἀκολασίᾳ, ἀνηθίκως

فَسَقَ بِ — Ἐμοίχευσε, διεκόρευσε.

فِسْق — (ἡ) Ἀκολασία, παραλυσία ἀνηθικότης, ἐκφυλισμός.

فَسْل ج. فُسَلاء — (ὁ) Ἀγενής, εὐτελής, χαμερπής.

فَشَخَ ، يَفْشَخُ — Διεσκέλισε.

فَشْخَة — Διασκελισμὸς (ὁ).

فَشَّ ، يَفُشُّ — Ἐξεφούσκωσε (ἀσκόν).

إِنْفَشَّ ، يَنْفَشُّ — Ἐξεφούσκωσε (ἀσκός).

فَشِلَ ، يَفْشَلُ — Ἐδειλίασε — Ἀπέτυχε.

فَشَل — Ἀποτυχία (ἡ).

فَشِل ج. أَفْشَال — (ὁ) Δειλός, μικρόψυχος, νωθρός.

، فَشْو ، فَشَا ، يَفْشُو — Διεδόθη(μυστικ,) ἀπεκαλύφθη.

أَفْشَى ، يُفْشِي — Διέδωσε, ἀπεκάλυψε, ἐξεμυστηρεύθη.

إِفْشَاء — (ἡ) Διάδοσις, ἀποκάλυψις, ἐκμυστήρευσις.

فَصُحَ ، يَفْصُحُ — Κατέστη εὔγλωττος, εὐφραδής.

أَفْصَحَ ، يُفْصِحُ عن — Ἐξεφράσθη εὐκρινῶς, διεσαφήνισε.

تَفَصَّحَ وتَفَاصَحَ في — Ὡμίλησεν εὐγλώττως, εὐφραδῶς.

فِصْح وعيد الفِصْح — Πάσχα (τό).

فَصَاحَة — (ἡ) Εὐγλωττία, εὐφράδεια.

فَصِيح ج. فُصَحَاء — (ὁ) Εὔγλωττος, εὐφραδής.

فَصَدَ ، يَفْصِدُ وإِفْتَصَدَ — Ἐφλεβοτόμησε, ἀφαίμαξε

فَصْد وفِصَاد — ἡ Φλεβοτομία ἀφαίμαξις

فِصَادَة — Φλεβοτόμησις (ἡ).

مِفْصَد ج. مَفَاصِد — Νυστέρι (τό).

فَصّ ج. فُصُوص — (ὁ) Δακτυλιόλιθος — Φέτα (ἡ).

فَصَلَ ، يَفْصِلُ — Διεχώρισε, ἐξεχώρισε — Ἀπέπεμψε.

فَصَلَ وإِفْتَصَلَ — Ἀπεγαλάκτισε (νήπιον), ἀπέκοψε.

فَصَلَ في — Ἀπεφάσισε, ἔλαβεν ἀπόφασιν, ἔκρινε, ἐξεδίκασε.

فَصَّلَ ، يُفَصِّلُ — Διεχώρισε (εἰς τεμάχια) — Ἀνέλυσε (λεπτομερῶς).

إِنْفَصَلَ ، يَنفَصِلُ — Ἀπεχωρίσθη, διεχωρίσθη, ἀπεσπάσθη.

فَصْلٌ ج. فُصول — (ἡ) Τάξις (σχολείου) — Ἐποχὴ (ἔτους) Κεφάλαιον (βιβλίου) — Πρᾶξις (θεάτρου).

فَصْل وإِنْفِصال — (ὁ) Ἀποχωρισμός, χωρισμός.

فَصِيلة ج. فصائل — (τὸ) Γένος, εἶδος — Ἀπόσπασμα (στρατοῦ).

فَيْصَل ج. فَيَاصِل — (ὁ) Κριτής, διαιτητής.

تَفْصِيل ج. تَفاصيل — Λεπτομέρεια (ἡ).

بالتَّفْصيل وتَفْصيلاً — Λεπτομερῶς.

تَفْصِيلِيّ — Ἀναλυτικός (ὁ).

مَفْصِل ج. مَفاصل — (ἡ) Ἄρθρωσις, κλείδωσις.

مِفْصَل — Γλῶσσα (ἡ).

مُفَصَّل — Λεπτομερής (ὁ).

مَفْصول ومُنْفَصِل — (ὁ) Ἀποκεχωρισμένος, ἀπεσπασμένος.

ضَمِير مُنْفَصِل — (ἡ) Ἀντωνυμία προσωπική.

فَصَمَ ، يَفْصِمُ — Ἀπέκοψε, ἀπεγαλάκτισε

فَصْم — (ἡ) Ἀποκοπή, ἀπογαλακτισμὸς (ὁ).

فَضَحَ ، يَفْضَحُ — Ἠτίμασε, κατήσχυνε.

إِفْتَضَحَ ، يَفْتَضِحُ — Ἠτιμάσθη, κατησχύνθη.

فَضِيحَة ج. فضائح — (ἡ) Ἀτιμία, καταισχύνη, αἶσχος σκάνδαλον.

فَضَّ ، يَفُضُّ — Διέλυσε (συνεδρίαν) — Διεσκόρπισε.

فَضَّ الخَتْم — Ἀπεσφράγισε.

فَضَّ وإِفْتَضَّ البَكارَة — Διεκόρευσε.

فَضَّضَ ، يُفَضِّضُ — Ἐπηργύρωσε.

إِنْفَضَّ ، يَنْفَضُّ — Διελύθη, διεσκορπίσθη

فَضّ وإِنْفِضاض — (ἡ) Διάλυσις (συνεδρίας, ἑταιρείας).

فَضّ وإِفْتِضاض — Διακόρευσις (ἡ).

فِضَّة ج. فِضَض — (ὁ) Ἄργυρος (ἀσῆμι).

تَفْضِيض — Ἐπαργύρωσις (ἡ).

مُفَضَّض — Ἐπηργυρωμένος (ὁ).

فَضِلَ ، يَفْضُلُ — Ἐναπέμεινε, ὑπελείφθη, ἀπέμεινε.

فَضَلَ على — Ὑπερτέρησε, ὑπερέβαλε (ξεπέρασε)

فَضَّلَ ، يفضّل على — Ἐπροτίμησε.

أَفضَلَ وتَفَضَّلَ على — Ηὐδόκησε, εὐηρεστήθη, κατεδέχθη.

أَفضَلَ وإِسْتَفْضَلَ من — Ἀφῆκε ὑπόλειμμα, ὑπόλοιπον.

فَضْلٌ ج. فُضول — (ἡ) Χάρις — Πλεόνασμα, περίσσευμα

فَضْلاً عن — Ἐκτὸς τούτου, πρὸς τούτοις.

فَضْلة — (τὸ) Ὑπόλειμμα, ἐναπομένον (ἀπομεινάρι).

فُضولٌ — Ἀδιακρισία (ἡ).

فُضولي — Ἀδιάκριτος (ὁ).

فَضِيل وفاضِل — (ὁ) Ἐνάρετος, ἀξιότιμος.

فَضِيلة ج. فضائل — (ἡ) Ἀρετὴ — Προτέρημα.

صاحب الفَضِيلة — Τίτ᾽ος σεΐνη.

أفضل ج. أفاضل — (ὁ) Προτιμότερος, ὑπέρτερος.

تفضّل — Καταδεκτικότης (ἡ).

تفضيل — Προτίμησις (ἡ).

صيغة أفعل التفضيل — (ὁ) Συγκριτικὸς βαθμός.

مبالغة أفعل التفضيل — (ὁ) Ὑπερθετικὸς βαθμός

مفضّل — (ὁ) Προτιμητέος (ἄνθρωπος).

مفضال — (ὁ). Ὑποχρεωτικός, ἐλευθέριος.

متفضّل — Καταδεκτικὸς (ὁ).

• فضو • فضا ، يفضو — Ἐκενώθη, ἄδειασε (τόπος).

فضاء — (τὸ) Κενόν, χάος.

إفضاء — Ἐκμυστήρευσις (ἡ).

فضّى ، يفضّي — Ἐκένωσε, ἐξεκένωσε ἄδειασε (τόπον).

فطر ، يفطر — Ἐδημιούργησε, ἐφεῦρε—Ἐρράγισε (καρδ.)

فطر وأفطر — Ἐπρογευμάτισε—Ἐπάσχασε (ὁ νηστεύων).

إنفطر وتفطّر — Ἐρραγίσθη (καρδία).

فطر — (ἡ) Πασχαλιὰ (μὴ νηστεία)— (ὁ) Πασχάζων (μὴ νηστεύων).

عيد الفطر — Τὸ μικρὸν Ραμαζάνιον.

فطر — (ὁ) Μύκης (μανιτάρι).

فطر — (τὸ) Ράγισμα — Δημιουργία (ἡ).

فطرة ج. فطر — Ὁρμέμφυτον, ἔνστικτον.

فطريّ — Ἔμφυτος (ὁ).

فطور — Πρόγευμα (τό).

فطير — (ὁ) Ἄζυμος (ἄρτος).

عيد الفطير — Ἡ Ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.

فطيرة ج. فطائر — Ζυμαρικὸν (τό).

مفطر ج. مفاطير — (ὁ) Πασχάζων (μὴ νηστεύων).

فطس ، يفطس — Ἀπέθανε.

فطس ، يفطس — Ἀπεπνίγη, ἐπνίγη.

فطّس ، يفطّس — Ἀπέπνιξε, ἔπνιξε.

فطس — (τὸ) Στράβωμα μύτης.

أفطس مث. فطساء ج. فطس — Κουτσομύτης (ὁ).

فطم ، يفطم — Ἀπέκοψε, ἀπεγαλάκτισε.

إنفطم ، ينفطم — Ἀπεγαλακτίσθη (νήπιον).

إنفطم عن — Ἐσταμάτησεν ἢ ἔπαυσεν (συνήθειαν).

فطام — Ἀπογαλακτισμὸς (ὁ).

فطيم ومفطوم — (τὸ) Ἀπογαλακτισμένον (νήπιον).

فطن ، يفطن بـ ولـ — Ἐνόησε, ἀντελήφθη—Κατέστη ἀγχίνους, νοήμων, εὐφυής.

فطّن ، يفطّن بـ — Κατέστησε ἀντιληπτόν, ἔδωσε νὰ ἐννοήσῃ.

فطن وفطين ج. فطن — (ὁ) Νοήμων, ἀγχίνους, ἔξυπνος.

فطنة (ج. فطن) وفطانة — (ἡ) Ἀγχίνοια, ἐξυπνάδα.

فظّ ، يفظّ — Κατέστη ἀγροῖκος, σκαιός, ἀπάνθρωπος.

فظّ ج. أفظاظ — (ὁ) Ἀγροῖκος, σκαιός, ἀπάνθρωπος.

فَظاظَة (ἡ) Ἀπανθρωπία, βαναυσότης, σκαιότης.

فَظُعَ ، يَفْظُعُ وأَفْظَعَ Κατέστη φρικαλέος, ἀποτρόπαιος.

فَظاعَة (ἡ) Φρικαλεότης, ὠμότης.

فَظيع ومُفْظِع (ὁ) Φρικτός, φρικαλέος, ἀποτρόπαιος.

فعَل ، يَفْعَل Ἔκαμε, ἔπραξε, ἐνήργησε, ἔδρασε

إنْفَعل ، يَنفعِل Ἐπράχθη, ἔγινε — Συνεκινήθη.

إفْتَعل ، يَفتعِل Ἐπενόησε ἢ ἐμηχανεύθη τι κατά τινος — Παρεποίησε.

فِعْلٌ ج . أفعال (ἡ) Πρᾶξις, ἔργον, δρᾶσις, ἐπίδρασις — Ῥῆμα (γρμτ.).

فِعْلٌ لازِم (τὸ) Ῥῆμα ἀμετάβατον.

فِعل مُتعَدّ (τὸ) Ῥῆμα μεταβατικόν.

فِعل مَعْلوم (τὸ) Ῥῆμα ἐνεργητικόν.

فِعل مَجْهول (τὸ) Ῥῆμα παθητικόν.

فِعْلاً Πραγματικῶς, πράγματι.

فَعْلَة (ἡ) Πρᾶξις, ἔργον (τό).

فَعّال (ὁ) Δραστικός, ἀποτελεσματικός.

فاعِلِيّة وقُوّةٌ فاعِلَة Ἀποτελεσματικότης (ἡ).

إنْفِعال نَفْسانيّ Συγκίνησις (ἡ).

إنْفِعال ج . إنْفعالات Ἐπίδρασις, ἐπήρεια, ἐντύπωσις.

مَفْعول ج . مَفاعيل (ἡ) Δραστικότης, ἐπίδρασις — Πεπραγμένος (καμωμένος).

مَفْعول بِهِ (τὸ) Ἀντικείμενον (γρμτ.)

مَفْعول لأجلِه Γενικὴ τῆς αἰτίας (γρμτ.).

مَفْعول فيه Ἐπίρρημα (τοπικόν, χρονικόν).

مَفْعول مَعَهُ Γενικὴ τῆς συνοδείας.

مَفْعول مُطْلَق Σύστοιχον ἀντικείμενον.

إسْم المَفْعول (ἡ) Παθητικὴ μετοχή.

فَعَمَ ، يَفْعَم وأَفْعِم Ἐπλήρωσε, ἐγέμισε (μετ.).

فَعُمَ ، يَفْعُم وأَفْعَم Ἐπληρώθη, ἐγέμισε (δοχεῖον).

مُفْعَم (ὁ) Πλήρης, γεμᾶτος.

فَغَر ، يَفْغَر فَمَهُ Ἤνοιξε (τὸ στόμα του).

فَقَأ ، يَفْقَأ وفَقّأ Ἐξώρυξεν (ὀφθαλμὸν) — Ἤνοιξεν (ἀπόστημα).

تفقّأ ، يتفَقّأ وإنْفَقأ Διερράγη, ἤνοιξε (ἀπόστημα).

فَقَد ، يَفْقِد وإفْتَقد Ἀπώλεσε, ἔχασε.

فَقْدٌ وفُقْدان (ἡ) Ἀπώλεια, χάσιμον (τό).

فَقيدٌ ومَفْقود (ὁ) Ἀπωλεσθείς, χαμένος — Ἀποθανών.

فَقُر ، يَفْقُر وإفْتَقر Ἐπτώχευσε.

أفْقَر ، يُفْقِر Ἐπτώχυνε, κατέστησε πτωχόν.

إفْتَقر ، يَفتقِر إلى Ἐχρειάσθη, εἶχεν ἀνάγκην.

فَقْرٌ وفَقارَة (ἡ) Πτωχία, πενία, ἔνδεια.

فِقْرَة ج . فِقَر (ἡ) Παράγραφος, χωρίον (γραφῆς).

فَقْرَة وفَقارة ج . فقار Σπόνδυλος (ὁ).

فَقار الجَوْزاء (ὁ) Ὠρίων (ἀστερισμός).

فَقارىّ وفقْرى — (ὁ) Σπονδυλικός, σπονδυλωτός.

فَقير ج. فُقَراء — (ὁ) Πτωχός, πένης, ἐνδεής.

إفْتِقار — Πτώχευσις (ἡ).

فَقَس، يَفْقِس — Ἐξεκόλαψε πτηνὸν (ὠά).

فَقْس — Ἐκκόλαψις (ἡ).

فَقُّوس — Εἶδος πέπονος.

فَقَش، يفْقِش — Συνέτριψε, ἔθραυσε

فَقَط — Μόνον.

فَقَع، يفْقَع اللونُ — Κατεκιτρίνισε, (χρῶμα).

فَقع فلانٌ — Ἀπέθανεν (ἐξ ἀποπληξίας) κν. ἔσκασε.

إنْفَقَع، ينْفقِع — Διερράγη, ἐσχίσθη.

فُقّاعة ج. فَقاقيع — (ἡ) Φυσαλίς, πομφόλυξ.

فَقِم، يفْقَم وتَفاقَم — Ἐπεδεινώθη, ἐχειροτέρευσε.

فُقْمة وفُقّمة — Φώκη (ἡ).

تَفاقُم — Ἐπιδείνωσις (ἡ).

فَقِهَ، يَفْقَهُ وتَفَقَّهَ — Ἀντελήφθη, ἐνόησε, κατενόησε.

فَقُهَ، يَفْقُهُ وفَقِهَ — Κατέστη νομομαθής.

فَقَّهَ، يُفَقِّهُ وأفْقَهَ — Ἐδίδαξε.

تَفَقَّهَ، يتفقّهُ — Ἐπεδόθη εἰς τὴν νομομάθειαν.

فِقْه — (ἡ) Γνῶσις, κατανόησις — Νομομάθεια.

عِلْمُ الفِقْهِ — Ἡ Νομικὴ Ἐπιστήμη.

فَقاهة — (ἡ) Νομομάθεια, γνῶσις τῶν νόμων.

فَقيهٌ ج. فُقَهاء — Νομομαθὴς (ὁ).

فَكَر، يَفْكُر وفكّر وأفْكَر وإفْتَكر وتَفَكّر في — Ἐσκέφθη, ἐσυλλογίσθη, διελογίσθη.

فكَّر، يُفكِّر — Διενοήθη.

فِكْر ج. أفكار — (ἡ) Ἰδέα, σκέψις.

فِكْرة ج. فِكَر — Σκέψις, συλλογισμός.

فِكِّير وفَيْكَر — (ὁ) Σκεπτικός, συλλογισμένος.

فِكْرِيّ وتَفْكيريّ — Διανοητικός (ὁ).

حَرَكة فِكْرِيّة — (ἡ) Διανοητικὴ κίνησις, διανόησις.

تَفَكُّر وتَفْكير — (ὁ) Συλλογισμός, διαλογισμός, σκέψις (ἡ).

حُرِّيّة التَّفْكير — (ἡ) Ἐλευθερία σκέψεως, ἐλευθεροφροσύνη.

فَكّ، يفُكّ وفكّك — Ἔλυσε, ἐξέλυσε — Ἐξήρθωσε.

فَكّ القُيودَ — Ἀπεδέσμευσε.

فكّ وإفْتَكّ الرَّهن — Ἐξηγόρασε ἢ ἐλύτρωσεν (ὑποθήκην, ἐνέχυρον).

إنْفَكّ، ينفكّ وتفكّك — Ἐλύθη, ἐξελύθη — Ἐξηρθρώθη.

ما انْفكّ — Δὲν ἔπαυσε, ἐξηκολούθησε.

فَكّ ج. فُكوك — Σιαγὼν (ἡ).

فكّ وتَفَكُّك وإنْفِكاك — (ἡ) Λύσις (λύσιμον).

فِكاك — Λύτρα (τά).

مِفَكّ — (ὁ) Βιδολόγος (ἐργαλεῖον).

مَفْكوك — (ὁ) Λυτὸς — Ἐξηρθρωμένος.

فَكِهَ، يَفْكَهُ وتَفَكَّهَ — Ἠστεΐσθη, εὐφυολόγησε

تَفكَّهَ ، يَتفكَّهُ بـ — 'Απέλαυσε, ἐψυχαγωγήθη.

فَكِهٌ وفاكِهٌ — (ὁ) 'Αστεῖος, εὐφυολόγος.

فُكاهَة — (τὸ) 'Αστεῖον, (ὁ) ἀστεϊσμός, χαριεντισμός.

فُكاهِيٌّ — (ὁ) Εὐτράπελος, ἀστεῖος, κωμικός.

فَلَتَ ، يفلِت وأفلَت — 'Απέλυσε, ἀπηλευθέρωσε.

فَلت وأفلَت ، وتَفلَّت وإنفلت — 'Εδραπέτευσε.

إفتلت الكلام — 'Ωμίλησεν ἐκ τοῦ προχείρου.

فَلْتٌ وإفلات — (ἡ) Δραπέτευσις, ἀπόδρασις.

فَلْتَةٌ — (τὸ) 'Ολίσθημα (γλώσσης) τυχαῖον συμβάν.

فلتَةً — 'Απροσδοκήτως, τυχαίως.

فَلَج ، يفلِج وفلَّج — Διεχώρισε— "Ωργωσε(ἀγρόν)

فَلَج على — 'Εθριάμβευσε, (ὑπερίσχυσε ἀντιπάλου).

فُلِجَ ، يُفلَج — Προσεβλήθη ὑπὸ ἡμιπληγίας.

فَلَجٌ — (τὸ) 'Αραίωσις (ὀδόντων).

فَلْجٌ ج. فُلوج — (τὸ) "Ημισυ (μισό).

فِلْج وفالِج — (τὸ) Μέτρον (δημητριακῶν).

فُلْج وفُلجَة — (ὁ) Θρίαμβος, (ἡ) ἐπιτυχία, νίκη.

مَفلوجٌ ج. مَفاليج — Παραλυτικὸς (ὁ)

فَلَح ، يَفلَح — 'Εκαλλιέργησε, ὤργωσε.

أفلَح وأستَفلح — 'Επέτυχε, προέκοψε, ηὐδοκίμησε.

فَلْحٌ ج. فُلوح — (ἡ) Σχισμή, ρωγμὴ — Αὐλάκι.

فَلَحٌ وفلاحٌ — 'Επιτυχία, εὐδοκίμησις, εὐδαιμονία.

فِلاحَة — (ἡ) Καλλιέργεια (γῆς), γεωργία, γεωπονία.

فَلّاحٌ — (ὁ) Γεωργός, καλλιεργητής, ἀγρότης.

مُفلِح وفالِح — (ὁ) ἐπιτυχής, εὐδόκιμος, προοδευτικός.

فِلْذَة ج. فِلَذ وأفلاذ — Τεμάχιον (τό).

أفلاذ — (οἱ) Θησαυροὶ (κεκρυμμένοι)

فَلَّس ، يُفَلِّس — 'Εκήρυξέ τινα εἰς χρεωκοπίαν.

أفلَس ، يُفلِس — 'Εχρεωκόπησε (ἐπτώχευσε).

فَلْسٌ ج. فُلوس — (τὸ) Νόμισμα (εὐτελές), ὀβολὸς (ὁ).

فُلوسُ السَّمَك — (αἱ) Φολίδες (λέπια ψαριοῦ).

إفلاس وتَفليس — Χρεωκοπία (ἡ).

مُفلِس ج. مَفاليس — Χρεωκόπος (ὁ).

فَلسَفَة — Φιλοσοφία (ἡ).

فَلَّص ، يُفَلِّص — 'Απηλευθέρωσε, ἀπελύτρωσε.

فَلْطَح ، يُفَلطِح — Ηὔρυνε, διηύρυνε, ἰσοπέδωσε.

فِلْطاح ومُفَلْطَح — (ὁ) Εὐρὺς καὶ πλατύς.

فَلَع ، يَفلَع وفَلَّع — Διέσχισε, ἐράγισε (μετ.).

فِلْع ج. فُلوع — (ἡ) Σχισμή, χαραμάδα, ράγισμα (τό).

فُلفُل — (τὸ) Πιπέρι—Πιπεριὰ (ἡ).

فَلَق ، يَفلِق وفَلَّق — "Εσχισε, διέσχισε ἔκοψεν εἰς δύο

أفلَق ، يُفلِق وإفتَلق — Παρήγαγέ τι τὸ θαυμάσιον.

إنفَلق وتَفَلَّق — 'Εσχίσθη, διεσχίσθη (ἔσκασε), ἐρράγη.

فَلْقٌ ج. فُلوق — (ἡ) Σχισμὴ (σκάσιμον) χαραμάδα, σχίσμα.

فِلْق — (τὸ) Ἥμισυ (μισὸ) — Ἀριστούργημα.

فَلَق ج. أفلاق — (ἡ) Αὐγή, πρωΐα

فِلْقة ج. فِلَق — (ἡ) Κοτυληδὼν (τὸ ἥμισυ πυρῆνος).

فَيْلَق ج. فيالق — (τὸ) Σῶμα στρατοῦ.

مُفْلِق (شاعر) — (ὁ) Δεινός, διακεκριμένος (ποιητής).

مَفْلوق — Σχιστὸς (ὁ).

فُلْكٌ — (τὸ) Πλοῖον, κιβωτὸς (ἡ).

فَلَكٌ ج. أفلاك — (ἡ) Σφαῖρα (γηΐνη).

عِلْمُ الفلك — Ἡ Ἀστρονομία.

فَلَكِيّ — (ὁ) Ἀστρονομικός, ἀστρονόμος, ἀστρολόγος.

سَنة فَلَكيّة — (τὸ) Ἔτος (ἀστρικόν).

فَلَّل، يُفَلِّل وفَلَّ — Ἤμβλυνε τὸ (ξίφος) — Κατετρόπωσε.

فَلَّ، يَفُلُّ وأفلَّ — Ἐξέπεσε, ἔχασε τὰ ὑπάρχοντά του

إنفلَّ وإفتلَّ وتفلَّل — Κατετροπώθη — Ἠμβλύνθη (ξίφ.)

فَلٌّ مث. فُلّى ج. فُلول — (ὁ) Κατατροπωμένος.

فِلٌّ وفِلّيّة ج. فَلالي — (ἡ) Ἄγονος γῆ, ἔρημος (ξηρά).

فُلٌّ — (τὸ) Φούλι (ἄνθος).

فَلٌّ ج. فُلول وفَلَل — Ἀμβλύτης ξίφους (κότσιασμα).

فَليل وأفلّ ومُنفَلّ ومَفلول — (ὁ) Ἠμβλυμένος.

فلن، فُلانٌ مث. فُلانة — Τίς (ἀόρ. ἀντων) δεῖνα (ὁ, ἡ τὸ).

فِلْوٌ وفُلُوٌّ ج. أفلاء وفَلاوَى — Πῶλος (ὁ).

فَلاة ج. فلا وفلوات — (ἡ) Ἔρημος (ἀχανὴς ἄγονος), χάος

فَلَى، يَفْلِي وفَلَّى — Ἐψείρισε (κεφαλήν).

فَلْيٌ وتَفْلِية — Ψείρισμα (τό).

فَمٌ ج. أفواه — (τὸ) Στόμα, στόμιον.

فَنَّد، يُفَنِّد — Ἀνεσκεύασε — Διέψευσε.

أفْنَد، يُفْنِد — Ἐμωρολόγησε, παρελήρησε (γέρωνκλπ).

فَنَدٌ ج. أفناد — (ἡ) Ἀδυναμία, ἀνικανότης — Ψεῦδος — Ἀγνωμοσύνη.

تفنيد — (ἡ) Ἀνασκευή, ἀναίρεσις — Διάψευσις.

فُنْدُق ج. فَنادِق — Ξενοδοχεῖον.

فِنْطاس — (τὸ) Βυτίον (τεπόζιτο).

فِنْطيسة ج. فَناطيس — (τὸ) Ρύγχος (χοίρου κλπ.).

فَنٌّ ج. فُنون — (ἡ) Τέχνη (καλή), καλλιτεχνία.

الفُنون الجميلة — Αἱ καλαὶ τέχναι.

فَنَنٌ ج. أفنان وأفانين — (ὁ) Κλάδος, κλῶνος.

أفانين الكلام — (αἱ) Ποικιλίαι τοῦ λόγου, (ἡ) καλλιέπεια, φιλοτεχνία

فَنّي — (ὁ) Καλλιτεχνικός, τεχνικός, τεχνίτης.

إصطلاح فَنّي — (ὁ) Τεχνικὸς ὅρος.

فَنّان — Καλλιτέχνης (ὁ).

إفْتَنَّ في الحديث — Ἐφιλοτέχνησε ἢ ἐποίκιλε (λόγον).

تَفْنين — (ἡ) Φιλοτέχνησις, ποικιλία.

مُتَفَنِّن — (ὁ) Φιλοτέχνης, δεξιοτεχνίτης, ἐφευρετικός.

فَنِيَ ، يفنَى وفنى 'Εξωντώθη, ἐξωλοθρεύθη, ἐξεμηδενίσθη.
أفنَى ، يُفنِي 'Εξώντωσε, ἐξωλόθρευσε, ἠφάνισε, ἐξεμηδένισε.
فَنَاء (ὁ) 'Αφανισμὸς (ἡ) ἀνυπαρξία, παροδικότης, φθορά.
فِناء ج. أفنِيَة Αὐλὴ (ἡ).
إفناء (ἡ) 'Εξόντωσις, ἐξολόθρευσις ἐκμηδένισις.
مُفنٍ (ὁ) 'Εξολοθρευτής, ἐξοντωτικός, φθοροποιός.
فَهْدٌ ج. فُهود (ὁ) Πάνθηρ, Λεοπάρδαλις (ἡ).
فِهرِس ج. فَهارِس (ὁ) Πίναξ περιεχομένων, εὑρετήριον (τό).
فَهِمَ ، يَفهَم 'Ενόησε, κατενόησε, ἀντελήφθη.
فَهَّمَ ، يُفَهِّم وأفهَم "Εκαμε νὰ ἐννοήσῃ, ἐσυνέτισε.
إستَفهَم ، يَستَفهِم 'Επληροφορήθη, ἠρώτησε νὰ μάθῃ.
تفاهَم ، يَتفاهَم Συνεννοήθη.
فَهْمٌ (ἡ) 'Αντίληψις, νόησις, σύνεσις, λογισμός (ὁ).
فَهِم (ὁ) Νοήμων, ἀντιληπτικός, νουνεχής.
إستِفهام (ἡ) 'Ερώτησις, πληροφορία.
أستِفهامي 'Ερωτηματικός (ὁ).
حرْف الإستِفهام (ἡ) Λέξις ἐρωτηματική.
عَلامَة الإستِفهام (؟) (τὸ) 'Ερωτηματικόν (;)
تَفاهُم (ἡ) Συνεννόησις, κατανόησις
مَفهوم (ὁ) Νοητός, ἀντιληπτός.
فَوْتٌ ج. أفوات Παρέλευσις (ἡ).
فَوْتٌ وفَوات Διάστημα ἢ ἀπόστασις (δύο δακτύλων).

مَوْتُ الفَوات (ὁ) Θάνατος ἀκαριαῖος, αἰφνίδιος.
فُوَيْتٌ (ὁ) 'Εκκεντρικός, (ὁ) πράττων ὅπως τῷ δόξῃ.
تَفاوُت (ἡ) 'Ανομοιότης, διαφορά.
فَوْجٌ ج. أفواج وفُوُوج (τὸ) Πλῆθος, ἀγέλη (ἡ).
فَوْحٌ وفوَحانٌ (ἡ) 'Ανάδοσις, ἀναθυμίασις
فَوْرٌ وفوَرانٌ (τὸ) Κόχλασμα, ἀναβρασμός (ὁ).
فوراً وعلى الفَوْر 'Αμέσως, εὐθύς, παρευθύς.
فَوْرَة (ἡ) Σφοδρότης, ἔντασις (καύσωνος, ὀργῆς).
فوّارَة (ὁ) Πῖδαξ (συντριβάνι).
فوْزٌ (ὁ) Θρίαμβος, (ἡ) νίκη, ἐπιτυχία.
مَفازَة ج. مَفاوِز "Ερημος (ἡ).
فَوَّض ، يُفَوِّض إلى 'Εξουσιοδότησε, ἀνέθεσε, ἐνετείλατο.
تَفاوَض ، يَتفاوَض Διεπραγματεύθη.
فَوْضَى 'Αναρχία (ἡ).
فوْضَوِيٌّ 'Αναρχικός (ὁ).
تَفْوِيض (ἡ) Πληρεξουσιότης, ἐξουσιοδότησις, ἀνάθεσις, ἐντολή.
مُفاوَضَة Διαπραγμάτευσις (ἡ).
مُفَوَّض (ὁ) Πληρεξούσιος, ἐντεταλμένος.
وَزير مُفَوَّض Πρεσβευτής (ὁ).
مُفَوَّضِيَّة Πρεσβεία (ἡ).
فُوطَة ج. فُوَط Πετσέτα (ἡ).
فُوفٌ وفُوفَة 'Υμένιον, λεπύριον (φλοῦδα λεπτή).

مُفَوَّفٌ (ὁ) Ραβδωτὸς (διὰ λευκῶν ραβδώσεων).

فَوْقَ Ἐπί, ἐπάνω—Ὑπέρ, ὑπεράνω.

فَوْقَ العادَة Ἐκτάκτως, ἀσυνήθως.

فُواق ج. أَفْوِقَة (ὁ) Λυγμός, ρόγχος.

أفاق وإستفاق مِن Ἀνέλαβεν (ἐξ ἀσθενείας), συνῆλθεν ἐκ (λιποθυμίας), ἀνέρρωσε

إفْتاق ، يَفْتاق Ἐπτώχευσε.

إفاقَة (ἡ) Ἀνάρρωσις, ἀποκατάστασις (ὑγείας).

تَفَوُّق Ὑπεροχή, ὑπερτέρησις.

فُولٌ (τὰ) Φοῦλια, κουκκιά.

فُولاذٌ Χάλυψ (ὁ).

فُومٌ (τὸ) Σκόροδον (σκόρδον).

فُوهٌ ج. أَفْواه Στόμα (τὸ).

فُوَّةٌ وفُوَّة (τὸ) Ἐρυθρόδανον (φυτόν), κν. ριζάρι.

فُوهَة ج. فُوهات (τὸ) Στόμιον, (ὁ) κρατήρ (ἡφαιστείου).

فُوَّهَة ج. فُوَّهات وأفواه (τὸ) Στόμιον, ἄνοιγμα, εἴσοδος (δρόμου κλπ.)

مُفَوَّه (ὁ) Εὔγλωττος—Ἠρτυμένον—Ἐβαμμένος δι' ἐρυθροδάνου.

في Ἐν, ἐντός, μέσα—Ἐπί (X) (ἄρθμ.)

في أَثْناء Κατὰ τὴν διάρκειαν.

في سَبيل الوَطن Ὑπὲρ τῆς πατρίδος

فَيَّأ ، يُفَيِّئ ، وأفاءَ Ἐσκίασε.

تَفَيَّأ ، يتفَيَّأ Ἐσκιάσθη.

فَيْءٌ ج. أَفْياء Σκιά (ἡ).

» فيد « إفادَة Ὠφέλεια-Πλεονέκτημα.

بإفادَة Πρὸς γνωστοποίησιν.

مُفيدٌ (ὁ) Χρήσιμος, ὠφέλιμος.

مَفادُ الكلام (ἡ) Σημασία, ἔννοια, νόημα (τό).

فَيْروز وفَيْروزَج (ὁ) Κύανος (πολύτ. λίθος) κν. λαζούρι.

فَيْضٌ (ج. فُيوض) وفَيَضان (ἡ) Πλήμμυρα, ἐκχείλισις.

فَيَّاض (ὁ) Ὑπερεκχειλισμένος (ποταμός)—Γενναιόδωρος.

أفاض ، يُفيض Ἐπλήρωσε, ἐγέμισε—Ἔχυσε, ἐξέχυσε.

أفاض في Περιεπλέχθη ἢ εἰσῆλθεν (εἰς συζήτησιν).

إسْتَفاض ، يَسْتَفيض Διεδόθη (εἴδησις).

مُسْتَفيض في Διαδεδομένος (ὁ).

فَيْفاء ج. فَياف (ἡ) Ἔρημος (ἄνυδρος).

فِيلٌ ج. أَفْيال وفِيَلَة Ἐλέφας (ὁ).

فَيْلَجة (τὸ) Βομβύκιον (κουκκούλι).

فَيْلَسوف ج. فلاسِفَة Φιλόσοφος (ὁ)

فَيْلَق ج. فَيالق (τὸ) Σῶμα στρατοῦ, φάλαγξ (ἡ)

فَيْنَة (ἡ) Ὥρα, στιγμή, καιρός (ὁ).

(القاف) ق = 100

قاءَ ، يَقيءُ وتَقَيَّأ (قيأ) Ἐξήμεσε, ἔκαμεν ἔμετον.

قائدٌ ج. قُوَّاد وقادَة (قود) (ὁ) Ἀρχηγός, ὁδηγός, χειραγωγός.

قائدُ الجَيْش — (ὁ) Στρατηγός, ἀρχηγός στρατοῦ.

قائدُ السِّرْب — Σμήναρχος (ὁ).

القائدُ الأعْلى — Ἀρχιστράτηγος (ὁ).

قائفٌ ج. قافَة — (ὁ) Ἐξιχνιάζων, γνωρίζων τὰ ἴχνη.

قائلٌ — Λέγων (ὁ).

قائمٌ — (ὁ) Ὄρθιος, κάθετος, κατακόρυφος.

قائمُ الزَّاوِيَة — Ὀρθογώνιον (ὁ).

قائم مَقام وقائمَقام — (ὁ) Ἀντισυνταγματάρχης—Ἀντικαταστάτης.

قائمَة ج. قَوائم — Κατάλογος (ὁ).

قابٌ (قوب) — Ἀπόστασις (ἡ).

قابُ قَوْسٍ — (ἡ) Ἀπόστασις βολῆς τόξου.

قابِضٌ — (ὁ) Στυπτικός—Παραλήπτης, συλλαμβάνων.

قابَل، يُقابِل (قبل) — Συνήντησε-Ἀντιμετώπισε—Ἀντιπαρέβαλε, ἀντεστοίχησε.

قابِلٌ — (ὁ) Ἀποδέκτης, ἀποδεχόμενος – Δοτική (γρμτ.)

قابِلٌ لِـ — (ὁ) Ὑποκείμενος εἴς τι, προδιατεθειμένος.

قابِلَة — (ἡ) Μαῖα (μαμμή).

قابِلِيَّة — Διάθεσις, προδιάθεσις — Ὄρεξις.

قاتَ، يَقوت وأقات (قوت) — Ἐσίτισε, ἔθρεψε, διέθρεψε.

قاتِرٌ ومُقَتِّر (قتر) — (ὁ) Φιλάργυρος, γλίσχρος.

قاتَل، يُقاتِل (قتل) — Ἐπολέμησε.

قاتِلٌ ج. قَتَلَة — (ὁ) Φονεύς (φονιᾶς).

قاتِمٌ وأقْتَم (قتم) — (τὸ) Βαθὺ (χρῶμα), σκοῦρο.

أسْوَد قاتِم — (τὸ) Μαῦρον βαθὺ (σκοῦρο).

قاحَ، يَقيحُ وتَقَيَّح (قيح) — Ἔκαμε πύον (πληγή).

قاحِل (قحل) — Ἄγονος.

قادَ، يَقود وإقْتاد (قود) — Ὡδήγησε, καθωδήγησε, ἐχειραγώγησε.

قادِحٌ (قدح) — (ὁ) Διαβολεύς, συκοφάντης.

قادِرٌ وقَدِيرٌ (قدر) — (ὁ) Ἱκανός, ἰσχυρός, δυνατός.

قادِمٌ (قدم) — (ὁ) Ἐρχόμενος, προσεχής.

قادوس ج. قَواديس — (ὁ) Κάδος—Κλυδωνομάντις (πτηνόν).

قاذِفٌ (قذف) — (ὁ) Βάλλων, ρίπτων.

قاذِفة القَنابِل — Βομβαρδιστικὸν (ἀεροπλάνον).

قارٌ وقِيرٌ (قير) — Πίσσα (ἡ).

قارَب، يُقارِب أن (قرب) — Ἐκόντεψε νά...

قارِب ج. قَوارِب — (ἡ) Λέμβος, βάρκα.

قارٌّ وقَرٌّ (قرّ) — (ὁ) Ψυχρός, κρύος.

قارَّة — (ἡ) Ἤπειρος (μεγάλη ἔκτασις ξηρᾶς).

قارِس (قرس) — (ὁ) Δριμὺς (τσουχτερός), παγερός.

قارِضٌ (قرض) — Τρωκτικός (ὁ).

حَيوانٌ قارِضٌ — (τὸ) Ζῷον τρωκτικόν.

قارَع، يُقارِع (قرع) — Διεφιλονίκησε, διεπληκτίσθη.

قارِعٌ — (ὁ) Κτυπῶν, ρίπτων κλῆρον.

قارِعَة ج. قوارِع — (ἡ) Συμφορά, δυστυχία— Μέσον (ὁδοῦ).

قارُورَة ج. قَوارير — (ἡ) Φιάλη, φιαλίδιον.

قارَنَ، يُقارِن (قرن) — Συνέκρινε, ἀντιπαρέβαλε.

قارِئٌ ج. قُرّاء (قرأ) — Ἀναγνώστης (ὁ).

قاسَ، يَقيسُ (قيس) — Ἐμέτρησε (γῆν, ἀπόστασιν).

قاسَم، يُقاسِم (قسم) — Διεμοιράσθη τι μετά τινος

قاسِمٌ — Διαιρέτης (ὁ).

القاسِم المُشْتَرك الأعظم — Ὁ μέγιστος κοινὸς διαιρέτης.

قاسى، يُقاسِي (قسو) — Ὑπέφερε, ἔπαθε.

قاسٍ ج. قُساة — (ὁ) Αὐστηρός, σκληρός, ἀνηλεής.

قاسِي القَلْب — (ὁ) Σκληρόκαρδος, ἄσπλαχνος.

قاصِدٌ ج. قُصّاد — (ὁ) Διευθυνόμενος πρὸς—Προτιθέμενος, σκοπεύων.

قاصِد رَسولي — (ὁ) Ἀποστολικὸς ἀντιπρόσωπος.

قاصِرٌ (قصر) — Ἀνήλικος (ὁ).

قاصِرُ اليَد — Ἀνίκανος (ὁ).

قاصَّ، يُقاصّ (قصّ) — Ἀπέδωσε, ἀνταπέδωσε (τὰ ἴσα), ἀντεξεδικήθη.

قاصٍ ج. أقْصاء (قصى) — Ἀπομεμακρυσμένος, μακρυνός.

قاصِفٌ — Συντριπτικός—Βροντώδης, παταγώδης.

قاضَ، يَقوض (قوض) — Κατεδάφισε, κατερείπωσε.

قاضَ، يَقيض (قيض) — Ἀντήλλαξε —Διέρρηξε, ἔθραυσε.

قاضَى، يُقاضي (قضى) — Ἐνήγαγέ τινα.

قاضٍ ج. قُضاة (قضى) — (ὁ) Δικαστής, κριτής.

قاضِيَة — Θάνατος (ὁ).

الضَّرْبَة القاضِيَة — (ἡ) Χαριστικὴ βολή.

قاطِبٌ وقَطوب (قطب) — Σύνοφρυς (ὁ).

قاطِبَةً — Γενικῶς, ἀνεξαιρέτως.

قاطِرٌ (قطر) — Στάζων (ὁ).

قاطِرَة — Ρυμουλκὸν (τό).

قاطَعَ، يُقاطِع (قطع) — Ἐμποϋκόταρε (ἔκαμεν ἐμπορ. ἀποκλεισμόν).

قاطِعٌ — (ὁ) Κοπτερός—Ὁριστικός, ἀμετάκλητος.

قاطِع الطَّريق ج. قطاع الطرق — Ληστής (ὁ).

سِنٌّ قاطِع — (ὁ) Κοπτήρ (ὀδούς).

قاطِنٌ ج. قُطّان وقاطِنَة (قطن) — Κάτοικος (ὁ).

قاظ، يَقيظ (قيظ) — Ἐνετάθη θερμότης κατέστη καυστικὴ (ἡμέρα).

قاعٌ ج. قِيعٌ (قوع) — (ὁ) Πυθμήν (πάτος), βυθός.

قاعَة — Αἴθουσα (ἡ).

قاعِدٌ (قعد) — (ὁ) Καθήμενος — Στεῖρα (ἡ).

قاعِدَة ج. قواعِد — (ἡ) Βάσις (γεωμτρ., ναυτική)—(ὁ) Κανὼν (γρμτ.)

قافَ، يَقوف (قوف) — Ἠκολούθησεν ἴχνη

قافِلٌ (قفل) — Ἐπιστρέφων (ὁ).

قافِلة ج . قَوافِل — (τὸ) Καραβάνιον—Νηοπομπή (ἡ).

قافِيَة ج . قَوافٍ (قفو) — (ἡ) Ὁμοιοκαταληξία, ρίμα.

قاقُلَّة — (τὸ) Καρδάμωμον κν. κακουλές (φυτόν).

قال ، يَقول (قول) — Εἶπε.

القال والقيل — Φλυαρία (κουσέλι), σπερμολογία.

قالِبٌ — Τύπος (καλοῦπι, φόρμα).

قام ، يَقوم (قوم) — Ἠγέρθη, ἐσηκώθη.

قام على — Ἐστασίασε.

قام بـ — Ἐξεπλήρωσε, ἔκαμε. —Ἐνήργησε.

قام الماءُ — Ἐπάγωσε τὸ ὕδωρ.

قامت السُّوق — Εἶχε κίνησιν (ἀγορά).

قامَ مَقام — Ἀντικατέστησέ τινα.

قامَة ج . قَوائِم — (τὸ) Ἀνάστημα, παράστημα.

قامَر ، يُقامِر (قمر) — Ἐχαρτοπαίκτησε.

قاموس ج . قواميس (قمس) — (ὁ) Ὠκεανός—Λεξικόν (τό).

قانِصٌ وقَنيصٌ وقَنّاص (قنص) — Κυνηγός (ὁ).

قانِصَة ج . قَوانِص — (ὁ) Στόμαχος (πτηνοῦ).

قانِطٌ وقَنِطٌ وقَنوط (قنط) — Ἄθυμος Ἀπελπις.

قانِعٌ وقَنوع وقَنيع (قنع) — Ὀλιγαρκὴς (ὁ).

قانون ج . قوانين (قنّ) — (ὁ) Νόμος, κανών, κῶδιξ.

قانون الأحوال الشَّخصيَّة — (ὁ) Νόμος Προσωπικοῦ δικαίου.

قانون الإيمان — Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

قانون العُقوبات — Ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ.

قانون المُرافعات — Ὁ Κῶδιξ τῆς Διαδικασίας.

القانون التِّجاري — Ὁ Ἐμπορικὸς Κῶδιξ.

القانون العُرْفيّ — Ὁ Ἄγραφος Νόμος.

القانون الدَّوْليّ — Τὸ Διεθνὲς Δίκαιον.

القانون المَدَنيّ — Τὸ Ἀστικὸν Δίκαιον (ἀστικὸς κῶδιξ).

قانونيّ — (ὁ) Νομικός, νόμιμος κανονικός.

قانونيَّة — Νομιμότης (ἡ).

قانٍ (قنو) — (τὸ) Βαθὺ (χρῶμα) — (ὁ) Κτήτωρ, κάτοχος.

قاهِرٌ (قهر) — Νικητής (ὁ).

القاهِرَة — Τὸ Κάϊρον.

قاوَل ، يُقاوِل (قول) — Ἀνέθεσέ τινι ἐργολαβίαν.

قاوَم ، يُقاوِم (قوم) — Ἀντέστη, ἠναντιώθη, ἀντέτεινε, ἀντέδρασε.

قايَس ، يُقايِس (قيس) — Ἐφήρμοσε ἀντιπαρέβαλε.

قايَض ، يُقايِض (قيض) — Ἀντήλλαξε.

قَبَّ ، يَقُبُّ — Ἔκαμέ τι κυρτόν (μὲ θόλον) — Ὑψώθη·ἔκοψε.

قُبَّة ج . قُبَب — (ὁ) Θόλος, τροῦλλος.

القبة الزَّرْقاء — (τὸ) Στερέωμα (οὐράνιος θόλος).

مُقَبَّب — (ὁ) Θολοειδὴς (ἔχων σχῆμα θόλου).

قَبُحَ ، يَقْبُح — Ἠσχήμισε—Κατέστη αἰσχρός.

قَبَّحَ ، يُقَبِّحُ — Ἠσχήμισε, κατέστησεν ἄσχημον.

إِسْتَقْبَحَ ، يَسْتَقْبِحُ — Ἀπεδοκίμασε.

قُبْحٌ وقَبَاحَة — (ἡ) Ἀσχημία—Αἰσχρότης.

قَبِيحٌ ج. قِبَاح — (ὁ) Ἄσχημος— Αἰσχρός.

قَبَرَ ، يَقْبُرُ — Ἔθαψε, ἐνεταφίασε.

قَبْرٌ ج. قُبُور — (ὁ) Τάφος, μνῆμα (τό).

قُبَّرَة ج. قُبَّر وقُنْبَراء ج. قَنَابِر — (ὁ) Κορυδαλὸς (πτηνόν).

مَقْبَرَة ج. مَقَابِر — Κοιμητήριον (τό).

قَبَسَ، يَقْبِسُ وإقْتَبَسَ من — Ἐπῆρε, παρέλαβε (πῦρ, μόρφωσιν).

اقْتَبَسَ ، يَقْتَبِسُ — Ἐσταχυολόγησε, ἀπέσπασε.

قَبَسٌ ومِقْبَاس — (ὁ) Δαυλός, πυρσός.

إقْتِبَاس — Σταχυολόγημα (τὸ).

قَبَصَ ، يَقْبِصُ — Ἐτσίμπησε (ἐπῆρε).

قَبَضَ ، يَقْبِضُ — Ἐπληρώθη, ἔλαβε, ἐπῆρε—Συνέστειλε

قَبَضَ على — Συνέλαβε.

إِنْقَبَضَ ، يَنْقَبِضُ وتَقَبَّضَ — Συνεστάλη, συνεσπειρώθη.

إِنْقَبَضَ صَدرُهُ — Κατέστη ἄθυμος.

قَبْضٌ — (ἡ) Πληρωμὴ— Σύλληψις τσάκωμα.

قَبْضُ البَطْن — Δυσκοιλιότης (ἡ).

قَبْضَة — (ἡ) Δράξ (φούχτα).

قَبضَة ومَقْبِض — (ἡ) Λαβὴ (ξίφους κλπ)

في قَبْضَة اليَد — Ὑπὸ τὴν κατοχὴν (στὸ χέρι του).

إِنْقِبَاض — (ἡ) Συστολή, σύσπασις—Δυσκοιλιότης.

إنقباض الصَّدْر — Ἀθυμία (ἡ).

مُنْقَبِض — (ὁ) Συνεσταλμένος, συσπειρωμένος—Ἄθυμος.

مَقْبُوض — (ὁ) Πιασμένος—Πεθαμένος (ὁ).

قِبْطِي ج. قِبْط وأقْبَاط — (ὁ) Κόπτης (Χριστιανὸς Αἰγύπτου).

قَبَعَ ، يَقْبَعُ — Ἐκούρνιασε (πτηνὸν) —Ἐγρύλλισε (χοῖρος).

قُبَّعَة — (ὁ) Πῖλος (καπέλλον).

قَبِيعَة ج. قَبَائِع — Ἐπιχρύσωσις ἢ ἐπαργύρωσις ἐπὶ λαβῆς ξίφους.

قَبْقَابٌ ج. قَبَاقِيب — Τσόκαρο (τὸ).

قَبِلَ ، يَقْبَلُ وتَقَبَّلَ — Ἐδέχθη, παρεδέχθη, ἀπεδέχθη συγκατετέθη, συνήνεσε.

قَبِلَ ، يقبَل وأقْبَلَ — Ἦλθε, ἔφθασε, ἐπλησίασε (καιρός)

قَبَّلَ ، يُقَبِّلُ — Ἐφίλησε, ἠσπάσθη.

إِسْتَقْبَلَ ، يستَقْبِلُ — Ὑπεδέχθη.

قَبْلُ وقبلاً ومن قَبْل — Πρὶν, πρό, πρότερον.

قُبْلٌ وقُبُلٌ — (τὸ) Ἔμπροσθεν (μέρος), πρόσθιον.

قِبَلٌ — (ἡ) Δύναμις, ἰσχύς.

مِنْ قِبَل — Ἐκ μέρους.

قُبْلَة ج. قُبَل — Φιλὶ (τὸ).

قِبْلَة — (ἡ) Κίμπλα (τὸ σημεῖον ποὺ στρέφεται ὁ προσευχόμενος Μουσουλ

قُبالةُ 'Απέναντι, ἀντίκρυ.

قِبالة Μαιευτική (ἡ).

قُبول 'Αποδοχή, παραδοχή, συναίνεσις, εὐμένεια.

قَبيلٌ 'Εγγυητής (ὁ).

مِن هٰذا القبيل Οὕτω, τοιουτοτρόπως.

قَبيلة ج . قبائل Φυλή (ἡ).

إقْبال (ἡ) "Αφιξις—Ζήτησις (ἐμπορεύματος).

إسْتِقْبال (ἡ) 'Υποδοχή—Μέλλον (τό).

تَقْبيل (τὸ) Φίλημα, ἀσπασμός (ὁ).

مُقْبِل (ὁ) Προσεχής, ἐρχόμενος.

مَقْبول (ὁ) Δεκτός, ἀποδεκτός, εὐπρόσδεκτος.

مُقابِل (ὁ) 'Αντιμέτωπος, ἀντικρυνός—'Αντάλλαγμα.

مُقابَلة (ἡ) Συνάντησις—'Αντιπαραβολή.

مُسْتَقبَل (ὁ) Μέλλων (γρμτ.)

قَبَّن ، يُقَبِّن 'Εζύγισε (διὰ στατῆρος).

قَبَّان ج . قبابين (ὁ) Στατήρ (καντάρι).

قِبانة (ἡ) Τιμὴ ζυγίσματος, (ζυγιστικά).

قَبْوٌ ج . أقْبِية 'Αψίς (ἡ).

قَباءٌ ج . أقْبية 'Ιμάτιον (τό).

قَتَبٌ ج . أقتاب (ἡ) Κυφότης (καμποῦρα).

قَتّ ، يقُتّ وقَتّت Διέβαλε, ἐσυκοφάντησε.

قَتّاتٌ (ὁ) Διαβολεύς, συκοφάντης.

قَتّة ج . قتّ 'Αγριάγγουρον (τό).

قَتَر ، يقْتِر وقتّر وأقْتَرعلى Κατέστη γλίσχρος (ἐτσιγκουνεύθη), ἐφείσθη.

قَتْرٌ و تَقْتير (ἡ) Γλισχρότης (τσιγκουνιά).

قَتَل ، يقْتُل 'Εφόνευσε, ἐσκότωσε.

إقْتَتل ، يقتَتِل و تَقاتَل 'Επολέμησε.

إسْتَقتَل ، يَسْتقتِل 'Ερριψοκινδύνευσε διεκύβευσε

قَتْلٌ ومُقاتَلة (ὁ) Φόνος, σκότωμα, δολοφονία (ἡ).

قِتالٌ Μάχη (ἡ).

قَتّال وقَتول (ὁ) Θανατηφόρος, θανάσιμος.

قَتيل (ج. قَتْلى) ومَقْتول (ὁ) Σκοτωμένος, φονευμένος.

مَقْتَل ج . مَقاتِل (τὸ) Καίριον μέρος.

مُتَقاتِل 'Εμπόλεμος (ὁ)

مُقاتِل (ὁ) Μαχητής, πολεμιστής.

قَتَّم ، يُقَتِّم 'Εσκούρανε, ἠμαύρωσε.

قُتْمة وقَتام (τὸ) Σκοῦρον (χρῶμα).

قَتامٌ (ἡ) Σκόνη, κόνις.

قَثّاءة ج . قِثّاء (τὸ) 'Αγγούριον, ἀγριάγγουρον.

قُحٌّ ج . أقْحاح (ὁ) 'Αγνός, ἀμιγής.

قَحِط ، يَقحَط المطرُ "Ελειψεν ἡ βροχή.

قَحْطٌ (ἡ) Σιτοδεία, ἀνομβρία, ἀφορία, ξηρασία.

عامٌ مُقْحِط "Ετος σιτοδείας, λιμοῦ, ἀφορίας.

قَحَف ، يَقحَف وإقتَحف Κατέπιε (ἐρρόφησε) ἐσάρωσε.

قِحْفٌ ج. أقْحاف — (τὸ) Βρεγματικὸν ὀστοῦν, κρανίον — ἡ Λοπὰς (γαβάθα).

مِقْحَفة — Λικμητήριον (λιχνιστῆρι).

قَحِل، يَقْحَل وتَقَحَّل — Ἐξηράνθη, ἐστέγνωσε.

قِحْلٌ وقُحولة — (ἡ) Ἀφορία, ξηρασία.

قَحِل وقاحِل — (ὁ) Ἄγονος, χέρσος, ξηρός.

قَحَم، يَقْحُم في — Ὥρμησεν (ἀπερισκέπτως, τυφλά).

أقْحَم، يُقْحِم في — Ὤθησε, εἰσήγαγε, ἔσπρωξε.

قُحْمة ج. قُحَم — (ἡ) Παράτολμος περιπέτεια, δυσκολία.

قَدْ — Ἤδη — Ἴσως, πιθανόν.

قَدَح، يَقْدَح — Ἐμαχαίρωσε.

قدَح وإقْتَدح — Παρήγαγε σπινθῆρα (διὰ πυρολίθου)

قدَح في — Προσέβαλε, ἐδυσφήμισε, ἐσυκοφάντησε.

قدَحٌ ج. أقْداح — (τὸ) Κύπελλον, ποτήρι.

قَدّاح وقدّاحة — (ὁ) Πυρόλιθος (τσακμακόπετρα).

قَدَّ، يَقُدُّ — Ἔκοψε.

قَدَّد، يُقَدِّد — Ἐπάστωσε (κρέας, ψάρια κ.λ.π.).

قَدٌّ — (τὸ) Ἀνάστημα — Κόψιμον.

قِدٌّ — (τὸ) Λωρίον (λουρί).

قديدٌ ومُقَدَّد — (τὸ) Παστὸν (κρέας κ.λ.π.).

قَدِر، يَقدِر — Ἠδυνήθη, ἠμπόρεσε.

قدَر وقَدَّر — Ὑπελόγισε, ἐξετίμησε.

إقْتَدَر، يَقْتَدِر — Κατέστη ἱκανός, (ἦτο εἰς θέσιν νά..).

قَدْرٌ ومِقْدارٌ — (τὸ) Ποσόν, ποσότης.

قَدَرٌ ج. أقْدار — (ἡ) Μοῖρα, εἱμαρμένη, μοιραῖον (τό).

قِدْرٌ ج. قُدور — (ἡ) Χύτρα (τσουκάλι).

قُدْرَة وإقْتِدار — (ἡ) Ἱκανότης — Δυνατότης.

قَديرٌ وقادِر — (ὁ) Ἰσχυρός, ἱκανός, δυνατός.

تَقْدير ج. تَقادير — Ὑπολογισμός, ἐκτίμησις.

مِقْدارٌ ج. مَقادير — (τὸ) Ποσόν, ποσότης — Τόσος

بِمِقْدار — Ὅσον.

بِمقدار ما — Τόσον, τοσοῦτον.

مُقَدَّر ومَقْدور ج. مَقادير — (ὁ) Προωρισμένος.

مُقَدِّر — Ἐκτιμητὴς (ὁ).

مُقْتَدِر — Ἱκανὸς (ὁ).

مَقْدِرَة — (ἡ) Ἱκανότης, δύναμις, ἰσχύς.

قَدُس، يَقْدُس — Ἡγιάσθη, ὡσιώθη.

قَدَّس، يُقَدِّس — Ἡγίασε, καθιέρωσε.

قُدْس وقداسة — (ἡ) Ἁγιωσύνη, ἁγιότης.

القُدْسُ — Ἡ Ἱερουσαλήμ, ἡ Ἁγία πόλις.

قُدّاس ج. قَداديس — (ἡ) Λειτουργία (ἐκκλησίας).

قَداسة — (ἡ) Ἁγιωσύνη, ἁγιότης, ὁσιότης.

قُدّوس — (ὁ) Πανάγιος, ἅγιος.

قِدِّيس — (ὁ) Ἅγιος, ὅσιος, ἱερός.

تَقْدِيس — (ἡ) Καθοσίωσις, καθιέρωσις ἁγιασμὸς (ὁ).

مَقْدِس — (ὁ) Ἱερὸς τόπος, ἱερόν, ἄδυτον.

مُقَدَّس ومُتَقَدِّس — (ὁ) Ἅγιος, ἡγιασμένος.

الكتابُ المقَدَّس — Ἡ Ἁγία Γραφή, Ἡ Βίβλος.

قَدِمَ ، يقْدَم مِنْ — Ἦλθε, ἀφίχθη, ἐπέστρεψε.

قَدُمَ ، يَقْدُمُ وتقادَمَ — Ἐπαλαιώθη.

قَدَّمَ ، يُقَدِّمُ — Προήγαγε.

قَدَّمَ لِـ — Παρουσίασε, προσέφερε — Ὑπέβαλε.

قَدَّمَ على — Ἐπροτίμησε.

أَقْدَمَ ، يُقْدِمُ على — Ἐτόλμησε, ἀνέλαβέ τι μετὰ σθένους.

إِسْتَقْدَمَ ، يَستقدِمُ وتَقَدَّمَ — Προηγήθη.

قَدَمٌ ج. أقْدام — Πούς (ὁ).

قِدَمٌ — Ἀρχαιότης (ἡ).

قِدْمٌ وقُدْمة — (ἡ) Παλαιὰ ἐποχή.

قُدْمة — Προτεραιότης.

قُدَّام — Ἐμπρός, ἔμπροσθεν.

قَدوم ج. قُدُم — Σκεπάρνι (τό).

قَدوم ومِقْدام — (ὁ) Τολμηρός, θαρραλέος.

قَديم ج. قُدَماء — (ὁ) Παλαιός, ἀρχαῖος.

إقْدام — (ἡ) Τόλμη, θάρρος (τό).

أقْدمِيّة — (ἡ) Προτεραιότης, (τὰ) πρωτεῖα.

تَقَدُّم — (ἡ) Πρόοδος, προαγωγή —Προέλασις.

تَقْدِمة ج. تَقادِم — (τὸ) Δῶρον, προσφορὰ (ἡ).

تَقْدِيم — (ἡ) Παρουσίασις, ὑποβολή— Προσφορὰ – Πρωτοπορεία

تَقادُم — Ἀρχαιότης (ἡ).

مُقَدَّم — (τὸ) Πρόσθιον μέρος, πρόσοψις (ἡ).

مُقَدَّماً — Προκαταβολικῶς.

مُقَدِّمة — (ὁ) Πρόλογος, προοίμιον εἰσαγωγή.

مُتَقَدِّم — (ὁ) Προηγούμενος— Προωδευμένος.

مِقْدام ومِقْدامة — (ὁ) Ἄφοβος, θαρραλέος,—Πρωτοπόρος

، قدو ، قِدْوَة — (τὸ) Πρότυπον, ὑπόδειγμα, παράδειγμα.

إقْتِداء — (ἡ) Μίμησις, ἀπομίμησις.

قَذِرَ ، يَقْذَرُ — Κατέστη ἀκάθαρτος (ἐλερώθη).

قَذَّرَ ، يُقَذِّرُ — Ἐλέρωσε, ἐρρύπανε.

قَذَرٌ وقَذارَة ج. أقْذار — (ἡ) Ἀκαθαρσία (λέρα), ρύπος.

قَذِرٌ — (ὁ) Ἀκάθαρτος, ρυπαρός.

قَذَعَ ، يَقْذَعُ وأقْذَعَ — Ἐβλασφήμησε, ὕβρισε.

قَذَفَ ، يَقْذِفُ — Ἐτίναξε, ἐξηκόντισε— Ἐξήμεσε (ἐξέρασε)— Ἐκωπηλάτησε.

قَذَفَ في حَقِّهِ — Ἐδυσφήμισε.

قَذْفٌ — (τὸ) Τίναγμα, (πέταγμα), ἐκσφενδόνισις, βολή.

قَذْف عَلى	(ὁ) Λίβελλος, δυσφήμησις.
قذيفَة ج . قَذائف	(τό) Βλῆμα, βολή.
مِقْذاف ومقْذَف ج مَقاذيف	(ἡ) Κώπη (κουπί).
قذَل	Ἐλάττωμα (τό).
قذال ج . أَقْذِلة وقُذُل	(τὸ) Ἰνίον, (ὀστοῦν).
قَذًى وقذاة	(τὸ) Κάρφος (ἀχύρου), σπῖλος.
قَرَأَ ، يَقْرَأُ	Ἀνέγνωσε, ἐδιάβασε.
أَقْرأ ، يُقْرِئ	Ἐδίδαξέ τινι τὴν ἀνάγνωσιν.
قِراءة وقُرْآن	(ἡ) Ἀνάγνωσις, διάβασμα.
قَرْءٌ ج . أقْراء	(τὰ) Ἔμμηνα — Ἁγνότης.
القُرْآن	Τὸ Κοράνιον.
مَقْرَأ	Ἀναλόγιον (τό).
مَقْروء	(ὁ) Ἀναγνώσιμος, (εὐκολοδιάβαστος).
مُقْرِئ	(ὁ) Ἀναγνώστης τοῦ Κορανίου.
قَرُبَ ، يقْرُبُ وإقْتَرَبَ	Ἐπλησίασε, προσήγγισε.
قَرَّبَ ، يُقَرِّبُ	Προσέφερε (θυσίαν) -Ἔφερέ τινα πλησίον.
تَقَرَّبَ ، يَتقَرَّبُ إلى	Ἐπλησίασε.
تَقارَبَ ، يَتقارب	Ἐπλησίασεν ὁ εἷς τὸν ἄλλον.
قُرْبٌ وإقْتِراب	(ἡ) Προσέγγισις, πλησίασμα (τό).
قُرْبان ج . قَرابين	(ἡ) Θυσία, εὐχαριστία (θεία).
قِرْبة ج . قِرَب	Ἀσκὸς (ὁ).
قِراب ج . أقْرِبَة	(ἡ) Θήκη (θηκάρι).
قَرابَة وقُرْب وقُرْبَى ومَقْرُبَة	Συγγένεια (ἡ).
قَرابَة مُباشَرَة	Συγγένεια ἐξ αἵματος.
قَرابَة الحَواشِي	Συγγένεια ἐκ πλαγίου.
قَريبٌ ج . أقْرِباء	(ὁ) Πλησίον, ἐγγύς — Συγγενής.
قريباً	Προσεχῶς.
تَقْريب	Προσέγγισις (ἡ).
تَقريباً	Περίπου, σχεδόν, κατὰ προσέγγισιν.
قَرْبوس ج . قرابيس	(τὸ) Σάγμα (σαμάρι).
قَرِحَ ، يَقْرَحُ	Κατέστη ἑλκῶδες (σῶμα, δέρμα).
قَرِحٌ ومُتَقَرِّح	(ἡ) Ἑλκώδης, πλήρης ἑλκῶν.
قَرْحة ج . قُرَح	Ἕλκος (τό).
قَراح ج . أقْرِحة	(ὁ) Καθαρός, διαυγής.
قَريحَة ج . قرائح	(τὸ) Τάλαντον — ἡ Διάνοια, οἶστρος
إقْتِراح	(ἡ) Εἰσήγησις, πρότασις.
مُقَرَّح ومُتَقَرِّح	(ὁ) Ἑλκώδης, πλήρης ἑλκῶν.
قِرْد ج . قُرود وقِرَدَة	(ὁ) Πίθηκος (μαϊμοῦ).
قُرادَة ج . قِرْدان	Τσιμούρι (τό).
أبو القِرْدان	(ἡ) Ἶβις (πτηνόν).
قَرَّ ، يَقُرُّ	Ἐψύχρανε (ἡμέρα).
قَرَّ ، يَقَرُّ	Ηὐφράνθη, ἐδροσίσθη, ἱκανοποιήθη.
قرَّ ، يقِرُّ في	Ἡδραιώθη.
قَرَّ رَأْيُهُ على	Ἀπεφάσισε.

قَرَّرَ ، يُقَرِّرُ — 'Απεφάσισε — "Εκαμέ τινα νὰ ὁμολογήσῃ.

إِسْتَقَرَّ ، يَسْتَقِرُّ — 'Αποκατεστάθη(τάξις) — 'Εγκατεστάθη.

قَرٌّ وقارٌّ — (ὁ) Ψυχρός, παγερός.

قُرٌّ وقِرَّة — (τὸ) Ψῦχος, κρύο.

قُرَّةُ العَيْنِ — Παρηγοριὰ (ἡ).

قَرارٌ — (ἡ) 'Απόφασις — 'Επῳδός —Πυθμὴν (ὁ).

قَرار وإِسْتِقْرار — (ἡ) 'Εδραίωσις,

قَرِيرِ العَيْنِ — (ὁ) Παρηγορημένος, χαρούμενος.

إِقْرار — "Εγκρισις, βεβαίωσις, δήλωσις, ὁμολογία.

إِسْتِقْرار — (ἡ) 'Αποκατάστασις, σταθερότης.

تَقْرِير ج. تَقارِير — (ἡ) 'Αναφορά, ἔκθεσις.

مَقَرّ ومُسْتَقَرّ — (ἡ) "Εδρα, τόπος ἐγκαταστάσεως.

مُسْتَقِرّ — 'Αποκατεστημένος, ἐγκατεστημένος.

مُقَرَّرٌ — 'Εγκεκριμένος (ὁ).

الأَموال المقَرَّرَة — Οἱ ἄμεσοι φόροι.

قَرِسَ ، يَقْرَسُ — 'Επάγωσε, κατέστη δριμὺ (τσουχτερό).

قَرَّسَ ، يُقَرِّسُ — 'Επάγωσε (ἔτσουξε.

قِرْش ج. قُرُوش — Γρόσι (τό).

قِرْشُ صاغ — (τὸ) Γρόσι διατιμήσεως.

قُرَيْش — (ἡ) Κουραΐς, (Φυλὴ ἀραβ. ἐξ ἧς κατήγετο ὁ Μωάμεθ).

قَرَصَ ، يَقْرُصُ — 'Ετσίμπησε.

قُرْصٌ ج. أَقْراص — (ὁ) Δίσκος, δισκίον (τό).

قُرْصُ العَسَل — Κηρήθρα (ἡ).

قَرْصٌ وقرصَة — Τσίμπημα (τό).

قُرّاصٌ وقُرَّيْصٌ — (ἡ) Τσουκνίδα (φυτόν).

قَرْصَنَة — Πειρατεία (ἡ).

قُرْصانٌ ج. قَراسِين وقَراصِنَة — (ὁ) Πειρατής.

قَرَضَ، يَقْرِضُ — 'Εψαλίδισε, ἔκοψε.

قَرَضَ وقَرَّضَ — "Εφαγε (τρωκτικόν), ἐτρωγάλισε.

قَرَضَ الشِّعْرَ — 'Εστιχούργησε.

قَرَضَ رِباطَهُ — 'Απέθανε.

إِقْتَرَضَ ، يَقْتَرِضُ — 'Εδανείσθη.

إِنْقَرَضَ ، يَنْقَرِضُ — 'Ηφανίσθη, ἐξέλιπε.

إِسْتَقْرَضَ ، يَسْتَقْرِضُ — 'Εζήτησε δάνειον.

قَرْضٌ ج. قُرُوض — Δάνειον (τό).

قَرْضُ الشِّعْر — Στιχουργικὴ (ἡ).

قُراضَة — (τὸ) 'Απόκομμα, ρίνισμα.

قَرِيضٌ — (τὸ) Ποίημα, ποίησις.

إِقْراض — (τὸ)Δάνεισμα(τὸ δανείζειν)

إِقْتِراض — (τὸ) Δάνεισμα, (τὸ δανείζεσθαι).

إِنْقِراض — (ὁ) 'Αφανισμός, ἐκμηδένισις, ἐξάλειψις.

مُقْرِضٌ — Δανειστὴς (ὁ).

مِقْراض ج. مَقارِيض — (ἡ) Ψαλὶς (ψαλίδι).

مُنْقَرِض — (ὁ) 'Ηφανισμένος, ἐξηλειμμένος.

قَرَطَ ، يَقْرُطُ وقَرَّطَ — Ἔκοψε, ἐτεμάχισε.

قَرَّطَ ، يُقَرِّطُ على — Ἐτσιγκουνεύθη, ἔδωσε γλισχρῶς

قُرْطٌ ج. قِراط وقِرَطة — (τὸ) Ἐνώτιον (σκουλαρίκι).

قيراط ج. قَراريط — Καράτιον (τό).

قِرْطاس ج. قَراطيس — (τὸ) Φύλλον χάρτου (χαρτί).

القَراطيس الماليّة — Χρεώγραφα, τίτλοι.

قَرْطَلٌ ج. قَراطِل — (τὸ) Κάνιστρον κάλαθος (ὁ).

قِرْطِمٌ — (ὁ) Κόκκος ἐμπορίου.

قُرْطُمان — Βρώμη (ἡ).

قَرَّظَ ، يُقَرِّظُ — Ἐνεκωμίασε, ἐπήνεσε

تَقْريظ — (τὸ) Ἐγκώμιον, ἔπαινος— Πανηγυρικὸς (ὁ).

قَرَعَ ، يَقْرَعُ — Ἔκρουσε, ἐκτύπησε— Ἐμαστίγωσε.

قَرِعَ ، يَقْرَعُ — Κατέστη φαλακρός.

قَرَّعَ ، يُقَرِّعُ — Ἐπέπληξε, ἐπετίμησε.

إقْتَرَعَ على وأقْرَعَ وتَقارَعَ — Ἐκλήρωσε, ἔθεσε κλῆρον.

قَرْعٌ — (ἡ) Κροῦσις, κτύπημα—Ἀγριοκολοκύνθη (φλασκί).

قُرْعة — (ὁ Κλῆρος (ψῆφος).

قَوارِع القُرآن — (οἱ) Ἐξορκισμοί (ξόρκια).

إقْتِراع — Κλήρωσις (ἡ).

تَقْريع — Ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.

مِقْرَعة ج. مَقارِع — (ἡ) Μάστιξ, βέργα, ράβδος.

قَرَفَ ، يَقْرِفُ وقَرَّفَ بـ — Ὑπωψιάσθη, εἶχε ὑπονοίας.

قَرِفَ ، يَقْرَفُ — Ἀηδίασε, (ἐσιχάθη).

قَرَفٌ — (ἡ) Ὑποψία, ὑπόνοια — Ἀηδία.

قِرْفة — Κανέλλα (ἡ).

إقْتِراف — Διάπραξις (ἡ).

مُقْرِف — (ὁ) Μιγὰς (ἐκ μητρὸς Μουσουλμανίδος πατρὸς ξένου)

مُقْتَرِف — (ὁ) Δράστης, διαπράττων.

قُرْفُصاء — Ὀκλαδὸν (σταυροπόδι).

قَرَقَ ، يَقْرِقُ — Ἐκακάρισε (ὄρνις).

قَرْقَرَ ، يُقَرْقِرُ — Ἐκουκκούρισε (περιστερά). Ἐγουργούρισε

قَرْقَعة — (ὁ) Κρότος, (βρόντος), τρίξιμον (τό).

قَرْقَفٌ — Οἶνος (ὁ).

قَرَمَ ، يَقْرِمُ — Ἐτρωγάλισε—Ἐδάγκασε.

قُرْمة ج. قُرَم — Κορμὸς (ὁ).

قِرْمِز — Κόκκος ὁ βαφικὸς κν. κρεμέζι.

الحُمّى القِرْمِزيّة — (ἡ) Ὀστρακιά (ἀσθένεια).

قَرَنَ ، يَقْرُنُ بـ — Συνήνωσε, συνῆψε, συνέζευξε.

إقْتَرَنَ ، يَقْتَرِنُ بـ — Συνεδέθη, συνεζεύχθη.

قَرْنٌ ج. قُرون — (τὸ) Κέρας (κέρατον) — Αἰὼν (ὁ).

ذو القَرْنَيْن — Ὀνομασία τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, δίκερως.

وحيد القَرْن — Ρινόκερως (ὁ).

قِرْنٌ ج. أقْران — (ὁ) Ὁμῆλιξ, συνομήλικος σύγχρονος.

قُرْنة — (ἡ) Κορυφή, ἐξοχή, ἀκρώρεια.

قَرْنِيَّة العَيْن (ὁ) Κερατοειδὴς (χιτών).

قِران وإقْتِران (ἡ) Συνένωσις, σύζευξις — Γάμος.

قَرِين ج. قُرَنَاء (ὁ) Συναφής, συνημμένος — Σύζυγος.

قَرِينَة ج. قَرائِن (ἡ) Συνάφεια, σχέσις — Σύζυγος (ἡ).

مقارنة (ἡ) Σύγκρισις, ἀντιπαραβολή.

مَقْرُون ومُقْتَرِن (ὁ) Συνηνωμένος, συνδεδεμένος.

مُقْتَرِن (ὁ) Συζευγμένος, νυμφευμένος.

قَرَنْفُل Γαρύφαλον (ἄνθος).

قَرَى، يَقْرِي وإقْتَرَى Ἐξένισε, ἐφιλοξένησε.

قِرًى Φιλοξενία (ἡ).

قَرْيَة ج. قُرَى (τὸ) Χωρίον (χωριό).

قَرْيَة النَّمْل Μυρμηκιά (ἡ).

قَزَّح، يُقَزِّح Ἐστόλισε, ἐκαλλώπισε.

قُزَحِيَّة العَيْن Ἡ ἴρις τοῦ ὀφθαλμοῦ.

قَزَّ، يَقُزُّ وتَقَزَّزَ مِنْ Ἐσιχάθη, ἀηδίασε.

قُزٌّ (ὁ) Ἀηδιάζων (σιχαινόμενος).

قَزٌّ ج. قُزُوز Μέταξα (ἡ).

دودة القَزّ Μεταξοσκώληξ (ὁ).

تَقَزُّز (ἡ) Ἀηδία (σιχαμάρα).

قِزْم Νᾶνος (ὁ).

قَزان (ὁ) Λέβης (καζάνι).

قَسَر، يَقْسِر Ἐξηνάγκασε, ἠνάγκασε.

قَسْر Ἐξαναγκασμός (ὁ).

قَسْراً Ἀναγκαστικῶς, βιαίως.

قَسّ (ج. قُسُوس) وقِسِّيس Ἱερεύς (ὁ).

قُسُوسَة Ἱερωσύνη (ἡ).

قَسَط، يَقْسِط Ἠδίκησε, ἐνήργησεν αὐθαιρέτως.

قَسَط وأقْسَط Ἐνήργησε δικαίως, ἐδικαίωσε.

قَسَّط، يُقَسِّط الدَّيْن Ἐπλήρωσε τὸ χρέος μὲ δόσεις.

تَقَسَّط، يُتَقَسَّط بَيْن Διεμοιράσθη.

قِسْطٌ (ἡ) Δικαιοσύνη, εὐθύτης — (ὁ) Δίκαιος, εὐθύς.

قِسْط ج. أقْساط (ἡ) Δόσις (πληρωμῆς).

تَقْسِيط (τὸ) Χρεωλύσιον, πληρωμὴ μὲ δόσεις.

مُقْسِطٌ (ὁ) Δίκαιος, εὐθύς.

قِسْطاس ج. قَساطِيس (ὁ) Ζυγός, ζυγαριά

قَسْطَل ج. قَساطِل (ἡ) Σκόνη, κονιορτός — Σωλήν.

قَسَم، يَقْسِم وقَسَّم Διήρεσε, διεμοίρασε, διεχώρισε.

إنْقَسَم، يَنْقَسِم Διῃρέθη, διεμοιράσθη, διεχωρίσθη.

إقْتَسَم وتَقاسَم وقاسَم Διεμοιράσθη τι μετά τινος.

قَسَمٌ ج. أقْسام Ὅρκος (ὁ).

قِسْم ج. أقْسام (τὸ) Τμῆμα, μέρος, μερίδιον, ὑποδιαίρεσις.

قِسْمَة ج. قِسَم (ἡ) Διαίρεσις (ἀριθμ.), μερισμός (ὁ).

خارج القِسْمة Πηλίκον (τό).

قَسِيم ج. أقْسِماء وقُسَماء (ὁ) Συμμέτοχος.

قَسِيمَة ج. قسائم	(τὸ) Μυροδοχεῖον — Διπλότυπον.
تَقسيم	(ἡ) Διαίρεσις, διαμοίρασις, κατάτμησις, μερισμὸς (ὁ).
مُقَسِّم	(ὁ) Διανομεύς, διαμοιραστής.
مُقَسَّم و مَقْسوم	(ὁ) Διηρημένος, διαμοιρασμένος.
مَقْسوم	(ὁ) Διαιρετέος (ἀριθμ).
مَقْسوم عَلَيه	(ὁ) Διαιρέτης (ἀριθμ.).
مُقاسِم	(ὁ) Συμμέτοχος, συμμοιραστής
«قسو» قَسا ، يَقْسو	Κατέστη σκληρόκαρδος.
قَسْوَة و قَساوَة	(ἡ) Σκληρότης, ἀσπλαχνία, βαναυσότης.
قَسَّى ، يُقَسِّي وأَقْسَى	Κατέστησε σκληρόκαρδον
قَشَب	Δηλητήριον (τό).
قِشْدَة	(τὸ) 'Ανθόγαλα (κρέμα καϊμάκι).
قَشَر ، يَقْشُر	'Εξεφλούδισε, ἐξελέπισε.
إنقَشَر و تَقَشَّر	'Εξεφλουδίσθη, ἀπεφλοιώθη.
قِشْر (ج. قُشور) و قِشْرَة	(ὁ) Φλοιὸς (φλοῦδα).
تَقْشير	(ἡ) 'Αποφλοίωσις, ξεφλούδισμα.
مُقَشَّر	(ὁ) 'Αποφλοιωμένος, ξεφλουδισμένος.
قَشّ ، يَقُشّ	Συνῆλθεν (ἐξ ἀσθενείας), ἀνέρρωσε.
قَشّ و قَشَّش	Συνέλεξε, περισυνέλεξε, ἐσάρωσε.
قَشّ	(τὸ) Ἄχυρον, ξηρὸν χόρτον.
قَشيش	(ὁ) Θόρυβος (ἑρπετοῦ), συριγμός.
قَشيش و قُشاشَى	'Υπολείμματα, (ἀποσκούπιδα).
مِقَشَّة	(τὸ) Σάρωθρον (σκοῦπα).
قَشَط ، يَقْشِط عن	'Αφήρεσε, ἐξέβαλε (ἔβγαλε).
قِشْطَة	(τὸ) 'Ανθόγαλα (κρέμα, καϊμάκι).
قَشَع ، يَقْشَع وأَقْشَع	Διεσκόρπισε.
إنْقَشَع و تَقَشَّع وأَقْشَع	Διεσκορπίσθη.
قَشْع ج. قِشَع	Τεμάχιον ξηροῦ δέρματος.
«قشعر» إقْشَعَرَّ ، يَقْشَعِرّ	'Ανετρίχιασε, ἐφρικίασε, ἐρρίγησε.
قُشَعْرِيرَة	(τὸ) Ρῖγος, ἀνατρίχιασμα.
مُقْشَعِرّ ج. قَشاعِر	(ὁ) Ριγῶν, ἀνατριχιάζων.
قَشِف ، يَقْشَف و تَقَشَّف	Ἔζησεν ἐν ἀθλιότητι, ἐν στερήσει.
تَقَشَّف ، يَتَقَشَّف	Ἔζησε λιτῶς.
قَشِف	(ὁ) Ρυπαρὸς (τὸ δέρμα).
قَشَف	(ἡ) 'Αθλιότης, ἐλεεινότης, ἔνδεια.
تَقَشُّف	Λιτότης (ἡ).
مُتَقَشِّف	Λιτὸς (ὁ).
قُشْلَة و قُشْلاق	Στρατὼν (ὁ).
«قشو» قَشا ، يَقْشو وقَشَّى	'Απεψίλωσε.
مَقْشُوّ	(ὁ) 'Αποψιλωμένος, ξεφλουδισμένος.
قَصَب ، يَقْصِب	Ἔκοψε, διεμέλισε.
قَصَب	(ὁ) Κάλαμος (καλάμι).
قَصَبُ السُّكَّر	Ζακχαροκάλαμον (τό).

أَحرَزَ قصبَ السَّبْق 'Υπερτέρησε ἐνίκησε.

قَصبة ج. قِصاب (ὁ) Κάλαμος—Κάσαμπα (μονάς μετρήσεως) — Αὐλός

قَصبة الأَنف (τὸ) 'Οστοῦν τῆς ρινός, διάφραγμα.

قَصبة البِلاد (ἡ) Πρωτεύουσα, κωμόπολις.

قَصبة الرِّئة (ἡ) Τραχεῖα ἀρτηρία.

قصبة الرِّجْل (τὸ) Κνημιαῖον (ὀστοῦν).

قصبة المَرىء Οἰσοφάγος (ὁ).

قصبة وقصَّابة (ὁ) Σωλήν, σωληνάριον.

قَصَّاب (ὁ) Κρεοπώλης (χασάπης).

قِصابة (ἡ) 'Εργασία τοῦ κρεοπώλου.

قُصَّابة Αὐλὸς (ὁ).

مُقَصَّب (ὁ) Χρυσοκέντητος ἢ ἀργυροκέντητος.

قَصد، يقْصِدُ 'Επῆγε, διηυθύνθη — 'Εσκόπευσε.

قَصد وإقْتَصد 'Ωκονόμησε, ἀπεταμίευσε.

قَصْدٌ (ὁ) Σκοπός, πρόθεσις (ἡ) — Οἰκονομία (ἡ).

قَصيدَة ج. قصيد وقصائد Ποίημα (τό).

إقْتِصاد (ἡ) Οἰκονομία, ἀποταμίευσις

علم الإقْتِصاد السِّياسى (ἡ) Πολιτικὴ Οἰκονομία.

مُقْتَصِد Οἰκονόμος (ὁ).

مَقْصَد ج. مَقاصِد (ὁ) Σκοπός, πρόθεσις (ἡ).

مَقْصِدٌ (ὁ) Προορισμὸς (τόπος κατευθύνσεως).

قِصْدير (ὁ) Κασσίτερος, καλάϊ (τό).

قَصر، يقْصُر على Περιώρισε.

قصر عَنْ Κατέστη ἀνίκανος διά τι, ἠστόχησε.

قَصُر، يَقْصُر 'Εβραχύνθη, ἐσυντομεύθη.

قَصَّر، يُقَصِّر وأقْصر 'Εβράχυνε, ἐσυντόμευσε.

قَصَّر في 'Ημέλησε, παρημέλησε.

إقْتَصر، يقْتَصِر على Περιωρίσθη, ἠρκέσθη.

إسْتَقْصر، يَستَقْصِر 'Εθεώρησε μηδαμινόν, βραχύ.

قَصْرٌ ج. قُصور (τὸ) 'Ανάκτορον, παλάτι.

قَصْر وقِصَر (ἡ) Βραχύτης, συντομία.

قَصُر وقُصور (ἡ) Ραθυμία, νωθρότης

قَصَّار (ὁ) Γναφεύς, λευκαντής.

قصارَى Ἔσχατος βαθμὸς (προσπαθείας) τὸ πᾶν.

قُصورٌ (ἡ) 'Ανηλικιότης — 'Ανικανότης.

القُصور الذَّاتى 'Η 'Αδράνεια τῆς ὕλης

قَصير ج. قِصار (ὁ) Βραχύς, κοντός, σύντομος.

قَيْصَرٌ ج. قَياصِرَة (ὁ) Καῖσαρ, Τσάρος.

العمليَّة القَيْصَرية (ἡ) Καισαρικὴ τομή.

إقْتِصار (ἡ) Βραχύτης, βραχυλογία.

تَقْصير (ἡ) Βράχυνσις, συντόμευσις— 'Αμέλεια, ραθυμία.

مُقَصِّر (ὁ) Ράθυμος, νωθρός, ἀμελής

مَقْصور (ὁ) Συντομευμένος—Περιωρισμένος — Λευκανθείς.

مَقْصور ومُقْتَصر (ὁ) Σύντομος, λακωνικός.

مَقْصورة ج، مَقاصير — Θεωρεῖον (τό)

قَصَّ، يَقُصّ — Ἔκοψε, ἐψαλίδισε — Διηγήθη.

قصّ الأثرَ وإقتصّ وتقصّص — Ἀνίχνευσε.

إقتصّ، يقتصّ وقصّ — Ἀφηγήθη.

إقتصّ مِنْ — Ἐξεδικήθη.

قَصّ — (τὸ) Κόψιμον, ψαλίδισμα—(ἡ) Διήγησις—Στέρνον (ὀστοῦν).

قِصّة ج. قِصَص — Διήγημα (τό).

قُصّة — (τὸ) Προκόμιον (τοῦφα μαλλιῶν).

قِصاص — (ἡ) Τιμωρία, ἐκδίκησις.

قُصاصة — Ἀπόκομμα (τό).

قَصّاص وقَصَصِيّ — Διηγηματογράφος (ὁ).

مِقَصّ ج. مَقاصّ — (ἡ) Ψαλὶς (ψαλίδι).

مَقاصّة — (ἡ) Ἀνταπαίτησις (εἰς τὰ νομικά)

مَقْصوص — (ὁ) Ψαλιδισμένος, περικεκομμένος.

قَصَع، يَقْصَع — Ἐρρόφησε, κατέπιε.

قَصْع — (ἡ) Κατάποσις.

قَصْعة ج. قِصَع وقِصاع — (ἡ) Πιατέλλα, γαβάθα.

قَصَفَ، يَقْصِف — Ἔθραυσε, ἔσπασε — Ἐβρόντησε.

قَصَفَ وإنقصف وتقصّف — Ἐθραύσθη, συνετρίβη.

قَصِفَ، يَقْصَف — Κατέστη τρυφερόν, εὔθραυστον.

قَصَفَ، يَقْصُف وأقْصَفَ — Εὐωχήθη.

قَصْف — (ἡ) Θραῦσις, συντριβή — Βροντή (βρόντος).

قَصْف وقُصوف — Εὐωχία (ἡ).

قَصِف وقصيف — (ὁ) Εὔθραυστος, εὔθρυπτος.

قَصْفة — (ἡ) Συνώθησις, συνωτισμός

مَقْصَف ج. مَقاصِف — (τὸ) Κυλικεῖον — Ἐξώστης.

قَصَل، يَقْصِل واقتصل — Ἔκοψε χόρτα ἐθέρισε.

قَصْل — (τὸ) Κόψιμον, θέρισμα.

قَصَل وقُصالة — (τὸ) Σκύβαλον (σιτηρῶν).

قَصيل — (ἡ) Τροφὴ ζώων (χορτάρι).

مِقْصَلة ج. مَقاصِل — Ἀγχόνη (ἡ).

قَصَم، يَقْصِم — Ἔθραυσε, συνέτριψε, ἐθρυμμάτισε.

إنقصم، ينقصم وتقصّم — Ἐθρυμματίσθη.

قَصِم وقصيم — (ὁ) Εὔθραστος, εὐπαθής.

«قصو» قَصا، يقصو وقَصِيَ — Ἀπεμακρύνθη.

تَقَصّى واستقصى في — Ἐξωνύχισε, διηρεύνησε (ὑπόθεσιν).

قَصاً وقصاء — (ἡ) Ἀπόστασις (μακρά), ἀπομάκρυνσις.

قَصِيّ ج. أقصاء — (ὁ) Μακρυνός, ἀπομεμακρυσμένος.

أقْصَى ج. أقاصٍ مث. قُصْوَى — (ὁ) Ἀπομεμακρυσμένος, ἔσχατος.

الغاية القُصْوَى — (ὁ) Ἀνώτερος σκοπός.

الحاجة القُصْوى — Ἡ ἐσχάτη ἀνάγκη.

أقاصي الأرض — Τὰ πέρατα τῆς γῆς.

إستقصاء وتقصٍّ — Ἐμβάθυνσις, διερεύνησις.

قَضَبَ ، يَقْضِبُ وقَضَّبَ وإقْتَضَبَ — Ἔκοψε, περιέκοψε, ἐκλάδευσε.

تَقَضَّبَ وإنْقَضَبَ — Ἐκόπη, περιεκόπη, ἐκλαδεύθη.

إقْتَضَبَ ، يَقْتَضِبُ — Αὐτοσχεδίασε (λόγον).

قَضْبٌ وتَقْضِيب — (τὸ) Κόψιμον, κλάδευσις (ἡ).

قُضَابَة — (τὸ) Ἀπόκομμα, ἀποκλάδι.

قَضِيب ج . قُضْبَان — (ἡ) Βέργα, ράβδος.

قَضِيبُ الذَّكَر — Πέος (τό).

قضيب سِكَّةِ الحَدِيد — Σιδηροδρομικὴ ράβδος.

إقْتِضَابٌ — (ἡ) Αὐτοσχεδίασις (λόγου).

مُقْتَضَبٌ — (ὁ) Αὐτοσχέδιος (λόγος).

مِقْضَبٌ ومِقْضَاب — Κλαδευτήριον (τό).

قَضَّ ، يَقُضُّ — Ἐτρύπησε, διέτρησε — Ἐκοπάνισε.

قَضٌّ وقَضَضٌ وقَضَّة — (τὰ) Χαλίκια.

جاءَ القَوْمُ قَضُّهُم وقَضِيضُهُم — Ἦλθον ἀπαξάπαντες, ὅλοι ἀνεξαιρέτως

إنْقِضَاض — (ἡ) Ὁρμή, ὁρμητικότης

مُنْقَضّ — Ὁρμητικός (ὁ).

قَضَعَ ، يَقْضَعُ — Ὑπέταξε, κατενίκησε.

قَضْعٌ وقُضَاع — Κωλικόπονος (ὁ)

قَضُفَ ، يَقْضُفُ — Κατέστη ἰσχνός.

قَضِيفٌ ج . قِضَاف — Ἰσχνός (ὁ).

قَضِمَ ، يَقْضَمُ — Ἐτρωγάλισε, ἐτραγάνισε.

قَضِيمٌ ج . قُضُم — Περγαμηνὴ (ἡ).

قَضَى ، يَقْضِي — Ἐξεπλήρωσε ἢ ἐξετέλεσε —Προώρισε - Ἀπεφάνθη

قَضَى بَيْنَ — Ἐδίκασε, ἐξεδίκασε, ἔκρινε

قَضَى على — Κατεδίκασε — Κατέλυσε.

قَضَى ل — Κατεκύρωσε.

قَضَى اليَوْمَ — Διῆλθε, ἐπέρασε (ἡμέραν κ.λ.π.).

قَضَى الدَّيْنَ — Ἐξεπλήρωσε, ἐξώφλησε (τὸ χρέος).

قَضَى نَحْبَهُ أوْ أَجَلَهُ — Ἀπέθανε.

قَضَى مِنْهُ العَجَب — Κατελήφθη ὑπὸ θαυμασμοῦ.

قَضَّى ، يُقَضِّي — Ἐξετέλεσε, ἐξεπλήρωσε ἀπεπεράτωσε.

إقْتَضَى ، يَقْتَضِي — Ἐχρειάσθη, ἀπήτησε.

إنْقَضَى ، يَنْقَضِي — Ἔληξε, ἐξέπνευσε (προθεσμία).

إنْقَضَى وتَقَضَّى — Ἐξετελέσθη, συνεπληρώθη

قَضًى وقضاءٌ ج . أقْضِيَة — (ἡ) Ἀπόφασις (δικαστική).

القَضاء على — Ἡ κατάλυσις.

القَضاءُ والقَدَر — Τὸ μοιραῖον.

الإعْتِقَاد بالقضاء والقدر — Μοιρολατρεία (ἡ).

قَضائِي — Δικαστικός (ὁ).

قَضِيَّة ج . قَضَايا — (ἡ) Ἀγωγή, δίκη—Ὑπόθεσις, θέμα.

إقْتِضاءٌ — (ἡ) Ἀπαίτησις, ἀνάγκη.

إنْقِضاء — (ἡ) Λῆξις, ἐκπνοὴ (προθεσμίας), παρέλευσις.

مَقْضِيّ — (ὁ) Ἀποπερατωμένος, ἐκπεπληρωμένος.

مُقْتَضًى — (ὁ) Ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος.

مُقْتَضًى Συμφώνως, δυνάμει.

مُقاضاة (ἡ) Διαδικασία, δικαστικὸς ἀγών

مُتقاضون (ὁ) Διάδικος, ἀντίδικος.

قَطب ، يَقْطِب Συνέλεξε, ἐμάζευσε.

قَطب ، يَقْطِب وقَطَّب Συνωφρυώθη, ἐσκυθρώπασε

إِسْتَقطب Έκαμε ἠλεκτροπόλωσιν.

قُطْب Ἄξων (ὁ).

قُطْب ج . قطوب وأقْطاب (ὁ) Πόλος —Ἄρχων

نَجْمُ القُطْب (ὁ) Πολικὸς ἀστήρ.

قُطْبِيّ Πολικὸς (ὁ).

قَطوبٌ وقاطِبٌ (ὁ) Σύνοφρυς, σκυθρωπός.

أقْطاب السِّياسَة Οἱ πολιτικοὶ ἄρχοντες

تقْطيبٌ Συνοφρύωσις (ἡ).

تَقْطيب وإِسْتِقْطاب (ἡ) Πόλωσις ἠλεκτρική.

قطَر ، يَقْطُر Ἐκατράμωσε — Ἐρρυμοούλκησε.

قَطَرَ وتَقطَّر Ἔσταξε, ἔπεσε κατὰ σταγόνας.

قَطر وقطَّر Ἀπέσταξε.

إِسْتَقطَر ، يَسْتَقطِر Διέλυσε, ἀπέσταξε.

تَقاطَر ، يَتقاطر القومُ Ἦλθον στοιχηδόν.

قَطْرٌ وقطَرانٌ (τὸ) Στάξιμον, στάλαξις (ἡ).

قَطْرٌ ج . قِطَر (ἡ) Βροχή, σταγών, θρόμβος (ὁ).

قُطْر ج . أقْطار Κράτος (τό).

قُطْرُ الدَّائِرَة (ἡ) Διάμετρος (κύκλου)

قُطْرُ المُرَبَّع Διαγώνιος (ὁ).

قُطُرٌ Ἀλόης ξύλον (ἄρωμα).

قَطْرَة (ἡ) Σταγών — Κολλύριον (τό).

قِطارٌ ج . قُطُر وقطرات (ἡ) Ἁμαξοστοιχία.

تَقْطير وإِسْتِقْطار (ἡ) Ἀπόσταξις, λαμπικάρισμα.

قَطْران (ἡ) Ὑγρόπισσα (κατράμι).

قَطَّ ، يقُطُّ واقْتَطَ Ἔκοψεν ἢ ἔξεσε ἢ ὤξυνε (μολύβι)

قَطَّ ، يَقَطُّ وقَطِطَ الشَّعَرُ Κατέστη κοντὸ καὶ σγουρὸν (μαλλί).

قَطَّط ، يُقطِّط Ἐτόρνευσε, περιέκοψε ἐπελέκησε.

قَطُّ Ποτέ, οὐδέποτε, καθόλου.

قِطٌّ ج . قِطاط وقِطَطَة Γάτος (ὁ).

قِطَّة (ἡ) Γαλῆ, γάτα.

قَطَّاط (ὁ) Τορνευτής, χαράκτης.

قَطَع ، يَقْطَع Ἔκοψε, ἔταξε, ἀπέκοψε, διέκοψε, ἔσχισε.

قطع عَن Ἠμπόδισε, ἀπέκλεισε, ἀπεστέρησε.

قطع الرَّأسَ Ἐκαρατόμησε, ἀπεκεφάλισε.

قطع الرَّجاء Ἀπήλπισε.

قطع بالحجَّة Ἔπεισε.

قطع في القَوْل Ὡμίλησεν ἀποφασιστικῶς.

قطع الطَّريقَ Ἐλήστευσε.

قطع رَحِمَهُ Ἀπεχωρίσθη (συγγενῶν) ἀπεξενώθη.

قطع البحرَ — Διέπλευσε, διέσχισε.

قطع المسافةَ — Διήνυσε (ἀπόστασιν), διέτρεξε.

قَطَّع ، يُقطِّع — Ἐτεμάχισε, ἐκομμάτιασε.

قَطَّع الشِّعْرَ — Ἐμέτρησε στίχον (ποιήματος).

أقْطَعَ ، يُقْطِع — Παρεχώρησέ τινι φέουδον, τιμάριον.

إقْتَطَع ، يَقْتَطِع من — Ἀπέκοψε — Ἔλαβε (μέρος, τμῆμα).

إنْقَطع ، يَنْقَطِع — Ἐκόπη, διεκόπη, ἔπαυσε.

إنْقَطع و تَقطَّع — Ἐτεμαχίσθη.

إنْقَطع إلى — Ἐπεδόθη, ἀφιερώθη εἴς τι.

إسْتَقطَع ، يَستَقْطِع — Ἐζήτησε φέουδον, τιμάριον.

قَطْعٌ — (τὸ) Κόψιμον, ἀκρωτηριασμός, τομή, ἀποκοπή.

قَطْعٌ زائدٌ — (ἡ) Ὑπερβολὴ (μαθηματικά)

قَطْع ناقِصٌ — Ἔλλειψις (γεωμετρ.).

قطْع مُكافىء — (ἡ) Παραβολὴ (μαθηματικά).

قَطْع المخْروط — (ὁ) Κόλουρος.

قَطْعاً — Ὁριστικῶς, ἀποφασιστικῶς

قِطْعة ج. قِطَع — (τὸ) Τεμάχιον, κομμάτι.

قِطْعة الدائرة — Τμῆμα κύκλου.

قُطَعة وقُطَع — (ὁ) Ἀποχωρισμένος (συγγενῶν).

قَطَّاعٌ — (ὁ) Τομεύς, κόπτης.

قُطاع الدّائرة — (ὁ) Τομεὺς κύκλου (γεωμετρ.).

قُطاعة — Ἀπόκομμα, τεμάχιον.

قَطَّاعِىّ — Λιανικὸς (ὁ).

بالقطَّاعِىّ — Λιανικῶς.

قَطِيعٌ ج. أقاطيع وقُطْعان — (τὸ) Κοπάδι, ποίμνιον.

قَطيعة — Ἀποξένωσις, διάρρηξις (σχέσεων).

قَطيعة ج. قطائع — (τὸ) Φέουδον, τιμάριον—Φόρος (ἔγγειος).

أقْطَع مث. قَطْعاء — (ὁ) Κολοβός ἠκρωτηριασμένος

إقْطاعٌ وإقْطاعَة — (τὸ) Φέουδον, τιμάριον.

إقْطاعِىّ — Τιμαριωτικὸς (ὁ).

حُكْم إقطاعِىّ — Τιμαριωτισμός, φεουδαλισμός.

إنْقِطاع — (ἡ) Διακοπή, παῦσις, κατάπαυσις.

بِدون انْقطاع — Ἀδιακόπως, ἀδιαλείπτως.

تَقطيع — (ἡ) Τεμάχισις, κατάτμησις, διάρρηξις.

تَقْطيع ج. تقاطيع — Κατατομὴ (προσώπου κ.τ.λ.) — Μέτρησις ἢ χώρισμα (στίχου).

تَقاطُع — (ἡ) Διασταύρωσις, διατομὴ (γεωμετρία), σημεῖον τομῆς.

مَقْطَع ج. مَقاطِع — (ἡ) Συλλαβὴ — Πόρος (ποταμοῦ κλπ)

مِقْطَع — Κοπτὴρ (ὁ).

مُقَطَّع — (ὁ) Τεμαχισμένος, σχισμένος.

مُقاطَعة — Ἐμπορικὸς ἀποκλεισμὸς — Ἐπαρχία, διαμέρισμα.

مُتَقطِّع — (ὁ) Διαλείπων, διακεκομμένος.

مُنْقطِع — (ὁ) Ἀποκεχωρισμένος, ἀπεσπασμένος.

مُنْقَطِع لِـ — Ἀφωσιωμένος εἴς τι.

مُنقَطِع النَّظير (ὁ) 'Ασύγκριτος, ἐξαιρετικός.

مَقْطوع (ὁ) Κομμένος, κολοβός.

مَقْطوعَة (ἡ) Στροφὴ (ποιητική).

قَطَف ، يَقْطِف وإقْتَطَف "Εδρεψε, ἐτρύγησε.

قَطْف (τὸ) Τρύγημα, συγκομιδὴ (ἡ).

قِطاف ὁ) Τρυγητὸς (ἐποχὴ συγκομιδῆς).

قَطيفَة ج . قَطائف وقُطُف (τὸ) Βελοῦδον.
— (ὁι Κατιφὲς (ἄνθος).

مَقْطَف ج . مَقاطِف (τὸ) Κάνιστρον, καλάθι.

مُقْتَطَف ج . مقتطفات 'Απάνθισμα (τό).

قطيلة Προσόψιον (μεγάλη πετσέτα).

قَطَم ، يَقْطِم "Εκοψε.

قَطيعة Τεμάχιον (μπουκιά).

قِطْمير (τὸ) Λεπύριον (λεπτὴ φλοῦδα πυρῆνος).

قَطَن ، يَقْطُن في Κατώκησε, διέμεινε διέτριψε.

قَطَن (τὸ) 'Ισχίον.

قُطْن ج . أقْطان Βάμβαξ (ὁ).

قَطاة ج . قَطا وقطوات (τὸ) Μπεκατσίνι (πτηνόν)

قَعَد ، يَقْعُد 'Εκάθισε.

قَعَد عَنْ "Επαυσε, ἀπέσχε.

أقْعَد ، يُقعِد 'Εκάθισέ τινα.

تَقَعَّد وتقاعَد عن 'Απεχώρησεν (ἐργασίας), ἔπαυσε (λόγῳ ὁρίου).

قَعْدَة (τὸ) Κάθισμα (πρᾶξις).

ذو القَعْدَة (ὁ) 11ος Μουσουλμ. μήν.

قُعود (τὸ) Κάθισμα, κάθισις (ἡ).

قَعيد Παρακαθήμενος (ὁ).

قَعيدَة و قعاد (ἡ) Συμβία, σύζυγος.

تَقاعُد 'Αποστρατεία (ἡ).

مُتَقاعِد (ὁ) 'Απόστρατος, συνταξιοῦχος, ἀπόμαχος.

مَقْعَد ج . مَقاعِد (τὸ) Κάθισμα, καρέκλα (ἡ).

مُقْعَد (ὁ) Χωλὸς (κουτσός).

قَعَر ، يَقْعَر 'Εξερρίζωσε.

قَعُر ، يَقْعُر Κατέστη βαθύς, βαθουλός, κοῖλος.

قَعَّر ، يُقَعِّر وأقْعَر Κατέστησε βαθὺ κοῖλον.

قَعْر ج . قُعور (ὁ) Πυθμήν, βυθός.

مُقَعَّر (ὁ) Βαθύς, κοῖλος.

قَعِس ج . قُعْسان (ὁ) ἔχων πλάτην κυρτὴν καὶ στῆθος προβεβλημένον.

تَقاعَس "Ηργησε, ἐβράδυνε.

قَعَص ، يَقْعَص 'Εφόνευσέ τινα ἐπὶ τόπου.

قَعْقَع ، يُقَعْقِع "Εκαμε κλαγγὴν (ὅπλου).

قُعْقُع (ἡ) Κίσσα (πτηνόν).

قَعْقَعَة Κλαγγὴ (ἡ).

قعى ، أقْعَى ، يُقْعِي 'Εκάθισεν ὀκλαδόν.

قَفَر ، يَقْفُر و تَقَفَّر وإقْتَفَر 'Ανίχνευσε

أقْفَرَ ، يُقْفِرُ 'Εκενώθη, ἄδειασε, ἐρημώθη—'Ερήμωσε.

قَفْرٌ ج . قِفار "Ερημος, χέρσος, ἀκαλλιέργητος.

قَفارٌ Ψωμί (σκέτο, δίχως ἄρτυμα).

قَفِيرٌ ج . قُفْران (ἡ) Κυψέλη (μελίσσης—Καλάθι (τό).

إقْفار (ἡ) 'Αγονία, ἐρημιά.

مُقْفِر (ὁ) 'Ερημωμένος, χέρσος, ἄγονος.

قَفَزَ ، يَقْفِزُ 'Επήδησε.

قَفْزٌ (τὸ) Πήδημα, ἅλμα.

القَفْزُ الطَّويل (τὸ) "Αλμα εἰς μῆκος.

القَفْزُ العالى (τὸ) "Αλμα εἰς ὕψος.

القَفْزُ بالزّانة (τὸ) "Αλμα ἐπὶ κοντῷ.

قُفّاز ج . قفافيز (τὸ) Χειρόκτιον (γάντι).

قَفّاز وقافِز (ὁ) Πηδῶν, ἅλτης.

قُفَيْزَى (τὸ) Πήδημα (παιχνίδι).

قَفَصٌ ج . أقْفاص (τὸ) Κλωβίον (κλουβί) — Καλάθι.

قَفَص الإتهام Τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου.

قُفْطان (τὸ) Κρυφτάνι (ἀνατολικὸν ἔνδυμα), ράσον.

قَفَّع ، يقفّع 'Εζάρωσε (κρύο, δάκτυλα), συνεσπείρωσε.

قَفِعَ ، يقْفَعُ و تَقَفَّعَ 'Εζάρωσε, συνεσπάσθη.

قَفْعة ج . قِفاع (ὁ) κάλαθος (ἀπὸ λυγαριὰ) κν. ζεμπίλι.

قَفَّ ، يَقُفُّ الشَّعَرُ 'Ηγέρθησαν αἱ τρίχες (ἐκ φόβου)

قَفْقَفَ ، يُقَفْقِفُ 'Ερρίγησε (ἐκ ψύχους).

قُفَّة ج . قُفَف وقِفاف (ἡ) Κόφα, κοφίνι.

قُفّة وقَفْقَفة Ρῖγος (τό).

قَفَلَ ، يَقْفُلُ 'Επέστρεψε, ἐπανῆλθε

قَفَّلَ ، يُقَفِّلُ وأقْفَلَ "Εκλεισε, ἐκλείδωσε (θύραν).

إنْقَفَلَ ، ينْقفِل 'Επανῆλθε.

تَقَفَّلَ وإنْقَفَلَ 'Εκλειδώθη, ἐκλείσθη.

قُفْلٌ ج . أقْفال (ἡ) Κλειδαριά, κλεῖθρον (τό).

مُقْفَل (ὁ) Κλειστός, κεκλεισμένος, κλειδωμένος.

قَفَنَ ، يَقْفُنُ 'Εκτόπησεν εἰς τὸν αὐχένα.

قَفَنٌ Αὐχὴν (ὁ).

، قفو ، قَفا ، يقْفو Κατηγόρησέ τινα ἐπὶ μοιχείᾳ.

قَفا وإقْتَفى 'Ανίχνευσε, ἠκολούθησε ἴχνη.

قَفّى ، يُقَفّى على . . . بـ "Εστειλέ τι να πρὸς παρακολούθησιν.

قَفّى ، يقفّى الكلامَ 'Εστιχούργησε λόγον, ἔθεσεν εἰς ὁμοιοκαταληξίαν.

تَقَفّى واقْتَفى Παρηκολούθησε (ἴχνη).

قَفاً وقَفاء ج . قُفِىّ وأقْفِية (ὁ) Αὐχήν, ἰνίον (τό).

مُقَفّى (ὁ) 'Ομοιοκατάληκτος

قَلَبَ ، يَقْلِبُ وقَلَّبَ 'Αντέστρεψε, ἀνέτρεψε.

قَلَبَ الأمرَ 'Εστάθμισεν (ἐν τῷ νῷ ὑπόθεσιν).

قَلَّبَ ، يُقَلِّبُ Κατειργάσθη—'Εχειρίσθη (ὑπόθεσιν).

إنْقَلَبَ ، ينْقَلِب 'Ανετράπη, ἀντεστράφη.

تَقَلَّبَ ، يَتَقَلَّبُ	Ἠλλάγη, μετεβλήθη. Ἐστρηφογύρισε
تَقَلَّبَ السِّعْرُ	Διεκυμάνθη ἡ τιμή, ἡ ἀξία.
تَقَلَّبَ في	Κατέστη εὐμετάβολος, εἶχε μεταπτώσεις.
قَلْبٌ ج. قُلوب	Καρδία (ἡ).
قَلْبٌ	(ἡ) Ἀντιστροφή, ἀνατροπή, ἀναποδογύρισμα.
على ظَهْرِ القَلْب	Ἀπὸ στήθους, ἀπὸ μνήμης.
قُلْب ج. أقْلاب	Ἐντεριώνη (ἡ).
قُلْبٌ	(τὸ) Βραχιόλιον — Ὄφις (λευκός).
قُلَّبٌ وقَلوبٌ ومُتَقَلِّبٌ	(ὁ) Ἄστατος, ἀσταθής.
إنْقِلاب	(ἡ) Ἀλλαγή, μεταστροφή, ἀνατροπή.
إنْقِلاب سِياسيّ	(ἡ) Ἀνατροπὴ καθεστῶτος.
إنْقِلاب شَمْسيّ	Ἡλιοστάσιον (τό).
تَقَلُّب	(ἡ) Ἀναστροφή, μεταστροφὴ — Διακύμανσις.
تَقَلُّباتُ الأمور	Αἱ Μεταπτώσεις τῶν πραγμάτων.
مَقْلَب	Μεσουράνησις. — Δοχεῖον ἀκαθαρσίας.
مَقلوب	(ὁ) Ἀντίστροφος, ἀνάποδος ἀντεστραμμένος.
مُتَقَلِّب	(ὁ) Ἀσταθής, ἄστατος, ἀκατάστατος.
مُنْقَلَبٌ	(τὸ) Τροπικὸν σημεῖον ἢ τροπὴ (ἀστρον.).
مُنْقَلَب شِتْويّ	(ἡ) Θερινὴ τροπή, (ἀστρον.).
مُنقلب صَيْفيّ	(ἡ) Χειμερινὴ τροπὴ (ἀστρον.).
قَلْتٌ	(ἡ) Καταστροφή, ὄλεθρος.
قَلَحٌ	(ἡ) Τρυγία (ἀσθένεια ὀδόντος).
قَلَدَ ، يَقْلِد	Ἔστρηψε (ἐστρούφιξε)
قَلَّدَ ، يُقَلِّد	Ἔθεσέ τινι περιδέραιον —Ἀπένειμε—Ἐμιμήθη.
تَقَلَّد ، يَتَقَلَّد	Περιεβλήθη περιδέραιον —Ἀνέλαβε (θέσιν).
تَقَلَّد بـ	Ἀπεμιμήθη.
قِلادَة ج. قَلائد	Περιδέραιον(τό).
قَليدٌ ومَقْلود	(ὁ) Ἐστραμμένος (στρουφηγμένος).
تَقْليد ج. تَقاليد	(ἡ) Μίμησις-Ἔθιμον, παράδοσις.
تَقليديّ	(ὁ) Μιμητικὸς — Πατροπαράδοτος.
مِقْلَد ومِقلاد ج. مَقاليد	Κλειδίον (τό).
قُلْزُم وبَحر القُلْزم	Ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα.
قَلَس ، يَقْلِس	Ἀναγούλιασε.
قَلَّس ، يُقَلِّس	Ὑπεκλίθη, ἔκυψε.
قَلْسٌ ج. قُلوس وأقلاس	(τὸ) Σχοινίον (χονδρόν).
قَلَص ، يَقْلِص	Ἐζάρωσε, συνεσπειρώθη, (ἐμάζεψε ροῦχα).
تَقَلَّص ، يَتَقَلَّص	Συνεστάλη, ἔπαθε συστολὴν (εἰς τὴν φυσικήν).
تَقَلُّص	(ἡ) Συστολὴ (εἰς τὴν φυσικήν).
قَلَطٌ وقَليطٌ	Κήλη (ἡ).
قَلَع ، يَقْلَع وقَلَّع واقْتَلَع	Ἐξερρίζωσε.
أقْلَع ، يُقْلِع عن	Ἀπέσχε, ἔπαυσε, ἐγκατέλειψε
أقْلَع المَرْكَبُ	Ἀπέπλευσε ἱστιοφόρον (ἐσήκωσε πανιά).

قِلْعٌ ج. قُلوع وقِلاع (τὸ) Ἱστίον, πανί (ἱστιοφόρου).
قَلْعة ج. قِلاع وقُلوع (ἡ) Ἀκρόπολις φρούριον (τό).
قُلاعَة ج. قلاع (ἡ) Ἄφθα (πληγὴ ἐντὸς στόματος).
مَقْلع ج. مَقالِع Λατομεῖον (τό).
مِقْلاع ج. مَقاليع Σφενδόνη (ἡ).
مَقْلوع Ἐκριζωμένος (ὁ).
قَلْعَطة (τὸ) Σγούρωμα (μαλλιοῦ).
قَلَف، يَقْلِف Ἀπεφλούδισε, (ἐξεφλούδισε).
قلَف، يقْلُف Περιέταμε.
قَلَّف، يقلِّف Ἐκαλαφάτισε (πλοῖον).
قِلْفٌ وقُلافة (ὁ) Φλοιός, (φλοῦδα).
قُلْفَة ج. قُلَف (ἡ) Ἀκροβυστία, πόσθη.
قِلافة Καλαφάτισμα (τό).
أقْلَف ج. قُلْف (ὁ) Μὴ περιτετμημένος
قَلِق، يَقْلَق Ἀνησύχησε, διεταράχθη, ἠνωχλήθη.
أقْلَق، يُقْلِق Ἀνησύχησε, διετάραξε, ἠνώχλησε.
قَلَقٌ Ἀνησυχία, ἐνόχλησις, διατάραξις.
قَلِقٌ Ἀνήσυχος, ἠνωχλημένος, τεταραγμένος.
مُقْلِق (ὁ) Ἐνοχλητικός.
قُلْقاس Κολοκάσιον (τό).
قَلْقل، يقَلْقِل Ἐκίνησε, ἔσεισε, ἐκλόνισε.
تَقَلْقل، يَتقَلْقَل Ἐκινήθη, ἐσείσθη, ἐκλονίσθη.

قَلْقَلة (ἡ) Κίνησις, ταραχή, κλονισμός.
قَلَّ، يَقِلُّ Ἐμειώθη, ὠλιγόστευσε, ἠλαττώθη.
قَلَّل، يُقَلِّل وأقَلَّ Ἐμείωσε, ὠλιγόστευσε.
أقَلَّ، يُقِلُّ Ἐπτώχευσε.
قُلَّة ج. قُلَل (ἡ) Κορυφὴ — (τό) Κανάτιον (κουλές).
جَمْعُ القِلَّة Πληθυντικὸς (ἀπὸ τοῦ 3-10).
قِلَّة (ἡ) Ὀλιγόστευσις, σπάνις, σπανιότης, γλισχρότης.
قِلِّيَّة Κελλίον (τό).
قَليلٌ ج. قُلُلٌ وقليلون وأقِلاَّء Ὀλίγος (ὁ).
قَليل الأدَب Ἀγενὴς (ὁ).
قَليل العدَد Ὀλιγάριθμος (ὁ).
قليل الوُجود Σπάνιος (ὁ).
بَعْد قليل Μετ' ὀλίγον.
قليلاً (τὸ) Ὀλίγον — Σπανίως.
قَليلاً قليلاً Ὀλίγον κατ' ὀλίγον.
أقَلُّ (ὁ) Ὀλιγώτερος, ὑποδεέστερος, κατώτερος.
أقَلُّ ومُقِلٌّ (ὁ) Πτωχός, ἄπορος.
أقَلِّيَّة Μειονότης (ἡ).
إسْتِقْلال Ἀνεξαρτησία (ἡ).
تَقْليل وإقْلال (ἡ) Μείωσις, ἐλάττωσις.
مُسْتَقِلّ Ἀνεξάρτητος (ὁ).
قَلَمَ، يَقْلِم وقَلَّمَ Ἐκλάδευσε, περιέκοψε.

قَلَّمَا (قَلَّ ما) — Σπανίως.

أَقْلَمَ ، يُقْلِمُ — Ἐνεκλιμάτισε.

قَلَمٌ ج. أَقْلام — (ἡ) Γραφίς — (τὸ) Τμῆμα, γραφεῖον.

قلمَ رَصاصٍ — Μολυβδοκόνδυλον.

قلمَ ارْدِواز — Κονδύλιον (τό).

قُلامَة — (τὸ) Ἀπόκομμα, περίκομμα.

تقْليم — Κλάδευμα (τό).

مُقَلَّمٌ — (ὁ) Κλαδευμένος, περικεκομμένος.

مِقْلَمَة ج. مَقالِم — (ἡ) Θήκη γραφίδων, μολυβίων.

قَلَنْسُوَة — (ἡ) Καλύπτρα (κουκοῦλα)

قَلَى ، يَقْلِي وقَلا ، يَقْلُو — Ἐτηγάνισε

قَلِيَ ، يَقْلَى وقَلَى وقلا — Ἀπεστράφη, ἐμίσησε

قَلْيٌ وقَلْوٌ — Τηγάνισμα (τό).

قِلْيٌ وقِلًى — Ἄλκαλι (τό).

قِلْوِي — Ἀλκαλικὸς (ὁ).

مِقْلًى ومِقْلاة ج. مَقالٍ — Τηγάνι (τό).

مَقْلِيٌّ ومُقَلًّى — Τηγανιστὸς (ὁ).

قِمَّة ج. قِمَم (قمّ) — Κορυφὴ (ἡ).

قَمْح — Σῖτος (ὁ).

قَمْحَة — (ὁ) Κόκκος σίτου — Κόκκος (μονὰς βάρους 0,06 γρμ.).

قَمَرَ ، يَقْمِرُ وقامَرَ — Ἐχαρτοπαίκτησε.

أَقْمَرَ ، يُقْمِرُ — Ἐσεληνοφωτίσθη (νύξ)

قَمَرٌ ج. أَقْمار — Σελήνη (ἡ).

قَمَرِيٌّ — Σεληνιακὸς (ὁ).

قُمْرِيَّة ج. قَمارِيّ وقُمْر — (ἡ) Τρυγὼν (πτηνόν).

قِمارٌ ومُقامَرَة — (τὸ) Χαρτοπαίγνιον (τζόγος).

قَمِيرٌ ومُقامِر — (ὁ) Συμπαίκτης, χαρτοπαίκτης.

مُقْمِرٌ وقَمِرٌ وأَقْمَر مث. قَمْراء — Φεγγαρόλουστος (ὁ).

قَمَزَ ، يَقْمُزُ — Ἐπήδησε.

قَمَسَ ، يَقْمُسُ — Ἐβύθισε.

قَمَشَ ، يَقْمُشُ وقَمَّشَ — Περισυνέλεξε.

قَمْشٌ — (ἡ) Περισυλλογὴ (περιμάζεμα).

قُماش ج. أَقْمِشَة — (τὸ) Σκύβαλον — Ὕφασμα.

قُماشُ البيت — (τὰ) Σκεύη, ἔπιπλα, ἀποσκευαί.

قَمَصَ ، يَقْمِصُ — Ἐπήδησε, ἐκάλπασε.

قَمَّصَ ، يُقَمِّصُ — Ἐνέδυσέ τινα χιτῶνα.

تَقَمَّصَ ، يَتَقَمَّصُ — Μετεμψυχώθη — Ἐνεδύθη χιτῶνα

قَميصٌ ج. قُمْصان وأَقْمِصَة — (ὁ) Χιτών, ὑποκάμισον

تَقَمُّص — Μετεμψύχωσις (ἡ).

قَمَطَ ، يَقْمِطُ وقَمَّطَ — Ἐφάσκιωσε, ἐσπαργάνωσε

قِماط ج. قُمُط — (ἡ) Φασκιά, σπάργανα (τά).

تَقْميط — (τὸ) Φάσκιωμα, σπαργάνωμα.

مُقَمَّط — (ὁ) Φασκιωμένος, σπαργανωμένος.

قِمَطْرٌ ج. قَماطِر — (ἡ) Βιβλιοθήκη — (τὰ δεσμὰ ποδῶν).

قَمَع ، يَقْمَع وأقْمَع — Κατέστειλε, ἐδάμασε, ὑπέταξε.

قَمَع وأقْمَع عن — Ἠμπόδισε, ἐκώλυσε.

إنقَمَع ، يَنْقَمِع — Κατεστάλη, ὑπετάγη, ἐδαμάσθη.

قَمْعٌ وإقْماع — (ἡ) Καταστολή, κατάπνιξις.

قِمْعٌ وقِمَعٌ ج . قُموع — (ὁ) Κάλυξ (καρποῦ, ἄνθους).

قِمْعٌ ج . أقْماع — (ἡ) Χοάνη, χωνίον.

مُقْمِع وقامِع — (ὁ) Καταστέλλων, δαμάζων.

قُمْقُم ج . قَماقِم — Μυροδοχεῖον (τό).

قَمِل ، يَقْمَل وقَمَّل — Ἐψείριασε (κεφαλή).

قَمْلة ج . قَمْل — Ψεῖρα (ἡ).

قَمِلٌ ومُقَمَّل — Ψειριάρης (ὁ).

قَمَّ ، يَقُمّ — Ἐσάρωσε, ἐσκούπισε.

قُمامة ج . قُمام — Σκουπίδια (τά).

قَمِنٌ وقَمينٌ بـ وأن ولـ — (ὁ) Ἄξιος, ἱκανός.

قَمِنٌ ج . قُمَناء — (ὁ) Ἄξιος, ἱκανὸς — (ἡ) Κάμινος.

قَنَأ ، يَقْنَأ — Κατέστη ἐρυθρὸν (κατακοκκίνησε).

قُنْبٌ ج . قُناب — (ὁ) Κάλυξ (ἄνθους).

قِنَّب — (ἡ) Κάνναβις (φυτόν).

قُنْبُرة ج . قَنابِر — (ὁ) Κορυδαλὸς (πτηνόν).

قُنْبلة ج . قَنابِل — (ἡ) Βόμβα, ὀβίς.

قُنَّبيط وقَرْنَبيط — (τὸ) Κουνουπίδι (λαχανικόν).

قَنَت ، يَقْنُت وأقْنَت — Ηὐλαβήθη, ηὐσέβησε.

قُنوتٌ — Εὐλάβεια, εὐσέβεια, Θεοσέβεια.

قَنْدٌ ج . قُنود — (τὸ) Κανδιοσάκχαρον, (κάντιο).

قَنْدَق ج . قَنادِق — (ἡ) Ἀκτηρίς (ὅπλου).

قِنْديل ج . قَناديل — Κανδήλα (ἡ).

قَنَص ، يَقْنِص واقْتَنَص — Ἐθήρευσε, ἐκυνήγησε.

قَنْصٌ واقْتِناص — (ἡ) Θήρα, κυνήγιον.

قَنَصٌ وقَنيصٌ — (ἡ) Ἄγρα, θήραμα, λεία.

قَنِط ، يَقْنَط — Ἀπηλπίσθη, ἀπεθαρρύνθη, ἀπεγοητεύθη

قَنَّط ، يُقَنِّط — Ἀπήλπισε, ἀπεθάρρυνε, ἀπεγοήτευσε.

قَنَطٌ وقُنوط — Ἀπελπισία, ἀποθάρρυνσις, ἀπόγνωσις.

قَنِطٌ وقَنوط وقانِط — Ἄπελπις (ὁ).

مُقَنِّطٌ — Ἀπελπιστικὸς (ὁ).

قَنْطَرة ج . قَناطِر — (ἡ) Γέφυρα, ὑδροφράκτης (ὁ).

القَناطِر الخَيْرِيَّة — Ὁ Νειλοφράκτης.

قِنْطار ج . قَناطير — (τὸ) Καντάρι (100 ρότολα).

قِنْطاريُون — (τὸ) Κενταύριον (φυτὸν πικρόν).

مُقَنْطَر — (ὁ) Ἀψιδωτός, θολοειδὴς (καμαρωτός).

قَنِع ، يَقْنَع واقْتَنَع بـ — Ἠρκέσθη, ἐπείσθη.

قَنَّع ، يُقَنِّع وأقْنَع — Ἱκανοποίησε, ἔπεισε.

قَنَّع الوَجْهَ — Ἐκάλυψε (τὸ πρόσωπον), ἔθεσε μάσκα).

تَقَنَّع ، يَتَقَنَّع — Ἐφόρεσε προσωπίδα, καλύπτραν.

قِنْعٌ ج . أَقْنَاع — "Οπλον (τό).

قَنِعٌ وقَنُوع وقَانِع — (ὁ) Ἱκανοποιημένος, ὀλιγαρκής.

قَنْع وقَنَاعَة — (ἡ) Ὀλιγάρκεια, ἱκανοποίησις.

قِنَاع ج . قُنُع — (ἡ) Καλύπτρα, προσωπίς, προσωπεῖον.

قَنَاعَة وقُنُوع — ἡ) Ὀλιγάρκεια, αὐτάρκεια.

إِقْنَاع — Πειθώ. (ἡ)

إِقْنَاع — Πειστικότης (ἡ).

مُقْنِعٌ — Πειστικὸς (ὁ).

مُقَنَّع — Προσωπιδοφόρος, κεκαλυμμένος (τὸ πρόσωπον).

مُقْتَنِع — Πεπεισμένος (ὁ).

قُنْفُذٌ ج . قَنَافِذ — Ἀκανθόχειρος (ὁ).

قَنِم ، يَقْنَم — Ἐτάγγισε (ἐτάγγιασε)

قَنَّ ، يَقِنُّ — Παοηκολούθησε εἰδήσεις) — Ἔφθασεν (κορυφ. ὄρους)

قِنٌّ ج . أَقْنَان وأَقِنَّة — (ὁ) Δοῦλος εἵλως.

قُنٌّ — (τὸ) Κοττέτσι (πουλαγιές).

قُنَّة ج . قُنَن وقِنَان — (ἡ) Κορυφὴ (ὄρους).

قِنِّينَة ج . قَنَانِيّ — Φιάλη (ἡ).

«قنو» قَنَا ، يَقْنُو وإِقْتَنَى — Ἀπέκτησε.

قَنِيَ ، يَقْنَى وإِقْتَنَى — Ἀπέκτησε.

قَنَّى ، يُقَنِّي — Διώρυξε, ἔσκαψε διώρυγα

أَقْنَى ، يُقْنِي — Ἔδωσεν ἢ ἐχορήγησε, ἐπλούτισε.

قِنْوَة وإِقْتِنَاء — (ἡ) Ἀπόκτησις, κτῆσις.

قُنْيَة ج . قُنًى — (τὸ) Κτῆμα, ἀπόκτημα.

قَنَاة ج . قَنَوات وقَنًا — (ἡ) Διῶρυξ — Ἀκόντιον, δόρυ.

القناة البَوْلِيَّة — Οὐρητὴρ (ὁ).

أَقْنَى مث . قَنْوَاء — (ἡ) Ἀέτειος (ρὶς κ.λ.π.)

مُقْتَنٍ وقَانٍ — (ὁ) Κτήτωρ, ἰδιοκτήτης κύριος.

مُقْتَنًى — Κεκτημένον, (τὸ).

قَهَرَ ، يَقْهَر — Καθυπέταξε, ἐβίασε — Ἐνίκησε.

قَهْر — (ἡ) Καθυπόταξις, βία-Νίκη.

قَهْراً — Βιαίως, ἀναγκαστικῶς.

قَهْرِيّ — (ὁ) Ἀναγκαστικός, ὑποχρεωτικός.

سَبب قَهْرِيّ — (ἡ) Ἀνωτέρα βία.

القَهَّار — Ὁ Παντοδύναμος (Θεός).

مَقْهُور — (ὁ) Ἡττημένος, ὑποτεταγμένος.

قَهْقَرَ ، يُقَهْقِر وتَقَهْقَر — Ὑπεχώρησε, (στρατός).

قَهْقَرَى وتَقَهْقُر — (ἡ) Ὑποχώρησις, ὀπισθοχώρησις.

قَهْرَمان ج . قَهَارِمَة — Οἰκονόμος (ὁ)

قَهْقَهَ ، يُقَهْقِهُ — Ἐκάγχασε.

قَهْقَهَه — Καγχασμὸς (ὁ).

قَهْوَة — (ὁ) Καφὲς (ἀφέψημα), καφὲς (καρπός).

مَقْهًى ج . مَقَاهٍ — Καφενεῖον (τό).

قَوَّبَ ، يُقَوِّب — Ἔσκαψε (στρογγύλως).

قوباء قُوَب — Λειχὴν (ὁ).

« قوت » إقْتات ، يَقْتات وتَقوّت — Συνετηρήθη, ἐσιτίσθη.

قوتٌ ج. أقْوات — (ἡ) Τροφή, τρόφιμα (τά).

مُقيتٌ — (ὁ) Θρεπτικὸς — Σιτιστής.

« قوح » قَوّح وقاح — Ἐσάρωσε, ἐσκούπισε (οἰκίαν).

« قود » إقْتاد وقَوّد وقاد — Ὡδήγησε.

إنْقاد ، يَنْقاد — Ὑπήκουσε, ὑπετάγη.

إنْقاد وإقْتاد — Ὡδηγήθη.

قَوْدٌ وقِيادَة — (ἡ) Ἀρχηγεία — Καθοδήγησις

قَوَدٌ — (ἡ) Τιμωρία, ἐκδίκησις.

قِياد ومِقْوَد — Καπίστρι (τό).

قَوّادٌ — Μαστροπὸς (ὁ).

قَؤُودٌ — (ὁ) Εὐάγωγος, ὑπακούων (τυφλά)

إنْقِياد — (ἡ) Ὑποταγή, ὑπακοή.

إنْقِياد أعْمى — (ἡ) Τυφλὴ ὑποταγή.

« قور » قَوّر وإقْتَوَر — Ἐκοίλανε, ἔσκαψε (στρογγύλως)

مُقَوَّر — (ὁ) Ἐσκαμμένος (στρογγύλως), κοῖλος.

قَوارَة ومِقْوَرَة — Σκαλιστήρι (τό).

قَوِس ، يَقْوَس وتَقَوّس — Ἐκυρτώθη, ἐκαμπούριασε.

قَوْسٌ ج. أقْواس وقِسِيّ — (τὸ) Τόξον — Ἁψίς.

قَوْسُ الأبْهَر — (τὸ) Ἀορτικὸν τόξον.

قَوْس النَّصْر — (ἡ) Ἁψὶς θριάμβου ἢ νίκης.

قَوْسُ قُزَح — (τὸ) Οὐράνιον Τόξον

قَوّاس ج. قَوّاسَة — (ὁ) Τοξότης — Κλητὴρ (καβάσης).

مِقْوَس ج. مَقاوِس — Ταξοθήκη — Ἱπποδρόμιον.

« قوض » قَوّض وقاض — Κατεδάφισε.

تَقَوّض وإنْقاض — Κατέπεσε, κατεδαφίσθη

قَوْضٌ ومُقايَضَة — Ἀνταλλαγὴ (ἡ).

قَوْطٌ ج. أقْواط — (τὸ) Κοπάδι (προβάτων).

قَوْطَة — (ὁ) Κόφινος (κοφίνι).

قَوَق ، يَقْوِق — Ἐκακάρισε.

قَوْقٌ وقاقٌ — (ὁ) Φαλακροκόραξ (πτηνόν)

قَوْقَعة ج. قَواقِع — (ὁ) Κοχλίας, κογχύλιον (τό).

« قول » قَوّل ، يُقَوِّل — Προσῆψέ τινι λόγον.

تَقَوّل ، يَتقوّل — Ἐσκευώρησε, ἐρραδιούργησε.

قَوْلٌ ج. أقْوال وأقاويل — (ὁ) Λόγος, ρητόν

مَقالٌ ومَقالة — (τὸ) Ἄρθρον (ἐφημερίδος κ.λ.π.)

مُقاوِل — Ἐργολάβος (ὁ).

مُقاوَلة — (ἡ) Ἐργολαβία — Συζήτησις (ἡ).

مَقولٌ — Λεχθὲν (τό).

مَقول القَوْل — (ὁ) Πλάγιος λόγος.

« قوم » قَوّم ، يُقَوِّم — Ὤρθωσε, διώρθωσε — Ἐξετίμησε

أقام الدَّعْوَى على — Ἤγειρεν ἢ ἐκίνησεν ἀγωγήν.

أقام بـ — Κατώκησε, διέμεινε.

تَقَوّم ، يَتقوّم — Ὠρθώθη, διωρθώθη (ἰσιώθη).

قَوْمٌ ج. أَقْوام — (ὁ) Λαός, ἔθνος, πλῆθος—Συγγενεῖς (οἱ).

قَوْمِيّ — (ὁ) Ἐθνικός, ἐθνικιστής, ἐθνικόφρων.

قَوْمِيَّة — (ὁ) Ἐθνικισμός, ἐθνικότης (ἡ).

قَوْمَة — (ἡ) Ἀφύπνισις, ἔγερσις, ἀνέγερσις.

قَوام — (ἡ) Εὐθύνης, ὀρθότης – (τὸ) Δίκαιον, ὀρθὸν—Παράστημα τό.

قِوام — (ὁ) Ὑποστηρικτής, προστάτης (οἰκογενείας) —Στήριγμα.

قَوِيمٌ ج. قِيام — (ὁ) Εὐθύς, ὀρθός, δίκαιος.

قَيِّم — (ὁ) Εὐθύς, τίμιος — Κηδεμών, ἐπίτροπος – Πολύτιμος.

قِيمَة ج. قِيَم — (ἡ) Ἀξία, τιμή, ἐκτίμησις.

قيمة إِسْمِيَّة — (ἡ) Ὀνομαστικὴ ἀξία (ἀριθμ.)

قِيامٌ — Ἔγερσις (ἡ).

قِيامَة — (ἡ) Κηδεμονία, ἐπιτροπεία — Ἀνάστασις (ἡ).

عيدُ القيامة — Ἡ Ἁγία Ἀνάστασις, τὸ Πάσχα.

يَوْم القِيامَة — Ἡ Ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως (τῶν νεκρῶν).

القَيّام والقَيُّوم — (ὁ) Αἰώνιος (Θεός).

إقامة — (ἡ) Ἀνόρθωσις—Ἀνέγερσις —Διαμονή.

إِسْتِقامَة — (ἡ) Εὐθύτης, ὀρθότης, τιμιότης.

تَقْويم — Διόρθωσις (χαρακτῆρος κλπ.) μόρφωσις—Ἐκτίμησις, ὑπολόγισις.

تَقويم السَّنة — (τὸ) Ἡμερολόγιον (καλαντάρι).

تَقويم البُلْدان — Γεωγραφία (ἡ).

مُقام — (ὁ) Τόπος, θέσις.

مَقام — (ἡ) Θέσις (κοινωνική), ἀξίωμα —Παρανομαστής (ἀριθμ).

مُقاوِم — (ὁ) Ἀντίπαλος, ἐνάντιος.

مُقاوَمة — Ἀντίστασις (ἡ).

مُقَوِّم — Ἐκτιμητής (ὁ).

مُقَوِّمات الحياة — Τὰ χρειώδη τῆς ζωῆς.

مُقيم — (ὁ) Κάτοικος—Διαρκής.

مُسْتَقيم — (ὁ) Εὐθύς, ὀρθός, τίμιος—τὸ Ἀπηυθυσμένον ἔντερον

قَوِيَ، يَقْوَى — Ἐδυνάμωσε, ἐκραταιώθη, ἰσχυροποιήθη.

قَوِيَ وأَقْوَى — Ἐκενώθη (οἰκία, τόπος).

قَوِيَ على الأمر — Κατώρθωσέ τι.

قَوَّى، يُقَوِّي — Ἐτόνωσε, ἐδυνάμωσε, ἐκραταίωσε, ἐνίσχυσε

قاوَى، يُقاوِي — Ἀντεμετρήθη.

تَقَوَّى، يَتَقَوَّى — Ἐδυνάμωσε, ἐνισχύθη ἐνεθαρρύνθη, ἐτονώθη

قِواء وقِيّ — (ἡ) Ἔρημος, ἐρημιά.

قَواء وقَوًى — (ἡ) Πεῖνα, λιμοκτονία.

قُوَّة ج. قُوّات وقُوًى — (ἡ) Δύναμις, ρώμη, ἰσχὺς—Βία.

قُوَّة مَرْكَزِيَّة جاذِبة — (ἡ) Κεντρομόλος δύναμις.

قوّة مركزيّة طاردة — (ἡ) Κεντρόφυξ δύναμις.

قُوَّة الإرادة — (ἡ) Δύναμις τῆς θελήσεως.

قُوَّة مُحَرِّكة — (ἡ) Κινητήριος δύναμις.

قوّة مَعْنَوِيّة — (τὸ) Ἠθικὸν (στρατοῦ κ.λ.π.).

قَوِيٌّ ج. أَقْوِيَاء — (ὁ) Δυνατός, ἰσχυρός, ρωμαλέος.

إِقْوَاء — (ἡ) Ἐρήμωσις—Ἐλάττωμα (εἰς τὸ μέτρον ποιήματος).

تَقْوِيَة — (ἡ) Ἐνδυνάμωσις, ἐνίσχυσις, τόνωσις, ἐνθάρρυνσις.

مُقَوٍّ — (ὁ) Τονωτικός, δυναμωτικός

وَرَق مُقَوًّى — Χαρτόνι (τό).

قَيَّأ، يُقَيِّئُ وأقاءَ — Ἐπροξένησεν ἔμετον.

قَيْءٌ وقُيَاء — Ἔμετος (ὁ).

قَيُوءٌ — (ὁ) Ἐμῶν συχνά.

مُقَيِّئٌ — Ἐμετικός (ὁ).

قَيَّح، يُقَيِّح وتَقَيَّح — Ἐπυώθη (πληγή)

قَيْحٌ — Πύον (τό).

قَيَّد، يُقَيِّد — Ἐδέσμευσε—Περιώρισε. Ἐνέγραψε, κατεχώρισε.

قَيْدٌ ج. قُيُود — (Τὸ) Δεσμόν, ἅλυσις—Οὗλον (τό)—Ὅρος (ὁ)

قِيدٌ — (ἡ) Ἀπόστασις, ποσὸν (τό).

على قَيْدِ الحياة — Ἐν τῇ ζωῇ, ζῶν (ὁ).

قِياد ومِقْوَد — Καπίστρι (τό).

تَقْييد — (ἡ)Δέσμευσις—Περιορισμὸς — Ἐγγραφή, καταγραφή.

مُقَيَّدٌ — (ὁ) Δέσμιος — Περιωρισμένος — Ἐγγεγραμμένος.

قَيَّر، يُقَيِّر — Ἐπίσσωσε, ἐκατράμωσε.

قِيرٌ وقارٌ — Πίσσα (ἡ).

قيراط — Καράτιον (τό).

قَيْرَوان — (τὸ) Καραβάνιον — Κυρηναϊκή (ἡ).

قِيسٌ وقاسٌ — Ἀπόστασις (ἡ).

وقِسْ عليه — Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

إِقْتاس، يَقْتاس — Ἐμέτρησε, κατεμέτρησε — Ἐμιμήθη.

قِياس ج. أقْيِسَة — (τὸ) Μέτρον, μέτρημα — (ὁ) Κανών.

قِياس مَنْطِق — Συλλογισμὸς (ὁ).

قِياسيّ — (ὁ) Κανονικός, ὁμαλός.

رَقْم قِياسي — Ρεκὸρ (τό).

مُقايَسَة — (ὁ) Ὑπολογισμός, ἀναλογία (ἡ).

مِقْياس ج. مَقاييس — (τὸ) Μέτρον — Ποσότης (ἡ).

قَيَّض، يُقَيِّض لِ — Προώρισέ τινα (Θεός).

تَقَيَّض وإنْقاض — Ἐθραύσθη, ἐθρυμματίσθη — Ἠρειπώθη, κατεδαφίσθη.

قَيْضٌ — (τὸ) Κέλυφος (ᾠοῦ).

قَيْضٌ وقِياض — (ὁ) Ὅμοιος, παρόμοιος, ἴσος.

قِياضٌ ومُقايَضَة — Ἀνταλλαγὴ (ἡ).

قَيْظٌ ج. أقْياظ وقُيوظ — Καύσων (ὁ).

قَيِّظٌ وقائظ — (ὁ) Καυστικός, καυτερός.

قَيَّف، يُقَيِّف وتَقَيَّف — Ἀνίχνευσε, ἠκολούθησε ἴχνη

قَيْقَب — (ὁ) Σφένδαμνος (δένδρον).

قيل، أقال، يُقيل — Ἠκύρωσε (συμβόλαιον κ.λ.π.).

قَيْلولة وقائلة — (ὁ) Μεταμεσημβρινὸς ὕπνος.

قائلة — Μεσημβρία (ἡ).

إقالة — (ἡ) Παῦσις, ἀπόλυσις — Ἀκύρωσις.

إستقالة — Παραίτησις (ἡ).

قَيْنٌ ج. قُيون — (ὁ) Σιδηρουργὸς — Τεχνίτης

قَيْنٌ ج. قيان — (ὁ) Σκλάβος, δοῦλος.

قَيْنَة — (ἡ) Σκλάβα — Τραγουδίστρια.

قَيْنَة ومُقَيِّنَة — (ἡ) Θαλαμηπόλος.

(الكاف) ك = 20

كَ — Σου (δικό σου)—Σέ.

كَـ — Ὡς καθώς, ὅπως, ὡσάν.

كَئِبَ، يَكْأَب واكتأب — Ἐλυπήθη, κατεθλίβη, ἐμελαγχόλησε.

كَأْبٌ وكآبة — (ἡ) Λύπη, θλῖψις, μελαγχολία.

كَئِبٌ وكَئِيب ومكتئب — (ὁ) Λυπημένος, κατηφής.

كَأْداء — (ἡ) Λύπη, στενοχωρία, ἀμηχανία.

كَأداء وكَؤُودٌ — (ὁ) Δύσκολος, ἐπίπονος.

كَأس ج. كُؤوس وكأسات — (τὸ) Κύπελλον, ποτήριον

كَأْسُ الزَّهْرَة — (ὁ) Κάλυξ (ἄνθους).

كَأْكَأَ، يُكَأْكِئُ — Ἐδειλίασε, ὑπεχώρησε.

كَأَنَّ — Ὅπως, ὡσάν, σάν.

كائنٌ (كون) — (ὁ) Ὤν, ὑπάρχων, εὑρισκόμενος.

الكائنُ المطلَق — Τὸ Ἀπόλυτον Ὄν (Θεός).

الكائنات — Τὰ ὄντα.

كابَدَ، يُكابِد (كبد) — Ὑπέστη, ὑπέφερε, ἔπαθε.

كابِدٌ — (ὁ) Ὑποστάς, ὑποφέρων, ὑφιστάμενος.

كابَرَ، يُكابِر (كبر) — Ἐπεισμάτωσε.

كابِرٌ ج. أكابِر — (ὁ) Προύχων, μεγιστάν.

كابوس ج. كوابيس (كبس) — Ἐφιάλτης (ὁ)

كابَلَ، يُكابِل (كبل) — Ἀνέβαλε, ἐπεβράδυνε.

كابٍ (كبو) — (ὁ) Πρηνής— Θαμβός.

كابي الرَّماد — Φιλόξενος (ὁ).

كاتَبَ، يُكاتِب (كتب) — Ἀλληλογράφησε, εἶχεν ἀλληλογραφίαν.

كاتِبٌ ج. كُتّاب وكَتَبة — (ὁ) Γραφεύς, γραμματεύς, συγγραφεύς.

كاتِب حِسابات — Λογιστής (ὁ).

كاتِبُ العُقود الرَّسميّة — Συμβολαιογράφος (ὁ).

كاتَمَ، يُكاتِم (كتم) — Ἀπέκρυψε (μυστικόν).

كاتِم السِّر — (ὁ) Ἐχέμυθος — Γραμματεύς.

كاثَرَ، يُكاثِر (كثر) — Ὑπερεθεμάτισε.

كاحِل ج. كَواحِل (كحل) — Ἀστράγαλος (ὁ).

كاخِيَة ج. كواخٍ — (ὁ) Σύμβουλος— Ὑπασπιστής.

كاذِبٌ ج. كُذَّب وكَذَبَة (كذب) — Ψεύστης (ὁ).

كادَ، يكاد (كود) — Ἦτο ἕτοιμος νὰ (ἐκόντεψε νά).

كادَ ، يَكيد وكايد (كيد) 'Εραδιούργησε —'Επεισμάτωσε
كادَ لهُ Συνωμότησε, ἐπεβουλεύθη.
كادِيَة (كدى) Δυστυχία (ἡ).
كارِثَة ج. كوارِث (كرث) (τὸ) Δυστύχημα, συμφορά.
كارِز وكاروز (كرز) (ὁ) 'Ιεροκῆρυξ, κῆρυξ.
كارِهٌ (كره) (ὁ) 'Αηδιάζων (σιχαινόμενος).
كارَى ، يُكارِي (كرى) 'Ενοικίασε (ἔδωσεν ἐπ' ἐνοικίῳ).
كاس ، يَكيس (كيس) Κατέστηξξυπνος ζωηρός.
كاسِبٌ (كسب) (ὁ) Κερδίζων, κερδισμένος.
كاسِدٌ (كسد) (ἡ) Στάσιμος (ἀγορά), ἀδρανής.
كاسِر ج. كُسَّر (كسر) (ὁ) Θραύων — "Ορνεον (τό).
كاسِفٌ (كسف) (ὁ) Μελαγχολικὸς —Σκυθρωπός.
كاسٍ ج. كُساة (كسو) 'Ενδύων (ὁ)
كاشَح ، يُكاشِح (كشح) 'Εχθρεύθη (ὑπούλως).
كاشِح (ὁ) 'Εχθρὸς (ὕπουλος).
كاشَف ، يُكاشِف بِ (كشف) 'Απεκάλυψε, ἐφανέρωσε.
كاشِفٌ ج. كَشَفَة (ὁ) 'Αποκαλύπτων, φανερώνων.
كاشِفَة ج. كواشِف (τὸ) Σκάνδαλον.
كاظِم ج. كُظَّم (ὁ) Συγκρατῶν ἢ καταπνίγων (ὀργήν κλπ).
كاعِبٌ ج. كواعِب (كعب) (ἡ) "Εχουσα μαστοὺς (νεᾶνις).
كافَأ ، يُكافِئ (كفأ) 'Ημειψε, ἀντήμειψε. — 'Εξίσωσε, ἰσορρόπησε.

كافٌّ ج. كَفَفَة (كفّ) 'Απέχων (ὁ).
كافَّة (كفّ) "Ολοι ἀνεξαιρέτως.
كافَح ، يُكافِح (كفح) 'Ηγωνίσθη, κατεπολέμησε — 'Αντεμετώπισε
كافِرٌ ج. كُفَّار وكَفَرة (كفر) (ὁ) "Απιστος, ἀσεβής—Σκοτεινός.
كافِر بالنِّعْمَة 'Αγνώμων (ὁ).
كافَل ، يُكافِل (كفل) Συνεμάχησε, συνεβλήθη.
كافِلٌ ج. كُفَّل (ὁ) 'Εγγυητὴς — 'Επίτροπος, κηδεμών.
كافورٌ (كفر) Καμφορά (ἡ).
كافى ، يُكافي وكافأ (كفى) 'Αντήμειψε ἤμειψε.
كافٍ (ὁ) 'Επαρκής, ἀρκετός.
كال ، يَكيل (كيل) 'Εμέτρησε (δημητριακὰ κ.λ.π.).
كالٌّ (كلّ) (ὁ) Κουρασμένος, ἐξηντλημένος, ἀποκαμωμένος.
كالِحٌ (كلح) (ὁ) Σκυθρωπός, κατηφής, βάναυσος.
كالَمَ ، يُكالِم (كلم) Συνωμίλησε.
كامَع ، يُكامِع (كمع) Συνεκοιμήθη.
كامِلٌ ج. كَمَلَة (كمل) (ὁ) Τέλειος, ἐντελής, ἀκέραιος, ὁλόκληρος.
كامِنٌ (كمن) Κεκρυμμένος (ὁ).
كان ، يكون (كون) "Ητο — 'Υπῆρχε.
كانَ لِ Εἶχε, κατεῖχε.
كان ، يَكين واِسْتَكان (كين) 'Υπέκυψε, ἐταπεινώθη.
كانِس ج. كُنَّس (ὁ) Φωλιασμένος.

كانف، يكانف (كنف) 'Εβοήθησε, συνέδραμε.

كانون ج. كوانين (كنّ) (ἡ) 'Εστία (τζάκι).

كانون الأوّل Δεκέμβριος (ὁ).

كانون الثاني 'Ιανουάριος (ὁ).

كاهلّ ج. كواهل (كهل) 'Ακρώμιον (τό).

كاهنّ ج. كهّان وكهنة (كهن) (ὁ) 'Ιερεὺς —Μάντις.

كاوح، يكاوح (كوح) "Υβρισε (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

كاوٍ (كوى) Καυστικὸς (ὁ).

دواءٌ كاوٍ (τὸ) Καυτήριον (φάρμακον)

كايل، يكايل (كيل) 'Ανταπέδωσε (τὰ ἴσα).

كبّ، يكبّ 'Ανέτρεψε (ἐκουτρουβάλιασε).

أكبّ وإنكبّ على 'Αφωσιώθη εἴς τι, ἐπεδόθη.

إنكبّ، ينكبّ 'Ανετράπη, ἔπεσε πρηνής.

كُبّة ج. كُبَب (τὸ) Κουβάρι (νήματος).

مِكبّ ج. مكابّ ومكبّات Καρούλι (τό).

مُنكبّ Πρηνὴς (ὁ).

كبت، يكبت 'Ανέτρεψε, ἐξηυτέλισε —Κατέπνιξε (πόνον, ὀργὴν κ.λ.π.).

كبتٌ (ἡ) 'Υποταγή, ταπείνωσις.

كبح، يكبح Συνεκράτησε, ἀνεχαίτισε, κατέστειλε.

كبّد، يكبّد وتكبّد 'Εμεσουράνησε (ἄστρον).

كبِد وكبْدٌ ج. أكباد (τὸ) ἭΗπαρ (σικότι).

كبِدُ السّماء (τὸ) Μέσον τοῦ Οὐρανοῦ (μεσουράνησις).

كَبَدٌ (ὁ) Πόνος, ταλαιπωρία (ἡ).

كُبادٌ (ἡ) Πάθησις ἥπατος, ἡπατῖτις.

كُبّادٌ (τὸ) Κίτρον (καρπός, δένδρον).

كَبِر، يكبَر 'Εμεγάλωσε, ἠλικιώθη.

كَبُر، يكبُر 'Εμεγάλωσε, ηὐξήθη, ἐμεγεθύνθη.

كَبُر عليه الأمرُ "Εφερε βαρέως.

كبّر، يكبّر 'Εμεγέθυνε, ἐμεγάλυνε, ηὔξησε, ἐμεγαλοποίησε.

أكبَر، يُكبِر 'Εμεγάλυνε, ἐμεγαλοποίησε, ἐξύψωσε.

إستكبَر، يستكبِر الأمرَ 'Εθεώρησέ τι μέγα, ἀξιόλογον, σπουδαῖον.

إستكبر وتكبّر 'Υπερηφανεύθη, ἠλαζονεύθη.

كِبْرٌ وكبرياء (ἡ) 'Υπερηφάνεια, ἔπαρσις, ἀλαζονεία, μεγαλεῖον (τό).

كِبْرٌ (τὸ) Πλεῖστον ἢ κύριον μέρος (πράγμ.)—Τιμή, δόξα, μεγαλεῖον.

كِبَرٌ Μέγεθος (τό).

كِبَرٌ وكَبْرة (τὰ) Γηρατεῖα, γῆρας (τό).

كَبَرٌ ج. كِبار وأكبار (ἡ) Κάππαρις (φυτόν).

كُبْرى (ἡ) Πρότασις μείζων (εἰς τὴν λογικήν).

كبيرٌ ج. كِبار وكُبَراء (ὁ)Μέγας, μεγάλος—'Ηλικιωμένος.

كبيرة ج. كبائر (τὸ) Μέγα ἁμάρτημα, ἔγκλημα.

أكبَر ج. أكابر وأكبرون مث. كُبْرى (ὁ) Μεγαλύτερος, πρεσβύτερος.

اللهُ أكْبَر — Ὁ Θεός εἶναι Μέγας.

الأكابِر — Οἱ προύχοντες, μεγιστᾶνες, εὐγενεῖς.

تَكَبُّر — (ἡ) Ὑπερηφάνεια, ἀλαζονεία ἔπαρσις.

تَكْبِير — (ἡ) Μεγέθυνσις, μεγαλοποίησις.

مُتَكَبِّر — (ὁ) Ὑπερήφανος, ἀγέρωχος, ἀλαζών, ἐπηρμένος.

مُكَبِّر — Μεγεθυντικός (ὁ).

مُكَبِّر الصَّوت — Μεγάφωνον (τό).

مَكْبِرٌ ومَكْبُرَة — (ἡ) Προβεβηκυῖα ἡλικία, γηρατεῖα

كَبْرَت، يُكَبْرِت — Ἐθειάφισε, ἤλειψε διὰ θείου.

كِبْرِيتٌ — (τὸ) Θεῖον (θειάφι)—τὸ Πυρεῖον (σπίρτο)

ذَهَبٌ كِبْرِيت — (ὁ) Γνήσιος χρυσός.

كَبَسَ، يَكْبِس — Ἐπίεσε, συνεπίεσε — Εἰσέβαλεν αἰφνιδίως (εἰς τόπον).

كَبَسَ رأسَهُ في — Ἔκρυψε, ἀπέκρυψε.

كَبَّسَ، يُكَبِّس الجَسَد — Ἔτριψε ἐνέτριψε τὸ (σῶμα).

تَكَبَّسَ وإنْكَبَس — Προσεχώθη, ἀπεχωματώθη (φρέαρ ποταμὸς κλπ).

كَبْسٌ — (ἡ) Πίεσις (ζούλιμα), συμπίεσις.

كَبْسَة — (ὁ) Αἰφνιδιασμός, ἐπίθεσις ἀπροσδόκητος.

كِبَاسَة ج. كَبَائِس — Τσαμπὶ κουρμαδιᾶς.

كَبَّاس ومِكْبَس — Ἔμβολον (τό).

كَبِيسٌ — Τεταριχευμένος ἢ διατετηρημένος (καρπός, ἰχθύς κλπ)

سَنَةٌ كَبِيسَة — (τὸ) Ἔτος δίσεκτον.

مِكْبَس (ج. مكابس) ومِكْباس ج. مكابيس — (τὸ) Πιεστήριον, μάγγανον.

مَكْبُوس — Πεπιεσμένος, συμπεπυκνωμένος.

مَكْبُوس وكَبِيس — (ὁ) Τεταριχευμένος (καρπὸς κλπ.)

كَبْشٌ ج. كِبَاش وأكْبُش — (ὁ) Κριός—Ἀρχηγός, ἡγέτης.

كَبْكَبَ، يُكَبْكِب — Ἀνέτρεψε (ἐκουτρουβούλιασε).

كَبَلَ، يَكْبِل وكَبَّل — Ἀλυσόδεσε ἐδέσμευσε (διὰ δεσμῶν).

كِبْلٌ ج. كُبُول — (τὰ) Δεσμά, ἀλύσεις (αἱ).

مُكَبَّل ومَكْبُول — (ὁ) Ἀλυσίδετος, δέσμιος, σιδηροδέσμιος.

كبو، كَبَا، يَكْبُو — Προσέκοψε (ἐσκόνταψε), παρεπάτησε—Ἐξέχυσε.

كَبَا وإنْكَبَى — Ἔπεσε πρηνής.

كَبَا النُّورُ أو اللَّوْنُ — Ἐθάμβωσε (φῶς, χρῶμα), ἠμβλύνθη.

كَبَا وأكْبَى — Δὲν ἐξεπυρσοκρότησεν (ὅπλον), ἠστόχησε.

كَبْوَةٌ — Παραπάτημα (τό).

كَتَبَ، يَكْتُب — Ἔγραψε, συνέγραψε.

كَتَبَ لِـ — Ἐκληροδότησε.

كَتَّبَ، يُكَتِّب الجُنود — Ἐσχημάτισε ἴλην, τάγμα (στρατοῦ).

إكْتَتَبَ، يَكْتَتِب — Ἐνεγράφη.

كِتَابٌ ج. كُتُب — Βιβλίον (τό).

الكِتَابُ المُقَدَّس — Ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ Βίβλος.

كُتَّاب ج. كَتَاتِيب Σχολεῖον (προπαιδευτικόν).

كِتَابَة (ἡ) Γραφή, γράψιμον.

كَتِيبَة ج. كَتَائِب (ἡ) Ἴλη, τάγμα (τό).

إِكْتِتَابٌ Ἐγγραφή.

مَكْتَب ج. مَكَاتِب (τὸ) Γραφεῖον.

مَكْتَبَة ج. مَكَاتِب (ἡ) Βιβλιοθήκη—Βιβλιοπωλεῖον.

مُكَاتِبٌ Ἀλληλογράφος (ὁ)

مُكَاتَبَة Ἀλληλογραφία (ἡ).

مُكْتَتَب Ἐγγεγραμμένος (ὁ).

مَكْتُوب (ὁ) Γραπτός, γεγραμμένος.

كَتَّ، يَكُتُّ وأَكَتَّ الكلامَ Ἐκρυφομίλησε, ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς τινος.

كَتَّتِ القِدْرُ Ἐσιγόβρασε, ἐκόχλασε.

كَتٌّ Ἰσχνός (ὁ).

كَتِيتٌ (ὁ) Ἦχος καχλάζοντος ὕδατος—(ὁ) Μοτὸς (ξαντόν).

كَتِعَ، يَكْتَعُ Συνεσπάσθησαν ἐστρέβλωσαν (δάκτυλα).

أَكْتَع مث. كَتْعاء ج. كُتْع (ὁ) Κολοβός, κουλός Ὁλόκληρος.

كَتَفَ، يَكْتِفُ وكَتَّفَ Ἔδεσέ τινα (ὀπισθάγκωνα).

تَكَتَّفَ Ἐσταύρωσε τὰς χεῖρας

كَتِفٌ ج. أَكْتَاف Ὦμος (ὁ).

مُكَتَّف ومَكْتُوف Χειροδεμένος (ὀπισθάγκωνα).

مُتَكَتِّف (ὁ) Ἔχων ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας.

كَتَلَ، يَكْتُلُ وكَتَّلَ Συνεσώρευσε, ἐμάζευσε.

تَكَتَّلَ، يَتَكَتَّلُ Συνησπίσθη.

كُتْلَة ج. كُتَل (ἡ) Μᾶζα, σωρός—Συγκρότημα·Δοκός ἡ.

تَكَتُّل Συνασπισμός (ὁ).

كَتَمَ، يَكْتُمُ وأَكْتَمَ Ἀπέκρυψε, ἔκρυψε.

إِسْتَكْتَمَ، يَسْتَكْتِمُ Ἐνεπιστεύθη (μυστικόν).

إِنْكَتَمَ، يَنْكَتِمُ Ἀπεκρύβη, ἐκρύβη.

كَتْمٌ وكِتْمَان Ἐχεμύθεια (ἡ).

كَتُوم وكَاتِم (ὁ) Ἐχέμυθος, κρυφός.

تَكَتُّم (ἡ) Ἀπόκρυψις, μυστικότης.

مَكْتُوم ومُكْتَتَم (ὁ) Ἀπόρρητος, κεκρυμμένος.

كَتَن Κάπνη (καπνιά), μελανότης (μαυρίλα).

كَتَّانٌ (τὸ) Λίνον (λινάρι).

كَثَبٌ Πλησίον.

عَن كَثَب Ἐκ τοῦ πλησίον.

كَثِيبٌ ج. كُثُب وكُثْبَان Σωρός (ὁ).

كَثَّ، يَكَثُّ Ἐπύκνωσε (τρίχωμα).

كَثٌّ وكَثِيثٌ Πυκνόμαλλος (ὁ).

كَثُرَ، يَكْثُرُ Ἐπληθύνθη, ηὐξήθη (εἰς ποσότητα).

كَثَّرَ، يُكَثِّرُ وأَكْثَرَ Ἐπλήθυνε, ηὔξησε.

إِسْتَكْثَرَ، يَسْتَكْثِرُ Ἐθεώρησέ τι ὡς πολύ.

تَكَاثَرَ، يَتَكَاثَرُ Ἐπολλαπλασιάσθη.

كَثْرَة وكُثْر (ἡ) Πληθύς, πλῆθος, ἀφθονία.

كَثِير (ὁ) Πολύς, ἄφθονος.

كثيراً Πολὺ (ἐπίρρημα).

كثيراً ما Πολλάκις, συχνά.

أَكْثَرِيَّة Πλειονότης (ἡ).

تَكَاثُر Πολλαπλασιασμός, αὔξησις.

مُكْثِر Πλούσιος (ὁ).

كَثُفَ ، يَكْثُفُ وتَكَاثَفَ Ἐπυκνώθη.

كَثَّفَ ، يُكَثِّفُ Ἐπύκνωσε.

كَثَافَة Πυκνότης (ὁ).

كَثِيف Πυκνός (ὁ).

كَحَلَ ، يَكْحُلُ وكَحَّلَ Ἤλειψε μὲ κόχλι ὀφθαλμούς).

إِكْتَحَلَتِ العَيْنُ بِـ Εἶδε.

كُحْل (τὸ) Κόχλι, (ψιμύθιον).

كَحِيلٌ وكَحِيل ج. كَحْلَى Μαυρομάτης (ὁ).

كُحُول Οἰνόπνευμα (τό).

مِكْحَل ومِكْحَال Κονδύλιον δι' ἐπάλειψιν ὀφθαλμοῦ.

مُكْحُلَة ج. مَكَاحِل Δοχεῖον διὰ τὸ κόχλι.

كَدَحَ ، يَكْدَحُ Ἐμόχθησε, προσεπάθησε, κατέβαλε προσπάθειαν.

كَدَحَ وإِكْتَدَحَ Ἐκέρδισε τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἐπορίσθη.

كَدْح ج. كُدُوح (ἡ) Προσπάθεια, μόχθος — Τσουγκράνισμα (τό).

كَدَّ ، يَكُدُّ Ἐμόχθησε, ἐκοπίασε, — Κατεπόνησε, ἐκούρασε

كَدّ (ὁ) Κόπος, μόχθος, προσπάθεια.

كَدُود (ὁ) Φίλεργος, ἐνδελεχής.

كَدِرَ ، يَكْدَرُ Ἐθολώθη.

كَدَّرَ ، يُكَدِّرُ Ἐθόλωσε — Δυσηρέστησε, διετάραξε

تَكَدَّرَ ، يَتَكَدَّرُ Δυσηρεστήθη — Ἐθολώθη.

كَدَر (τὸ Θόλωμα, θολότης — Δυσαρέσκεια, διατάραξις.

كُدْرَة وكَدَر Θολότης (ἡ).

كَدِرٌ ومُكَدَّر (ὁ) Θολός — Δυσηρεστημένος.

أَكْدَرِيَّة Ὅρος ἐπὶ κληρονομιῶν (Μουσουλμ. Θρησκ.)

مُكَدِّر (ὁ) Δυσάρεστος, στενόχωρος.

كَدَسَ ، يَكْدِسُ وكَدَّسَ Ἐπεσώρευσε, ἐστοίβασε.

كُدْس ج. أَكْدَاس (ὁ) Σωρός, στοιβή.

تَكْدِيس (ἡ) Ἐπισώρευσις, στοίβαγμα.

مُكَدَّس Σεσωρευμένος, (στοιβαγμένος).

كَدَشَ ، يَكْدِشُ Ἐτσουγκράνισε — Ἐπορίσθη, Ἐκέρδισε τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

كَدِيش ج. كُدْش (τὸ) Ὑποζύγιον (φορτηγὸν ζῷον)

كَدَمَ ، يَكْدِمُ Ἐδάγκασε.

كَدْم ج. كُدُوم Οὐλή (ἡ).

كَدَنَ ، يَكْدُنُ Ἔζευξε (βόδια).

كِدْنَة (τὸ) Πάχος, ὕβος (ὁ).

كَدَى ، يَكْدِي وأَكْدَى "Εδωσε ὀλίγον (ἐτσιγκουνεύθη).

أَكْدَى ، يُكْدِي 'Επτώχευσε.

كُدْيَة ج. كُدًى (ἡ) "Αγονος γῆ, (ὁ) πῶρος (πουρί), (ἡ) 'Επαιτεία (ζητιανειά).

كُدْيَة وكادِيَة Δυστυχία (ἡ).

كَذا وكَذلك Οὕτω, ἔτσι.

كَذا وكَذا "Ετσι καὶ ἔτσι, αὐτὸ κι' αὐτό.

كَذَب ، يَكْذِب 'Εψεύσθη, ἐψευδολόγησε.

كَذَّب ، يُكَذِّب Διέψευσε.

أَكْذَب ، يُكْذِب وكَذَّب نفسه Διεψεύσθη.

كَذِب وكِذْب وأَكذوبة ج. أكاذيب (τὸ) Ψεῦδος, ψευδολογία (ἡ).

كَذَّاب وكذوب وكاذِب Ψεύστης (ὁ).

كَرَب ، يَكْرُب 'Ελύπησε, ἐστενοχώρησε—"Εστρηψε

كَرَب أَنْ يَفْعَل "Ητο ἕτοιμος νὰ κάμῃ.

إِكْتَرَب ، يَكْتَرِب 'Εθλίβη, ἐλυπήθη.

كَرْب (ج. كروب) وكُرْبَة ج. كُرَب Θλῖψις, ἄλγος, ἀγωνία.

كَرَث ، يَكْرُث وأَكْرَث Κατέθλιψε, ἐστενοχώρησε

كُرَّاثة وكُرَاث (τὸ) Πράσον (φυτόν)

إِكْتِراث (ἡ) Προσοχή, φροντίς, μέριμνα, ἐνδιαφέρον.

كَرَّ ، يَكُرّ 'Επανῆλθε, ἐπέστρεψε—'Υπεχώρησε, ὀπισθοχώρησε.

كَرَّ على 'Επετέθη, ἐπέπεσε.

كَرَّر ، يُكَرِّر 'Επανέλαβε-Διϋλισε.

كَرّ وكَرَّة (ἡ) 'Επίθεσις, ἔφοδος, ἀντεπίθεσις.

كَرّ وفَرّ (ἡ) 'Αντεπίθεσις, ἑλιγμοί (στρατιωτ).

كُرّ ج. أَكْرار (ὁ) Ψίαθος (ψάθα).

كَرَّة (ἡ) Φορά — ἑκατὸν χιλιάδες.

كُرَة (كرو) Σφαῖρα (ἡ).

تَكْرار وتَكْرير 'Επανάληψις (ἡ).

تَكْراراً 'Επανειλημμένως, κατ' ἐπανάληψιν.

تَكْرير Διϋλισις (ἡ).

مَعْمَل تَكرير Διϋλιστήριον (τό).

مُكَرَّر ومتَكَرِّر 'Επανειλημμένος (ὁ).

كَرَز ، يَكْرِز 'Εκήρυξε (θεῖον λόγον).

كَرَز إلى Κατέφυγε, προσέφυγε.

كَرْز وكِرازَة Κήρυγμα (τό).

كَرَز (ἡ) Κερασέα (δένδρον).

كَرَزَة (τὸ) Κεράσι (καρπός).

كُراز ج. كِرْزان Κανάτιον (τό).

كَرَّاز ج. كرارِيز Τράγος (ὁ).

كَرَّس ، يُكَرِّس 'Εθεμελίωσε—Καθιέρωσε, ἀφιέρωσε.

تَكَرَّس ، يَتَكَرَّس 'Αφωσιώθη, ἀφιερώθη.

كُرْسِيّ ج. كَراسِيّ (τὸ) Κάθισμα, ἕδρα — Γνῶσις, ἐπιστήμη.

كُرْسِيّ الإِعْتِراف 'Εξομολογητήριον (τό).

كُرسي الملك — Θρόνος (ὁ).

أستاذ كُرْسِيّ — (ὁ) Καθηγητὴς πανεπιστημιακῆς ἕδρας.

كُرّاسة ج. كَراريس — Τετράδιον (τό).

تَكْرِيس — (ἡ) Ἀφοσίωσις, ἀφιέρωσις, καθιέρωσις.

مُكَرَّس — (ὁ) Καθιερωμένος, ἀφιερωμένος.

كُرْسوع ج. كَراسيع — (τὸ) Ὀστοῦν καρποῦ (χειρός).

كُرْسُف وكُرْسوف — Βάμβαξ (ὁ).

كِرْسِنَّة — (ὁ) Βῖκος (φυτόν).

كَرِش، يَكْرَش وتَكَرَّش — Ἐρρυτιδώθη

كِرْش ج. كُروش — Στόμαχος ἢ κοιλία (ζώου).

كَرِع، يَكْرَع — Ἐρρόφησε.

تَكَرَّع، يَتَكَرَّع — Ἐρεύχθη.

كُراع ج. أكارِع وأكْرُع — (ὁ) Πούς (προβάτου, βοός)—Ἵπποι (οἱ).

كَرَفْس — Σέλινον (τό).

كُرْكِيّ ج. كَراكِيّ — (ὁ) Γερανὸς (πτηνόν).

كَرْكَدَن — Ρινόκερως (ὁ).

كُرْكُم — (ὁ) Κρόκος Ἰνδιῶν (ἄνθος) κν κουρκούμη (ἡ).

كَرُم، يَكْرُم — Κατέστη ἐλευθέριος, γενναιόδωρος, εὐγενής, πολύτιμος.

كَرَّم، يُكَرِّم وأكْرَم — Ἐτίμησε, ὑπελήφθη.

تَكَرَّم، يَتَكَرَّم — Εὐηρεστήθη, κατεδέχθη.

كَرَم — (ἡ) Μεγαλοψυχία, ἐλευθεριότης, γενναιοδωρία.

كَرْم (ج. كُروم) وكَرْمة — Ἄμπελος (ἡ).

كَرّام — Ἀμπελουργός (ὁ).

كَرامة — (ἡ) Ἀξιοπρέπεια, ὑπόληψις, τιμή.

كَرامةً — Ἀξιοπρεπῶς.

كَريم ج. كِرام وكُرَماء — (ὁ) Εὐγενής, ἔντιμος, ἐλευθέριος, μεγαλόψυχος—Φιλόξενος.

حَجَر كَريم — (ὁ) Πολύτιμος λίθος.

كَريمة — (ἡ) Θυγάτηρ—Πολύτιμον ἢ ἐκλεκτὸν (πρᾶγμα).

الكَريمَتان — Οἱ δύο ὀφθαλμοί.

إكْرام وتَكْريم — (ἡ) Τιμή, ὑπόληψις, σέβας.

إكْرام الضيف — Φιλοξενία (ἡ).

إكْرامي — Ἐπίτιμος (ὁ).

تَكَرُّم — (ἡ) Εὐαρέστησις, καταδεκτικότης.

تكريماً لِ — Πρὸς τιμήν, πρὸς χάριν.

مُكَرَّم ومُكْرَم — (ὁ) Ἀξιότιμος, εὐυπόληπτος, ἔντιμος

مَكْرُم ومَكْرُمة ج. مَكارِم — (ἡ) Πρᾶξις εὐγενής, μεγαλόψυχος.

كُرُنْب — (ἡ) Κράμβη, λάχανον (τό).

كَرِه، يَكْرَه — Ἀπεστράφη, ἐμίσησε, ᾐσθάνθη ἀπέχθειαν.

كَرُه، يَكْرُه — Κατέστη ἀπεχθής, ἐμισήθη.

كَرَّه، يُكَرِّه — Κατέστησέ τινα μισητόν, ἀπεχθῆ, ἀηδῆ.

تَكَرَّه وتَكارَه — Ἀηδίασε, ᾐσθάνθη ἀπέχθειαν.

كُرْه وكَراهة وكَراهِية — (ἡ) Ἀπέχθεια, ἀποστροφή, ἀηδία, μῖσος (τό).

كَرِهٌ وكَرِيهٌ ومَكْرُوهٌ (ὁ) Ἀπεχθής, ἀηδής ἀποκρουστικός, μισητός,

كَرِيهَة ج. كَرَائِه (τὸ) Ἀποτρόπαιον, ἀτύχημα, συμφορά, δυστυχία.

إِكْرَاهٌ (ὁ) Ἐξαναγκασμός, καταναγκασμός.

«كرو» كَرَا، يَكْرُو Ἐσφαιροποίησε

كَرْوٌ (τὸ) Σκάψιμον, ἀνόρυξις (ἡ)

كَرَوَان ج. كِرْوَان وكَرَاوِين Πτηνὸν ᾠδικὸν (νυκτόβιον).

كُرَوِيّ (ὁ) Σφαιρικός, σφαιροειδής.

كَرَوْيَا (τὸ) Κάρον (φυτόν).

كَرَى، يَكْرِي Ἔσκαψε, ἀνώρυξε.

كَرِيَ، يَكْرَى وتَكَرَّى Ἐκοιμήθη.

أَكْرَى، يُكْرِي وكَارَى Ἐνοικίασε, ἐμίσθωσε.

إِكْتَرَى وإِسْتَكْرَى وتَكَارَى Ἐνοικίασε.

كَرًى Ὕπνος (ὁ).

كِرَاءٌ Ἐνοίκιον (τὸ).

إِكْرَاءٌ Μίσθωσις (ἡ).

إِكْتِرَاء Ἐνοικίασις (ἡ).

مُكْرٍ ومُكَارٍ (ὁ) Ἐνοικιάζων, μισθώνων.

مُسْتَكْرٍ Ἐνοικιαστής (ὁ).

مُكَارٍ Ὀνηλάτης (ὁ).

مُكْرًى (τὸ) Ἐνοικιασμένον (κτῆμα κλπ).

كُزْبَرَة (τὸ) Κορίανδρον (φυτόν).

كَزَّ، يَكُزُّ Ἐστένεψε (τόπον)—Ἐξηράνθη—Συνεσπειρώθη.

كَزٌّ (ὁ) Συσπειρωμένος (ἐκ ψύχους) — Ξηρός, στεγνός.

كُزَّ، يُكَزُّ Προσεβλήθη ὑπὸ τετάνου.

كَزَزٌ Φιλαργυρία (ἡ).

كُزَازٌ (ὁ) Τέτανος (ἀσθένεια).

كِسَاءٌ (كسو) (ὁ) Ἱματισμός, ἐπένδυσις.

كِسَاء ج. أَكْسِيَة Ἔνδυμα (τὸ).

كَسَبَ، يَكْسِبُ وإِكْتَسَبَ Ἐκέρδισε.

كَسَّبَ، يُكَسِّبُ وأَكْسَبَ Ἔκαμέ τινα νὰ κερδίσῃ — Ἀπένειμε.

كَسْبٌ ومَكْسَبٌ ج. مَكَاسِب (τὸ) Κέρδος, ὄφελος.

كَسْب وإِكْتِسَاب Ἀπόκτησις (ἡ).

إِكْتِسَابِيّ ومُكْتَسَب Ἐπίκτητος (ὁ)

مُكْسِب (ὁ) Κερδοφόρος, ἐπικερδής.

مَكْسُوب ومُكْتَسَب (ὁ) Κερδηθείς, ἀποκτηθείς.

كَسَحَ، يَكْسَحُ وإِكْتَسَحَ Παρέσυρε, ἐσάρωσε

كَسِحَ، يَكْسَحُ Κατέστη ἀνάπηρος (ἐπιάσθη).

كَسَحٌ وكُسَاحٌ وكُسَاحَة (ἡ) Ἀναπηρία (πιάσιμον).

كُسَاحَة Σκουπίδια (τά).

كَسِيح (ج. كسحان) وأَكْسَح (ὁ) Ἀνάπηρος πιασμένος).

أَكْسَح مث. كَسْحَاء ج. كُسْح Χωλός (ὁ)

إِكْتِسَاحٌ (ἡ) Σάρωσις πανωλεθρία

مِكْنَسَة (τὸ) Σάρωθρον (σκοῦπα).

كَسَدَ ، يَكْسُدُ Εἶχε στασιμότητα, (ἐμπόρευμα).

كَسَدَ وأَكْسَدَ Κατέστη ἄπρακτος, στάσιμος (ἀγορά).

كَسَاد (ἡ) Ἀπραξία, στασιμότης (ἐμπορεύματος).

كَسِيدٌ وكَاسِد (τό) Στάσιμον ἐμπόρευμα).

كَسَرَ ، يَكْسِرُ Ἔθραυσε, ἔσπασε —Κατετρόπωσε.

كَسَرَ الحَرْفَ Ἔθεσε κάστρα (ـِ) εἰς γράμμα.

كَسَرَ شَوْكَةَ الغَضَب Ἐμετρίασε, ἐπράϋνε, κατεπράϋνε.

كَسَّرَ ، يُكَسِّرُ Ἔθλασε ἐτεμάχισε, διέρρηξε, συνέτριψε.

إِنْكَسَرَ ، يَنْكَسِرُ Κατετροπώθη—Ἐθραύσθη, συνετρίβη.

كَسْرٌ وتَكْسِير (ἡ) Θραῦσις, ῥῆξις, διάρρηξις.

كَسْر ج. كُسُور (τὸ) Κάταγμα — Κλάσμα (ἀριθμ.)

كَسْر عُشْرِي (τὸ) Δεκαδικὸν κλάσμα.

كِسْرَة ج. كِسَر Τεμάχιον (θρύμμα) σύντριμμα.

كَسْرَة (ἡ) Κάστρα (ـِ) φωνητικὸν σημεῖον.

كَسْرَة وإِنْكِسَار (ἡ) Κατατρόπωσις, ἧττα.

كِسْرَى ج. أَكَاسِرَة Χοσρόης (ὁ).

إِنْكِسَار القَلْب (ἡ) Συντριβὴ καρδίας.

جَمْع تَكْسِير (ὁ) Ἀνώμαλος πληθυντικός.

مَكْسُورٌ (ὁ) Τεθραυσμένος, σπασμένος—Ἡττημένος.

مَكْسُورٌ ومُنْكَسِر القَلْب ὁ Συντετριμμένος τῇ καρδίᾳ

كَسَفَ ، يَكْسِفُ Ἔπαθε ἔκλειψιν (ἥλιος)—Ἐσκυθρώπασε.

كَسَّفَ ، يُكَسِّفُ Ἐτεμάχισε, ἐκομμάτιασε.

كَسْفٌ Σκυθρωπότης (ἡ).

كِسْفَة ج. كِسَف Τεμάχιον (τό).

كُسُوفٌ وإِنْكِسَاف Ἔκλειψις (ἡ).

مَكْسُوف ومُنْكَسِف (ὁ) Παθὼν ἔκλειψιν.

كَسِلَ ، يَكْسَلُ وتَكَاسَل Ὤκνησε (ἐτεμπέλιασε).

كَسَلٌ وتَكَاسُل (ἡ) Ὀκνηρία, (τεμπελιά).

كَسِل وكَسْلان وكَسُول ج. كُسَالَى
(ὁ) Ὀκνηρός (τεμπέλης).

كَسَمَ ، يَكْسِمُ على Ἐπορίσθη, ἐκέρδισε τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

كَسَو، كَسَا ، يَكْسُو وأَكْسَى Ἐνέδυσε.

كَسِيَ ، يَكْسَى وتَكَسَّى واكْتَسَى Ἐνεδύθη.

كِسْوَة ج. كُسًى Ἐνδυμασία (ἡ).

كَشَحَ ، يَكْشَحُ Διεσκόρπισε.

كَشَحَ وكَاشَحَ لَه بالعَدَاوَة Ἐμίσησε (ἐχθρεύθη).

كَشْحٌ ج. كُشُوح Λαγὼν (ἡ).

طَوَى كَشْحَهُ عن Ἀπεμακρύνθη, ἀπεχωρίσθη.

طَوَى كَشْحَهُ على Διετήρησεν ἢ ἐκράτησε (μυστικόν).

كَشَاحَة (τὸ) Μῖσος, ἔχθρα (ἡ)

كَشَرَ ، يَكْشِرُ وكَشَّرَ عن Ἐμόρφασε, ὑπεμειδίασε.

كِشْرَة (τὸ) Δείξιμον τῶν ὀδόντων.

كَشَّ ، يَكِشُّ Ἐσύριξε.

كُشَّة (τὸ) Λοφίον (τοῦφα, μποῦκλα), προκόμιον.

كَشَطَ ، يَكْشِطُ 'Απέξεσε, ἐξέδαρε.

كَشْطٌ 'Απόξεσις (ἡ).

كَشَفَ ، يَكْشِفُ 'Απεκάλυψε, ἐξεσκέπασε—'Ανεκάλυψε.

كَشَفَ وإِكْتَشَفَ 'Ανεκάλυψε, ἐξηρεύνησε.

إِنْكَشَفَ وتَكَشَّفَ 'Απεκαλύφθη ἐξεσκεπάσθη.

تَكَاشَفَ ، يَتَكَاشَفُ 'Απεκάλυψεν (ὁ εἰς τὸν ἄλλον σφάλματα).

إِسْتَكْشَفَ ، يَسْتَكْشِفُ "Εκαμεν ἀναγνώρισιν (τόπου), ἀνίχνευσε.

كَشْفٌ (ἡ) 'Αποκάλυψις (ξεσκέπασμα) ἐξερεύνησις.

كَشَّافٌ (ὁ) 'Αποκαλύπτων—Πρόσκοπος.

نور كَشَّاف Προβολεύς (ὁ).

كَشَّافَة (ὁ) Προσκοπισμός—'Εμπροσθοφυλακή.

إِكْتِشَاف ج. إِكْتِشَافَات (ἡ) 'Ανακάλυψις, ἐξερεύνησις.

إِسْتِكْشَاف (ἡ) 'Αναγνώρισις ἢ ἀνίχνευσις (τόπου).

مَكْشُوف (ὁ) 'Αποκεκαλυμμένος, ἐκτεθειμένος.

مُكْتَشِف 'Εξερευνητής (ὁ).

كَظَّ ، يَكُظُّ Παρέφαγε (ἔφαγε κατὰ κόρον).

كِظَّة (ἡ) 'Υπερφόρτωσις (στομάχου), ὑπερπλήρωσις.

مُكْتَظٌّ 'Υπερπληρωμένος (ὁ).

كَظَمَ ، يَكْظِمُ "Εκλεισε—Συνεκράτησεν (ὀργὴν κλπ)., περιέστειλε.

كَظِيمٌ (ὁ) Συγκρατῶν ἑαυτόν, καταπνίγων (ὀργήν).

مَكْظُوم (ὁ) Συγκεκρατημένος (θυμός κλπ).

كَعَبَت ، تَكْعُبُ 'Εσχηματίσθησαν μαστοὶ (νεάνιδος).

كَعَّبَ ، يُكَعِّبُ 'Εσχημάτισε κύβον

كُعْبٌ Μαστός (ὁ).

كَعْبٌ ج. كُعُوب وكِعَاب (ἡ) "Αρθρωσις (ὀστῶν) —(ὁ) Κύβος—'Αστράγαλος.

كَعْبٌ ج. كِعَاب وكُعُب Τιμή (ἡ).

الكَعْبَة 'Η Κάαμπα (ἱερὸν τέμενος ἐν Μέκκᾳ).

كُعْبَة Παρθενία (ἡ).

تَكْعِيب Κυβομέτρησις (ἡ).

مُكَعَّب (ὁ) Κύβος—Κυβικός.

كُعْبُرَة ج. كَعَابِر (ἡ) Κερκίς (ὀστοῦν χειρός).

كَعْتٌ Κοντός (ὁ).

كُعَيْتٌ ج. كِعْتَان 'Αηδὼν (ἡ).

كَعْكَة وكَعْك Κουλούρι (τό).

كَعَمَ ، يَكْعَمُ 'Εφίμωσε ζῷον)—'Εσφράγισε (φιάλην).

كَفَأَ ، يَكْفَأُ وإِنْكَفَأَ "Εφυγε, ὀπισθοχώρησε.

كَفَأَ وأَكْفَأَ وإِكْتَفَأَ 'Ανέτρεψε, ἀναποδογύρισε.

تَكَافَأَ ، يَتَكَافَأُ 'Εξισώθη, ἰσορρόπησε.

كُفْءٌ وكُفُوءٌ وكِفِيءٌ ج. أَكْفَاء

(ὁ) "Αξιος, ἱκανός—"Ισος, ἰσοδύναμος

كَفَاءٌ وكَفَاءَة (ἡ) 'Αξία, ἱκανότης—'Ισότης ὁμοιότης.

تكافُؤ — (ἡ) Ἰσορροπία, ἰσότης.

مُكافأة — (ἡ) Ἀμοιβή, ἀνταμοιβή.

مُكافِئ — (ὁ) Ἀμείβων – Ἰσοδύναμος, ἰσόρροπος.

مُتكافِئ — Εὐάρμοστος (ὁ).

كَفَتَ ، يَكْفِتُ — Ἐμάζευσε, συνεκέντρωσε.

كَفَتَ عن — Ἠμπόδισε, ἀνέτρεψε.

كَفْتٌ — Θάνατος (ὁ).

كَفَحَ ، يَكْفَحُ وكافَحَ — Ἀντεμετώπισε, ἀντίκρυσε.

كِفاحٌ ومُكافَحَة — (ὁ) Ἀγών, πάλη (ἡ).

كَفَرَ ، يَكْفُرُ وكَفَّرَ — Ἐκάλυψε, ἐσκέπασε, ἔκρυψε.

كَفَرَ بالله — Ἀπηρνήθη τὸν Θεόν, ἠπίστησε.

كَفَرَ بالنِّعْمة — Κατέστη ἀγνώμων, ἀχάριστος.

كَفَّرَ ، يُكَفِّرُ عن — Ἐξιλέωσε, ἐξημένισε, ἐξήγνισε

كَفَّرَ لِـ — Συνεχώρησε.

كَفْرٌ ج. كُفور — Χωρίον (τό).

كُفْرٌ (ج. كفور) وكُفْران — (ἡ) Ἀπιστία, ἐξωμοσία – Ἀγνωμοσύνη.

كَفّارة وتَكْفير — Ἐξιλέωσις (ἡ).

كَفِسَ، يَكْفَسُ وإنكَفَسَ — Κατέστη κυρτόπους (στραβοπόδης).

كَفَّ، يَكُفُّ الثَّوبَ — Ἔρραψε κράσπεδον φορέματος).

كَفَّ وإنْكَفَّ عن — Ἀπέσχε.

كَفَّهُ عن — Ἠμπόδισε.

كَفَّ وكُفَّ البَصر — Ἐτυφλώθη, ἔχασε τὸ φῶς του.

إسْتَكَفَّ وتَكَفَّفَ — Ἐζητιάνευε (ἥπλωσε παλάμην).

كَفٌّ ج. أكُفٌّ وكُفوف — Παλάμη (ἡ)

كَفٌّ عن — Ἀποχή (ἡ).

كِفَّة ج. كِفَف — (ἡ) Πλάστιγξ ζυγοῦ.

كُفَّة ج. كِفاف وكُفَف — (ἡ) Παρυφή (γύρος) κράσπεδον (τό).

كَفافٌ وكَفَف — (ὁ) Ἐπιούσιος (ἄρτος)

كَفَفٌ — (τὸ) ἄπλωμα τῆς παλάμης.

كَفيفٌ ومَكْفوف — Ἀόμματος (ὁ).

كَفَلَ ، يَكْفُلُ وكَفَّلَ — Συνετήρησε (τέκνα κλπ). — Ἐξησφάλισε.

كَفِلَ ، يَكْفِلُ بِـ — Ἐγγυήθη, κατέστη ἐγγυητής, ὑπεύθυνος.

كَفَّلَ ، يُكَفِّلُ وأكْفَلَ — Κατέστησεν ἐγγυητήν, ὑπεύθυνον.

كَفَلٌ ج أكْفال — (τὰ) Καπούλια (ζώου), γλουτός (ὁ)

كَفالة — (ἡ) Ἐγγύησις – Ἐπιτροπεία – Συντήρησις.

كَفيل ج. كُفَلاء — (ὁ) Ἐγγυητής – Ἐπίτροπος Ὅμοιος, παρόμοιος.

تَكَفُّل — (ἡ) Ἀνάληψις – Ἐξασφάλισις.

مَكْفول — Ἠγγυημένος, ἐξησφαλισμένος.

كَفَنَ ، يَكْفِنُ وكَفَّنَ — Ἐσαβάνωσε (νεκρόν).

كَفَنٌ ج. أكْفان	Σάβανον (τό).
تَكْفين	Σαβάνωμα (τό).
مَكْفونٌ ومُكَفَّنٌ	Σαβανωμένος ὁ.
كفهر، إكْفَهَرَّ، يَكْفَهِرُّ	Ἐσκοτείνιασε.
مُكْفَهِرٌّ	(ὁ) Σκοτεινός—Κατηφής, σκυθρωπός.
كَفَى، يَكْفِي	Ἤρκεσε, ἐπήρκεσε, ἐξήρκεσε.
إكْتَفَى، يَكْتَفِي	Ἠρκέσθη.
كِفايَةٌ	Ἐπάρκεια (ἡ).
كَفِيٌّ وكافٍ ج. كُفاة	(ὁ) Ἀρκετός, ἐπαρκής, ἱκανός.
إكْتِفاء	Ἐπάρκεια (ἡ).
مُكْتَفٍ	(ὁ) Ἀρκούμενος, ἱκανοποιημένος.
مُكافاة	(ἡ) Ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις.
كُكَمٌ	(ὁ) Κοῦκκος (πτηνόν).
كَلأَ، يَكْلأُ	Ἐπροστάτευσε, διεφύλαξε.
إكْتَلأَتْ، تَكْتَلِئُ العينُ	Κατείχετο ὑπὸ ἀϋπνίας (ὀφθαλμός).
كَلأٌ ج. أكْلاء	(ἡ) Φορβή, χορτάρι (τό).
كَلْءٌ وكِلاءٌ وكِلاءة	(ἡ) Προστασία.
كَلُوءٌ	Ἀϋπνία (ἡ).
كَلِبَ، يَكْلَبُ	Ἐλύσσαξε, παρεφρόνησε, κατέστη μανιώδης.
كَلِبَ في	Κατέστη ἄπληστος, πλεονέκτης.
تَكالَبَ على	Εἰσέρρευσε (πλῆθος).

كَلْبٌ ج. كِلاب	(ὁ) Κύων, σκύλος.
كَلْبُ البَحر	Καρχαρίας (ὁ).
كَلْبُ الماء	(ἡ) Ἐνυδρίς (ζῶον).
الكلبُ الأصغَر والأكبر	Μικρός καὶ Μέγας Κύων (ἀστερισμοί).
كَلَبٌ	(ἡ) Λύσσα, ὑδροφοβία—Μανία.
كَلِبٌ ج. كَلْبى	(ὁ) Λυσσασμένος, μανιακός—Ἄπληστος
كُلاَّب ج. كلاليب	(ἡ) Ἁρπάγη (τσιγκέλι).
كَلَحَ، يَكْلَحُ وأكْلَحَ وتَكَلَّحَ	Ἐσκυθρώπασε.
كُلوحٌ	Σκυθρωπότης (ἡ).
كَلَّسَ، يُكَلِّسُ	Ἀσβέστωσε—Ἀσβεστοποίησε.
كِلْسٌ	(ἡ) Ἄσβεστος (ἀσβέστης).
كَلِفَ، يَكْلَفُ	Ἐπληρώθη φακίδων (πρόσωπον κλπ.)
كَلِفَ بـ	Ἐπεδόθη, ἀφωσιώθη.
كَلَّفَ، يُكَلِّفُ	Ἐπεφόρτισε, ἠγγάρευσε—Ἐκόστισε.
تَكَلَّفَ، يَتَكَلَّفُ	Ἐπεφορτίσθη—Προσεποιήθη.
كَلَفٌ	(ἡ) Φακὶς (φακίδα).
كُلْفَةٌ ج. وكُلَف	(ἡ) Ἀγγαρεία—Κόπος, ταλαιπωρία.
تَكْليف ج. تَكاليف	(ἡ)—Ἀγγαρεία, ἐπιφόρτισις—Δαπάνη, ἔξοδον.
بِدون تَكْليف	Ἄνευ φιλοφρονήσεων
مُكَلَّفٌ	(ὁ) Ὑπεύθυνος, ὑπόλογος.
مُتَكَلِّفٌ	(ὁ) Ἀδιάκριτος, παρείσακτος — Προσποιητός.

كَلْكَلٌ ج. كَلاكِل — Στῆθος (τό).

كَلَّ ، يَكِلُّ — Ἀπέκαμε, ἐκουράσθη.

كَلَّ وكَلَّلَ — Ἠμβλύνθη, ἐξησθένησε.

كَلَّلَ ، يُكَلِّل — Ἔστεψε, ἐστεφάνωσε.

أكَلَّ ، يُكِلُّ — Ἐκούρασε, ἐξήντλησε.

كَلٌّ وكَلال وكَلالة — (ἡ) Κούρασις, κόπωσις.

كَلٌّ وكَليل — (ὁ) Ἀμβλύς, ἠμβλυμμένος, ἐξησθενημένος.

كُلٌّ — (ὁ) Πᾶς, ὅλος—Κάθε.

الكُلّ — Τὸ ὅλον, ἡ ὁλότης.

كُلَّما — Ὁσάκις.

كِلا وكِلْتا — Ἀμφότεροι (οἱ).

كَلاَّ — Ὄχι.

كِلَّة ج. كِلَل — Κουνουπιέρα (ἡ).

كُلِّيّ — (ὁ) Ὁλικός, γενικός.

كُلِّيًّا وكُلِّيَّةً وبالكُلِّيَّةِ — Καθ' ὁλοκληρίαν, ὁλικῶς, ὅλως.

كُلِّيَّة — (ἡ) Ὁλότης, γενικότης, (τὸ) σύνολον, ὅλον - Κολλέγιον, σχολή.

إكْليل ج. أكاليل — (ὁ) Στέφανος, διάδημα (τό).

إكْليل شُعاعيّ — Φωτοστέφανος (ὁ).

إكْليل الجَبَل أو المَلِك — (τὸ) Δενδρολίβανον

تَكْليل — (ἡ) Στέψις, στεφάνωμα (τό).

مُكَلَّل — (ὁ) Ἐστεμμένος, στεφανωμένος.

مُكَلَّل بالغار — Δαφνοστεφής (ὁ).

كَلَمَ ، يَكْلِم وكَلَّمَ — Ἐτραυμάτισε, ἐπλήγωσε.

تَكَلَّمَ ، يَتَكَلَّمُ — Συνωμίλησε.

كَلْمٌ ج. كُلوم وكِلام — (τὸ) Τραῦμα, πληγή (ἡ).

كَلِمَة — Λέξις (ἡ).

كَلام — (ὁ) Λόγος, ὁμιλία.

كَليم ج. كُلَماء — Συνομιλητής (ὁ).

كَليم ومَكْلوم ج. كَلْمى — (ὁ) Τραυματισμένος, πληγωμένος.

تَكَلُّم — (ἡ) Ὁμιλία (τὸ ὁμιλεῖν).

مُتَكَلِّم — (ὁ) Ὁμιλητής—(τὸ) 1ον πρόσωπον (γρμτ).

مُكالَمَة — Συνομιλία (ἡ).

كُلْوَة وكُلْيَة ج. كُلًى — Νεφρός (ὁ)

كُلْوِيّ — Νεφρικός (ὁ).

كَمْ — Πόσον, πόσα, πόσος, πόσοι.

كَمْءٌ ج. كَمْأة — (τὸ) Ὕδνον (φυτὸν) κν. τρούφφα.

كَما — Καθώς, ὅπως, ὡς.

كَمَتَ ، يَكْمُتُ — Κατέστειλε (ὀργὴν κλπ.).

كُمَيْت — Ἐρυθρόχρους (ὁ).

كُمَّثْرى — Ἀπίδι (τό).

كَمَخَ ، يَكْمَخُ بأنْفِهِ — Ἠλαζονεύθη, ὑπερηφανεύθη.

كَمِدَ ، يَكْمَدُ — Ἐθλίβη, ἐλυπήθη—Ἠλλοιώθη (χρῶμα), ἐσκούρανε.

كَمَّدَ ، يُكَمِّدُ — Ἐπέδεσε πληγήν, ἔθεσεν ἐπίθεμα.

أكْمَد، يُكْمِد — Ἐλύπησε, δυσηρέστησε.

كَمَدٌ وكُمْدَة — (ἡ) Θλῖψις, λύπη

كَمَند وكُمْدَة — (ἡ) Ἀλλοίωσις (χρώματος).

كَمِدٌ وكَمِيدٌ — (ὁ) Λυπημένος, περίλυπος, κατηφής.

كِمادٌ وكِمادَة — (τὸ) Ἐπίθεμα (πληγῆς).

كَمَش، يَكْمُش وكَمَّش بـ — Ἐδράξατο (ἐφούχτιασε).

كَمَش وإنْكَمَش وتَكَمَّش — Συνεσπειρώθη, συνεσπάσθη, συνεστάλη.

كَمَّاشَة — (ἡ) Τανάλια (ἐργαλεῖον)

تَكَمُّش وإنْكِماش — (ἡ) Συστολή, σύσπασις, συσπείρωσις.

كَمَع، يَكْمَع — Ἀπέκοψε, ἠκρωτηρίασε.

كَمِيعٌ — Σύνευνος (ὁ).

كَمُل، يَكْمُل وإكْتَمل وتكمَّل وتكامَل — Συνεπληρώθη, ὡλοκληρώθη.

كَمَّل، يُكَمِّل وأكْمَل وإسْتَكْمَل — Συνεπλήρωσε, ὡλοκλήρωσε, ἐπεράτωσε.

كَمال — (ἡ) Τελειότης, ἐντέλεια, ἀκεραιότης.

إكْمال وتَكْمِيل — (ἡ) Συμπλήρωσις, ὁλοκλήρωσις, περάτωσις.

التَّكامُل — Ὁ ὁλοκληρωτικός (λογισμός).

تَكْمِلَة — Συμπλήρωμα (τό).

مُكَمَّل — Συμπεπληρωμένος.

كَمَّ، يَكُمُّ وكَمَّم — Ἐφίμωσε.

كَمَّم، يُكَمِّم وأكَمَّ — Ἔθεσε μανίκια (ἐνδυμασίας).

كُمٌّ ج. أكْمام وكِمَمَة — Μανίκιον (τό)

كِمٌّ وكِمامَة ج. أكْمام وأكِمَّة — (ὁ) Κάλυξ (ἄνθους).

كَمٌّ وكَمِّيَّة — Ποσότης (ἡ).

كَمٌّ وتَكْمِيم — Φίμωσις (ἡ).

كُمَّة — Σκοῦφος (ὁ).

كِمامَة — (τὸ) Φίμωτρον—(ὁ) Κάλυξ (ἄνθους).

مُكَمَّم ومَكْمُوم — Φιμωμένος (ὁ).

كَمَن، يَكْمُن — Ἀπεκρύβη, ἐκρύβη.

كَمَن لِـ — Ἐνήδρευσε,

كُمْنَة — (τὸ) Θάμβωμα (ὁράσεως)—(ἡ) Φλόγωσις(βλεφάρων) κνησμός

كَمُّون — Κίμινον (τό).

كَمِينٌ ج. كُمَناء — Κεκρυμμένος (ὁ)

كَمِينٌ ومَكْمَن — (ἡ) Ἐνέδρα (καρτέρι).

مُكْتَمِن — (ὁ) Κρύφιος, κρυφός.

كَمَنْجَة — Βιολί (τό).

كَمِه، يَكْمَه — Ἐτυφλώθη

أكْمَهُ مث. كَمْهاء ج. كُمْه — (ὁ) Τυφλός ἐκ γενετῆς.

كَمَى، يَكْمِي نَفْسَه — Ἐνεδύθη θώρακα.

كَمِيٌّ ج. كُماة — (ὁ) Πάνοπλος—Ἀνδρεῖος.

كَنِب، يَكْنَب — Ἐτυλώθη (εἶχε κάλους).

كَنَد، يَكْنُد — Κατέστη ἀγνώμων, ἀχάριστος.

كَنُودٌ — (ὁ) Ἀγνώμων—Φιλάργυρος—Ἄγονος (γῆ).

كُنْدُر — Λιβάνι (τό).

كَنَزَ ، يَكْنِزُ — Ἐθησαύρισε.

إِكْتَنَزَ ، يَكْتَنِزُ — Ἐπάχυνε, κατέστη συμπαγής —Ἐπεσωρεύθη.

كَنْزٌ ج. كُنُوز — Θησαυρός (ὁ).

كَنِزٌ وكَنِيز ومُكْتَنِز — (ὁ) Παχύς, συμπαγής.

مَكْنُوز — (ὁ) Κεκρυμμένος (θησαυρός).

كَنَسَ ، يَكْنِسُ — Ἐσάρωσε, ἐσκούπισε.

كَنَسَ وتَكَنَّسَ — Ἐφώλιασε (ἔλαφος).

كُنَاسَة — Σκουπίδια (τά).

كَنِيس — (ὁ) Σάκκος (τροφῆς ζώων — Συναγωγή (ἡ).

كَنِيسَة ج. كَنَائِس — Ἐκκλησία (ἡ).

كنائِسِيّ وكَنَسِيّ — Ἐκκλησιαστικός (ὁ).

كُنَّس — Πλανῆται (οἱ).

كَنَّاس وكانِس — Ὁδοκαθαριστής (ὁ).

مِكْنَسَة ج. مَكَانِس — (τὸ) Σάρωθρον, σκοῦπα. (ἡ).

كَنَفَ ، يَكْنُفُ — Διεφύλαξε, ἐπροστάτευσε—Περιέβαλε.

كَنَفَ وأَكْنَفَ — Ἐβοήθησε, συνέδραμε.

تَكَنَّفَ وإِكْتَنَفَ وكَنَّفَ — Περιέβαλε, περιεστοίχισε.

كَنَف ج. أَكْنَاف — (ἡ) Πλευρά—Πτέρυξ (πτηνοῦ)—Σκιά—Ἀγκάλη—Προστασία, αἰγίς.

كَنِيف ج. كُنُف — Ἀποχωρητήριον (τό).

كَنَّ ، يَكُنُّ وأَكَنَّ — Ἐκάλυψε, ἔκρυψε, ἀπέκρυψε — Διεφύλαξε, διετήρησε.

إِكْتَنَّ وإِسْتَكَنَّ — Ἐκαλύφθη, ἀπεκρύβη.

كِنٌّ ج. أَكْنَان وأَكِنَّة — (ἡ) Κρύπτη, σκέπη, δενδρὰς — Οἰκία, καταφύγιον.

كَنَّة ج. كَنَائِن — (ἡ) Νύμφη (σύζυγος υἱοῦ).

كِنَّة وكِنَان ج. أَكِنَّة — (τὸ)Σκέπασμα —Ὑπόστεγον.

كُنَّةٌ ج. كُنَن — (τὸ) Γεῖσον (θύρας) προστέγασμα.

كِنَانَة ج. كَنَائِن — Φαρέτρα (ἡ).

كَنِين ومَكْنُون — Κεκρυμμένος—Διαπεφυλαγμένος.

كُنْهٌ — (ἡ) Οὐσία, πραγματικότης.

يَعْرِفُهُ كُنْهَ الْمَعْرِفَة — Γνωρίζει τινά καλῶς.

كَنَا ، يَكْنُو وكَنَى ، يَكْنِي — Ὡμίλησεν ἀλληγορικῶς.

كَنَى ، وكَنَّى وأَكْنَى — Παρωνόμασε, μετωνόμασε.

إِكْتَنَى وتَكَنَّى بِـ — Παρωνομάσθη, μετωνομάσθη.

كُنْيَة ج. كُنًى — (τὸ) Παρώνυμον, (παρατσούκλι).

كِنَايَة — (ἡ) Ἀλληγορία, μετωνυμία.

كِنَايَةً عن — Ἀντί.

كَهَرَ ، يَكْهَرُ — Ἀπέπεμψε, ἐξαπέστειλε

كَهْرَبَ ، يُكَهْرِبُ — Ἠλέκτρισε.

تَكَهْرَبَ ، يَتَكَهْرَبُ — Ἠλεκτρίσθη

كَهْرَبَاء — Ἠλεκτρισμός (ὁ).

مُكَهْرَب — Ἠλεκτρισμένος (ὁ).

كَهْرَمَان — (τὸ) Ἤλεκτρον, κεχριμπάρι.

كَهْف ج. كُهُوف — (τὸ) Ἄντρον, σπήλαιον.

كَهَلَ ، يَكْهَلُ واِكْتَهَلَ — Κατέστη μεσῆλιξ.

كَهْلٌ ج. كُهول — (ὁ) Μεσῆλιξ (ἡλικίας 30—50 ἐτῶν).

كُهولة — Μεσηλικιότης (ἡ).

كَهَنَ ، يَكْهُنُ وتَكَهَّنَ — Ἐμάντευσε, προεῖπε.

كَهُنَ ، يَكْهُنُ — Ἱερώθη, κατέστη ἱερεύς.

كِهانة — (ἡ) Μαντεία, μαντική.

كَهَنوت — Ἱερωσύνη (ἡ).

مُتَكَهِّن — Μάντις (ὁ).

كوب ج. أكْواب — Ποτήριον (τὸ).

كوبة — Κόπανος (ὁ).

كوبان ج. كَوابين — Ἐφίππιον (τὸ).

كُوَّة ج. كُوًى (كوى) — Θυρίς (ἡ).

كَوْثَر — (ὁ) Ἄφθονος, δαψιλής—Ποταμὸς τοῦ Παραδείσου.

كَوْثَل — (ἡ) Πρύμνη, (πλοίου).

كوخٌ ج. أكْواخ — (ἡ) Καλύβη, παράπηγμα (τό).

كَوَّدَ ، يُكَوِّد — Ἐπεσώρευσε.

كَوْدَة ج. أكْواد — Σωρὸς (ὁ).

كَوَّرَ ، يُكَوِّر على وكار — Ἐτύλιξε, περιετύλιξε.

كورٌ ج. أكْوار وكيران — (ἡ) Κάμινος (σιδηρουργοῦ).

كورة ج. كُوَر — (ἡ) Περιοχή, χώρα, πόλις.

كِوارَة ج. كَوائر — Κυψέλη (ἡ).

كوز ج. أكْواز وكيزان — (τὸ) Δοχεῖον (μαστραπάς)

كَوَّسَ ، يُكَوِّس — Ἀναποδογύρισε (τὰ πάνω κάτω).

كوس ج. كوسات — (τὸ) Τύμπανον—Γωνία ξυλουργοῦ ἐργλ.

كوسا وكوسى — Κολοκύθι (τό).

كوعٌ وكاع ج. أكْواع — Ὀστοῦν καρποῦ—Ἀγκών

كوفيّة — (τὸ) Μανδήλιον (κεφαλῆς ὡς τῶν Βεδουΐνων).

كَوْكَبٌ ج. كواكِب — (ὁ) Ἀστήρ, ἄστρον (τό).

كَوْكَب سَيار — Πλανήτης (ὁ).

كَوْكَبَة — (ἡ) Ὁμάς, συνάθροισις.

كَوَّمَ ، يُكَوِّم — Ἐσώρευσε, ἐπεσώρευσε, ἐστοίβασε.

كَوْم ج. أكْوام — Σωρός (ὁ).

كومَة ج. كُوَم — Σωρεία (ἡ).

تَكْويم — (ἡ) Ἐπισώρευσις, στοίβαγμα (τό).

كَوَّنَ ، يُكَوِّن — Ἀπετέλεσε, ἐσχημάτισε, ἐδημιούργησε, ἀπήρτισε.

كَوْن ج. أكْوان — (ἡ) Φύσις, σύμπαν (τό).

كِيان — Ὕπαρξις (ἡ).

إسْتِكانة — (ἡ) Ταπείνωσις, παθητικότης

تكوين — (ἡ) Γένεσις, δημιουργία, πλάσις, σχηματισμός.

سِفْرُ التَّكْوين — Τὸ Βιβλίον τῆς Γενέσεως.

مَكانٌ ج. أمْكِنَة وأماكِن — Τόπος, μέρος, τοποθεσία, θέσις.

مَكانَة — (ἡ) Θέσις, ἀξίωμα (τό).

مُكَوِّن — Δημιουργός, πλάστης.

كَوَى ، يَكْوِي — Ἐκαυτηρίασε—Ἐσιδέρωσε.

إكْتَوَى ، يَكْتَوِى — Ἐκαυτηριάσθη.

كَىّ — (ἡ) Καυτηρίασις—Σιδέρωμα (τὸ)

كوّاء — Σιδερωτής (ὁ).

مِكْواة ج. مَكاوٍ — (ὁ) Καυτήρ, θερμοκαυτήρ-Σίδερον (σιδερώμ).

مَكْوِىّ ومُكْتَوٍ — Καυτηριασμένος (ὁ).

كَىْ ولِكَىْ — Ἵνα, διὰ νά.

كَيْتَ وكَيْتَ — Ἔτσι κι' ἔτσι.

كَيْدٌ ج. كِياد — (ἡ) Ἐπιβουλή—Πεισμάτωμα.

مَكيدَة ج. مَكايِد — (ἡ) Σκευωρία, ραδιουργία, ἐπιβουλή

كِيرٌ ج. أكْيار — (τὸ) Φυσερόν (σιδηρουργοῦ).

كَيَّس ، يُكَيِّس — Κατέστησεν ἔξυπνον, — Ἐσακούλιασε.

كَيْسٌ وكِياسة — Ἐξυπνάδα, εὐστροφία, ζωηρότης.

كِيسٌ ج. أكْياس — (ὁ) Σάκκος, μάρσιππος.

كَيِّس ومُكَيَّس — (ὁ) Εὔστροφος, ἔξυπνος, ζωηρός.

كَيْفَ ؟ — Πῶς ;

كَيَّف ، يُكَيِّف — Προσήρμοσε.

تَكَيَّف ، يَتَكَيَّف — Προσηρμόσθη.

كَيْفَما كان — Ὅπως καὶ ἂν ἦτο.

كَيْفِيَّة — Τρόπος (ὁ).

كَيَّل ، يُكَيِّل — Ἐμέτρησε (διὰ κέλας σιτηρά κλπ).

كَيْلٌ ج. أكْيال — Μέδιμνος (ὁ).

كَيْل وكِيالة — Καταμέτρησις (ἡ).

كَيْلة — Κοιλὸν ἢ Κέλα (1/12 ἀρδεπίου)

كَيَّال — (ὁ) Μετρητὴς (σιτηρῶν).

مِكْيال ج. مَكاييل — (τὸ) Μέτρον (χωρητικότητος).

مَكِيل ومَكْيُول — (ὁ) Μεμετρημένος (διὰ μέτρου χωρητ).

كَيْما — Μὲ σκοπὸ νά, ἵνα, διὰ νά.

كِيمِياء — Χημεία (ἡ).

30 = ل (اللام)

لِ — Διά, ἵνα—Χάριν, πρὸς χάριν, ὑπέρ.

لَألأ ، يُلَألِئ وتَلألأ — Ἐσπινθηροβόλησε, ἔλαμψε.

لُؤْلُؤَة ج. لآلِئ ولُؤْلُؤ — Μαργαριτάρι (τό).

مُتَلألِئ — Σπινθηροβόλος, λαμπερός.

لأَم ، يَلْأَم — Ἐπούλωσε, ἐπέδεσε (πληγήν).

لاءَم ، يُلائِم — Ἥρμοσε, προσήρμοσε, ἑταίριασε (μετ.)

لاءَم بَيْنَ — Συνεφιλίωσε, συνδιήλλαξε.

لَؤُم ، يَلْؤُم — Κατέστη ὕπουλος, εὐτελής, ἀγενής, χαμερπής, γλίσχρος.

ألأَم ، يُلْئِم — Ἐνήργησεν ὑπούλως, εὐτελῶς, χαμερπῶς.

تَلاءَم ، يَتَلاءَم — Προσηρμόσθη, ἑταίριασε (ἀμετ)

لُؤْم — (ἡ) Ὑπουλότης, εὐτέλεια, χαμέρπεια—Γλισχρότης.

لَئِيم ج. لِئام — (ὁ) Ὕπουλος, εὐτελής, χαμερπής—Γλίσχρος.

مُلائِم — (ὁ) Κατάλληλος, ἁρμόδιος.

مُلاءَمَة — (ἡ) Ἁρμοδιότης, προσαρμογή.

مُلتئِم — Συνηθροισμένος, συγκεκρατημένος—'Επουλωμένη (πληγή)

لا — "Οχι—Δέν.

لا أدريّ — 'Αγνωσιαρχία ἤ ἀγνωστικισμός (δόγμα).

لائحة ج. لَوائِح (لوح) — (τό) Καταστατικόν, κανονισμός.

لائذ (لوذ) — Πρόσφυξ (ὁ).

لائق (ليق) — Κόσμιος, εὐπρεπής — Κατάλληλος, ἁρμόζων.

لائم ج. لُوّام (لوم) — Ψέγων (ὁ).

لائمة ج. لوائم — (ἡ) Μομφή, ψόγος (ὁ).

لابَ ، يَلوب (لوب) — 'Εδίψασε.

لابَس ، يُلابِس (لبس) — 'Ανεμίχθη, συνανεμίχθη.

لاتَ — Δέν εἶναι.

لاثَ ، يَلوث (لوث) — 'Ελέρωσε.

لاجَّ ، يُلاجّ (لج) — "Ηρισε, διεφιλονίκησε μέ πεῖσμα

لاجّ ولَجوج — (ὁ) 'Ισχυρογνώμων, πείσμων, ἐπιμένων.

لاجِىء (لجأ) — Πρόσφυξ (ὁ).

لاحّ (لح) — Στενός (ὁ).

لاحَ ، يَلوح (لوح) — 'Εφάνη—"Ελαμψε, ἀπήστραψε.

لاحَظ ، يُلاحِظ (لحظ) — Παρετήρησε. ἐπετήρησε.

لاحَق ، يُلاحِق (لحق) — 'Ηκολούθησε, εἵπετο.

لاحِق — (ὁ) 'Ακολουθῶν, ἑπόμενος — Προφθάνων.

لاحَم ، يُلاحِم (لحم) — Συνήνωσε, συνεκόλλησε—'Επούλωσε (πληγήν).

لاحِم المَعادِن — 'Ο ὀξυγονοκολλητής.

لاحَى ، يُلاحي (لحى) — "Ηρισε, διημφεσβήτησε.

لاذَ ، يَلوذ بِ (لوذ) — Προσέφυγε, κατέφυγε, ἐζήτησεν ἄσυλον, ἐστεγάσθη.

لاذِع (لذع) — (ὁ) Δηκτικός, δριμύς, καυστικός.

لازَ ، يَلوز إلى (لوز) — Προσέφυγε, κατέφυγε.

لازَ مِن — 'Εξέφυγε, διέφυγε, ἐδραπέτευσε.

لازِب (لزب) — (ὁ) 'Απαραίτητος, ἀναγκαῖος—Σταθερός, πάγιος— Κολλώδης.

لازَم ، يُلازِم (لزم) — Προσεκολλήθη, ἐπεδόθη εἴς τι.

لازَم البَيْت — Οἰκούρησε, παρέμεινεν εἰς τήν οἰκίαν.

لازِم — (ὁ) 'Απαραίτητος, ἀναγκαῖος —'Αμετάβατον ρῆμα.

لاسَ ، يَلوس (لوس) — 'Ενεύθη, ἐδοκίμασε.

لاسِع (لسع) — (ὁ) Δηκτικός, καυστικός.

لاسِلْكي — 'Ασύρματος (ὁ).

لاسِيَّما — 'Ιδίᾳ, πρό πάντων, κυρίως.

لاشَى ، يُلاشي (لشو) — 'Ηφάνισε, ἐξεμηδένισε, ἐξουθένωσε

لاصَ ، يَلوص (لوص) — 'Εκρυφοκύτταξε (διά σχισμῆς).

لاصَق ، يُلاصِق (لصق) — 'Εγειτνίασε, προσεκολλήθη.

لاطَ ، يَلوط (لوط) — Διέπραξεν ἀρσενοκοιτίαν.

لاطَ ، والْتاطَ بِ — Συνεδέθη (ψυχικά).

لاطَفَ ، يُلاطِف (لطف) Περιεποιήθη (ἀβροφρόνως), ἐκαλόπιασε, ἐθώπευσε.

لاطم ، يُلاطِم (لطم) Ἐρράπισεν (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

لاعَ ، يَلوع (لوع) Κατέτρυχέ τινα (ἔρως)

لاعَب ، يُلاعِب (لعب) Συνέπαιξε.

لاعِبٌ Παίκτης (ὁ).

لاعِجٌ ج. لَواعِج (لعج) Σφοδρός, φλογερός, διακαής.

لاغٍ (لغو . لغى) (ὁ) Ἄκυρος, κατηργημένος, μάταιος.

لاغِيَة ولَغْوٌ (لغو . لغى) (ὁ) Μάταιος (λόγος), κενός, ψευδολογία.

لافِحٌ ج. لَوافِح (لفح) (ὁ) Καυτερός, καίων.

لاقَ ، يَليق بِـ (ليق) Ἥρμοσε, ἐταίριασε, προσηρμόσθη.

لاقِحٌ ج. لَواقِح (لقح) (ὁ) Γονιμοποιῶν.

لاقِطٌ (لقط) (ὁ) Περισυλλέγων, σταχυολόγος.

لاقِطَة الحَصَى (ὁ) Πρόλοβος (στόμαχος πτηνῶν.)

لاقَى ، يُلاقِي (لقى) Συνήντησε, προϋπήντησε.

لاكَ ، يَلوكُ (لوك) Ἐμάσησε.

لاكَمَ ، يُلاكِم (لكم) Ἐπυγμάχησε, ἐγρονθοκόπησε.

لِئَلاَّ Ἵνα μή.

لامَ ، يَلوم (لوم) Ἐμέμφθη, ἔψεξε, κατέκρινε.

لائِحٌ (لمح) (ὁ) Λαμπερός, ἀστράπτων.

لامِعٌ ج. لُمَّع (لمع) (ὁ) Λαμπρός, σπινθηροβόλος, στιλπνός

لامَّة (لَمَّ) (ὁ) Βάσκανος ὀφθαλμός.

لامِيٌّ والعظْم اللامِّيّ Τὸ Ὑοειδὲς ὀστοῦν.

لِأَنَّ Διότι.

لانَ ، يَلين (لين) Ἐμαλάκωσε, κατέστη τρυφερός, ἁπαλός.

لاهٍ ج. لاهون (لهو) Ἀπρόσεκτος, ἐπιλήσμων.

لاهِثٌ (لهث) (ὁ) Ἀσθμαίνων, πνευστιῶν.

لاهِفٌ (لهف) (ὁ) Περίλυπος, τεθλιμμένος.

لاهَى ، يُلاهِي (لهى) Ἐπλησίασε, (ἐκόντεψε).

لاهوت (ἡ) Θεολογία, θεότης.

لاهوتِيٌّ Θεολόγος (ὁ).

لاوَص ، يُلاوِص (لوص) Ἐκρυφοκύτταξε (διὰ σχισμῆς).

لاوَص إلى Ἠτένισε, διηρεύνησε (διὰ βλέμματος).

لايَن ، يُلايِن (لين) Ἐκαλόπιασε, συμπεριεφέρθη καλῶς

لَبَّ ، يَلُبُّ وألَبَّ بِـ Διέμεινε (εἰς τόπον)

لَبَّ ، يَلَبُّ Κατέστη ἔξυπνος, εὐφυής.

لَبَّب ، يُلَبِّب الحَبَّ Ἐσχημάτισε πυρῆνα (καρπός)

لُبٌّ ج. لبوب (ἡ) Ἐντεριώνη, ψίχα, πολτός, πυρήν.

لُبٌّ ج. أَلْباب وأَلُبٌّ (ἡ) Καρδιά, νοῦς, διάνοια

لُبٌّ ولباب (ἡ) Οὐσία (πραγμ). (τὸ) κάλλιον, ἄριστον.

لَبَّة (τὸ) Ἄνω μέρος τοῦ στήθους.

لَبيبٌ ج. أَلِبَّاء (ὁ) Νοήμων, εὐφυής.

لَبَّيْكَ Ἰδοὺ ἐγὼ (νᾶμαι), ὑπὸ τὰς διαταγάς σου.

لَبِثَ ، يَلْبَثُ وتَلَبَّثَ بِـ Παρέμεινε, ἔμεινε διέτριψε.

ما لَبِثَ أنْ فَعَل Δὲν ἐβράδυνε νὰ κάμῃ.

لَبْثٌ ولُبْثٌ ولَبَاثٌ (ἡ)Παραμονή, διατριβή — Βραδύτης.

لَبِثٌ ولابِثٌ (ὁ) Διατρίβων, παραμένων—Βραδύνων.

لَبَخَ ، يَلْبَخُ Ἔδειρε, ἐκτύπησε.

لَبَخٌ (ἡ) Ἀκακία (δένδρον).

لَبْخَةٌ (τὸ) Κατάπλασμα, ἔμπλαστρον.

لَبِخٌ (τὸ) Σαρκώδης, εὔσαρκος.

لَبَدَ ، يَلْبُدُ وأَلْبَدَ بِـ Διέμεινε (εἰς τόπον)— Προσεκολλήθη, προσεφύη.

لَبَّدَ ، يُلَبِّدُ Συνεκόλλησε, συνεπίεσε.

إِلْتَبَدَ ، يَلْتَبِدُ Συνεκολλήθη, συνεπιέσθη.

تَلَبَّدَ ، يَتَلَبَّدُ بِـ Ἐκολλήθη, συνεπιέσθη, ἐζάρωσε

لِبْدٌ ج . لُبُودٌ (τὸ) Πίλημα, κετσές (ὕφασμα).

لِبْدَةٌ (ἡ) Χαίτη (λέοντος).

لَبَّادٌ Πιλοποιὸς (ὁ).

لُبَّادَةٌ ولِبَّادٌ ولِبْدٌ (ὁ) Κασσᾶς (σκέπασμα ἀλόγου).

لَبِسَ ، يَلْبَسُ Ἐνεδύθη, ἐφόρεσε.

لَبَسَ، يَلْبِسُ ولَبَّسَ على Περιέπλεξε (ἐμπέρδεψε), ἐσύγχυσε ὑπόθεσιν).

لَبَّسَ ، يُلَبِّسُ Κατέστησέ τι ἀσαφές — Ἠλλοίωσε.

أَلْبَسَ ، يُلْبِسُ Ἐνέδυσε, ἐκάλυψε.

إِلْتَبَسَ ، يَلْتَبِسُ Κατέστη ἀσαφής, διφορούμενος, συγκεχυμένος.

تَلَبَّسَ ، يَتَلَبَّسُ بِـ Ἐνεδύθη, ἐσκεπάσθη—Περιεπλάκη (κατεπιάσθη).

لُبْسٌ ولُبْسَةٌ وإِلْتِبَاسٌ (ἡ) Σύγχυσις, ἀσάφεια.

لِبْسٌ ولِبَاسٌ ومَلْبَسٌ (τὸ) Ἔνδυμα—Ἱματισμός (ὁ).

لِبَاسٌ ج . أَلْبِسَةٌ Ἔνδυμα—Σύγχυσις, ἀσάφεια.

لِبَاسُ التَّقْوَى (ἡ) Αἰδώς, συστολή, ἐντροπαλότης.

إِلْبَاسٌ وتَلْبِيسٌ Ἔνδυσις (ἡ).

مُلْتَبِسٌ (ὁ) Ἀσαφής, συγκεχυμένος, διφορούμενος.

مَلْبُوسٌ ج . مَلابِيسُ (ἡ) Ἐνδυμασία —Ἱματισμός (ὁ).

لَبَطَ ، يَلْبُطُ Κατέρριψε ἐξήπλωσε— Ἐλάκτισε.

لَبُقَ ، يَلْبُقُ Κατέστη ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος, νοήμων

لَبِقَ بِـ Ἥρμοσε, ἐταίριασε.

لَبَقٌ ولَبَاقَةٌ Ἐπιδεξιότης, ἐπιτηδειότης—Εὐπρέπεια.

لَبِقٌ ولَبِيقٌ Ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος.

لَبَكَ ، يَلْبُكُ ولَبَّكَ Ἀνεκάτωσε, περιέπλεξε, ἐσύγχυσε.

إِلْتَبَكَ ، تَلَبَّكَ Περιεπλέχθη, ἀνεκατώθη.

لَبْكٌ ولَبْكَةٌ (ἡ) Σύγχυσις, ἀνακάτωμα, κυκεών.

مُلْتَبِكٌ ومَلْبُوكٌ (ὁ) Περιπεπλεγμένος συγκεχυμένος

لَبْلابٌ (ὁ) Κισσός (φυτόν).

لَبَنٌ ج . أَلْبَانٌ Γάλα (τό).

لَبِنٌ ولِبْنٌ — (ὁ) Πλίνθος (ὠμός).

لَبِنَة ولَبون — (ἡ) Πολυγάλακτος (ἀγελάς κλπ.)

لُبان — Λιβάνι (τό).

لِبانٌ — Θηλασμός (ὁ).

لَبَّان — (ὁ) Γαλακτοπώλης — Πλινθοποιός.

لُبانة — (ἡ) Ἐπιθυμία, ἀνάγκη.

قَضَى لُبانَتَهُ — Ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του.

لَبْوَة ولَبُؤَة — Λέαινα (ἡ).

لَبَّى ، يُلَبِّي — Ἀνταπεκρίθη, εἰσήκουσε, ἀπεδέχθη.

لَبَّيْكَ — Ἰδοὺ ἐγὼ (νᾶμαι).

لَتَأَ ، يَلْتَأُ بِـ — Ἔρριψε, ἐξηκόντισε —Ἐκτόπησε.

لَتَأَ بِعَيْنِهِ إلى — Προσηλώθη, ἐνητένισε.

لَتَّ ، يَلُتُّ — Ἐκοπάνισε, ἐκονιοποίησα —Ἀνέμιξε— Ἐμωρολόγησε, ἐφλυάρισε.

لَثَّ ، يَلُثُّ وأَلَثَّ بِـ — Διέτριψε, διέμεινε.

لِثَة ج. لِثات ولِثًى (لِثَى) — Οὖλον (τό).

لَثِغَ ، يَلْثَغُ — Ἐτραύλισε.

لَثَغٌ ولُثْغَة — Τραύλισμα (τό).

أَلْثَغُ مث. لَثْغاء ج. لُثْغ — Τραυλός (ὁ).

لَثَمَ ، يَلْثِمُ — Ἐφίλησε.

لَثَمَ ولَثَّمَ وتَلَثَّمَ والْتَثَمَ — Ἐκάλυψε (πρόσωπον διὰ πέπλου).

لَثْمٌ — (ὁ) Ἀσπασμός, φίλημα.

لَثْمَة — (τὸ) Φιλί, φίλημα.

لِثام — (ὁ) Πέπλος, κάλυπτρα προσώπου (γιασμάκι).

مُلَثَّم ومُتَلَثِّم — (ὁ) Κεκαλυμμένος (διὰ πέπλου).

لَجَأَ ، يَلْجَأُ ولَجْءً والتجأ إلى — Κατέφυγε, προσέφυγε.

لَجَّأَ ، يُلَجِّئُ وألجأ إلى — Ἐξηνάγκασε, ἠνάγκασε.

أَلْجَأَ ، يُلْجِئُ — Ἐπροστάτευσε, ὑπερήσπισε

أَلْجَأَ أَمْرَهُ إلى — Ἀνέθεσε.

لَجَأٌ ومَلْجَأٌ ج. ملاجئ — (τὸ) Καταφύγιον ἄσυλον.

لُجُوءٌ والْتِجاء — (ἡ) Καταφυγή, προσφυγή.

تَلْجِئَة — (ὁ) Ἐξαναγκασμός, πίεσις.

لَجَّ ، يَلِجُّ في — Ἐνέμεινε, ἐπέμεινε.

لَجَّ على — Παρηνώχλησε, ἐπεβάρυνε, ἐπίεσε.

لُجٌّ ولُجَّة ج. لُجَج — (ὁ) Πόντος— Ἄβυσσος (ἡ).

لَجَّة — (ὁ) Θόρυβος, ὀχλαγωγία (ἡ)

لَجاج ولَجاجة — Ἐμμονή, ἐπιμονή, ἰσχυρογνωμοσύνη —Φορτικότης, ἐνόχλησις.

لَجُوجٌ ولاجٌّ — (ὁ) Ἐπίμονος, ἰσχυρογνώμων.

لَجْلَجَ ، يُلَجْلِجُ وتَلَجْلَجَ — Ἐτραύλισε, ἐψέλλισε.

لَجْلَجة وتَلَجْلُجٌ — (τό) Τραύλισμα, ψέλλισμα.

لَجْلاجٌ — Τραυλός (ὁ).

لَجَمَ ، يَلْجُمُ — Ἔρραψε.

لَجَّمَ ، يُلَجِّمُ وأَلْجَمَ — Ἐχαλίνωσεν (ἵππον).

إلْتَجَمَ ، يَلْتَجِمُ — Ἐχαλινώθη.

لِجام ج. أَلْجِنَة ولُجُم — Χαλινός (ὁ).

إِلْجام وتَلْجيم — Χαλίνωσις (ἡ).

مُلْجَم ومَلْجوم — Χαλινωμένος (ὁ).

لَجْنة — Ἐπιτροπή (ἡ).

لُجَيْن — Ἄργυρος (ὁ).

لَحَّ ، يَلِحُّ — Συνεσφίχθη (σχέσις, συγγένεια).

أَلَحَّ ، يُلِحُّ في — Ἐπέμεινε, ἐνέμεινε.

لَحٌّ — Στενή σχέσις, συγγένεια στενή.

إِلْحاح — Ἐπιμονή (ἡ).

مُلِحّ ومِلْحاح — (ὁ) Ἐπίμονος ἐμμένων

لَحَدَ ، يَلْحَدُ وأَلْحَدَ — Ἔθαψε, ἐνεταφίασε.

أَلْحَدَ ، يُلْحِدُ عَن — Παρεξέκλινε, ἐξέκλινε.

أَلْحَدَ وإِلْتَحَدَ عن الدِّين — Ἀπεστάτησε, ἀπεσκίρτησε.

لَحْدٌ ج. أَلْحاد ولُحُود — Τάφος (ὁ).

إِلْحاد — (ἡ) Ἀποστασία, ἀποσκίρτησις, αἵρεσις.

مُلْحِد — Ἀποστάτης (ὁ).

لَحِسَ ، يَلْحَسُ — Ἔγλειψε.

لَحْسٌ — Γλείψιμον (τό).

لَحَظَ ، يَلْحَظُ إلى — Ἐστραβοκύτταξε, εἶδε λοξά.

لَحْظٌ ج. لِحاظ وأَلْحاظ — Στραβοκύτταγμα (τό).

لَحْظُ العَيْن — Τὸ ἐσωτερικὸν ὀφθαλμοῦ.

لَحْظَة — (τό) Βλέμμα, ματιά—Στιγμή (χρον. διάστημα).

لِحاظ — (τὸ) Ἄκρον ὀφθαλμοῦ.

مُلاحِظ — (ὁ) Παρατηρητής, ἐπόπτης, ἐπιτηρητής, ἐπιστάτης.

مُلاحَظة — (ἡ) Παρατήρησις, ἐποπτεία, ἐπιτήρησις, ἐπιστασία.

قُوَّةُ الملاحظة — Παρατηρητικότης (ἡ).

مَلْحوظ — Παρατηρημένος (ὁ).

مَلْحوظة — (ἡ)Παρατήρησις, σημείωσις ὑστερόγραφον (Υ.Γ.)

لَحَفَ ، يَلْحَفُ وأَلْحَفَ — Περιετύλιξε, περιέβαλε, περιεκάλυψε.

أَلْحَفَ ، يُلْحِفُ — Ἐπέμεινε—Κατέστη ἐνοχλητικός, ὀχληρός

إِلْتَحَفَ ، يَلْتَحِفُ بـ — Περιετυλίχθη, περιεβλήθη.

لِحْفٌ — (οἱ) Πρόποδες (ὄρους).

لِحاف ج. لُحُف — (τὸ) Ἐφάπλωμα, κλινοσκέπασμα.

مِلْحَف ومِلْحَفة ج. ملاحف — Σκέπασμα, ἀνδρομίδα —Ἐξωτερικὸν ἔνδυμα.

لَحِقَ ، يَلْحَقُ وأَلْحَقَ — Κατέφθασε, ἐπρόφθασε, ἐπρόλαβε

لَحِقَ إلى — Προσεκολλήθη.

أَلْحَقَ ، يُلْحِقُ بـ — Προσήρτησε, προσῆψε, συνῆψε.

إِلْتَحَقَ ، يَلْتَحِقُ بـ — Προσηρτήθη, προσεκολλήθη, προσελήφθη.

إِلْحاق — (ἡ) Προσάρτησις, προσκόλλησις, προσληψις.

مُلْحَق — (ὁ) Ἀκόλουθος—(τὸ)Παράρτημα, συμπλήρωμα.

مُلاحِق — (ὁ) Καταδιώκων, καταδιωκτικός.

مُلاحَقة — Καταδίωξις (ἡ).

لَحَمَ ، يَلْحُمُ وأَلْحَمَ — Συνεκόλλησε, ἐκόλλησε (μέταλλ

لَحِمَ، يَلْحَمُ — Κατέστη σαρκώδης, ἔκαμε σάρκα.

أَلْحَمَ، يُلْحِمُ ولاحَمَ بـ — Ἐκόλλησε, συνεκόλλησε.

إِلْتَحَمَ، يَلْتَحِمُ وتلاحم — Ἐπουλώθη (πληγή) — Συνεκολλήθη.

تَلاحَمَ، يَتَلاحَمُ — Ἀλληλοεσφάγη, κατεκρεούργησεν (ὁ εἷς τὸν ἄλλον.)

لَحْمٌ ج. لُحُوم ولِحام ولُحْمان — (ἡ) Σάρξ, κρέας.

لَحْم ولِحام وتَلْحيم — (ἡ) Συγκόλλησις, κόλλημα μετάλ.

لَحِم ولَحيم — Σαρκώδης (ὁ)

لُحْمَة ج. لُحَم — (ἡ) Κρόκη (ὑφάδι) — Συγγένεια.

لِحامٌ — Μεταλλόκολλα (ἡ).

إِلْتِحام — (ἡ) Ἐπούλωσις (πληγῆς) — Συγκόλλησις.

مَلْحَمَة ج. مَلاحِم — (ὁ) Ἀλληλοσπαραγμός, σφαγή (μακελιό).

لَحَنَ، يَلْحَنُ — Ἐσολοίκισε.

لَحِنَ، يَلْحَنُ — Κατέστη εὐφυής, ἀντελήφθη, κατενόησε.

لَحَّنَ، يُلَحِّنُ — Ἐμελοποίησε, ἐτόνισεν (εἰς τὴν μουσικὴν)

لَحَّنَ في القِراءة — Ἐψαλμούδισε.

لَحْنٌ ج. أَلْحان — Μέλος ἢ ἦχος ἢ τόνος (μουσικῆς) — Σολοικισμός.

لَحِنٌ — (ὁ) Εὐφυὴς νοήμων.

لَحَنٌ — (ἡ) Εὐφυΐα, νοημοσύνη.

لَحّان ولَحّانة — (ὁ) Σολοικίζων, σόλοικος.

لَحَى، يَلْحِي ولَحا، يَلْحو — Ἀπεφλοίωσε

لَحَى، يَلْحَى — Ὕβρισε, ἐβλασφήμησε, κατηράσθη.

إِلْتَحَى، يَلْتَحِي — Ἀνεφύη γένειον — Διετήρησε πώγωνα.

لَحْيٌ ج. لُحِيٌّ — (ὁ) Πώγων (πηγούνι).

لِحْيَة ج. لِحَى — (τὸ) Γένειον, γενειάς (ἡ).

لِحْيَة التَّيْس — (ὁ) Τραγοπώγων (φυτόν).

لِحاءٌ — Φλοιός (ὁ).

لِحْيانيّ وأَلْحَى — Γενειοφόρος (ὁ).

لَخَّصَ، يُلَخِّصُ — Ἀνεκεφαλαίωσε, συνώψισε, ἔκαμεν ἐπιτομήν.

تَلْخيص — (ἡ) Συνοπτικότης, ἀνακεφαλαίωσις.

مُلَخَّص — (ἡ) Ἐπιτομή, περίληψις, σύνοψις — (ὁ) Συνοπτικός, ἐπίτομος.

لُخْقُوقٌ ج. لَخاقيق — (ἡ) Σχισμὴ ἢ ρωγμὴ (γῆς).

لَدَّ، يَلُدُّ — Ἐφιλονίκησε, ἤρισε (πεισματωδῶς).

لَدٌّ — (ἡ) Διαμάχη, ρῆξις, ἔρις.

لَدود ولادّ وأَلَدّ — (ὁ) Φίλερις, φιλόνικος.

عَدُوٌّ لَدود — (ὁ) Ἄσπονδος ἐχθρός.

لَدَغَ، يَلْدَغُ — Ἐκέντησε (σκορπιός) ἔδηξε, ἐδάγκασε.

لَدْغَة — (τὸ) Δῆγμα, κέντημα (τσιμπηματιά).

لَديغٌ ومَلْدوغ — (ὁ) Κεντημένος (τσιμπημένος).

لَدْمٌ — (ὁ) Κρότος, θόρυβος.

لَدُنَ، يَلْدُنُ — Κατέστη μαλακός, εὔκαμπτος, ἁπαλός.

لَدْنٌ — Μαλακός (ὁ).

لَدُنْ ولَدَى — Παρά (τινι).

لَدُنْهُ — Ἔχει, κέκτηται.

مِنْ لَدُنْهُ — Ἐκ μέρους του.

لَدانة ولُدونة — Μαλακότης (ἡ).

لَدَيْنا — Παρ' ἡμῖν.

لَذَّ — Ἐνοστίμισε, ἡδύνθη.

إلْتَذَّ وتَلَذَّذ بـ — Ἡδονίσθη, ἀπέλαυσε.

إسْتَلَذَّ ، يستَلِذّ — Ἀπέλαυσε, εὗρέ τι νόστιμον.

لَذَّة ومَلَذَّة — (ἡ) Νοστιμάδα, ἡδύτης, ἡδονή.

لَذيذ — (ὁ) Νόστιμος, ἡδύς.

تَلَذُّذ — (ἡ) Ἀπόλαυσις.

لَذَعَ ، يَلْذَع — Ἔκαυσε (ἔτσουξε), ἐκαυτηρίασε, ἔδηξε.

لَذْع — (ἡ) Καυστικότης, δριμύτης, δηκτικότης.

لَذّاع — (ὁ) Καυστικός, δηκτικός, δριμύς.

لَزِبَ ، يَلْزُب — Ἐκόλλησε (λάσπη) — Ἐπαγιώθη.

لَزِبٌ ج. لِزاب — (ὁ) Γλίσχρος, πενιχρός, εὐτελής.

لَزْبٌ — Ἄγαμος (μπεκιάρης).

لَزِجَ ، يَلْزَج وتَلَزَّج — Κατέστη γλοιώδης, κολλώδης.

لَزِجَ بِـ — Ἐκολλήθη.

لَزِج — (ὁ) Γλοιώδης, κολλώδης, ἐλαστικός.

لُزوجة — (τὸ) Γλοιῶδες ἐλαστικότης (ἡ).

لَزَّ ، يَلُزُّ بِـ — Συνῆψε, ἥνωσε.

لَزَّ إلى — Ἐπίεσε, ἠνάγκασε, ὤθησε.

لَزِزَ ، يَلْزَز — Κατέστησέ τινα ἰσχυρᾶς κράσεως, συμπαγῆ.

إلْتَزَّ ، يَلْتَزّ بـ — Προσεκολλήθη, συνήφθη, προσήφθη.

لَزِقَ ، يَلْزَق وإلْتَزَقَ بِـ — Ἐκολλήθη, προσεκολλήθη.

أَلْزَقَ ، يُلْزِق ولَزَّقَ — Ἐκόλλησε.

لِزْق — (ὁ) Παρακείμενος, πλησίον, ὅμορος.

لَزِق — (ὁ) Κολλώδης, γλοιώδης

لَزْقَة ولَزوق — (τὸ) Ἔμπλαστρον, κατάπλασμα.

لَزِمَ ، يَلْزَم — Ἐχρειάσθη, εἶχεν ἀνάγκην τινος— Ἔπρεπε, προσήκει.

لَزِمَ الشَّيْءُ — Κατέστη τι ἐπάναγκες, ἀναγκαῖον.

لَزِمَ المريضُ غُرْفَتَهُ — Οἰκούρησεν ἀσθενής.

أَلْزَمَ ، يُلْزِم — Ὑπεχρέωσε, ἠνάγκασε ἐξηνάγκασε.

إلْتَزَمَ ، يَلْتَزِم — Ὑπεχρεώθη.

إسْتَلْزَمَ ، يَسْتَلْزِم — Ἀπήτησε.

لُزوم — (ἡ) Χρεία, ἀνάγκη.

لَوازِم — (τὰ) Χρειώδη, ἀναγκαιοῦντα.

إلْزام — (ἡ) Ὑποχρέωσις, ἐξαναγκασμός.

إلْزامِيّ — (ὁ) Ὑποχρεωτικός, ἀναγκαστικός.

إلْتِزام — (ἡ) Ὑποχρέωσις—εὐθύνη, προμήθεια—Τιμάριον, φέουδον.

نِظام الإلْتِزام — (ὁ) Τιμαριωτισμός, φεουδαλισμός.

مِلْزَمَة ج. مَلازِم — (τὸ) Μάγγανον (σιδηρουργοῦ) — Τυπογραφικόν φύλλον (16 σελ.)

مُلازِم (ὁ) Ἀχώριστος (φίλος κλπ.) προσκεκολλημένος, ἐνδελεχής—Λοχαγός.

مُلازِم أوَّل Ὑπολοχαγός (ὁ).

مُلازِم ثانٍ Ἀνθυπολοχαγός (ὁ).

مُلازَمة (ἡ) Προσκόλλησις (τὸ ἀχώριστον) — Ἐνδελέχεια, καρτερικότης.

مُلْتَزَم ومَلزوم ومُلْزَم (ὁ) Ὑποχρεωμένος.

مُلْتَزِم (ὁ) Φεουδάρχης, τιμαριοῦχος —Προμηθευτής, ἐργολάβος.

لَسَع ، يَلْسَع Ἐκέντησε (ἐτσίμπησε)

لَسْعة (τὸ) Κέντημα (τσίμπημα).

لَسِق ، يَلْسَق وإلْتَسق بـ Ἐκολλήθη,

لَسِن ، يَلْسَن Κατέστη εὐφραδής, εὔγλωττος.

لَسَن ، يَلْسُن Ὕβρισε, ἐκακολόγησε.

لَسَن Εὐγλωττία (ἡ).

لَسِن ج. لُسْن (ὁ) Εὐφραδής, εὔγλωττος.

لِسان ج. ألْسِنة (ἡ) Γλῶσσα—Διάλεκτος

لِسانُ المِزْمار Ἐπιγλωττίς (ἡ).

«لشو» تَلاشٍ ومُلاشاة (ἡ) Ἐκμηδένισις, ἀφανισμός.

لَصَّص ، يُلصِّص Ἐστερέωσε, ἐπαγίωσε, ἐστοίβασε.

تَلَصَّص ، يتلصَّص Κατέστη λῃστής

لِصّ ج. لُصوص Λῃστής (ὁ).

لُصوصيّة Λῃστεία (ἡ).

لَصِق ، يلْصَق وإلْتَصق بـ Ἐκολλήθη, ἐπεκολλήθη, προσήφθη.

ألْصَق ، يُلصِق Ἐκόλλησε, ἐπεκόλλησε, προσῆψε.

لَصِق (ὁ) Γλοιώδης, κολλώδης.

لِصْق ولَصيق (ὁ) Παρακείμενος, πλησίον, ὅμορος.

لَصْق Κόλλημα (τό).

لَصوق (τὸ) Ἔμπλαστρον, τσιρόττο.

إلْتِصاق وتَلاصُق (τὸ) Κόλλημα, (ἡ) ἐπικόλλησις, σύναψις.

مُلْصَق Κεκολλημένος.

مُلاصِق ومُتَلاصِق (ὁ) Ὅμορος, γειτονικός, συναφής.

مُلاصقة (ἡ) Γειτνίασις, συνάφεια.

لَضَم ، يلْضُم Ἐπέρασε (κλωστὴν διὰ βελόνης).

لَطَخ ، يلْطَخ ولَطَّخ بـ Ἐκηλίδωσε, ἐμόλυνε, ἐβεβήλωσε

تَلَطَّخ ، يتلطَّخ بـ Ἐκηλιδώθη, ἐμολύνθη, ἐβεβηλώθη

لَطْخة (ἡ) Κηλίς, (τό) στίγμα, ῥύπος.

لَطَف ، يلْطُف بـ Ἐπεριποιήθη, ἔδειξε καλωσύνην.

لَطُف ، يلْطُف Κατέστη λεπτός, εὐγενής, ἁβρόφρων.

ألْطَف ، يُلطِف بـ Ἐδώρησε, ἐχάρισε.

لَطَّف ، يُلطِّف Ἐμετρίασε, κατεπράϋνε, ἠπάλυνε.

تَلَطَّف وتَلاطَف لِـ Συμπεριεφέρθη ἁβροφρόνως, εὐγενῶς.

تَلَطَّف ، يتلَطَّف Ἐμετριάσθη, κατεπραΰνθη.

إِسْتَلْطَفَ ، يَسْتَلْطِفُ — Εὗρέ τι λεπτόν, ἁβρόν.

لُطْفٌ (ج . أَلْطَاف)ولطافة — (ἡ) Εὐγένεια λεπτότης, ἁβροφροσύνη, φιλοφροσύνη.

لَطَفَة — Δῶρον (τό).

لَطِيف ج . لُطَفَاء — ὁ Εὐγενής, λεπτός. ἁβρόφρων, φιλόφρων.

الجنس اللَّطِيف — Τὸ ὡραῖον φῦλον.

تَلَطُّف — (ἡ) Καλωσύνη, ἁβροφροσύνη, εὐγένεια.

مُلَطِّف — Ἐλαφρυντικός, καταπραϋντικός.

مُلاطَفَة — Φιλοφρόνησις, καλομεταχείρισις.

لَطَمَ ، يَلْطِمُ — Ἐκολάφισε, ἐχαστούκισε, ἐρράπισε.

إِلْتَطَمَتْ وتلاطمت الأمواج — Συνεκρούσθησαν τὰ κύματα.

لَطْمَة — (ὁ) Κόλαφος, ράπισμα, χαστοῦκι.

لَطِيم — (ὁ) Ὀρφανός (μητρὸς καὶ πατρὸς).

مَلْطَم — Παρειά (ἡ).

لَظَّ ، يَلُظُّ وأَلَظَّ بـ — Προσεκολλήθη, ἐπέμεινε, ἐνεκαρτέρησε.

إِلْظَاظ — (ἡ) Ἐπιμονή, ἐγκαρτέρησις.

لَظِيَ ، يَلْظَى والتظى وتلظى — Ἀνεφλέγη, ἔκαμε φλόγας (φωτιά).

لَظًى — (τὸ) Πῦρ, φωτιά (φλογώδης).

لَعِبَ ، يَلْعَبُ — Ἔπαιξε.

لَعَبَ ، يَلْعَبُ — Ἔσταξε σίελον (νήπιον).

أَلْعَبَ ، يُلْعِبُ — Ἔκαμέ τινα νὰ παίξῃ.

لَعِبٌ ج . أَلْعَاب — (τὸ) Παιγνίδι παίξιμον.

أَلْعَاب رِيَاضِيَّة — Γυμναστική (ἡ).

لُعْبَة (ج . لُعَب) وأُلْعُوبَة — (τὸ) Ἄθυρμα (παιχνιδάκι), παίγνιον.

لُعَاب — (ὁ) Σίελος (σάλιο).

لَعَّاب ولعيب وتِلْعَابَة — (ὁ) Παίκτης (εἰδικευμένος).

لَعُوب — Παιχνιδιάρης (ὁ).

تَلاعُب — (ἡ) Ἀστειότης — Ἀπάτη, δόλος (ὁ).

مَلْعَب ج . مَلاعِب — Στάδιον (τό).

لَعْثَمَ ، يُلَعْثِمُ وتَلَعْثَمَ — Ἐτραύλισε, ἐψέλλισε.

لَعْثَمَة وتَلَعْثُم — (τό) Τραύλισμα, ψέλλισμα.

لَعَجَ ، يَلْعَجُ — Ἔκαυσε.

لَعِقَ ، يَلْعَقُ — Ἔγλειψε.

لَعْقَة — Γλείψιμον (τό).

لُعْقَة — Κουταλιά (ἡ).

لَعُوق — Ὅ,τι λείχεται,(τὸ)γλειφόμενον

مِلْعَقَة ج . مَلاعِق — Κουτάλι (τό).

لَعَلَّ وعَلَّ — Εἴθε—Ἴσως.

لَعْلَعَ ، يُلَعْلِعُ وتَلَعْلَعَ — Ἔλαμψε, ἀπήστραψε — Ἀντήχησε, ἤχησε (φωνή).

تَلَعْلَعَ ، يَتَلَعْلَعُ — Ἐλείχετο (ἐκ δείψης).

لَعْلَعٌ ج . لَعَالِع — Ἀντικατοπτρισμός (ὁ).

لَعَنَ ، يَلْعَنُ — Κατηράσθη,ἀναθεμάτισε ἐβλασφήμησε

لَعْنٌ ولعنَة ج. لِعان (ἡ) Κατάρα, ἀνάθεμα —

لَعِينٌ وملعون ج. ملاعين (ὁ) Κατηραμένος, ἐπικατάρατος.

لُعَنَة (ὁ) Καταρώμενος βλάσφημος.

اللَّعين Σατανᾶς (ὁ).

لَغَبَ، يَلْغُبُ Ἐξηντλήθη, ἐκουράσθη.

لُغُوبٌ (ἡ) Ἐξάντλησις, κούρασις.

لُغْدٌ ولُغْدود Διπλοσάγουνο (δίπλωμα σαρκός λαιμοῦ)

لَغَزَ، يَلْغُزُ وأَلْغَزَ في Ὡμίλησεν αἰνιγματωδῶς.

لُغْزٌ ج. أَلْغاز (τὸ) Αἴνιγμα, γρῖφος (ὁ).

مُلْغَزٌ (ὁ) Αἰνιγματικός, ἀσαφής.

لَغَطَ، يَلْغَطُ ولغط وألغط Ἐθορύβησε, ἐπατάγησε.

لَغَطٌ ج. أَلْغاط (ὁ) Θόρυβος, πάταγος.

لَغَمَ، يَلْغَمُ Ἤφρισε (ἐξέβαλεν ἀφρούς ἀγελάς)— Διέδωσε ψευδεῖς εἰδήσεις.

لَغَمَ وأَلْغَمَ Ἔθεσε νάρκας.

لَغَمٌ ولُغْمٌ ج. أَلْغام (ἡ) Νάρκη (στρατιωτική κλπ.)

كاسِحَة الأَلْغام (ἡ) Ναρκοσυλλέκτις ναρκαλιευτικόν.

لُغام (ὁ) Ἀφρός (στόματος ἀγελάδος).

لُغَة ج. لُغًى ولغات (ἡ) Γλῶσσα, διάλεκτος.

« لغو » لَغَا، يَلْغُو Ὡμίλησε, εἶπε

لَغَا ولَغِيَ، يَلْغَى Ἐψευδολόγησε

أَلْغَى، يُلْغِي Κατήργησε, ἠκύρωσε.

لَغْوٌ ولاغِيَة ψευδολογία (ἡ).

لَغْوَة (τὸ) Ἰδίωμα, διάλεκτος.

لُغَوِيّ (ὁ) Γλωσσικός - Γλωσσολόγος.

إِلْغاء (ἡ) Κατάργησις, ἀκύρωσις.

مُلْغًى (ὁ) Κατηργημένος, ἠκυρωμένος.

لَفَتَ، يَلْفِتُ Ἔστρεψε (πρόσωπον).

لَفَتَ عن Ἀπέστρεψε (πρόσωπον).

لَفَتَ نَظَرَه إلى Ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τινός.

تَلَفَّتَ وإِلْتَفَتَ إلى Ἔστρεψε (βλέμμα) πρός.

إِلْتَفَتَ إلى Ἐπρόσεξε, ἔτεινε (προσοχὴν πρός).

لِفْتٌ (τὸ) Γογγύλιον (φυτόν).

لَفْتَة وإِلْتِفاتَة (ἡ) Ματιά, στροφὴ κεφαλῆς.

إِلْتِفات (ἡ) Προσοχή, προσήλωσις, ἐνδιαφέρον, φροντίς.

مُلْتَفِت Προσηλωμένος, προσεκτικός

لَفَحَ، يَلْفَحُ Ἔκαυσέ τι (φωτιά).

لَفُوحٌ (ὁ) Καυστικός, καυτερός.

لُفَّاحٌ (ὁ) Μανδραγόρας (φυτόν).

لَفَظَ، يَلْفِظُ وتَلَفَّظَ بِـ Ἐπρόφερε, ὡμίλησε, ἤρθρωσε (λέξιν).

لفظ الشيء مِن فَمِه Ἐξέβαλέ τι ἐκ τοῦ στόματος.

لَفْظٌ ج. أَلْفاظ (ἡ) Προφορά, λέξις, ἄρθρωσις.

لَفْظِيّ Ἐκφραστικός, λεκτικός, προφορικός.

لَفْظِيًّا — Αὐτολεξεί

لُفاظَة ج. لُفاظ — τὸ Ἀπόρριμμα(στόματος) ἀποφάγι.

لَفَّ، يَلُفُّ و لَفَّفَ — Ἐτύλιξε, περιετύλιξε, ἔστρηψε.

إلْتَفَّ و تَلَفَّفَ في — Περιετυλίχθη, περιεστράφη.

لَفّ — (τὸ) Τύλιγμα, περιτύλιγμα, στροφή, περιστροφή, ἑλιγμός.

لِفّ ج. أَلْفاف — (τὸ) φουντωτὸν δένδρον, πυκνόφυλλον

لَفَّة — (ἡ) Στροφὴ — Σαρίκιον — Ἐπίδεσμος — Δέμα.

لِفافَة ج. لَفائِف — (τὸ) Περικάλυμμα, (ὁ) ἐπίδεσμος.

لِفافَة تِبْغ — Σιγαρέττον (τό).

لَفيف — (ὁ) Ἀνακατωμένος, μικτός.

لَفيفٌ مِن الناس — Διαφόρων φυλῶν ἄνθρωποι.

فِعْلٌ لَفيف — Ρῆμα ἔχον δύο ἀσθενῆ γράμματα πλησίον π.χ. ذَوَى

مِلَفّ ج. مِلَفّات — (τὸ) Περικάλυμμα — Φάκελλος (ντοσιέ).

مُلْتَفّ — (τὸ) Πυκνόφυτον (δάσος), φουντωτὸν (δένδρον).

مَلْفوف — (ὁ) Περιτυλιγμένος, περικεκαλυμμένος.

لَفَقَ، يَلْفِق — Συνέρραψε(ἐνδύματα)

لَفَّقَ، يُلَفِّق — Συνέρραψε ἐπλαστογράφησε.

لِفاق و تِلْفاق — (τὸ) Σύρραμμα, συρραφή, συνονθήλευμα

مُلَفَّق — (ὁ) Συνερραμμένος (λόγος μετὰ μύθων), πλαστός

• لفو، لَفا، يَلْفو — Ἠδίκησε, ἔβλαψε.

أَلْفَى، يُلْفِي — Εὗρε.

تَلافَى، يَتَلافَى — Διώρθωσε, ἐπιδιώρθωσε.

لَفاء — (ὁ) Εὐτελής, ποταπός.

إلْفاء — Εὕρεσις (ἡ).

لَقَّبَ، يُلَقِّب بِـ — Ἐτιτλοφόρησε, ἐπωνόμασε.

تَلَقَّبَ، يَتَلَقَّب بِـ — Ἐτιτλοφορήθη, ἐπωνομάσθη.

لَقَب ج. أَلْقاب — (ὁ) Τίτλος, ἐπώνυμον, ἐπίθετον

مُلَقَّب — (ὁ) Τιτλοφορημένος, ἐπονομαζόμενος.

لَقَح، يَلْقَح و لَقَّح وأَلْقَح — Ἐγονιμοποίησε, ἔρριψε γῦριν.

لَقِح، يَلْقَح وإلْتَقَح — Ἐγονιμοποιήθη.

لَقَّح بِلِقاح مَرَض — Ἐδαμάλισε, ἐνεβολίασε.

لَقْح و لِقاح — (ἡ) Γῦρις, λύμφη, δαμαλίς, μπόλι.

لَقْح و تَلْقيح وإلْقاح — (ἡ) Γονιμοποίησις, ἐμβολιασμός, ἐγκεντρισμός.

لَقَط، يَلْقُط والتقط وتلقط — Περισυνέλεξε (ἐτσιμπολόγησε) . ἐσταχυολόγησε.

لَقَط ولُقاط — (τὸ) Περιμάζευμα (ὅ,τι περιμαζεύεται), σταχυολόγημα (πρᾶγμα).

لُقْطَة — Εὕρημα (τό).

لِقاط — (τὸ) Σταχυολόγημα (πρᾶξις).

لُقاطَة — (τὸ) Σταχυολόγημα ἀπομάζεμα (ἀπομεινάρι).

لَقيط ج. لُقَطاء — (τὸ) Ἔκθετον (νήπιον).

مِلْقَط ج. مَلاقِط — (ἡ) Λαβίς(τσιμπίδι)—Πυράγρα

مِلْقَط ج. مَلاقيط — (ἡ) Τριχολαβίς — Γραφίς—Ἀράχνη

مَلْقوط ج. مَلاقيط (ὁ)Περισυνειλεγμένος, σταχυολογημένος—"Εκθετον (τό).

لَقِفَ، يَلْقَفُ و تلقف و إلتقف 'Ανήρπασε

لَقَّفَ و تَلَقَّفَ Κατέπιε, κατεβρόχθισε (ἔχαψε).

لَقْلَقٌ ولَقْلاق ج. لقالِق (ὁ) Πελαργός (λελέκι).

لَقِمَ، يَلْقَمُ إلْتَقَمَ و تَلَقَّمَ Κατέπιε (μπουκιάν).

لَقَّمَ، يُلَقِّمُ وأَلْقَمَ 'Ετάϊσε (ἐμπούκωσε).

لُقْمَة ج. لُقَم (ὁ) Βλωμός (μπουκιά).

لَقُنَ، يَلْقُنُ Κατέστη εὐφυής, νοήμων

لَقِنَ، يَلْقَنُ و تلَقَّنَ 'Εδιδάχθη ἔμαθε ἐκατάλαβε.

لَقَّنَ، يُلَقِّنُ 'Υπηγόρευσεν (ὑποβολεύς) —'Εδίδαξε ἔμαθέ τινα.

لَقِنٌ (ὁ) 'Αγχίνους, ὀξὺς εἰς ἀντίληψιν, νοήμων.

لَقانة ولقانِيَة (ἡ) 'Αγχίνοια, ὀξεῖα ἀντίληψις, νοημοσύνη,

تَلْقين (ἡ) 'Υπαγόρευσις ὑποβολὴ (θεάτρου).

مُلَقِّن 'Υποβολεύς (ὁ).

لَقْوَة (ἡ Παραλυσία προσώπου (ἀσθένεια).

لَقِيَ، يَلْقَى وإلْتَقَى Εὗρε, συνήντησε.

أَلْقَى، يُلْقِي "Ερριψε, ἐπέταξε (λίθον κλπ.).

أَلْقَى سُؤَالاً 'Υπέβαλεν ἢ ἔθεσεν ἐρώτησιν.

أَلْقَى خُطْبَةً 'Εξεφώνησε λόγον.

أَلْقَى القَبْض على Συνέλαβε (ἐτσάκωσε).

إسْتَلْقَى، يَسْتَلْقِي 'Εξηπλώθη, ἐπλάγιασε.

تَلَقَّى، يَتَلَقَّى Παρέλαβε, ἔλαβε, ὑπεδέχθη.

لِقاء ولُقًى ولُقْيان Συνάντησις, συνέντευξις.

إلْقاء (τό) Ρίψιμον (πέταγμα) — (ἡ) 'Εκφώνησις (λόγου).

إسْتِلْقاء Πλάγιασμα (τό).

تِلْقاء "Εναντι, ἀπέναντι.

مِن تِلْقاء نَفْسِه Αὐθορμήτως, ἀφ' ἑαυτοῦ

تلاقٍ و مُلاقاة Συνάντησις, συνέντευξις Προϋπάντησις, ὑποδοχή.

مَلْقًى و مُلْتَقًى (ὁ) Τόπος συνεντεύξεως — Σημεῖον ἑνώσεως (γραμμῶν), διασταύρωσις.

مُلْتَقَى الطُّرُق Σταυροδρόμιον τό)

إلى المُلْتَقَى وإلى اللِّقاء 'Εν τῷ ἐπανιδεῖν.

مُلْقًى (ὁ) 'Ερριμμένος (πεταμένος)

مُسْتَلْقٍ Πλαγιασμένος (ὁ).

لَكَأَ، يَلْكَأُ بِ "Εδειρε, ἐμαστίγωσε — Κατέρριψε.

تَلَكَّأَ، يتلكأ عن 'Εβράδυνε, ἐχρονοτρίβησε, ὤκνησε.

لُكَأَة (ὁ) Βραδύς, ἀργός.

لَكَزَ، يَلْكُزُ 'Εγρονθοκόπησε.

لَكْزٌ (ὁ) Γρόνθος, γρονθοκόπημα

لَكِعَ، يَلْكَعُ Κατέστη εὐτελής, ποταπός.

لُكَعٌ مث. لكاع (ὁ) Εὐτελής, ποταπός.

لَكٌّ (ἡ) Λάκκη (βαφή) — 10 ἑκατομμύρια.

لَكَمَ، يَلْكُمُ 'Εγρονθοκόπησε.

لُكْمَة — (ὁ) Γρόνθος (γροθιά).

مِلْكَمَة — (τὸ) Γάντι (πυγμάχου).

مُلاكَمَة — Πυγμαχία (ἡ).

لَكِنَ ، يَلْكَنُ — Ἐτραύλισε (ἦτο βραδύγλωσσος)

لُكْنَة — Βραδυγλωσσία (ἡ).

لٰكِنْ ولٰكِنَّ — Ἀλλά, ὅμως.

أَلْكَنُ مث. لَكْناء ج. لُكْن
(ὁ) Βραδύγλωσσος, τραυλός.

لِكَيْ ولِكَيْما — Ἵνα, διὰ νά.

لِكَيْلا — Ἵνα μή.

لَمْ — Δὲν (ὄχι ἀκόμη).

لِمَ ولِماذا؟ — Διατί;

لِمَّة (لِمى) — (ὁ) Σύντροφος (ταίρι).

لَمَحَ ، يَلْمَحُ — Ἔλαμψε, ἠκτινοβόλησε (ἀστήρ).

لَمَّحَ وأَلْمَحَ إلى — Ἔρριψε βλέμμα (ματιά.

لَمَحَ بالبَصَر — Ἠτένισε, προσηλώθη.

لَمَّحَ ، يُلَمِّحُ إلى — Ὑπηνίχθη, ἔκαμεν ὑπαινιγμόν.

لَمْحَة — (ἡ) Ματιά, βλέμμα, νεῦμα — Χαρακτηριστικὸν (τό).

لَمُوحٌ ولَمَّاح ولامِح — (ὁ) Λαμπερός, ἀκτινοβόλος.

تَلْمِيح — Ὑπαινιγμὸς (ὁ.

مَلامِح — Χαρακτηριστικά (τά).

لَمَزَ ، يَلْمِزُ — Ἔνευσε (δι᾿ ὀφθαλμοῦ) — Ἔψεξε, ἐδυσφήμισε

لَمّاز ولُمَزَة — (ὁ) Φιλοκατήγορος, ἐπικριτής.

لَمَسَ ، يَلْمِسُ — Ἥψατο, ἤγγισε, ἔψαυσε.

تَلَمَّسَ ، يَتَلَمَّسُ — Ἐζήτησέ τι μετ᾿ ἐπιμονῆς.

لَمْس ومَلْمَس — (ἡ) Ἀφὴ (ἄγγιγμα), ἐπαφή.

إِلْتِماس — (ἡ) Αἴτησις, παράκλησις, ἐκλιπάρησις.

تَلَمُّس — (ἡ) Ἀπαίτησις — Ψηλάφησις.

مَلْمَس — (ὁ) Τόπος ἀφῆς, τόπος ψηλαφήσεως.

مُلامَسَة — (ἡ) Ἐπαφή, ἀφή.

مَلْمُوس — (ὁ) Ἀπτός, ψηλαφητός.

لَمَظَ ، يَلْمُظُ وتَلَمَّظَ — Ἐσκούπισε διὰ τῆς γλώσσης (τὰ χείλη).

لُمْظَة — (τὸ) Στίγμα λευκόν.

لَمَعَ ، يَلْمَعُ وإِلْتَمَعَ — Ἤστραψε, ἔλαμψε.

لَمَّعَ ، يُلَمِّعُ — Ἐστίλβωσε (ἐγυάλισε)

أَلْمَعَ ، يُلْمِعُ بِـ — Ἔνευσε (ἔγνεψε).

أَلْمَعَ إلى — Ὑπηνίχθη, ἔκαμε ὑπαινιγμόν.

لَمْعٌ ولَمَعان — (ἡ) Λάμψις, σπινθηροβόλημα, στιλπνότης.

لُمْعَة ج. لُمَع — (ἡ) Μικρὰ ποσότης.

إِلْماع — Ὑπαινιγμὸς (ὁ).

أَلْمَعِيّ — (ὁ) Ἀγχίνους, νοήμων, διορατικός, ἰδιοφυής.

أَلْمَعِيَّة — (ἡ) Ἀγχίνοια, νοημοσύνη, διορατικότης, ἰδιοφυΐα.

مُلَمَّع — Στικτὸς (ὁ).

لَمْلَمَ ، يُلَمْلِمُ — Συνέλεξε, ἐμάζευσε.

مُلَمْلَم ومَلْمُوم — (ὁ) Συνηθροισμένος συγκεντρωμένος.

مُلَمْلَمة — Προβοσκὶς (ἡ).

لَمَم — Ἐλαφρὰ τρέλλα, διατάραξις (ἐγκεφάλου ἐλαφρά).

لَمَّ ، يَلُمُّ — Περισυνέλεξε, ἐμάζευσε, ἐσύναξε.

لُمَّ ، يُلَمُّ — Προσεβλήθη ὑπὸ ἐλαφρᾶς τρέλλας.

أَلَمَّ ، يُلِمُّ بـ — Συνέβη — Ἐγνώρισε καλῶς, κατετοπίσθη.

لَمّ — (ἡ) Συλλογή, μάζευμα.

لَمَّا — Ὅτε, ὅταν.

لَمَّة — (ἡ) Συμφορά, δυστύχημα Συνάθροισις.

لِمَّة ج . لِمَم ولِمام — (τὸ) Τρίχωμα πλησίον τοῦ ὠτὸς (φαβορίτα).

إلمام — Γνῶσις (ἡ).

مُلِمّ — Γνώστης (ὁ).

مُلِمَّة — (ἡ) Συμφορά, δυστύχημα.

مَلْموم — (ὁ) Παράφρων (ἐλαφρῶς) — Συσσωρευμένος.

لَنْ — Δὲν θὰ

لَهَبَ ، يَلْهَبُ والتهب وتلهب — Ἐφλέγη, ἀνεφλέγη ἐκάη.

لَهَّبَ وألْهَبَ — Ἔφλεξε, ἀνέφλεξε, ἐφλόγισε.

لَهَبٌ ولهيبٌ ولهابٌ — (ἡ) Φλόξ, φλόγα

إلْتهاب — (ἡ) Φλόγωσις, ἀνάφλεξις.

سَريع الإلتهاب — Εὔφλεκτος (ὁ).

مُلْتَهِبٌ — Ἀνημμένος, ἀνεφλεγμένος.

لَهَثَ ، يَلْهَثُ والْتَهَث — Ἤσθμανε, ἐλαχάνιασε.

لَهِثَ ، يَلْهَثُ — Ἐδίψασε

لَهْثان — Δίψα (ἡ).

لَهْثان مث . لَهْثَى — Διψαλέος (ὁ).

لَهِجَ ، يَلْهَجُ بـ — Ἠράσθη τι, ἐκυριεύθη ὑπὸ πάθους.

لَهْجَة — (ἡ) Διάλεκτος, ἰδίωμα (τό).

لَهِفَ ، يَلْهَفُ وتلهّف على — Ελυπήθη — Ἐλαχτάρησε.

لَهْفٌ ولَهْفَة — (ἡ) Λύπη, θλῖψις.

يا لَهْفي ويا لَهْفاه — Ἀλλοίμονον ! Φεῦ !

لَهْفان ولهيف ومَلْهوف — (ὁ) Λυπημένος, περίλυπος.

لَهْفان ومُتَلَهِّف — (ὁ)Λαχταρῶν, ποθῶν.

لَهِمَ ، يَلْهَمُ والْتَهَم — Κατεβρόχθισε.

أَلْهَمَ ، يُلْهِم — Ἐνέπνευσε.

لَهِم ولهوم ولهيم — (ὁ) Φαγᾶς, ἀδηφάγος.

إلهام — Ἔμπνευσις (ἡ).

إلتهام — Καταβρόχθισις (ἡ).

مُلْهِم — Ἐμπνευστής (ὁ).

مُلْهَم — Ἐμπνευσμένος (ὁ).

« لهو » لَهَا ، يَلْهو وتَلَهَّى — Διεσκέδασε, ἔπαιξε.

لَهَاة ج . لَهَى ولَهَوات — Ἐπιγλωττὶς (ἡ).

لَهْوٌ وتَلْهِيَة — (ἡ) Διασκέδασις, παιγν.δι.

لُهْوَةٌ ج . لُهَى — (τὸ) Δῶρον, προσφορά (ἡ).

لَهَوِيٌّ — (τὸ) Οὐρανισκόφωνον (γράμμα ὡς ق ، ك)

لَهِيَ ، يَلْهَى عن — Ἀπεστράφη, ἐγκατέλειψε, ἐλησμόνησε.

لَهَّى، يُلَهِّي وأَلْهَى عن — Ἀπησχόλησέ τινά τι.

أَلْهَى، يُلْهِي بـ — Διεσκέδασέ τινά τι.

إِلْتَهَى وتَلَاهَى بـ — Διεσκέδασε, ἔπαιξε, ἀπησχολήθη.

تَلْهِيَة — (ἡ) Διασκέδασις, ψυχαγωγία, ἀπασχόλησις.

مُلْهٍ — (ὁ) Διασκεδαστικός, τερπνός.

مَلْهًى ج. مَلَاهٍ — Κέντρον ἢ τόπος διασκεδάσεως.

لَهْوَجَ، يُلَهْوِجُ — Ἔπραξέ τι ἀτελῶς, ἐν σπουδῇ.

لَهْوَقَ، يُلَهْوِقُ — Ἐκολάκευσε.

لَوْ — Ἐάν, ἄν.

لِوَاءٌ ج. أَلْوِيَة (لوى) — (τὸ) Λάβαρον, σημαία—Ὑποστράτηγος.

لَوَّثَ، يُلَوِّثُ — Ἐρρύπανε (ἐλέρωσε), ἐμόλυνε, ἐκηλίδωσε.

تَلَوَّثَ، يَتَلَوَّثُ — Ἐλερώθη, ἐμολύνθη, ἐκηλιδώθη.

تَلَوُّث وتَلْوِيث — (τὸ)Λέρωμα, (ἡ) ρυπαρότης, μόλυνσις,

مُلَوَّث — (ὁ) Λερωμένος, ρυπαρός, μολυσμένος.

لَوَّحَ، يُلَوِّحُ إلى — Ἔνευσε (ἔγνεψε μακρόθεν).

لَوَّحَ وأَلَاحَ بـ — Ἔκαμε σημεῖον, ἐπέσειε, ἔπαλέ τι.

لَوَّحَت الشمس وجهه — Ἔκαυσε πρόσωπον (ὁ ἥλιος), ἠλλοίωσε.

لَوَّحَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ — Κατέστη πολιός, ἀσπρομάλλης.

لَوَّحَ الأَرْضَ — Ἐσανίδωσε (πάτωμα)

لَوْحٌ ج. أَلْوَاح — (ἡ) Σανίς, τὸ ἔλασμα — Πίναξ, πινακίς.

عَظْمُ اللَّوْح — Ἡ ὠμοπλάτη (ὀστοῦν).

لَوْذٌ ولِوَاذٌ ولِيَاذٌ — (ἡ) Προσφυγή, καταφυγή, στέγασις.

مَلَاذٌ ومَلْوَذَة ج. ملاوذ — (τὸ)Καταφύγιον, ἄσυλον.

لَوْذَعِيّ — (ὁ) Ἀγχίνους, ὀξύνους, μεγαλοφυής.

لَوْزٌ ولَوْزَة — Ἀμύγδαλον (τό).

لَوْزَة — (τὸ) Ἀμύγδαλον— (ἡ) Ἀμυγδαλῆ (λαιμοῦ).

لُوْص — (τὸ) Κρυφοκύτταγμα Πόνος ὠτὸς ἢ λαιμοῦ.

أَلَاصَ، يُلِيصُ على — Μετέπεισε (κατάφερε).

لَوْطٌ — (ἡ) Ἐπίχρισις, σουβάδισμα (τὸ).

لُوطِيّ ولَوَّاط — (ὁ) Παιδεραστής, ἀρσενοκοίτης.

لِوَاطَة ولِوَاط — (ἡ) Παιδεραστία, ἀρσενοκοιτία.

لَوَّعَ، يُلَوِّعُ — Ἐπαίδευσεν ἢ ἐβασάνισεν (αἴσθημα).

إِلْتَاعَ، يَلْتَاعُ القَلْبُ — Κατετρύχετο (ὑπὸ αἰσθήματος ἢ ἀνησυχίας).

لَوْعَة — (τὸ) Ἄλγος (ψυχικόν), ἀδημονία, ἀγωνία · ἡ Ἄλως μαστοῦ

مُلْتَاع ومُلَوَّع — (ὁ) Φλογισμένος (ἐξ ἔρωτος).

لَوْكٌ — Μάσημα (τό).

لَوْلَا — Ἐάν δὲν ἦτο.

لَوْلَبٌ ج. لَوَالِب — Ἐλατήριον (σοῦστα), κοχλίας βίδα

لَوْلَبِيّ — (ὁ) Ἑλικοειδής, κοχλιοειδής.

لَوَّمَ، يُلَوِّمُ وأَلَامَ — Ἐμέμφθη, ἔψεξε, ἐπετίμησε.

إِلْتَامَ، يَلْتَامُ — Ἐπετιμήθη, ἐψέχθη, κατεκρίθη.

إِسْتَلَامَ، يَسْتَلِيمُ — Κατέστη ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος.

لَوْمٌ وَمَلامٌ وَمَلامة ج. مَلاوِم — (ἡ) Μομφή, ψόγος (ὁ).

لُوَمَة ولَوّام ولائم — (ὁ) Ἐπικριτής, ἐπιτιμητής.

لُومة ومَلوم ومُليم — (ὁ) Ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος.

لومانٌ — Κάτεργον (τό).

لَوَّنَ ، يُلوِّن — Ἐχρωμάτισε, ἔβαψε.

تَلَوَّنَ ، يَتلوَّن — Ἐχρωματίσθη, ἐβάφη.

لَوْنٌ ج. أَلْوان — (τὸ) Χρῶμα, χροιά (ἡ).

تَلْوين — (ὁ) Χρωματισμός, χρωμάτισμα (τό).

تَلَوُّن — (ἡ) Ποικιλία, μεταβολή.

مُلَوَّن — (ὁ) Χρωματιστός, χρωματισμένος.

مُتَلَوِّن — (ὁ) Εὐμετάβλητος, ἄστατος.

لَوَى ، يَلْوِي — Ἔστρηψε (σχοινί), —Ἔκαμψε, ἐλύγισε —Ἐστραμπούλισε.

لوَى على — Ἔκλινε πρός.

لَوِيَ ، يَلْوَى — Ἐλυγίσθη, ἐκάμφθη – Περιελίχθη.

لَوَّى ، يُلوِّي وأَلْوَى — Ἔκαμψε, ἐλύγισε, ἔκλινε.

أَلْوَى ، يُلوِي بِـ — Ἔνευσε, ἐκίνησέ τι — Ἀνήρπασε, ἀπήγαγε.

أَلوَى اللِّواءَ — Ὕψωσε τὴν σημαίαν (ἐπὶ ἱστοῦ).

اِلْتَوَى ، يَلتوِي الأَمْرُ — Περιεπλάκη, κατέστη πολύπλοκος (ὑπόθεσις).

اِلْتَوَى وتَلَوَّى — Περιελίχθη · Ἐκάμφθη, ἐλυγίσθη.

تَلَوَّى ، يتلوَّى — Συνεσπειρώθη (ὄφις), ἐκουλουριάσθη — Ἐσφάδασε, ἐσπαρτάρησε.

لَيّ — (τὸ) Λύγισμα, κάμψις στρούφιγμα (σχοινίου)—Στραμπούλισμα.

اِلْتِواء — (ἡ) Κυρτότης, καμπυλότης, ἐλιγμός—Διαστροφή, στραμπούλισμα.

تَلَوٍّ — Σφαδασμός (ὁ).

مُلْتَوٍ — (ὁ) Καμπύλος, κυρτός—Περιελιγμένος—Στρεβλός.

لَيْتَ — Εἴθε! Ἄς! Μακάρι!

لَيْثٌ ج. لُيوث — Λέων (ὁ).

لَيْسَ — Δὲν εἶναι.

لَيَّسَ ، يُلَيِّس — Ἐσουβάδισε (τοῖχον).

لِيفٌ ج. أَلْياف — (ἡ) Ἶς (κλωστὴ φυτοῦ).

لِيفِيٌّ ولِيفانِيٌّ — Ἰνώδης (ὁ).

لَيْقٌ ولياقة — (ἡ) Εὐπρέπεια, κοσμιότης.

لَيْلة ج. ليالٍ — (ἡ) Νύξ, νύκτα.

لَيْل — (ἡ) Νύξ.

لَيَّنَ وأَلْيَنَ وأَلانَ — Ἐμαλάκωσε, κατέστησεν ἁπαλὸν τρυφερόν.

لِينٌ ولِينة ولَيان — (ἡ) Τρυφερότης, μαλακότης, εὐκαμψία.

لَيْنٌ ولَيِّن — (ὁ) Τρυφερός, μαλακός, ἁπαλός, εὔκαμπτος.

مُلَيِّن — Μαλακτικός (ὁ).

لِيوان — Πρόστοον (τό).

40 = م (الميم)

مَأْبِضٌ ج. مَآبِض — (τὸ) Ἰγνύον (τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος).

مَأبون (أبن) — Κίναιδος (ὁ).

مَأْتَم ج . مَآتِم (أتم) — (ἡ) Ἐπικήδειος τελετή (ζόδι).

مَأْثَرة ج . مَآثِر (أثر) — (τὸ) Μνημειῶδες ἢ διάσημον ἔργον.

مَأْثُور — (ὁ) Παραδεδομένος ἐκ παραδόσεως.

قَوْل مَأْثُور — Λόγιον (τό).

مَأْجُور (أجر) — (ὁ) Μισθωτός, ἐνοικιασμένος.

مَأْخَذ ج . مَآخِذ (أخذ) — (ἡ) Πηγή— Τρόπος (ὁ).

مَأْخُوذ (أخذ) — (ὁ) Εἰλημμένος (παρμένος)—Ἐκστατικός.

مأدُبَة ج . مآدِب(أدب) — Συμπόσιον (τό)

مَأْذَنَة ج . مآذِن (أذن) — Μιναρές (ὁ).

مَأْرَبٌ ج . مآرِب(أرب) — (ἡ) Ἐπιθυμία, σκοπός.

مَأْزَقٌ ج . مآزِق (أزق) — (τὸ) Ἀδιέξοδον,

مَأْزِم ج . مَآزِم — (τὸ) Μονοπάτι, ἀτραπός.

مَأْساة ج . مآسٍ(أسو.أسى) — Τραγῳδία (ἡ).

مَأْقٌ و مُؤْقٌ ج . آماق — (ἡ) Γωνία ὀφθαλμοῦ

مَأْقَة — Λυγμός (ὁ).

مَأْكَل ج . مآكِل (أكل) — (τὸ) Τρόφιμον, φαγητόν.

مَأْكول ج . مأكولات — (τὸ) Φαγώσιμον, φαγητόν.

مَأْلُوف (ألف) — (ὁ) Συνήθης κοινός, συνηθισμένος.

مَأْمَأَ ، يُمَأْمِئُ — Ἐβέλασε (πρόβατον).

مأمور (أمر) — (ὁ) Διατεταγμένος — Μαμούρης.

مَأْمُورِيَّة — (ἡ) Παραγγελία, ἐντολή.

مَأْمَن ج . مآمِن — (ὁ) Ἀσφαλής τόπος.

مأمون (أمن) — (ὁ) Ἀσφαλής, ἀξιόχρεως, φερέγγυος.

مَأَنَ ، يَمْأَنُ — Ἐπεσίτισε, ἐφωδίασε, ἐτροφοδότησε.

مَأْنَة — (ἡ) Κοιλιακή χώρα (πέριξ τοῦ ὀμφαλοῦ)

مَأْهول (أهل) — (ὁ) Κατῳκημένος (τόπος).

مأوًى ج . مآوٍ — (τὸ) Ἄσυλον, καταφύγιον, στέγη.

مُؤَاكِل (أكل) — Συνδαιτυμών (ὁ).

مُؤَامَرَة (أمر) — Συνωμοσία (ἡ).

مُؤَبَّدٌ (أبد) — Αἰώνιος (ὁ).

مُؤْتَمَرٌ (أمر) — (ἡ) Συνδιάσκεψις, διάσκεψις.

مُؤْتَمَنٌ (أمن) — (ὁ) Ἀσφαλής, φερέγγυος.

مُؤَثَّثٌ (أثث) — Ἐπιπλωμένος (ὁ)

مُؤَجَّرٌ (أجر) — Ἐνοικιασμένος (ὁ).

مُؤَجِّرٌ (أجر) — Ἐκμισθωτής (ὁ).

مُؤَاخَذٌ (أخذ) — Ἐπιλήψιμος (ὁ).

مُؤَخَّرٌ (أخر) — (ὁ) Καθυστερημένος-(ὁ) Ὀπίσθιος, ὄπισθεν.

مُؤَخَّرَة الجَيْش (أخر) — Ὀπισθοφυλακή (ἡ).

مُؤَدَّبٌ (أدب) — Καλοανατεθραμμένος, ἠθικός.

مُؤَدِّب (أدب) — Ἐκπαιδευτής, διδάσκαλος.

مُؤَدٍّ إلى (أدى) — (ὁ) Ἄγων πρός, φέρων πρός.

مُؤْذٍ (أذى) — (ὁ) Βλαβερός, ἐπιβλαβής, ἐπιζήμιος.

مُؤَذِّنٌ (أذن) — Μουεζζίνης (ὁ).

مُؤَرِّخ (أرخ) — Ἱστορικός. (ὁ).

مُؤَرَّخ (أرخ) (ὁ) Χρονολογημένος, (ὁ) ὑπὸ ἡμερομηνίαν.

مُؤَازَرَة (أزر) Βοήθεια (ἡ).

مُؤَسِّس (أسّ) (ὁ) Θεμελιωτής, ἱδρυτής.

مُؤَسَّس (أسّ) (ὁ) Τεθεμελιωμένος βασισμένος.

مُؤَسَّسَة (أسّ) Ἵδρυμα (τό).

مُؤَسَّل (أسل) (ὁ) Ὀξύς, ὠξυμμένος.

مُؤْق ج. آماق ومآقٍ (ἡ) Γωνία ὀφθαλμοῦ 'ἐσωτερική).

مُؤَقَّت (وقت) Προσωρινὸς (ὁ).

مُؤَكَّد (أكد) (ὁ) Θετικός, βέβαιος.

مُؤَلَّف (ألف) (ὁ) Ἀποτελούμενος, — Σύγγραμμα.

مُؤَلِّف (ألف) Συγγραφεὺς (ὁ).

مُؤْلِم (ألم) (ὁ) Ὀδυνηρός, ἀλγεινός, λυπηρός.

مُؤْمِن (أمن) (ὁ) Πιστός, (ὁ) πιστεύων.

مُؤَمَّن Ἠσφαλισμένος (ὁ).

مؤَمِّن Ἀσφαλιστὴς (ὁ).

مُؤْنَة ومَؤُونة (مأن) (τὸ) Ἐφόδιον, προμήθεια.

مُؤَنَّث (أنث) Θηλυκὸν (τό).

مُؤَهَّل (أهل) Κατάλληλος (ὁ).

مُؤَهِّلات (τὰ) προσόντα, τίτλοι σπουδῶν.

مُؤَيِّد (أيد) Ὑποστηρικτὴς (ὁ).

مِئْبَر ج. مآبِر (أبر) Βελονοθήκη (ἡ).

مِئْزاب ج. مآزيب (أزب) (ἡ) Ὑδρορρόη, νεροχύτης.

مِئْزَر (أزر) Ποδιά (ἡ).

مَئِقَ ، يَمْأَق Ἔκλαυσε μὲ λυγμοὺς (νήπιον).

مئة ومائة Ἑκατόν.

مِئَوِيّ (ὁ) Ἑκατοστός.

ما ؟ ماذا ؟ Τί; τί πρᾶγμα; ποῖο;

ما ! Ὢ! (θαυμαστικόν).

ما Δὲν — Ὅ,τι, τι

مَأَ ، يَمُوءُ (موأ) Ἐνιαούρισε (γάτα)

ماء ج. مِياه (موه) (τὸ) Ὕδωρ, νερὸ

مائت (موت) (ὁ) Θνητὸς — Ψυχορραγῶν.

مائح ج. ماحة (ميح) (τὸ) Φρέαρ (μὲ λίγο νερό).

مائج (موج) Κυματώδης (ὁ).

مائد (ميد) (ὁ) Ἰλιγγιῶν, ζαλισμένος.

مائدة ج. موائد (ميد) Τράπεζα (ἡ).

مائع (ميع) Ρευστὸς (ὁ).

مائل (ميل) (ὁ) Ἐπικλινής, ἐπιρρεπής, λοξός.

مائيّ (موه) (ὁ) Ὑδρόβιος, ὑδάτινος.

مائن (مين) Ψεύστης (ὁ).

ماتَ ، يَموت (موت) Ἀπέθανε.

ماتّة ج. موات (متّ) (ὁ) Δεσμός.

ماجَ ، يَموجُ (موج) Ἐκυμάτισε, ἐκλυδωνίσθη.

ماجِد (مجد) (ὁ) Ἔνδοξος, εὐκλεής.

ماجِنٌ ج. مُجّان (مجن) — Ἀναιδής, ἀναίσχυντος—Ἀστεῖος

ماحَ، يَميح (ميح) — Ἔδωσε, παρεχώρησε·Ἤντλησε (ἐκ φρέατος)

ماحَكَ، يُماحِك (محك) — Ἐφιλονίκησε—ἐπαζάρευσε.

ماحِلٌ (محل) — (ὁ) Ἄγονος, χέρσος —Συκοφάντης.

ماخِرَة ج. مَواخِر (مخر) — Πλοῖον (τό).

ماخِضٌ (مخض) — (ἡ) Κοιλοπονοῦσα (γυνή).

ماخورٌ ج. مَواخير (مخر) — (τὸ) Πορνεῖον, καταγώγιον.

مادَ، يَميدُ (ميد) — Ἐσείσθη, ἐκλονίσθη.

مادَّةٌ ج. مَوادّ (مدّ) — (ἡ) Ὕλη στοιχεῖον— Ἄρθρον (κανονισμοῦ).

مادِّيٌّ — (ὁ) Ὑλικός, ὑλιστής.

المادِّيَّة — Ὑλισμός (ὁ).

ماذا؟ — Τί ;

ماذِيٌّ (مذى) — Μέλι (τό).

مارَ، يَميرُ (مير) — Ἐσίτισε, ἐτάϊσε.

مارِدٌ ج. مَرَدَة (مرد) — Γίγας (ὁ).

مارٌّ ومارَّة (مرّ) — Διαβάτης (ὁ).

مارَسَ، يُمارِس (مرس) — Ἐξήσκησεν (ἐπάγγελμα), ἐπηγγέλθη.

مارِقٌ ج. مُرّاق (مرق) — Ἀποστάτης, ἀρνησίθρησκος

مارَى، يُمارِي (مرى) — Ἤρισε, ἐλογομάχησε.

مازَ، يَميز (ميز) — Ἀπεμόνωσε, ἐξεχώρισε.

مازَجَ، يُمازِج (مزج) — Ἀνεμίχθη, συνανεστράφη.

مازَحَ، يُمازِحُ (مزح) — Ἠστείσθη μετά τινος.

ماسَ، يَميس (ميس) — Ἐβάδισεν ἐπιδεικτικῶς.

ماسٌ — Ἀδάμας (ὁ).

ماسَّةٌ (مسّ) — (ἡ) Ἐπείγουσα (ἀνάγκη), ἀπόλυτος.

ماشِطٌ (مشط) — (ὁ) Κουρεύς, κομμωτής

ماشَى، يُماشي (مشى) — Συνεβάδισε, συνωδοιπόρησε.

ماشٍ ج. مُشاة (مشى) — (ὁ) Πεζός (βαδίζων).

ماشِيَة ج. مَواشٍ (مشى) — (τὸ) Κτῆνος, ζῷον.

ماصول (مصل) — Αὐλός. (ὁ).

ماضٍ (مضى) — (ὁ) Παρελθών, (ὁ) Ἀόριστος (γρμτ.)

ماطَ، يَميط عن (ميط) — Ἀπεκάλυψε, (ἐξεσκέπασε).

ماطِرٌ (مطر) — Βροχερός (ὁ).

ماطَلَ، يُماطِل (مطل) — Ἀνέβαλε (καταβολὴν χρέους κλπ.)

ماعَ، يَميع (ميع) — Ἐρρευστοποιήθη, ἐτάκη.

ماعِزَة ج. مَواعِز (معز) — (ἡ) Αἶξ, κατσίκα.

ماعون ج. مَواعين (معن) — (τὸ) Σκεῦος— Ὕδωρ — Ὑπακοή.

ماكِرٌ ج. مَكَرَة (مكر) — (ὁ) Πονηρός, πανοῦργος.

ماكَسَ، يُماكِس (مكس) — Ἐπαζάρευσε.

ماكِسٌ — (ὁ) Εἰσπράττων φόρους.

مالأَ، يُمالِئُ (ملأ) — Ἐβοήθησε, ὑπεστήριξε.

مالَ، يَمول (مول) — Ἐπλούτησε.

مال ، يَميل (ميل) "Εκλινε, προσέκλινε.

مال إلى "Εκλινε πρός, εἶχε κλίσιν.

مال عَنْ 'Εξετράπη, ἀπέκλινε.

مال على 'Εστηρίχθη, ἀκούμπησε — 'Ηδίκησε.

مال مع Συνετάχθη μετὰ παρατάξεώς τινος.

مالٌ ج . أموال (ἡ) Περιουσία, πλοῦτος (ὁ).

مآلٌ (أول) "Εκβασις, ἀποτέλεσμα, συνέπεια.

ماليّ (ὁ)Χρηματικός, οἰκονομικὸς — Κεφαλαιοῦχος.

ماليّة (τὰ) Οἰκονομικά, χρήματα.

سَنَة ماليّة Τὸ Οἰκονομικὸν ἔτος.

وزارة الماليّة Τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

مالَحَ ، يُمالِح (ملح) Συνέφαγε, συνηυλίσθη.

مالِكٌ ج . مُلّاك (ὁ) 'Ιδιοκτήτης, κτήτωρ

مانَ ، يَمين (مين) 'Εψεύσθη.

مانَ ، يَمون (مون) 'Ετροφοδότησε, ἐπεσίτισε.

مانِح (منح) Χορηγός(ὁ).

مانِع (منع) (τὸ) 'Εμπόδιον, κώλυμα

ماهَ ، يَموه (موه) Ηὐξήθη ὕδωρ (φρέατος κλπ)— 'Ανέμιξε.

ماهِرٌ ج . مَهَرة (مهر) 'Επιδέξιος, ἱκανός.

ماهَنَ ، يُماهِن (مهن) 'Εξήσκησεν ἐπάγγελμα.

ماهِنٌ ج . مُهّان (مهن) (ὁ) 'Υπηρέτης, δοῦλος.

ماهيّة (ἡ) Φύσις (πράγματος), οὐσία ὀντότης — Μισθός.

مُباراة ج . مُباريات (برى) (ὁ) 'Αγών, ἀθλητικὴ συνάντησις.

مبارَكٌ (برك) ὁ) Εὐλογημένος, εὐλογητός.

مباشِر (بشر) (ὁ) "Αμεσος — 'Επόπτης

مُباشَرَةً 'Αμέσως, κατ' εὐθεῖαν.

مُبايَعَة (بيع) (ἡ) 'Αναγόρευσις, ἀνάδειξις.

مُبْتَدِهٌ (بده) (ὁ) 'Ομιλῶν ἐκ τοῦ προχείρου, αὐτοσχεδιαστής.

مَبْحَثٌ ج . مَباحِث (بحث) Θέμα (τό).

مَبَرَّة (برّ) 'Αγαθοεργὸνσωματεῖον'

مُبَكِّراً (بكر) 'Ενωρίς.

مَتَّ ، يَمُتُّ إليه بِـ 'Εσυγγένευσε.

مُتآمِر (أمر) Συνωμότης (ὁ).

مُتَباهٍ (بهى) (ὁ) 'Αλαζών, πομπώδης.

مُتَبَحِّر Εὐρυμαθὴς (ὁ).

مُتَبَصِّر (بصر) (ὁ) Προορατικός, ὀξυδερκής.

مَتْحَفٌ ج . مَتاحِف (تحف) Μουσεῖον (τό).

مُتَخَطٍّ (خطو) Παραβάτης (ὁ).

مَتْخَمَة ومَوْخَمَة (وخم) (ἡ) Δύσπεπτος (τροφή).

مِتْرَس ومِتراس (ترس) (ἡ) "Επαλξις — Μάνδαλον.

مِتْراس ج . مَتاريس (τὸ)'Οδόφραγμα πρόχωμα

مُتَّسِع (وسع) (ὁ) Εὐρύχωρος, εὐρύς.

مُتَّصِل (وصل) (ὁ) 'Ηνωμένος, ἐπικοινωνῶν.

مُتَضامِن (ضمن) — Ἀλληλέγγυος (ὁ).

مُتَّضِح (وضح) — Σαφής (ὁ).

مُتَّضِع ومُتَواضِع (وضع) — (ὁ) Ταπεινός, ταπεινόφρων.

مُتَضَلِّع (ضلع) — Πολυμαθής (ὁ).

مُتَطَوِّع (طوع) — Ἐθελοντής (ὁ).

مُتَظاهِر (ظهر) — (ὁ) Διαδηλωτής.

مَتَّعَ ، يُمَتِّع وأَمْتَعَ بِـ — Ἔκαμέ τινα νά χαρῇ, ἀπολαύσῃ.

تَمَتَّعَ واسْتَمْتَعَ بِـ — Ἀπέλαυσε.

مُتْعَة وتَمَتُّع واسْتِمْتاع — Ἀπόλαυσις (ἡ).

مَتاع ج. أَمْتِعَة — (ἡ) Ἀποσκευή, ἔπιπλον (τό).

مُتَعادِل (عدل) — Ἰσόπαλος (ὁ).

مُتَعاظِم (عظم) — Ἀγέρωχος (ὁ).

مُتَعَسِّف (عسف) — Ἄδικος (ὁ).

مُتَعَلِّم (علم) — (ὁ) Ἐγγράμματος, μορφωμένος.

مُتَغايِر (غير) — (ὁ) Διαφορετικός, ἀνόμοιος.

مُتَغَطْرِس (غطرس) — Ὑπερήφανος (ὁ).

مُتَغَيِّر (غير) — (ὁ) Μεταβλητός, ἠλλοιωμένος.

مُتَفاوِت (فوت) — Διάφορος (ὁ).

مُتَّقِد ومُتَوَقِّد (وقد) — (ὁ) Ἀνημμένος, πυρακτωμένος.

مُتَّكَأ (وكأ) — (τό) Ἐρεισίνωτον, ἀκουμπιστήρι.

مُتَّكِئ (وكأ) — (ὁ) Ἀκουμπισμένος, στηριγμένος.

مُتَلَبِّساً (لبس) — Ἐπ' αὐτοφώρῳ.

مُتَلَّه (تله) — (ὁ) Σαστισμένος.

مَتُنَ ، يَمْتُن — Ἐστερεώθη, κατέστη στερεός, ἰσχυρὸς (γερός).

مَتَّنَ ، يُمَتِّن — Ἐστερέωσε, κατέστησε ἰσχυρὸν (γερόν).

مَتْن — (ἡ) Πλάτη — Κείμενον (τό).

مَتانَة — Στερεότης (ἡ).

مَتِين — (ὁ) Στερεὸς (γερός), ἰσχυρός.

مُتَنازِل (نزل) — (ὁ) Παραιτούμενος (δικαιωμάτων).

مُتَناسِب (نسب) — (ὁ) Συμμετρικός ἁρμονικός.

مُتَنافِر (نفر) — Ἀταίριαστος (ὁ).

مُتَناقِص (نقص) — (ὁ) Ἐλαττούμενος, μειούμενος.

مُتَناقِض (نقض) — (ὁ) Ἀντιφατικός ἀσυνεπής.

مُتَناهٍ (نهى) — Πεπερασμένος, περιωρισμένος — Ἔσχατος.

غَيْرُ مُتَناهٍ — (ὁ) Ἀπεριόριστος, ἀτελεύτητος.

مُتَناوِب (نوب) — (ὁ) Ἀλλεπάλληλος ἐναλλασσόμενος.

مُتَنَزَّه (نزه) — (ὁ) Περίπατος (τόπος.

مُتَنَزِّه (نزه) — (ὁ) Περιπατῶν, κάμνων περίπατον.

مُتَنَصِّب (نصب) — Ὠτακουστής (ὁ).

مُتَنَعِّم (نعم) — (ὁ) Εὔπορος, ὁ ἐν ἀνέσει ζῶν.

مُتَنَفِّس (نفس) — Ἀναπνέων (ὁ).

مُتَنَقِّل (نقل) — (ὁ) Περιφερόμενος, πλανόδιος.

مُتَنَكِّر (نكر) — Μετημφιεσμένος (ὁ).

مُتَهاوٍ (هوى) — Ἀμελής (ὁ).

مُتَهَلِّل (هلّ) — (ὁ) Περιχαρής, εὔθυμος, ἀγαλλιῶν.

مُتَّهِم (وهم) Κατήγορος (ὁ).

مُتَّهَم (ὁ) Κατηγορούμενος, ἐναγόμενος, ὕποπτος.

مُتَهَوِّر (هور) Ὁρμητικός, παράτολμος, θρασύς.

مُتَواتِر (وتر) (ὁ) Διαδοχικός, ἀλληλοδιάδοχος, συχνός

مُتَوازٍ (وزى) Παράλληλος (ὁ).

مُتَوازِن (وزن) Ἰσορροπημένος (ὁ).

مُتَواصِل (وصل) Συνεχὴς (ὁ).

مُتَوافِر (وفر) (ὁ) Δαψιλής, ἄφθονος.

مُتَواطِئ (وطئ) Συνένοχος (ὁ)

مُتَوالٍ (ولى) (ὁ) Ἀλλεπάλληλος, διαδοχικός.

مُتَوالِيَة (ولى) (ἡ) Πρόοδος (ἀριθμτ.)

مُتَوانٍ (ونى) (ὁ) Βραδύς, ἀργός, ἀμελής.

مُتَوَتِّر (وتر) (ὁ) Τεταμένος, τεντωμένος.

مُتَوَحِّش (وحش) Ἄγριος (ὁ).

مُتَوَسِّط (وسط) (ὁ) Μέτριος - Μεσαῖος — Μέσος ὅρος.

مُتَوَعِّك (وعك) (ὁ) Ἀδιάθετος, κακοδιάθετος.

مَتَى ؟ Πότε ;

مِتْياح (تيح) Ἀδιάκριτος (ὁ).

مُتَيَسِّر (يسر) Εὔπορος (ὁ).

مُتَيَقِّظ (يقظ) (ὁ) Ἐπαγρυπνῶν, προσεκτικός.

مَثابَة ج. مَثاب (ثوب) (ὁ) Τόπος συνεντεύξεως.

مُثابِر (ثبر) Καρτερικός.

مَثاث (τὸ) Ψιμύθιον (φκιασίδι).

مَثانَة (ἡ) Οὐροδόχος κύστις.

مُثَبِّط (ثبط) Ἀποθαρρυντικὸς (ὁ)

مُثْرٍ (ثرو) Πλούσιος (ὁ).

مِثْقال ج. مَثاقيل (ثقل) Μονὰς βάρους.

مُثَقَّف (ثقف) (ὁ) Μορφωμένος, ἐγγράμματος.

مَثَلَ ، يَمْثُلُ Ἐνεφανίσθη, ἐφάνη.

مَثَلَ بَيْنَ يَدَيْهِ Ἐστάθη ἔμπροσθέν τινος.

مَثَلَ ، يَمْثُلُ وماثَلَ Ὡμοίασε.

مَثَّلَ ، يُمَثِّلُ وماثَلَ بِـ Παρωμοίωσε, ἀφωμοίωσε.

مَثَّلَ ، يُمَثِّلُ Παρέστησε — Ἀντεπροσώπευσε.

مَثَّلَ بِـ Ἠκρωτηρίασε, παρεμόρφωσε.

مَثَّلَ لِـ Εἰκόνισε, ἀπεικόνισε, ἀναπαρέστησε.

تَماثَلَ ، يَتَماثَلُ Ἐξωμοιώθη, ἀφωμοιώθη.

تَماثَلَ مِنْ عِلَّتِهِ Συνῆλθεν ἐξ ἀσθενείας, ἀνέρρωσε

تَمَثَّلَ ، يَتَمَثَّلُ بِـ Ἀπεμιμήθη, ἐμιμήθη — Ἔφερε παράδειγμα.

تَمَثَّلَ Ἐφαντάσθη.

مِثْل Ὅπως, ὡς.

مَثَل ج. أَمْثال (τὸ) Παράδειγμα — Παραβολή — Ῥητόν.

اَلْمَثَلُ الأَعْلَى Τὸ ἰδεῶδες, ἰδανικόν.

اَلْمُثُل الأَفْلاطونِيَّة Αἱ Πλατωνικαὶ ἰδέαι.

مَثَلاً Παραδείγματος χάριν (π.χ.)

مِثالٌ ج. مُثُل وأمثلة — (τὸ) Παράδειγμα — Πρότυπον, τύπος

مَثالة — (ἡ) Ἀνωτερότης, διάκρισις.

مِثاليّ — (ὁ) Ἰδεώδης, ἰδανικός, παραδειγματικός.

مِثاليّة — Ἰδεαλισμός (ὁ).

مَثيل ج. مُثُل — (ὁ) Ὅμοιος, παρόμοιος—Διακεκριμένος.

لَيْسَ لهُ مَثيل — Ἀπαράμιλλος (ὁ).

أَمْثَل مث. مُثْلى ج. أماثِل — (ὁ) Ἄριστος.

أُمْثولة — (τὸ) Μάθημα, δίδαγμα, παράδειγμα.

إمْتِثال — (ἡ) Ὑπακοή, εὐπείθεια.

تَمْثيل — (ἡ) Ἀντιπροσώπευσις — Ἠθοποιΐα — Ἀφομοίωσις.

تَماثُل — (ἡ) Ὁμοιότης—Ἐξομοίωσις — Ἀνάρρωσις.

مُمَثِّل — (ὁ) Ἀντιπρόσωπος, ἐκπρόσωπος — Ἠθοποιός.

مُماثِل — (ὁ) Παρόμοιος, ἀνάλογος, ἀνταποκρινόμενος.

مُماثَلة — (ἡ) Ὁμοιότης, ἀναλογία.

مُمْتَثِل — (ὁ) Ὑπείκων, εὐπειθής, ὑπήκοος.

مُتَماثِل — Ἀναρρωννύων (ὁ).

مَثْلَبة (ثلب) — Μειονέκτημα (τὸ).

مُثَلَّث (ثلث) — Τρίγωνον (τό).

مُثَنّى (ثنى) — Δυϊκός (ἀριθμός) — Διπλοῦς.

مَجازٌ (جوز) — (ἡ) Ἀλληγορία, μεταφορά.

مَجازَة (جوز) — (ὁ) Δενδρόφυτος (τόπος).

مَجاعة (جوع) — (ἡ) Πεῖνα, λιμός (ὁ).

مَجالٌ (جول) — (ὁ) Τόπος — Χρόνος.

مَجَّ ، يَمُجّ — Ἔπτυσε — Ἀπέκρουσε (ἀηδίασε).

مُجاجٌ ومُجاجة — (ὁ) Σίελος (σάλιο).

مَجُدَ ، يَمْجُدُ وتَمَجَّدَ — Ἐδοξάσθη.

مَجَّدَ ، يُمَجِّدُ وأَمْجَدَ — Ἐδόξασε, ὕμνησε.

مَجْدٌ — Δόξα (ἡ).

تَمْجيد — (ἡ) Ὕμνησις, δοξολόγησις.

مَجيدٌ — (ὁ) Ἔνδοξος, εὐκλεής.

مَجَرَّة — Γαλαξίας (ἀστερισμός).

مَجَّسَ ، يُمَجِّسُ — Ἔκαμέ τινα μάγον.

مَجوسيّ ج. مَجوس — (ὁ) Μάγος, πυρολάτρης.

مَجْلة ج. مِجال ومَجْل — (ἡ) Φλύκταινα (φουσκίτσα).

مَجَلَّة (جلل) — Περιοδικόν (τό).

مَجْمَجَ ، يُمَجْمِجُ — Ὡμίλησεν ἀσυναρτήτως Ἐκακόγραψε

مَجَنَ ، يَمْجُنُ — Ἠστειεύθη — Κατέστη χονδροειδής.

مَجَنَ وتَمَجَّنَ — Ἠστειεύθη ἀπρεπῶς, ἀναιδῶς.

مَجانة — (ἡ) Ἀναισχυντία, ἀναίδεια — Ἀστεϊσμός.

مَجّانٌ — (ὁ) Ἀστεῖος (παλιάτσος) — Ἀναίσχυντος, ἀναιδής.

مَجّاناً — Δωρεάν

مُجونٌ ومَجانة — (ἡ) Ἀναισθησία (ἀδιαφορία δι' ὅ,τι λέγει καὶ πράττει).

مَجْنون ج. مَجانين (جنّ) — (ὁ) Τρελλός παράφρων.

مُجْهِر (جهر) — Μικροσκόπιον (τό).

مِجْوَبٌ (جوب) — (τὸ) Τρυπητήρι (ἐργ. πρὸς διάτρησιν).

مُحاب (حبو) — (ὁ) Μεροληπτικός, φιλοπρόσωπος.

مَحارٌ ومَحارَة (حور) — (τὸ) Ὄστρεον (στρεῖδι).

مُحالٌ (حول) — (τὸ) Ἀδύνατον, ἀκατόρθωτον—Παράλογος.

مُحامٍ (حمى) — Δικηγόρος (ὁ).

مُحاوَرَة (حور) — Διάλογος (ὁ).

محاوَلة (حول) — Ἀπόπειρα, προσπάθεια.

مُحتاج (حوج) — (ὁ) Ἄπορος, ἐνδεής.

مُحتال (حول) — (ὁ) Πανοῦργος, δόλιος ἀπατεών.

مُحتَجّ (حجّ) — Διαμαρτυρόμενος (ὁ).

مُحتَدّ (حدّ) — (ὁ) Ὠργισμένος, ἐξημμένος.

مَحتِدٌ (حتد) — (ἡ) Καταγωγή, ρίζα (σόϊ).

مُحتَشِم (حشم) — (ὁ) Σεβάσμιος, ἀξιοσέβαστος—Αἰδήμων.

مَحجَر ج. مَحاجِر (حجر) — (τὸ) Λατομεῖον.

مِحجَمة (حجم) — (ἡ) Σικύα (βεντοῦζα)

مُحّ — Τετριμμένον ἢ μεταχειρισμένον (ἔνδυμα).

مُحّ — (τὸ) Ἄριστον, ἄνθος (πράγματος), (ἡ) καρδιά.

مُحّ ومُحّة — (ὁ) Κροκός (ὠοῦ).

مِحراب ج. مَحاريب (حرب) — (τὸ) Ἱερόν, ἄδυτον.

مَحَسَّة (حسّ) — (ἡ) Ξύστρα (ἀλόγου κ.λ.π.).

مَحَصَ، يَمحَص بِ — Ἐκαθάρισε (χρυσὸν διὰ πυρός).

مَحَّص، يُمَحِّص — Ἐδοκίμασε.

تَمحيص — (ἡ) Δοκιμή, δοκιμασία.

مَحُضَ، يَمحُض — Κατέστη ἀμιγής, καλῆς καταγωγῆς

مَحَضَ، يَمحَض وأمحَض — Ἦτο εἰλικρινὴς πρός τινα.

مَحض ج. مِحاض — (ὁ) Ἀμιγής, ἀγνός.

مَحض إرادَتِهِ — Αὐτοβούλως, αὐτοπροαιρέτως.

مَحضَر ج. مَحاضِر (حضر) — (τὸ) Πρακτικὸν

مَحَطٌّ ومَحَطَّة — (ὁ) Σταθμός, στάσις (τραίνου).

مَحظِيَّة (حظى) — (ἡ) Παλλακίς, εὐνοουμένη.

مَحفَل ج. محافل (حفل) — Στοά (ἡ).

مَحَفَّة (حفّ) — Φορεῖον (τό).

مَحَقَ، يَمحَق ومَحَّق — Ἠφάνισε, ἐξεμηδένισε.

إمتَحق وتَمَحَّق وإمَّحق — Ἐξεμηδενίσθη, ἠφανίσθη

مَحقٌ — (ὁ) Ἀφανισμός, (ἡ) ἐκμηδένισις, καταστροφή.

مِحاقٌ — (τὸ) Τέλος σεληνιακοῦ μηνός (αἱ 3 τελευτ. ἡμέραι).

مَحَكَ، يَمحَك وتَمَحَّك — Ἐλογομάχησε, ἐφιλονίκησε.

مَحِكٌ وماحِكٌ — (ὁ) Φιλόνικος, φίλερις

مُماحَكة — (ἡ) Φιλονικία, λογομαχία, ἔρις.

مَحَكٌّ (حكّ) — (ἡ) Λυδία λίθος.

مَحكَمة ج. مَحاكِم (حكم) — Δικαστήριον (τό).

محكمة ابتدائيَّة — Πρωτοδικεῖον (τό)

محكمة استئناف — Ἐφετεῖον (τό).

محكمة أهليّة — (τὸ) Ἰθαγενὲς δικαστήριον.

محكمة جزئيّة — (τὸ) Συνοπτικὸν δικαστήριον.

محكمة جنايات — (τὸ) Κακουργοδικεῖον, ποινικὸν δικαστήριον.

محكمة شرعيّة — Ἱεροδικαστήριον (τό).

محكمة مختلطة — (τὸ) Μικτὸν δικαστήριον.

محكمة النقض والإبرام — (τὸ) Ἀκυρωτικὸν δικαστήριον ἢ Ἄρειος Πάγος.

مَحَلَ ، يَمْحَلُ وأَمْحَلَ — Κατέστη ἄγονος, στεῖρος.

مَحَلَ بِهِ — Ἐρραδιούργησε, ἐσκευώρησε, συνωμότησε.

تَمَحَّلَ ، يتمحّل — Διεβουλεύθη, ἐτεχνάσθη.

مَحْل — (ἡ) Ἀφορία, σιτοδεία, στειρότης — Λιμός — Δόλος.

مَحْل ومَحُول — (ὁ) Ἄγονος, στεῖρος, ξηρὸς (τόπος).

مَحَلّ ج. مَحالّ (حلّ) — (ὁ) Τόπος, μέρος — Κατάστημα

مَحالة ج. مَحال — Τροχαλία (ἡ).

مَحّال ومحول — (ὁ) Δόλιος, πανοῦργος, ῥαδιοῦργος.

مَحَنَ ، يَمْحَن وامْتَحَن — Ἐδοκίμασε, ἐξήτασε.

مِحْنة ج. مِحَن — (ἡ) Δοκιμασία, συμφορά, πειρασμός.

امْتِحان — (ἡ) Ἐξέτασις, δοκιμὴ — Πειρασμός.

مُمْتَحِن — Ἐξεταστής (ὁ).

محو، محا، يَمْحو ومَحَى، يَمْحِي ومَحْي — Ἐξήλειψε, ἔσβησε.

إمّحى وامْتَحى — Ἐξηλείφθη, ἀπηλείφθη

لا يُمْحَى — Ἀνεξάλειπτος (ὁ).

مَحْو — (ἡ) Ἐξάλειψις, ἀπάλειψις, σβήσιμον.

مِمْحاة وماحية — (ὁ) Σβηστὴρ (γομμαλάστιχα).

مَمْحُوّ ومَمْحِيّ — (ὁ) Ἐξηλειμμένος, σβησμένος.

مِحْوَر ج. مَحاوِر (حور) — Ἄξων (ὁ).

مُحَوِّلة (حول) — (τὸ) Κλειδὶ (σιδηροδρ. διασταυρώσεων).

مُحَيّا (حي) — Πρόσωπον (τό)

مُحيط (حوط) — (ὁ) Ὠκεανός—(ἡ) Περιφέρεια (κύκλου).

مَخاض (مخض) — (τὸ) Κοιλοπόνημα (γυναικός), ὠδῖνες (αἱ).

مَخاضة ج. مَخاوِض (خوض) — (ὁ) Πόρος (ποταμοῦ).

مُخْتار (خير) — (ὁ) Ἐκλεκτός, διαλεκτός.

مُخْتال (خيل) — (ὁ) Ἐπηρμένος (φαντασμένος).

مُخْتَرِع (خرع) — Ἐφευρέτης (ὁ).

مُخْتَصَر (خصر) — (ὁ) Περιληπτικός, ἡπλοποιημένος.

مُخْتَلّ (خلّ) — (ὁ) Ἄτακτος, ἀκατάστατος—Ἐλαττωματικός.

مُخّ ج. مِخاخ — (ὁ) Μυελός, ἐγκέφαλος.

مُخَيْخ — Παρεγκεφαλίς (ἡ).

مُخْدَع ج. مَخادِع (خدع) — (τὸ) Δωμάτιον θαλαμίσκος.

مَخْدَع ج. مخادع — Κλίνη (ἡ).

مِخَدّة (خدّ) — (τὸ) Προσκεφάλαιον (μαξιλάρι).

مَخَرَ ، يَمْخَر — Διέσχισε (πλοῖον θάλασσαν).

مَخْرَقَ ، يُمَخْرِق — Ἐψεύσθη, ἐψευδολόγησε.

مَخْزَن ج. مَخازِن (خزن) — Ἀποθήκη (ἡ).
مُخَصَّص (خصّ) — Προωρισμένος (ὁ).
مَخْصوص — (ὁ) Ἰδιαίτερος, εἰδικὸς — Καθωρισμένος.
مَخَض، يَمْخُض — Ἐκτύπησε (γάλα), ἀφήρεσε (κρέμα).
مَخِضَت وتَمَخَّضَت — Ἐκοιλοπόνησε (γυνή), ὤδινε.
تَمَخَّض وإِمْتَخَض — Ἐκτυπήθη (γάλα), ἀφῃρέθη (ἡ κρέμα του) — Ἐσκίρτησε (ἔμβρυον).
تَمَخَّض عَن — Προέκυψε, προῆλθε.
مَخيض ومَمْخوض — Βουτυρόγαλα (τό).
مِمْخَضَة — Βουτυρομηχανὴ (ἡ).
مَخَط، يَمْخُط وتَمَخَّط — Ἐφύσησε (μύτην), ἀπέμυξε
مُخاط — (ἡ) Βλέννα (μύξα).
مُخاطي — (ὁ) Βλεννώδης, γλοιώδης.
مِخْلاة (مخل) — Σάκκος (τροφῆς ζώων).
مُخْمَل (خمل) — Βελοῦδον (τό).
مُخَيَّل (خيل) — (ὁ) Συγκεχυμένος, περιπεπλεγμένος.
مُخَيِّلة — Φαντασία (ἡ).
مُداج (دجو) — Κρυψίνους (ὁ).
مِداد (مدّ) — (ἡ) Μελάνη — Λίπασμα — Τύπος, τρόπος
مَدار (دور) — (ἡ) Τροχιὰ (ἀστρον.).
مُدار (درى) — Κρυψίνους (ὁ).
مُداراة (درى) — Κρυψίνοια (ἡ).
مَداس (دوس) — (τὸ) Ὑπόδημα (παπούτσι).

مُداس ومَدوس — Πεπατημένος (ὁ).
مُدام ومُدامة (دوم) — Οἶνος (ὁ).
مُداهَنة (دهن) — (ἡ) Κολακεία, ὑποκρισία.
مَدَح، يَمْدَح وإمْتَدَح — Ἐπῄνεσε, ἐνεκωμίασε.
تَمَدَّح، يَتمدّح — Ἐκαυχήθη.
مَدْح ومَديح ومِدْحَة وأُمدوحة — (τὸ) Ἐγκώμιον.
ألمدائح — Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος.
مُمَدَّح ومَمْدوح — (ὁ) Ἐπαινετός, ἐξυμνημένος.
مِدْخَنة ج. مَداخِن (دخن) — Καπνοδόχος (ἡ).
مَدَّ، يَمُدّ — Ἔτεινε, ἥπλωσε, ἐξήπλωσε — Παρέτεινε, προεξέτεινε.
مَدَّ البحرُ — Ἐπλημμύρισε, (θάλασσα).
مَدَّ يَدَ المساعَدة — Ἐβοήθησε (ἔδωσε χεῖρα βοηθείας).
مَدَّ الأرضَ — Ἐλίπανε (γῆν).
مَدَّد، يُمَدِّد — Διέστειλε.
أَمَدَّ، يُمِدّ الجرحُ — Διεπυήθη (πληγή), ἔκαμε πύον.
أَمَدَّ ومَدَّ — Προεξέτεινε.
أَمَدَّ بـِ — Ἐφωδίασε, ἐτροφοδότησε, ἐπεσίτισε.
إِمْتَدَّ، يَمْتَدّ — Παρετάθη, ἐπεξετάθη — Ἐξηπλώθη.
تَمَدَّد، يَتمدّد — Διεστάλη — Ἐξηπλώθη (χαμαί).
إِسْتَمَدَّ، يَستمِدّ من — Ἔλαβε, ἐπῆρε.
إِسْتَمَدَّ فلاناً — Ἐζήτησεν ἔκ τινος (βοήθειαν, ἐπικουρίαν)
مَدّ ج. مُدود — (ἡ) Παράτασις, προέκτασις, ἐπέκτασις.

مَدُّ البَحْر — Πλημμυρίς, (θαλάσσης).

مَدّ وَمَدّة — (ἡ) Μάντα (ـّ) γρμτ.

مُدّ ج. أَمْداد — Μονὰς χωρητικότητος (1 1/3 ἢ 2 ρότολα).

مُدّة ج. مُدَد — (τὸ) διάστημα (χρονικόν), περίοδος.

مِدّة — Πύον (τό).

مَدَد — Ἐπικουρία (ἡ).

مَدِيد ج. مُدُد — Μακρὸς (ὁ).

إِمْداد — (ὁ) Ἐφοδιασμός, προμήθεια τροφοδότησις—Ἐπικουρία

إِمْتِداد — (ἡ) Ἔκτασις, ἐπέκτασις, προέκτασις, διαστολή.

إِمْتِداد العُمْر — Μακροβιότης (ἡ)

تَمَدُّد — (ἡ) Διαστολὴ· Ἐξάπλωσις.

قابِلٌ لِلتَّمَدُّد — (ὁ) Διασταλτικός, διασταλτός.

قابِلِيَّة التَّمَدُّد — Διασταλτικότης (ἡ).

مُمْتَدّ ومَمْدود — Ἐκτεταμένος, ἐπεκτεταμένος.

أَلِف مَمْدودَة — Τὸ ἄλεφ τὸ μακρὸν (آ) π. χ. شتآء

مَدْرَسة ج. مَدارِس (درس) — Σχολεῖον (τό).

مدرسة إِبْتِدائِيَّة — (τὸ) Δημοτικὸν σχολεῖον.

مدرسة ثانَوِيَّة — Γυμνάσιον (τό).

مدرسة داخِلِيَّة — (τὸ) Ἐσωτερικὸν σχολεῖον, οἰκοτροφεῖον.

مدرسة عالِيَة — (τὸ) Ἀνώτερον σχολεῖον.

مُدَّعٍ (دعو) — (ὁ) Ἐνάγων — Διϊσχυριζόμενος.

مَدْفَع ج. مَدافِع (دفع) — Τηλεβόλον (τό).

مُدْقِع (دقع) — (ὁ) Πάμπτωχος, ἄθλιος.

مِدَقّ ومِدَقَّة (دقّ) — (ὁ) Κόπανος, (γουδοχέρι).

مِدَكّ (دكّ) — (τὸ) Ἔμβολον, βέργα (τυφεκίου), κόπανος.

مُدْمِن (دمن) — (ὁ) Παραδεδομένος (εἰς πάθος, ἕξιν).

مُدْمِن على الأَفْيون — Ὀπιομανὴς (ὁ).

مَدَّن ، مَدَّن — Ἐξεπολίτισε.

تَمَدَّن ، يَتَمَدَّن وتَمَدُّن — Ἐξεπολιτίσθη.

مَدَنِيّ — (ὁ) Πολίτης, ἀστός— Πολιτικός, ἀστικός.

الحَقّ المَدَنِيّ — (τὸ) Πολιτικὸν ἢ ἀστικὸν δίκαιον.

مَدَنِيَّة — Πολιτισμὸς (ὁ).

تَمَدُّن وتَمَدِّن — Ἐκπολιτισμὸς (ὁ).

مَدَى — (ἡ) Ἔκτασις, ἀπόστασις — Βολή.

مَدَى البَصَر — Ὁρατότης (ἡ).

خارِجُ المَدَى — Ἐκτὸς βολῆς.

مُدّى ج. أَمْداء — (τὸ) Μέτρον καρπῶν.

مُدْيَة ج. مُدْيات ومُدًى — (τὸ) Μαχαιρίδιον.

مُدير (دور) — (ὁ) Διευθύνων, διευθυντής — Νομάρχης, μουδίρης.

مَدين (دين) — (ὁ) Χρεώστης, ὀφειλέτης.

مَدينَة ج. مُدُن ومَدائِن (مدن) — Πόλις (ἡ).

المدينَة — Ἡ Μεδίνα (πόλις τῆς Ἀραβίας).

مُذْ ومُنْذُ — Ἀπὸ (ἐπὶ χρόνου), πρό.

ماراَيتُهُ مُذْ سَنَةٍ — Δὲν τὸν εἶδον ἀπὸ ἔτους

مِذَبَّة (ذبّ) — (τὸ) Ἐκμυιαστήριον (μυγιαστήρι).

مَذِرَ ، يَمْذَرُ — Ἐκλούβιανε (αὐγό).

مَذَّرَ ، يُمَذِّرُ — Διεσκόρπισε, διέσπειρε

مَذِرٌ — Κλούβιος (ὁ).

مِذْرًى (ذرى) — (τὸ) Κτένιον λιχνίσματος.

مَذَقَ ، يَمْذُقُ الوُدَّ — Ὑπεκρίθη, κατέστη ἀνειλικρινής.

مَذَّاق ومُماذِق — (ὁ) Ἀνειλικρινής, ὑποκριτής.

مُذَكَّر (ذكر) — (τὸ) Ἀρσενικὸν—Ἀρσενικὸν (γένος γρμτ.).

مُذَكِّرَة — (τὸ) Ὑπόμνημα (ἡ νότα).

مُذَكَّرات — Ἀπομνημονεύματα (τά .

مَذَّلَ ، يُمَذِّلُ بِـ — Ἀπεκάλυψε (μυστικόν).

مُذْنِبٌ (ذنب) — (ὁ) Πταίστης, ἔνοχος, ἁμαρτωλός.

مُذَنَّبٌ (ذنب) — (ὁ) Ἔχων οὐράν, κερκοφόρος.

مَذْهَبٌ (ذهب) — (τὸ) Δόγμα, δοξασία, φρόνημα.

مِذْوَدٌ (ذود) — Φάτνη (ἡ).

مَرَأَ ومَرِئَ ، مَرَأَ الطعام — Κατέστη ὑγιεινὴ (τροφή).

مَرُؤَ ، يَمْرُؤُ — Κατέστη ἀνήρ, ἠνδρώθη.

مَرُؤَ المكانُ — Κατέστη ὑγιεινὸς (τόπος)

مَرْءٌ وامْرُؤٌ — Ἀνὴρ (ὁ).

مَرْأَة ومَرَة وامْرَأَة — Γυνὴ (ἡ).

المَرْأَةُ المُسَلْسَلَة — Ἡ Ἀνδρομέδα (ἀστερισμός).

مُرُوءَة — (ἡ) Ἀνδρικότης, ἀνδρισμός.

مَرِيءٌ ج. أَمْرِئَة — Οἰσοφάγος (ὁ).

مَرِيئاً هَنِيئاً — Καλὴν ὄρεξιν.

مَرْئِيٌّ (رأى) — (ὁ) Ὁρατός, θεατὸς — Ἀντικειμενικός.

مُراءٍ (رأى) — Ὑποκριτής (ὁ).

مِراء (مرى) — (ἡ) Ἔρις, φιλονικία.

مَرْأًى (رأى) — (ἡ) Θέα, θέαμα, ὄψις.

مُرابٍ (ربو) — Τοκογλύφος (ὁ).

مَراجِع — Βιβλιογραφία (ἡ).

مُراجِع (رجع) — Ἐλεγκτής (ὁ).

مُرادٌ (رود) — (ἡ Ἐπιθυμία, σκοπὸς — Ἐπιθυμητὸς (ὁ).

مَرارَة (مرّ) — (ἡ) Χολὴ — Πικρότης.

مِراراً (مرّ) — Πολλάκις, συχνά.

مُراعٍ (رعى) — Τηρητής (ὁ).

مَرام (روم) — (ἡ) Ἐπιθυμία, σκοπός.

مِرآة (رأى) — Καθρέπτης (ὁ)

مُراهِق (رهق) — Ἔφηβος (ὁ).

مُرَبَّع (ربع) — Τετράγωνον (τό).

مُرْبِكٌ (ربك) — Περίπλοκος, (μπερδεμένος)

مَرَتَ ، يَمْرُتُ — Ἐλείανε.

مُرْتاب (ريب) — (ὁ) Ἀμφίβολος, ὕποπτος.

مُرْتاح (روح) — (ὁ) Ἀναπαυμένος, ἥσυχος.

مُرْتاع (روع) — (ὁ) Φοβισμένος, ἔντρομος.

مَرْتَبَة (رتب) — (ἡ) Στρωμνὴ (στρῶμα).

مُرْتَبِط (ربط) — Συνδεδεμένος (ὁ).

مُرْتَبِك (ربك) — Συγκεχυμένος (ὁ).

مَرْتَك (رتك) — (τὸ) Ὀξείδιον μολύβδου.

مَرَثَ ، يَمْرُثُ — Ἀπεμύζησε, ἐξεμύζησε — Ἐλείανε.

مَرَثَ في الماء — Ἐνέβρεξε, ἐμούσκευσε

مَرْثاة ومرثية (رثى) — (ἡ) Ἐλεγεία, θρῆνος.

مَرِجَ ، يَمْرَجُ الأمرُ — Ἀνεμίχθη (ὑπόθεσις), συνεχύθη

مَرْج ج . مُروج — (ἡ) Νομή, λειμών, λειβάδι.

مَرَج — (ἡ) Σύγχυσις, ταραχή.

مَرْجان — Κοράλλιον (τό).

مَرِيج — Συγκεχυμένος (ὁ).

مِرْجَل ج . مَراجل (رجل) — Λέβης (ὁ).

مَرِحَ ، يَمْرَحُ — Ηὐθύμησε, κατέστη εὐδιάθετος, ζωηρός.

مَرَح — (ἡ) Εὐδιαθεσία, εὐθυμία, ζωηρότης.

مَرِحٌ ومِرِّيح — (ὁ) Εὐδιάθετος, εὔθυμος, ζωηρός.

مَرْحَى — Εὖγε! μπράβο!

مِرْحاض ج . مراحيض (رحض) — Ἀποχωρητήριον (τό).

مَرْحَباً بِكَ (رحب) — Καλῶς ὥρισες.

مَرْحَلَة (رحل) — (ἡ) Φάσις, περίοδος, σταθμός.

مَرَخَ ، يَمْرَخُ ومَرَّخَ — Ἐνέτριψε, ἔτριψε, ἤλειψε.

مَروخ — (τὸ) Χρῖσμα (ἀλοιφὴ ἢ ἔλαιον δι' ἐντριβήν).

مِرِّيخ — (ὁ) Ἄρης (ἄστρον).

مَرَدَ ، يَمْرُدُ وتَمَرَّدَ — Ἐστασίασε, ἐπανεστάτησε.

مَرَّدَ ، يُمَرِّدُ — Ἀπεφύλλωσε (ἐμάδησε δένδρον).

تَمَرُّد — (ἡ) Στάσις, ἀνταρσία.

مِمْراد — Περιστερεὼν (ὁ).

مُتَمَرِّد ومَرِيد — (ὁ) Στασιαστής, ἀντάρτης.

مَرْداء — (τὸ) Γυμνὸν (δένδρον), ἄνευ φύλλων.

مَرَّ ، يَمُرُّ — Ἐπέρασε, παρῆλθε, διέβη.

مَرَّ ، يَمَرُّ وأَمَرَّ وتَمَرَّرَ — Ἐπικράνθη.

مَرَّرَ ، يُمَرِّرُ — Ἐπίκρανε, κατέστησε πικρόν.

مُرّ ج . أمرار — Πικρὸς (ὁ).

مَرَّة — Φορὰ (ἡ).

مَرَّةً — Ἅπαξ, μία φορά.

مِرَّة — Ἀποφασιστικότης (ἡ).

مِرَّة ومَرارَة — Χολὴ (ἡ).

مُرور — (ἡ) Διάβασις — Παρέλευσις, πάροδος.

مَرير — Ἀποφασιστικὸς (ὁ).

الأَمَرّان — Ἡ πτωχεία καὶ τὸ γῆρας.

إِسْتِمْرار — Ἡ Ἐξακολούθησις, συνέχεια, διάρκεια.

مُسْتَمِرّ — (ὁ) Συνεχής, διαρκής, ἐξακολουθητικός.

مَمَرّ — (ἡ) Δίοδος, διάδρομος, μονοπάτι.

مَرَسَ ، يَمْرُسُ — Ἐνέβρεξε, ἐμούσκευσε.

مَرْسَة ج. مَرَس — (τὸ) Καλώδιον, σχοινίον (χονδρό).

مِراسٌ ومَراسَة — (ἡ) Δύναμις, ἰσχύς, ρώμη.

سَهْلُ المِراس — (ὁ) Εὐδιοίκητος, (καλόβολος).

صَعْبُ المِراس — (ὁ) Δύσκαμπτος, ἀνυπότακτος.

مِرْساة ج. مَراسٍ (رسى) — Ἄγκυρα (ἡ).

مُمارِس — (ὁ) Ἐπαγγελματίας, ἐξασκῶν ἐπάγγελμα.

مُمارَسَة — Ἄσκησις ἢ ἐξάσκησις (ἐπαγγέλματος).

مَرِضَ، يَمْرَضُ — Ἠσθένησε, ἐνόσησε.

مَرَّضَ، يُمَرِّضُ — Περιεποιήθη ἀσθενῆ, ἐνοσήλευσε.

أَمْرَضَ، يُمْرِضُ — Κατέστησεν ἀσθενῆ.

تَمارَضَ، يَتَمارَضُ — Προσεποιήθη τὸν ἀσθενῆ.

مَرَض ج. أَمْراض — (ἡ) Ἀσθένεια, νόσος.

مُرْضٍ (رضى) — Ἱκανοποιητικός (ὁ).

مَرِيضٌ ج. مَرْضَى — Ἀσθενής (ὁ).

مُمَرِّض — Νοσοκόμος (ὁ).

مَرَطَ، يَمْرُطُ — Ἐμάδησε, ἀπεψίλωσε.

تَمَرَّطَ، يَتَمَرَّطُ — Ἔπεσε (τρίχωμα), ἀπεψιλώθη.

مِرْطٌ ج. مُروط — (τὸ) Ἔνδυμα (μάλλινον ἢ μετάξινον).

مَرِيط وأَمْرَط — (ὁ) Ἄθριξ (ἄτριχος), μαδημένος.

مُرَيْطاء — Τὸ μεταξὺ ὀμφαλοῦ καὶ ἥβης τμῆμα.

مَرُعَ، يَمْرُعُ وأَمْرَعَ — Ἐχλόησε, ηὐφόρησε.

مَرِيعٌ — (ὁ) Εὔμορφος, χλοερός.

مَرْعًى (رعى) — Βοσκή (ἡ).

مَرَّغَ، يُمَرِّغُ في — Ἐκύλισε τινά, ἐστρηφογύρισε.

مَرَّغَ — Ἐπέχρισε, ἤλειψε.

تَمَرَّغَ، يَتَمَرَّغُ — Ἐκυλίσθη, ἐστρηφογύρισε-Ἐταλαντεύθη.

مَرْفَأ ج. مَرافِئُ (رفأ) — (τὸ) Ἀγκυροβόλιον, λιμὴν

مَرْفَع ج. مَرافِع (رفع) — (ἡ) Ἀπόκρεω, (ἀποκριά).

مِرْفَق ومَرْفِق (رفق) — Ἀγκὼν (ὁ).

مَرْفِق ج. مَرافِق الدار — Παραρτήματα οἰκίας (Ἀποχωρητήριον, λουτήρ).

مُرْفَقٌ (رفق) — (ὁ) Συνημμένος, ἐσώκλειστος.

مَرَقَ، يَمْرُقُ السَّهْمُ من — Ἐξεσφενδονίσθη.

مَرَقَ مِن الدِّين — Ἀπεστάτησε (δόγματος), ἐλοξοδρόμησε.

مَرَق ومَرَقَة — (ὁ) Ζωμὸς (κρέατος).

مُروقٌ — (ἡ) Λοξοδρόμησις, λοξότης, ἐκτροπή, παρέκκλισις.

مُروق عن الدِّين — (ἡ) Ἀποστασία, ἀρνηθρησκεία.

مَرْقًى ومِرْقاة ج. مَراقٍ (رقى) — (ἡ) Κλῖμαξ, βαθμίς.

مَرْكَبٌ ج. مَراكِب (ركب) — Πλοῖον (τό).

مُرَكَّبٌ (ركب) — (ὁ) Σύνθετος— Παρασκεύασμα (τό).

مَرْكَزٌ ج. مَراكِز (ركز) — Κέντρον (τό).

مَرْمَرَ، يُمَرْمِرُ — Ἐξώργισε, ὤργισε.

تَمَرْمَرَ، يَتَمَرْمَرُ — Ἐπικράνθη, ἐξωργίσθη.

مَرْمَر (τὸ) Ἀλάβαστρον, μάρμαρον.

مَرْمُوق (رمق) (ὁ) Περίοπτος, ἀξιοπαρατήρητος.

مِرْمِيس Ρινόκερως (ὁ).

مَرَنَ ، يَمْرُنُ Κατέστη ἐλαστικός, εὐλύγιστος.

مَرَنَ على Ἐσυνήθισέ τι, ἐξοικειώθη, ἔμαθε.

مَرَّنَ ، يُمَرِّنُ على Ἤσκησε, ἐξήσκησε, ἐγύμνασε.

تَمَرَّنَ ، يَتَمَرَّنُ Ἐξησκήθη, ἐγυμνάσθη, ἠσκήθη.

مَرِنٌ (ὁ) Ἐλαστικός, εὐλύγιστος, εὔκαμπτος.

مُرُونَة ومَرَانَة (ἡ) Ἐλαστικότης, εὐλυγισία.

تَمَرُّن وتَمْرِين (ἡ) Ἐκγύμνασις, ἐξάσκησις, μαθητεία.

تَمْرِين ج. تَمَارِين وتَمْرِينات (τὸ) Γύμνασμα.

تَحْتَ التَّمْرِين (ὁ) Μαθητευόμενος, δόκιμος.

مُمَرِّن Γυμναστής (ὁ).

مُمَرَّن ومُتَمَرِّن (ὁ) Γυμνασμένος, ἐξησκημένος.

مُرْهِق (رهق) (ὁ) Κοπιώδης, κοπαστικός.

مَرْهَم ج. مَرَاهِم (رهم) Ἀλοιφή (ἡ).

مَرْوٌ ومَرْوَة (ὁ) Πυρόλιθος, τσακμακόπετρα.

مُرُوءَة (مرأ) (ἡ) Ἀνδρικότης, ἀνδρισμός.

مِرْوَحَة ج. مَرَاوِح (روح) (ὁ) Ἀνεμιστήρ.

مِرْوَدٌ (رود) (τὸ) Κονδύλιον δι' ἐπάλειψιν, ἀξονίσκος

مَرَى ، يَمْرِي حَقَّهُ Ἠρνήθη.

إِمْتَرَى ، يَمْتَرِي في Ἀμφέβαλε, ὑπωψιάσθη.

مِرْيَة (ἡ) Ἀμφιβολία, ὑπόνοια.

مَزَجَ ، يَمْزِجُ Ἀνέμιξε, ἀνεκάτωσε.

إِمْتَزَجَ ، يَمْتَزِجُ بـ Ἀνεμίχθη, ἀνεκατώθη.

مِزَاج (ἡ) Ἰδιοσυγκρασία — Διάθεσις (ψυχῆς) κν. κέφι.

مُنْحَرِف المِزَاج (ὁ) Ἄθυμος, ἀδιάθετος, κακοδιάθετος

مَزِيج (τὸ) Μῖγμα, κρᾶμα.

إِمْتِزَاج ومَزْج (ἡ) Μῖξις, ἀνάμιξις, ἀνακάτωμα.

مُمْتَزِج ومَمْزُوج (ὁ) Μεμιγμένος, ἀνακατωμένος.

مَزَحَ ، يَمْزَحُ Ἐχαριεντίσθη, ἠστεΐσθη.

مَزْحٌ ومُزَاح ومُزَاحَة (ὁ) Χαριεντισμός.

مَزَادٌ (زيد) Πλειστηριασμός (ὁ).

مُزَارِع (زرع) (ὁ) Ἀγρότης, γεωργός καλλιεργητής.

مُزَاوِل (زول) Ἐπαγγελματίας (ὁ).

مُزَايِدٌ (زيد) Πλειοδότης (ὁ).

مُزْدَحِم (زحم) Συνωστισμένος (ὁ.

مُزَخْرَف (زخرف) Διακεκοσμημένος (ὁ).

مُزْدَوِج (زوج) Διπλοῦς (ὁ).

مِزْر (ὁ) Οἶνος ἐκ κριθῆς.

مِزْرَاب ج. مَزَارِيب (زرب) (ὁ) Ὀχετός.

مِزْرَاق ج. مَزَارِيق (زرق) (τὸ) Ἀκόντιον, δόρυ.

مَزَّ ، يَمُزُّ Ἀπεμύζησε, ἐθήλασε — Κατέστη γλυκόξινος.

مُزٌّ Γλυκόξινος (ὁ).

مَزَّة — (τὸ) Θήλασμα, θηλασμὸς — Μεζὲς (ὁ).

مَزَعَ ، يَمْزَعُ — Ἔσπευσε (εἰς τὸ βάδισμα), ἐβάδισε (ταχέως).

مَزَّعَ ، يُمَزِّعُ — Ἐτεμάχισε, ἐκομμάτιασε.

تَمَزَّعَ ، يَتَمَزَّعُ — Κατετσακίσθη (ἐκ θυμοῦ).

مُزْعِج (زعج) — Ἀνησυχητικός, ἐκνευριστικός.

مَزَقَ ، يَمْزِقُ وَمَزَّقَ — Ἔσχισε.

مَزَّقَ ، يُمَزِّقُ — Κατετεμάχισε (ἐκουρέλιασε).

مَزَّقَ شَمْلَهُم — Διεσκόρπισε.

تَمَزَّقَ ، يَتَمَزَّقُ — Ἐσχίσθη, κατετεμαχίσθη (ἐκουρελιάσθη).

مَزْق — (τὸ) Σχίσιμον, (ἐπὶ ἐνδύματος).

تَمْزِيق — (τὸ) Σχίσιμον (ἡ πρᾶξις), τεμάχισις (κουρέλιασμα).

مُمَزَّق — (ὁ) Ἐσχισμένος (κουρελιασμένος).

مُزْمِن (زمن) — Χρόνιος (ὁ).

مَزْمُور ج . مَزَامِير (زمر) — Ψαλμὸς (ὁ).

مُزْنَة ج . مُزَن — (τὸ) Σύννεφον βροχερόν.

حَبُّ المُزْن — Χάλαζα (ἡ).

مِزْوَد ج . مَزَاوِد (زود) — Σάκκος (τροφῶν).

مُزَوَّر (زور) — (ὁ) Πλαστός, κίβδηλος.

مِزْوَلَة ج . مَزَاوِل (زول) — (τὸ) Ἡλιακ. ὡρολόγιον

مَزِيد (زيد) — Ηὐξημένος, ἐπηυξημένος.

فِعْل مَزِيد — (τὸ) Σύνθετον ἢ ἐπηυξημένον ῥῆμα (γρμτ.)

مَزِيَّة ج . مَزَايَا — (τὸ) Πλεονέκτημα, προτέρημα, προσόν.

مَسْأَلَة (سأل) — (τὸ) Ζήτημα, πρόβλημα.

مَسَاء (مسو) — Ἑσπέρα (ἡ).

مَسَاءَة (سوأ) — (τὸ) Κακόν, κακὴ πρᾶξις.

مَسَاحَة (مسح) — (ἡ) Ἔκτασις— Ἐμβαδόν.

عِلْمُ المِسَاحَة — Χωρομετρικὴ (ἡ).

مَسَافَة (سوف) — Ἀπόστασις (ἡ).

مُسَاكِن (سكن) — Συγκάτοικος (ὁ).

مَسَامّ (سمّ) — (οἱ) Πόροι (δέρματος).

مُسَامَرَة (سمر) — Νυκτερινὴ συνδιάλεξις.

مُسَاهِم (سهم) — (ὁ) Μέτοχος, συνέταιρος.

مِسْبَحَة ج . مَسَابِح (سبّح) — Κομβολόγιον (τό).

مُسْتَأْنِف (أنف) — Ἐφεσιβάλλων ὁ

مُسْتَأْهِل (أهل) — Ἄξιος (ὁ).

مُسْتَاء (سوأ) — Δυσηρεστημένος (ὁ).

مُسْتَبِدّ (بدد) — (ὁ) Δικτάτωρ, τύραννος, δεσπότης.

مُسْتَبِيح (بوح) — (ὁ) Ἐπιτρέπων, θεωρῶν τι ἐπιτρεπτόν.

مُسْتَحِقّ (حق) — (ὁ) Ἄξιος, δικαιούμενος.

مُسْتَحَمّ (حمّ) — Λουτὴρ (ὁ).

مُسْتَحِيل (حول) — (τὸ) Ἀδύνατον, ἀπίθανον.

مُسْتَشَار (شور) — Σύμβουλος (ὁ).

مُسْتَشْرِق (شرق) — Ἀνατολιστής (ὁ)

مُسْتَشْفَى (شفى) — Νοσοκομεῖον (τό).

مُسْتَطاع (طوع) — (τὸ) Δυνατὸν, κατορθωτόν.
مُسْتَعار (عور) — (ὁ) Δανεικὸς, ψεύτικος.
إسم مُسْتَعار — Ψευδώνυμον (τό).
مُسْتَعْمَرة (عمر) — Ἀποικία (ἡ).
مُسْتَقِلّ (قلّ) — Ἀνεξάρτητος (ὁ).
مُسْتَقيم (قوم) — (ὁ) Εὐθὺς, ὀρθός.
مُسْتَلْقٍ (لقى) — Πλαγιασμένος (ὁ).
مُسْتَنْبَت (نبت) — Φυτώριον (τό).
مُسْتَنَد ج. مُسْتَندات (سند) — Ἔγγραφον (τό).
مُسْتَنْقَع ج. مستنقعات (نقع) — Ἕλος (τό).
مُسْتَهْتِر بِـ (هتر) — (ὁ) Ἀκολουθῶν ἕξιν (τυφλά), μανιώδης.
مُسْتَهْتَر (هتر) — ὁ Ἀτημελής, ράθυμος
مُسْتَهْتِك (هتك) — (ὁ) Ἐπονείδιστος (ξετσίπωτος).
مُسْتَهْدِف لِـ (هدف) — (ὁ) Ἐκτεθειμένος εἰς.
مُسْتَهْزِئ (هزأ) — (ὁ) Σκώπτης, χλευαστής.
مُسْتَهْجَن (هجن) — Ἀποδοκιμαστέος.
مُسْتَهْلِك (هلك) — Καταναλωτὴς (ὁ).
مستَوٍ (سوى) — (ὁ) Ὁμαλός, ἐπίπεδος, ἰσοπεδωμένος.
مُسْتَوْجِب (وجب) — (ὁ) Ἄξιος, δικαιούμενος.
مستَوْدَع ج. مستودعات (ودع) — (ἡ) Ἀποθήκη
مُسْتَوْدِع ومودِع (ودع) — Καταθέτης (ὁ).
مستَوْرِد (ورد) — Εἰσαγωγεὺς (ὁ).

مُسْتَوْصِف (وصف) — Ἀστυκλινική (ἡ).
مُسْتَوْقَد (وقد) — (ἡ) Ἑστία (μαγκάλι).
مُسْتَيقِظ (يقظ) — Ξυπνητός (ὁ).
مَسْجِد ج. مساجِد (سجد) — (τὸ) Τέμενος.
مَسَحَ ، يَمْسَح — Ἐξήλειψε, ἀπήλειψε, ἔσβησε, ἐσπόγγισε.
مَسحَ بالزَّيت — Ἔχρισε, ἤλειψε δι' ἐλαίου.
مسحَ الأرْض — Ἐχωρομέτρησε, κατεμέτρησε γῆν.
مسحَ بالفارَة — Ἐπλάνιαρε, ἐρροκάνισε.
مسحَ الأحْذِيَة — Ἐστίλβωσεν (ὑποδήματα).
تَمَسَّحَ ، يَتمسَّح بالماء — Ἐπλύνθη.
مَسْح — (ἡ) Χρῖσις — Ἐξάλειψις — Σπόγγισμα—Σφουγγάρισμα.
مِسْح ج. أمساح ومُسوح — Ἔνδυμα τρίχινον.
مَسْحَة — Χρῖσμα—Προστριβή— (τὸ) Ἴχνος, σημάδι.
مَسَّاح — (ὁ) Χωρομέτρης, γεωμέτρης — Στιλβωτὴς (λοῦστρος).
مِسْحاة (سحى . سحو) — (ἡ) Ρυκάνη — Πτυάριον.
مَسيح ومَمْسوح — (ὁ) Κεχρισμένος, χριστός.
المَسيح — Ὁ Χριστός, μεσίας.
مَسيحِيّ — (ὁ) Χριστιανός, χριστιανισμός.
المَسيحِيَّة والدِّينُ المسيحيّ — Ὁ Χριστιανισμός.
مِمْسَحة — Σφουγγαρόπανον (τό).
مَسَخَ ، يَمْسَخ — Παρεμόρφωσε, μετεσχημάτισε.
مسخَ الطَّعامَ — Κατέστησεν ἄνοστον ἢ ἀνούσιον (φαγητ.).

تَمَسُّخ — (ἡ) Παραμόρφωσις, μεταμόρφωσις, μετεμψύχωσις.

مِسْخ — (τὸ) Ἔκτρωμα ἐξάμβλωμα

مَسِيخ وماسِخ — (ὁ) Ἄνοστος, ἀνούσιος.

مَمْسُوخ ومَسِيخ — Παραμορφωμένος (ὁ).

مَسَّدَ ، يُمَسِّد — Ἐνέτριψε, ἐμάλαξε.

تَمْسِيد — Ἐντριβή, μάλαξις.

مَسْرَح ج . مسارِح (سرح) — (τὸ) Θέατρον.

مَسَرَّة (سرّ) — (ἡ) Χαρά, εὐδοκία.

مِسَرَّة — Τηλέφωνον (τό).

مَسَّ ، يَمَسُّ — Ἔθιξε — Ἥψατο, ἤγγισε.

تَماسَّ ، يَتَماسُّ — Ἦλθον εἰς ἐπαφήν.

مَسٌّ ومَسِيس ومُماسّة وتَماسّ — Ἐπαφή, ψαῦσις ἀφή

مَسّ — Μανία (ἡ).

مُماسّ — (ἡ) Ἐφαπτομένη (γεωμτρ.).

مُماسّة — Ἐπαφή (ἡ).

مَمْسُوس — (ὁ) Ἁπτός, ψηλαφητὸς — Μανιακός.

مِسْطَرة ج . مساطِر (سطر) — Ρήγα (ἡ).

مَسْطَرِين (سطر) — (τὸ) Μύστρον (μυστρί).

مَسْعُور (سعر) — Λυσσασμένος (ὁ).

مِسْقاة (سقى) — Ποτριστήι (τό).

مَسَكَ ، يَمْسِك وأَمْسَكَ بـ — Ἔπιασε, ἐκράτησε.

مَسَّكَ ، يُمَسِّك — Ἐμοσχομύρισε (τόπον).

أَمْسَكَ ، يُمْسِك — Ἔπιασε, ἐκράτησε.

أَمْسَكَ الدَّفاتِر — Ἐκράτησε βιβλία (λογιστικῆς).

أمسك نَفْسَهُ — Συνεκρατήθη.

أَمْسَكَ وإِسْتَمْسَكَ عَن — Συνεκρατήθη, ἀπέσχε.

تَمَسَّكَ وإِسْتَمْسَكَ بـ — Ἐνέμεινε (κατεπιάσθη).

تَماسَكَ ، يَتَماسَك — Συνεδέθη, συνηνώθη.

مَسْك — Κράτημα (τό).

مَسْكُ الدَّفاتِر — Τὸ κράτημα βιβλίων (λογιστικῆς).

مِسْك — (ὁ) Μόσχος (μυρωδικόν).

مُسْكَة ج . مُسَك — (ἡ) Λαβή — Ὑπόλειμμα (τό).

مُسْكَة ومَساكة — (ἡ) Φιλαργυρία, τσιγκουνιά.

مُسْكَة ومُسُك ومَسِيك — Φιλάργυρος, τσιγκούνης.

مُسْكان — (ὁ) Ἀρραβών, προκαταβολή

إِمْساك — Φιλαργυρία — Δυσκοιλιότης.

إِمْساكُ النَّفْس — Συγκράτησις (ἡ).

تَمَسُّك — Ἐμμονή (ἡ).

تَماسُك — Συνεκτικότης. (ἡ).

مُمْسِك — (ὁ) Φιλάργυρος (σφιχτοχέρης).

مُمَسَّك — Μοσχομυρισμένος (ὁ).

مِسْكِين (سكن) — (ὁ) Δυστυχής, κακομοίρης, ἄθλιος.

مُسَلٍّ (سلو) — Διασκεδαστικός (ὁ).

مِسَلَّة (سلّ) — (ὁ) Ὀβελίσκος — (ἡ) Σακκοράφα (βελόνη).

مِسْلَفَة (سلف) — Βωλοκόπος (ὁ).

مِسْلَكَة (سلك) — Ροδάνι (τό).

مُسْلِم (سلم) — Μουσουλμᾶνος (ὁ).

مَسْلُوق (سلق) — (ὁ) Βραστός, βρασμένος.

مَسْلُوك (سلك) — (ὁ) Βατὸς (δρόμος).

مَسْلُول (سلّ) — Φυματικὸς (ὁ).

مَسْلِي (سلو) — Βούτυρον (τό).

مِسْمَار ج. مَسَامِير (سمر) — (τὸ) Καρφίον, (καρφί).

مُسَمَّى (سمو) — (ὁ) Ὀνομαζόμενος, καλούμενος.

مِسْنَد ج. مَسَانِد (سند) — (τὸ) Προσκέφαλον — Ἔρεισμα, στήριγμα.

مُسِنّ (سنّ) — Ἡλικιωμένος (ὁ).

مُسْهِب (سهب) — (ὁ) Διεξοδικός, ἀδόλεσχος.

مُسَهَّد (سهد) — Ἄϋπνος (ὁ).

مُسْهِل (سهل) — (τὸ) Καθάρσιον, καθαρτικόν.

مِسْوَاك (سوك) — Ὀδοντογλυφὶς (ἡ).

مُسَوَّدَة (سود) — Πρόχειρον (τό).

مُسَوَّس (سوس) — (ὁ) Σκωληκόβρωτος (σκουληκιασμένος)

مَسَّى ، يُمَسِّي — Ἐκαλησπέρισε, ἐκαληνύκτισε.

أَمْسَى ، يُمْسِي وتَمَسَّى — Ἐβραδυάσθη— Ἐνυκτώθη.

أَمْسَى ومَسَّى — Ἐκαληνύκτισε.

أَمْسَى — Ἔγινε, κατέστη.

مُسِيء (سوأ) — (ὁ) Δυσάρεστος, ἐπιβλαβής, κακοποιός.

مَسِيرَة (سير) — Ἀπόστασις (ἡ).

مُشَاجَرَة (شجر) — (ὁ) Διαπληκτισμός, σύρραξις.

مُشَاحَنَة (شحن) — (ἡ) Φιλονικία, λογομαχία, ἐχθροπραξία.

مُشَادَّة — (ἡ) Λογομαχία, φιλονικία, λογοτριβή

مُشَاع (شيع) — Διαδεδομένος (ὁ).

مُشَاقَة (مشق) — Στυππεῖον (στουπί).

مُشَاهِد (شهد) — Θεατής (ὁ).

مُشَاوَرَة (شور) — Σύσκεψις (ἡ).

مُشَايِع لِـ (شيع) — Θιασώτης (ὁ).

مِشْجَب (شجب) — Κρεμαστάρι (τό).

مَشْحَة — (τὸ) Χρῖσμα ἢ κοινωνία (ἑτοιμοθανάτου).

مِشْحَذ (شحذ) — Ἀκόνη (ἡ).

مِشْذَب (شذب) — Κλαδευτήρι (τό).

مَشَطَ ، يَمْشُطُ ومَشَّطَ — Ἐκτένισε.

إِمْتَشَطَ وتَمَشَّطَ — Ἐκτενίσθη.

مُشْط ج. أَمْشَاط — (τὸ) Κτένιον (κτένι)

مُشْطُ الرِّجْل — (ὁ) Ταρσὸς (τὸ ἄνω τοῦ πέλματος).

مَشَعَ ، يَمْشَعُ — Ἐμάσσησε (παταγωδῶς) — Ὑπεξήρεσε

مَشَعَ القُطْنَ — Ἔξανε βάμβακα.

مَشْعَر ج. مَشَاعِر (شعر) — (τὸ) Αἰσθητήριον, αἴσθησις

مَشْعَل ج. مَشَاعِل (شعل) — (ἡ) Λαμπάς, πυρσός (ὁ).

مَشْغَل ج. مَشَاغِل (شغل) — Ἐργαστήριον (τό).

مَشَقَ ، يَمْشُقُ بِـ — Ἔπληξε, ἐκτύπησε.

إِمْتَشَقَ ، يَمْتَشِقُ — Ἐξιφούλκησε.

مَشْقٌ — (ἡ) Ταχύτης, σπουδή, βία — Ὑπόδειγμα — Κοκκινόχωμα.

مِشْقٌ ومَشِيقٌ ومَمْشُوقٌ — (τὸ) Λεπτὸν καὶ ὑψηλὸν (παράστημα).

مَشَقَّةٌ (شقّ) — (ὁ) Κόπος, μόχθος, ταλαιπωρία, δυσκολία.

مِشْكَاةٌ (شكو) — (ἡ) Λυχνοστάτης, κόγχη (τοίχου).

مُشْكِلَةٌ ج. مَشَاكِلُ (شكل) — (τὸ) Πρόβλημα.

مُشْمَئِزٌّ (شمز) — (ὁ) Ἀηδιάζων (σιχαινόμενος).

مُشْمِسٌ (شمس) — Εὐήλιος (ὁ).

مِشْمِش — (τὸ) Βερύκοκκον (καρπός).

مُشَوَّش (شوش) — (ὁ) Χαώδης.

مَشَى ، يَمْشِي وتَمَشَّى — Ἐβάδισε, περιεπάτησε.

تَمَشَّى ، يَتَمَشَّى مع — Συνεβάδισε, ἀνταπεκρίθη.

مَشَّى وأَمْشَى — Ἔκαμέ τινα νὰ βαδίση

مَشْيٌ — Βάδισμα (τό).

مِشْيَةٌ — (τὸ) Περπάτημα, βάδισμα.

مُشَاةٌ — (τὸ) Πεζικὸν — Πεζοί (οἱ).

مَمْشًى ج. مَمَاشٍ — (ὁ) Διάδρομος, στοά.

المَشَّاؤُون — Οἱ περιπατητικοὶ φιλόσοφοι.

مَشِيئَةٌ (شيأ) — (τὸ) Θέλημα, ἐπιθυμία.

مُشِير (شور) — (ὁ) Στρατάρχης — Δείκτης.

مَشِيمَةٌ ج. مَشَايِمُ (شيم) — (τὸ) Ὕστερον, πλακοῦς (ὁ).

مُصَابٌ (صوب) — Προσβεβλημένος (ὁ).

مُصَادَقَةٌ (صدق) — (ἡ) Κύρωσις, ἐπικύρωσις.

مُصَارِع (صرع) — Παλαιστής (ὁ).

مَصَاغٌ (صوغ) — (τὸ) Διαμαντικὸν (κόσμημα).

مُصَاهَرَةٌ (صهر) — Ἀγχιστεία (συμπεθεριό).

مِصْبَاحٌ ج. مَصَابِيحُ (صبح) — (ἡ) Λυχνία λαμπτήρ.

مَصَبٌّ (صبّ) — (ἡ) Ἐκβολή (ποταμοῦ)

مَصَحٌّ ومَصَحَّةٌ (صحّ) — (τὸ) Σανατόριον, φθισιατρεῖον.

مَصْدَرٌ (صدر) — (ἡ) Πηγή, προέλευσις —Ἀπαρέμφατον (γρ.)

مَصَّرَ ، يُمَصِّرُ — Κατώκισε, ἀπώκισε— Αἰγυπτιοποίησε.

مِصْرٌ ج. أَمْصَار — (ἡ) Πόλις, κατῳκημένος (τόπος).

مِصْرُ — Ἡ Αἴγυπτος.

مُصِرٌّ (صرّ) — Ἐπίμονος (ὁ).

مِصْرِيٌّ — (ὁ) Αἰγύπτιος, αἰγυπτιακὸς

المِصْرَان — Ἡ Κούφα καὶ Βασόρα (πόλεις τοῦ Ἰράκ).

مَصِير (صير) — (τὸ) Τέλος (κατάντημα), ἀποτέλεσμα.

مَصِيرٌ ج. مُصْرَانٌ ومَصَارِين — Ἔντερον (τό).

تَمْصِيرُ البُلْدَانِ — (ἡ) Κατοίκισις, ἀποίκισις.

تَمْصِير — Αἰγυπτιοποίησις (ἡ).

مُتَمَصِّر — (ὁ) Αἰγυπτιοποιημένος, αἰγυπτιώτης.

مَصْرِف (صرف) — (ὁ) Νεροχύτης, ὀχετὸς — (ἡ) Τράπεζα (ἐμπ).

مُصْعَد ج. مصاعِد (صعد) — 'Ανελκυστήρ (ὁ).

مَصْعوق (صعق) — Κεραυνόπληκτος (ὁ).

مِصْفاة ج. مَصافٍ (صفو) — (τὸ) Στραγγιστήριον.

مُصَفٍّ (صفو) — 'Εκκαθαριστὴς (ὁ).

مُصْطَفًى (صفو) — (ὁ) 'Εκλεκτός, ἐπίλεκτος.

مَصَّ، يَمَصّ وامتص وتمصص — 'Απεμύζησε, ἀπερρόφησε.

مَصّ وامْتِصاص — (ἡ) 'Απομύζησις, ἀπορρόφησις.

مَصّاص — (ὁ) 'Απορροφῶν, ἀπομυζῶν.

الوَطْواط المَصّاص — Βρυκόλακας (ὁ).

مَصيص — (ὁ) 'Υγρὸς (μουσκεμένος).

مَصِّيص — (τὸ) Κονίαμα, γύψος (ὁ).

مِمَصّ — 'Απορροφητικὸς σωλήν—Σίφων (ὁ).

مَمْصوص — (ὁ) 'Απερροφημένος—'Ισχνός.

مَصْطَبة ج. مصاطِب (صطب) — 'Εξέδρα (ἡ).

مُصْطَفًى (صفو) — (ὁ) 'Εκλεκτός, ἐπίλεκτος.

مُصْطَنِع (صنع) — Προσποιητός (ὁ).

مَصْل — 'Ορρὸς (ὁ).

مُصْلِح (صلح) — (ὁ) 'Αναμορφωτής—Εἰρηνοποιός.

مَصْلَحة ج. مصالح (صلح) — (τὸ) Συμφέρον—Διαχείρησις (ἡ).

مَصْلَحة الضَّرائب — 'Η Διαχείρησις τῶν φόρων.

مُصَلٍّ (صلو) — Προσευχόμενος (ὁ).

مَصْمَصَ، يُمَصْمِص — "Εγλειψε, ἐπιπίλισε.

مَصْنَع ج. مصانِع (صنع) — 'Εργοστάσιον (τό).

مُصيبة ج. مصائب (صوب) — (ἡ) Συμφορά, ἀτύχημα, δυστύχημα.

مِصْيَدة ج. مَصائد (صيد) — (ἡ) Παγίς (φάκα).

مُضادّ (ضدّ) — (ὁ) 'Αντίθετος, ἐναντίος.

مُضارِب (ضرب) — Κερδοσκόπος (ὁ).

مُضارِع (ضرع) — (ὁ) 'Ενεστώς (γρμτ.)

مُضاعَف (ضعف) — (ὁ) Διπλοῦς, διπλάσιος—Πολλαπλάσιον (τό).

مُضاف (ضيف) — (ὁ) Προσηρτημένος — Προσάρτημα (τό).

مُضاهاة (ضهى) — 'Αντιπαραβολή, ἀναλογία, ὁμοιότης.

مُضايِق (ضيق) — (ὁ) 'Ενοχλητικός, στενόχωρος.

مَضْبوط (ضبط) — (ὁ) 'Ακριβής, ὀρθός.

مُضْجِر (ضجر) — (ὁ) 'Ανιαρός, πληκτικός.

مَضْجَع ج. مضاجِع (ضجع) — (ὁ) Κοιτὼν—Κλίνη (ἡ).

مِضَخَّة (ضخّ) — 'Αντλία (ἡ).

مُضْرِب (ضرب) — 'Απεργός (ὁ).

مَضَرَ، يَمْضُر — 'Εξύνισε (γάλα κλπ.)

مَضَّر، يُمَضِّر — Κατέστρεψε.

مَضِر وماضِر ومضير — (ὁ) "Οξινος (ξυνός).

مُضِرّ (ضرّ) — (ὁ) Βλαβερός, ἐπιβλαβής.

مَضَّ، يَمَضّ وأَمَضّ — 'Επόνεσέ τινα (πληγή).

مَضَّ مِن — Επόνεσε, ὑπέφερε, ἤλγησε.

مَضّ — 'Αλγεινὸς (ὁ).

مَضَض — (ὁ) Πόνος, ἄλγος.

مُضْطَرّ (ضرّ) — 'Ηναγκασμένος, ὑποχρεωμένος.

مُضْطَرِب (ضرب) — (ὁ) Ταραγμένος, ἀνήσυχος.

مُضْطَهِد (ضهد) — Διώκτης (ὁ).

مَضَغَ ، يَمْضَغ — 'Εμάσησε.

مَضْغ ومضاغ — Μάσημα (τό).

مُضْغَة ج. مُضَغ — (ὁ) Βλωμός (μπουκιά)

مُضَلَّع (ضلع) — Πολύπλευρος (ὁ).

مُضْمَر (ضمر) — (ὁ) 'Ενδόμυχος—'Υπονοούμενος.

مَضْمَض ، يمضمض وتمضمض — 'Εξέπλυνε (στόμα).

مَضْمُون (ضمن) — (ὁ) 'Ηγγυημένος, ἀσφαλής.

مُضْنًى (ضنى) — (ὁ) 'Εξησθενημένος, ἄτονος.

مُضِيء (ضوء) — (ὁ) Φωτισμένος, φωτεινός.

مَضَى ، يَمْضِي — Παρῆλθε.

مَضَى إلى — 'Επροχώρησε.

مَضَى في — Εἰσέδυσε, εἰσεχώρησε.

مضَى على وأَمضَى — 'Εξετέλεσε.

أَمضَى ، يُمْضِي — 'Εξετέλεσε—'Υπέγραψε.

مُضِيّ ومُضُوّ — Παρέλευσις (ἡ).

إِمضاء — (ἡ) 'Εκτέλεσις—'Υπογραφὴ

مُمْضٍ — 'Υπογεγραμμένος (ὁ).

مِضْيَاف (ضيف) — Φιλόξενος (ὁ).

مَضِيفَة (ضيف) — Ξενὼν (ὁ).

مَضِيق (ضيق) — (ὁ) Πορθμὸς, στενόν, ἰσθμός.

مَضِيم (ضيم) — 'Ηδικημένος (ὁ).

مُطابَقَة (طبق) — (ἡ) Προσαρμογή, συμφωνία.

مَطَار (طير) — 'Αεροδρόμιον (τὸ).

مُطارَدَة (طرد) — Καταδίωξις (ἡ).

مُطاع (طوع) — 'Υπακουόμενος (ὁ).

مُطاق (طوق) — 'Ανεκτὸς (ὁ).

مُطالَبَة (طلب) — (ἡ) 'Απαίτησις.

مُطالَعَة (طلع) — (ἡ) 'Ανάγνωσις—'Αναγνωστικὸν τὸ.

مُطاوِع (طوع) — (ὁ) Σύμφωνος, ὅμοιος

مَطْبَخ (طبخ) — Μαγειρεῖον (τὸ).

مَطْبَعَة (طبع) — Τυπογραφεῖον (τό).

مِطْحَنَة ج. مَطاحِن (طحن) — 'Αλευρόμυλος (ὁ).

مَطَرَ ، يَمْطُر وأَمطَر — "Εβρεξεν (οὐρανός).

مَطَر ج. أَمطار — Βροχὴ (ἡ).

مُمْطِر وماطِر — Βροχερός (ὁ).

مِمْطَر — (τὸ) 'Αλεξίβροχον, ἀδιάβροχον

مُطْرَان ج. مَطارِنَة — Μητροπολίτης.

مُطْرِب (طرب) — (ὁ) Τραγουδιστής—Τερπνός.

مُطَّرِد (طرد) — Συνεχής (ἡ).

مُطَرَّز (طرز) — (ὁ) Κεντητός, κεντημένος.

مِطْرَقة (طرق) — (ἡ) Σφῦρα (σφυρί).

مَطْروحٌ (طرح) — (ὁ) Ἀφαιρετέος (ἀριθμ.).

مَطْروقٌ (طرق) — (ὁ) Σφυροκοπημένος—Βατός

مَطَّ ، يَمُطُّ ومَطَّط — Ἐτέντωσε, προεξένεινε.

مَطٌّ — Τέντωμα (τό).

مَطَّاطٌ ومطاطٌ — (τὸ) Ἐλαστικὸν κόμμι, καουτσούκ.

مُطَيْطاءُ — (τὸ) Βάδισμα ὑπερήφανον (κόρδωμα).

مَطْعَم ج. مَطاعِم (طعم) — (τὸ) Ἑστιατόριον—Συσσίτιον.

مِطْفَأةُ الحَرائق (طفء) — Πυροσβεστική (ἡ).

مَطَلَ ، يَمْطُل — Ἐτέντωσε-Ἐσφυροκόπησε, ἐσφυρηλάτησε.

مَطَلَ وماطل بـ — Ἀνέβαλε (προθεσμίαν πληρωμῆς).

مَطْلٌ ومُماطَلة — Ἀναβολὴ (προθεσμίας).

مَمْطولٌ — Σφυρηλατημένος (ὁ).

مَطْلَع (طلع) — (ὁ) Ἀνήφορος—Ἀπαρχή, προοίμιον.

مُطْلَق (طلق) — (ὁ) Ἀπόλυτος, γενικός.

مُطِلٌّ على (طلّ) — Προβάλλων (ὁ).

مِطْمَر ومِطْمار (طمر) — (ἡ) Στάθμη (κτίστου).

مَطْمَع ج. مطامِع (طمع) — (ἡ) Ἐπιδίωξις, βλέψις.

مُطْمَئِنٌّ (طمن) — (ὁ) Ἀσφαλής, ἥσυχος.

مِطْوَى ومِطْواة (طوى) — Σουγιᾶς ὁ.

مَطَى ، يَمْطِي — Ἐτεντώθη.

مَطًى ومطا — (ἡ) Πλάτη, ράχις.

مَطِيَّة ج. مَطِيٌّ ومطايا — Ὑποζύγιον (τὸ).

امْتَطى ، يَمْتَطِي — Ἵππευσε (ἐκαβαλίκευσε).

تَمَطَّى ، يتمطّى — Ἐτεντώθη-Ἐβάδισεν ἐπιδεικτικῶς.

مُمْتَطٍ — (ὁ) Ἀναβάτης, ἐπιβάτης.

مُظاهِرٌ (ظهر) — Βοηθός, συνεπίκουρος, ὑποστηρικτής.

مُظاهَرة (ظهر) — (ἡ) Διαδήλωσις—Βοήθεια, συνδρομή

مُظْلِم (ظلم) — Σκοτεινός.

مَظْلَمة ج. مظالِم (ظلم) — (ἡ) Διαμαρτυρία, παράπονον (ὁ).

مَظْمِيٌّ (ظمى) — (τὸ) Φυτὸν ποτισμένον ὑπὸ βροχῆς.

مَظِنَّة (ظن) — Ὑπόνοια (ἡ).

مَظْهَر ج. مظاهر (ظهر) — Ἐμφάνισις παρουσιαστικόν.

مَعْ — Μὲ, μετά, μαζύ.

مَعْ أنَّ — Ἂν καί.

مَعْ ذَلِك — Ἐν τούτοις, μ' ὅλα ταῦτα.

مَعاً — Ὁμοῦ, μαζύ.

مَعِيَّةٌ — Συνοδεία, ἀκολουθία, συντροφία.

مَعابٌ ومعابةٌ ج. معايِب — (τὸ) Ἐλάττωμα – Ὄνειδος, αἶσχος, στίγμα.

مُعادٍ (عدو) — Ἐχθρός (ὁ).

معادَلة (عدل) — (ἡ) Ἐξίσωσις (ἀριθ.) Ἰσοσκέλισις.

مَعاذٌ ومعاذة (عوذ) — (τὸ) Καταφύγιον ἄσυλον.

مُعارَضة (عرض) — (ἡ) Ἀντιπολίτευσις, ἀντιλογία, ἀντίδρασις.

مَعاش (عيش) (ἡ) Σύνταξις (ὑπαλλήλου).

مُعاشِر (عشر) (ὁ) Κοινόβιος, κοινοβιακός, οἰκεῖος.

مُعاشَرة (عشر) (ἡ) Συναναστροφή, οἰκειότης.

مُعاصِر (عصر) Σύγχρονος (ὁ).

مُعاضَدة (عضد) (ἡ) Συνεργασία, σύμπραξις.

مُعافاة (عفو) (ἡ) Ἀνάρρωσις, ἴασις—Ἄφεσις, συγγνώμη.

مُعاقَبة (عقب) (ἡ) Ποινή, τιμωρία.

مُعاكِس (عكس) (ὁ) Ἐναντίος, ἀντίθετος, ἀντιπράττων

مُعاكَسة (عكس) (ἡ) Ἐναντιότης, ἀντίπραξις.

مُعالَجة (علج) (ἡ) Θεραπεία, νοσηλεία.

مَعالٍ — صاحِبُ المَعالي Ἐξοχώτατος τίτλ. ὑπουργ.

مُعامَلة (عمل) (ἡ) Συναλλαγή—Μεταχείρισις.

مُعانَدة (عند) (τὸ) Πεῖσμα, (ἡ) ἰσχυρογνωμοσύνη.

مُعانَقة (عنق) (ὁ) Ἐναγκαλισμός, ἀγκάλιασμα.

مُعاهَدة (عهد) Συνθήκη (ἡ).

مُعاوَنة (عون) (ἡ) Βοήθεια, ἀρωγή, σύμπραξις.

مُعايَنة (عين) (ἡ) Αὐτοψία (τὸ βλέπειν ἰδίοις ὄμμασιν).

مُعْتادٌ (عود) (ὁ) Συνηθισμένος, συνήθης.

مُعْتَبَر (عبر) (ὁ) Εὐυπόληπτος, ἀξιόλογος, σεβαστός.

مُعْتَدِل (عدل) (ὁ) Μέτριος, μετριοπαθής—Εὔκρατος—Εὐθύς.

مُعْتَرِف (عرف) (ὁ) Ἀναγνωρίζων, ὁμολογῶν.

مُعْتَزِل (عزل) (ὁ) Ἀπομεμονωμένος, ἀπεσχισμένος.

مُعْتَصَم (عصم) (τὸ) Ἄσυλον, καταφύγιον.

مُعْتَصِم بِـ Προσκεκολλημένος τινί.

مُعْتَقِد (عقد) (ὁ) Πιστεύων, νομίζων.

مُعْتَقَل (عقل) (τὸ) Στρατόπεδον συγκεντρώσεως.

مُعْتَكِف(عكف) (ὁ) Ἀφωσιωμένος ἀσκητής, ἐρημίτης.

مُعْتَلٌّ (علّ) Ἀσθενής (ὁ).

مُعْتِم ومُعَتِّم (عتم) (ὁ) Σκοτεινός, ζοφερός.

مُعْتَمَد (عمد) (ὁ) Διαπεπιστευμένος—Ἀξιόπιστος, αὐθεντικός.

مَعْتوهٌ (عته) (ὁ) Παράφρων, παλαβός.

مَعَجَ ، يَمْعَج Ἐπέσπευσε, ἐβιάσθη.

مَعَجَ البَحر Διεσαλεύθη (ἐφουρτούνιασε) ἡ θάλασσα.

تَمَعَّجَ ، يَتَمَعَّج Ἐβάδισεν ἑλικοειδῶς, ὀφιοειδῶς.

مُتَمَعِّج Ἑλικοειδής, ὀφιοειδής.

مُعْجِزَة (عجز) Θαῦμα (τό).

مُعْجَم (عجم) (τὸ) Λεξικόν-Ἀσαφής.

مِعْجَن (عجن) Σκάφη (ἡ).

مَعِدَة ومِعْدَة ج. مَعِد ومِعَد Στόμαχος (ὁ).

مُعْدٍ (عدو) (ὁ) Μεταδοτικός, μολυσματικός.

مُعَدٌّ (عدّ) (ὁ) Ἕτοιμος, προητοιμασμένος.

مُعَدَّل (عدل) (ὁ) Ἀνάλογος, συμμετρικός, μέσος ὅρος.

مَعْدِن (عدن) (τὸ) Μέταλλον, ὀρυκτόν.

مَعْذِرَة ج. مَعاذِر (عذر) (ἡ) Δικαιολογία, πρόφασις

مَعْرِض (عرض) Ἔκθεσις (ἡ).

مَعْرِفَة (عرف) (ἡ) Γνῶσις—Γνωριμία.

مُعَرَّق (عرق) Φλεβώδης (ὁ)

مَعْرَكة (عرك) (ἡ) Μάχη, συμπλοκή.

مِعْزَة Κατσίκα (ἡ).

مِعْزَف ج. مَعازِف (عزف) (τὸ) Ἔγχορδον-Πιάνο.

مِعْزَقَة (عزق) (τὸ) Σκαλιστήριον (ἐργαλ.).

مَعْزِل (عزل) Ἀπομονωτήριον (τὸ).

مَعَسَ ، يَمْعَس Συνέθλασε, ἔθραυσε.

مُعَسْكَر ج. معسكرات (عسكر) Στρατόπεδον.

مَعْشَر (عشر) (τὸ) Κοινόβιον, κοινοβιότης (ἡ).

مَعْشوق (عشق) Ἐρωμένος (ὁ).

مِعْصَرَة (عصر) (τὸ) Πιεστήριον, τριβεῖον.

مِعْصَم (عصم) (ὁ) Καρπός (χειρός), μετακάρπιον.

مَعْصوم (عصم) (ὁ) Ἀλάνθαστος, ἀναμάρτητος.

مَعْصِيَة ج. مَعاصٍ (عصى) (ἡ) Ἀπείθεια, ἀνταρσία.

مَعِضَ ، يَمْعَض وإِمْتَعَض من Ἠγανάκτησε, ἐδυσανασχέτησε.

مُعَضِّد (عضد) Βοηθός (ὁ).

مُعْضِلَة (عضل) (τὸ) Πρόβλημα, δυσκολία (ἡ).

مَعِطَ ، يَمْعَط Ἐμάδησε.

مَعِطٌ وأَمْعَط (ὁ) Ἄθριξ (ἄτριχος).

مُعْطٍ (عطو) (ὁ) Δοτήρ, χορηγός.

مَعْطَب (عطب) Καταστροφή (ἡ).

مِعْطَف ج. مَعاطِف (عطف) (τὸ) Ἐπανωφόριον.

مُعَطَّل (عطل) Ἄεργος—Καθυστερημένος.

مَعْطوف (عطف) (ὁ) Συνδεδεμένος, συνδετική πρότασις γρμτ.

مُعَظَّم (عظم) (ὁ) Μεγαλειώδης, ἔνδοξος, μεγαλοπρεπής

مُعْظَم (عظم) (ὁ) Πλεῖστος, (τὸ) πλεῖστον.

مُعَفَّن (عفن) (ὁ) Σάπιος, μουχλιασμένος.

مُعَقِّب (عقب) Σχολιαστής (ὁ).

مَعْقِل (عقل) Φρούριον (τό).

مَعَكَ ، يَمْعَك Ἔτριψε-Ἀνέβαλε.

ماعَكَ بِدَيْنِهِ Ἀνέβαλε καταβολὴν χρέους.

مَعْكوس (عكس) (ὁ) Ἀνάποδος, ἀντεστραμμένος.

مِعْلاق (علق) Γλῶσσα (ἡ).

مِعْلَف (علف) Φάτνη (ἡ).

مُعَلِّق (علق) Σχολιαστής (ὁ).

مُعَلِّم (علم) Διδάσκαλος (ὁ).

مُعْلِن (علن) Κῆρυξ (ὁ).

مَعْلول (علّ) (τὸ) Αἰτιατὸν — Ἀσθενής.

مَعْلوم (علم) (ὁ) Γνωστὸς—Ἐνεργητικὸν (ρῆμα).

مِعْمارى (عمر) 'Αρχιτέκτων (ὁ).

مَعْمَعة ج. مَعامِع (ὁ) Ἦχος φωτιᾶς (τσίξιμον)-'Αλαλαγμός, ὀχλαγωγία (στρατ.)

مَعْمَعانٌ Καύσων (ὁ).

مَعَن ، يَمْعَن Ἔρρευσεν (ὕδωρ).

مَعَن ، يَمْعُن وأَمْعَن بِـ 'Ωμολόγησε — 'Ηρνήθη.

أَمْعَن ، يُمْعِن في 'Επεδόθη (μετὰ ζήλου εἴς τι.)

أَمْعَن النظرَ في Παρετήρησε μετὰ προσοχῆς, προσηλώθη.

مَعِينٌ ج. مُعُن ومُعُنات (τὸ) Ρέον (ὕδωρ).

مُعِينٌ (عون) (ὁ) Βοηθός, ἐπίκουρος

إِمعان وتَمَعُّن (ἡ)Προσεκτικότης, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.

مَعْنًى ج. معانٍ(عنى) (ἡ) Ἔννοια, σημασία.

مُعَوَّل (عول) (ἡ) 'Υποστήριξις, ἐμπιστοσύνη.

مِعْوانٌ (عون) 'Υποστηρικτής (ὁ).

مَعونٌ ومعونَة (عون) Βοήθεια (ἡ).

مِعًى ج. أَمعاء (τὸ) Ἔντερον, ἐντόσθιον.

مِعْيار (عير) (τὸ) Κριτήριον, μέτρον.

مُعَيَّن (عين) (ὁ) 'Ωρισμένος, καθωρισμένος, διωρισμένος.

مُغاث Μουγὰθ (φυτόν) ἢ glossostemon.

مَغارَة ج. مغائر (غور) (τὸ) Ἄντρον, σπήλαιον.

مُغايِر (غير) 'Ασύμφωνος (ὁ).

مَغَبَّة (غبّ) (τὸ) 'Επακολούθημα, συνέπεια.

مُغْتَصِب (غصب) (ὁ) Σφετεριστής, ἐκβιαστής.

مُغَذّ (غذو) Θρεπτικός (ὁ).

مَغْرِب ج. مغارِب (غرب) (ἡ) Δύσις (τόπος).

مُغْرَة (ὁ) Πηλὸς κόκκινος, κοκκινόχωμα.

مُغْرَم (غرم) 'Ερωτευμένος (ὁ).

مَغْرَم (غرم) Πρόστιμον (τό).

مَغْزًى ج. مَغازٍ (ἡ) Ἔννοια, σημασία, νόημα.

مَغِص ، يَمْغَص ومَغَص وتَمَغَّص Εἶχε κωλικόπονον.

أَمْغَص ، يُمْغِص 'Επροξένησε κωλικόπονον (τροφή).

مَغْص Κωλικόπονος (ὁ).

مَمْغوص (ὁ) Ἔχων κωλικόπονον.

مَغَط ، يَمْغَط ومَغَّط 'Εμάκρυνε, ἐμήκυνε, ἐτέντωσε.

مَغْمَغ ، يُمَغْمِغ 'Ανεκάτωσε, ἐσύγχυσε.

مِغوار ج. مَغاوير (غور) Τολμηρός (ὁ).

مُغير (غور) 'Επιδρομεὺς (ὁ).

مَفاد (فيد) (ἡ) Ἔννοια, σημασία.

مِفْتاح ج. مَفاتيح (فتح) Κλειδίον (τό).

مُفْتَرٍ (فرى) (ὁ)Ψευδολόγος, συκοφάντης, διαβολεύς.

مُفْتَرِس (فرس) (ὁ) Ἄγριος — Σαρκοβόρος.

مَفْخَرَة ج. مفاخر(فخر) (τὸ) Σέμνωμα, ἀνδραγάθημα.

مُفْرَد (فرد) 'Ενικὸς (γρμτ.)—Μονός.

بِمُفْرَدِهِ Μόνος του, ἀφ' ἑαυτοῦ.

مُفْعَم (فعم) (ὁ) Πλήρης, γεμᾶτος.

مَفْعول (فعل) (ὁ) Πεπραγμένος— Δραστικότης.

مُفيد (فيد) (ὁ) Ὠφέλιμος, χρήσιμος.

مُقابِل (قبل) (ὁ) Ἀντιμέτωπος, ἀντίστοιχος-Ἀντάλλαγμα.

مُقارَنة (قرن) (ἡ) Σύγκρισις, παραλληλισμός.

مُقاصّة (ἡ) Ἀνταπαίτησις (εἰς τὰ νομικά).

مُقاطَعة (قطع) Ἐμπορ. ἀποκλεισμός (μποϋκοτάρισμα)— Ἐπαρχία, διαμέρισμα.

مَقال ومقالة (قول) (τὸ) Ἄρθρον (ἐφημερίδος).

مُقامٌ (قوم) (ὁ) Τόπος, θέσις (ἡ).

مُقامِر (قمر) Χαρτοπαίκτης (ὁ).

مُقاوِل (قول) Ἐργολάβος (ὁ).

مُقاوَمة (قوم) (ἡ) Ἀντίστασις, ἀντίδρασις.

مُقايَسة (قيس) (ὁ) Ὑπολογισμός, ἀναλογία.

مِقة (ومق) Ἀγάπη (ἡ).

مَقَتَ ، يَمْقُتُ ومَقْتاً Ἀντεπάθησε, ἀπεστράφη.

مَقْتٌ (ἡ) Ἀντιπάθεια, ἀπέχθεια ἀποστροφή.

مَمْقوت ومَقيت (ὁ) Ἀντιπαθής, ἀπεχθής, μισητός.

مُقْتَبَس (قبس) (τὸ) Σταχυολόγημα, ἀπόσπασμα.

مُقْتَدٍ (قدو) Μιμητής (ὁ).

مُقْتَرِن (قرن) (ὁ) Συζευγμένος, νυμφευμένος.

مُقْتَصِد (قصد) Οἰκονόμος (ὁ).

مُقْتَضَبٌ (قضب) (ὁ) Αὐτοσχέδιος, πρόχειρος.

مُقْتَضًى (قضى) (ἡ) Ἀπαίτησις— Ἀπαραίτητος.

مُقْتَفٍ (قفو) Μιμητής (ὁ).

مِقْدام (قدم) Πρωτοπόρος (ὁ).

مَقَرٌّ (قرّ) (ἡ) Ἕδρα, βάσις.

مُقَرِّر (قرّ) (ὁ) Εἰσηγητής (σπίκερ)

مِقَصٌّ (قصّ) Ψαλίδι (τό).

مِقْصَلة ج. مَقاصِل قصل (ἡ) Λαιμητόμος, ἀγχόνη.

مَقَعَ ، يَمْقَعُ Κατέπιε.

مُمْتَقِعٌ (ὁ) Ὠχρός, χλωμός.

مَقَلَ ، يَمْقُلُ Εἶδε, παρετήρησε.

مُقْلَةٌ (ὁ) Βολβός (ὀφθαλμοῦ)

مِقْوَدٌ (قود) Καπίστρι (τό).

مُكابَدة (كبد) (τὸ) Βάσανον, κόπος, ταλαιπωρία.

مُكابِر (كبر) Καυχηματίας, κομπαστής.

مُكاتَبة (كتب) Ἀλληλογραφία (ἡ).

مُكافَأة (كفأ) (ἡ) Ἀμοιβή, ἀνταμοιβή.

مَكان (كون) (ὁ) Τόπος, θέσις.

مَكَبٌّ (كبّ) (τὸ) Καρούλι (μακαρᾶς).

مُكْتَئِب (كأب) (ὁ) Λυπημένος, κατηφής.

مُكْتَرِث (كرث) (ὁ) Ἐνδιαφερόμενος, φροντίζων.

مُكْتَظٌّ (كظّ) Ὑπερπληρωμένος (ὁ).

مُكْتَفٍ (كفى) (ὁ) Ἀρκούμενος, ἱκανοποιημένος.

مَكَثَ ، يَمْكُثُ Ἔμεινε, παρέμεινε, διέμεινε, διέτριψε.

مُكْثٌ Παραμονή, διαμονή, διατριβή.

مَكَرَ ، يَمْكُرُ بِـ Ἠπάτησε, ἐξηπάτησε, ἐδολιεύθη.

مَكْرٌ (ἡ) Πονηρία, πανουργία, δόλος.

مَكَّارٌ (ὁ) Πονηρός, πανοῦργος, δόλιος.

مَكَسَ ، يَمْكِسُ ومَكْسٌ Εἰσέπραξε φόρους.

مَكْسٌ ج. مُكوس (ὁ) Φόρος, δασμός.

مَكَّاس (ὁ) Εἰσπράκτωρ (φόρων).

مُكْفَهِرٌّ (كفهر) (ὁ) Σκοτεινός— Σκυθρωπός.

مَكَّ ، يَمُكُّ وإمْتَكَّ Ἀπεμύζησε (ὀστοῦν).

مَكُّوكٌ ج. مَكاكِيك Μέτρον (καρπῶν)—Κύπελλον—(ἡ) Κερκίς (σαΐτα).

مَكَّنَ وأمْكَنَ مِن Κατέστησέ τινα ἱκανὸν νά...

مَكُنَ ، يَمْكُنُ Ἐνεδυνάμωσε, ἐσταθεροποίησε ἡδραίωσε

أمْكَنَ ، يُمْكِنُ Ἠδυνήθη, ἠμπόρεσε.

إسْتَمْكَنَ وتَمَكَّنَ Ἠδυνήθη, κατώρθωσε.

مُكْنَة ومَكِنَة (ἡ) Ἱκανότης, δυνατότης, δυναμικότης

مَكِنَة ج. مَكِن ومَكِنات Μηχανή ἡ.

مَكانَة (ἡ) Θέσις, ἀξίωμα—Ἐπιρροή, ἰσχὺς—Στερεότης.

مَكِينٌ (ὁ) Ἑδραῖος, ἡδραιωμένος, στερεός.

إمْكان وإمْكانيَّة (ἡ) Δυνατότης.

تَمْكِين Στερέωσις (ἡ).

مُمْكِن (τὸ) Δυνατόν, πιθανὸν κατορθωτόν, ἐνδεχόμενον.

مُتَمَكِّن Ἑδραιωμένος-Ἄκλιτος γρμτ.

المُتَمَكِّن الأمْكَن Κλιτὸν ὄνομα ἐν μέρει (γρμτ.) π.χ. كإبراهيم

مَكَّةُ المُكَرَّمة Ἡ Μέκκα (πόλις).

مَكِّيٌّ ومَكّاوِيٌّ (ὁ) Κάτοικος τῆς Μέκκας.

مَلأ ، يَمْلأ Ἐπλήρωσε, ἐγέμισε.

إمْتَلأ ، يَمْتَلِئُ وتَمَلّأ Ἐπληρώθη (ἐγέμισε).

تَمالأ على Συνέπραξε, συνεβοήθησε.

تَمالأ ، يَتَمالأ على Συνησπίσθη.

مِلْءٌ ج. أمْلاء Περιεχόμενον δοχείου γέμισμα, πλησμονή.

مِلْءُ مِلْعَقة Κουταλιά.

يَنامُ مِلْءَ الجَفْن Κοιμᾶται ἥσυχα.

مَلأٌ ج. أمْلاء (τὸ) Πλῆθος, ἄθροισμα.

مَلآنٌ ومُمْتَلِئٌ ومَلِيءٌ (ὁ) Πλήρης, γεμᾶτος.

إمْتِلاءٌ ومِلْءٌ (τὸ) Γέμισμα, γέμισις, πλησμονή.

مَمْلوءٌ ومَمْلُوٌّ ومُمْتَلِئٌ ὁ) Πεπληρωμένος (γεμισμένος).

مَلِيءٌ ج. مِلاء وأمْلِئاء ὁ) Εὔπορος πλούσιος.

مِلاحَة (ملح) Ναυτιλία (ἡ).

مُلاحَظَة (لحظ) Παρατήρησις (ἡ).

مَلاذٌ (لوذ) — (τὸ) Καταφύγιον, ἄσυλον

مُلازِم (لزم) — Λοχαγός (ὁ).

مُلاقاةٌ (لقى) — (ἡ) Συνάντησις, συνέντευξις.

مَلاكٌ ج. مَلائِكة (ملك) — Ἄγγελος (ὁ).

مَلامة ج. مَلاوِم (لوم) — Μορφή (ἡ).

مُلْتَحِق (لحق) — Ἐγγεγραμμένος (ὁ).

مَلامِح (لمح) — Χαρακτηριστικά (τὰ).

مَلَجَ، يَمْلُجُ — Ἐθήλασε (μήτηρ τέκνον).

إملاجٌ — Θηλασμός (ὁ).

مَلْجأٌ ج. ملاجِئ (لجأ) — (τὸ) Ἄσυλον, καταφύγιον.

مَلَحَ، يَمْلِحُ ومَلَّحَ — Ἁλάτισε φαγητόν.

مَلُحَ، يَمْلُحُ — Κατέστη ἁλμυρός.

مَلُحَ، يَمْلُحُ — Κατέστη χαριτωμένος

مَلَّحَ، يُمَلِّحُ — Ἐπάστωσε (ἰχθῦς), ἤρτυσε.

مِلْحٌ ج. أَمْلاح ومِلاح — (τὸ) Ἅλας (ἁλάτι)—Ἁλμυρὸς ὁ.

مُلْحَة (ج. مُلَح) وأُملوحة — Χαριεντισμός (ὁ).

مَلَّاحٌ — Ναύτης (ὁ).

مَلَّاحَة — Ἁλικὴ (ἡ).

مِلاحة — Ναυτιλία, ναυσιπλοΐα.

مَلاحة — (ἡ) Χάρις, εὐμορφιά, καλωσύνη.

مُلوحة — Ἁλμυρότης (ἡ).

مَليحٌ ج. مِلاح وأَملاح — (ὁ) Χαριτωμένος, εὔμορφος, καλός

مَليحٌ — (ὁ) Ἁλμυρός—Παστὸς (ἰχθύς).

مِمْلَحَة ج. مَمالِح — (τὸ) Ἁλατοδοχεῖον (ἁλατιέρα).

مَلَخَ، يَمْلَخُ — Ἐξήρθρωσε, ἐστραμπούλισε.

مَلَدَ، يَمْلُدُ — Ἐτέντωσε, ἥπλωσε.

مَلِدَ، يَمْلَدُ — Κατέστη μαλακός, τρυφερός.

أَمْلَدُ — (ὁ) Ἀπαλὸς, μαλακός, εὐλύγιστος, τρυφερός.

مَلْزَمة ج. ملازِم — (τὸ) Τυπογραφικὸν φύλλον (16 σελ.)

مَلِسَ، يَمْلَسُ — Ἐλειάνθη, κατέστη λεῖος.

مَلَّسَ، يُمَلِّسُ — Ἐλείανε.

تَمَلَّسَ وانْمَلَسَ — Ἐξέφυγε, ἐδραπέτευσε, διωλίσθησε.

مَلِسٌ وأَملَس — Λεῖος (ὁ).

مَلاسة — Λειότης (ἡ).

مَلِصَ، يَمْلَصُ من — Διωλίσθησε (ἐγλίστρησε), ἐξέφυγε.

مَلِصَ وتَمَلَّصَ وانْمَلَصَ — Ἐξέφυγε, ἀπελυτρώθη.

مَلَصٌ — Ὀλίσθημα (τό).

مَلَطَ، يَمْلُطُ ومَلَّطَ — Ἐσουβάδισε (τοῖχον).

مِلاط — (ὁ) Σουβᾶς, κονίαμα (τό).

مَليط وأَمْلَط مث. مَلْطاء — (ὁ) Ἄθριξ (ἄτριχος).

مِلْعَقة ج. مَلاعِق (لعق) — (τὸ) Κοχλιάριον (κουτάλι).

مُلْغَم (لغم) — (ὁ) Πλήρης ναρκῶν (τόπος).

مِلَفٌّ (لف) — (ὁ) Φάκελλος (ἐγγράφων) ντοσιέ.

مَلِقَ، يَمْلَقُ ومالَقَ وتَمَلَّقَ — Ἐκολάκευσε.

أملق ، يُملِق — Ἐπτώχευσε, ἐδυστύχησε.

إنملق ، ينملِق من — Ἐξέφυγε.

مَلِق وملاَّق ومتملق ومُمالق — (ὁ) Κόλαξ, αὐλοκόλαξ.

مَلَقٌ وتملُّق — Κολακεία (ἡ).

مَلَقة — (ὁ) Λίθος λεῖος.

إملاق — (ἡ) Πτωχία, ἔνδεια.

مَلَك ، يملِك — Κατεῖχε—Ἐνυμφεύθη.

ملك وتملَّك وإمتلك — Κατεῖχε, εἶχε.

مَلَك وتملَّك على — Ἐβασίλευσε, —Ἐκυρίευσε.

مَلَك نفسَهُ وتمالك عن — Συνεκρατήθη, ἦτο κύριος ἑαυτοῦ.

ملَّك ، يُملِّك — Κατέστησεν ἄρχοντα, βασιλέα.

ملَّك وأملك — Κατέστησε κτήτορα, ἰδιοκτήτην.

مِلكٌ ج . أملاك — (τὸ) Κτῆμα, ἰδιοκτησία.

مِلكٌ ثابتٌ — (ἡ) Ἀκίνητος περιουσία.

مِلك منقول — (ἡ) Κινητὴ περιουσία.

مِلك وإمتلاك — Κυριότης (ἡ).

مُلك — (τὸ) Βασίλειον—Ἐξουσία, δύναμις.

مَلِك ومليك ج . ملوك — Βασιλεύς (ὁ).

مَلَكٌ وملاكٌ ج . ملائكة — Ἄγγελος (ὁ).

مَلْك ومَلَكة — (ἡ) Κυριότης, κατοχή.

مِلاكٌ — (ἡ) Ὑπόστασις, βάσις, κύριον συστατικόν.

مَلَكة — Φυσικόν, συνήθεια — (τὸ) Τάλαντον, κλίσις (ἡ).

مَلَكوتٌ — (τὸ) Βασίλειον, βασιλεία (ἡ)

مِلكيَّة — Ἰδιοκτησία (ἡ).

مَلَكيَّة — Βασιλεία (ἡ).

إملاكٌ — (ὁ) Γάμος, σύζευξις (ἡ).

إمتلاك وتملُّك — (ἡ) Κατοχή, κτῆσις.

تملُّك بوضع اليد — (ἡ) Χρησικτησία (νομικά).

مملكة ج . ممالك — Βασίλειον (τὸ).

مملوك ومُمتلكٌ — (τὸ) Κτῆμα, κτῆσις (ἡ).

مملوك ج . مماليك — (ὁ) Δοῦλος, σκλάβος Μαμελοῦκος

مَلَّ ، يَمَلُّ — Ἔπληξε, ἀπέκαμε, ἐβαρύνθη (ἐβαρέθη).

أملَّ ، يُمِلُّ على — Ἠνώχλησε, ἔπληξέ τινα·Ὑπηγόρευσε.

تململ وتململ — Ἐστριφογύρισε (ἀσθενής) —Ἐμεμψιμοίρησε.

مَلٌّ ومَلول ومَلولة — (ὁ) Βεβαρημένος ἀποκαμωμένος (βαρυεστισμένος).

مَلَلٌ ومَلالٌ — (ἡ) Πλῆξις ἀνία ὀχληρότης.

مُلالٌ — (τὸ) Στριφογύρισμα (ἀσθενοῦς) —Πόνος ράχεως.

مَلَّة — (ἡ) Στάκτη θερμὴ—Πλῆξις.

مِلَّة ج . مِلَل — (ἡ) Θρησκεία, πίστις (μιλλέτι).

مُمِلٌّ ومَليل — (ὁ) Πληκτικός, ἀνιαρός, ὀχληρός.

مَلْمَل ، يُملمِل — Ἔσπευσε.

مَلْمَلة وتململ — (τὸ) Στριφογύρισμα (ἀσθενοῦς).

مَلْهَى ، ملاهي (لهو) — (τὸ) Κέντρον διασκεδάσεως.

مَلْوٌ — (τὸ) Βάδισμα ταχύ.

مَلَّى ، يُمَلِّي وأَملى — Ἐμακροημέρευσέ τινα (Θεός).

تَمَلَّى ، يَتَملَّى — Ἀπέλαυσε.

مَلاَ ج . أَملاء — (ἡ) Πεδιάς — Ἔρημος.

مَلِيٌّ — Μακρὸν διάστημα χρόνου.

مَلِيًّا — Ἐπὶ πολύ, ἐπ' ἀρκετὸν διάστημα.

إِملاء ج . أَمالٍ — (ἡ) Ὑπαγόρευσις, ὀρθογραφία

مِلْوَق (لوق) — (ἡ) Σπάθη (σπάτουλα φαρμακοποιοῦ)

مَلوم (لوم) — Ἀξιόμεμπτος (ὁ).

مَلْوِيٌّ (لوى) — Στρουφιγμένος (ὁ).

مِمَّ وبِمَّا (مِنْ مَا) — Ἀπὸ ὅ,τι.

مُمْتاز (ميز) — (ὁ) Διακεκριμένος, ἐξαίρετος, ἔξοχος.

مَمْنون (مَنّ) — Ὑπόχρεως (ὁ).

مُميتٌ (موت) — (ὁ) Θανατηφόρος, φονικός.

مِنْ — Ἀπό, ἐκ.

مَنْ — Ποῖος ; Ὅστις, ὁποῖος.

مَنابٌ (نوب) — Ὁδὸς ἄγουσα εἰς ὕδωρ -(ἡ) Ἀντικατάστασις.

مُناجاةٌ (نجو) — Μονόλογος-Ἐμπιστευτικὴ συνομιλία

مَناجذ (نجذ) — Ἀσπάλακες (οἱ).

مُناجَزَة (نجز) — (ἡ) Πάλη, ἀγών.

مَناحَة (نوح) — (ὁ) Κλαυθμών, τόπος θρηνήσεως νεκροῦ.

مُناخ (نوخ) — Κλῖμα (τό).

مَناحس (نحس) — Ἀπαισιότητες, δυσοίωνα πράγματα.

مُناد (ندى) — (ὁ) Κῆρυξ, διαλαλητής.

مُناداة (ندى) — (ἡ) Ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις, διακήρυξις.

مُنادِم (ندم) — (ὁ) Συμπότης, συμποσιαστής.

مُنادَمَة (ندم) — Συμπόσιον, συνευωχία.

مَنارَة ج . مناورُ (نور) — (ὁ) Φάρος —Μιναρές

مُنازَعَة (نزع) — (ἡ) Ἔρις, διαμφισβήτησις.

مُنازِل (نزل) — (ὁ) Ἀγωνιστής, παλαιστής.

مُناسِب (نسب) — (ὁ) Κατάλληλος, ἀνάλογος ἁρμόδιος.

مُناسَبَة (نسب) — (ἡ) Ἀναλογία, καταλληλότης, προσαρμογή — Εὔκαιρ α

مُناشَدَة (نشد) — (ἡ) Ὅρκισις, ἐξόρκισις, ἐξορκισμός.

مَناصٌ (نوص) — (τὸ) Καταφύγιον, ἄσυλον.

لا مَناصَ مِنْهُ — Ἀναπόδραστος, ἀναπόφευκτος.

مُناصَفَةً (نصف) — Δίχα, εἰς δύο.

مُناضِلٌ (نضل) — Ἀγωνιστής (ὁ).

مُناضَلَة (نضل) — (ὁ) Ἀγών, πάλη (ἡ).

مُناظِر (نظر) — (ὁ) Ὅμοιος, ἀντίστοιχος Ἀνταγωνιστής.

مُناظَرَة (نظر) — (ἡ) Ἅμιλλα, ἀνταγωνισμός, ἔρις.

مَناعَة (منع) — (ἡ) Ἀνοσία (τὸ) Ἀήττητον

مُناغاةٌ (نغى) — Γλυκομίλημα (μητρὸς πρὸς νήπιον), ναναούρισμα.

مُناغاة المرأة — Ἐρωτοτροπία (ἡ).

مُنافاةٌ (نفى) — (τὸ) Ἀσυμβίβαστον, ἀνάρμοστον.

منافِس (نفس) — (ὁ) Ἀνταγωνιστής, ἀντίζηλος.

مُنافَسة (نفس) — (ὁ) Ἀνταγωνισμός, ἀντιζηλία, ἅμιλλα.

منافِع الدّار (نفع) — Τὰ παραρτήματα οἰκίας.

مُنافِق (نفق) — (ὁ) Ὑποκριτής, διπρόσωπος.

مُنافَقة (نفق) — (ἡ) Ὑποκρισία, διπροσωπία.

مُناقِش (نقش) — Συζητητής (ὁ).

مُناقَشة (نقش) — Συζήτησις (ἡ).

مناقَصة (نقص) — Μειοδοσία (ἡ).

مُناقِض (نقض) — (ὁ) Ἀντικείμενος, ἀντίθετος, ἀναιρετικός.

مُناقَضة (نقض) — (ἡ) Ἀντιλογία, ἀντίφασις.

مَناكِح (نكح) — Γυναῖκες (αἱ).

مَنالٌ (نيل) — (ἡ) Ἀπόκτησις, ἐπίτευξις.

مَنامٌ (نوم) — (ὁ) Ὕπνος—Ὄνειρον (τό).

مَنام ومَنامة (نوم) — Κοιτὼν (ὁ).

مُناهَضة (نهض) — (ἡ) Δίωξις, καταπολέμησις.

مُناوأة (نوأ) — Ἀντιπολίτευσις, ἐναντιότης, ἀντιλογία.

مُناوَبة (نوب) — Ἐναλλαγή, περιτροπή.

مُناوَرة (نور) — Ἐπιχείρισις γυμνάσιον (μανοῦβρα).

مناوشة (نوش) — (ὁ) Ἀκροβολισμός — Ἀψιμαχία (ἡ).

مُناوَلة (نول) — (ἡ) Παράδοσις (ἐμπορεύματος κλπ.).

مُناوِئ (نوأ) — (ὁ) Ἀντιπολιτευόμενος, ἀντιδρῶν.

مَنْبَتٌ ج. مَنابِت (نبت) — Φυτώριον (τό).

مُنْبَثِق (بثق) — Ἐκπορευόμενος (ὁ).

مِنْبَر ج. مَنابِر (نبر) — (ὁ) Ἄμβων, βῆμα, ἕδρα.

مَنْبِض ج. منابِض (نبض) — (ὁ) Σφυγμός (τόπος).

مَنْبَع ج. منابِع (نبع) — Πηγή (ἡ).

مُنَبِّهٌ (نبه) — Προειδοποιῶν — Διεγερτικός.

مَنْبوذ (نبذ) — Ἀπερριμμένος — Ἔκθετον (τό).

مَنْبوش (نبش) — (ὁ) Ἐκτεθαμμένος (ξεσκαλισμένος).

مِنْتاش (نتش) — (ἡ) Τριχολαβίς (τσιμπίδι).

مِنْتاف (نتف) — (ἡ) Τριχολαβίς (τσιμπίδι).

مُنْتَبِهٌ ومُتَنَبِّهٌ (نبه) — (ὁ) Ξυπνητός, προσεκτικός.

مُنْتِجٌ (نتج) — (ὁ) Παραγωγός, προσοδοφόρος.

مُنْتَحِر (نحر) — Αὐτόχειρ (ὁ).

مُنْتَخَب (نخب) — (ὁ) Ἐπίλεκτος, ἐκλεκτός.

مُنْتَحِل (نحل) — Λογοκλόπος (ὁ).

مُنْتَدَب (ندب) — (ὁ) Ἐντολοδόχος— Ἀπεσπασμένος(διδάσκ)

مُنْتَدِب (ندب) — Ἐντολεὺς (ὁ).

مُنْتَدًى (ندى) — (ὁ) Ὅμιλος (σωματεῖον).

مُنْتَزَهٌ (نزه) — (ὁ) Κῆπος (πάρκον), περίπατος.

مُنْتَسِب (نسب) — (ὁ) Σχετικός συγγενής — Ἐγγεγραμμένος.

مُنْتَصِب (نصب) — (ὁ) Ὄρθιος, ὀρθός.

مُنْتَصَف (نصف) — (τό) Μέσον, ἥμισυ.

في مُنْتَصَف — Εἰς τὸ μέσον, καταμεσῆς.

مُنْتَظِر (نظر) (ὁ) Περιμένων, ἀναμένων.

مُنْتَظَر 'Ενδεχόμενος (ὁ).

غَيْرُ مُنْتَظَر Ἀπροσδόκητος (ὁ).

مُنْتَظِم (نظم) (ὁ) Κανονικὸς, τακτικός, μεθοδικός.

مُنْتَفِخ (نفخ) (ὁ) Φουσκωμένος, φουσκωτός.

مُنْتَفِش (نفش) Ἀναμαλλιασμένος (ὁ).

مُنْتِن (نتن) (ὁ) Δυσώδης, βρωμερός, δύσοσμος.

مُنَتَّن (نتن) (ὁ) Σεσηπώς, σάπιος, σαθρός.

مُنْتَهٍ (نهى) (ὁ) Λήγων, καταλήγων

مُنْتَهَى (نهى) (τὸ) Τέρμα, τέλος, ἔσχατον σημεῖον.

مَنْتوف (نتف) Μαδημένος (ὁ).

مَنْثور (نثر) Σκορπισμένος—Πεζὸς λόγος (πρόζα).

مُنَجٍّ (نجو) (ὁ) Σωτήρ, ἐλευθερωτής.

مَنْجاة (نجو) (ἡ) Σωτηρία, σώσιμον

مُنَجِّد (نجد) (ὁ) Στρωματᾶς, ξάντης.

مِنْجَدَة (نجد) (τὸ) Δοξάρι (στρωματᾶ).

مُنْجَز (نجز) (ὁ) Τελειωμένος, περατωμένος.

مِنْجَل (نجل) Δρεπάνι (τὸ).

مَنْجَم ج. مَناجِم (نجم) (τὸ) Ὀρυχεῖον, μεταλλεῖον.

مُنَجِّم (نجم) (ὁ) Μάντις, ἀστρολόγος.

مَنَحَ ، يَمْنَح Ἐχορήγησε, ἀπένειμε.

مَنْح (ἡ) Χορήγησις, ἀπονομή.

مِنْحَة ج. مِنَح (τὸ) Χορήγημα, δῶρον.

مِنْحَت (نحت) (ἡ) Σμίλη, γλύφανον.

مَنْحَر ج. مَناحِر (نحر) (ὁ) Λαιμὸς—Θυσιαστήριον.

مُنْحَرِف (حرف) Ἀμβλὺς, λοξός.

مُنَحَّس (نحس) (ὁ) Ἐπιχαλκευμένος.

مَنْحوت (نحت) (ὁ) Πελεκητός, γλυπτός.

مُنْحَطّ (حطّ) (ὁ) Ἐκπεσμένος, ἔκφυλος.

مَنْحوس (نحس) (ὁ) Ἀπαίσιος, κακότυχος (γρουσούζης)

مِنْخَر ج. مَناخِر (نخر) (ὁ) Ρώθων, μυκτήρ.

مِنْخَس ج. مَناخِس (نخس) ὁ Πτερνιστὴρ, βούκεντρον τό

مُنْخُل ج. مَناخِل (نخل) Κόσκινον (τὸ).

مَنْدَب ج. مَنادِب (ندب) Μοιρολόγι (τὸ).

مَنْدَبَة ج. مَنادِب (ندب) Τόπος μοιρολογίου.

مَنْدَل ج. مَنادِل (ندل) Μαγική λεκάνη.

مُنْدَهِش (دهش) (ὁ) Ἔκπληκτος, ἐκστατικός.

مَنْدوب (ندب) (ὁ) Ἀντιπρόσωπος, ἐντεταλμένος.

المَنْدوب السّامي Ὁ ὕπατος ἁρμοστής.

مَنْدوحة ومندح (ندح) (ἡ) Ἐλευθερία δράσεως.

لا مَنْدوحة عنه (ὁ) Ἀναπόφευκτος, ἄφευκτος.

مِنْديل ج. مَناديل (ندل) (τὸ) Μανδήλιον —Μεμβράνη, χιτὼν (ἀνατ.)

مُنْذُ Ἀπό, πρό.

مُنْذِر (نذر) — (ὁ) Προειδοποιῶν, στέλλων τελεσίγραφον.

مُنْذَهِل (ذهل) — (ὁ) Ἔκθαμβος, ἐκστατικός.

مَنْذور (نذر) — Ἀφιερωμένος (ὁ).

مَنْزِل ج. منازِل (نزل) — (ἡ) Οἰκία, σπίτι, κατάλυμα.

مَنْزِلَة (نزل) — (ἡ) Θέσις, ἀξίωμα.

مُنَزَّه عن الخَطأ (نزه) — ὁ Ἀναμάρτητος, ἀλάνθαστος.

مُنْزَوٍ (زوى) — (ὁ) Ἀπόκεντρος, ἀπομεμονωμένος.

مِنْسأة (نسأ) — Ράβδος (ἡ).

مِنْسَج ج. مَناسِج (نسج) — (ὁ) Ἐργαλειὸς ὑφαντικὴ μηχανή

مَنْسِج ج. مناسِج (نسج) — Ὑφαντουργεῖον, ὑφαντήριον.

مِنْسر ج. مَناسِر (نسر) — (τὸ) Ράμφος (ἁρπακτικοῦ).

مِنْسَف ج. مَناسِف (نسف) — Κόσκινον (ἡ).

مَنْسِف — (ὁ) Μυκτὴρ ὄνου.

مُنَسَّق (نسق) — (ὁ) Ρυθμισμένος, τακτοποιημένος

مُنَسِّق (نسق) — (ὁ) Ρυθμιστής, ταξιθέτης ταξινόμος.

مَنْسَك ج. مناسِك (نسك) — (τὸ) Θυσιαστήριον—Ἐρημητήριον.

مَنْسوب ج. مناسيب (نسب) — (τὸ) Ποίημα ἐρωτικόν.

مَنْسوب إلى — (ὁ) Σχετικός, ἀνήκων εἰς — Ἀποδεδομένος

مَنْسوبُ الماء — Ἡ στάθμη τοῦ ὕδατος.

مَنْسوج ج. منسوجات (نسج) — (ὁ) Ὑφαντός, ὑφασμένος.

مَنْسوخ و مُنْتَسَخ (نسخ) — Ἐξηλειμμένος, κατηργημένος, ἄκυρος — Ἀντιγεγραμμένος.

مَنْسِيّ (نسى) — Λησμονημένος (ὁ).

مَنْشأ (نشأ) — (ἡ) Γενέτειρα, τόπος καταγωγῆς.

مُنْشأة — Ἵδρυμα, ἐγκατάστασις.

مِنْشار ج. مَناشير (نشر) — Πριόνι (τό).

مُنْشِد (نشد) — (ὁ) Ἀπαγγέλλων. ψάλτης

مِنْشَفة ج. مناشف (نشف) — Πετσέτα, σπογγιστήριον.

مَنْشور ج. منشورات (نشر) — ἡ Ἐγκύκλιος, προκήρυξις

مَنْشور ج. مناشير (نشر) — (τὸ) Πρίσμα—Πριονιστὸς ὁ

مَنْشور و مُنْتَشِر (نشر) — (ὁ) Διαδεδομένος, ἐξηπλωμένος.

مَنْشوريّ (نشر) — Πρισματικός (ὁ).

مُنْشِئ (نشأ) — (ὁ) Ἱδρυτής, δημιουργός—Συντάκτης.

مَنْصَب ج. مناصب (نصب) — (ἡ) Θέσις, ὑπούργημα, ἀξίωμα.

مِنْصَبّ (نصب) — (ὁ) Τρίπους, ὑπόβαθρον, σκαμνί.

مَنْصِب ج. مناصِب, نصب — Ἀρχή, ρίζα, καταγωγή.

مَنْصَبة (نصب) — (ἡ) Κούρασις, κόπος, κάματος.

مِنَصَّة (نصّ) — Ἐξέδρα (ἡ).

مَنْصَف ج. مَناصِف (نصف) — Ὑπηρέτης (ὁ).

مُنَصَّف (نصف) — (ὁ) Κεκαλυμμένος διὰ πέπλου-Διχοτομῶν ὁ.

مَنْصَف (نصف) — τὸ Ἥμισυ ἢ Μέσον (ὁδοῦ).

مُنْصِف (نصف) — (ὁ) Δίκαιος, εὐθύς, ἀμερήλυπτος.

مَنْصوب (نصب) — (ὁ) Στημένος, ἀνωρθωμένος.

اسم مَنْصوب — "Ονομα αἰτ. πτώσεως ἔχον εἰς τὴν κατάληξιν (ـَ)

فعل مَنْصوب — Ρῆμα εἰς τὴν ὑποτακτικήν.

مَنْصور (نصر) — (ὁ) Βοηθηθεὶς — Νικητής, τροπαιοῦχος.

مَنْصوص على (نصّ) — Δεδειγμένος, δεδηλωμένος

مِنْضَحٌ (نضح) — (τὸ) Ντούς, ραντιστήριον.

مِنْضَحَة ج. مناضِح (نضح) — (ὁ) Ψεκαστήρ, ποτιστήρι, ραντιστήριον.

مِنْضَدة ج. مناضد (نضد) — (ἡ) Ἕδρα, τράπεζα, ἐξέδρα.

مَنْضود و مُنَضَّد (نضد) — Ἐπιτεθειμένος (ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου,

مِنْطاد ج. مَناطيد (طود) — Ἀερόστατον (τό).

مُنْطَبِح (طبح) — (ὁ) Πρηνής, πρόμυτα

مُنْطَبِق على (طبق) — Ἐφαρμόσιμος ὁ.

مُنْطَرِح (طرح) — (ὁ) Πρηνὴς (πρόμυτα)

مِنْطَق ومِنْطَقة ج. مناطق (نطق) — (ἡ) Ζώνη περιοχή.

مِنْطَقة البُروج — Ὁ Ζῳδιακὸς κύκλος.

مَنْطِق (نطق) — Λογικὴ (ἡ).

مَنْطِقيّ (نطق) — Λογικὸς (ὁ).

مَنْطوحٌ (نطح) — (ὁ) Κουτουλημένος.

مَنْطوق (نطق) — (ὁ) Λεχθείς, ἐκφρασθεὶς-Κυριολεξία.

مِنْطيق (نطق) — Εὐφραδὴς (ὁ).

مِنْظارٌ (نظر) — ἡ Διόπτρα, κάτοπτρον, μικροσκόπιον.

مَنْظَرٌ ج. مَناظِر (نظر) — (ἡ) Θέα, Θέαμα, ἄποψις, ὄψις.

مَنْظَرَة (نظر) — (ἡ) Αἴθουσα ἀναμονῆς—Παρατηρητήριον

مَنْظور (نظر) — (ὁ) Ὁρατός, θεατός — Ἀντικειμενικός.

مَنْظور و مُنْتَظَر — Ἐνδεχόμενος (ὁ)

مُنَظَّم (نظم) — (ὁ) Τακτοποιημένος, διωργανωμένος.

مُنَظِّم (نظم) — Διοργανωτής (ὁ).

مَنْظوم (نظم) — (ὁ) Στιχουργημένος (λόγος), ποίημα.

مَنَعَ ، يَمْنَع — Ἠμπόδισε, ἐκώλυσε — Ἀπηγόρευσε.

مَنُعَ ، يَمْنُع — Κατέστη ἀπόρθητος ἀπροσπέλαστος, ἀπρόσιτος.

إمْتَنَع وتَمَنَّع عن — Ἀπέσχε, ἀπέφυγε—Ἀπεποιήθη.

مَنْعٌ ج. مُنوع — Ἀπαγόρευσις (ἡ).

مَنَعَة — (ἡ) Δύναμις, ἰσχύς.

مَنيع — (ὁ) Ἀπόρθητος, ἀήττητος, ἀπρόσιτος.

إمْتِناع وتَمَنُّع عن — (ἡ) Ἀποχή—Ἀποποίησις.

مَمْنوع — Ἀπηγορευμένος (ὁ).

مُمْتَنِع — (ὁ) Ἀρνούμενος, ἀπέχων.

مُمانَعَة — (ἡ) Ἀντίρρησις, ἔνστασις.

مُنْعِش — ὁ Ζῳογόνος -Ἀναψυκτικόν.

مُنْعِم ومِنْعام (نعم) — (ὁ) Εὐεργέτης, δοτήρ, δωρητής

مُنَعَّم (نعم) — (ὁ) Εὔπορος, εὐμαρής, ἄνετος.

مَنْعَى ومَنْعاة (نعى) — (ἡ) Ἀγγελία θανάτου.

مِنْفاخ ومِنْفَخ (نفخ) — (ὁ) Φυσητήρ (φυσερόν).

مِنْفاق (نفق) (ὁ) Σπάταλος, ἄσωτος

مُنْفَجِر و مُتَفَجِّر (فجر) Ἐκρηκτικός.

مُنَفِّذ (نفذ) Ἐκτελεστής (ὁ).

مَنْفَذ ج . منافذ (نفذ) Διέξοδος (ἡ).

مِنْفَضٌ (نفض) Κόσκινον (τό).

مِنْفَضَة (نفض) (τὸ) Τεφροδοχεῖον— Ξεσκονιστήρι.

مُنَفِّط (نفط) (τὸ) Ἐκδόριον (βεζικάντι).

مَنْفَعة ج . مَنافِع (نفع) Ὠφέλεια (ἡ).

مُنْفِق (نفق) Ἐξοδευτής (ὁ).

مَنْفوخ (نفخ) (ὁ) Φουσκωμένος, φουσκωτός.

مَنْفًى (نفي) (ἡ) Ἐξορία (τόπος).

مَنْفِيّ (نفي) (ὁ) Ἐξόριστος— Ἀρνητικός.

مِنْقاد ج . مَناقيد (نقد) Ράμφος (τό).

مِنْقار ج .مَناقير (نقر) Ράμφος (τὸ).

مِنْقَب و مِنْقَبة (نقب) Σκαπάνη (ἡ).

مَنْقَب و مَنقَبة (نقب) (ἡ) Ἀτραπός, μονοπάτι.

مَنْقَبة ج .مَناقِب (نقب) (τὸ) Προτέρημα, προσόν.

مُنْقِذ (نقذ) (ὁ) Σωτήρ, λυτρωτής.

مِنْقَر ج . مَناقِر (نقر) Ἀξίνη (ἡ).

مِنْقَش و مِنْقاش (نقش) Σμίλη (ἡ).

مَنْقَصة (نقص) (τὸ) ἐλάττωμα, μειονέκτημα.

مُنَقَّص (نقص) (ὁ) Ἠλαττωμένος, μειωμένος.

مُنَقَّط و مَنْقوط (نقط) Στικτός (ὁ).

مُنْقَع (نقع) Μουσκευμένος (ὁ).

مَنْقَلة (نقل) (τὸ) Μοιρογνωμόνιον —Φάσις, στάδιον.

مَنْقوش (نقش) (ὁ) Πελεκητός, γλυπτός, σκαλιστός.

مَنْقوص (نقص) (ὁ) Ἐλλιπής—

اسم مَنْقوص Ὄνομα ἔχον κατάληξιν ى π χ. القاضي (γρμτ.)

مَنْقوض(نقض) Κατεδαφισμένος (ὁ).

مَنْقول (نقل) (ὁ) Μεταφερμένος, μετακομισμένος, κινητός.

مَنْقولات (τὰ) Κινητὰ κτήματα.

مِنْكاش ج . مناكيش (نكش) (ὁ) Βυθοκόρος φαγάνα.

مَنْكِب ج .مَناكِب (نكب) (ὁ) Ὦμος, ὠμοπλάτη.

مُنَكِّت (نكت) (ὁ) Ἐπικριτής, κατακριτής.

مُنَكَّد ومنكود(نكد) Ἀσήμαντος, μηδαμινός, γλίσχρος.

مُنْكِر (نكر) Ἀρνητὴς (ὁ).

مُنْكَرٌ (نكر) (ἡ) Αἰσχρότης, ἀσχημία, βδελυγμία.

مُنَكَّر(نكر) Ἀόριστος ἢ ἀπροσδιόριστος (λέξις γρμτ).

مَنْكوب(نكب) (ὁ) Πεπληγμένος, ὑποστὰς πλῆγμα, συμφοράν.

مَنْكوب الفَيَضان Πλημμυροπαθής (ὁ)

مَنْكود الحَظ (نكد) Ἀτυχής (ὁ).

مَنْكوس(نكس) (ὁ) Ἀντεστραμμένος, ἀναποδογυρισμένος

مُنَمَّر (نمر) (ὁ) Ἠριθμημένος — Παρδαλός.

مُنَمَّق (نمق) Καλλιεπημένος, ἠγλαϊσμένος, καλλωπισμένος

مُتَمَّم (تمم) (τὸ) Ραβδωτὸν (ὕφασμα) πλουμιστόν.

مَتْمُول (تمل) (ὁ) Μυρμηκόβρωτος.

مَنَّ ، يَمُنُّ وإمْتَنَّ على Ἀπένειμε (ἀγαθὰ)· Ἐχάρισε, εὐηργέτησε.

مَنَّ وأَمَنَّ وتَمَنَّن Ἐκούρασε, ἐταλαιπώρησε.

مَنٌّ (ἡ) Χάρις, εὐεργεσία δῶρον— τὸ Μάννα (καρπός).

مَنٌّ ج. أَمْنان Μέτρον βάρους (2 ρότολα).

مَنٌّ ومَمْنون (ὁ) Ἐλλιπής, μειωμένος.

مِنَّة ج. مِنَن (ἡ) Χάρις, εὐεργεσία, καλωσύνη.

مُنَّة ج. مُنَن (ἡ) Δύναμις, ἰσχύς.

مَنَّانٌ (ὁ) Δοτήρ, Χορηγός, εὐεργέτης.

اَلْمَنَّانُ Ὁ Χορηγὸς ἀγαθῶν (Θεός)

مَنون (ὁ) Θάνατος — Αἰών.

مُمْتَنّ ومَمْنون ومَنون ومَنونة Ὑπόχρεως (ὁ).

إمْتِنان (ἡ) Ὑποχρέωσις (καλωσύνης).

مِنْهاجٌ ومَنْهَج (نهج) (τὸ) Πρόγραμμα— Τρόπος, μέθοδος, ὁδός.

مُنْهَدِم (هدم) Κατεδαφισμένος (ὁ).

مُنْهَزِم (هزم) Ἡττημένος (ὁ).

مُنْهَك (نهك) Κατάκοπος (ὁ).

مَنْهَل ج. مناهل (نهل) Πηγή (ἡ).

مُنْهَمِك (همك) (ὁ) Ἀπερροφημένος εἴς τι (ἐπιδομένος).

مَنْهوب (نهب) (ὁ) Λεηλατημένος, ληστευμένος.

مَنْهوم (نهم) (ὁ) Ἀδηφάγος, ἄπληστος.

مَنْهِيٌّ عن (نهى) Ἀπηγορευμένος (ὁ).

مِنْوال ومِنْوَل (نول) Ἐργαλειὸς (ὁ).

مِنْوالٌ (نول) Τρόπος, μέθοδος.

على هَذا المِنْوال Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

(منو) مَنا ، يَمْنو ومَنَى بِـ Ἐδοκίμασε, ὑπελόγισε.

مَناً ج. أمْناء Μέτρον βάρους (2 ρότολα).

مَنْوَر (نور) Φεγγίτης (ὁ).

مَنوط بِهِ (نوط) (ὁ) Ἐξαρτώμενος ἔκ τινος.

مُنَوِّم (نوم) (τὸ) Ὑπνωτικόν— Ὑπνωτιστής (ὁ).

مُنَوَّهٌ بِهِ (نوه) (ὁ) Ἀναφερόμενος, μνημονευθείς.

مَنَى ، يَمْنِي Προώρισε—Ἐδοκίμασε.

مُنِيَ ، يُمْنَى لِـ Ηὐνοήθη.

مُنِيَ بِـ Ἐδοκιμάσθη, ἐπειράσθη.

مَنَّى وأَمْنَى Ἐξεσπερμάτισε.

إسْتَمْنَى ، يَسْتَمْنِي Ηὐνανίσθη, ἐμαλακίσθη.

مَنِيٌّ (τὸ) Σπέρμα (ἀνδρὸς ἢ γυναικός)

مَنًى ومَنِيَّة ج. مَنايا (ὁ) Προορισμός, μοῖρα Θάνατος.

مُنْيَة ج. مُنًى (ὁ) Πόθος, ἐπιθυμία ἡ.

أُمْنِيَة ج. أَمانِيّ وأَمانٍ (ὁ)Πόθος, ἐπιθυμία, εὐχή.

إمْناءٌ وتَمْنِيَة Ἐκσπερμάτισις (ἡ).

إسْتِمْناء Αὐνανισμὸς (ὁ).

تَمَنٍّ ج. تَمَنِّيات — (ἡ) Εὐχή, πόθος (ὁ).

صيغة التَّمَنِّي — Ἡ Εὐκτική.

مُتَمَنًّى — Ποθητός (ὁ).

مُنير (نور) — (ὁ) Φωτεινός, λαμπερός.

مُنيف (نوف) — (ὁ) Ὑψηλός, δεσπόζων

مَنيل (نيل) — (ὁ) Ἀποκτηθείς, ἐπιτευχθείς.

مَهْ — Παῦσε, σταμάτα.

مَهابة (هيب) — (ὁ) Φόβος, τρόμος—Σέβας, ὑπόληψις.

مَهاة ج. مَهاً ومَهَوات (مهو) — ἡ Ἀντιλόπη (ζῷον) Κρύσταλλος—Καλλονή, ὀμορφιά.

مُهاجِر (هجر) — Μετανάστης (ὁ).

مُهاجَرة (هجر) — Μετανάστευσις (ἡ).

مُهاجِم (هجم) — (ὁ) Ἐπιτιθέμενος, ἐπιδρομεύς.

مُهاجَمة (هجم) — (ἡ) Προσβολή, ἐπίθεσις

مِهاد ج. أَمْهِدة (مهد) — Κλίνη (ἡ).

مُهادَنة (هدن) — (ἡ) Ἀνακωχή, ἐκεχειρία.

مَهارة (مهر) — (ἡ) Ἐπιδεξιότης, ἱκανότης.

مَهالِكُ المَرْأة (هلك) — (ἡ) Λεκάνη τῆς γυναικός.

مُهان (هون) — (ὁ) Ἐξηυτελισμένος, προσβεβλημένος.

مَهانة (هون) — (ὁ) Ἐξευτελισμός, προσβολή, καταισχύνη

مُهاوِد (هود) — Συγκαταβατικός (ὁ).

مُهاوَدة (هود) — Συγκατάβασις (ἡ).

مَهَبّ (هبّ) — (τὸ) Σημεῖον ἐξ οὗ πνέει ἄνεμος.

مَهْبِط ج. مَهابِط (هبط) — (ὁ) Τόπος προσγειώσεως — Κατωφέρεια.

مَهْبِل ج. مَهابِل (هبل) — (ὁ) Κολεός (μήτρας), μήτρα

مُهْتَدٍ (هدى) — (ὁ Καθωδηγημένος εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

مُهْتَر (هتر) — (ὁ) Παλίμπαις, μωρολόγος (ξεκουτιάρης).

مُهْتَرِئ (هرأ) — (τὸ) Παραψημένον (κρέας)—Κατακομμένον (ὕφασμα), τετριμμένον.

مُهْتَزّ (هزّ) — (ὁ) Κλονισμένος, σεσεισμένος.

مُهْتَمّ بـ (همّ) — (ὁ) Ἐνδιαφερόμενος, φροντίζων.

مُهْتَضَم (هضم) — Ἠδικημένος (ὁ).

مُهْجة (مهج) — (τὸ) Αἷμα (καρδιᾶς), ψυχή, ζωή.

مَهْجَر ج. مَهاجِر (هجر) — (ὁ) Τόπος μεταναστεύσεως, προσφυγῆς.

مَهْجور (هجر) — (ὁ) Ἐγκαταλελειμμένος, ἀφειμένος.

مَهَدَ ، يَمْهَد ومهد — Ἐξωμάλυνε, ἰσοπέδωσε, προητοίμασε.

مَهَّدَ ، يُمَهِّد — Προδιέθεσε προητοίμασε ἐξωμάλυνε, διηυκόλυνε.

مَهْد ج. مُهود — (ἡ) Κοιτίς—(τὸ) Λίκνον (κούνια).

تَمْهيد — (ἡ) Ἐξομάλυνσις, ἰσοπέδωσις, προετοιμασία — Εἰσαγωγή.

تَمْهيديّ — Προπαρασκευαστικός (ὁ).

مُمَهَّد — Ἐξωμαλυμένος, ἰσοπεδωμένος—Προητοιμασμένος.

مُهَدِّد (هدد) — Ἀπειλῶν (ὁ).

مُهَدَّد (هدّد) — Ἀπειλούμενος (ὁ).

مُهَدَّل (هدل) — (ὁ) Λελυμένος, χαλαρωμένος.

مُهَدِّم (هدم) Καταστροφεὺς (ὁ).

مُهَدَّم ومُتَهَدِّم (هدم) Κατερειπωμένος.

مَهْدور (هدر) (τὸ) Χαμένον, ἢ ἀτιμώρητον αἷμα.

دَمٌ مَهْدور Αἷμα χυθὲν ἀδίκως.

مَهْدوم (هدم) ὁ Κατακρημνισμένος, κατεδαφισμένος.

مَهْدِيّ ومُهْدًى (هدى) (ὁ) Δεδωρημένος, χαρισμένος.

مَهْدِيّ ومُهْتَدٍ (هدى) (ὁ) Καθωδηγημένος (εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν)·Νεοφώτιστος (Ἰσλ. θρησ).

مُهَذَّب ومُتَهَذِّب (هذب) (ὁ) Μορφωμένος, πεπαιδευμένος, εὐάγωγος.

مُهَذِّب (هذب) ὁ Μορφωτής, ἐκπαιδευτής, διδάσκαλος.

مَهَرَ ، يَمْهَر Κατέστη ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος.

مَهَرَ وأَمْهَرَ Ἐπροίκισε, ἐπροικοδότησε.

مَهْر ج . مُهور Προὶξ (ἡ).

مُهْر ج . أَمْهار ومِهَار Πῶλος (ὁ).

مِهْراس ج . مَهارِس (هرس) (τὸ) Ἰγδίον (γουδί).

مُهْراق ومُهْرَق (هرق) (ὁ) Χυμένος, ἐκκεχυμένος.

مَهْرَب ج . مَهارِب (هرب) (ἡ) Διέξοδος, ὑπεκφυγή— Καταφύγιον.

مُهَرِّج (هرج) (ὁ) Ἀστεῖος, εὐτράπελος.

مِهْرَجان (ἡ) Ἑορτὴ (μεγάλη), πανήγυρις, (φεστιβάλ).

مُهَرْجَل (هرجل) (ὁ) Χαώδης, συγκεχυμένος.

مُهْرَق ومُهْراق (هرق) (ὁ) Χυμένος, ἐκκεχυμένος

مُهْرَق ج . مَهارِق (هرق) τὸ Φύλλον (παπύρου), περγαμηνή.

مَهْرُقان (هرق) (ἡ) Παραλία, αἰγιαλός, ἀκτή.

مَهْرَمَة (τὸ) Ἔσχατον γῆρας.

مُهَرْوِل (هرول) ὁ Ταχύς, γρήγορος

مَهْزَأَة (هزأ) ὁ Χλευασμός, ἐμπαιγμός, κοροϊδία.

مَهْزوم ومُنْهَزِم (هزم) ὁ Ἡττημένος, νικημένος.

مَهْزول (هزل) (ὁ) Ἰσχνός, κάτισχνος

مُهَشَّم (هشم) (ὁ) Συντετριμμένος τεθραυσμένος.

مَهْضوم (هضم) (ὁ) Κεχωνευμένος (χωνεμένος).

مُهَفْهَف ومَهَفْهَف (هفّ) (ὁ) Λιγνός— Διαφανής.

مَهْفوت (هفت) (ὁ) Κατάπληκτος, (σαστισμένος).

مَهْفوف (هف) (ὁ) Μωρός, ἐλαφρόμυαλος.

مَهَكَ ، يَمْهَك Ἐκοπάνισε, ἐκονιοποίησε.

مَهْكَة الشَّباب (τὸ) Ἄνθος τῆς νεότητος.

مَهَلَ ، يَمْهَل ومَهَّل في Ἔπραξέ τι, βραδέως.

مَهَّلَ ، يُمَهِّل وأَمْهَل Ἀνέβαλε (ἔδωσε παράτασιν).

مَهْل (ἡ) Βραδύτης (σιγά-σιγά).

على مَهْلٍ ومَهْلاً Σιγά-σιγά, βραδέως.

مُهْل Μετάλλευμα (ὀρυκτὴ ὕλη) — Πτωματίνη.

مُهْلَة (ἡ) Προθεσμία—Ἀναβολή.

إمْهال وتَمْهيل (ἡ) Ἀναβολή, παράτασις (προθεσμίας).

تَمَهُّل — Βραδύτης (ἡ).

مُتَمَهِّل — (ὁ) Βραδύς, ἀργός.

مُهْلِك (هلك) — (ὁ) Ὀλέθριος καταστρεπτικός, φονικός.

مَهْلَكَة ج. مَهالِك (هلك) — (ὁ)Τόπος ὀλέθρου, ὄλεθρος

مُهَلَّل (هلّ) — (ὁ) Ἡμισεληνοειδὴς (ὅμοιος μὲ ἡμισέληνον).

مُهِمّ (همّ) — (ὁ) Σπουδαῖος, ἀξιόλογος, ἐνδιαφέρων.

مَهْما — Ὅ,τι δήποτε, ὅ,τι καὶ ἄν.

مِهْماز ومِهْمَز ج. مَهاميز (همز) — Πτερνιστὴρ ὁ.

مُهِمّات (همّ) — (τὰ) Ἐφόδια, χρειώδη, ἀπαραίτητα.

مَهْمَر ، يُمَهْمِر — Ἐμεμψιμοίρησε (ἐγρίνιασε).

مِهْمَر ومِهْمار — (ὁ) Φλύαρος (γρινιάρης).

مَهْمَرَة — (ἡ) Μεμψιμοιρία (μουρμοῦρα, γρίνια).

مُهْمِل (همل) — Ἀμελὴς (ὁ).

مُهْمَل ومَهْمول (همل) — Παρημελημένος (ὁ).

مَهْمَة ج. مَهامِه — Ἔρημος ἀχανής

مَهْموز (همز) — (τὸ) Φέρον τὴν (ء) γράμμα.

مَهْموم (همّ) — (ὁ) Περίφροντις, ἀνήσυχος, στενοχωρημένος.

مَهَن ، يَمْهَن — Ὑπηρέτησε, ἐξυπηρέτησε, διηκόνησε

مَهُن ، يَمْهُن — Κατέστη εὐτελής, ποταπός, χαμερπής.

مُهِمَّة (همّ) — (ἡ) Σπουδαία ὑπόθεσις —Παραγγελία.

مَهَن وماهَن — Ἐπηγγέλθη, ἐξήσκησεν ἐπάγγελμα.

مِهْنَة ج. مِهَن — (τὸ) Ἐπάγγελμα, (ἡ) ἐργασία.

مَهين ج. مُهَناء — (ὁ)Προσβλητικὸς—Ἐξηυτελισμένος.

مُمْتَهَن — (ὁ) Ἀγοραῖος, χυδαῖος — Ἐξηυτελισμένος.

إمْتِهان — (ἡ) Κακομεταχείρισις.

مُهَنْدِس (هندس) — Γεωμέτρης (ὁ).

مُهَنْدِس رَيّ — Μηχανικὸς ἀρδευτικῶν ἔργων.

مُهَنْدِس مِعْماري — Ἀρχιτέκτων (ὁ).

مُهَنْدِس ميكانيكي — Μηχανικὸς (ὁ).

مُهَنْدَم (هندم) — Κομψὸς (ὁ).

مَهُوَ ، يَمْهو — Ἦτο νερωμένο (γάλα), νοθευμένο.

مَهْو — (ὁ) Κρύσταλλος, μαργαριτάρι — Νερωμένο γάλα.

مَهْواة ومَهْوَى ج. مَهاوٍ (هوى) — Ἄνοιγμα μεταξὺ δύο βουνῶν — Ἀτμόσφαιρα (ἡ).

مِهْواة ج. مَهاوٍ — Ἀνεμιστὴρ (ὁ).

مَهوب ومَهيب (هيب) — (ὁ) Ἐπίφοβος, τρομερὸς — Σεβαστός, σεβάσμιος.

مُهَوَّس (هوس) — Μανιακὸς (ὁ).

مَهول (هول) — (ὁ)Τρομερός, φοβερός, δεινός.

مَهْوُوس (هوس) — Μανιακὸς (ὁ).

مُهَيَّأ (هيأ) — (ὁ) Ἕτοιμος, προπαρεσκευασμένος

مُهَيِّئ (هيأ) — (ὁ)Παρασκευαστὴς ἑτοιμάζων.

مَهيب (هيب) — (ὁ) Τρομερὸς—Σεβαστός, σεβάσμιος

مُهَيِّج (هيج) — (ὁ) Διεγερτικός, ὑποκινητής.

مَهيض (هيض) — (ὁ) Τεθραυσμένος, (σπασμένος).

مُهَيْمِن — (ὁ) Ἐπόπτης, φύλαξ — Παντοκράτωρ.

مواء « مُوَاءٌ — Νιαούρισμα (τό).

مُوات — Εὐνοϊκός (ὁ).

مُواتَقَة (وثق) — (ἡ) Σύμβασις, συμφωνία.

مُواجِهٌ (وجه) — Ἀντικρυνός (ὁ).

مُواجَهَة (وجه) — (ἡ) Ἀντιπαράστασις-Ἀντιμετώπησις

مُواجَهَةً — Πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, κατὰ πρόσωπον.

مُوارَبَة (ورب) — (ἡ) Ἀμφιλογία, ὑπεκφυγή, ἀποσιώπησις

مُوازٍ ومتَوازٍ (وزى) — Παράλληλος (ὁ).

مُوازاةٌ (وزى) — (ὁ) Παραλληλισμός — (τὸ) Ἰσοδύναμον.

مُوازِرٌ (وزر) — (ὁ) Βοηθῶν, ἐπικουρῶν

مُوازِنٌ (وزن) — (ὁ) Ἰσόρροπος, ἰσοδύναμος.

موازَنَة (وزن) — (ἡ) Σύγκρισις - Ἰσοσκέλισις.

مُواساة (أسو) — (ἡ) Παρηγορία, παραμυθία, ἀνακούφισις.

مُواصَفَة (وصف) — (ἡ) Ἀγορὰ ἢ πώλησις συμφώνως περιγραφῇ

مُواصَلة (وصل) — (ἡ) Συνέχισις — Συγκοινωνία.

مُواطَأة (وطأ) — (ἡ) Συνενοχή, συνεπιβουλή.

مُواطِن (وطن) — (ὁ) Συμπολίτης, συμπατριώτης.

مُواظِب (وظب) — (ὁ) Ἐνδελεχής, καρτερικός—Συνεπής.

مُواظَبَة (وظب) — (ἡ) Ἐνδελέχεια, καρτερικότης.

مُواعَدَة (وعد) — (ἡ) Προθεσμία καὶ τόποςσυνεντεύξεως

مُوافِق (وفق) — (ὁ) Σύμφωνος, ἁρμονικός— Κατάλληλος.

مُوافَقَة (وفق) — (ἡ) Συμφωνία — Προσαρμογή, εὔνοια, ἁρμονία — Ἔγκρισις.

مَوَّال ج. مواويل — (τὸ) Ἀσμάτιον, δημῶδες τραγούδι, δίστιχον.

مُوالَسة (ولس) — (ἡ) Ἀπάτη, δόλος — Διπροσωπία.

مُوالٍ (ولى) — (ὁ) Ὑπαγόμενος, ὑπεξούσιος, ὑποτελής.

مُوالاة (ولى) — (ἡ) Φιλία.

مَوْبِق (وبق) — (ὁ) Τόπος ὀλέθρου, ἄβυσσος.

مُوبِقَة (وبق) — (ἡ) Ἀσχημία (προστυχιά), ἀκολασία.

رَكِبَ الموبِقات — Ἀντεμετώπισε τὸν κίνδυνον.

فَعَل الموبِقات — Διέπραξεν ἀνηθικότητας, ἀκολασίας.

مَوْبُوءٌ — Προσβεβλημένος ὑπὸ ἐπιδημίας.

مَوَّتَ ، يُمَوِّت وأمات — Ἐθανάτωσε.

تَماوت ، يَتَماوت — Προσεποιήθη τὸν πεθαμένον.

مَوْتٌ ومُواتٌ — (ὁ) Θάνατος, (ἡ) τελευτή.

مَيِّت ومَيْت ج. مَوْتى وأموات — Πεθαμένος (ὁ).

إماتة وتَمْويت — Νέκρωσις (ἡ).

مَمات — Θάνατος (ὁ).

مُميت — (ὁ) Θανατηφόρος, φονικός.

مَوْثِق وميثاق ج. مواثيق(وثق) — Σύμφωνον (τό)

مُوثِّق (وثق) — (ὁ) ἐπικυρώνων, ἐπιβεβαιώνων.

مُوثَق (وثق) — (ὁ) Δέσμιος, δεμένος.

مَوْثُوق (وثق) (ὁ) Βέβαιος (σίγουρος), ἀξιόπιστος.

« موج » تَمَوَّجَ ، يَتَمَوَّجُ 'Εκυμάτισε.

مَوْجَة ج. مَوْجات وأمْواج Κῦμα (τό).

مَوْجات قَصِيرَة (τὰ) Βραχέα κύματα (ραδιόφωνον).

مَوْجات مُتَوَسِّطَة (τὰ) Μεσαῖα κύματα.

تَمَوُّج (ὁ) Κυματισμός, διακύμανσις (ἡ).

مُوجَب (وجب) (ἡ) Καταφατικὴ κρίσις (λογική), κατάφασις — Θετικός (πόλος).

بِمُوجَب Δυνάμει, συμφώνως.

مُوجِب (وجب) (ἡ) 'Αφορμή, αἴτιον — 'Επιβάλλων.

المُوجِبُ بِالذّات 'Η πρωταρχικὴ αἰτία, (Θεός).

مُوَجِّب (ὁ) Τρώγων ἅπαξ εἰς 24 ὥρας.

مُوجِبَة Πρᾶξις σοβαρὰ (καλὴ ἢ κακή).

مُوجَبَة Καταφατικὴ πρότασις (λογική).

مُوجِد (وجد) (ὁ) Πρωτουργός, δημιουργός, πλάστης.

مَوْجِدَة (وجد) (ἡ) 'Αγανάκτησις, μῖσος, μνησικακία.

مُوجَز (وجز) (ὁ)Συνοπτικός,βραχὺς — 'Επιτομή, σύνοψις

مُوجِع (وجع) (ὁ) 'Αλγεινός, πονετικός, ὀδυνηρός.

مَوْجُود (وجد) (ὁ) "Ων, ὑπάρχων.

مُوَحِّد (وحد) (ὁ) 'Ενώνων, συνενώνων — Μονοθεϊστής.

مُوَحَّد (وحد) (ὁ) 'Ενοποιημένος, συνηνωμένος

دَيْنٌ مُوَحَّد (τὸ) Χρέος ἑνοποιημένον ἢ ὁμοιοποιημένον

مُوحِش (وحش) (ὁ) 'Ερημικός, ἐμπνέων φρίκην.

مُوحِل (وحل) Λασπώδης (ὁ).

مُوحًى به (وحى) 'Εμπνευσμένος (ὁ).

مَوَدَّة (ودّ) (ἡ) 'Αγάπη, στοργή.

مُودِع (ودع) Καταθέτης (ὁ).

مُوَرِّث (ورث) (ὁ) Κληροδότης, διαθέτης.

مُوَرَّث (ورث) Κληροδοτημένος (ὁ).

مَوْرِد ج. مَوارِد (ورد) (ὁ) Πόρος (ζωῆς) — Πηγὴ (ἡ).

مُوَرَّد (ورد) Ροδόχρους (ὁ).

مُوَرِّد (ورد) (ὁ) Προμηθευτής, τροφοδότης

مَوْرِدَة (ورد) (ἡ) 'Αποβάθρα (σκάλα).

مُوَرَّط (ورط) (ὁ) Βαραθρωμένος, ὁ ριφθεὶς εἰς ἄβυσσον.

مُورِق (ورق) (τὸ) Φυλλωμένον (δένδρον) πλῆρες φύλλων.

مُوَرِّق (ورق) (ὁ) Χαρτοπώλης, χαρτέμπορος.

مُوَرَّم (ورم) (ὁ) Φουσκωμένος, ἐξωγκωμένος.

مَوْرُوث (ورث) (ὁ) Κληρονομημένος κληρονομικός.

مَوْز ومَوْزَة (ἡ) Βανάνα (καρπός).

مُوَزِّع (وزع) Διανομεὺς (ὁ).

مَوْزُور (وزر) (ὁ) "Ενοχος ἢ δράστης (ἐγκλήματος).

مَوْزُورَة (وزر) (τὸ) Κρῖμα, ἔγκλημα.

مَوْزُون (وزن) (ὁ) Ζυγισμένος — 'Ισόμετρος (στίχος).

مُوسِر ج. مَياسِير (يسر) (ὁ)Εὔπορος πλούσιος· 'Αξιόχρεως

مُوسِعٌ (وسع) — (ὁ) Πλούσιος, ἄνετος.

مَوْسِم ج. مَوَاسِم (وسم) — (ἡ) Ἐποχή, καιρός, περίοδος.

رِيَاح مَوْسِمِيَّة — (τὰ) Μελτέμια (ἄνεμοι).

مُوَسْوَس (وسوس) — Ὑποχονδριακὸς (ὁ).

مَوْسُوق (وسق) — Φορτωμένος (ὁ).

مَوْسُوم (وسم) — (ὁ) Σεσημασμένος, σημαδεμένος.

مُوسَى (وسى) — Ὁ Μωϋσῆς.

مُوسَى ج. مَوَاسٍ (وسى) — Ξυράφι (τό).

مُوَشَّح (وشح) — Ποίημα ὁμοιοκατάληκτον.

مَوْشُور ج. مواشير (وشر) — Πρίσμα (τό).

مُوَشَّى وَمَوْشِيّ (وشى) — Κεντητός (ὁ).

مُوصٍ وَمُوَصٍّ (وصى) — Διαθέτης (ὁ).

مُوصَدٌ (وصد) — Κλειστὸς (ὁ).

مَوْصِل (وصل) — (τὸ) Ἑνωτικὸν σημεῖον (δύο πραγμάτων).

مُوَصِّل (وصل) — (ὁ) Ἀγωγός, ἄγων πρός.

مُوَصِّل جَيِّد — (ὁ) Καλὸς ἀγωγὸς (θερμότητος).

مُوَصِّل رَدِيء — (ὁ) Κακὸς ἀγωγὸς (θερμότητος).

مَوْصُوف (وصف) — (ὁ) Περιγεγραμμένος, χαρακτηρισμένος.

مَوْصُول (وصل) — (ὁ) Ἡνωμένος, συνηνωμένος.

إِسْم مَوْصُول — (ἡ) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία.

مُوصًى بِهِ (وصى) — Κληροδοτημένος — Κληροδότημα.

مُوصًى لَهُ أَوْ إِلَيه — Κληροδόχος (ὁ).

خِطاب مُوصًى عليه — (ἡ) Συστημένη ἐπιστολή.

مَوْضِع ج. مَوَاضِع (وضع) — (ὁ) Τόπος, τοποθεσία.

مَوْضُوع (وضع) — Τοποθετημένος (ὁ).

مَوْضُوع ج. مَوَاضِيع وَمَوْضُوعَات — (τὸ) Θέμα, ἀντικειμενον, ὑποκείμενον.

مَوْضُوعِيّ — Ἀντικειμενικὸς (ὁ).

مَوْطَأ وَمَوْطِئ ج. مَوَاطِئ (وطأ) — (τὸ) Ἴχνος (πατήματος), πατημασιά.

مَوْطِن ج. مَوَاطِن (وطن) — (ἡ) Κατοικία — Πατρίς.

مَوْطُوء (وطأ) — Πεπατημένος (ὁ).

مُوَظَّف (وظف) — Ὑπάλληλος (ὁ).

مَوْعِد ج. مَوَاعِد (وعد) — (ὁ) Τόπος (συνεντεύξεως).

مَوْعِد وَمَوْعِدَة — Ὑπόσχεσις (ἡ).

مُوعِز (وعز) — (ὁ) Ὑποκινητής, ἐμπνευστής

مُوعَز بِهِ — (ὁ) Ὑποκινηθείς, ἐμπνευσμένος ὑπό τινος.

مَوْعِظَة ج. مَوَاعِظ (وعظ) — (τὸ) Θεῖον κήρυγμα

مَوْعُود (وعد) — Ὑποσχεθὲν (τό)

مَوْعُوك (وعك) — Ἐξηντλημένος (ὑπὸ ἀσθενείας)

مُوَفَّر (وفر) — (ὁ) Ἄφθονος, δαψιλὴς — Ἀποταμίευμα (τό).

مُوَفِّر (وفر) — (ὁ) Οἰκονόμος, ἀποταμιεύων

مُوَفَّق (وفق) — (ὁ) Ἐπιτυχής, καλότυχος.

مَوْفُور (وفر) — (τὸ) Ἀκέραιον μέτρον (προσῳδίας) Ἄφθονος.

مُوق ج. أَمْوَاق — (ἡ) Σκόνη — Μύρμηξ (πτερωτὸς) — Δακρυϊκὸς σπόρος — Ὑπόδημα.

مَوْقِت (وقت) — (ὁ) Χρόνος καὶ τόπος (καθωρισμένος).

مُوَقِّت (وقت) — (ὁ) Ἀκριβὴς (εἰς τὴν ὥραν), (ὁ) προσδιορίζων (ὥραν).

مُوَقَّت وموقوت (وقت) — (ὁ) Ὡρισμένος ἢ καθωρισμένος (χρόνος)

مَوْقِد ج. مَواقِد (وقد) — (ἡ) Ἑστία (μαγκάλι).

مُوقَد (وقد) — Ἀνημμένος (ὁ).

مُوَقَّر (وقر) — (ὁ) Σεβάσμιος, εὐυπόληπτος.

مَوْقِع ج. مَواقِع (وقع) — (ἡ) Τοποθεσία θέσις.

مُوَقَّع (وقع) — (τὸ) Ὑπογεγραμμένον (γραπτὸν κ.λ.π.).

مُوَقِّع (وقع) — (ὁ) Ὑπογράφων (γραπτόν), ὑποφαινόμενος.

مَوْقَعة ج. مَواقِع — Μάχη (ἡ).

مَوْقِف ج. مَواقِف (وقف) — (ἡ) Στάσις — Σταθμὸς (ὁ).

مُوقِن (يقن) — (ὁ) Βέβαιος, πεποιθὼς (σίγουρος).

مَوْقود (وقد) — Ἀνημμένος (ὁ).

مَوْقوف (وقف) — (ὁ) Σταματημένος — Ἀναπαλλοτρίωτος.

مَوْقِيّ ومُوقًى — (ὁ) Προστατευμένος, διαπεφυλαγμένος.

مَوْكِب ج. مواكِب (وكب) — Πομπὴ (ἡ).

مُوَكِّل (وكل) — Ἐντολοδόχος, πληρεξούσιος.

مَوْكول إلى (وكل) — (ὁ) Ἐμπεπιστευμένος.

مَوَّل، يُمَوِّل — Ἐχρηματοδότησε.

تَمَوَّل، يَتموَّل — Ἐχρηματοδοτήθη.

مُمَوِّل — Χρηματοδότης (ἡ).

مُمَوِّل ومُتَموِّل — (ὁ) Κεφαλαιοκράτης (καπιταλίστας).

تَمْويل — Χρηματοδότησις (ἡ).

مَوْلِد ج. مَوالِد (ولد) — (ἡ) Γενετή, γέννησις, γενέθλια.

مُوَلَّد (ولد) — Μιγὰς (ὁ).

مُوَلِّد (ولد) — (ὁ) Μαιευτὴρ (μάμμος).

مُوَلِّدة (ولد) — (ἡ) Μαῖα (μαμμή).

مُولَع بـ (ولع) — (ὁ) Ὑπεραγαπῶν τι, μανιώδης, διακαής.

مَوْلود (ولد) — (ὁ) Γεννηθεὶς — Νεογνόν.

مَوْلًى ج. مَوالٍ (ولي) — (ὁ) Κύριος, αὐθέντης.

مُوم — (ὁ) Κηρὸς (κερί).

مُومِس ومُومِسة (ومس) — Πόρνη (ἡ).

مَوَّن، يُمَوِّن — Ἐφωδίασε, ἀνεφωδίασε

تَمَوَّن، يتَموَّن — Ἐφωδιάσθη, ἀνεφωδιάσθη.

مُونة ومَؤُونة — (τὸ) Ἐφόδιον, προμήθεια.

مُونِق (أنق) — (ὁ) Κομψός, εὐηδής.

مَوَّه، يُمَوِّه بـ — Ἐπέχρισε.

مَوَّه على — Παρεπλάνησε, διέστρεψε ἀλήθειαν.

ماء الوَجْه — (ἡ) Ἐντροπὴ (τσίπα), αἰδώς.

ماء الزَّهْر — Ἀνθόνερον (τό).

تَمْويه — Παραπλάνησις (ἡ).

مَوْهِبة ج. مواهب (وهب) — (τὸ) Χάρισμα, προσόν.

مَوْهوب (وهب) — (ὁ) Χαρισμένος, δωρισμένος.

مَوْؤُودَة (وأد)	(ἡ) Τεθαμμένη ζῶσα (γυναῖκα).
مَيْئُوس منه (يأس)	Ἄπελπις (ὁ).
مَيَّار (مير)	(ὁ) Τροφοδότης, προμηθευτής.
مَيَّاس ومائِس (ميس)	(ὁ) Ἐπιδεικτικὸς (φαντασμένος)
مَيَّال إلى (ميل)	(ὁ) Ἔχων κλίσιν πρός.
مُياوَمَةً (يوم)	Μὲ ἡμερομίσθιον, (μὲ μεροκάματον).
مِيتَدَة (وتد)	Κόπανος (ὁ).
مَيْتَم ج. مَيَاتِم (يتم)	(τὸ) Ἄσυλον ὀρφανῶν — Ἐπικήδειος τελετή.
مِيثاق (وثق)	Σύμφωνον (τό).
مِيثَرَة ج. مَيَاثِر ومَوَاثِر (وثر)	(ἡ) Χαίτη (ἀλόγου) — Ἐφίππιον (σέλα).
مِيجارٌ (وجر)	(τὸ) Πλῆκτρον, ρακέττα (τέννις).
مِيجَرٌ (وجر)	Δοχεῖον πρὸς πόσιν φαρμάκου (δι' ἀσθεν.)
مَيَّحَ وتَمَيَّحَ وتَمايَحَ	Ἐταλαντεύθη (βαδίζων).
إِسْتَماحَ، يَسْتَمِيحُ	Ἐξελιπάρησε, παρεκάλεσε.
مَيْحٌ وامْتِياح	(ἡ) Ἄντλησις (διὰ κάδου ἐκ φρέατος).
مِيحار (بحر)	Σκῆπτρον (τό).
مِيداءُ (ميد)	(ἡ) Μέτρησις, ποσότης (πράγμ.), ἀπόστασις.
بِمِيداءِ	Ἀπέναντι, ἀντίκρυ.
مَيْدان ج. مَيادِين	(ἡ) Πλατεῖα — Πεδίον (μάχης κλπ.).
مَيْرٌ ومِيرَة	(ἡ) Προμήθεια, ἐφόδιον.
مِيرَة	Τροφή (ἡ).
مِيراثٌ (ورث)	Κληρονομία (ἡ).
مِيرِيٌّ وأَمِيرِيٌّ	Κυβερνητικός (ὁ).
مَيَّزَ، يُمَيِّزُ	Διέκρινε (ἔκαμε διάκρισιν), ἐπροτίμησε.
مَيَّزَ على	Κατέστησέ τινα προνομιοῦχον.
إِمْتازَ وتَمَيَّزَ	Διεκρίθη.
تَمَيَّزَ غَيْظاً	Ἤφρισε (ἐκ θυμοῦ), ἀφηνίασε.
مِيزَة	(τὸ) Πλεονέκτημα, προσόν.
إِمْتِياز	(τὸ) Προνόμιον — Διάκρισις (ἡ).
بِامْتِياز	Ἄριστα, ἐξαίρετα, μὲ διάκρισιν.
إِمْتِيازات	Διομολογήσεις (αἱ).
تَمْيِيز	(ἡ) Διάκρισις, προτίμησις.
مُمْتاز ومُتَمَيِّز	(ὁ) Διακεκριμένος, ἐξαίρετος, ἄριστος.
دَيْنٌ مُمْتازٌ	(τὸ) Χρέος προνομιακόν.
مُمَيِّز	(ὁ) Διακριτικός, ἀντιληπτικός, ὀξυδερκής.
مِيزابٌ ج. مَيازِيب (وزب)	Ὀχετός.
مِيزان ج. مَوازِين (وزن)	(ὁ) Ζυγὸς (ζυγαριά) — Ἰσοζύγιον — (τὸ) Μέτρον, σταθμόν.
المَوازِين	Τὰ σταθμά.
مِيزان الحَرارة	Θερμόμετρον.
مِيزانِيَّة	(ὁ) Ἰσολογισμός — Προϋπολογισμός.
مَيْس	(ὁ) Ζυγὸς (ἁμάξης).
تَمَيَّسَ، يَتَمَيَّسُ	Ἐβάδισεν ἐπιδεικτικῶς.
مَيْسِر (يسر)	(τὸ) Τυχηρὸν παιχνίδι (τζόγος), χαρτοπαίγνιον.

مُيَسَّر (يسر) — (ὁ) Εὔπορος, εὐημερῶν

مَيْسُرَة (يسر) — (ἡ) Εὐχέρεια — Εὐπορία

مَيْسَرة ج. مَياسِر (يسر) — (ἡ) Ἀριστερά (πτέρυξ) — Ἀξιόχρεον (τό)

مِيسَم ج. مَياسِم (وسم) — Ἐργαλεῖον διὰ στιγμάτισμα (δέρματος) — Εὐμορφιά.

مَيْسُور (يسر) — (ὁ) Εὔκολος, εὐνοϊκὸς — Εὔπορος.

مِيضَأة وميضاءة (وضأ) — (ὁ) Νιπτήρ, λουτήρ.

«ميط» أماط ، يُميط عن — Ἀπεμάκρυνε.

مِيطَدَة (وطد) — (ὁ) Κόπανος (διὰ στρῶσιν δρόμου)

«ميع» تَمَيَّع ، يَتَمَيَّع وإِنْماع — Ἐρρευστοποιήθη.

أماع ، يُميع — Ἐρρευστοποίησε.

مَيْع ومُيوعة — Ρευστότης (ἡ).

مَيْعة — (ἡ) Ἀρχή, πρώτη ἐμφάνισις — (ὁ) Στύραξ (φυτόν).

إماعة — Ρευστοποίησις (ἡ).

ميعاد ج. مواعيد (وعد) — Ὥρα (προσδιωρισμένη), ὡράριον. — Ὑπόσχεσις.

أَرْضُ الميعاد — Ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας

مِيعاس (وعس) — (ἡ) Ἄμμος λεπτή.

مِيقات ج. مواقيت (وقت) — Χρόνος ἢ τόπος (προσδιωρισμένος).

مِيقان (يقن) — Βέβαιος, πεποιθώς.

مِيقَعة (وقع) — Πέταυρον (πτηνοῦ) — Σφυρί — Ἀκόνη.

مِيكَعة ج. مِيكَع (وكع) — (τὸ) Ὑνὶ (ἀρότρου).

مَيَّل وأمال — Ἐκύρτωσέ τι, ἔκλινέ τι, ἀπέκλινε.

تمايَل وتمَيَّل — Ἐταλαντεύθη (ἐκουνήθη).

مَيْل — (ἡ) Κλίσις, ῥοπή, συμπάθεια.

مِيلٌ ج. أَمْيال — (τὸ) Μίλλιον κν. μίλλι.

مِيلُ الجراحة — (ὁ) Καθετὴρ (ἰατρικὸν ἐργαλεῖον).

تمايُل — (ἡ) Ταλάντευσις (κούνημα).

ميلاد (ولد) — Γέννησις (ἡ).

مَيمنة (يمن) — (ἡ) Δεξιὰ (πτέρυξ).

مَيْمون (يمن) — Εὐλογημένος, εὐδαίμων, εὐτυχής, μακάριος.

مَيْنٌ ج. مُيون — Ψεῦδος (τό).

مَيُون ومَيَّان — Ψεύστης (ὁ).

ميناء ج. موانئ — (ὁ) Λιμήν, ἀγκυροβόλιον.

ميناء ومينا — Σμάλτον (τό).

(النون) ن = 50

ناء ، يَنُوء بِ (نوأ) — Ἐσήκωσε βάρος μετὰ δυσκολίας.

ناء ، يَنِيء (نوأ) — Ἦτο ἄψητον (κρέας).

نَأش ، يَنْأش — Κατεκράτησε — Ἐβράδυνε.

تَناوُش — (ἡ) Ἀπομάκρυνσις — Ἀργοπορία.

نَأى ، يَنْأى وناء وإِنْتأى عن — Ἀπεμακρύνθη.

أَنْأى ، يُنْئي — Ἀπεμάκρυνε.

نَأْي — (ἡ) Ἀπομάκρυνσις, ἀπόστασις.

ناءٍ — (ὁ) Ἀπομεμακρυσμένος, ἀπόκεντρος.

نائبٌ ج. نُوَّاب (نوب) — (ὁ) Βουλευτής — Εἰσαγγελεύς — Ἀντικαταστάτης, ἀναπληρωτής.

نائب الرئيس — Ἀντιπρόεδρος (ὁ).

النائب العام — Ὁ γενικὸς εἰσαγγελεύς.

نائب الفاعل — Τὸ ὑποκείμενον τῆς παθητ. φωνῆς (γρμτ).

نائبة ج. نوائب (نوب) — Συμφορά (ἡ).

نائحة ج. نُوَّح ونوائح — (ἡ) Θρηνῳδός, ὀλοφυρομένη.

نائرة (نور) — (ἡ) Ἐχθρότης, μῖσος.

نائلٌ (نول ونيل) — (τὸ) Δῶρον, προσφορά.

نائمٌ ج. نيام ونُوَّم (نوم) — Κοιμισμένος (ὁ).

نائهٌ (نوه) — Ὑψηλὸς (ὁ).

نابَ، يَنوبُ عن (نوب) — Ἀντικατέστησέ τινα ἀνεπλήρωσε

نابٍ (نبو) — Ἄστοχος (βολή), μακρὰν στόχου.

نابٌ ج. أنياب (نيب) — Κυνόδους — Ἐλεφαντοστοῦν

نابتٌ (نبت) — (ὁ) Φυόμενος, βλαστάνων, φυτρώνων.

نابذَ، يُنابذ (نبذ) — Ἀντέτεινε, ἀντέπραξε.

نابض (نبض) — (ὁ) Πάλλων, σφύζων.

نابغٌ ونابغة ج. نوابغ (نبغ) — (ὁ) Μεγαλοφυής.

نابلٌ ونبَّال (نبل) — (ὁ) Σφενδονᾶς (κατασκευάζων σφενδόνας)

نابلٌ ج. نُبَّل — (ὁ) Τοξότης, σφενδονήτης.

الحابلُ بالنابل — Ἄνω κάτω, φύρδην μίγδην.

نات، يَنوت (نوت) — Ἐταλαντεύθη (ἐκουνήθη).

نابهٌ (نبه) — (ὁ) Ἔξυπνος, ἀγχίνους.

ناتجٌ (نتج) — (τὸ) Ἀποτέλεσμα — Παράγωγος-Γινόμενον(ἀρθ)

ناتئ (نتأ) — (ὁ) Ἐξέχων, προεξέχων.

ناثرٌ (نثر) — Πεζογράφος (ὁ).

ناجحٌ (نجح) — Ἐπιτυχής (ὁ).

ناجدَ، يُناجد (نجد) — Ἐβοήθησε — Ἐλύτρωσε.

ناجذٌ ج. نواجذ (نجذ) — (ὁ) Φρονιμίτης (δόντι).

ناجزَ، يُناجز (نجز) — Ἠγωνίσθη.

ناجزٌ (نجز) — Ἀποπερατωμένος, ἐντελής — Παρών (ὁ).

ناجعٌ (نجع) — (ὁ) Δραστικός, ἀποτελεσματικός, τελεσφόρος.

ناجمٌ (نجم) — (τὸ) Ἀποτέλεσμα, συνέπεια.

ناجى، يناجي (نجو) — Ἐμονολόγησε, συνωμίλησεν ἐμπιστευτικά

ناحَ، يَنوحَ (نوح) — Ὠδύρετο, ὠλοφύρετο, ἐθρήνησε.

ناحسٌ ج. نواحس (نحس) — (ὁ) Ἀπαίσιος.

ناحتٌ ونحَّات (نحت) — Λιθοξόος (ὁ).

ناحل (نحل) — (ὁ) Ἰσχνός, ἀδύνατος.

ناحية ج نواحٍ وأنحاء — (τὸ) Μέρος, τόπος (ὁ).

ناخبٌ (نخب) — Ἐκλέκτωρ (ὁ).

ناخرٌ ج. نُخُر (نخر) — (ὁ) Χοῖρος — Ροχαλίζων.

ناخرٌ ونخِر — (ὁ) Γετριμμένος ἐφθαρμένος, σάπιος.

نادبٌ (ندب) — Θρηνῳδός (ὁ).

نادِبَة (ندب) — (ἡ) Θρηνῳδός, μοιρολογήτρα.

نادَ ، يَنود (نود) — Ἐταλαντεύθη.

نادِرٌ (ندر) — Σπάνιος (ὁ).

نادِراً (ندر) — Σπανίως.

نادِرَة ج. نَوادِر (ندر) — Ἀνέκδοτον (τό).

نادَم ، يُنادِم (ندم) — Συνέπιε, συνευωχήθη.

نادِمٌ (ندم) — (ὁ) Μετανοῶν, μεταμεληθείς.

نادَى ، يُنادِي (ندى) — Ἐφώναξε, ἐκάλεσε· Διελάλησε.

نادَى بـ — Ἀνεκήρυξε, ἀνηγόρευσε.

نادٍ ج. أَندِيَة ونَوادٍ — (ὁ) Ὅμιλος, σωματεῖον.

ناذِرٌ (نذر) — (ὁ) Ἀφιερώνων, προσφέρων ἀνάθημα.

نارٌ ج. نيران (نور) — (τὸ) Πῦρ, φωτιά.

نارَجِيلَةٌ — (τὸ) Ἰνδικὸν κάρυον — Ναργιλὲς (ὁ).

نارَدِين ونَرْدِين — (ὁ) Νάρδος φυτόν), λαβαντίς.

نارَنجٌ ونَرَنج — (τὸ) Νεράντζι (καρπός)

نازِح (نزح) — (ὁ) Μακρυνός — Μετανάστης.

نازَع ، يُنازِع (نزع) — Ἐψυχορράγησε (ἀσθενής).

نازَع إلى — Ἐπόθησε, ἐλαχτάρησε.

نازِعٌ ج. نُزّاع (نزع) — (ὁ) Ἀλλοδαπός, ξένος.

نازَل ، يُنازِل (نزل) — Ἠγωνίσθη, ἐπάλαισε.

نازِلٌ (نزل) — (ὁ) Καταβαίνων, κατερχόμενος.

نازِلَة ج. نَوازِل (نزل) — (ἡ) Συμφορά, δυστύχημα.

ناسَ ، يَنوس (نوس) — Ἐταλαντεύθη.

ناسٌ وأُناس (نوس) — Ἄνθρωποι (οἱ).

ناسَب ، يُناسِب (نسب) — Ἥρμοσε, ἦτο ἀνάλογος.

ناسِخٌ (نسخ) — (ὁ) Ἀκυρῶν, καταργῶν — Ἀντιγραφεύς.

ناسِخ ج. نَواسِخ — Μόριον ἢ ῥῆμα (إن ، كان) μεταβάλλον τὴν κατάληξιν ὀνόματος.

ناسِكٌ ج. نُسّاك (نسك) — (ὁ) Ἐρημίτης. ἀσκητής, ἀναχωρητής.

ناسِمٌ (نسم) — (ὁ) Πνέων ἐλαφρῶς (ἀὴρ) — Ἑτοιμοθάνατος.

ناسوتٌ — (ἡ) Ἀνθρώπινος φύσις.

ناسور (نسر) — (τὸ) Συρίγγιον (παθολ)

ناشَد ، يُناشِد (نشد) — Ἐξώρκισέ τινα — Ἔκαμεν ἔκκλησιν

ناشِرٌ (نشر) — (ὁ) Διαδίδων — Ἐκδότης — Δίδων ζωήν.

ناشِز (نشز) — (ὁ) Προεξέχων — Ἀνυπότακτος, δύστροπος (γυνή)

ناشِطٌ (نشط) — (ὁ) Δραστήριος, ζωηρός.

النّاشِطاتُ — Οἱ Διάττοντες ἀστέρες.

ناشِفٌ (نشف) — (ὁ) Ξηρός, στεγνός.

ناشِئٌ (نشأ) — (ὁ) Ἀνατραφείς, μεγαλώσας — Νεανίας.

ناشِئٌ من وعَن — (ὁ) Προκύψας, προελθών.

ناصَ ، يَنوص عَن (نوص) — Ἀπέδρασε ἐξέφυγε

ناصَب ، يُناصِب (نصب) — Ἐχθρεύθη.

ناصِبٌ (نصب) — (ὁ) Κουραστικός, κοπιώδης.

ناصِب ج. نَواصِب — Μόριον θέτον τὸ ῥῆμα εἰς ὑποτακτικὴν (كي ، إذن ، لن ، أن)

ناصح، يناصح (نصح) Συνεβουλεύθη (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

ناصحٌ (نصح) (ὁ) Συμβουλεύων — Ἁγνὸς — Ράπτης.

ناصرٌ ج. أنصار ونصر (نصر) (ὁ) Βοηθός, ἐπίκουρος.

الناصرة Ἡ Ναζαρὲτ (πόλις).

ناصريٌّ Ναζωραῖος (ὁ).

ناصعٌ (نصع) (ὁ) Καθαρός, ἀμιγής, σαφής.

ناصف، يناصف (نصف) Ἐμοίρασέ τι ἐξ ἴσου.

ناصفٌ ج. نصّاف (نصف) (ὁ) Ὑπηρέτης.

ناصورٌ وناسورٌ (τὸ) Συρίγγιον (παθολ.).

ناصية ج. نواصٍ (نصو) (τὸ) Προκόμιον (τοῖ φα μαλλιῶν) — Γωνία (ἡ).

قبض على ناصية الحالة Ἔγινε κύριος τῆς καταστάσεως.

ناضبٌ (نضب) (ὁ) Ἄνυδρος, ἄγονος — Μακρυνός.

ناضجٌ (نضج) (ὁ) Ὥριμος (καρπός).

ناضحٌ (نضح) (ἡ) Κάμηλος μεταφέρουσα ὕδωρ.

ناضرٌ (نضر) (ὁ) Ἀνθηρός, νωπὸς — Βαθὺ χρῶμα (πράσινον).

ناضل، يناضل (نضل) Ἠγωνίσθη, ἐπάλαισε.

ناضل عن Ὑπερημόνθη, ὑπερησπίσθη.

ناط، ينوط (نوط) Ἐκρέμασε, ἐξήρτησε.

ناطح، يناطح (نطح) Ἐκουτούλησε

ناطحة السحاب Οὐρανοξύστης (ὁ).

ناطرٌ وناطور ج. نواطير (نطر) Ἀγροφύλαξ (ὁ).

ناطق، يناطق (نطق) Ὡμίλησε.

ناطقٌ (ὁ) Λαλῶν, ὁμιλῶν — Λογικός.

حيوانٌ ناطق (τὸ) Ζῷον λογικόν, (ἄνθρωπος).

الناطقون بالضاد Οἱ ὁμιλοῦντες τὴν ἀραβικὴν γλῶσσαν

ناظر، يناظر (نظر) Κατέστησεν ἀντίστοιχον, ὅμοιον — Συνεζήτησε — Ἡμιλλήθη.

ناظرٌ ج. نظّار (ὁ) Βλέπων, θεατής — Ἶρις (ὀφθαλμοῦ) — Ἐπιστάτης, ἐπόπτης (ναζίρης) — Διευθυντὴς — Ὑπουργός.

ناظرة ج. نواظر Ὀφθαλμὸς (ὁ).

ناظمٌ (نظم) (ὁ) Στιχουργός, ποιητής.

ناعسٌ ونعسان ج. نعّس (نعس) Νυσταλέος.

ناعلٌ (نعل) (ὁ) Πεταλωμένος (ἵππος) · Σανδαλωμένος.

ناعمٌ (نعم) (ὁ) Λεῖος, ἁπαλός, μαλακός, τρυφερός.

ناعم البال Ἀμέριμνος (ὁ).

ناعورٌ ج. نواعير (نعر) (ἡ) Νορία (ἀρδευτικὴ μηχ.).

ناعٍ (نعي) (ὁ) Ἀναγγέλλων θάνατον.

ناغى، يناغي (نغي) Ὡμίλησε χαϊδευτικὰ (μήτηρ πρὸς νήπιον)

ناغى المرأة Ἐρωτοτρόπησε.

ناف، ينوف (نوف) Ὑψώθη.

نافٍ (نفي) (ὁ) Ἀρνούμενος, ἀρνητικὸν (μόριον).

نافجة ج. نوافج (نفج) (ὁ) Μόσχος (ἄρωμα).

نافخٌ (نفخ) (ὁ) Φουσκώνων — Ἀεραντλία.

نافذٌ (نفذ) — (ὁ) Διαπεραστικὸς - Δραστικός, τελεσφόρος — ὁ ἔχων ἰσχὺν (ἐν ἰσχύϊ).

نافذُ الكلمة — (ὁ) Ἔχων ἐπιρροήν, δυναμικός.

نافذة ج. نوافذ — Παράθυρον (τό).

نافر، يُنافر (نفر) — Ἠμφεσβήτησε, διεφιλονίκησε.

نافرٌ (نفر) — (ὁ) Δραπετεύων (γλυτώνων) — Προεξέχων.

نافرٌ منه — (ὁ) Ἀποστρεφόμενος, τρέφων ἀντιπάθειαν.

نافرة — (οἱ) Οἰκεῖοι, συγγενεῖς.

نافس، ينافس (نفس) — Ἡμιλλήθη, ἀντηγωνίσθη.

نافضٌ (نفض) — (ὁ) Τινάσσων — Πυρετὸς μετὰ ρίγους.

نافطٌ (نفط) — (ὁ) Φλυκταινώδης.

نافعٌ (نفع) — (ὁ) Ὠφέλιμος, χρήσιμος.

نافق، ينافق (نفق) — Ὑπεκρίθη.

نافقٌ (نفق) — (τὸ) Ἔχον ζήτησιν (ἐμπόρευμα).

نافلة ج. نوافل (نفل) — (τὸ) Δώρημα, δῶρον—Λάφυρον.

نافورة (نفر) — Πῖδαξ (ὁ).

نافى، ينافي (نفي) — Ἀπέκρουσε, ἀπεμάκρυνε.

هذا ينافي ذلك — Τοῦτο ἀντικρούει ἐκεῖνο.

ناقب، يناقب (نقب) — Ἐκαυχήθη (δι' ἀρετήν, ἀγαθά)

ناقبٌ (نقب) — (ὁ) Τρυπῶν, διατρυπῶν.

ناقد، يناقد (نقد) — Διεφιλονίκησε, ἤρισε.

ناقدٌ (نقد) — (ὁ) Κριτικός (κάμνων κριτικήν)

ناقر، يناقر (نقر) — Ἐλογομάχησε, ἐφιλονίκησε

ناقرة (نقر) — (ἡ) Λογομαχία, ἔρις, φιλονικία—Συμφορά.

ناقش، يناقش (نقش) — Συνεζήτησε.

ناقصٌ (نقص) — (ὁ) Ἐλλιπής, ἀτελής — Πλὴν (ἀριθμ.).

فعل ناقص — Ρῆμα ἐλλιπές, ὡς τό: كان καὶ τὰ παρόμοια.

ناقض، يناقض (نقض) — Ἀντεῖπε, ἠναντιώθη.

ناقعٌ (نقع) — (τὸ) Δραστικόν, ἀποτελεσματικὸν (δηλητ).

ناقل، يناقل (نقل) — Ἀντήλλαξε λόγον ἢ κύπελλον

ناقلٌ (نقل) — (ὁ) Φορεὺς — Ἀφηγητής—Μεταφραστής.

ناقم (نقم) — (ὁ) Φθονερὸς — Ἐκδικητής.

ناقهٌ ج. نُقّه (نقه) — Ἀναρρωννύων (ὁ).

ناقة ج. نوق (نوق) — Κάμηλος (θῆλυς)

ناقور ج. نواقير (نقر) — Σάλπιγξ (ἡ).

ناقوس ج. نواقيس (نقس) — (ὁ) Κώδων—Τρίγωνον (μουσ. ὄργ)

ناكثٌ (نكث) — (ὁ) Παραβάτης, ἀθετῶν, ρηγνύων.

ناكد، يناكد (نكد) — Ἠνώχλησε ἐδυσχέρανε, ἐπίκρανε.

ناكرُ الجميل (نكر) — (ὁ) Ἀγνώμων, ἀχάριστος.

ناكسٌ ج. نواكس (نكس) — (ὁ) Κλίνων τὴν κεφαλήν.

ناكف، يناكف (نكف) — Ἀνταπέδωκε τὰ ἴσα

نالَ، ينول (نول) — Ἔδωσε, προσέφερε.

نال، ينالُ وينيل (نيل) — Ἀπέκτησε, ἐπέτυχε (σκοποῦ).

نالٌ ج. أنوال — Γενναιόδωρος (ὁ).

نالٌ ونائلٌ — Προσφορά, δῶρον, χάρις, εὐεργέτημα.

نامَ، ينام (نوم) — Ἐκοιμήθη.

نام البحر أو الريح — Ἐκόπασε, κατεπραΰνθη.

نامت السوقُ — Ἠδράνησεν (ἀγορά).

نامٍ (نمى ونمو) — (ὁ) Αὐξάνων, μεγαλώνων.

ناموس ج. نواميس (نمس) — (ὁ) Νόμος — Ἔμπιστος — Πανοῦργος, συκοφάντης.

النّاموس الأكبر — Ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ.

ناموسة ج. ناموس — Κώνωψ (ὁ).

نامّة (نمّ) — (ἡ) Κίνησις — Ζωή.

نامِية ج. نوامٍ (نمى) — (ἡ) Βλαστικὴ δύναμις·Δημιουργήματα

ناهَ، ينوهُ (نوه) — Ὑψώθη.

ناهبَ، يناهب (نهب) — Ἐλεηλάτησε.

ناهجٌ ونهجٌ (نهج) — Ὁδὸς εὐρεῖα καὶ εὐκρινής.

ناهدَ، يناهد (نهد) — Διεπληκτίσθη συνεπλάκη.

ناهدٌ ج. نُهداء ونُهّاد — (ὁ) Ἰσχυρὸς — Λέων.

ناهدٌ وناهدة ج. نواهد — (ἡ) Ἔχουσα ἀνεπτυγμένους μαστοὺς (νεᾶνις).

ناهزَ، يناهز (نهز) — Ἐπλησίασε.

ناهضَ، يناهض (نهض) — Κατεπολέμησε, κατεδίωξε

ناهضٌ (نهض) — Ἀφυπνιζόμενος (ὁ)

ناهلٌ ج. نِهال (نهل) — (ὁ) Διψασμένος — Ποτισμένος.

ناهٍ (نهى) — (ὁ) Ἀπαγορεύων, ἀπαγορευτικός.

«لا» النّاهية — τὸ « Μὴ » τὸ ἀπαγορευτικόν.

ناهيك من (نهى) — Ὦ! Πὼ - πὼ (θαυμαστικὸν)—Σοὶ ἀρκεῖ.

ناوأ، يناوئ (نوأ) — Ἀντέστη, ἀντέδρασεν ἠναντιώθη.

ناوبَ، يناوب (نوب) — Ἐνήλλαξε.

ناوحَ، يناوح (نوح) — Ἀντεμετώπισε, ἀντίκρυσε.

ناوشَ، يناوش (نوش) — Ἔκαμε ἀψιμαχίαν.

ناولَ، يناول (نول) — Παρέδωσε, ἐνεχείρισε, ἔδωσε — Ἐκοινώνησεν (ἱερεύς).

ناوى، يناوي (نوى) — Ἀντέστη, ἀντέδρασε ἠναντιώθη

ناووسٌ ج. نواويس (نوس) — (ἡ) Σαρκοφάγος νεκροθήκη

نايٌ ج. نايات (ني) — Αὐλὸς (ὁ).

نبأ، ينبأ — Ὑψώθη.

نبأ عن — Ἀπεστράφη, ἀηδίασε.

نبّأ، ينبّئ وأنبأ — Ἐπληροφόρησε, ἤγγειλε, ἐγνωστοποίησε — Προεφήτευσε.

إستنبأ، يستنبئ — Ἐπληροφορήθη.

نبأٌ ج. أنباء — (ἡ) Εἴδησις, ἀγγελία.

نبيٌّ ج. أنبياء — Προφήτης (ὁ).

نبوّة ونبوءة — Προφητεία (ἡ).

نبويّ — Προφητικὸς (ὁ).

نبا، ينبو عن (نبو) — Ἐξέφυγε, ἠστόχησε.

نَبا بِهِ المكانُ — Κατέστη ἀκατάλληλος ὁ τόπος.

نَبَّبَ ، يُنَبِّبُ — Ἔκαμε κάλαμον (φυτόν).

نَبَتَ ، يَنْبُتُ — Ἐφύτρωσε, ἐβλάστησε, ἐφύη.

نَبَّتَ ، يُنَبِّتُ — Ἐφύτευσε, ἔσπειρε — Ἔκαμε νὰ βλαστήσῃ.

أَنبَتَ ، يُنْبِتُ المكانُ — Ἐβλάστησεν (ἡ γῆ βοτάνην).

أَنبَتَهُ اللهُ وَنَبَّتَهُ — Ἐμεγάλωσεν ἢ ἀνέπτυξέ τινα ὁ Θεός.

نَبْتٌ — Βλάστησις (ἡ).

نَباتٌ و نَبْتٌ — (τὸ) Φυτόν, βότανον.

عِلم النَّبات — Βοτανικὴ (ἡ).

نَباتِيٌّ — (ὁ) Φυτικός, βοτανικός, βοτανολόγος — Φυτοφάγος.

نَبَحَ ، يَنْبَحُ — Ἐγαύγισε, ὑλάκτησε (σκύλος).

نَبْحٌ و نُباحٌ — (τὸ) Γαύγισμα, ὑλακή.

نَبّاحٌ — (ὁ) Χαραδριός (πτηνὸν) — Γαυγίζων (πολύ).

نَبَذَ ، يَنْبِذُ — Ἔρριψε — Ἀπέρριψε — Ἐγκατέλειψε.

نَبَذَ العَهْدَ — Ἠθέτησε (ὑπόσχεσιν), παρέβη

نَبَذَ ونَبَّذَ وأَنْبَذَ — Ἔκαμεν οἶνον.

إِنْتَبَذَ ، يَنْتَبِذُ — Ἀπεμακρύνθη, ἀπεμονώθη.

نَبْذٌ — (τὸ) Ρίψιμον, ἀπόρριψις — Ἐγκατάλειψις.

نَبْذٌ ج . أَنباذ — Μικρὰ ποσότης, ἀσήμαντος.

نُبْذَةٌ ج . نُبَذٌ — (τὸ) Μέρος, τμῆμα, ἀπόσπασμα.

نَبيذٌ — (ὁ) Οἶνος, κρασί.

أَنباذُ النَّاس — (ὁ) Ὄχλος, συρφετός.

نَبَرَ ، يَنْبِرُ — Ὕψωσε (φωνὴν) — Ἐτόνισε (λέξιν) — Ἀπέπεμψε

إِنْتَبَرَ ، يَنْتَبِرُ — Ἐφούσκωσε, ἐξωγκώθη — Ἀνέβη εἰς τὸ βῆμα (ὁμιλητής).

نَبْرُ الصَّوْت — (ἡ) Τόνωσις (φωνῆς), ἔμφασις.

نِبْر ج . أَنبار ونبار — (ὁ) Σκῶρος (ἔντομον).

نِبْر وأَنْبار ج . أَنابِر — (ἡ) Ἀποθήκη (ἀμπάρι).

نَبْرَةٌ — (ὁ) Τόνος (γρμτ.) — Οἴδημα — Λακκίσκος ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους.

نِبْراس ج . نَبارِيس — (ἡ) Κανδήλα λυχνία.

نَبَزَ ، يَنْبِزُ و نَبَّزَ — Παρωνόμασε (ἔδωσε παρατσούκλι)

نَبَزٌ ج . أَنباز — (ὁ) Τίτλος, παρατσούκλι.

نَبَسَ ، يَنْبِسُ — Ὡμίλησε, ἐπρόφερε (λέξιν).

نَبَشَ ، يَنْبُشُ — Ἀπεκάλυψε — Ἐξέθαψε — Ἐσκάλισε.

نَبْشٌ — (ἡ) Ἀποκάλυψις — Ἐκταφή, τυμβωρυχία — Σκάλισμα.

نَبّاش — Τυμβωρύχος (ὁ).

نِباشَة — Τυμβωρυχία (ἡ).

نَبيش ومَنْبوش — (ὁ) Ἐκτεθαμμένος, ἐσκαλισμένος.

نَبَضَ ، يَنْبِضُ — Ἔσφυξε, ἔπαλε (καρδιά).

نَبْضٌ و نَبَضانٌ — (ὁ) Σφυγμός, παλμός.

جَسَّ نَبْضَهُ — Ἐσφυγμομέτρησε.

نَبَطَ ، يَنْبُطُ ونَبَّطَ — Ἐπήγασε.

نَبَطَ ونَبَّطَ وأَنْبَطَ واستنبط — Ἐξήγαγε (ἔβγαλε).

نَبَطٌ ج . أَنباط — (τὸ) Βάθος, βυθὸς (ὁ) — Ὄχλος (ὁ).

نَبْطِيٌّ ونَباطِيٌّ ج. أنباط — (ὁ) Δημώδης, λαϊκός, πληβῖος.

إِسْتِنْباط — (ἡ) Ἀνακάλυψις, ἐφεύρεσις ἐπινόησις.

نَبَعَ ، يَنْبَعُ — Ἐπήγασε, ἀνέβλυσε.

نَبْع — (ἡ) Ἀνάβλυσις, ἐκπήγασις.

نَبْعَة ج. نَبْع — Δένδρον ἐξ οὗ κατασκευάζονται τὰ βέλη.

نَبَغَ ، يَنْبُغُ — Ἐφάνη, ἀνεφάνη — Διεκρίθη, διέπρεψε.

نُبُوغ — (ἡ) Ὑπεροχή, ὑπερτέρησις, μεγαλοφυΐα, τάλαντον.

نَبَقَ ، يَنْبُقُ — Ἀνεφάνη, ἐφάνη — Ἔγραψε.

نِبْقٌ ونَبِق — (ὁ) Καρπὸς τοῦ λωτοῦ — Θάμνος (φυτόν).

نَبْكَة ج. نَبْك — (ὁ) Γήλοφος, λοφίσκος

نَبَلَ ، يَنْبُلُ — Ἠκόντισε, ἐτόξευσε.

نَبُلَ ، يَنْبُلُ — Κατέστη εὐγενής, γενναιόφρων.

نَبْلٌ ج. نِبال وأنبال — Βέλος (τό).

نُبْلٌ ونَبالة — Εὐγένεια (ἡ).

نَبْلٌ ونَبيل ج. نُبَلاءُ — Εὐγενής (ὁ).

نَبُهَ ، يَنْبُهُ — Ἐφημίσθη — Κατέστη ἔξυπνος.

نَبِهَ ، يَنْبَهُ وتَنَبَّهَ وانْتَبَهَ لِـ — Ἐπρόσεξε.

نَبِهَ وتَنَبَّهَ وإنْتَبَهَ مِن — Ἀφυπνίσθη.

نَبَّهَ ، يُنَبِّهُ مِنَ النَّوم — Ἀφύπνισε, ἐξύπνησε.

نَبَّهَ إلى — Ἐπέστησε προσοχήν τινος, ἀνέμνησε.

أَنْبَهَ ، يُنْبِهُ ونَبَّهَ — Ἀφύπνισε, ἐξύπνησέ τινα.

نُبْهٌ ونَباهَة — (ἡ) Ἀγχίνοια, ἐξυπνάδα.

نَباهَة — (ἡ) Φήμη, εὔκλεια κλέος (τό)

نَبِهٌ ونَبِيهٌ ونابِهٌ ج. نُبَهاء — (ὁ) Ἀγχίνους, — Ἔξοχος.

نَبْهاً — Κατὰ σύμπτωσιν, τυχαίως.

إنْتِباهٌ — (ἡ) Προσοχή — Ἐπαγρύπνησις.

تَنْبِيهٌ — (ἡ) Ἀφύπνισις — Εἰδοποίησις.

نبو ، أَنْبَى ، يُنْبِي — Ἀπεσόβησε, ἠμπόδισε.

نَبْوٌ — (ἡ) Ἀστοχία — Ὕψος (τό).

نَبْوَة — (τό) Ὕψωμα, γήλοφος (ὁ).

نُبُوَّة (نبأ) — Προφητεία (ἡ).

مُتَنَبِّئٌ — (ὁ) Ψευδοπροφήτης, μάντις.

نَتَأَ ، يَنْتَأُ — Ἐξεῖχε, προεξεῖχε.

نَتَأَة — Γήλοφος (ὁ).

نُتُوءٌ — (ἡ) Ἐξοχή, προεξοχή — Ἀπόφυσις.

نَتَجَ ، يَنْتِجُ عن — Προέκυψε, προῆλθε.

نَتَجَ وأَنْتَجَ — Ἔτεκε (ζῷον).

أَنْتَجَ ، يُنْتِجُ — Παρήγαγε, ἀπέφερε, ἐπροξένησε.

اِسْتَنْتَجَ ، يَسْتَنْتِجُ — Συνεπέρανε, συνήγαγε.

نِتاجٌ — (ὁ) Τοκετὸς (γέννα ἐπὶ ζώου), προϊόν, ἐσοδεία.

نَتيجة ج. نَتائِج — (τὸ) Ἀποτέλεσμα, πόρισμα, συνεπεία.

إنتاجٌ — Παραγωγή (ἡ).

إسْتِنْتاجٌ — Συμπέρασμα (τό).

نَتَرَ ، يَنْتُرُ — Ἀφήρπασε ἀνήρπασε ἀνέσπασε.

نَتَشَ ، يَنْتِشُ — Ἥρπασε — Ἐξήγαγε (ἔβγαλε).

نَتَعَ ، يَنْتَعُ — Ἔσταξε, ἐστάλαξε, διέρρευσε.

نَتَفَ ، يَنْتِفُ — Ἐμάδησε, ἐξέβαλε (πτερά, τρίχας κλπ).

نُتْفَة ج. نُتَف — (ἡ) Ποσότης (μικρὰ) κν. τσιμπολόγημα.

نَتَقَ ، يَنْتُقُ — Ἐκλόνισε, ἔσεισε, διέσεισε — Ἀνέσυρε.

نَتُل — (τὸ) Ὠὸν στρουθοκαμήλου.

نَتِيلة — (ἡ) Στενὴ συγγένεια.

نَتُنَ ، يَنْتُنُ وأَنْتَنَ — Ἐβρώμησε.

نَتْن ونَتانَة — (ἡ) Δυσωδία, βρῶμα.

نَتِنٌ ومُنْتِن — (ὁ) Δυσώδης, βρωμερός.

نَثَّ ، يَنُثُّ — Διέδωσε.

نَثَّ ، يَنِثُّ — Διΐδρωσε (ἀσκός).

نَثَرَ ، يَنْثُرُ — Ἐσκόρπισε, διέσπειρε — Ἔγραψε πεζογραφίαν.

انْتَثَرَ وتَناثَرَ — Ἐσκορπίσθη, διεσπάρη, ἐτινάχθη.

نَثْر — Διασπορά, διασκόρπισις — Πεζὸς λόγος.

نَثْرِيَّات — (τὰ) Μικροέξοδα, διάφορα (ἔξοδα).

نَجَأَة السَّائِل — Βλέμμα ἄπληστον ἐπαίτου.

نَجا ، يَنْجو (نجو) — Ἐσώθη, ἐγλύτωσε.

نَجُبَ ، يَنْجُبُ وأَنْجَبَ — Κατέστη εὐγενής, ἔξοχος.

أَنْجَبَ ، يُنْجِبُ — Ἐγέννησε.

إِنْتَجَبَ ، يَنْتَجِبُ — Ἐξέλεξε.

نَجْبٌ ونُجَبَةٌ ونَجِيبٌ — (ὁ) Εὐγενὴς (τὴν καταγωγήν), γενναιόδωρος.

نَجابَة — (ἡ) Εὐγένεια, γενναιοδωρία

نَجِيبٌ ج. نُجَباء — (ὁ) Εὐγενής, ἔξοχος γενναιόδωρος.

نَجِيبٌ ج. نَجائِب ونُجُب — (ὁ) Εὐγενοῦς καταγωγῆς.

نَجَحَ ، يَنْجَحُ — Ἐπέτυχε, ηὐδοκίμησε.

نَجَّحَ وأَنْجَحَ — Ἔκαμέ τινα νὰ ἐπιτύχῃ.

نُجْحٌ ونَجاحٌ — (ἡ) Ἐπιτυχία — Εὐπραγία, εὐδοκίμησις.

نَجاحَة — Ὑπομονή, μακροθυμία.

نَجَدَ ، يَنْجُدُ وأَنْجَدَ — Ἐβοήθησε, συνέδραμε.

نَجِدَ ، يَنْجَدُ — Ἵδρωσε.

نَجَدَ، يَنْجُدُ الأمرُ — Διεσαφηνίσθη (ὑπόθεσις), ἐφάνη.

نَجَّدَ ، يُنَجِّدُ — Ἔξανε (ὁ ξάντης, στρωματᾶς).

إِسْتَنْجَدَ ، يَسْتَنْجِدُ — Ἐπεκαλέσθη βοήθειαν.

نَجْدٌ ج. نِجاد ونُجود وأَنْجُد — (τὸ) Ὀροπέδιον — Ὁδὸς (ἀνηφορική).

نَجْد ج. نُجود ونِجاد — (τὰ) Ἔπιπλα (οἰκίας) — Ἱδρώς.

نَجِدٌ ج. أَنْجاد — (ὁ) Γενναῖος, ἀνδρεῖος, γενναιόψυχος.

نَجْدَة — (ἡ) Ἐπικουρία, συνδρομὴ — Ἰσχύς, γενναιότης.

نِجاد — (ὁ) Ζωστὴρ (ξίφους).

طَوِيل النِّجاد — Ὑψηλόσωμος (ὁ).

نِجادَة — (ἡ) Ἐργασία στρωματᾶ.

نَجَّاد ومُنَجِّد — (ὁ) Ξάντης, στρωματᾶς.

نَجَذَ ، يَنْجِذُ 'Εδάγκωσε (δυνατά) — 'Επέμεινε.

نَجَرَ ، يَنْجُرُ 'Ερρυκάνισε, έξυλούργησε.

نِجار ونَجْر (ἡ) Καταγωγή—'Απόχρωσις, χρῶμα.

نَجّار Ξυλουργός (ἡ).

نِجارة Ξυλουργική (ἡ .

نُجارة Ρουκανίδια (τά).

نَجِزَ ، يَنْجَزُ 'Επερατώθη, συνεπληρώθη — 'Εξηλείφθη.

نَجَزَ ، يَنْجُزُ وأنجز 'Επεράτωσε έξετέλεσε έξεπλήρωσε.

أنجز ، يُنْجِز على 'Απετελείωσε (πληγωμένον).

نَجْز ونَجاز وإنجاز (ἡ) Περάτωσις, ἐκπλήρωσις ἐκτέλεσις

تَناجُز ومُناجَزة (ὁ) 'Αγών, πάλη.

نَجُسَ ، يَنْجُسُ 'Εμιάνθη, έβεβηλώθη.

نَجَّسَ وأنجس 'Εμίανε, έβεβήλωσε.

نَجِس ج. أنجاس (ὁ) Μιαρός, βέβηλος.

نَجاسة (τό) Μίασμα, μιαρότης, σπίλος.

نَجَشَ ، يَنْجُشُ في 'Εκατάφερέ τινα ν' άγοράση τι (διά δολοπλοκίας).

نَجاشي (ὁ) Νεγκοὺς (τίτλος βασιλέως Αἰθιοπίας).

نَجَعَ ، يَنْجَعُ وأنجع 'Επηρέασε, έπέδρασε, ώφέλησε.

إنتجع وتَنَجَّع Προσέφυγε, έπεκαλέσθη χάριν.

نَجْع ج. نُجوع (τό) Χωρίον, κώμη (ἡ).

نَجيع (ὁ) Δραστικός, άποτελεσματικός — Αἷμα (μαῦρον).

نَجَفٌ ونَجَفَة ج. نِجاف (ὁ) Λόφος, ὕψωμα.

نَجَفة ج. نَجَف Πολυέλαιος (ὁ).

نَجْل ج. أنجال (τό) Τέκνον, άπόγονος.

نَجَل (τὸ) "Ανοιγμα ἢ εύρύτης όφθαλμοῦ.

أنجل مث. نَجْلاء ج. نُجْل (ὁ) "Εχων μεγάλον καὶ ὡραῖον όφθαλμόν.

نَجيل ج. نُجُل (ἡ) Χλόη, πρασινάδα.

نَجَمَ ، يَنْجُمُ وأنجم 'Εφάνη, άνεφάνη — 'Εβλάστησε.

نَجَمَ عَن Προέκυψε, προῆλθε.

نَجَّم ونَجَّم المالَ 'Επλήρωσε διά δόσεων.

نَجَّمَ ، يُنَجِّمُ 'Εμάντευσε (διά τῶν άστέρων).

نَجْم ج. نُجوم (ὁ) 'Αστήρ · (ἡ) Πλειάς — Δόσις (χρημ.)—Θάμνος.

نَجْمة ونَجْم 'Αστήρ (ὁ).

نَجّام ومُنَجِّم (ὁ) 'Αστρολόγος, μάντις.

تَنْجيم (ἡ) 'Αστρολογία, μαντεία.

نَجْو ج. نِجاء (τό) Περίττωμα – Μυστικόν, άπόρρητον.

نَجْو ونَجْوة "Υψωμα (τό).

نَجْو ونَجاة (ἡ) Σωτηρία, άπολύτρωσις.

نَجْوى ج. نَجاوى (τό) 'Απόρρητον — Μονόλογος (ὁ).

نَجاة (ἡ) Σωτηρία — Δραπέτευσις, φυγή.

نَجّى ، يُنَجّي وأنجى "Εσωσε, άπελύτρωσε.

نَجِيّ ج. أنجية (ὁ) "Εμπιστος φίλος — Μυστικόν.

نحا ، يَنحو وانتحى (نحو) Διηυθύνθη πρός.

نحا بَصَرَهُ إلى — Ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρός.

نَحَبَ، يَنْحِبُ وإنْتَحَبَ — Ὠλόλυξε, ἀνεκραύγασε (κλαίων).

نَحْبٌ — (ἡ) Περίοδος (χρόνου) — Θάνατος.

قَضَى نَحْبَهُ — Ἀπέθανε.

نَحْبٌ ونَحِيبٌ وإنْتِحاب — (ἡ) Οἰμωγή, ὀλολυγμὸς λυγμός, βογγητόν.

نَحَتَ، يَنْحِتُ — Ἐπελέκησε, ἔγλυψε.

نَحَتَ الكَلِمَةَ — Ἐσχημάτισεν ἢ διεμόρφωσε λέξιν.

نَحَتَ بِلِسانِهِ — Διέσυρε, ὕβρισε, ἐδυσφήμισε.

نَحْتٌ — (τὸ) Πελέκημα, γλυπτική.

نَحّات — (ὁ) Γλύπτης — Λιθοξόος.

نُحاتة — (τὰ) Πελεκούδια, ρινίσματα (λίθου).

نَحِيتٌ ومَنْحوت — (ὁ) Πελεκητός, γλυπτός.

نَحَرَ، يَنْحَرُ — Ἔσφαξε.

نَحَرَ نَفْسَهُ وإنْتَحَرَ — Ηὐτοκτόνησε.

نَحْرٌ — Σφαγὴ (ἡ).

يَوْمُ النَّحْرِ — Ἡ ἡμέρα τῶν θυσιῶν.

نَحْرٌ ج. نُحور — Τὸ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ λαιμοῦ καὶ κορυφῆς στέρνου σημεῖον.

نِحْرِيرٌ ج. نَحارير — Πολυΐστωρ, ἐντριβής, ἔμπειρος.

نَحِير (ج. نَحْرَى) ومَنْحور — (ὁ) Ἐσφαγμένος σφακτός.

إنْتِحار — Αὐτοκτονία (ἡ).

نَحِسَ، يَنْحَسُ — Ἐκακοτύχησε, ἐδυστύχησε.

نَحْسٌ — (ἡ) Κακοτυχία (γρουσουζιὰ) — Ἀπαίσιος (γρουσούζης)

نَحِسٌ ومَنْحوس — (ὁ) Κακότυχος, ἀπαίσιος (γρουσούζης).

نُحاسٌ أصْفَر — (ὁ) Ὀρείχαλκος (μπροῦντζος).

نُحاسٌ أحْمَر — (ὁ) Χαλκὸς (μπακίρι).

نَحّاسٌ — Χαλκεὺς (ὁ).

نُحُصٌ — (οἱ) Πρόποδες (ὄρους).

نَحُفَ، يَنْحُفُ — Κατέστη ἰσχνός, ἴσχνανε.

أنْحَفَ، يُنْحِفُ — Κατέστησε ἰσχνόν.

نَحافة — (ἡ) Ἰσχνότης, λιγνότης.

نَحِفٌ ونَحِيف ج. نِحاف — (ὁ) Ἰσχνός, λιγνός.

نَحُلَ، يَنْحُلُ — Κατέστη ἰσχνός ἴσχνανε.

نَحَلَ، يَنْحَلُ — Ἔδωσε, ἐδώρησε — Ἐπροίκισε.

نَحَلَ القَوْلَ وإنْتَحَلَ وتَنَحَّلَ — Ἐλογόκλεψε.

إنْتَحَلَ وتَنَحَّلَ مَذْهَباً — Ἠσπάσθη δόγμα.

أنْحَلَ ونَحَّلَ — Κατέστησεν ἰσχνόν, λιγνόν.

نُحْلٌ ونُحْلَى — (τὸ) Δῶρον, δώρημα.

نِحْلَة ج. نِحَل — (τὸ) Δῶρον (γαμήλιον) — Αἵρεσις (θρησκ.).

نَحْلَة ج. نَحْل — Μέλισσα (ἡ).

نُحولٌ — (ἡ) Ἰσχνότης, λιγνότης.

نَحِيلٌ ج. نَحْلَى — (ὁ) Ἰσχνός, λιγνός.

نَحْنُ — Ἡμεῖς.

نَحْوٌ ج. أَنْحاء Σκοπός, πρόθεσις — Σημεῖον, τόπος — Μέθοδος, τρόπος.

النَّحْوُ ج. نُحِيَّة (ἡ) Γραμματική (συντακτικόν).

نَحَوِيّ (ὁ) Γραμματικός (ἀσχολούμενος μὲ τὴν γρμ. ἢ συντακτικόν)

نَحْوَ Πρός, εἰς — Περίπου, σχεδὸν — Ὅπως, π χ.

نَحَّى ، يُنَحِّي عن ونحا Ἐξετόπισε ἀπεμάκρυνε, παρεμέρισε

أَنْحَى ، يُنْحِي على Κατεφέρθη, προσέβαλε, ἐπετέθη.

إِنْتَحَى ، يَنْتَحِي Ἀπεμονώθη, (ξεμάκρυνε).

نِحْيٌ ج. أَنْحاء Σταμνάκι (βάζα) βουτύρου

نَخا ، يَنْخو وإِنْتَخَى (نخو) Ἐκαυχήθη, ἠλαζονεύθη.

نَخَبَ ، يَنْخُبُ وإِنْتَخَبَ Ἐξέλεξε, ἐψήφισε.

نُخَبٌ (ἡ) Πρόποσις — Δειλὸς (ὁ).

شَرِبَ نَخْبَ فلانٍ Προέπιε ὑπὲρ τινος.

نُخْبَة ج. نُخَب (ὁ) Ἐκλεκτὸς - Ἄνθος ἀπαύγασμα, ἐπιτομή.

إِنْتِخابٌ (ἡ) Ἐκλογή, ψήφισις.

نَخَّ ، يَنُخُّ Ἐγονάτισε (κάμηλον)

نَخَرَ ، يَنْخُرُ Ἔρρευξε, ἐρροχάλισε, ἐγρύλλισε.

نَخِرَ ، يَنْخَرُ Ἐχάλασε, ἐτρίβη, ἐφθάρη, ἐσάπησε.

نَخِرٌ وناخِرٌ Χαλασμένος, ἐφθαρμένος, τετριμμένος.

نُخْرَة (ἡ) Θύελλα, καταιγίς, λαῖλαψ.

نُخْرَة ج. نُخَر Ρύγχος (τό).

نَخِير (ὁ) Ρόγχος, ροχαλητόν, γρύλλισμα.

نَخَزَ ، يَنْخَزُ Ἐκέντησε, ἀγκύλωσε

نَخَسَ ، يَنْخُسُ Ἐκέντησε, ἀγκύλωσε

نَخْسَة (τὸ) Κέντημα (τσίμπημα), ἀγκύλωμα.

نَخَّاس (ὁ) Σωματέμπορος, ζωέμπορος.

نِخاسَة (ἡ) Σωματεμπορία, ζωεμπορία.

نَخَعَ ، يَنْخَعُ بِحَقِّهِ Ὡμολόγησε ἀνεγνώρισε.

تَنَخَّعَ ، يَتَنَخَّعُ Ἀπεχρέμφθη.

نُخاعٌ (ὁ) Νωτιαῖος μυελός.

نُخاعَة Φλέγμα (τό).

نَخَلَ ، يَنْخُلُ Ἐκοσκίνισε.

نَخْلٌ Κοσκίνισμα (τό).

نَخْلَة ج. نَخْل ونَخِيل (ὁ) Φοῖνιξ (κουρμαδιά).

نُخالَة Πίτυρον (τό).

نَخِمَ ، يَنْخَمُ وتَنَخَّمَ Ἀπεχρέμφθη, ἀπεφλεγμάτισε

نُخامَة Φλέγμα (τό).

، نَخِيَ ، إِنْتَخَى على Ἐκαυχήθη, ἐμεγαλύνθη.

نَخْوَة Ἔπαρσις — Ἱπποτισμός, μεγαλοψυχία.

نَدا ، يَنْدو (ندو) Συνεκεντρώθη (εἰς ὅμιλον). — Κατέστη γενναιόδωρος.

نِداءٌ (ندو) (ἡ) Κλῆσις, κλητική — Φωνή. Ἔκκλησις —

نَدَبَ ، يَنْدُبُ Ἐθρήνησε (νεκρόν), ἐμοιρολόγησε.

نَدَبَ وإِنْتَدَبَ Ἐνετείλατο.

نَدِبَ ، يَنْدَبُ وأَنْدَبَ الجرح — Ἐπουλώθη πληγή

نَدْب — Θρῆνος (ὁ).

نَدْبَة — Οὐλή (ἡ).

نُدْبَة — Ἐλεγεία (ἡ).

نَدَحَ ، يَنْدَحُ — Ἐπεξέτεινε, ηὔρυνε.

نَدَّ ، يَنِدُّ — Περιεπλανήθη.

نَدَّدَ ، يُنَدِّدُ — Ἐφήμισε, κατέστησε περίφημον.

نَدَّدَ بِـ — Ἐδυσφήμισε, ἐπέκρινε, ἐξέθεσέ τινα.

نِدٌّ (ج. أَنْداد) ونَديد (ج. نُدَداء) — Ἀντίστοιχος, ὅμοιος ἀπαράλλακτος.

تَنْديد — Ἐπίκρισις (ἡ).

نَدَرَ ، يَنْدُرُ — Ἐσπάνισε.

نَدُرَ ، يَنْدُرُ — Κατέστη παράξενος, ἀσυνήθης, ἀνώμαλος.

نَدْرٌ ونادِرٌ — (ὁ)Σπάνιος, ἀσυνήθης ἀνώμαλος.

نُدْرَة — (ἡ) Σπάνις, σπανιότης.

نَدَفَ ، يَنْدِفُ — Ἔξανε (βάμβακα).

نَدَفَتِ السَّماءُ بالثَّلج — Ἔρριψε χάλαζαν (οὐρανός).

نَدّاف — (ὁ) Ξάντης (στρωματᾶς).

نَديفٌ ومَنْدوف — (ὁ) Ξετιναγμένος (βάμβαξ).

نَدَلَ ، يَنْدُلُ — Ἥρπασε, ἀνήρπασε —Ἀνεσήκωσε (κάδον)

تَنَدَّلَ ، يَتَنَدَّلُ — Ἐσπογγίσθη διὰ μανδυλίου - Ἐμανδυλώθη.

نُدُلٌ — (οἱ) Ὑπηρέται (γκαρσόνια).

نَدِمَ ، يَنْدَمُ وتَنَدَّمَ — Μετεμελήθη, μετενόησε.

نَدَمٌ ونَدامَة وتندم ومندم — (ἡ) Μεταμέλεια, μετάνοια.

نَدْمان ومُتَنَدِّم ونادِم — Μετανοῶν ὁ.

نَديم ج. نُدَماء — (ὁ) Συμπότης, σύντροφος.

نَدَهَ ، يَنْدَهُ — Ἀπέπεμψε ἐξαπέστειλε — Ἐφώναξε.

، ندو ، نَدْوَة — Γενναιοδωρία (ἡ).

نَدْوة ونادٍ ومُنْتَدَى — Ὅμιλος (ὁ).

نُدُوَّة ونَداوَة — (ἡ) Ὑγρασία, μούσκευμα.

نَدِيَ ، يَنْدَى — Ὑγράνθη, ἐμουσκεύθη

نَدَّى ، يُنَدِّي وأَنْدَى — Ὕγρανε, ἐδρόσισε, ἐμούσκεψε.

أَنْدَى ، يُنْدِي وتَنَدَّى — Κατέστη γενναιόδωρος.

إِنْتَدَى وتَنادَى — Συνεκεντρώθησαν εἰς ὅμιλον.

نَدِيٌّ ونَدٍ — (ὁ) Γενναιόδωρος, ἐλευθέριος — Δροσερός.

نَدًى — (ἡ) Γενναιοδωρία — Δρόσος, δροσιά.

نَذَرَ ، يَنْذُرُ — Ἀφιέρωσε, προσέφερεν ἀνάθημα.

نَذِرَ ، يَنْذَرُ بِـ — Προειδοποιήθη.

نَذْرٌ ج. نُذور — (τὸ) Ἀνάθημα, ἀφιέρωμα.

نَذيرٌ ج. نُذُر — (τὸ) Προμήνυμα — Προμηνύων (ὁ).

إِنْذارٌ ج. نَذائر — (ἡ) Προειδοποίησις, προμήνυμα.

نَذُلَ ، يَنْذُلُ — Κατέστη εὐτελής, ποταπός, χαμερπής.

نَذْلٌ (ج. أَنْذال) ونَذيل ج. نُذَلاء — (ὁ) Εὐτελής ποταπός, χαμερπής.

نَذالَة ونُذولة — (ἡ) Εὐτέλεια, ποταπότης, χαμέρπεια.

نَرْجِس — (ὁ) Νάρκισος (ἄνθος).

نَرْد — (τὸ) Ζάρι — Τάβλι.

نَزَا، يَنْزُو (نزو) — Ἐπήδησε, ἐχοροπήδησε.

نَزَحَ، يَنْزَحُ — Ἀπεμακρύνθη — Ἀπεξηράνθη (φρέαρ).

نَزَحَ عَن وإنْتَزَحَ ونُزِحَ بِـ — Μετηνάστευσε. ἀπεδήμησε.

نُزُوح — (ἡ) Μετανάστευσις, ἀποδημία.

نَزُوح ونَزِيح — (ὁ) Μεμακρυσμένος, ἀπόκεντρος.

نَزْر ونَزِير ج. نُزُر — (ὁ) Ὀλίγος, ὀλιγάριθμος, γλίσχρος.

نَزَّ، يَنِزُّ وأَنَزَّ — Ἐξέρρευσεν (ὕδωρ ἐκ πορώδους γῆς), διΐδρωσε.

نَزّ ج. نُزُوز — (τὸ) Ὕδωρ ἐκρέον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας διὰ πορώδους γῆς

نَزِيز — (ὁ) Εὐκίνητος — Φιλήδονος, ἡδυπαθής,

نَزَعَ، يَنْزِعُ — Ἐξερρίζωσε — Ἀπέβαλε, ἀφήρεσε.

نَزَعَ وانْتَزَعَ — Ἐξερρίζωσε, ἀπέσπασε.

نَزَعَ إلى أبيه — Ὡμοίασε (τέκνον) πρὸς πατέρα.

نَزَعَ عَن — Ἀπέσχε, ἔπαυσε ἀπὸ τοῦ νά...

نَزَعَ الثيابَ — Ἀπέβαλε (ἐνδύματα), ἐξεδύθη.

نَزَعَ السِّلاحَ — Ἀφώπλισε.

نَزَعَ المَرِيضُ — Ἐψυχορράγησε (ἀσθενής).

نَزَعَ المِلْكِيَّةَ — Ἀπηλλοτρίωσε.

نَزَعَ، يَنْزَعُ إلى — Ἐνοστάλγησε.

تَنَازَعَ، يَتَنَازَعُ — Διεφιλονίκησε, ἐδιχονόησε.

نَزْع — (ἡ) Ἐκρίζωσις — Ἀπόλυσις — Ἀφοπλισμός — Ξεφλούδισμα.

نَزْعُ المِلْكِيَّةِ — Ἀπαλλοτρίωσις (ἡ)

نَزْع ونِزَاعُ المَوْتِ — (ἡ) Ἀγωνία (θανάτου) ψυχορράγημα.

نِزَاع ومُنَازَعَة — (ἡ) Ἔρις, φιλονικία διχόνοια, διαφορά.

بِلا نِزَاع — Ἀδιαφιλονικήτως.

نَزِيع ج. نُزَّاع — (ὁ) Ξένος — Μακρυνός — (ὁ) Νοσταλγῶν.

إنْتِزَاع — (ἡ) Ἐκρίζωσις, ἀπόσπασις.

نَزَغَ، يَنْزَغُ — Ἐδελέασε (σατανᾶς), παρέσυρε, παρεκίνησε

نَزَغَ بَيْنَهُمْ — Διέβαλε, ἐνέσπειρε διχόνοιαν, ζιζάνια.

نَزَفَ، يَنْزِفُ البِئْرَ — Ἀπεξήρανε (φρέαρ) ἀπεστράγγισε

نَزَفَ الدَّمُ — Ἔρρευσεν (αἷμα), αἱμορρόησε.

نَزَفَ وأَنْزَفَ واسْتَنْزَفَ — Ἀπεστράγγισε.

نَزْف ونَزِيف — (ἡ) Αἱμορραγία — Ροὴ αἵματος.

نَزِيف ومَنْزُوف — (ὁ) Ἐξαντληθεὶς ἐξ αἱμορραγίας.

نَزِقَ، يَنْزَقُ — Κατέστη ἐπιπόλαιος, ἀπερίσκεπτος, ἐλαφρός.

نَزَق — (ἡ) Ἐπιπολαιότης, ἐλαφρότης.

نَزِق — (ὁ) Ἐπιπόλαιος, ἐλαφρόμυαλος, ἐλαφρός.

نَزَكَ، يَنْزُكُ — Ἐλόγχευσε.

نَيْزَك ج. نَيَازِك — (ἡ) Λόγχη — Ἀερόλιθος.

نَزَلَ، يَنْزِلُ — Κατῆλθε, κατέβη.

نَزَلَ بِهِ — Προσεβλήθη (παθολ.).

نَزَلَ بِـ وعلى — Ἐφιλοξενήθη, ἐξενίσθη.

نَزَلَ في — Κατέλυσεν εἰς τόπον.

نَزَلَ وتنازَلَ عن — Παρητήθη (δικαιώματος) παρεχώρησε.

نَزَلَ ، يَنْزَلُ — Ἐσυνοχώθη, εἶχε κατάρρουν.

نَزَّلَ ، يُنَزِّلُ وأَنْزَلَ — Κατεβίβασε, ὑπετίμησε, ἔκαμε ἔκπτωσιν, ἀφήρεσε.

نَزَّلَ وأنزل الله كلامه على — Ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς τὸν λόγον αὐτοῦ.

إِسْتَنْزَلَ — Ἐζήτησεν ἔκπτωσιν, κατάβασιν — Ἐφιλοξένησε.

إِسْتَنْزَلَ اللَّعْنَةَ — Κατηράσθη.

تَنَزَّلَ عَنْ — Παρητήθη τινός, παρεχώρησε.

نُزْلٌ ج . أَنْزال — Ὅ,τι προσφέρεται εἰς φιλοξενούμενον — Κατάλυμα, πανδοχεῖον.

نَزْلَةٌ — (ὁ) Κατάρρους, συνάχι — Φορά.

نَزْلَةٌ صَدْرِيَّةٌ أو شُعْبِيَّةٌ — (ἡ) Βρογχῖτις (ἀσθὲν)

نَزْلَةٌ مَعِدِيَّةٌ — Γαστρῖτις (ἡ).

نَزْلَةٌ مَعَوِيَّةٌ — Ἐντερῖτις (ἡ).

نِزالٌ — (ἡ) Πάλη, ἀγών, μάχη, συμπλοκή.

نُزولٌ — (ἡ) Κατάβασις, κάθοδος — Κατάλυσις (εἰς τόπον). — Ἐκπεσμός

نَزيلٌ ج . نُزَلاء — (ὁ) Ξένος, ἐπισκέπτης.

إِنْزال وتَنْزيل — (ἡ) Καταβίβασις, ἀποστολή — Ἀποκάλυψις (θεία).

تَنْزيل — (ἡ) Ἔκπτωσις, ἐκπεσμός, ἀφαίρεσις, συγκατάβασις.

تَنازُل — (ἡ) Παραίτησις, παραχώρησις — Καταδεκτικότης.

نَزُهَ ، يَنْزُهُ عن — Ἐγκρατεύθη, ἦτο ἁγνός, ἀκέραιος.

نَزَّهَ ، يُنَزِّهُ عن — Ἀπεμάκρυνεν ἢ ἀπέτρεψε κακοῦ ἢ αἰσχροῦ

نَزَّهَ ، نَفْسَهُ عن — Ἀπέσχε ἢ ἀπεμακρύνθη κακοῦ.

نَزِهٌ ونَزيهٌ ج . نُزَهاء — (ὁ) Ἁγνὸς ἐγκρατής, τίμιος, ἀκέραιος.

مَكانٌ نَزِهٌ ونَزيهٌ — (ὁ) Τόπος ἐξοχικός, ὑπαίθριος ὑγιεινός, τερπνός, εὐχάριστος.

نُزْهَةٌ ج . نُزَهٌ — (ὁ) Περίπατος — Ἀναψυχή, τέρψις.

نَزاهَةٌ ونَزْهٌ — (ἡ) Ἀκεραιότης ἁγνότης, ἐγκράτεια.

نَزيهٌ ج . نُزَهاء — (ὁ) Ἀδιόφθορος, ἀκέραιος, ἀμερόληπτος

نَزْوٌ ونَزْوَةٌ — (τὸ) Πήδημα, χοροπήδημα (χαρᾶς).

نَزَوانٌ — Ὀξύτης, σφοδρότης, βία.

نَسَأَ ، يَنْسَأُ وأَنْسَأَ — Ἀνέβαλεν ἢ παρέτεινε (καταβολὴν χρέους)

نَساءٌ ونَسيئَةٌ ونُسْأَةٌ — (ἡ) Ἀναβολὴ ἢ παράτασις (καταβολῆς χρέους).

نَساءٌ — Μακροβιότης (ἡ).

نِساء (نسو) — Γυναῖκες (αἱ).

نَسَبَ ، يَنْسِبُ الرَّجُلَ — Ἐγενεαλόγησε

نَسَبَ إلى — Προσῆψε, ἀπέδωσε, κατελόγισε

إِنْتَسَبَ إلى — Ἀνῆκεν ἢ ἀνεφέρθη (γενεαλογικῶς) ἐγενεαλογήθη

تَناسَبَ ، يَتَناسَبُ — Συνεβάδισε, προσηρμόσθη — Ἐσυγγένευσε.

نَسَبٌ ج . أَنْساب — (ἡ) Συγγένεια, καταγωγή, γενεαλογία.

سِلْسِلَةُ النَّسَبِ — Γενεαλογία (ἡ).

نِسْبَة (ἡ) Συγγένεια, σχέσις — 'Αναλογία.

بِالنِّسْبَة إلى 'Εν ἀναλογίᾳ, ἐν σχέσει.

نَسِيبٌ ج. أَنْسِبَاء (ὁ) Συγγενής· 'Ερωτικὸν ποίημα

نَسَّابَة ونَسَّابٌ (ὁ) Γενεαλόγος (ἐπιστήμων).

نِسْبِيّ (ὁ) Σχετικός, ἔχων σχέσιν, ἀνήκων εἰς.

نَظَرِيَّة النِّسْبِيَّة 'Η Θεωρία τῆς σχετικότητος.

تَنَاسُب (ἡ) 'Αναλογία, συμμετρία, προσαρμογή.

نَسَجَ، يَنْسُجُ "Υφανε.

نَسْجٌ (ἡ) "Υφανσις — 'Υφασμένος (ὁ)

نَسَّاجٌ 'Υφαντής (ὁ).

نِسَاجَة 'Υφαντική (ἡ).

نَسِيجٌ (ὁ) 'Ιστός, μεμβράνη — "Υφασμα.

نَسِيجٌ ج. مَنْسُوجات ونُسُج "Υφασμα (τό)

نَسِيجُ العَنْكَبُوت (ὁ) 'Ιστὸς ἀράχνης.

نَسِيجُ وَحْدِه (ὁ) 'Απαράμιλλος, ἀπαράβλητος.

نَسَخَ، يَنْسَخُ وإِنْتَسَخَ 'Ηκύρωσε ἐξήλειψε — 'Αντέγραψε.

تَنَاسَخَ، يَتَنَاسَخ 'Αλληλοδιεδέχθη.

تَنَاسَخَتِ الأَرْوَاحُ Μετεμψυχώθησαν (αἱ ψυχαί).

نَسْخٌ (ἡ) 'Ακύρωσις, κατάργησις —'Αντιγραφή, μεταγραφή

نُسْخَة ج. نُسَخ (τὸ) 'Αντίγραφον, ἀντίτυπον.

نُسْخَة طِبْق الأَصل (τὸ) 'Ακριβὲς ἀντίγραφον.

نَسَّاخٌ 'Αντιγραφεύς (ὁ).

تَنَاسُخ (ἡ) Μετεμψύχωσις — 'Αλληλλεδιαδοχή (χρόνου).

نَسَرَ، يَنْسُرُ ونَسَّرَ 'Ετεμάχισε, ἐσπάραξε.

إِسْتَنْسَرَ، يَسْتَنْسِرُ 'Ενεδυναμώθη, ἐνισχύθη, ἐγιγαντώθη.

نَسْرٌ ج. نُسُور (ὁ) 'Αετός, ὄρνεον σαρκοφάγον, γύψ.

نِسْعٌ ج. نُسْع (ἡ) "Αθρωσις καρποῦ καὶ ἄκρας χειρός. "Ανεμος βόρειος

نُسُغُ النَّبات (ὁ) Χυμὸς (φυτοῦ).

نَسَفَ، يَنْسِفُ 'Ανετίναξε, ἐτορπίλλισε — 'Εκοσκίνισε.

نَسْفٌ (ἡ) 'Ανατίναξις, τορπίλλισις.

نُسَّافٌ ج. نَسَاسِيف (ὁ) Βούκερως (πτηνόν).

نَسَّافَة (τὸ) Τορπιλλοβόλον (πλοῖον).

نُسَافَة (τὸ) 'Αποκοσκίνισμα, σκύβαλον.

نَسَقَ، يَنْسُقُ ونَسَّقَ 'Ερρύθμισε, ἐτακτοποίησε, ἐσυντόνισε.

إِتَّسَقَ وإِنْتَسَقَ وتَنَسَّقَ 'Ερρυθμίσθη, ἐτακτοποιήθη

تَنَاسَقَ، يَتَنَاسَقُ Κατέστη συμμετρικός, ἁρμονικός, ρυθμικός.

نَسْقٌ (ἡ) Τάξις, σειρά, διάταξις, ρυθμός, ἁρμονία.

نَسَقٌ ونَسِيق ومَنْسُوق (ὁ) Τακτοποιημένος, διηυθετημένος, διατεταγμένος.

تَنَاسُق Συμμετρία (ἡ).

تَنْسِيق (ὁ) Συντονισμός, τακτοποίησις, ρύθμισις.

نَسَكَ، يَنْسُكُ وتَنَسَّكَ 'Ησκήτευσε, ἔζησεν ὡς ἐρημίτης

نَسُكَ، يَنْسُكُ — Κατέστη ἐρημίτης, ἀσκητής.

نُسْك ونُسُك — (ὁ) 'Ασκητισμός, ἀφοσίωσις (Θεφ).

نَسِيكَة ج. نُسُك ونَسائِك — (τὸ) Θῦμα προσφορά, θυσία.

نَسَلَ، يَنْسُلُ وأَنْسَلَ — 'Αναπαρήγαγε, ἐγέννησε.

نَسَلَ، يَنْسِلُ وأَنْسَلَ — 'Επτερορρόησε ἢ ἐτριχορρόησε (πτηνόν, ζῶον).

نَسَلَ، يَنْسِلُ في — "Εσπευσε (εἰς τὸ βάδισμα).

نَسَلَ ونَسَّلَ — 'Εξέφτησε (ὕφασμα).

تَناسَلَ، يَتَناسَلُ — 'Αναπαρήχθη, ἐπολλαπλασιάσθη.

تَناسَلَ مِن — Κατήγετο, εἷλκε τὸ γένος ἐκ.

نَسْل ج. أَنْسال — (ἡ) Γενεά, γένος, ἀπόγονος, ἔκγονος.

نُسال ونَسِيل ونُسالَة — (τὸ) Τίλμα (μαλλὶ ἢ πτερὸ μαδημ.).

نَسّال ونَسُول — (ὁ) Ταχυδρόμος, ταχύπους.

نَسِيل ونَسْل — 'Απόγονος (ὁ).

تَنْسِيل — Ξέφτισμα (τό).

تَناسُل — (ἡ) 'Αναπαραγωγή, πολλαπλασιασμός.

أَعْضاء التَّناسُل — Τὰ γεννητικὰ ὄργανα.

تَناسُلِيّ — (ὁ) Γεννητικός, ἀφροδίσιος.

أَمْراض تَناسُلِيَّة — (τὰ) 'Αφροδίσια νοσήματα.

نَسَمَ، يَنْسِمُ — "Επνευσε ἢ ἐφύσησε (αὔρα, ζέφυρος).

نَسَّمَ، يُنَسِّمُ — 'Ανεζωογόνησε, ἔδωσε πνοὴν ζωῆς.

نَسَّمَ في — "Ηρχισε, ἔκαμεν ἔναρξιν.

نَسَم ج. أَنْسام — Πνοὴ ἢ φύσημα ἀέρος (ἐλαφρό) — Πνοὴ ζωῆς

نَسَمَة ج. نَسَم — 'Αναπνοὴ — Πνοὴ ζωῆς, ψυχὴ — "Ασμα — "Ανθρωπος, ἔμψυχον.

نَسِيم ج. نِسام — (ἡ) Αὔρα, ζέφυρος, ἀεράκι δροσερό.

شَمُّ النَّسِيم — (ἡ) 'Αναπνοὴ τῆς αὔρας, ζεφύρου.

يَوْمُ شَمِّ النَّسِيم — 'Η ἡμέρα τῆς ἀνοίξεως (ἑορτὴ αἰγυπτ. συμπίπτουσα τὴν Δευτέρ. τοῦ Πάσχα).

أَناسِيّ — "Ανθρωποι (οἱ).

نَسْناس ج. نَسانِيس — Πίθηκος ὁ κερκοφόρος — Ζῷον μυθολ.

نُسْوَة ونِساء ونِسْوان — Γυναῖκες (αἱ)

نَسْوَة (نسى) — Λησμοσύνη (ἡ).

نِسْوِيّ — Γυναικεῖος (ὁ).

نَسِيَ، يَنْسَى — 'Ελησμόνησε, ἐξέχασε

نَسَّى، يُنَسِّي وأَنْسَى — "Εκαμε νὰ λησμονήσῃ.

نِسْيان ونَسْوَة — (ἡ) Λήθη λησμοσύνη.

نَسْيان ونَسِيّ — 'Επιλήσμων (ὁ).

نَشَأَ، يَنْشَأُ ونَشُؤَ، يَنْشُؤُ — 'Ανετράφη, ἐμεγάλωσε

نَشَأَ عن — Προέκυψε, προῆλθε, ἀνεφύη.

نَشَّأَ، يُنَشِّئُ وأَنْشَأَ — 'Ανέθρεψε, ἐμεγάλωσέ τινα.

أَنْشَأَ، يُنْشِئُ — "Ιδρυσε, ἐδημιούργησε συνέστησε - Συνέταξε.

أَنْشَأَ يَقُول — "Ηρχισε νὰ λέγῃ.

نَشْأَة ونُشُوء — (τὸ) Φύεσθαι, ἀναφύεσθαι, ἀνάπτυξις, μεγάλωμα, αὔξησις.

نَشْأَة ونَشِيئَة — (τὸ) Φύτρον, νέον βλαστάρι.

نُشوءٌ — (ἡ) Ἐξέλιξις, ἀνάπτυξις, αὔξησις.

مَذْهَب النُّشوء — Ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως.

إنْشاءٌ — (ἡ) Ἵδρυσις, ἐγκαθίδρυσις, σύστασις — Ἔκθεσις, σύνταξις, σύνθεσις.

تَنْشِئَة — Ἀνατροφή (ἡ).

نَشاً ونَشاءٌ (نشى) — (τὸ) Ἄμυλον-(ἡ) Κόλλα (ὑφάσμ.).

نَشّابٌ (نشب) — Τοξότης (ὁ).

نُشّابَة ج. نُشّاب — (τὸ) Βέλος, δόρυ.

نُشادِرٌ — Ἀμμωνία (ἡ).

نَشّار (نشر) — (ὁ) Πριονιστής, ξυλοσχίστης.

نُشارَة (نشر) — Πριονίδια (τά).

نِشارَة (نشر) — (ἡ) Τέχνη τοῦ πριονίσματος, πριόνισμα.

نَشاطٌ (نشط) — (ἡ) Ζωηρότης, δραστηριότης, ἐργατικότης.

نَشّافَة (نشف) — (τὸ) Ἐκμαγεῖον (πετσέτα), στυπόχαρτον.

نَشّالٌ (نشل) — (ὁ) Κλεπταποδόχος, λωποδύτης.

نِشانٌ (نشن) — (ὁ) Σκοπός, στόχος, σημάδι - Παράσημον

نَشِبَ، يَنْشَبُ في — Ἐκρεμάσθη, ἐξηρτήθη, ἐνεσφηνώθη

نَشِبَت الحَرْب بَيْن — Ἐξερράγη ὁ πόλεμος.

نَشَّبَ وأَنْشَبَ في — Ἐκρέμασε, ἐνέπηξε ἐνεσφήνωσε.

نَشَبٌ — (ἡ) Περιουσία (κινητὴ ἢ ἀκίνητος).

نُشوبٌ — (ἡ) Ἔκρηξις (πολέμου).

نَشَدَ، يَنْشُدُ وأَنْشَدَ — Ἀνεζήτησέ τι, ἐγύρεψε, ἔψαξε.

نَشَدَ وأَنْشَدَ — Ἐγνωστοποίησε, ἔδειξε, ἐφανέρωσε.

نَشَدَ وناشَدَ — Ἐξώρκισε, ὥρκισε (Θεῷ).

نَشَدْتُكَ اللهَ — Σ' ἐξορκίζω ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ.

أَنْشَدَ، يُنْشِدُ — Ἀπήγγειλε (ποίημα), ἔψαλε.

نِشْدَة — (ἡ) Φωνή, φθέγμα, φθόγγος

نِشْدَة ونِشْدان — (ἡ) Ἀναζήτησις, ἔρευνα (ψάξιμον).

نَشيد — (ὁ) Ὕμνος — Ἐπίτασις φωνῆς — Ἀπαγγελία (ποίημα)

النَّشيدُ القَوْمي — Ὁ Ἐθνικὸς ὕμνος.

نَشيد وأُنْشودَة ج. أَناشيدُ — (τὸ) Ἆσμα, ὕμνος, ἀπαγγελία (ποίημα).

نَشيدُ الأَناشيد — (τὸ) Ἆσμα, ἀσμάτων.

نَشَرَ، يَنْشُرُ ونَشَّرَ — Ἥπλωσε, ἐξεδίπλωσε, ἐξήπλωσε — Διέσπειρε.

نَشَرَ الخَشَبَة — Ἐπριόνισε, ἔκοψε διὰ πριονίου.

نَشَرَ وأَنْشَرَ — Ἐπανέφερε εἰς τὴν ζωήν, ἀνέστησε, ἀνεβίωσε.

نَشَرَ ونُشِرَ — Ἀνέστη (ἐκ νεκρῶν), ἀνέζησε.

نَشَرَ، يَنْشُرُ — Διέδωσε, ἐδημοσίευσε ἐξέδωσε (βιβλίον).

إِنْتَشَرَ، يَنْتَشِرُ — Διεδόθη, ἐδημοσιεύθη, διεσπάρη.

إِنْتَشَرَ وتَنَشَّرَ — Ἡπλώθη, ἐξεδιπλώθη, ἐξηπλώθη.

نَشْرٌ — (ἡ) Διάδοσις, δημοσίευσις — Διασπορὰ — Ἅπλωμα.

دارُ النَّشْر — (ὁ) Ἐκδοτικὸς οἶκος.

نَشْرٌ ونَشْرَة — Δημοσίευμα (τό).

نَشْر ونُشور (ἡ) Ἀνάστασις, νεκρανάστασις.

نَشْرَة (τὸ) Δημοσίευμα — Δελτίον.

نَشْرَة الأخْبار (τὸ) Δελτίον εἰδήσεων.

نُشْرَة (τὸ) Μαγικὸν φάρμακον. κν. μάγια.

نُشور ونَشْر (ἡ) Ἀνάστασις, νεκρανάστασις.

يَوْم النُّشور Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως.

إنْتِشار (ἡ) Διάδοσις, διασκόρπισις, διασπορά.

نَشَز ، يَنْشُز Ὑψώθη, ἀνυψώθη.

نَشَزَتِ المرْأةُ على Ἠπείθησε (γυνή), ἐδυστρόπησε.

نَشْز ج. نُشوز وأنشاز ونشاز (τὸ) Ὕψωμα, τόπος ὑψηλός, προέχων.

نَشّ ، يَنِشّ Ἐξηράνθη, ἀπεξηράνθη (φρέαρ). Ἐγαργάρισε.

نَشّ Μέτρον βάρους (20 δράμια)

نَشِط ، يَنْشَط وتَنَشَّط Κατέστη ζωηρὸς ἐξζωήρευσε — Ἐνεθαρρύνθη

نَشِط في Ἔδρασε, κατέστη δραστήριος, ἐνεργητικός.

نشَط ، يَنْشُط ونشّط وأنشط Ἐκομβόδεσε (σχοινίον).

نَشَّط وأنْشَط إلى وفي Κατέστησε ζωηρόν, δραστήριον — Ἐνεθάρρυνε.

نَشيط ج. نشاط ونشاطى (ὁ) Ζωηρός, δραστήριος, ἐνεργητικός.

نَشَف ، يَنْشَف وتَنَشَّف Ἀπερρόφησεν (ἔνδυμα ἱδρῶτα), ἐξηράνθη, ἐστέγνωσε.

نَشَف ونَشَّف Ἐσπόγγισε, ἐξήρανε, ἐστέγνωσε.

تَنَشَّف ، يَتَنَشَّف Ἐσπογγίσθη, ἀπερρόφησε (γῆ ὕδωρ).

نَشْف (ἡ) Ἀπορρόφησις, ἀποσπόγγισις.

نَشِف (ὁ) Ἀπορροφῶν, ἀπορροφητικός.

نُشْفَة (τὸ) Ὑπόλειμμα (ἐν τῷ πυθμένι δοχείου).

نَشْفَة ج. نُشَف ونِشاف (ἡ) Κίσσηρις, ἐλαφρόπετρα

تَنْشيف Ἀποξήρανσις, στέγνωμα, ἀπορρόφησις.

نَشِق ، يَنْشَق وإسْتَنْشَق Εἰσέπνευσε, ἐμύρισε.

إسْتَنْشَق ، يَسْتَنْشِق Εἰσέπνευσεν.

تَنَشَّق وإسْتَنْشَق Εἰσέπνευσε ταμβάκον (πρέζαν).

نَشوق (ὁ) Ταμβάκος — Ὅ,τι εἰσάγεται διὰ τῆς ρινός.

إسْتِنْشاق Εἴσπνοή (ἡ).

تَنْشيقَة (ἡ) Πρέζα (ταμβάκου).

نَشَل ، يَنْشُل وإنْتَشَل Ἥρπασε, ἀνήρπασε, ἀνέσπασε — Ἀνέσυρε, ἀνείλκυσε.

نَشْل (ἡ) Ἁρπαγή, κλοπή, λωποδυσία.

نَشْل وإنْتِشال (ἡ) Ἀνέλκυσις (πλοίου κ.λ.π.).

نَشِم ، يَنْشَم Κατέστη ποικιλόχρους παρδαλός.

نَشَّم ، يُنَشِّم اللَّحم Ἐβρώμησε τὸ κρέας.

نَشَّن ، يُنَشِّن على Ἐσκόπευσε (ἐσημάδευσε).

تَنْشين (ἡ) Σκόπευσις (σημάδευμα).

نَشْنَش ، يُنَشْنِش Ἐπάφλασε (ὕδωρ), κν. ἐτσίριξε ἐθρόησε

نُشوء (نشأ) (τὸ) Φύεσθαι, ἐξέλιξις ἀνάπτυξις.

نَشْوان مث. نَشْوَى ج. نشاوى — ὁ Μεθυσμένος (ἐλαφρῶς) ζαλισμένος.

نَشْوَة (نشى) — (ἡ) Μέθη — Ὀσμή, μυρωδιά.

نَشِيَ ، يَنْشَى وانْتَشَى — Ἐμέθυσε.

نَشِيَ وتَنَشَّى — Ὠσφράνθη (ὀσμήν), ἐμύρισε.

نَشَّى ، يُنَشِّي — Ἐκολλάρισε (ἔνδυμα).

نَشِيَّة ج. نَشايا — (ἡ) Ὀσμή, μυρωδιά.

نِصاب ج. نُصُب (نصب) — (ἡ) Καταγωγή, ἀρχή (πράγμ.) — Δεκάτη (παρὰ Μουσλ.) — Λαβή.

نَصَّاب — (ὁ) Ἀπατεών, δόλιος.

نِصاح ج. نُصُح (نصح) — (τὸ) Νῆμα, κλωστή.

نَصَّاص (نص) — (ὁ) Κινῶν, σείων.

نَصَبَ، يَنْصِبُ ونَصَّبَ — Ἔστησε, ἐγκατέστησε, ἀνήγειρε, ὤρθωσε, ἀνώρθωσε.

نَصَبَ ، يَنْصِبُ وأَنْصَبَ — Ἐκούρασεν ἢ ἐκοπίασε.

نَصِبَ ، يَنْصَبُ — Ἐκουράσθη, ἐκοπίασε, ἐμόχθησε.

نَصَبَ ، يَنْصِبُ — Ἔθεσεν εἰς αἰτ. πτῶσιν (ὄνομα), εἰς ὑποτακτικὴν (ῥῆμα).

نَصَّبَ ، يُنَصِّبُ — Διώρισεν ἢ ἐτοποθέτησε τινα εἰς ὑπούργημα

أَنْصَبَ ، يُنْصِبُ — Ἔδωσέ τινι μερίδιον μερίδα (ἀγαθῶν)

إِنْتَصَبَ وتَنَصَّبَ — Ἐστήθη, ἀνηγέρθη, ὠρθώθη, ἀνωρθώθη

إِنْتَصَبَ الإسمُ — Ἐτέθη εἰς αἰτ. πτῶσιν (ὄνομα).

نَصْب — (τὸ) Στήσιμον, ἀνέγερσις, ἀνόρθωσις Νόσος, συμφορά.

حَرْف نَصْب — Μόριον ἀπαιτοῦν ὑποτ. ὡς (كَيْ ، إذن ، لن ، أنْ)

حالة نَصْب — Αἰτιατική (ὀνόματος). Ὑποτακτική (ῥήμ.).

نَصْبٌ ونُصْبٌ — (τὸ) Ἐστημένον (πρᾶγμα), σημεῖον, ὅριον.

نُصُبٌ ج. أَنْصاب — (ὁ) Ἀνδριάς, ἄγαλμα, εἴδωλον.

نُصُب تِذْكاريّ — Μνημεῖον (τό).

نُصْبُ عَيْنِي — Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

نَصَبٌ — (ἡ) Κούρασις, κόπωσις, ὑπερκόπωσις.

نُصْبَة ج. نُصَب — (ὁ) Στῦλος (σημάδι).

نِصْبَة — (ἡ) Εὐθύτης διαστήματος, εὐθυτένεια.

نَصْبَة وعلامة النصب — Ἡ Φάτχα (َ)

نَصِيب ج. أَنْصِبَة — (ἡ) Μερίς, μερίδιον — Τύχη.

يانَصِيب — (ὁ) Λαχνός, λαχεῖον (τό).

إِنْتِصاب — Στήσιμον, ἀνέγερσις, ἀνόρθωσις.

نَصَتَ ، يَنْصِتُ وأَنْصَتَ لِـ — Ἤκουσε (ἔδωσε αὐτί).

تَنَصَّتَ ، يَتَنَصَّتُ — Ἠκροάσθη — Ὠτήκουσε.

نُصْتَة — (ἡ) Ἀκρόασις.

نَصَحَ ، يَنْصَحُ لِـ — Συνεβούλευσε, ἐνουθέτησε — Κατέστη εἰλικρινής.

نَصَحَ الثوبَ — Ἔρραψε (ἔνδυμα).

نَصَحَ الشيءُ — Κατέστη τι ἁγνόν, ἀμιγές.

إِنْتَصَحَ ، يَنْتَصِحُ — Ἐδέχθη συμβουλὴν συνεβουλεύθη.

نُصْح ونَصِيحَة ج. نَصائح — (ἡ) Συμβουλή, παραίνεσις, νουθεσία.

نَصُوح وناصِح — (ὁ) Εἰλικρινής, ἄδολος ἄμωμος.

نصيح ج. نُصَحاء (ὁ) Εἰλικρινὴς (φίλος) — Παραινῶν.

نَصَر ، يَنْصُر Ἐβοήθησε, συνέδραμε — Ἐνίκησε ἐπεκράτησε

نَصَر مِن Ἔσωσε, ἀπηλευθέρωσε

نَصر على Ἐβοήθησε νὰ νικήσῃ.

نَصَّر ، يُنَصِّر Ἐξεχριστιάνισε.

إنْتَصر ، يَنْتَصِر Ἐνίκησε, ἐθριάμβευσε.

إنْتَصر على Ἐπεκράτησε.

إنْتَصر مِن Ἐξεδικήθη.

تَنَصَّر، يَتَنَصَّر Ἐξεχριστιανίσθη, ἠσπάσθη τὸν Χριστιαν.

تَناصَر ، يَتَناصر Ἐβοήθησεν (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

نَصْرٌ وإنْتِصار (ἡ) Νίκη, ἐπικράτησις.

نَصْرٌ و نُصْرَة (ἡ) Βοήθεια, ἐπικουρία συναντίληψις.

نصرانو نَصْرانِيّ ج. نصارى ὁ)Χριστιανός Ναζωραῖος.

النَّصْرانِيَّة Ὁ Χριστιανισμός.

إنْتِصارٌ (ἡ) Νίκη, ἐπικράτησις, θρίαμβος.

تَنْصيرٌ (ἡ) Ἐκχριστιάνισις — Βάπτισις.

نَصير ج. أنصار وناصِر ج. نصر (ὁ) Βοηθός, ἐπίκουρος, ἀντιλήπτωρ.

نصَّص ، يُنَصِّص و نصَّ Ἔθεσεν εἰς διάταξιν ἐστοίβασε, ἐτακτοποίησε.

نَصَّ ، يَنُصّ الشَّىْءَ Ὕψωσέ τι (δείχνοντας)ἐκίνησε

نصَّ الحَديث إلى Ἀπέδωσε, προσῆψε, ἀνέφερε.

نَصَّ على Ὑπέδειξε, ὥρισε, καθώρισε.

نَصَّ الرِّسالَة Ἔκαμε διάταξιν (ἐπιστολῆς κ.λ π.).

نَصّ ج. نُصوص (τὸ) Κείμενον, χωρίον (βιβλίου), διάταξις — Ὕφος, λεκτικόν.

نَصُّ القانون Τὸ γράμμα τοῦ νόμου

نَصُّ الحُكْمْ Διατακτικὸν (τό).

نُصَّة ج. نُصَص (τὸ) Προκόμιον (τοῦφα μαλλιῶν).

نَصَع ،يَنْصَع Κατέστη καθαρός, ἀμιγής, ἄδολος.

نَصَع الأمْر Ἐφάνη διεσαφηνίσθη (ὑπόθεσις κ.λ π.)

نَصَعُ اللَّوْنْ Κατέστη καθαρὸν λευκὸν (χρῶμα).

نَصَع وأنْصَع بِـ Ἀνεγνώρισε.

نصيع وناصِع (ὁ) Ἀμιγής, καθαρός, ἁγνός, ἄδολος.

ناصِع البَياض (τὸ) Ὁλόλευκον (χρῶμα).

نَصَف ،يَنْصُف وإنْتَصف Ἔφθασεν εἰς τὸ μέσον τινὸς — Ἔλαβε τὸ ἥμισυ.

نَصَف و نَصَّف Ἐμοίρασεν εἰς δύο, ἐδιχοτόμησε.

نَصَف وإنْتَصف النهار Ἐγένετο μεσημβρία.

إنْتَصف و تَنَصَّف وإسْتَنْصَف

Ἐζήτησε δικαιοσύνην.

إنْتَصف و تَنَصَّف مِن Ἔλαβε τὸ δίκηο του, τὴν ὀφειλήν του, ἐξεδικήθη.

أنصف ، يُنصِف Ἐδικαίωσε.

نِصْف ج. أنْصاف (τὸ) Ἥμισυ — Μέσον.

نَصَفٌ ونصفَة وإنْصاف (ἡ) Δικαιοσύνη, εὐθύτης, ἀμεροληψία.

نَصَفٌ ج. أَنْصاف ونَصَفون — Μεσῆλιξ (ὁ, ἡ).

نَصِيفٌ — Ἥμισυ (πράγμ.)—Κεκρύφαλος (τσεμπέρι)—Μέτρον (καρπῶν).

تَنْصِيف — Διχοτόμησις (ἡ).

نَصَلَ، يَنْصُلُ وتَنَصَّلَ مِنْ — Ἀπηλλάγη τινος.

تَنَصَّلَ، يَتَنَصَّلُ مِنْ ذَنْبِهِ — Ἠθῳώθη.

نَصْلٌ ج. نُصول ونِصال — Μεταλλίνη αἰχμὴ ἀκοντίου, λάμα (ἡ).

نَصَمَة — Εἰκὼν (ἡ).

نَصْنَصَ، يُنَصْنِصُ — Ἐκίνησε, ἔσεισε.

نَصْوٌ — (ὁ) Κωλικόπονος (κοψίματα).

نَضَبَ، يَنْضُبُ الماءُ — Ἐξέρρευσε, ἐχύθη (ὕδωρ).

نَضَبَ، يَنْضُبُ — Ἐστείρευσε (ἐστέρεψε), ὠλιγόστευσε

نَضَبَ ماءُ وَجْهِهِ — Ἐξετραχύνθη (ἐξετσιπώθη).

نُضوبٌ — (τὸ) Στείρευμα, ὠλιγόστευσις — Ἀπόστασις (ἡ).

نَضِجَ، يَنْضَجُ — Ὠρίμασε, ἐμέστωσε.

نُضْجٌ — Ὡριμότης.

نَضِيجٌ وناضِجٌ — (ὁ) Ὥριμος, μεστὸς (μεστωμένος).

رَجُلٌ ناضِجُ الرَّأْيِ — Ἄνθρωπος ὡρίμου σκέψεως.

نَضَحَ، يَنْضَحُ — Ἴδρωσε, ἐφίδρωσε, διέρρευσε (ὑγρόν).

نَضَحَ، يَنْضِحُ بِ — Ἐψέκασε, ἐρράντισε — Διέβρεξε.

نَضَحَ وتَنَضَّحَ وإِنْتَضَحَ — Ἐδάκρυσεν (ὀφθαλμός).

إِنْتَضَحَ، يَنْتَضِحُ — Ἐρραντίσθη, διεχύθη (ὑγρόν).

نَضْحٌ — (τὸ) Ράντισμα - Ἵδρωσις (ἡ)

نَضَحٌ ج. نُضوح وأَنْضاح — (ἡ) Δεξαμενὴ ὕδατος.

نَضَخَ، يَنْضَخُ — Ἐρράντισε, ἐπότισε.

نَضّاخٌ — Ἄφθονος, δαψιλὴς (βροχή, πηγὴ κ.λ.π.).

نَضَدَ، يَنْضِدُ ونَضَّدَ — Ἐστοίβασε, ἐπέθεσε.

نَضَدٌ ج. أَنْضاد — (ὁ) Σωρός, στοίβα (ταπήτων, κ.λ.π.).

نَضَدٌ ومِنْضَدَة — Κλίνη (μικρὰ) κν. ντιβάνι.

نَضِيدٌ ومَنْضود — (ὁ) Διατεταγμένος, (στοιβαγμένος διὰ στρωμάτων κ.λ.π.).

نَضِيدَة ج. نَضائِد — (ἡ) Στρωμνή, στρῶμα Προσκεφάλαιον.

نَضُرَ، يَنْضُرُ — Κατέστη ἀνθηρός, ἀκμαῖος, θαλερὸς—Ἐζωήρευσε (πρόσωπον, χρῶμα).

نَضِرٌ ونَضِيرٌ وناضِرٌ — (ὁ) Ἀνθηρός, ἀκμαῖος, θαλερός.

نَضْرٌ ونُضارٌ ونَضِيرٌ — (ὁ) Χρυσὸς (ἁγνός).

نَضْرَة ونَضارَة — (ἡ) Ἀνθηρότης, θαλερότης, λαμπρότης.

نُضار — Καθαρός, ἀμιγής, ἁγνός, ἄδολος.

نَضارَةُ الشَّبابِ — (τὸ) Ἄνθος ἢ ἀκμὴ τῆς νεότητος.

نَضَّ، يَنِضُّ الماءُ — Ἔσταξε, ἔρρευσε σιγὰ σιγὰ (ὕδωρ).

نَضَّ الأَمْرُ — Κατέστη εὔκυλος ἢ δυνατὴ (ὑπόθεσις).

خُذْ ما نَضَّ لَكَ مِنْ — Πάρε, ὅ,τι σοῦ εἶναι δυνατόν, ὅ,τι δύνασαι

نَضْنَضَ، يُنَضْنِضُ — Ἔσεισε, ἐκίνησε.

إِسْتَنَضَّ، يَسْتَنِضُّ — Ἔλαβεν ἢ ἀπέκτησέ τι (σιγὰ σιγά).

نَضّ (τὸ) Νόμισμα — Δυσάρεστος (ὑπόθεσις, εἴδησις).

نَضَلَ ، يَنْضُلُ Κατέβαλε, ἐνίκησε.

نِضالٌ (ὁ) Ἀγών, πάλη.

نَضْوَة (τὸ) Πέταλον (ἀλόγου).

نَطَحَ ، يَنْطِحُ Ἐκουτούλησε(τράγος)

نَطْح Κουτούλημα (τό).

نَطّاح (ὁ) Κουτουλῶν, κτυπῶν διὰ τῶν κεράτων.

نَطَرَ ، يَنْطُرُ Ἐφρούρησε, ἐφύλαξε (ἀγρὸν) — Ἐπερίμεινε.

نَطْرٌ و نِطارَة (ἡ) Φρούρησις, φύλαξις.

نَطْرُون (τὸ) Νίτρον, νιτρικὴ ποτάσσα.

نِطَس (ὁ) Πολυΐστωρ, πολυμαθής, κατηρτισμένος, πολύπειρος

نِطاسِيّ (ὁ) Ἰατρὸς (ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος).

نَطّ ، يَنِطّ Ἐπήδησε.

نَطّ Πήδημα (ὁ)

نُطِعَ وأُنْتُطِعَ لونه Ἐξεθώριασε (χρῶμα), ἤλλαξε.

تَنَطَّعَ ، يَتَنَطَّعُ في Ἐνεβάθυνε.

نَطْعٌ ونَطَعٌ ج. نُطوع وأَنْطاع Δέρμα ἐφ' οὗ ἐτιμώρουν τοὺς καταδικαζομένους.

نَطَفَ ، يَنْطِفُ Ἔσταξε, ἔρρευσε (σιγὰ-σιγά).

نُطْفَة ج. نُطَف ونِطاف Ὕδωρ διαυγές — Σταγών·Σπέρμα

نُطافَة Ὑπόλειμμα (ὕδατος εἰς δοχεῖον).

نَطَقَ ، يَنْطِقُ Ἤρθρωσε (λέξιν), ἐλάλησε, ἐπρόφερε, ὡμίλησε

نَطَقَ بالحُكْمِ Ἐξεφώνησεν ἀπόφασιν (δικαστ.).

نَطَّقَ ، يُنَطِّقُ Ἔζωσε (διὰ ζώνης).

تَنَطَّقَ وانْتَطَقَ وتَمَنْطَقَ Ἐζώσθη (διὰ ζώνης).

إسْتَنْطَقَ الشاهِدَ Ἀνέκρινε(μάρτυρα δικαστής), ἐξήτασε.

نُطْق (ἡ) Ἄρθρωσις (φωνῆς), προφορά, λαλιά, λόγος.

نِطاقٌ ج. نُطُق (ἡ) Ζώνη—Κλοιὸς (ὁ).

نِطاقٌ إقليميّ (ἡ) Αἰγιαλῖτις ζώνη.

إسْتِنْطاق (ἡ) Ἀνάκρισις (δικαστοῦ) ἐξέτασις (μάρτυρος).

مُسْتَنْطِق (ὁ) Ἀνακριτής, ἐξεταστής.

نَطَلَ ، يَنْطُلُ ونطّل Ἔλουσε κεφαλὴν ἀσθενοῦς (δι' ἀρωματούχου θερμοῦ ὕδατος).

نَطَلَ الخَمْرَ Ἐπάτησε ἢ ἐξέθλιψε (σταφυλάς).

نَطُولٌ Ὕδωρ (βρασμένον μὲ ἀρώματα ἢ βότανα) δι' ἴασιν.

نَظَرَ ، يَنْظُرُ إلى Εἶδε, ἐκύτταξε, παρετήρησε, ἐθεώρησε.

نَظَرَ لِـ Ἔλαβεν ὑπ' ὄψει.

نَظَرَ في Ἐνδιεφέρθη, ἐφρόντισε, ἐσκέφθη, ἐπρονόησε.

إنْتَظَرَ واسْتَنْظَرَ Περιέμεινε, ἀνέμεινε, προσεδόκησε.

نَظَرٌ ج. أَنْظار (ἡ) Ὅρασις, βλέμμα, κύτταγμα.

حادُّ النَّظَر Ὀξυδερκής (ὁ).

بَعِيدُ النَّظَر Διορατικὸς (ὁ).

قِصَرُ النَّظَر Μυωπία (ἡ).

قَصِيرُ النَّظَر Μύωψ (ὁ).

طويل النظر — Πρεσβύωψ.

تحت النظر — Ὑπὸ τὴν φροντίδα, ὑπ' ὄψει τινός.

نظراً إلى وبالنظر إلى — Ὡς πρὸς.. σχετικῶς, ὑπ' ὄψει.

نظرة — (τὸ) Βλέμμα, ματιά, ὄμμα.

نظرة — (ἡ) Ἀναβολὴ (προθεσμίας), προθεσμία (πρὸς ἐξόφλ.).

نظري — (ὁ) Ὀπτικὸς—Θεωρητικός.

نظرية — (ἡ) Θεωρία—Θεώρημα (τό).

نظار — (ἡ) Φυσιογνωμία, ὄψις.

نظارة — (ἡ) Ἐπιτήρησις, διεύθυνσις, διαχείρισις — Ὑπουργεῖον.

نظّارة — (τὰ) Δίοπτρα, ὀμματοϋάλια

نظّارة مكبّرة — (τὸ) Μικροσκόπιον.

نظّارة الرصد الفلكي — (τὸ) Τηλεσκόπιον (ἀστεροσκοπ.).

نظير ج. نظراء — (ὁ) Παρόμοιος, ἀντίστοιχος, ἐφάμιλλος.

نظير — Ὅπως, ἀντιστοίχως.

ليس له نظير أو منقطع النظير — ὁ Ἀπαράβλητος, ἀπαράμιλλος.

النظير — Τὸ Ναδίρ (ἀντίθετον τοῦ Ζενίθ).

إنتظار وإستنظار — Ἀναμονὴ (ἡ).

غرفة الإنتظار — (ἡ) Αἴθουσα ἀναμονῆς.

على غير انتظار — Ἀπροσδοκήτως.

نظُف ، ينظُف — Ἐκαθαρίσθη, κατέστη καθαρός.

نظّف ، ينظّف — Ἐκαθάρισε, ἐξεκαθάρισε.

تنظّف ، يتنظّف — Ἐκαθαρίσθη.

نظافة — Καθαριότης (ἡ).

نظيف ج. نظفاء — (ὁ) Καθαρός, ἀγνός, ἀμιγής.

تنظيف — (ὁ) Καθαρισμός, καθάρισμα

نظم ، ينظم ونظم — Ἐτακτοποίησε, ἐρρύθμισε.

نظم الشعر — Ἐστιχούργησε.

نظّم ، ينظّم — Ὠργάνωσε, διωργάνωσε, ἐρρύθμισε, ἐκανόνισε, ἐτακτοποίησε.

إنتظم وتنظّم — Ἐτακτοποιήθη, ὠργανώθη, ἐκανονίσθη.

نظم — (ἡ) Τακτοποίησις (ἀράδιασμα) - (ἡ) Πλειὰς (ὁ) Λαμπαδίας (ἀστήρ).

نظم الشعر — (ἡ) Ποίησις, στιχουργία.

نظام ج. نظم وأنظمة — (ἡ) Τάξις, σύστημα, κανονισμός.

نظام ج. نظم — Γαϊτάνι (τό).

النظام العام — Ἡ Δημοσία τάξις.

النظام العسكري — Τὸ Στρατιωτικὸν σύστημα.

النظام المتري — Τὸ μετρικὸν σύστημα.

بنظام — Συστηματικῶς, κανονικῶς, μὲ τάξιν.

نظامي — (ὁ) Τακτικός, εὔτακτος — στρατιώτης τακτικός.

جيش نظامي — (ὁ) Τακτικὸς στρατός.

إنتظام — (ἡ) Κανονικότης, συστηματικότης, ὁμαλότης.

تنظيم — (ἡ) Τακτοποίησις, ὀργάνωσις, διαρρύθμισις, συντονισμός.

نعب ، ينعب — Ἔκρωξε (κόραξ).

نعب ونعيب ونعاب — (τὸ) Κρώξιμον (κόρακος).

نعّاب — (ὁ) Κόραξ, κοράκιον.

نَعَتَ ، يَنْعَتُ 'Εχαρακτήρισε, περιέγραψε.

نَعْتٌ (ὁ) Χαρακτηρισμός, περιγραφή.

نَعْتٌ ج . نُعوت (τὸ) 'Επίθετον (γρμτ).

نَعْجَةٌ ج . نِعاج (ἡ) 'Αμνάς, προβατίνα

نَعَرَ ، يَنْعِرُ 'Εμηκύθη — 'Ερρινοφώνησε.

نَعِرَ ، يَنْعَرُ 'Εμυιάσθη(ἐτσιμπήθη ὑπὸ οἴστρου, ἀλογόμυγας).

نَعْرَةٌ ج. نَعَرات (ἡ) Ρινοφωνία, ἦχος ἔρρινος.

نُعَرَةٌ (ὁ)Χόνδρος ρινὸς—Οἶστρος (ἀλογόμυγα).

نُعَرَةٌ (ἡ) 'Υπεροψία, οἴησις.

نَعَّار (ὁ) Φωνακλᾶς, κρώζων — (ἡ) Σπίζα (πτηνόν).

نَعَّارة ونَعارَة ج. نَعارٌ (τὸ) Κανάτιον (κουλές).

نَعير (ὁ) Μηκυθμὸς — Κραυγή, βοὴ — Μακρυνός, ἀπέχων.

نَعَسَ ، يَنْعُسُ 'Ενύσταξε, ἐκοιμήθη, ἀπεκοιμήθη.

أَنْعَسَ ، يُنْعِسُ 'Απεκοίμισε, ἔκαμε νὰ νυστάξη.

نُعاسٌ (ὁ) Νυσταγμὸς (νύστα), ὕπνος.

نَعْسانٌ وناعِس (ὁ) Νυσταλέος, νυστάζων.

نَعَشَ ، يَنْعَشُ "Ηγειρε, ἀνεβίωσε (Θεός).

أَنْعَشَ ، يُنْعِشُ 'Εζωογόνησε, ἀνεζωογόνησε.

إِنْتَعَشَ ، يَنْتَعِشُ 'Ανεζωογονήθη.

نَعْشٌ (τὸ) Νεκροκρέββατον, φέρετρον.

بَناتُ النَّعْش Οἱ ἀστερισμοὶ τῆς μεγ. καὶ μικρᾶς "Αρκτου.

إِنْعاشٌ وإِنْتِعاش (ἡ) Ζωογόνησις, ἀναζωογόνησις.

نَعَقَ ، يَنْعَقُ "Εκρωξε (κόραξ)

نَعْقٌ ونُعاقٌ ونَعيق (ὁ) Κρωγμός, κρώξιμον.

نَعَلَ ، يَنْعَلُ وإنتعل 'Εφόρεσεν ὑπόδημα (ἐσανδαλώθη).

نَعَلَ ونَعَّلَ وأَنْعَلَ 'Επετάλωσε (ζῷον).

نَعْلٌ ج. نِعال (τὸ) Σάνδαλον, πέδιλον - Πέταλον (ζώου) - Σόλα

نَعِمَ ، يَنْعَمُ "Εζησεν ἐν ἀνέσει — Ηὐπόρησε, εὐημέρησε

نَعُمَ ، يَنْعُمُ Κατέστη ἁπαλός, τρυφερός, λεῖος, λεπτός.

نِعْمَ ونِعِمَّا Ρῆμα ἀπρόσ. ἔχον σημασίαν ἐπιρρ. ἤτοι: Εὖγε ! μπράβο !

نِعْمَ الرَّجُلُ Τί ἐξαίσιος ἄνθρωπος !

نَعَّمَ ، يُنَعِّمُ Κατέστησέ τι ἁπαλόν, τρυφερόν, λεῖον.

نَعَّمَ وناعَمَ (اللهُ) Ηὐδαιμόνισεν ἢ ἐκαλοτύχισέ τινα (Θεός)

أَنْعَمَ ، يُنْعِمُ في 'Επεμελήθη, ἐπεδόθη εἴς τι.

أَنْعَمَ على ... 'Απένειμε ἢ ἐχορήγησεν ἀγαθά, κλπ., ἐχαρίσατο

أَنْعَمَ اللهُ بِكَ عَيْناً Εἴθε νὰ σοῦ χαρίσῃ ὁ Θεὸς ὅ,τι ποθεῖς.

أَنْعَمَ النَّظَرَ في Προσηλώθη, ἔδωσε προσοχήν.

أَنْعَمَ اللهُ صَباحَكَ أَوْ عِمْ صَباحاً Εἴθε νὰ σοῦ κάμῃ εὐτυχῆ τὴν πρωΐαν ἢ καλὸ πρωΐ.

تَنَعَّمَ وتَناعَمَ "Εζησεν ἐν ἀνέσει, τρυφῇ, ηὐδαιμόνησε.

نَعَمْ Μάλιστα, ναί.

نَعَمٌ ج. أَنْعام وأَناعِيم 'Αγέλαι καμήλων, προβάτων.

نُعْمٌ ج. أَنْعُم (ἡ) "Ανεσις, εὐτυχία, εὐδαιμονία, εὐημερία.

نَعَمْ و نَعِمَ — Εὖγε! μπράβο!

نِعْمَة ج. نِعَم — (ἡ) Χάρις, εὐλογία, εὐεργεσία — Ἀγαθά.

نِعْمَةُ اللهِ — Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ.

نَعْمَة و نُعْمَى — (ἡ) Εὐημερία, εὐπορία εὐφροσύνη — Ἀγαθά.

واسِعُ النِّعْمَة — (ὁ) Πλούσιος εἰς ἀγαθά.

نَعام — (ἡ) Στρουθοκάμηλος — Ἔρημος (ἐρημιά).

نَعامُ الصادِرِ والوارِد — Ἀστέρες τοῦ Τοξότου (ἀστρ.).

نَعامَة ج. نَعائِم — (ἡ) Στρουθοκάμηλος — Ἔρημος — Σημάδι.

نُعومَة — (ἡ) Ἁπαλότης, τρυφερότης, λειότης.

مُنْذُ نُعومَةِ أَظْفارِهِ — Ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.

نُعْمان — (τὸ) Αἷμα — Ὄνομα ἡγεμόνος τῆς Χαλδαίας.

شَقائِقُ النُّعْمان — (ἡ) Ἀνεμώνη (ἄνθος).

نَعيم — (ὁ) Βίος εὐδαίμων, ἄνετος — Τρυφή, χλιδή. Ἀγαθά, Παράδεισος.

نَعيمُ البال — Ἡσυχία πνεύματος, ἠρεμία ψυχῆς.

إِنْعام — (ἡ) Ἐπιδαψίλευσις — Εὐποιΐα, χάρις — Δώρημα.

إِنْعامُ النَّظَر — (ἡ) Προσήλωσις ἢ παρατήρησις, προσοχή.

تَنَعُّم — Ἀπόλαυσις (ἡ).

نَعْنَع و نَعْناع — (ὁ) Ἡδύοσμος (φυτόν).

نَعَى، يَنْعَى — Ἀνήγγειλε θάνατόν τινος.

نَعْيٌ و نَعِيٌّ و نُعْيان — (ἡ) Ἀγγελία θανάτου.

نَعِيٌّ وناعٍ ج. نُعاة — (ὁ) Ἀγγέλλων θάνατόν τινος.

نُغْبَة ج. نُغَب — (τὸ) Ῥόφημα (μιᾶς ροφήσεως).

نَغَرَ، يَنْغَرُ — Ἐκόχλασε.

نُغَر ج. نِغْران — (ἡ) Ἀηδὼν (φιλομήλα)

نَغِر — (ὁ) Ἐξωργισμένος (κοχλάζων ἐξ ὀργῆς).

نَغَزَ، يَنْغَز — Ἐγαργάλισε.

نَغَزَ بَيْن — Ἐνέσπειρε ζιζάνια, διχόνοιαν.

نَغَشَ، يَنْغَش و تَنَغَّش — Ἐσείσθη, ἐκλονίσθη.

نُغاش و نُغاشِيّ — (ὁ) Νάνος, πυγμαῖος.

نَغِصَ، يَنْغَصُ الرَّجُل — Δὲν ἐπραγματοποίησε ὅ,τι ἐπεθύμει.

نَغَّص وأَنْغَص على — Ἐπίκρανε ἢ διετάραξε.

تَنَغَّص، يَتَنَغَّص — Ἐπικράνθη ἢ διεταράχθη (ζωή).

تَنْغيص — (ἡ) Πικρία ἢ διατάραξις (ζωῆς).

نَغَضَ، يَنْغُضُ وأنغض — Ἐκίνησε (κεφαλὴν ἐξ ἀπορίας)

نَغَضَ و تَنَغَّضَ — Ἐκινήθη (κεφαλὴ ἐξ ἀπορίας).

نَغَف — (ὁ) Σκώληξ (εἰς τοὺς ρώθωνας καμήλων καὶ προβάτων).

نَغْق و نَغيق — (ὁ) Κρωγμός (κόρακος) κρώξιμον.

نَغِلَ، يَنْغَل — Ἐφθάρη, διεφθάρη — Ἐγαγγραίνιασε (πληγή).

نَغَل — Γάγγραινα (ἡ).

نَغْل و نَغيل — (ὁ) Νόθος - Διεφθαρμένος

نَغَمَ، يَنْغَم و تَنَغَّم — Ὑπετονθόρυσε, ἐσιγοτραγούδ.

سَكَتَ فَمَا نَغَمَ — Ἔπαυσε καὶ δὲν εἶπε λέξιν.

نَغَم ج. أَنْغام — Ὑποτονθορυσμός, σιγανὴ φωνή.

نَغْمَة (ὁ) Τόνος (μουσ.), μέλος, μελῳδία.

نَغَى، يَنْغِي و نَغَا و أَنْغَى إلى 'Εβαυκάλισε, ἐνανούρισε.

نَغْيٌ و نَغْيَة و نَغْوَة (τὸ) Βαυκάλημα, νανούρισμα.

نَفَثَ، يَنْفُثُ 'Εφύσησε (διὰ τοῦ στόματος) — Ἔπτυσε, ἐχρέμφθη — 'Εξέχυσε (δηλητ. ὄφις).

نَفْثٌ (τὸ) Φύσημα (στόματος) — 'Απόχρεμψις.

نُفَاثَة (τὸ) Πτύσμα, χρέμμα, φλέγμα

نَفَّاثَة 'Αεροπροωθούμενον (ἀεροπλάνον).

نَفَجَ، يَنْفُجُ 'Επήδησε (λαγός).

إِنْتَفَجَ و تَنَفَّجَ 'Εκόμπασε, ἠλαζονεύθη.

نَفَّاجٌ (ὁ) Κομπαστής, ἀλαζών.

نَفَحَ، يَنْفَحُ Διεχύθη (εὐωδία) — Ἔπνευσεν (ἄνεμος).

نَفَحَ بِ Ἔδωσε, παρεχώρησε, προσέφερε

نَفْحَة (τὸ) Φύσημα, πνοὴ (ἀέρος) —'Οσμή, μυρωδιά—Δῶρον

نَفَّاحٌ (ὁ) 'Αγαθοεργός, εὐεργέτης

نَفِيحٌ Παρείσακτος (ὁ).

إِنْفَحَة ج. أَنَافِح (ἡ) Πυτία κν. πυτιά.

نَفَخَ، يَنْفُخُ 'Εφύσησε, ἐνεφύσησε, ἐφούσκωσέ τι.

إِنْتَفَخَ، يَنْتَفِخُ 'Εφούσκωσε, ἐπρήσθη

نَفْخٌ (τὸ) Φούσκωμα—Ἔπαρσις ὑπεροψία.

نَفْخَة (τὸ) Φούσκωμα, φύσημα, ὄγκος, ὄγκωσις.

نُفَّاخَة (ἡ) Πομφόλυξ — Νηκτικὴ κύστις (ἰχθύος).

إِنْتِفَاخ (ὁ) Ὄγκος, πρήξιμον, φούσκωμα.

نَفِدَ، يَنْفَدُ 'Εξηντλήθη, ἐξέλιπε, κατηναλώθη.

أَنْفَدَ، يُنْفِدُ و اسْتَنْفَدَ 'Εξήντλησε, κατηνάλωσε.

نَفَادٌ و إِسْتِنْفَادٌ (ἡ) 'Εξάντλησις (προμηθειῶν κλπ).

نَفَذَ، يَنْفُذُ 'Επέρασε διὰ μέσου, διεπέρασε·'Επηρέασε.

نَفَذَ و نُفِّذَ 'Εξετελέσθη.

نَفَذَ مِن Διέτρησε, ἐπέρασε διαμπάξ (ξίφος κ.λ.π.).

نَفَذَ إلى Εἰσεχώρησε, εἰσέδυσε, διεπέρασε — Ἔφθασε.

نَفَّذَ و أَنْفَذَ 'Εξετέλεσε — Διεπέρασε ἢ διέτρησε.

لا يَنْفُذُهُ الماءُ 'Αδιάβροχος (ὁ).

نَفَذٌ ج. أَنْفَاذ 'Εκτέλεσις (ἡ).

نَفَاذٌ و نُفُوذٌ (ἡ) 'Επιρροή, ἐπήρεια, ἰσχύς.

نَفَّاذ و نَفُوذ (ὁ)'Εκτελῶν, φέρων εἰς πέρας ὅ,τι ἀναλάβῃ.

نُفُوذٌ 'Επιρροὴ (ἡ).

مِنْطَقَة نُفُوذ (ἡ) Ζώνη ἐπιρροῆς.

صاحِبُ نُفُوذ (ὁ) Ἔχων ἐπιρροήν, πέρασιν, ἰσχύν.

إِنْفَاذٌ و تَنْفِيذ 'Εκτέλεσις (ἡ).

إِيقافُ التَّنْفِيذ (ἡ) 'Αναστολὴ (νομική).

تَنْفِيذِيّ 'Εκτελεστικὸς (ὁ).

نَفَرَ، يَنْفِرُ مِن 'Απέδρασε, διέφυγε (ζῷον).

نَفَرَ، يَنْفِرُ مِن 'Απεστράφη, ἀηδίασε.

نَفَرَ عن — 'Απεμακρύνθη, ἀπέφυγε

نَفَرَ إلى — Ἔσπευσε πρός.

نَفَرَ الجِلْدُ — Ἐπρήσθη, ἐφούσκωσε, ἐξωγκώθη (δέρμα).

نَفَّرَ وأَنْفَرَ — 'Απεμάκρυνε — 'Εφόβισε.

نَفَّرَ وأَنْفَرَ مِن — Ἔκαμέ τινα ν' ἀηδιάση.

نَفَرٌ ونَفِيرٌ — 'Ομὰς ἀνθρώπων (ἀπὸ 3 - 10).

نَفْرٌ ونَفْرَة — (ἡ) 'Αποχώρησις, ἐγκατάλειψις, ἀπόδρασις.

لَيْلَةُ النَّفْرِ — Νὺξ καθ' ἣν ἐγκαταλείπουν τὴν κοιλάδα τῆς Μίνα μεταβαίνοντες εἰς τὴν Μέκκαν (προσκυνηταί).

نُفورٌ — (ἡ) 'Αποστροφή, ἀηδία — Φυγή, ἀπόδρασις.

نَفورٌ — (ὁ) Ψοφοδεής, δειλὸς — Συνεσταλμένος.

نَفِيرٌ — 'Ομὰς ἀνθρώπων — Σάλπιγξ.

تَنافُر — 'Ασυμφωνία, παραφωνία.

نَفِسَ ، يَنْفَسُ بِـ — 'Ετσιγκουνεύθη.

نَفُسَ ، يَنْفُسُ — Κατέστη ἀκριβό, πολύτιμον, ἀκρίβηνε.

نَفِسَتِ المَرْأةُ — 'Ελόχευσε (γυνή), ἦτο εἰς περίοδον λοχείας.

نَفَّسَ ، يُنَفِّسُ عن — Διεσκέδασε (λύπην)-'Εψυχαγώγ.

تَنَفَّسَ ، يتَنَفَّسُ — 'Ανέπνευσε, εἰσέπνευσε.

تَنَفَّسَ الصُّعَداءَ — 'Ανέπνευσε βαθειὰ (εἰς τὸ τέλος ἐργασ)

تَنَفَّسَ الصُّبْحُ — 'Εφάνη (αὐγή), ἐξημέρωσε.

تَنافَسَ — Συνηγωνίσθη, ἀντηγωνίσθη ἡμιλλήθη.

نَفَسٌ ج . أَنْفاس — (ἡ) Πνοή, ἀναπνοή.

لَفَظَ النَّفَسَ الأخيرَ — 'Εξέπνευσε (ξεψύχησε).

نَفْسٌ ج . نُفوس وأَنْفُس — (ἡ) Ψυχή, πνεῦμα — Αἷμα — Πρόσωπον (ἑαυτός).

بِنَفْسِهِ — Αὐτοπροσώπως.

ثِقَة بالنَّفس — Αὐτοπεποίθησις (ἡ).

ضَبْطُ النَّفس — (ἡ) Συγκράτησις ἑαυτοῦ.

عِلْمُ النَّفس — Ψυχολογία (ἡ).

نَفْساني — Ψυχολογικὸς (ὁ).

تَحْليل نفْساني — Ψυχανάλυσις.

نُفَساء ج . نِفاس — Λεχὼ (ἡ).

نِفاسٌ — Λοχεία (ἡ).

نَفاسَة — (ἡ) Πολυτιμότης, ἀκρίβεια.

نَفيسٌ ج . نفائس — (ὁ) Πολύτιμος, ἀκριβός.

تَنَفُّس — 'Αναπνοὴ (ἡ).

تنافُس — (ἡ) Ἅμιλλα, συναγωνισμός

نَفَشَ ، يَنْفُشُ ونفَّش — Ἔξανε (βάμβακα).

تَنَفَّشَ وإنْتَفَشَ — 'Ανώρθωσε (τρίχας πτερά).

إنْتِفاشٌ — Ὄρθωσις, ἀνόρθωσις τριχῶν.

نَفَضَ ، يَنْفُضُ ونَفَّضَ — 'Εξεσκόνισε, ἐξετίναξε.

إنْتَفَضَ — 'Ετινάχθη, ἐξετινάχθη.

نَفَضٌ ونُفاضٌ ونُفاضَة — Ὅ,τι πίπτει ἐκ τινάγματος (φύλλα κ λ.π.).

نُفْضَة ونَفاضٌ — (τὸ) Τίναγμα, σείσιμον, ῥῖγος(πυρετ)

تَنْفيض — (τὸ) Ξεσκόνισμα, ξετίναγμα

نَفِطَ ، يَنْفَط وتنفّط — Ἐπληρώθη φλυκταινῶν, ἐξανθημάτων (δέρμα).

نَفَطَ ، ينفِط وتنفّط — Ἐκόχλασε, ἐξωργίσθη.

نَفْط — (ἡ) Νάφθα (πετρέλαιον ἀκάθαρτον).

نَفْطَة — (τὸ) Ἐξάνθημα, φλύκταινα ἐκδόριον.

نَفَعَ ، يَنْفَع — Ὠφέλησε, ἐχρησίμευσε.

إِسْتَنْفَعَ ، يستَنْفِع — Ὠφελήθη.

نَفْعٌ ومَنْفَعة — (ἡ) Ὠφέλεια, χρησιμότης, συμφέρον.

نَفّاع ونَفوع ج. نُفْع — (ὁ) Λίαν ὠφέλιμος

إِنْتِفاع — Ὠφέλεια.

نَفَقَ ، يَنْفُق — Ἀπέθανε — Ἐξηντλήθη, κατηναλώθη

نَفّقَ وأنفقَ — Διεφήμισε (ἐμπόρευμα)

أَنْفَقَ ، يُنْفِق — Ἐπτώχευσε — Ἐδαπάνησε, ἐξώδευσε.

نَفَق — Σῆραγξ (ἡ).

نَفَقة — (τὸ) Ἔξοδον, δαπάνη — Διατροφὴ (ἔξοδα συντηρήσεως).

نِفاقٌ ومُنافَقة — (ἡ) Ὑποκρισία, διπροσωπία.

إِنْفاق — (ἡ) Ἐξόδευσις, δαπάνη.

نَفْل — (τὸ) Δῶρον, δωρεά, προσφορά.

نَفَلٌ ج. أَنفال — (τὸ) Λάφυρον, λεία — Δῶρον, δώρημα.

نَفْنَف — (ὁ) Ἀὴρ — Ἄνοιγμα μεταξὺ δύο βουνῶν.

نَفَى ، يَنْفِي — Ἐξώρισε — Ἠρνήθη — Ἀπέρριψε.

إِنْتَفَى ، يَنْتَفِي — Ἐξωρίσθη, ἐξεδιώχθη.

نَفْي — Ἐξορία, ἀπέλασις, ἐκδίωξις — Ἄρνησις, ἀπόρριψις.

حَرْفُ نَفْي — (τὸ) Ἀρνητικὸν μόριον

شاهِدُ نَفْي — (ὁ) Μάρτυς ὑπερασπίσεως.

نُفاية ونُفاوة — (τὸ) Ἀπόρριμμα, ἀπόβλημα.

تَنافٍ ومُنافاة — (ἡ) Ἀσυμφωνία, (τὸ) ἀσυμβίβαστον.

نَقَبَ ، يَنْقُب — Ἐτρύπησε — Ἔσκαψε, ἀνέσκαψε, ὤρυξε.

نَقَبَ ونقّبَ وأنقبَ في — Διέσχισε (τόπον).

نَقَبَ ونقّبَ وتنقّبَ عن — Ἀνεζήτησε, ἐξηρεύνησε.

نَقِبَ ، يَنْقَب — Ἐτρυπήθη, διετρήθη.

تَنَقّبَ وإِنْتَقَبَ — Ἐκάλυψε (πρόσωπον διὰ πέπλου).

نَقْب — (ἡ) Ὄρυξις — Διατρύπησις.

نَقْبٌ ج. أَنْقاب — (ἡ) Ὀπή, τρύπα.

نِقابٌ ج. نُقُب — (ὁ) Πέπλος (βέλον), προσωπίς.

نَقّاب — (ὁ) Σκαπανεὺς — Διερευνῶν (ὑπόθεσιν).

نِقابة — (ἡ) Συντεχνία, συνδικᾶτον.

نَقيبٌ ج. نُقَباء — (ὁ) Πρόεδρος συντεχνίας, ἀρχηγός, ἐπίτρ.

نَقيبُ المحامين — Δέκανος (ὁ).

نَقيبة — Νοῦς, ψυχὴ — Ἀγχίνοια, ἀντίληψις — Χαρακτήρ.

تَنْقيب — (ἡ) Ἀνασκαφή, σκάψιμον — Ζήτησις, ἐξερεύνησις.

نَقَحَ ، يَنْقَح ونَقّح — Περιέκοψε, ἐκλάδευσε.

نَقّحَ ، يُنَقِّح وأنْقَح — Ἐπανεθεώρησε (κείμενον), διώρθωσεν (ἐπιμελῶς).

تَنْقيح — 'Αναθεώρησις, διόρθωσις (κειμένου).

نُقاخ — Ύδωρ ψυχρὸν καὶ διαυγές.

نَقَدَ ، يَنْقُدُ — 'Επέκρινε, ἐκριτίκαρε (βιβλ.) — 'Ερράμφισε.

نَقَدَهُ الثَّمن — 'Επλήρωσε.

إنْتَقَدَ ، يَنْتَقِدُ — 'Επέκρινε — 'Εκριτίκαρε (βιβλίον).

نَقْدٌ وإنْتِقادٌ — (ἡ) Κριτική (βιβλίου) — 'Επίκρισις.

نَقْدٌ ج. نُقود — (τὸ) Χρῆμα, νόμισμα.

نَقْداً وبالنَّقْدِ — Τοῖς μετρητοῖς.

نَقْدِيَة — Μετρητὰ (τά).

نَقَذَ ، يَنْقُذُ وأنْقَذَ من — Έσωσε, ἀπελύτρωσε

نَقِذَ ، يَنْقَذُ — 'Εσώθη, ἀπελυτρώθη (ἐγλύτωσε).

نَقَذٌ وإنْقاذ — (ἡ) Σωτηρία, ἀπολύτρωσις.

نَقَرَ ، يَنْقُرُ — Έγλυψε, ἐσκάλισε (λίθον) — 'Ερράμφισε (πτηνὸν) — Έκρουσε

نَقْرٌ — Σκάλισμα (λίθου), πελέκημα — Λάκκος.

نُقْرَة ج. نُقَر — (ὁ) Λάκκος, κοίλωμα, κόγχη (ἡ).

نُقْرَةُ العَيْن — (ἡ) Κόγχη ὀφθαλμοῦ.

نَقَّار — (ὁ) Σκαλιστής, γλύπτης — (ὁ) Ραμφίζων (τσιμπῶν).

نِقْرِس — 'Αρθρῖτις (ἡ).

نَقَزَ ، يَنْقُزُ — 'Επήδησε.

نَقَسَ ، يَنْقُسُ — 'Εκτύπησε κώδωνα.

نَقَشَ ، يَنْقُشُ و نَقَّشَ — 'Ενεχάραξε, ἔγλυψε, ἐσκάλισε

نَقَشَ وإنْتَقَشَ — 'Εξέβαλε (ἄκανθα)

نَقْشٌ ج. نُقوش — (ἡ) 'Εγχάραξις, σκάλισμα, ζωγραφιά.

نَقّاش — (ὁ) Χαράκτης, σκαλιστής, γλύπτης, χρωματιστής.

نِقاشَة — (ἡ) Χαρακτική, γλυπτική, σκάλισμα

نَقَصَ ، يَنْقُصُ — 'Ωλιγόστευσε ἐμειώθη ἠλαττώθη.

نَقَّصَ ونقَّصَ وأنْقَصَ — 'Ωλιγόστευσε, ἐμείωσε.

نَقَصَ وانْتَقَصَ — 'Εμείωσε (ἀξίαν τινός).

استَنْقَصَ الثَّمن — 'Εζήτησεν ἐλάττωσιν ἢ ἔκπτωσιν (ἀξίας).

اسْتَنْقَصَ الشَّيءَ — Εὗρέ τι ἐλλιπές

تَناقَصَ — 'Ωλιγόστευσέ τι βαθμηδόν.

نَقْصٌ ونُقْصان — (ἡ) Μείωσις, ἐλάττωσις, ἔλλειψις ἔλλειμμα

نَقْصٌ ونقيصَة ج. نَقائص — (τὸ) 'Ελάττωμα, ἀτέλεια.

إنقاص وتنقيص — Περικοπή, ἐλάττωσις

نَقَضَ ، يَنْقُضُ البَيْت — Κατεδάφισεν (οἰκίαν).

نَقَضَ العَهْد — Παρέβη, παρεβίασε.

نَقَضَ العَقْد — Ήκύρωσε, κατήργησε διέλυσε.

نَقَضَ كلامَه — 'Ανήρεσε λόγον, ἠθέτησε

تناقَضَ ، يَتَناقَض — 'Αντέφασκε, ἀντέκρουσε (τὸ ἓν τὸ ἄλλο).

نَقْض — (ἡ) 'Αθέτησις, παράβασις, ἀναίρεσις, ἀκύρωσις.

حَقُّ النَّقْض — (τὸ) Δικαίωμα ἀρνησικυρίας (Βέτο).

نَقيض — (ὁ) 'Αντίθετος, ἀντικείμενος

على طرفي نقيض — Εἰς δύο ἄκρα. ἀντίθετα.

تناقض — (ἡ) Ἀντίφασις, ἀντιλογία.

نقط ، ينقط ونقّط — Ἔστιξε (γράμματα).

نقطة ج. نقط ونقاط — (ἡ) Στιγμή, τελεία (γράμματος) — Ρανίς — Ἐπιληψία.

نقع ، ينقع وأنقع — Ἐνέβρεξε, ἐμούσκευσε διέλυσε.

نقع وأنقع — Ἔσβεσέ τινος δίψαν (δι' ὕδατος).

استنقع ، يستنقع — Ἐλίμνασε (ὕδωρ).

نقْع — (ἡ) Ἔγχυσις, μούσκευμα.

نقْع ج. نقاع ونقوع — (ὁ) Κονιορτός, σκόνη.

نقْع ج. أنقع — (τὸ) Λιμνάζον ὕδωρ.

نقاعة ونقيع — Ἔγχυμα (τό).

نقوع — (ἡ) Ξηρὰ ὀπώρα (ὡς σταφὶς κ. λ. π.).

نقف ، ينقف — Ἔθραυσε (κρανίον, ὠὸν κ.λ.π.).

نقّ ، ينقّ — Ἐκόασε (βάτραχος).

نقيق — (ὁ) Κοασμὸς (βατράχου).

نقل ، ينقل — Μετέφερε, μετεκόμισε μετέθεσε, μετέγραψε, ἀντέγραψε, μετέφρασε.

نقل ونقّل وأنقل — Ἐπιδιώρθωσε, ἐμπάλωσε ἔνδυμα.

نقل عن — Ἐξεσήκωσε, ἀνέφερε, παρέθεσε.

نقل الملكيّة — Μετεβίβασεν (ἰδιοκτησίαν, κυριότητα).

نقل الحساب — Μετέφερε λογαριασμόν.

انتقل ، ينتقل — Μετεφέρθη, μετετέθη μετεκομίσθη.

انتقل إلى رحمة الله — Ἀπεδήμησε πρὸς Κύριον.

تنقّل ، يتنقّل — Μετέστη, μετεφέρθη (ἀπὸ τόπου εἰς τόπ).

تناقل ، يتناقل — Μετεφέρθη (ἀπὸ στόμα εἰς στόμα), μετεδόθη

نقْل — (ἡ) Μεταφορά, μετάθεσις, μετακόμισις, μετάδοσις, μετάφρασις, ἀντιγραφὴ — Μεταβίβασις.

نُقْل — (οἱ) Ξηροὶ καρποί.

نُقلة ج. نُقل — (ἡ) Διαβολή, κακολογία.

نِقلة ج. نِقل — Γεροντοκόρη (ἡ).

نقليّ — (ὁ) Πατροπαράδοτος, (ὁ) ἐκ παραδόσεως.

نقّالة — Φορεῖον (τό).

نقيلة ج. نقائل — (τὸ) Ἐμβάλωμα (ὑποδήματος).

إنتقال — (ἡ) Μεταφορά, μετατόπισις — Μετάστασις.

إنتقال العذراء — (ἡ) Μετάστασις (κοίμησις) Θεοτόκου.

تنقّل — Μετακίνησις (ἡ).

تناقل — Μετάδοσις (ἡ).

نقم ، ينقم وإنتقم من — Ἐξεδικήθη

نقم على — Ἐφθόνησε, ἐχαιρεκάκησε

نقمة وإنتقام — Ἐκδίκησις (ἡ).

نقنق ، ينقنق — Ἐκόασε — Ἐκακάρισε.

نقه ، ينقه — Ἀνέρρωσεν (ἀσθενής)

نقه ونقاهة — Ἀνάρρωσις (ἡ).

نقه وناقه ج. نقّه — Ἀναρρωννύων (ὁ).

نَقِيَ ، يَنْقَى — Ἐκαθαρίσθη, κατέστη διαυγής, ἁγνός, ἀμιγής

نَقَّى ، يُنَقِّي وأَنْقَى — Ἐκαθάρισε, ἥγνισε, ἐξήγνισε.

نقَّى وإِنْتَقَى — Ἐδιάλεξε, ἐξεχώρισε.

نَقَاءٌ ونقاوة — (ἡ) Καθαριότης, διαύγεια.

نُقاوة ونُقاية — (τὸ) Ἐπίλεκτον, ἐκλεκτόν.

نَقِيٌّ ج . أَنقياء — (ὁ) Καθαρός, ἁγνός, ἀμιγής, διαυγής.

نَقّى ج . أَنقاء — (ὁ) Ι ἤλοφος — Μυαλωμένο κόκκαλο.

إِنْتِقاء — (ἡ) Ἐπιλογή, διάλεγμα.

تَنْقِيَة — (ὁ) Καθαρισμός, ἐξαγνισμός, ἁγνισμός.

نَكَبَ ، يَنْكُبُ — Προσέβαλεν ἢ ἔπληξέ τινα (συμφορὰ κλπ).

نَكَبَ ونَكَّبَ وتَنَكَّبَ عن — Ἀπέκλινε, παρεξέκλινε.

تَنَكَّبَ ، يَتَنَكَّبُ عن — Ἀπέφυγέ τινα.

نَكَّبَ وإِنْتَكَبَ — Ἐπωμίσθη, ἐσήκωσε (ἐπὶ ὤμου).

نَكْبَة ونَكْبٌ — (ἡ) Συμφορά, δυστύχημα, πλῆγμα.

نَكَتَ ، يَنْكُتُ — Ἐσκάλισεν (ἔδαφος πτηνόν).

نُكْتَة ج . نُكَت — Στῖγμα, στιγμή — Εὐφυολογία, ἀνέκδοτον

نَكَّات ونُكَتِي — (ὁ) Εὐφυολόγος, δηκτικός, σατυρικός.

نَكَثَ ، يَنْكُثُ — Ἠθέτησε (ὑπόσχεσιν), παρέβη.

إِنْتَكَثَ ، يَنْتَكِثُ — Ἠθετήθη (ὑπόσχεσις), παρεβιάσθη.

نَكْثٌ — (ἡ) Ἀθέτησις, παραβίασις, παράβασις.

نَكَحَ ، يَنْكِحُ — Ὑπανδρεύθη, ἐνυμφεύθη.

نِكاحٌ — Γάμος (ὁ).

نَكِدَ ، يَنْكَدُ العيش — Ἐπικράνθη, κατέστη πικρὰ (ζωή).

نَكَّدَ ، يُنَكِّدُ — Ἐπίκρανε (ζωήν), διετάραξε.

تَنَكَّدَ ، يتنكّد — Ἐθλίβη, δυσηρεστήθη, διεταράχθη

نَكِدٌ ج . أَنكاد ومَناكيد — Δυστυχὴς (ὁ).

نَكِدٌ وأَنْكَدُ ج . نُكْدٌ — (ὁ) Δύστροπος, εὐερέθιστος.

نَكَدٌ — Ἀθλιότης, δυστυχία, κακοζωΐα, βάσανον

نَكِرَ ، يَنْكَرُ وأَنْكَرَ واسْتَنْكَرَ — Ἠγνόησε.

نَكَّرَ ، يُنَكِّرُ — Μετημφίεσέ τινα · Κατέστησε(λέξιν)ἀόριστ.

أَنْكَرَ ، يُنْكِرُ — Ἠρνήθη.

أَنْكَرَ على واسْتَنْكَرَ — Ἀπεδοκίμασε.

تَنَكَّرَ ، يَتَنَكَّرُ — Μετημφιέσθη.

نُكْرٌ وإِنْكار ونَكيرٌ ونُكْران — Ἄρνησις (ἡ).

نُكْران الجميل — (ἡ) Ἀγνωμοσύνη, ἀχαριστία.

نَكِرَة — Ἄγνωστος ἢ ἀόριστος (λέξις).

نَكيرٌ ومُنْكَر — (οἱ) Δύο ἄγγελοι (ὁ ἐκ δεξ. καὶ ἐξ εὐωνύμ.).

إِنكار الذّات — Αὐταπάρνησις (ἡ).

تَنَكُّر — Μεταμφίεσις (ἡ).

نَكَزَ ، يَنْكُزُ — Ἐκέντησε (ἐσούβλισε) ἀγκύλωσε.

نَكَسَ ، يَنْكُسُ ونَكَّسَ — Ἀναποδογύρισε — Ἔκυψε (κεφαλήν).

نُكِسَ وإِنْتَكَسَ المريض — Ξανακύλισε (ἀσθενής), ὑπετροπίασε (νόσος).

نَكَّسَ العَلَمَ — Ὕψωσε μεσίστιον (σημαίαν).

نُكْسٌ و نَكْسَةٌ و إِنْتِكاسٌ — (ἡ) Ὑποτροπὴ (νόσου).

نَكَشَ ، يَنْكُشُ — Ἐξεκαθάρισε, ἐξελάσπωσε (φρέαρ).

نَكَصَ ، يَنْكُصُ عن — Ἀπεσύρθη, ἀπέσχε.

نَكَصَ على عَقِبَيْهِ و إِنْتَكَصَ — Ὀπισθοχώρησε.

نُكُوصٌ — Ἀποχὴ (ἡ).

نَكَفَ ، يَنْكُفُ عن — Ἀπηξίωσε, ἀπηρνήθη, ἀπέσχε

إِسْتَنْكَفَ ، يَسْتَنْكِفُ — Περιεφρόνησε, ἀπηξίωσε.

نَكَفَةٌ ج . نَكَفٌ — (ἡ) Παρωτὶς (ἀδὴν) — Παρωτῖτις.

نَكَلَ ، يَنْكُلُ عن — Ὑπεχώρησε — Ἐδειλίασε.

نَكَّلَ ، يُنَكِّلُ بِهِ — Παρεδειγμάτισε (ἔδωσε μάθημα, ἐρρεζίλ.)

نِكْلٌ ج . أَنْكالٌ — Δεσμόν, ἄλυσις — Χαλινὸς (ὁ).

نَكالٌ — Παραδειγματισμὸς (ὁ)

تَنْكِيلٌ — Παραδειγμάτισις (ἡ).

نَكَهَ ، يَنْكَهُ على — Ἐξέπεμψεν ἀποφορὰν διὰ τοῦ στόμ.

نَكْهَةٌ — (ἡ) Ὀσμὴ στόματος, ἀποφορά

نَكَى ، يَنْكِي — Κατετρόπωσε — Ἐξενεύρισε, ἐπεισμάτωσε

نِكايَةٌ — (ἡ) Κατατρόπωσις—Πεῖσμα ἐκνευρισμός.

نَمِرَ ، يَنْمَرُ و نَمَّرَ و تَنَمَّرَ — Ὠργίσθη, (ἀγριεύθη).

نَمَّرَ ، يُنَمِّرُ — Ἠρίθμησε.

نَمِرٌ ج . نُمُورٌ — Τίγρις (ἡ).

نَمِرٌ أَرْقَطُ — Λεοπάρδαλις (ἡ).

نُمْرَةٌ ج . نُمَرٌ — (τὸ) στῖγμα, κηλίς.

نَمِيرٌ — Ὕδωρ διαυγές, ὑγιεινὸν καὶ ἄφθονον.

نُمْرُقٌ و نُمْرُقَةٌ — Μαξιλαράκι (καναπέ).

نَمَسَ ، يَنْمِسُ السِّرَّ — Διεφύλαξε (μυστικόν).

نَمَسَ و نامَسَ الرَّجُلَ — Ἐνεπιστεύθη (μυστικόν).

نَمِسَ ، يَنْمَسُ — Ἐφθάρη, ἐμούχλιανε (πάχος).

نِمْسٌ ج . نُمُوسٌ — Ἰχνεύμων (ζῷον).

نَمِشَ ، يَنْمَشُ — Ἐπληρώθη μὲ φακίδας (δέρμα).

نَمَشٌ — Φακίδα (ἡ).

نَمِشٌ و أَنْمَشُ — (ὁ) Πλήρης φακίδων.

نَمَطٌ — (ὁ) Τρόπος, μέθοδος, τύπος, ὕφος, συρμὸς (μόδα).

على هذا النَّمَطِ — Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

نَمَقَ ، يَنْمُقُ الكتابَ — Συνέγραψε (βιβλίον).

نَمَّقَ ، يُنَمِّقُ — Ἐξωράϊσε, ἐκαλλώπισε.

تَنْمِيقٌ — Ἐξωράϊσις (ἡ).

نَمِلَ ، يَنْمَلُ — Ἐμούδιασε (πόδι κλπ)

نَمْلَةٌ ج . نَمْلٌ — Μύρμηξ (ὁ).

أَنْمُلَةٌ ج . أَنامِلُ — (τὸ) Ἄκρον δακτύλων.

نَمَّ ، يَنِمُّ — Διέβαλε, ἐσυκοφάντησε.

نَمٌّ و نَمّامٌ — (ὁ) Διαβολεύς, συκοφάντης.

نَمِيمَةٌ ج . نَمائِمُ — (ἡ) Διαβολή, συκοφαντία.

نَمْنَمَ ، يُنَمْنِمُ — Ἐστόλισε, ἐζωγράφισε, ἐκαλλώπισε.

نمو ، نما ، ينمو — Ἀνεπτύχθη, ηὐξήθη.

نُمُوّ — Ἀνάπτυξις, αὔξησις.

نُموذَج وأُنموذَج — (τὸ) Πρότυπον, ὑπόδειγμα, δεῖγμα.

نَمَى ، يَنْمِي — Ηὐξήθη, ἐπληθύνθη.

نَمَى الحديثَ إلى — Ἀπέδωσέ τινι (λόγον), προσῆψε.

نَمَى الخَبَرُ إلى — Ἔλαβεν εἴδησιν, γνῶσιν.

نَمَى الرَّجلَ إلى أبيه — Ἀνήγαγέ τινα (εἰς γενεαλ. πατρός).

نَمَّى ، يُنَمِّي وأَنمى — Ἀνέπτυξε, ηὔξησε.

إنتَمى ، يَنْتَمِي إلى — Ἀνήχθη (εἰς γενεαλογίαν).

نَماءٌ ونَمِيٌّ — Ἀνάπτυξις (ἡ).

نَهَبَ ، يَنْهَبُ — Ἐλεηλάτησε, ἐλαφυραγώγησε.

نَهَبَ وتَناهبَ الأرضَ — Ἐκάλπασε ἔτρεξε δρομαίως.

نَهْبٌ ج. نِهاب — (ἡ) Λεηλασία, λαφυραγωγία- Καλπασμός

نُهْبَة ونُهْبَى — (τὸ) Λάφυρον, λεία.

نَهّاب — (ὁ) Ἅρπαξ, λεηλατῶν, λαφυραγωγῶν.

نَهِجَ ، يَنْهَجُ — Ἤσθμανε, ἐπνευστίασε.

نَهَجَ ، يَنْهَجُ — Ἐφάνη, διηυκρινίσθη.

نَهَجَ وأَنْهَجَ — Ἐφανέρωσε, διηυκρίνισε.

نَهْجٌ — (ἡ) Ὁδὸς πολυδιάβατος καὶ εὐρεῖα.

نَهَجٌ ونَهيج — (ἡ) Πνευστίασις (λαχάνιασμα).

نَهَدَ ، يَنْهُدُ — Ἐστρογγυλοποιήθη, (μαστός), ἐμέστωσε.

تَنَهَّدَ ، يَتَنَهَّدُ — Ἀνεστέναξε, ἐστέναξε.

نَهْدٌ ج. نُهود — (ὁ) Μαστὸς (ἀνεπτυγμένος νεάνιδος).

تَنَهُّد — (ὁ) Ἀναστεναγμός, στεναγμός.

نَهَرَ ، يَنْهَرُ — Ἔρρευσε, ἔτρεξε (αἷμα, ὕδωρ κ.λ.π).

نَهَرَ وانتَهَرَ — Ἐξαπέστειλε, ἀπέπεμψε (κακῶς).

نَهْرٌ ج. أنهار وأنهُر — (ὁ) Ποταμός — Στήλη (βιβλίου)

نَهارٌ ج. أَنْهُر ونُهُر — (ἡ) Ἡμέρα (ἀπὸ ἀνατολ. δύσεως)

نُهَيْر ج. نُهَيْرات — (τὸ) Ποτάμιον (ποταμάκι).

نَهِر — (ὁ) Ἄφθονος, δαψιλής.

إنتِهار — (ἡ) Ἀποπομπὴ (διώξιμον).

نَهَزَ ، يَنْهَزُ — Ἀπώθησε, ἔσπρωξε.

نُهْزَة ج. نُهَز — (ἡ) Περίστασις, εὐκαιρία.

إنتِهاز الفُرْصَة — (τὸ) Δράττεσθαι τῆς εὐκαιρίας, καιροσκοπία

نَهَشَ ، يَنْهَشُ — Ἐδάγκωσε.

نَهَضَ ، يَنْهَضُ وانتَهَضَ — Ἀνωρθώθη, Ἀνεγεννήθη.

نَهَضَ لِـ — Ἤρχισε, προέβη — Ἡτοιμάσθη.

نَهَضَ على — Κατεφέρθη (ἠγέρθη κατά τινος).

أَنْهَضَ ، يُنْهِضُ — Ἀνώρθωσε, ἤγειρε — Ἀνεγέννησε.

اِستَنْهَضَ ، يستَنْهِضُ — Διήγειρε.

نَهْضٌ ونُهوض — (ἡ) Ἔγερσις, σήκωμα.

نَهْضَة — (ἡ) Ἀφύπνισις, ἀναγέννησις.

نَهَقَ ، يَنْهِقُ — Ὠγκάνισε (ὄνος) κν. ἐγκάρισε.

نَهْقٌ ونُهاق ونَهيق — (ὁ) Ὀγκηθμός (γκάρισμα).

نَهَكَ، يَنْهَكُ — Κατέτριψε (φόρεμα) - Διέσυρεν (ὄνομα).

نَهِكَ، يَنْهَكُ — Ἐξήντλησεν (ἀσθένεια)—Ἐτιμώρησε.

إِنْتَهَكَ، يَنْتَهِكُ — Ἐβεβήλωσε, διέσυρε (ὄνομα), παρεβίασε.

إِنْتَهَكَ وأَنْهَكَ — Ἐξήντλησε, κατεπόνησε.

نَهْكَة — (τὸ) Ἴχνος (ἐξαντλήσεως) — Τιμωρία.

نَهْكٌ وإِنْتِهَاكٌ — (ἡ) Βεβήλωσις, διασυρμός — Ἐξάντλησις — Κακομεταχείρισις.

نَهِيكٌ — (ὁ) Ρωμαλέος — Αἰχμηρὸν (ξίφος).

إِنْهَاكٌ — (ἡ) Ἐξάντλησις, καταπόνησις.

نَهَلَ، يَنْهَلُ — Ἔπιε.

نَهَلٌ — (ἡ) Πόσις (πρώτη δόσις πόσεως).

نَهِمَ، يَنْهَمُ — Ἔφαγε (λαιμάργως) — Ὠρέχθη.

نَهَمٌ — Ἀδηφαγία (ἡ).

نَهِمٌ ونَهِمٌ — Ἀδηφάγος (ὁ).

نَهْمَة — Πόθος ἀκόρεστος, ἐπιθυμία (διακαής), ὄρεξις.

نَهْنَهَ، يُنَهْنِهُ عن — Ἀπηγόρευσε.

« نهو » نَهَا، يَنْهُو عن — Ἀπηγόρευσε.

نَهْوٌ وإِنْهَاء — Περάτωσις (ἡ).

نَهْوٌ ونَهْيٌ — Ἀπαγόρευσις (ἡ).

نَهَى، يَنْهَى عن — Ἀπηγόρευσε

نُهِيَ وأُنْهِيَ وتَنَاهَى اليه الخبر — Ἐπληροφορήθη.

أَنْهَى، يُنْهِي — Ἐπληροφόρησε - Ἀπετελείωσε, ἐπεράτωσε.

إِنْتَهَى، يَنْتَهِي — Ἐτελείωσε, ἐπερατώθη, ἔληξε, κατέληξε.

إِنْتَهَى وتَنَاهَى عن — Ἀπέσχε, ἔπαυσε ἀπό τινος.

نَهْيٌ — Ἀπαγόρευσις (ἡ).

نُهْيَة ج. نُهًى — (ἡ) Σύνεσις, νοῦς.

نِهَاء — (τὸ) Μάρμαρον — Ὕαλος.

نِهَايَة — (τὸ) Τέλος, τέρμα, ἄκρον, πέρας — Λῆξις (ἡ).

نِهَايَة صُغْرَى — (τὸ) Κατώτατον ὅριον (μίνιμουμ).

نِهَايَة كُبْرَى — (τὸ) Ἀνώτατον ὅριον (μάξιμουμ).

نِهَائِيّ — (ὁ) Τελικός, τελειωτικός, ἀποφασιστικός, τελεσίδικος

إِنْهَاء — (ἡ) Περάτωσις, ἀποπεράτωσις, ἀποτελείωσις.

إِنْتِهَاء — (ἡ) Λῆξις (τέλειωμα), τέλος.

تَنَاهٍ — (τὸ) Πεπερασμένον, περιορισμός.

« نوأ » نَوْء ج. أَنْوَاء — (ἡ) Τρικυμία, κλύδων.

نَوَاة ج. نَوًى (نوى) — (ὁ) Πυρὴν (κουκούτσι).

« نوب » أَنَابَ، يُنِيبُ على — Ἀντικατέστησε.

أَنَابَ وإِنْتَابَ إلى — Συνῆλθε (μετενόησε).

إِنْتَابَ، يَنْتَابُ — Ἔπληξε, προσέβαλέ τινα (συμφορά κλπ).

نَوْبَة ج. نُوَب — (ἡ) Περιτροπή, σειρά, φορά.

نَوْبَة مَرَضِيَّة — (ἡ) Περίοδος ἀσθενείας.

بالنَّوْبَة ومُنَاوَبَةً وبالتَّنَاوُب — Περιοδικῶς ἐναλλάξ.

على النَّوْبَة — (ὁ) Τῆς ὑπηρεσίας.

نِيَابَة — (ἡ) Εἰσαγγελία—Τοποτηρητεία, ἀντικατάστασις.

نِيَابَةً عن — Εἰς ἀντικατάστασιν, ἀντί (τινος).

نيابي — 'Αντιπροσωπευτικός (ὁ).

تَناوُبٌ ومُناوَبَة — (ἡ) Περιτροπή, ἐναλλαγή.

إنابَة — 'Αντικατάστασις (ἡ).

نُوتيّ ج. نَواتيّ — Ναύτης (ὁ).

نَوْحٌ ونُواحٌ ونِياحٌ — (ὁ) Θρῆνος, κλαυθμός.

نُوح — 'Ο Νῶε.

نَوّاحٌ ونائحٌ — Κλαψιάρης (ὁ).

نَوّاحة ونائحة ج. نُوَّح — (ἡ) Θρηνῳδὸς (μοιρολογ).

«نوخ» إسْتَناخ، يَسْتَنيخ — 'Εγονάτισε (κάμηλος).

أناخَ، يُنيخُ بـ — Διέμεινε, κατῴκησε

نَوَّرَ، يُنَوِّرُ وأنار — 'Εφώτισε, διεφώτισε —"Ηνθισε (δένδρον)

نَوْر ج. أنوار — (τὸ) "Ανθος (λευκόν).

نورٌ ج. أنوار — Φῶς (τό).

نَوَرِيّ ج. نَوَر — (ὁ) 'Αθίγγανος (τσιγγᾶνος).

نُوّارة ج. نُوّار — (τὸ) "Ανθος (φυτοῦ).

إنارة وتَنْوير — (ὁ) Φωτισμός, φωταγώγησις.

تَنْوير — "Ανθησις (ἡ).

نَوْرَج — (ἡ) 'Αλωνιστικὴ μηχανή.

نَوْرَس — (ὁ) Λάρος (πτηνόν).

نَوْس — (ἡ) Αἰώρησις, ταλάντευσις.

نُواسٌ — (ὁ) Θύσανος αἰωρούμενος.

نَوّاسٌ — (ὁ) Αἰωρούμενος, κινούμενος.

«نوش» تناوُش وانْتِياش — (ἡ) Παραλαβή, λῆψις.

نَوْصٌ — (ἡ) 'Αργοπορία, καθυστέρησις—"Οναγρος—Διέξοδος

نَوْطٌ ج. أنْواط — Πᾶν τὸ κρεμώμενον (περιδέραιον, μετάλ.)

نَوَّطَ وأناط — 'Εκρέμασε, ἐξήρτησε.

أناط، يَنيط بِهِ الأمرَ — 'Επεφόρτισέ τινα.

أناط عليْهِ — 'Εξηρτήθη ἔκ τινος, ἐστηρίχθη ἐπί τινος.

نَوَّعَ، يُنَوِّعُ — 'Εποίκιλέ τι — "Εθεσε κατ' εἶδος

تَنَوَّعَ، يَتَنَوَّعُ — Κατέστη ποικίλος, διαφόρων εἰδῶν.

نَوْعٌ ج. أنْواع — (τὸ) Εἶδος — Ποικιλία (ἡ).

نَوْعِيّ — (ὁ) Εἰδικὸς (ὁ ἀνήκων εἰς εἶδος).

الثِّقْلُ النَّوْعِيّ — Τὸ εἰδικὸν βάρος (φυσική).

تَنْويعٌ وتَنَوُّعٌ — Ποικιλία (ἡ).

«نوف» أنافَ، يُنيفُ على — 'Εδέσποσεν—'Υπερέβη.

نَوْفٌ ج. أنواف — "Υψος (τό).

نَوَّلَ، يُنَوِّلُ وأنال — "Εδωσε, παρεχώρησε, ἐδώρησε

نَوْلٌ ونَوالٌ — (τὸ) Δίδειν (δόσιμον), προσφορά, δῶρον.

نَوْلٌ ج. أنوال — 'Εργαλειός (ὁ).

تَناوُلٌ — (ἡ) Λῆψις — Κοινωνία (μυστήριον), μετάληψις.

نَوَّمَ وأنامَ — 'Εκοίμισε, ἐνάρκωσε.

تناوَمَ، يَتَناوَمُ — Προσεποιήθη τὸν κοιμισμένον.

نَوْمٌ — "Υπνος (ὁ).

تَنْويم — 'Υπνωτισμὸς (ὁ).

نَوَّنَ، يُنَوِّنُ — Έθεσεν είς λέξιν (ٍ ή ٌ ή ً)

نُونٌ ج. أَنْوان ونِينان — (τὸ) Κῆτος-Ὁ πὴ πώγωνος.

نَوَّهَ، يُنَوِّهُ بِـ — Έκαμε μνείαν, ἐμνημόνευσε.

تَنْوِيهٌ — (ἡ) Μνεία (τιμητική), ἐκθείασις.

نَوَى، يَنْوِي وانْتَوَى — Προετέθη, εἶχε τὴν πρόθεσιν, ἐσκόπευσε, ἐσχεδίασεν (ἐν νῷ).

نَوَى ٱلْمُسافِرُ — Ἀπεμακρύνθη.

نَوًى — (ἡ) Ἀπόστασις — Πρόθεσις σκοπός.

نَواةٌ ج. نَوًى — (ὁ) Πυρὴν (κουκούτσι).

نَيٌّ — (τὸ) Λίπος, πάχος.

نِيَّةٌ — (ἡ) Πρόθεσις, σκοπός, διάθεσις.

نَيَّأَ، يُنَيِّئُ — Ἐξετέλεσέ τι (ἀτελῶς) — Ἡμιέψησε.

نِيءٌ — (ὁ) Ἄψητος, ὠμός, ἄωρος — Ἀτελὴς (ἐνέργεια κ.λ.π.).

نُيُوءَةٌ — Ὠμότης (ἡ).

نَيَّبَ، يُنَيِّبُ — Ἐδάγκωσε διὰ τῶν κυνοδόντων.

نِيرٌ ج. نِيرانٌ وأَنْيارٌ — (ὁ) Ζυγὸς (ἀρότρου).

نِيرٌ ج. أَنْيارٌ — (ἡ) Κρόκη (ὑφάδι).

نَيِّرٌ (نور) — (ὁ) Φωτεινός, διαφεγγής—Σῶμα φωτεινόν.

النَّيِّرانِ — Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη.

نَيْسانُ — Ὁ Ἀπρίλιος (μήν).

نِيشانٌ (نشن) — (τὸ) Παράσημον, μετάλλιον.

نِيافٌ — Ὑψηλόσωμος (ὁ).

نِيافَةُ ٱلْمُطْرانِ — Σεβασμιώτατος (τίτλος δεσπότου).

نِيصٌ — Ἀκανθόχοιρος (ὁ).

نِيْطٌ ونِياطٌ — (ἡ) Κυρία φλὲψ τῆς καρδίας.

نَيَّفَ، يُنَيِّفُ — Ὑπερέβη (ἡλικίαν κ.λ.π.), ξεπέρασε.

نَيِّفٌ — Πέραν τοῦ (παραπάνω), πλέον.

خَمْسَةٌ ونَيِّفٌ — Πέραν ἢ πλέον τῶν πέντε.

نَيِّقٌ — (ὁ) Ἀκριβὴς (εἰς τὰς πράξεις) τυπικός, κομψὸς (εἰς τὴν περιβολήν).

نَيْلٌ ونَوالٌ — (ἡ) Λῆψις (πράγματος) πιάσιμον.

نِيلٌ — (τὸ) Ἰνδικόν (φυτὸν δι' οὗ ἐξάγεται τὸ λουλάκι).

نِيلٌ ونِيلَةٌ — Λουλάκι (τό).

النِّيلُ — Ὁ Νεῖλος (ποταμός).

نِيلَجٌ — Λουλάκι (τό).

نِيلُوفَرُ — (τὸ) Νοῦφαρ (ἄνθος), φούφαρο.

نِيَّةٌ (نوى) — (ἡ) Πρόθεσις, διάθεσις σκοπός, σχέδιον.

(الهاء) ه = 5

ها — Νά, ἰδού.

هاءَ، يَهوءُ — Κατέστη ὡραῖος εἰς ἐμφάνισιν— Ἐπόθησε

هاءَ بِنَفْسِهِ إلى ٱلْمَعالي — Ἐφιλοδόξησε.

هائِبٌ (هيب) — (ὁ) Φοβούμενος, δειλιῶν, ἐντροπαλός.

هائِجٌ (هيج) — (ὁ) Τρικυμιώδης, θυελλώδης — Ἐξωργισμένος.

هائدٌ ج. هُود (هود) — Μετανοῶν (ὁ).

هائرٌ (هور) — (ὁ) Καταρρέων, κατρακυλῶν.

هائفٌ (هيف) — Διψαλέος (ὁ).

هائلٌ (هول) — (ὁ) Δεινός, τρομερός, ὑπέρογκος.

هائمٌ ج. هُيَّم (هيم) — Ἐρώμενος (μανιωδῶς) — Περιπλανώμενος — Ἀμήχανος.

هابَ، يَهابُ (هيب) — Ἐφοβήθη, ἐτρόμαξε.

هابِطٌ (هبط) — Κατερχόμενος, προσγειούμενος.

هاتِ (هيت) — Δός, δῶσε, φέρε.

هاتَرَ، يُهاتِرُ (هتر) — Ὕβρισεν, ἐβλασφήμησεν

هاتِفٌ (هتف) — (ὁ) Ἐπευφημῶν, ἀναφωνῶν, ζητωκραυγ.

هاجَ، يَهيجُ (هيج) — Διηγέρθη, ἐταράχθη, ἠρεθίσθη

هاجٍ (هجو) — (ὁ)Σατυρίζων, σατυρικὸς

هاجَرَ، يُهاجِرُ (هجر) — Μετενάστευσε.

هاجِرَةٌ ج. هَواجِر — (ἡ) Μεσημβρία — Αἰσχρολογία.

هاجِسٌ ج. هَواجِس (هجس) — (ἡ) Ἰδέα, σκέψις — Ὀνειροπόλημα — Ἀνησυχία.

هاجَمَ، يُهاجِمُ (هجم) — Ἐπετέθη, προσέβαλε (πόλιν)

هادَ، يَهودُ (هود) — Μετενόησε — Ἐξηβραΐσθη.

هادٍ ج. هُداة (هدى) — (ὁ) Ὁδηγός, καθοδηγητὴς -Προηγούμενος (προελαύνων)-Λαιμός.

هادِمٌ (هدم) — (ὁ) Κατεδαφίζων, κατακρημνίζων.

هادَنَ، يُهادِنُ (هدن) — Συνεβίβασε, συνδιήλλαξε.

هادَى، يُهادِي (هدى) — Ἀντήλλαξε δῶρα.

هادِئٌ (هدأ) — (ὁ) Ἥσυχος, ἤρεμος, γαλήνιος, εἰρηνικός.

المحيطُ الهادِئ — (ὁ) Εἰρηνικὸς Ὠκεανός.

هاذٍ ج. هُذاة (هذى) — (ὁ) Παραληρῶν, (παραμιλῶν).

هارَ، يَهورُ (هور) — Κατέρρευσε, κατρακύλησε.

هارٍ (هور) — (ὁ) Καταρρέων, κατρακυλῶν.

هاربٌ (هرب) — (ὁ) Δραπέτης, φυγάς.

هازَلَ، يُهازِلُ (هزل) — Ἠστείσθη μετά τινος.

هازِلٌ — (ὁ) Ἀστεῖος, χαριτολόγος.

هازِئٌ (هزأ) — (ὁ) Χλευαστής, σκώπτης.

هاشَ، يَهوشُ (هوش) — Ἐξηγέρθη, ἐστασίασε ἐταράχθη, ἐξήφθη.

هاضَ، يَهيضُ (هيض) — Ἔθραυσε — Ὑπετροπίασε

هاضِمٌ (هضم) — Χωνευτικὸς (ὁ).

هاطَ، يَهيطُ (هيط) — Ὠχλαγώγησε, ἐθορύβησε.

هاعَ، يَهوعُ (هوع) — Ἐξήμεσε, (ἐξέρασε).

هافَ، يَهيفُ (هيف) — Ἴσχνανε, κατέστη ἰσχνὸς

هافٍ (هفو) — Πεινασμένος (ὁ).

هالَ، يَهولُ (هول) — Ἐφόβισε, ἐπτόησε ἐτρομοκράτησε.

هالَ، يَهيلُ (هيل) — Ἔρριψεν ἢ ἔχυσε (ἀλεῦρι κλπ).

هالَ عليهِ الترابَ — Ἔρριψε κατά τινος χῶμα.

هالٌ (هول) — Ἀντικατοπτρισμός ὁ.

هالة (هول) — (ἡ) Ἅλως — Φωτοστέφανος.

هالع (هلع) — Ἀνυπόμονος (ὁ).

هالك ج. هلكى وهوالك — (ὁ) Θνητός, φθαρτός.

دَين هالك — Ἀπεσβεσμένον χρέος.

هامَ ، يهيم (هيم) — Ἐδίψασε.

هامَ بِـ — Ἠγάπησε, ἠράσθη, ξετρελάθη.

هامَ على وجهه — Περιεπλανήθη.

هامّ (همّ) — (ὁ) Σπουδαῖος, ἐνδιαφέρων.

هامة ج. هام — (ἡ) Κεφαλή, κορυφή — Ἀρχηγός·Αἰγωλιός (πτ.)

هامّة ج. هوامّ (همّ) — Ζωΰφιον (τό).

هامد (همد) — Ἐσβεσμένη (φωτιά κλπ). Ἀκίνητος — Ἄπνους.

هامش ج. هوامش (همش) — Περιθώριον (τό).

هانَ ، يهون (هون) — Κατέστη εὔκολος, εὐχερής — Ἐξηυτελίσθη

هانفَ ، يهانف (هنف) — Εἰρωνεύθη, ἐγέλασεν εἰρωνικῶς.

هانم ج. هوانم — (ἡ) Κυρία, δέσποινα.

هاوَد ، يهاود (هود) — Ἔδειξε συγκατάβασιν.

هاون ج. هواوين — (τό) Ἴγδιον (γουδί).

هاوَى ، يهاوي (هوى) — Ἐχάϊδευσε, ἐθώπευσε.

هاوٍ (هوى) — (ὁ) Πίπτων — Δύων (ἀστήρ).

هاوٍ ج. هواة (هوى) — (ὁ) Μανιώδης, ἐρασιτέχνης.

هاوية (هوى) — (ἡ) Ἀτμόσφαιρα, ἀήρ — (ἡ) Στερηθεῖσα τέκνων (μήτηρ).

الهاوية — Ὁ Ἅδης, κόλασις, ἄβυσσος.

هَبْ (وهب) — Ὑπόθεσε.

هَبا ، يهبو الغبار (هبو) — Ἐσηκώθη σκόνη.

هَباء — (ὁ) Κονιορτός, σκόνη.

هَباءة — Μόριον κονιορτοῦ (ἀτμοσφαίρας).

هَبَّ ، يَهُبّ — Ἔπνευσε (ἀήρ), ἐφύσησεν (ἄνεμος).

هبّ من النوم — Ἐξύπνησεν (ὕπνου).

هِبَة (وهب) — (τό) Χάρισμα, δῶρον.

هِبّة ج. هِبَب — (τό) Εἶδος — Κατάστασις.

هَبّة — (τό) Φύσημα (ἀνέμου) — Ὥρα.

هَباب — (ὁ) Κονιορτός, σκόνη.

هُبوب — Φύσημα ἢ πνοὴ (ἀνέμου).

هَبوب وهَبوبة وهَبيب — (ὁ) Ἄνεμος (μετὰ κονιορτοῦ).

هَبَتَ ، يَهْبِتُ — Ἐκτύπησε (βαρειά)

هُبِتَ ، يُهْبَت — Κατέστη ἠλίθιος, δειλὸς (φοβητσιάρ.)

هَبيت ومَهْبوت — (ὁ) Ἠλίθιος — Δειλὸς (φοβητσιάρης).

هِبْرِية — (ἡ) Πιτυρίασις (ἀσθένεια).

هَبَشَ ، يَهْبِش لعياله — Ἐκέρδισε (τὰ πρὸς τὸ ζῆν).

هَبَطَ ، يَهْبِط — Προσεγειώθη· Κατέβη ἔπεσε, κατέπεσε.

هبط الثمن — Ἐξέπεσεν (ἀξία).

هَبَّط وأهبط — Κατεβίβασε — Ἐχαμήλωσεν (ἀξίαν).

هَبْط وإهباط — (ἡ) Ἔκπτωσις, ἐλάττωσις, χαμήλωσις.

هُبوط — (ἡ) Προσγείωσις, κάθοδος, κατάβασις, πτῶσις.

هَبوطٌ — Κατωφέρεια (ἡ).

هَبِطٌ ومَهْبوطٌ — (ὁ) Ἐξηντλημένος, πεπτωκώς.

هَبَّل وتَهَبَّل وإِهْتَبَل لِ — Ἐκέρδισε.

أَهْبَل ، يُهْبِل — Κατέστη ἠλίθιος.

إِهْتَبَل ، يَهْتَبِل — Ἐξηπάτησε, ἐδολιεύθη.

هَبَلٌ — (ἡ) Ὑπόθεσις, ἐνασχόλησις — Ἠλιθιότης.

أَهْبَلُ — Ἠλίθιος (ὁ).

هَبْهَبَ ، يُهَبْهِبُ النَّجْمُ — Ἠκτινοβόλησε.

هُبُوُّ الغُبار — (τὸ) Σήκωμα κονιορτοῦ (σκόνισμα).

هَبْوَة — (ἡ) Σκόνη, κονιορτός.

هَتَرَ ، يَهْتِر — Ἐξεκούτιανέ τινα (γῆρας).

أَهْتَر ، يُهْتِر — Ἐμωράνθη, ἐξεκούτιανε—Ἐμωρολόγησε.

إِسْتَهْتَر، يَسْتَهْتِر — Ἠκολούθησε τυφλῶς ὀρέξεις.

أُسْتُهْتِر ، يُسْتَهْتَر بِ — Κατέστη μανιώδης μέ τι.

تَهاتَر، يَتَهاتَر الرَّجُلان — Κατηγόρησεν (ὁ εἷς τὸν ἄλλον).

تَهاتَرَت الشَّهادات — Ἀλληλοσυνεκρούσθησαν (αἱ μαρτυρ.)

هُتْرٌ — (τὸ) Ξεκούτιασμα, ξεμώραμα.

هِتْرٌ — (τὸ) Παραλήρημα, παραμίλημα.

هَتَف ، يَهْتِف بِ — Ἐπευφήμησε, ἐζητωκραύγασε.

هَتَفَت الحَمامة — Ἐκουκούρισε (περιστερά).

هُتافٌ — (ἡ) Ἐπευφημία, ζητωκραυγή

هَتَكَ، يَهْتِك وهَتَّك — Ἐξέσχισε, διήνοιξε.

هَتَكَ سِتْرَهُ — Ἐξέθεσε (ἐξετσίπωσε) ἐδυσφήμισε, ἠτίμασε.

هَتَكَ عِرْضَ امْرَأَةٍ — Ἐβίασε (γυναῖκα), ἠτίμασε.

هَتْكٌ — (ἡ) Ἔκθεσις, δυσφήμησις, ἀτιμία, ἀτίμωσις.

هَتْكٌ وهُتْكَةٌ — Ἔκθεσις, (ξετσίπωμα)

هَتَكَة — (τὸ) Σκάνδαλον, αἶσχος, ὄνειδος.

تَهَتُّك — Ἀτιμία (ξετσιπωσιά).

هَتِمَ ، يَهْتَم — Κατέστη κουτσοδόντης

هُتامَة — (τὸ) Θραῦσμα, θρύμμα, σύντριμμα.

أَهْتَم مث. هَتْماء ج. هُتْم — (ὁ) Κουτσοδόντης.

هَتَنَ ، يَهْتِن — Ἔσταξε, ἔβρεξε (οὐρανός), ἐδάκρυσε.

هَتونٌ وهاتِن — (τὸ) Βροχερὸν (σύννεφον).

هَجَأَ ، يَهْجَأُ جوعُهُ — Ἐμετριάσθη ἢ κατεπραΰνθη τινός (πεῖνα).

هَجا ، يَهْجو (هجو) — Ἐσατύρισε.

هِجاءٌ وتَهَجٍّ (هجو) — Συλλαβισμός

حُروف الهِجاء — Τὰ γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου.

هِجائِيٌّ — Ἀλφαβητικός (ὁ).

هَجَّج ، يُهَجِّج النار — Ἤναψε, ἀνέφλεξε (φωτιά)

هَجَدَ ، يَهْجُدُ وتَهَجَّد — Ἐκοιμήθη (νύκτωρ). — Διενυκτέρευσε.

تَهَجُّد — (ἡ) Νυκτερινὴ προσευχή.

هَجَر ، يَهْجُر — Ἐγκατέλειψε, παρήτησε, ἀφῆκε.

هَجْرٌ — Ἐγκατάλειψις (ἡ).

هَجْر وهَجِير وهاجِرَة — (ἡ) Μεσημβρία μεσουράνησις

هِجْرَة — Μετανάστευσις - Ἔγειρα ἡ.

هَجَس ، يَهْجِس في صَدْرِه — Τοῦ ἦλθεν εἰς τὸν νοῦν

هَجْس — (ἡ) Ἀνοησία, ἀσυναρτησία, μωρολογία.

هَجَع ، يَهْجَع — Ἐκοιμήθη.

هَجَّع وأَهْجَع الجَوْع — Ἐμετρίασε πεῖναν, κατέπαυσε

هَجْعَة — Ἐλαφρὸς ὕπνος (νυκτός).

هُجُوع — (ὁ) Ὕπνος — Κατάπαυσις, καθησύχασις.

هَجَل ، يَهْجُل بِعَيْنِه — Ἔνευσε δι' ὀφθαλμοῦ.

هَجَم ، يَهْجُم على — Ἐπετέθη, ὥρμησε, ἐπῆλθε, ἐπέδραμε.

هَجَم الشِّتاء — Ἐπῆλθε ὁ χειμών.

هَجْمَة وهُجُوم — Ἔφοδος (ἡ).

هُجُوم — (ἡ) Ἐπίθεσις, ἐπιδρομή, ἔφοδος.

هُجُومِيّ — Ἐπιθετικός (ὁ).

هَجُن ، يَهْجُن — Κατέστη ἐλαττωματικός, ἀτελής.

هِجان — (ὁ) Εὐγενικός — Ἐκλεκτός — Ἁγνός.

هُجْنَة — (ἡ) Ἐλαττωματικότης, ἀτέλεια.

هَجِين — (ἡ) Δρομάς - Μιγάς (πατρὸς Μουσλ. καὶ μητρὸς δούλης)

هَجَّان — Καμηλοδηγός (ὁ).

هَجَّانَة — (τὸ) Καμηλοβατικὸν σῶμα.

هَجْو وهِجاء — (ἡ) Σάτυρα, δυσφήμησις.

هَجْو بالكتابة — Λίβελλος (ὁ).

هَجَّى ، يُهَجِّي وتَهَجَّى — Ἐσυλλάβισε (λέξιν).

هِجاء وتَهَجٍّ وتَهْجِيَة — Συλλαβισμός (ὁ).

أُهْجُوَّة وأُهْجِيَة — (ἡ) Σάτυρα, λίβελλος (ὁ).

هَدَأَ ، يَهْدَأ — Ἡσύχασε, ἠρέμησε κατεπραΰνθη.

هَدَّأ ، يُهَدِّئ وأَهْدَأ — Ἡσύχασε, κατηύνασε

هُدُوء — Ἡσυχία, ἠρεμία, γαλήνη.

هُدُوء البال — Γαλήνη ψυχῆς, ἠρεμία πνεύματος.

بِهُدُوء — Ἠρέμως, ἡσύχως, σιγά.

تَهْدِئَة — (ἡ) Καταπράϋνσις, κατεύνασις, εἰρήνευσις.

هُدْب ج. أَهْداب — Βλεφαρίς (ἡ).

، هدج ، تَهَدَّج الصَّوْت — Ἠλλοιώθη (φωνή).

هَدَّ ، يَهُدّ — Κατηδάφισε, κατεκρήμνισε — Ἐξήντλησε.

هَدَّد ، يُهَدِّد وتَهَدَّد — Ἠπείλησε, ἐφοβέρισε.

إِنْهَدَّ ، يَنْهَدّ — Κατηδαφίσθη.

هَدّ — Κατεδάφισις, κατακρήμνισις.

هَدَّة — Πάταγος (πλατάγισμα).

هَدَاد — (ἡ) Ἠπιότης, μειλιχιότης.

تَهْدِيد وتَهَدُّد — (ἡ) Ἀπειλή, φοβέρισμα.

تَهْدِيدِيّ — Ἀπειλητικός (ὁ).

هَدَر ، يَهْدِر الدَّم — Ἐχύθη αἷμα (ματαίως).

هدَر المال — Ἐσπαταλήθη περιουσία (ἀχρήστως).

هَدَرَ الحَمامُ — 'Εκουκούρισε (περιστερά).

هَدَرَ البَعيرُ — 'Εμουρμούρησε (κάμηλος) κν. ἐγουργούρισε

هَدْرٌ — (ὁ) Μάταιος, ἀνωφελής, ἄχρηστος.

هَدْراً — 'Ανωφελῶς, ματαίως, (στά χαμένα).

ذَهَبَ دَمُهُ هَدْراً — 'Εχύθη τὸ αἷμά του ἀνωφελῶς (ἐπῆγε στά χαμένα).

هَدِيرٌ — Φωνὴ καμήλου (γουργούρισμα).

هَدَفَ ، يَهْدُفُ وأَهْدَفَ لِـ — Προσήγγισε, ἐπλησίασε.

هَدَفٌ ج . أَهْداف — ὁ Στόχος σκοπός

هَدَلَ ، يَهْدِلُ — 'Εχαλάρωσε, ἐξέλυσε — 'Εκουκούρισε(περιστερά)

هَدِلَ ، يَهْدَلُ وتَهَدَّلَ — 'Εχαλαρώθη, ἐξελύθη.

هَدِيلٌ — (ἡ) Περιστερά — Κουκούρισμα (περιστερᾶς).

هَدَمَ ، يَهْدِمُ وهَدَّمَ — 'Εκρήμνισε, κατηδάφισε.

إِنْهَدَمَ ، وتَهَدَّمَ — Κατηδαφίσθη ,ἐρειπώθη, κατεστράφη.

هَدْمٌ وتَهْدِيمٌ — (ἡ) Κατεδάφισις, ἐρείπωσις.

هِدْمٌ ج . أَهْدام — (τὸ) Ράκος(κουρέλι)

هُدامٌ — (ἡ) Ναυτία.

هَدَنَ ، يَهْدِنُ — 'Ησύχασε, ἠρέμησε

هُدْنَةٌ ج . هُدَن — (ἡ) 'Εκεχειρία, ἀνακωχή.

هُدْهُدٌ ج . هَداهِد — (ὁ) Ἔποψ (τσαλαπετεινός).

هَدَى ، يَهْدِي لِـ وإِلى — Καθωδήγησε, κατηύθυνε.

هَدَى وأَهْدَى إِلى ولِـ — 'Εδώρησε.

إِهْتَدَى ، يَهْتَدِي إِلى الطَّرِيق — Καθωδηγήθη προσηνατολίσθη.

هُدًى — (ἡ) Καθοδήγησις — Εὐθεῖα ὁδός.

هو على الهُدَى — Εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

هِدْيَة ج . هِدًى — Τρόπος, μέθοδος, συμπεριφορά.

هَدِيَّة ج . هَدايا — (τὸ) Δῶρον, δωρεά, προσφορά.

إِهْداء — (τὸ) Δωρίζειν, προσφέρειν.

إِهْتِداء — Καθοδήγησις, προσανατολισμός.

هَذا ج . هؤلاء — Οὗτος, τοῦτο.

لِهَذا — Διὰ τοῦτο.

هَذَبَ ، يَهْذِبُ وهَذَّبَ الشَّجَر — 'Εκλάδευσε.

هَذَّبَ ، يُهَذِّبُ — 'Εμόρφωσε, ἐπαίδευσε, ἠθικοποίησε

تَهَذَّبَ ، يَتَهَذَّبُ — 'Εμορφώθη, ἐπαιδεύθη, ἠθικοποιήθη.

تَهْذِيبٌ — (ἡ) Μόρφωσις, παίδευσις, ἠθικοποίησις.

هَذَرَ ، يَهْذُرُ — 'Εμωρολόγησε, ἐφλυάρησε.

هَذْرٌ — (τὸ) Μωρολόγημα, φλυαρία

هَذِرٌ — (ὁ) Μωρολόγος, φλύαρος.

هَذْرَمَ ، يُهَذْرِمُ — 'Επολυλόγησε, ὡμίλησεν ἢ ἀνέγνωσε ταχέως.

هَذَى ، يَهْذِي — Παρελήρησε, παρελογίσθη.

هَذْيٌ وهَذَيان — (τὸ) Παραλήρημα, μωρολόγημα

هَرَأَ ، يَهْرَأُ وهَرَّأَ وأَهْرَأَ — Παρέψησε (κρέας).

هَرِئَ ، يَهْرَأُ وتَهَرَّأَ — Παρεψήθη.

هُرَاءٌ (ἡ) Μωρολογία, ἀνοησία.

هِرَاوَةٌ ج. هَرَاوَى Ρόπαλον (τό).

هَرَبَ ، يَهْرُبُ Ἐδραπέτευσε (τὸ ἔσκασε).

هَرَبَ مِن الجُنْدِيَّة Ἐλιποτάκτησε.

هَرَّبَ ، يُهَرِّبُ وأَهْرَبَ Ἐφυγάδευσε.

هَرَبٌ وهُرُوبٌ (ἡ) Φυγή, δραπέτευσις

تَهْرِيبٌ (ἡ) Φυγάδευσις — Λαθρεμπόριον.

هَرَجَ ، يَهْرِجُ النَّاسُ Ἔπεσαν εἰς σύγχυσιν, ταραχὴν (ἄνθρωποι).

هَرَّجَ ، يُهَرِّجُ في Ἠστειεύθη.

هَرْجٌ (ἡ) Σύγχυσις, ἀταξία, ταραχή.

هَرْجٌ ومَرْجٌ Φύρδην, μίγδην.

هَرْجَلَ ، يُهَرْجِلُ Διεσκέλισε (ἐβάδισε μὲ μεγάλα βήματα)

هَرْجَلَةٌ (τὸ) Χάος, σύγχυσις, ἀταξία.

هَرَّ ، يَهِرُّ الكَلْبُ Οὔρλιασε (σκύλος).

هَرَّ ، يَهُرُّ الشَّيءَ Ἀηδίασε (ἐσιχάθη).

هِرٌّ (ἡ) Ἀπέχθεια, ἀηδία.

هِرٌّ ج. هِرَرَةٌ Γάτος (ὁ).

هِرَّةٌ ج. هِرَرٌ Γάτα (ἡ).

هَرِيرٌ Οὔρλιασμα (τό).

هَرَسَ ، يَهْرُسُ Ἐκοπάνισε, συνέθλιψε.

هَرْسٌ Κοπάνισμα (τό).

هَرَّشَ ، يُهَرِّشُ بَيْنَ Ἐνέσπειρε διχόνοιαν προεκάλεσε

هِرَاشٌ ومُهَارَشَةٌ (ἡ) Διχόνοια, ἔρις, πρόκλησις.

هَرْطَقَةٌ Αἵρεσις (ἡ).

هَرْطُوقِيٌّ Αἱρετικὸς (ὁ).

هَرَعَ ، يَهْرَعُ إلى وأَهْرَعَ Ἔσπευσε, ἐπέσπευσε.

هَرَعٌ وهُرَاعٌ (ἡ) Ἐπίσπευσις, σπουδή.

هَرَقَ ، يَهْرِقُ وأَهْرَقَ Ἔχυσε, ἐξέχυσε.

هَرْقٌ وإِهْرَاقٌ (τὸ) Χύσιμον, ἔκχυσις.

هَرِمَ ، يَهْرَمُ Ἐγήρασε, ὑπερεγήρασε.

هَرَّمَ وأَهْرَمَ الدَّهْرُ Κατέβαλέ τινα ὁ χρόνος (τὸν ἐγήρασε).

هَرْمٌ وتَهْرِيمٌ τὸ Ἄλεσμα (κρέατος).

هَرَمٌ Γῆρας (τό).

هَرَمٌ ج. أَهْرَامٌ Πυραμὶς (ἡ).

هَرِمٌ Γέρων (ὁ).

هَرْوَلَ ، يُهَرْوِلُ Ἐπέσπευσεν ἢ ἐπετάχυνε (βάδισμα).

هَرَى ، يَهْرِي Ἐξυλοκόπησε, ἐρράβδισε.

هَزَأَ، يَهْزَأُ وإِسْتَهْزَأَ بِـ ومن Ἐχλεύασε, ἔσκωψε.

هُزْءٌ وهُزُؤٌ وإسْتِهْزَاءٌ Χλευασμός, σκῶμμα.

هُزْئِيٌّ وإستهزائيٌّ (ὁ) Χλευαστικός, εἰρωνικός.

هِزَبْرٌ Λέων (ὁ).

هَزِجَ ، يَهْزَجُ وهَزَّجَ Ἐχρωμάτισε φωνὴν (ἀναγνώστης, τραγουδιστής).

هَزَرَ ، يَهْزِرُ Ἐγέλασε.

هَزَارٌ — Καναρίνι (τό).

هَزَّ ، يَهُزُّ وهَزَّزَ — Ἔσεισε, διέσεισε, ἐδόνησε, ἐκλόνισε.

إِهْتَزَّ ، يَهْتَزُّ — Ἐσείσθη, ἔπαλε, ἐδονήθη, ἐκλονίσθη.

هَزٌّ واهْتِزَاز — Διάσεισις, σείσιμον

هَزَّة — (τὸ) Σείσιμον, δόνησις, σεισμός.

هِزَّة — (ἡ) Ζωηρότης, σκίρτημα (χαρᾶς).

هَزِيزُ الرَّعْدِ — (ὁ) Ἀντίλαλος, ἀντήχησις βροντῆς.

إِهْتِزَاز — (ὁ) Κλονισμός, διάσεισις, σείσιμον, κούνημα.

إِهْتِزَاز وتَهَزْزُز — Παλμός (ὁ).

هَزَعَ ، يَهْزَعُ وتَهَزَّعَ — Ἔσπευσε, ἐπέσπευσε

هَزِيعٌ مِنَ اللَّيْلِ — Τμῆμα νυκτὸς (χρον. διάστημα νυκτός).

هَزَلَ ، يَهْزُلُ وهُزِلَ — Ἴσχνανε.

هَزَلَ وهزَّلَ وأَهْزَلَ — Ἠδυνάτισε, κατέστησεν ἰσχνόν

هَزَلَ في كلامِهِ — Ἐχαριεντολόγησε, ἠστεΐσθη.

هَزْلٌ — (ἡ) Χαριεντολογία, ἀστεϊσμός, χωρατό.

هُزَالٌ — (ἡ) Ἰσχνότης, λιγνότης.

هَزِيلٌ ج . هَزْلَى — (ὁ) Ἰσχνός, λιγνός.

هَزَلِيٌّ — (ὁ) Ἀστεῖος, κωμικός.

رُوَايَة هَزَلِيَّة — Κωμῳδία (ἡ).

هَزَمَ ، يَهْزِمُ — Κατετρόπωσε, ἐνίκησε (ἐχθρόν).

إِنْهَزَمَ ، يَنْهَزِمُ — Ἡττήθη, κατετροπώθη.

هَزِيمَة وإِنْهِزَام — (ἡ) Ἧττα, κατατρόπωσις.

هَزْهَزَ ، يُهَزْهِزُ — Ἔσεισε.

هَشَّ ، يَهُشُّ الورق — Ἀπεφύλλωσε (δένδρον), κν. ξετίναξε.

هَشَّ ، يَهَشُّ — Κατέστη εὔθραυστος, ἀφρᾶτος.

هَشَّ ، يَهَشُّ بِهِ وله — Ἔδειξεν ἱλαρότητα, εὐθυμίαν Ἐμειδίασε

هَشٌّ وهشيش — (ὁ) Εὔθραστος, εὔθρυπτος, ἀφρᾶτος.

هَشُّ الوَجْهِ — (ὁ) Ἱλαρός, φαιδρός· εὔθυμος.

هَشَاشَة — (ἡ) Ἱλαρότης, φαιδρότης, εὐθυμία.

هُشُوشَة — (τὸ) Εὔθραυστον, εὔθρυπτον.

هَشَمَ ، يَهْشِمُ وهشَّمَ — Ἔθραυσε, συνέτριψε, ἐθρυμμάτισε.

تَهَشَّمَ وإِنْهَشَمَ — Ἐθραύσθη ἐθρυμματίσθη, συνετρίβη

هَشْمٌ وتَهْشِيمٌ وتَهَشُّمٌ — (ἡ) Θραῦσις, σύντριψις, σπάσιμον

هَشِيمٌ — (τὸ) Ξηρόχορτον, ἄχυρον — Ἀδύνατος, ἐξησθενημένος

هَصَرَ ، يَهْصِرُ بـ — Ἐλύγισε (κλάδον κ. λ. π.).

هَصُورٌ — (ὁ) Λέων—Σαρκοβόρος

هَضَبَة ج . هِضَب وهِضَاب — Ὀροπέδιον (τό).

هَضَمَ ، يَهْضِمُ الطعام — Ἐχώνευσε (τροφήν).

هَضَمَ واهْتَضَمَ — Ἠδίκησε.

إِنْهَضَمَ ، يَنْهَضِمُ — Ἐχωνεύθη (τροφή).

هَضْمٌ وإِنْهِضَام — Πέψις, χώνευσις.

سَهْلُ الهَضْمِ — Χωνευτικός (ὁ).

عَسِرُ الهَضْمِ — (ὁ) Δύσπεπτος, ἀχώνευτος.

عُسْرُ الهَضْمِ — Δυσπεψία (ἡ).

هَضْمِيٌّ — Πεπτικός (ὁ).

الجِهازُ المَضْمِي — Τὸ πεπτικὸν σύστημα

هَطَلَ ، يَهْطِلُ المَطَرُ — Ἔπεσε ραγδαία βροχή, ἔκαμε νεροποντήν.

هَطَلَتِ العَيْنُ بِ — Ἐδάκρυσεν (ὀφθαλμός), ἔχυσε δάκρυα

هَطْلٌ وَهَطَلانٌ — Ἀδιάκοπος καὶ ραγδαία βροχή.

هِطْلٌ — Λύκος (ὁ).

هَيْطَلٌ — Ἀλώπηξ (ἡ).

هَفَا ، يَهْفُو (هفو) — Ὠλίσθησε παρεπάτησε · Ἐπείνασε

هَفَتَ ، يَهْفِتُ الرَّجُلُ — Ὡμίλησεν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε (στὰ κουτουρού).

تَهافَتَ ، يَتَهافَتُ على — Εἰσέρρευσε, ἐπέπεσε, ὥρμησε.

هَفَّ ، يَهِفُّ — Ἐβάδισε ταχέως, διῆλθεν ἀστραπιαίως.

هَفَّ الشَّيْءُ — Κατέστη ἐλαφρόν, ἀραιόν.

هَفَّتِ الرِّيحُ — Ἔπνευσεν ἢ ἐφύσησε ἄνεμος (συρίζοντας).

هَفَّ وَاهْتَفَّ — Ἔλαμψε, ἠκτινοβόλησε, ἀπήστραψε.

هِفٌّ — (ὁ) Ἐλαφρός, ἀραιός — Ἐλαφρόμυαλος.

هَفَّافٌ — (ὁ) Λάμπων, ἀπαστράπτων — Ἐλαφρὸς — Διαφανής.

رِيحٌ هَفَّافَةٌ — (ὁ) Ἄνεμος σφοδρός, ἀστραπιαῖος.

هَفْهَفَ ، يُهَفْهِفُ وَتَهَفْهَفَ — Κατέστη λεπτεπίλεπτος, λιγνός, διαφανής.

هَفْهافٌ — (ὁ) Λεπτεπίλεπτος, λιγνός, διαφανής.

» هفو ، هَفْوَةٌ — (τὸ) Ὀλίσθημα, παράπτωμα, σφάλμα.

هٰكَذا — Οὕτω, τοιουτοτρόπως.

وَهٰكَذا — Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

هَكَّلَ ، يُهَكِّلُ — Ἐβάδισεν ἐπιδεικτικῶς.

هَيْكَلٌ ج. هَياكِلُ — (τὸ) Ἱερὸν (ναοῦ) — Σκελετὸς (ὁ).

هَكَّمَ ، يُهَكِّمُ — Ἐτραγούδησε.

تَهَكَّمَ ، يَتَهَكَّمُ على — Ἔσκωψε, ἐχλεύασε, εἰρωνεύθη

تَهَكُّمٌ — (ὁ) Χλευασμός, σαρκασμός, εἰρωνεία.

تَهَكُّمِيٌّ — (ὁ) Χλευαστικός, εἰρωνικός, σαρκαστικός.

تَهَكُّمِيًّا وَبِتَهَكُّمٍ — Σαρκαστικά, εἰρωνικά.

هَلْ ؟ — Μήπως;

هَلِبَ ، يَهْلَبُ — Ηὐξήθη τρίχωμα, κατέστη δασύτριχος

هُلْبٌ — Τρίχωμα (τό).

هُلْبَةٌ — Χονδρὴ τρίχα, γουρουνότριχα.

هِلْبٌ — Ἄγκυρα (ἡ).

هَلِبٌ وَأَهْلَبُ — (ὁ) Δασύτριχος, τριχωτός.

هَلَجَ ، يَهْلِجُ — Μετέδωσεν ἀβεβαίας ἢ ψευδεῖς εἰδήσεις.

هَلْجٌ — (ἡ) Ἀνεπικύρωτος ἢ ἀβεβαία εἴδησις.

هَلِيلَجٌ وَإِهْلِيلَجٌ — (ἡ) Μυροβάλανος (δένδρον).

إِهْلِيلَجٌ — (ἡ) Ἔλλειψις (γεωμετρική).

إِهْلِيلَجِيٌّ — Ἐλλειπτικὸς (ὁ).

هَلَسَ ، يَهْلِسُ وَأَهْلَسَ — Ἐξησθένησέ τινα (ἀσθέν.).

هُلِسَ ، يُهْلَسُ — Ἐφθισίασε — Ἐμωράνθη, παρελήρησε

هَلَسَ ، يَهْلِسُ — Ἐξησθένησε, ἴσχνανε.

أَهْلَسَ ، يُهْلِسُ — Ἐγέλασε βλακωδῶς.

هَلْسٌ — (ἡ) Φυματίωσις — Μωρολογία, ἀνοησία.

هَلْسٌ وهُلاسٌ — (ἡ) Φυματίωσις, φθίσις.

هَلِعَ ، يَهْلَعُ — Ἀνυπομόνησε, ἀνησύχησε.

هَلِعَ قَلْبُهُ — Ἐτρόμαξε, ἐπτοήθη, ἔχασε τὸ θάρρος του.

هَلَعٌ — (ἡ) Ἀνυπομονησία — Φόβος, κατάπληξις.

هَلِعٌ وهَلوعٌ — (ὁ) Ἀνυπόμονος, ἀνήσυχος.

هِلَّوْفٌ — Ἀγριόχοιρος (ὁ).

هَلَكَ ، يَهْلِكُ — Κατεστράφη, ἐξοντώθη, ἠφανίσθη.

هَلَّكَ وأَهْلَكَ — Κατέστρεψε, ἠφάνισε, ἐξώντωσε, ἀπώλεσε.

إِنْهَلَكَ وإِهْتَلَكَ — Διεκινδύνευσε (ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς κινδύν.

إِسْتَهْلَكَ ، يَسْتَهْلِكُ — Κατηνάλωσε-Ἀπέσβεσε, ἐμπόρ.

تَهالَكَ على — Κατέγινε εἴς τι, ἐπεδόθη.

هَلاكٌ وهُلوكٌ ومَهْلِكٌ — (ὁ) Ὄλεθρος, καταστροφή, ἀφανισμός.

هَلَكَةٌ وتَهْلُكَةٌ — Κίνδυνος (ὁ).

إِسْتِهْلاكٌ — (ἡ) Κατανάλωσις — Ἀπόσβεσις.

هَلَّ ، يَهِلُّ وأَهَلَّ — Ἐφάνη, ἀνεφάνη.

هَلَّ وأَهَلَّ الشَّهْرُ — Ἐφάνη ἡ ἡμισέληνος τοῦ μηνὸς

هَلَّ وإِنْهَلَّ وإِسْتَهَلَّ المطر — Ἔβρεξε ραγδαίως.

هَلَّلَ ، يُهَلِّلُ — Ἐξύμνησε, ἐπευφήμησε, ἠλάλαξε.

هَلَّلَ — Εἶπεν : « Ἀλληλούϊα » ἤ « لا إله إلا الله »

إِسْتَهَلَّ ، يَسْتَهِلُّ العملَ — Ἤρχισε τὴν ἐργασίαν.

إِسْتَهَلَّ الصَّبِيُّ — Ἀνεφώνησε νήπιον (κατα τὸν τοκετόν).

إِسْتَهَلَّ وتَهَلَّلَ الوَجْهُ — Ἀπήστραψε πρόσωπον (ἐκ χαρᾶς).

هِلالٌ ج. أَهِلَّة — (ἡ) Ἡμισέληνος (μισοφέγγαρο).

هَلَلٌ — (ὁ) Φόβος, τρόμος.

إِسْتِهْلالٌ — (ἡ) Ἀρχή, ἔναρξις.

تَهَلُّلٌ — (ἡ) Ἀγαλλίασις, χαρά, εὐθυμία.

تَهْليل — (ἡ) Ἐξύμνησις, δοξολόγησις ἐπευφημία.

هِلَّمٌ — (ὁ) Χαλαρός, πηκτώδης.

هُلامٌ — (ἡ) Πηκτή (ζελατίνα).

هَليمٌ — (ὁ) Γλοιώδης, κολλώδης, ἰξώδης.

هَلُمَّ — Ἔλα, δεῦτε.

هِلْيَوْن — (τὸ) Σπαράγγι (φυτόν).

هَمَجٌ وهَمَجَة — (ἡ) Πεῖνα — Ἀπόβρασμα κοινωνίας.

هَمَجَةٌ ج. هَمَجٌ — (ἡ) Σκνίψ (σκνίπα).

هَمَجِيٌّ — (ὁ) Βάρβαρος, ἀπολίτιστος, ἄξεστος.

هَمَجِيَّة — (ἡ) Βαρβαρότης, ἀγριότης.

هَمَدَ ، يَهْمُدُ — Ἔσβυσε (φωτιά), καθησύχασε, κατεπραΰνθη.

هَمَّدَ وأَهْمَدَ — Ἔσβυσε (φωτιάν) κατεπράϋνε - Ἐνάρκωσε

هُمودٌ — (ἡ) Καταπράϋνσις, κατακάθισις — Σβήσιμον.

إهماد وتهميد — (τὸ) Σβήσιμον — Νάρκωσις.

همر ، يهمر — Ἔχυσε, ἐξέχυσε.

همر وانهمر — Ἐχύθη, ἔρρευσε.

همرة — (ἡ) Βροχὴ (ράντισμα)—Μεμψιμοιρία (γρίνια).

همز ، يهمز — Ἐκέντρισε — Ἐκακολόγησε διέβαλε.

همز — (τὸ) Κέντρισμα, πείραγμα, διαβολή.

همزة — (ἡ) Χάμζα (ء ἢ أ)

همزة القطع — (ἡ) Χάμζα (أ أ إ)

همزة الوصل — (ἡ) Χάμζα (ٱ)

همزة وهماز — (ὁ) Κακολόγος, διαβολεύς, πειρασμός.

همس ، يهمس بـ — Ἐψιθύρισε.

همس الصوت — Ἐκρυφομίλησε.

همس — (ὁ) Ψιθυρισμός — Κρυφομίλημα.

همسا — Ψιθυριστά (ἐπίρ.).

همش ، يهمش — Ἐδάγκασε

همع ، يهمع — Ἐδάκρυσεν (ὀφθαλμός), ἔσταξε (δρόσος)

همك ، يهمك في — Ἐπέβαλε, ἐπίεσε, ἠνάγκασε.

انهمك وتهمك في الأمر — Ἐπεδόθη εἴς τι ἀπερροφήθη, ἐνετρύφησε.

انهماك — (ἡ) Ἐντρύφησις ἀφοσίωσις, ἐπίδοσις (ἑαυτοῦ).

همل ، يهمل وانهمل — Ἐβούρκωσεν ὀφθ ἐδάκρυσε

همل ، يهمل — Ἠμελήθη, παρημελήθη.

أهمل ، يهمل — Ἠμέλησε, παρημέλησε.

إهمال — (ἡ) Ἀμέλεια, παραμέλησις.

همّ ، يهمّ وأهمّ — Ἐνδιέφερέ τινά τι, ἔμελε.

همّ وأهمّ الأمر فلاناً — Διετάραξε ἠνώχλησε

همّ المرض فلاناً — Ἐξήντλησέ τινα ἀσθένεια κν. ἔλυωσε.

همّ بـ — Προετέθη, ἐπεχείρησε, ἀπεφάσισε.

همّ وأهمّ الرجل — Κατέστη ὑπέργηρως, κρονόληρος

همّم ، يهمّم — Ἐνανούρισε.

همّ ج. هموم — Ἀνησυχία, ἐνόχλησις — Λύπη, θλῖψις — Μέλημα, φροντίς.

همّ ج. أهمام — (ὁ) Ὑπέργηρως, κρονόληρος.

همّة ج. همم — (ἡ) Δραστηριότης, ἐνεργητικότης, ζέσις.

همام ج. همام — (ὁ) Ἥρως, γενναιόψυχος, ἀνδρεῖος.

همّام — (ὁ) Ἐνεργητικός, δραστήριος, ἀποφασιστικός.

أهمّيّة — Σπουδαιότης (ἡ).

إهتمام — (τὸ) Ἐνδιαφέρον, φροντίς, μέριμνα

همهم ، يهمهم — Ἐμεμψιμοίρησε, ἐγρίνιασε, ἐγρύλλισε

همى ، يهمي الماء — Ἔρρευσε ἐχύθη (νερὸ κλπ).

هميان — Ροή (ἡ).

هميان ج. هماين — Βαλάντιον (τό).

هنأ ، يهنأ وهنأ بـ — Συνεχάρη, ηὐχήθη

هنأ ، يهنئ ويهنأ الطعام — Κατέστη ἀπολαυστικόν, εὐχάριστον, (φαγητόν).

هَنَأَ ، يَهْنَئُ	Ηὐτύχησέ τινα, ηὐδαιμόνισε.
هَنِئَ ، يَهْنَأُ وتَهَنَّأَ بِهِ	Ηὐδαιμόνησε, ηὐτύχησε, ηὐφράνθη.
هَنَاءٌ	(ἡ) Εὐδαιμονία, εὐτυχία, εὐφροσύνη.
هِنَاءٌ	(τὸ) Κατράμι, ἄσφαλτος, (ἡ)
هَنِيءٌ وهَنِيٌّ	(ὁ) Εὐχάριστος, εὐάρεστος, τερπνός.
هَنِيءٌ وهَانِئٌ	(ὁ) Εὐδαίμων, εὐτυχής, ἄνετος.
هَنِيئاً	Μὲ ταῖς ὑγείαις σου.
هَنِيئاً مَرِيئاً	Καλὴν ὄρεξιν.
تَهْنِئَة ج . تَهْنِئَات وتَهَانٍ	Συγχαρητήρια.
هُنَا	Ἐδῶ, ἐνταῦθα.
هُنَاكَ	Ἐκεῖ.
هَنَّدَ ، يُهَنِّدُ	Ἠκόνισε—Ἠμέλησε.
هِنْدُ وبِلادُ الهِنْد	Αἱ Ἰνδίαι.
هِنْد وهُنُود	(οἱ) Ἰνδοί, Ἰνδιάνοι.
هِنْدِيٌّ	(ὁ) Ἰνδός, ἰνδικός.
هِنْدَبٌ وهِنْدَبَا وهِنْدِبَاء	(τὸ) Ἀντίδι (φυτόν).
هِنْدَازٌ	Μέτρον (τό).
هِنْدَازَة	(ὁ) Πῆχυς (μέτρον).
هَنْدَسَ ، يُهَنْدِسُ	Ἐγεωμέτρησε ἔσχεδίασε (γεωμέτρης).
هَنْدَسَة	Γεωμετρία (ἡ).
هَنْدَسَة تَحْلِيلِيَّة	(ἡ) Ἀναλυτικὴ γεωμετρία
هَنْدَسَة زِرَاعِيَّة	Ἀγρονομία (ἡ).
هَنْدَسَة السُّطُوح	Ἐπιπεδομετρία (ἡ).
هَنْدَسَة عَمَلِيَّة	Ἐφηρμοσμένη γεωμετρία.
هَنْدَسَة فَرَاغِيَّة	Στερεομετρία (ἡ).
هَنْدَسَة المِعْمَار	Ἀρχιτεκτονική.
هَنْدَسَة مِيكَانِيكِيَّة	(ἡ) Μηχανικὴ γεωμετρία.
هَنْدَسِيٌّ	Γεωμετρικός (ὁ).
هَنْدَمَ ، يُهَنْدِمُ	Ἐρρύθμισε, διηυθέτησε.
هِنْدَام وهَنْدَمَة	(ἡ) Διευθέτησις, ῥύθμισις, ἁρμονικότης.
حُسْنُ الهِنْدَام	Κομψότης (ἡ).
هَنَّفَ ، يُهَنِّفُ	Ἔσπευσε, ἐβιάσθη.
هِنْوٌ	(ὁ) Χρόνος, ὥρα, καιρός.
هُنَيْهَة	(ἡ) Στιγμὴ (χρ. διάστημα).
هُوَ	Αὐτός, αὐτό.
هَوَاءٌ ج . أَهْوِيَة (هوى)	Ἀὴρ (ὁ).
هَوَانٌ (هون)	(ἡ) Ταπείνωσις, ἐξευτελισμός, καταφρόνησις
هَوِجَ ، يَهْوَجُ	Κατέστη ἐπιπόλαιος, ἀπερίσκεπτος.
هَوْجَاءُ مِنَ الرِّيح	Θύελλα (ἡ).
أَهْوَجُ مث . هَوْجَاءُ ج . هُوج	(ὁ) Ἀπερίσκεπτος, ἐπιπόλαιος.
هَوَّدَ ، يُهَوِّدُ	Ἐβάδισε βραδέως (σιγά - σιγά)
هَوَّدَ الرَّجُلَ	Ἐξηβράϊσε, (ἔκαμε ἑβραῖον).
هَوَّدَ في الكلام	Ὡμίλησεν ἠρέμα.
تَهَوَّدَ ، يَتَهَوَّدُ وهَادَ	Ἐξηβραΐσθη.

هُودٌ وَيَهُودٌ (οἱ) Ἰουδαῖοι, Ἑβραῖοι

هَوَادَةٌ (ἡ) Ἐπιείκεια, συγκαταβατικότης.

تَهْوِيدٌ (τὸ) Βάδισμα βραδὺ — Ἐξιουδαϊσμός.

هَوْدَجٌ ج. هوادج (τὸ) Φορεῖον (ἐπὶ καμήλου).

هَوَّرَ، يُهَوِّرُ Κατέρριψε, κατεκρήμνισε.

إِنْهَارَ، يَنْهَارُ وتَهَوَّرَ Κατέρρευσε.

تَهَوَّرَ، يَتَهَوَّرُ في الكلام Ὡμίλησεν ἀκρίτως, ἀλογίστως.

هَوْرَةٌ (ὁ) Ὄλεθρος, καταστροφή.

هُورَةٌ (ἡ) Ὑποψία, ὑπόνοια.

هَوَّارَةٌ (τὸ) Ἄτακτον στράτευμα, συρφετὸς (στρατ.).

هَيِّرٌ ومُتَهَوِّرٌ (ὁ) Ἄκριτος, ἀλόγιστος, ἐκκεντρικός.

إِنْهِيَارٌ (ἡ) Κατάρρευσις, κατακρήμνισις.

تَهَوُّرٌ (ἡ) Ἀκρισία, παραφορά, ἀκρότης.

هَوِسَ، يَهْوَسُ Ἔπεσεν εἰς σύγχυσιν — Ἐμάνιασε.

هَوَسٌ (ἡ) Μανία, τρέλλα.

هَوْشَ، يَهُوشُ Ὠχλαγώγησε, ἐθορύβησε.

هَوَّشَ، يُهَوِّشُ Ἐξῆψε, ἐξήγειρε, διήγειρε διχόνοιαν.

هَوْشَةٌ (ἡ) Ἐξέγερσις, ὀχλαγωγία, θόρυβος, σύγχυσις.

هَوَّعَ، يُهَوِّعُ Ἐπροξένησεν ἔμετον.

تَهَوَّعَ، يَتَهَوَّعُ Ἔκαμεν ἔμετον, ἐξήμεσε.

هَوَّلَ، يُهَوِّلُ Ἐτρόμαξε, ἐτρομοκράτησε, ἐξεφόβισε.

هَوَّلَ الأمر Κατέστησέ τι φρικιαστικόν — Ὑπερέβαλε.

هَوْلٌ (ὁ) Τρόμος, φρίκη.

أَبُو الهَوْل Ἡ Σφίγξ.

هَوْلَةٌ Φόβητρον (τό).

تَهْوِيل (ὁ) Ἐκφοβισμός, τρομοκράτησις — Ὑπερβολή.

هَوَّمَ، يُهَوِّمُ وتَهَوَّمَ Ἔπιπτε κεφαλὴ ἐκ νύστας — Ἐμισοκοιμήθη.

هَوْمٌ (ὁ) Ἐλαφρὸς ὕπνος (μισοκοίμισμα).

هَوَّنَ، يُهَوِّنُ Ηὐκόλυνε, ἠλάφρωσε, κατέστησέ τι εὐχερές.

هُونٌ وهَوَانٌ (ἡ) Καταφρόνησις, ἐξευτελισμός.

هَوْنٌ (ἡ) Εὐκολία, εὐχέρεια, ἀνετότης.

هَيْنٌ وهَيِّنٌ (ὁ) Εὔκολος, εὐχερής.

إِهَانَة (ὁ) Ἐξευτελισμός, προσβολή, ὕβρις.

إِسْتِهَانَة وتَهَاوُنٌ (ἡ) Καταφρόνησις, περιφρόνησις.

تَهَاوُن (ἡ) Ἀμέλεια, ραθυμία.

هُوَّةٌ ج. هُوًى ἡ Ἄβυσσος χάσμα τό.

هَوَى، يَهْوِي وإِنْهَوَى وأَهْوَى Ἔπεσε, κατέπεσε

هَوِيَ، يَهْوَى Ἠράσθη, ἠγάπησε.

هَوَّى، يُهَوِّي Ἀέρισε (δωμάτιον)

أَهْوَى، يُهْوِي بِيَدِهِ Ἔτεινεν ἢ ἥπλωσε (χέρι)

إِسْتَهْوَى، يَسْتَهْوِي Ἐθελέασε, εἵλκυσε, ἐγοήτευσε, (ἐξεγόγιασε).

هَوَاءٌ ج. أَهْوِيَة Ἀὴρ (ὁ).

هَوَائِيٌّ (ὁ) Ἀερώδης, ἀερικός.

هَوًى ج. أَهْواء (τὸ) Πάθος, ροπὴ — Ἔρως.

الهَوَى العُذْرِي Ὁ Πλατωνικὸς ἔρως.

هُوِيَّة (ἡ) Οὐσία ὀντότης.

أهواء سِياسِيَّة (τὰ) Πολιτικὰ πάθη.

تَهْوِيَة Ἀερισμὸς (ὁ).

الهُوَيْنا Βραδέως σιγά-σιγά.

هِيَ Αὐτή.

هَيا Ὦ! (κλητικόν).

هَيَّأَ، يُهَيِّئُ Προητοίμασε.

هَيَّأَ لِ Προδιέθεσε.

تَهَيَّأَ، يَتَهَيَّأُ لِ Προητοιμάσθη.

هَيْئَة (τὸ) Σχῆμα, μορφή, τύπος — Σῶμα

هَيْئَة سِياسِيَّة (τὸ) Διπλωματικὸν σῶμα.

الهَيْئَة الإِجتِماعِيَّة Ἡ Κοινωνία.

تَهْيِئَة Παρασκευὴ (ἡ).

تَهَيُّؤ (ἡ) Προετοιμασία, ἑτοιμασία.

هَيَّبَهُ، يُهَيِّبُهُ إليه Κατέστησέ τινα ἀξιοπρεπῆ.

هَيَّبَ على وتَهَيَّبَ Ἐφόβισε.

إِهْتابَ وتَهَيَّبَ Ἐφοβήθη·Ἐσεβάσθη.

هَيْبَة (τὸ) Γόητρον, ἀξιοπρέπεια, σέβας.

هَيْبَة ومَهابة (ὁ) Φόβος — Σέβας, ὑπόληψις.

هَيُوبٌ وهَيَّاب (ὁ) Αἰδήμων, ἐντροπαλός, δειλός.

هَيَّتَ، يُهَيِّتُ بِهِ Ἐφώναξε.

هَيْتَ Δεῦτε, ἔλα.

هَيْثَمٌ Ἀετιδεὺς (ὁ).

هَيَّجَ، يُهَيِّجُ Διήγειρε, ἐξήγειρε, ἠρέθισε, ἐτάραξε.

تَهَيَّجَ، يَتَهَيَّجُ وإهْتاجَ Ἐξήφθη, ἐξηγέρθη, διηγέρθη, ἐταράχθη, προσεκλήθη.

هَيْجٌ وهَيْجا وهَيْجاء (ἡ) Ἐξέγερσις, στάσις, πόλεμος

هِياجٌ وهَيَجان (ὁ) Ἀναβρασμός, ἐξέγερσις, ταραχή

تَهَيُّج وتَهْيِيج (ἡ) Διέγερσις, πρόκλησις.

هَيِّر (هور) (ὁ) Ἄκριτος, ἀλόγιστος, παράλογος.

هَيْشَة (هوش) (ἡ) Ταραχή, σύγχυσις, ἐξέγερσις.

هَيَّصَ، يُهَيِّصُ Ὠχλαγώγησε, ἐθορύβησε.

هَيْصَة Ὀχλαγωγία, θόρυβος.

هَيْضَة (ἡ) Διάρροια — Ὑποτροπὴ (νόσου) — Χολέρα.

هَيْطَل (هطل) Ἀλώπηξ (ἡ).

هَيِفَ، يَهْيَفُ وهافَ Κατέστη ἰσχνός.

هَيْفٌ (ὁ Καυστικὸς ἄνεμος (ξηραίνων σκαρτά).

هَيَفٌ Ἰσχνότης (ἡ).

هَيْفان وهائِفٌ (ὁ) Διψαλέος (καιόμενος ὑπὸ δίψης).

أَهْيَف مث. هَيْفاءُ ج. هِيف Ἰσχνός λεπτός.

هَيْكَلٌ ج. هياكِل (τὸ) Ἱερὸν—Σκελετός (ὁ).

هَيَّلَ، يُهَيِّلُ عليهِ التُّراب Ἔχυσε χῶμα (σωρηδόν).

إنهال ، ينهال التراب — 'Εχύθη χῶμα (σωρηδὸν).

إنهال عليه بـ — Προσέβαλέ τινα διά.. ἐπετέθη κατά τινος διά

هَيْل وهَيَلان — (ὁ) Σωρὸς χώματος.

هَيْل وهَيْلمان — Ἄφθονος πλοῦτος.

هَيَّم ، يُهَيِّم — Ἐξετρέλανε, ξεμυάλισε, ἀπεμώρανε.

هُيام — (ὁ) Ἔρως, ὑπερβολικὴ ἐπιθυμία, δίψα.

هَيُوم — (ὁ) Συγκεχυμένος, σαστισμένος, ξετρελαμένος.

هَيْمان مث . هَيْمَى ج . هِيم — (ὁ) Διψαλέος — Ξεμυαλισμένος (ἐξ ἔρωτος).

هَيْمَن ، يُهَيْمِن — Εἶπε: «Ἀμήν».

هَيْمَن على — Ἐφρούρησε, ἐπηγρύπνησε — Ἐπεβλήθη.

هَيْمَنة — Ἐπιβολὴ (ἡ).

هَيِّن (هون) — (ὁ) Εὔκολος, εὐχερής.

هِينة (هون) — (ἡ) Εὐχέρεια, εὐκολία, ἀνετότης.

هَيْهاتَ — Πόρρω ἀπέχει.

هَيُول (هيل) — (ὁ) Κονιορτός, ἡ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ σκόνη.

هَيُولَى وهَيُولِي — (ἡ) Μᾶζα, πρώτη ὕλη.

هَيْ وهَيَّا ـ هيّا — Γρήγορα, σπεῦσε.

(الواو) و = 6

وَ — Καὶ (σύνδεσμος) — Μὰ (ὅρκου) — Ἐνῷ — Μετὰ (συνοδείας).

وَأَدَ ، يَئِدُ بِنْتَهُ — Ἔθαψε τὴν κόρην του ζῶσαν.

تَوَأَّدَ واتَّأَدَ في — Ἔπραξέ τι βραδέως σιγά-σιγά.

وَأْدُ البِنْتِ — (ἡ) Ταφὴ νεάνιδος ζώσης (προϊσλαμ. συνήθ)

وَئِيدة ومَوْؤُودة — (ἡ) Τεθαμμένη ζῶσα (γυναῖκα).

وَئِيداً وعلى تُؤَدَة — Βραδέως, σιγά-σιγά.

تُؤَدَة — (ἡ) Βραδύτης, ὑπομονή.

وَأَرَ ، يَئِر — Ἐφόβισε, ἐτρόμαξε.

وَأَلَ ، يَئِلُ إلى — Προσέφυγε, κατέφυγε

وَأْل ومَوْئِل — Καταφύγιον (τό).

وَأَى ، يَئِي — Ὑπεσχέθη.

وَأْي — Ὑπόσχεσις (ἡ).

وَأَى مث . وَآة — Ὄναγρος (ὁ).

وَا — Ἄχ!

وَاءَمَ ، يُوائِم — Συνεφώνησε, ἐταίριασε, συνεβάδισε.

وِئام ومُواءَمة — (ἡ) Ὁμόνοια, συμφωνία, ἁρμονία.

وَابِل (وبل) — (ἡ) Βροχὴ ραγδαία.

وَابِل مِن الرَّصاص — Ἀφθονία σφαιρῶν, βροχὴ σφαιρῶν.

واتَرَ ، يُواتِر — Συνέχισε, ἐξηκολούθησε.

واثَق ، يُواثِق (وثق) — Συνεβλήθη μετά τινος, ἔκλεισε συμφωνίαν μετά τινος.

وَاثِق (وثق) — (ὁ) Πεποιθώς, βέβαιος ἔχων πίστιν ἐπί τινος

وَاجِب (وجب) — (τό) Καθῆκον, ὑποχρέωσις, χρέος.

وَاجِد (وجد) — ὁ Εὑρίσκων - Ἐραστής.

وَاجِسٌ (وجس) Ὅ,τι ἀπασχολεῖ τὸν νοῦν, ἰδέα.

وَاجِفٌ (وجف) (ὁ) Πάλλων, σφύζων.

قلبٌ واجِفٌ Καρδία πάλλουσα.

وَاجِمٌ (وجم) (ὁ) Ἄναυδος (ἐκ λύπης ἢ ὀργῆς), σιωπηλός

وَاجَهَ، يُواجِهُ (وجه) Ἀντιμετώπισε, ἀντίκρυσε

وَاجِهَة Πρόσοψις (ἡ).

وَاحِدٌ (وحد) (ὁ) Εἷς, ἕνας—Μόνος.

وَاحَةٌ (وحى) Ὄασις (ἡ).

وَاخَى، يُواخِي (وخى) Ἠδέλφωσε, ἠδελφοποίησε

وَادٍ ج. أوْدِيَة Κοιλάς (ἡ).

وادِي النيل Ἡ Κοιλὰς τοῦ Νείλου

وَادِعٌ (ودع) (ὁ) Πρᾶος, ἥσυχος.

وَادِكٌ ووَدِكٌ (ودك) (ὁ) Παχύς, χονδρός.

وَارَبَ، يُوارِبُ (ورب) Ἠπάτησε, ἐξηπάτησε.

وارِثٌ ج. وَرَثَة وَوُرَّاث (ورث) Κληρονόμος (ὁ).

وَارِدٌ (ورد) (ὁ) Εἰσαγόμενος-Φθάνων, ἐρχόμενος.

الوارِداتُ Αἱ εἰσαγωγαί, τὰ εἰσαγόμενα (ἐμπορ.).

وَارِشٌ (ورش) (ὁ) Παρείσακτος, παράσιτος.

وَارِفٌ (ورف) (ὁ) Ἀνθηρός, θαλερός

وَارِقٌ (ورق) (τὸ) Φυλλωμένον (δένδρον).

وارِمٌ (ورم) (ὁ) Φουσκωμένος, φουσκωτός.

وارَى، يُوارِي (ورى) Ἔκρυψε, ἀπέκρυψε, ἐξηφάνισε.

وازَرَ، يُوازِرُ (وزر) Ἐβοήθησε, συνέδραμε

وازِعٌ ج. وَزَعَة (وزع) (ὁ) Συγκρατῶν, χειραγωγός.

وازَنَ، يُوازِنُ (وزن) Ἰσοσκέλισε, ἀντεστάθμισε

وازَنَ بَيْنَ Συνέκρινε, ἀντιπαρέβαλε.

وازِنٌ (ὁ) Ζυγιστής, ζυγίζων, βαραίνων, βαρύς.

وازَى، يُوازِي (وزى) Ἀνταπεκρίθη συνεβάδισε, ἦτο παράλληλος.

واسِطَة ج. وسائط (τὸ) Μέσον, ὄργανον, τρόπος.

بِواسِطَة Διὰ μέσου, μέσῳ.

واسِعٌ (وسع) Εὐρύς, φαρδύς, εὐρύχωρος.

واسَى، يُواسِي (أسو، وسى) Ἐπαρηγόρησε.

واشٍ ج. وشاة (وشى) (ὁ) Συκοφάντης, διαβολεύς

واصِبٌ (وصب) (ὁ) Παντοτεινός, αἰώνιος, διηνεκής.

واصَلَ، يُواصِل (وصل) Συνέχισε, ἐξηκολούθησε.

واصِلٌ (وصل) (ὁ) Φθάνων — Ἑνώνων, συνενώνων.

واضِحٌ (وضح) (ὁ) Σαφής, εὐκρινής, ἐναργής, πρόδηλος.

واضِعٌ (وضع) (ὁ) Θέτων, τοποθετῶν —Ἀκάλυπτος (γυνή).

واضِعُ اليَد (ὁ) Θέτων χεῖρα, κατακρατῶν, κάτοχος.

واضِعٌ وَواضِعَة (ἡ) Λεχώ, λοχεύουσα.

واطَأَ، يُواطِىءُ على (وطأ) Συνεφώνησε διά τι, συνενοήθη, συνωμότησε.

واطِىءٌ (وطأ) Χαμηλός (ὁ.

واظَب، يُواظِب على (وظب) 'Ενεκαρτέρησε, ἐπέμεινε.

واعَد، يُواعِد (وعد) 'Υπεσχέθη (ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον).

واعِرٌ وَوَعْرٌ (وعر) (ὁ)Τραχύς, ἀνώμαλος (δρόμος).

واعِظٌ ج وُعَّاظ وواعِظون 'Ιεροκήρυξ (ὁ).

وافِدٌ ج. وفْد ووُفود (ὁ) Φθάνων — 'Απεσταλμένος.

مَرض وافِد (ἡ) 'Επιδημική νόσος.

وافِرٌ (وفر) (ὁ) "Αφθονος, δαψιλής

وافَق، يُوافِق (وفق) Συνεφώνησε, συνεβάδισε, ἑταίριασε, ἥρμοσε.

وافَق بَيْن Συνεβίβασε, συνδιήλλαξε, συνεφιλίωσε.

وافَق شَنٌّ طَبَقَهُ Εὗρῆκε τὸ τέντζερο, τὸ καπάκι (παροιμία)

وافَق على Συνεφώνησε, συγκατετέθη, συνήνεσε.

وافَى، يُوافِي (وفى) "Ηλθε-'Εξώφλησε.

وافاهُ القَدَرُ أو الأجلُ 'Απέθανε.

وافٍ (وفى) (ὁ) Πλήρης, ἐντελής, ἐπαρκής.

واقَع، يُواقِع (وقع) Κατεπολέμησε.

واقَع المرأةَ Συνηυνάσθη, συνουσιάσθη.

واقِعٌ ج. وُقَّع (ὁ) Πίπτων — Συμβάν (τό).

في الواقِع Εἰς τὴν πραγματικότητα.

واقِعَة ج. وقائِع Συμβάν, γεγονός, περιστατικόν — 'Ατύχημα — Συμπλοκή, μάχη.

الواقِعَة 'Η 'Ανάστασις τῶν νεκρῶν

واقِعِيٌّ Πραγματικός (ὁ).

واقِعِيَّة Πραγματικότης (ἡ).

واقِفٌ ج. وُقوف (وقف) (ὁ) 'Ιστάμενος ὄρθιος.

واقِفٌ على (ὁ) Γνώστης, γνωρίζων, κατέχων.

واكَبَ الموْكِبَ (وكب) Συνώδευσε, ἐβάδισε μετὰ συνοδείας, πομπῆς.

واكَل، يُواكِل (وكل) 'Εβασίσθη (ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου).

والِدٌ (ولد) (ὁ) Γεννήτωρ, πατήρ.

والِدَةٌ (ἡ) Γεννήτρια, μήτηρ.

الوالِدان Οἱ γονεῖς.

والَس، يُوالِس (ولس) 'Ηπάτησε, ἐξηπάτησε.

والس بالحَديث 'Ωμίλησε μὲ ὑπεκφυγάς, ἀμφιλογίας

والَف، يُوالِف (ولف) Συνανεστράφη, ἔσχεν οἰκειότητα μετά τινος.

والَى، يُوالِي (ولى) 'Υπεστήριξε, ὑπεβοήθησε, ἐφίλευσε.

والَى بَين 'Εσυνέχισε.

والٍ ج. وُلاة (ὁ) "Αρχων, κυβερνήτης, ἡγεμών.

وانٍ (ونى) (ὁ) 'Αδύνατος, ἐξηντλημένος, ἐξησθενημένος.

واهِبٌ (وهب) (ὁ) Δωρητής, χαριστής χορηγός.

واهِمٌ (وهم) (ὁ) Λανθασμένος, ἐσφαλμένος.

واهِمَة وقُوَّة وَهْمِيَّة (ἡ) Φαντασία.

واهِنٌ ج. وُهُن (ὁ) 'Αδύνατος, ἀσθενικός.

واهٍ ج. واهون ووُهاة (ὁ) 'Αδύνατος, ἄτονος, ἀστήρικτος.

وَاهٍ وَواهاً لِـ 'Ω! (θαυμαστικόν), πῶ - πῶ!

"Αχ! 'Αλλοίμονον. واهِ وواهاً على

"Ένευσε. وبأ ، يوبأ وأوبأ إلى

Προσεβλήθη ὑπὸ ἐπιδημίας, λοιμοῦ (τόπος). وَبُؤَ، يَوْبُؤُ ووَبِىءَ، يَوْبَأُ المكانُ

(ἡ) 'Επιδημία, λοιμός. وَبَأٌ ووَبَاءٌ ج . أَوْبَاء وأَوْبِئَة

(ὁ) 'Επιδημικός, λοιμικός. وَبَائِي

Προσβεβλημένος ὑπὸ ἐπιδημίας, λοιμώδης. وَبِىءٌ ومَوْبُوءٌ

'Επετίμησε, ἐμέμφθη, ἐπέπληξε. وَبَّخَ ، يُوَبِّخُ

(ἡ) 'Επιτίμησις, μομφή, ἐπίπληξις. تَوْبِيخ

Διέμεινε, παρέμεινε. وَبَرَ ، يَبِرُ بـ

Κατέστη δασύτριχος, χνουδωτ. وَبِرَ ، يَوْبَرُ وأَوْبَرَ

(ἡ) Θρίξ (καμήλου) — Χνούδι (τό). وَبَرٌ ج . أَوْبَار

(ὁ) Λαγώμυς, (ζῷον). وَبْرٌ ج . وُبُور ووِبَار

Οἱ Βεδουΐνοι νομάδες أَهْلُ الوَبَرِ

(ὁ) Τριχωτός, χνουδωτός. وَبِرٌ وأَوْبَرُ

(ὁ) κατωτάτης ὑποστάθμης (ἄνθρωπ.). وَبْشٌ ج . أَوْبَاش

(ὁ) Σερβιτόρος (γκαρσόνι). آبِشٌ

Κατεστράφη, ἀπωλέσθη. وَبَقَ ، يَبِقُ ويَوْبَقُ

Κατέστρεψε, ἠφάνισε. أَوْبَقَ ، يُوبِقُ

Κατέστη ἀνθυγιεινός, νοσηρός وَبُلَ ، يَوْبُلُ المكانُ

"Εβρεξε ραγδαίως (οὐρανός). وَبَلَت ، تَبِلُ السَّمَاءُ

(ἡ) 'Ανθυγιεινότης, νοσηρότης — Κακουχία, βλάβη. وَبَالٌ

(ὁ) 'Ανθυγιεινός, νοσηρός, ἐπιβλαβής, ὀλέθριος. وَبِيلٌ

'Επρόσεξε, ἔλαβε ὑπ' ὄψει وَبِهَ ، يَوْبَهُ وأَوْبَهُ لـ وبـ

Δὲν προσέχει, δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψει لا يُوبَهُ بِهِ ولَهُ

'Ενέπηξε (πάσσαλον εἰς γῆν), ἐστερέωσε, ἐνεσφήνωσε. وَتَدَ ، يَتِدُ ووَتَّدَ وأَوْتَدَ

Διέμεινεν ἡ ἐπαγιώθη (εἰς οἰκίαν وَتَّدَ ووَتَدَ في البَيْتِ

(ὁ) Πάσσαλος — Εἶδος ποδὸς (στίχου ο--ῆ-ο-) وَتِدٌ ج . أَوْتَاد

'Εμείωσε, ἠδίκησε, ἔβλαψε. وَتَرَ ، يَتِرُ حَقَّهُ

"Εθεσε χορδὴν (ἐπὶ τόξου). وَتَرَ وأَوْتَرَ القوسَ

'Ετέντωσε, ἐνέτεινε, ἐτάνυσε, ἐχόρδισε. وَتَّرَ وأَوْتَرَ

'Ενετάθη, ἐτεντώθη. تَوَتَّرَ ، يَتَوَتَّرُ

'Ενετάθησαν αἱ σχέσεις. تَوَتَّرَتِ العَلاقَاتُ

(ὁ) Μονός, περιττός — 'Εκδίκησις, ἀδικία. وِتْرٌ

"Ενας - ἕνας. وِتْراً وِتْراً

(ὁ) 'Αριθμὸς πρῶτος (ἀριθμ.). عَدَدٌ وَتْرِيٌّ

(ἡ) Χορδή — Τένων (ὁ). وَتَرٌ ج . أَوْتَار

(ἡ) 'Υποτείνουσα (γεωμ). وَتَرُ الزَّاوِيَةِ القَائِمَةِ

(ἡ) Μουσικὴ ἐγχόρδων ὀργάνων. مُوسِيقَى وَتَرِيَّة

Χόνδρος ὠτός, ρινὸς — Μεμβράνη (μεταξὺ δακτύλων). وَتَرَة ج . وَتَر

(ἡ) Μέθοδος, τρόπος, τύπος. وَتِيرَة ج . وَتَائِر

(ἡ) "Εντασις, τέντωμα. تَوَتُّر

(ἡ) Διαδοχή, συχνότης. تَوَاتُر

على التَّواتُر — Διαδοχικῶς, συχνά.

• وتن ، وَتينَ ج . وُتُن — (ἡ) Φλὲψ (καρδίας).

وَثَأَ ، يَثَأُ وَأَوْثَأَ — Ἐμώλωπισε.

وَثِئَ اللَّحمُ — Ἐμωλωπίσθη (σάρξ).

وَثْءٌ ووَثَاءَة — (ὁ) Μώλωψ, μωλώπισμα.

وَثَبَ ، يَثِبُ — Ἐπήδησε.

وَثَبَ على — Ὥρμησε, ἐπέπεσε.

وَثَّبَ وأَوْثَبَ — Ἔκαμέ τινα νὰ πηδήσῃ.

وَثْبٌ ووُثُوب — (τὸ) Πήδημα, ἅλμα.

وَثْبَة — (τὸ) Πήδημα — Ἐπίθεσις (ἡ).

وثُرَ ، يَوْثُر — Κατέστη μαλακός, ἁπαλός, εὔσαρκος.

وثَرَ ، يَثِرُ وَوَثَّرَ — Κατέστησεν ἁπαλόν, μαλακόν, ὁμαλόν.

وَثْرٌ ووَثِير — (ὁ) Μαλακός, ἁπαλὸς ὁμαλός.

وِثَار — (τὸ) Μαλακὸν ἢ ἁπαλὸν (στρῶμα, κρεββάτι).

وَثَارَة — (ἡ) Εὐσαρκία, παχουλότης.

وَثِقَ ، يَثِقُ بِـ — Εἶχε πεποίθησιν ἢ πίστιν ἐπί τινος.

وثُقَ ، يَوْثُق — Κατέστη σταθερός, ἀξιόπιστος, ἀκλόνητος.

وَثُقَ مِن — Ἐβεβαιώθη ἔκ τινος.

وَثَّقَ ، يُوَثِّق — Ἐσταθεροποίησε, κατωχύρωσε.

وثَّقَ العلاقات — Συνέσφιγξε τὰς σχέσεις.

أَوْثَقَ ، يُوثِق بالوِثاق — Ἐδέσμευσε, ἔδεσε.

تَوَثَّقَ ، يَتَوثَّق — Ἐσταθεροποιήθη, κατωχυρώθη.

تَوَثَّقَ في — Ἐνήργησε μετὰ πεποιθήσεως ἢ ἐμπιστοσύνης.

إِسْتَوْثَقَ ، يَسْتَوثِق من — Ἐβασίσθη ἐπί τινος, εἶχε τὴν ἐμπιστοσύνην τινός.

وُثُوق وثِقة — (ἡ) Πίστις, ἐμπιστοσύνη, πεποίθησις.

الثِّقة بالنَّفْس — Αὐτοπεποίθησις (ἡ)

وَثاق ج . وُثُق — (ὁ) Δεσμός, (δεσμά), ἅλυσις.

وَثيق ج . وِثاق — Ἀξιόπιστος σταθερὸς ἀκλόνητος, πάγιος.

وثيقَة ج . وَثائق — (τὸ) Ἔγγραφον ἐπίσημον (ντουκουμέντο).

وثيقة الملكيّة — (τὸ) Ὁμόλογον, συμβόλαιον.

تَوْفيق — Ἐπικύρωσις—Σύσφιγξις

وَثَل ووَثيل — Καννάβόσχοινο (τό).

وَثَن ج . أَوْثان — Εἴδωλον (τό).

وَثَنِيّ — Εἰδωλολάτρης (ὁ).

وَثَنِيَّة — Εἰδωλολατρεία (ἡ).

وِجار ج . أَوْجِرة (وجر) — (τὸ) Ἄντρον, κρησφύγετον.

وُجاق وأُوجاق (وجق) — (ἡ) Ἑστία, (μαγκάλι).

وَجاهَة (وجه) — (ἡ) Ἐντιμότης, ἀξιοπρέπεια — Ἐπιτομή.

وَجَب ، يَجِب — Κατέστη ἀπαραίτητος, ἀναγκαῖος — Ἔπρεπε.

وَجَب على — Ὤφειλε.

وَجَب الحائطُ — Κατέρρευσε (τοῖχος).

وجبَت الشَّمسُ — Ἔδυσεν (ἥλιος).

وَجَبَ القَلْبُ — Ἔπαλε (καρδία), ἐκτύπησε.

وَجَبَ المَيِّتُ — Κατέπεσε καὶ ἀπέθανε.

وَجَبَ ووَجَّبَ وأَوْجَبَ وتَوَجَّبَ — Ἔφαγεν ἅπαξ εἰς 24 ὥρας.

وَجَّبَ وأَوْجَبَ — Ὑπεχρέωσε, ὑπέβαλε.

أَوْجَبَ ، يُوجِب — Συνεπήγετο.

أَوْجَبَ له حَقَّهُ — Ἐσεβάσθη δικαίωμά τινος.

إِسْتَوْجَبَ ، يَسْتَوْجِب — Ἐθεώρησέ τι ἀναγκαῖον, ὑποχρέωσιν — Ἤξιζέ τινί τι.

وَجْبَة — Κατάρρευσις ἢ πτῶσις (μετὰ πατάγου) — Ἓν φαγητὸν εἰς 24 ὥρας.

إِيجاب — (ἡ) Κατάφασις — Ὑποχρέωσις, ἐπιβολή.

إِيجابيّ — (ὁ) Καταφατικός, θετικός — Ὑποχρεωτικός.

نَتائِج إِيجابِيَّة — Θετικὰ ἀποτελέσματα.

وَجَّ ، يَوُجّ — Ἦτο ταχύς, γρήγορος.

وَجّ — (ἡ) Ταχύτης, βία, σπουδή.

وَجَدَ ، يَجِد — Εὗρε, ἐξεῦρε, ἀνεῦρε, ἀνεκάλυψε.

وجَدَ عليه — Ἠγανάκτησεν ἢ ὠργίσθη κατά τινος.

وجِدَ ، يَوْجَد وتَوَجَّدَ بِـ — Ἠράσθη, ὑπερηγάπησε

وَجِدَ وتَوَجَّدَ لِـ — Ἐθλίβη, ἐλυπήθη.

وُجِدَ ، يُوجَد — Εὑρέθη — Ὑπῆρξε, ὑφίστατο.

أَوْجَدَ ، يُوجِد — Ἔκαμε νὰ ὑπάρχῃ, ἔφερεν εἰς φῶς, ἐδημιούργησε, ἐπροξένησε.

أَوْجَدَهُ — Ἐπλούτισέ τινα.

وَجْد — (τὸ) Πάθος (σφοδρὸν αἴσθημα ἀγάπης ἢ λύπης).

جِدَة ووُجْد — (ὁ) Πλοῦτος, ἀφθονία ἀγαθῶν, χαρά.

وَجْد وجِدَة ووِجْدان — (τὸ) Πάθος — Ἀγανάκτησις

وِجْدان النَّفس — (ἡ) Διαίσθησις ἢ ἐνόρασις

وِجْدانِيّات — Φαινόμενα διαισθητικά, ὑποσυνείδητα.

وُجود — (ἡ) Ὕπαρξις, τὸ ὑπάρχειν.

وَجِيد ج. وُجْدان — (τὸ) Ἔδαφος ὁμαλόν, πεδινόν.

إِيجاد — (ἡ) Ἐξεύρεσις, εὕρεσις, ἐπινόησις, δημιουργία.

وَجِرَ ، يَوْجَر من — Ἐφοβήθη.

وَجْر ج. أَوْجار — (τὸ) Σπήλαιον, κρύπτη.

وَجْرَة ج. أَوْجار — (ἡ) Παγίς (λάκκος).

وِجار ج. أَوْجِرة — (τὸ) Ἄντρον, κρησφύγετον, τρώγλη.

وَجَزَ ، يَجِز ووَجُزَ ، يَوْجُز في — Ἦτο σύντομος ἢ συνοπτικὸς (εἰς τοὺς λόγους).

أَوْجَزَ ، يُوجِز الكلامَ — Κατέστησε σύντομον (τὸν λόγον), συνώψισε.

أَوْجَزَ وتَوَجَّزَ الكلامُ — Κατέστη σύντομος ἢ ἦτο συνοπτικὸς (ὁ λόγος).

وَجْز ووَجِيز — Σύντομος, συνοπτικὸς περιεκτικός, βραχύς.

إِيجاز — (ἡ) Συντομία, βραχυλογία.

بالإِيجاز — Ἐν συντομίᾳ, λακωνικῶς, περιεκτικῶς.

وَجَسَ ، يَجِس — Ἠσθάνθη φόβον.

أَوْجَسَ وتَوَجَّسَ شرًّا — Προῃσθάνθη κακόν.

أَوْجَسَ وتَوَجَّسَ في نفسه — Συνέλαβεν ἐν νῷ.

وَجَسٌ — Ἀνησυχία, ἀγωνία·Ἦχος ὑπόκωφος.

وَجِعَ، يَوْجَعُ ويَيْجَعُ — Ἐπόνεσε, ἤλγησε.

أَوْجَعَ، يُوجِعُ — Ἐπροξένησε πόνον ἐπόνεσέ τινα.

تَوَجَّعَ، يَتَوَجَّعُ — Ὑπέφερε (ὀδυνηρῶς), ἔπασχε, ἐπονοῦσε, ἐγόγγυσε.

تَوَجَّعَ لَهُ — Συνέπαθε, συνεπόνεσε, ὤκτειρε.

وَجَعٌ ج. أَوْجاع — (τὸ) Ἄλγος, πόνος.

وَجِعٌ ج. وَجْعَى — (ὁ) Πάσχων, πονῶν, ὑποφέρων.

وَجِيعٌ ومُوجِعٌ — (ὁ) Ἀλγεινός, πονετικός, ὀδυνηρός.

وَجَفَ، يَجِفُ — Ἐταράχθη, ἔτρεμε, ἀνησύχησε—Ἔπαλε (καρδ.)

وَجَفَ الفَرَسُ — Ἔτρεξε δρομαίως (ἄλογον).

أَوْجَفَ، يُوجِفُ — Ἐτάραξε ἔσεισε — Ἔκαμε νὰ τρέξῃ.

إِسْتَوْجَفَ الحُبُّ فُؤَادَهُ — Κατεγοήτευσεν ὁ ἔρως τὴν καρδίαν του (ξεμυαλίσθη).

وَجِلَ، يَوْجَلُ — Προκατελήφθη ὑπὸ φόβου, ἐδειλίασε.

وَجِلٌ ج. وِجالٌ — (ὁ) Δειλός, φοβιτσιάρης.

وَجَلٌ ج. أَوْجال — (ὁ) Φόβος, δειλία, πτόησις.

وَجَمَ، يَجِمُ — Ἔμεινεν ἄναυδος, ἐδέθη ἡ γλῶσσά τινος.

وَجِمٌ وَوَاجِمٌ — (ὁ) Ἄναυδος, σιωπηλός.

وَجْنَةٌ ج. وَجَنات — Παρειὰ (ἡ).

وَجَهَ، يَجِهُ — Ἔτυψέ τινα εἰς τὸ πρόσωπον.

وَجُهَ، يَوْجُهُ — Κατέστη σεβαστός, ἔντιμος, εὐυπόληπτος

وَجَّهَ، يُوَجِّهُ — Ἀπέτεινε, ἀπηύθυνε ·Κατηύθυνε Διηύθυνε

وَجَّهَ وتَوَجَّهَ إلى أو نَحْوَ — Κατηυθύνθη, διηυθύνθη.

وَجَّهَهُ في حاجة — Ἀπέστειλέ τινα δι' ὑπόθεσιν.

وَجَّهَ كلامَهُ إلى — Ἀπηύθυνε ἢ ἀπέτεινε τὸν λόγον πρός.

وَجَّهَ النَّظَرَ إلى — Ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρός.

أَوْجَهَهُ، يُوجِهُهُ — Ἀνέδειξε ἢ ἀνύψωσέ τινα.

إِتَّجَهَ، يَتَّجِهُ إلى — Κατηυθύνθη, διηυθύνθη, προσηνατολίσθη.

إِتَّجَهَ لَهُ رَأْيٌ — Ἐπῆλθεν ἰδέα (τοῦ ἦλθεστὸ νοῦσκέψις)

تَوَجَّهَ، يَتَوَجَّهُ — Ἀπετάθη, ἀπηυθύνθη.

تَوَجَّهَ إلى — Κατηυθύνθη, διηυθύνθη, προσηνατολίσθη.

تَوَاجَهَ، يَتَوَاجَهُ — Ἦτο ἀντικρὺ ἢ ἀντιμέτωπος (ὁ εἷς τοῦ ἄλλου).

وَجْهٌ ج. أَوْجُهٌ ووُجُوهٌ — Πρόσωπον, ὄψις·Ἐπιφάνεια

الوَجْهُ البَحْرِيّ — Ἡ Κάτω Αἴγυπτος

الوَجْهُ القِبْلِيّ — Ἡ Ἄνω Αἴγυπτος

وَجْهٌ مُسْتَعار — (τὸ) Προσωπεῖον, προσωπίς.

وَجْهُ الشَّبَهِ — (τὸ) Σημεῖον ὁμοιότητος.

وَجْهُ المَسْأَلَةِ — Ἡ ὄψις τοῦ ζητήματος

بِوَجْهِ الإِجْمال — Ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως.

بِوَجْهِ التَّقْرِيب — Κατὰ προσέγγισιν.

لِوَجْهِ الله — Διὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, χάριν τοῦ Θεοῦ.

في وَجْهِهِ — Κατὰ πρόσωπον.

على هذا الوَجْهِ — Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον.

مِن الوَجْهِ الأوّل — Ἐκ πρώτης ὄψεως.

مِن كلّ وَجْه — Ἀπὸ πάσης ἀπόψεως

بَيَّضَ وَجْهَهُ — Ἐτίμησεν ἑαυτόν, κν. ἔβγῆκε ἀσπροπρόσωπ

سَوَّدَ وَجْهَهُ — Ἠτίμασεν ἑαυτόν, κν. ἐμαύρισετὰμοῦτρατου

رَجُلٌ ذو وَجْهَيْن — (ὁ) Διπρόσωπος, διφορούμενος.

وَجْهاً لِوَجْهٍ أو وَجْهاً بِوَجْهٍ — Πρόσω-πον πρὸς πρόσωπον, κατὰ πρόσωπον.

وِجْهٌ وَوُجْهَةٌ — (ἡ) Πλευρά, ἄποψις ἔποψις — Κατεύθυνσις, πρόθεσις.

وِجْهَةُ النَّظَر — (ἡ) Ἄποψις, ἔποψις.

مِنَ الوُجْهَةِ العِلْمِيَّة — Ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.

وَجاهَة — (ἡ) Ἐντιμότης, ὑπόληψις, ἀξιοπρέπεια — Ἐπιτομή.

وَجِيهٌ ج. وُجَهاء — (ὁ Προὔχων, πρόκριτος, ἐπίσημος — Ἀξιοσημείωτος, σημαίνων.

إتِّجاهٌ — (ἡ) Κατεύθυνσις, διεύθυνσις

تَوَجُّهٌ وإتِّجاهٌ إلى — (ὁ) Προσανατολισμός, κατεύθυνσις.

تِجاهَ — Ἀπέναντι, ἀντικρύ.

تَوْجِيهِيٌّ — Κατευθυντήριος (ὁ).

وَجِيٌّ — (ὁ) Ἀνωφελής, ἄχρηστος.

وَحَدَ، يَحِدُ ووَحُدَ — Κατέστη μοναδικὸς — Ἀπεμονώθη.

وَحَّدَ، يُوَحِّدُ — Ἑνοποίησε, ἥνωσε, ἐταύτισε, συνήσπισε.

وحّد الله — Ἐπίστευσεν ἕνα μόνον Θεόν, ἦτο μονοθεϊστής.

وحّد الديون — Συνέπτυξεν ἢ ἑνοποίησε τὰ χρέη.

تَوَحَّدَ وإتَّحَدَ — Ἡνώθη, συνησπίσθη συνηνώθη.

حِدَةٌ — (ἡ) Μόνωσις, ἀπομόνωσις.

على حِدَةٍ — Χωριστά.

وَحْدَهُ — Μόνος του, μοναχός του.

وَحْدَة — (ἡ) Μοναξιὰ — Μονάς — Ταυτότης.

وحْدات بَحْرِيَّة — (αἱ Ναυτικαὶ μονάδες.

وَحْداني — (ὁ) Μόνος, μοναδικός.

وحْدانِيَّة — Μοναδικότης (ἡ).

وَحْدانِيَّة الله — Μοναθεΐα (ἡ).

وحِيدٌ — Μόνος, μοναδικός.

وحيد القَرْن — Ρινόκερως (ὁ).

إتِّحادٌ — (ἡ) Ἕνωσις.

تَوَحُّد — (ἡ) Μόνωσις, ἀπομόνωσις. μοναξιὰ—Ταυτότης.

تَوْحِيدٌ — (ἡ) Ἑνοποίησις, ταυτισμός, συνένωσις.

وَحِرَ، يَحِرُ على — Ὠργίσθη, ἠγανάκτησε.

وَحَشَ، يَحِشُ ووَحَّشَ بِ — Ἠλευθερώθη ἢ ἀπηλλάγη (βάρους) κν. ξελάφρωσε.

أوْحَشَ وإستَوْحَشَ وتَوَحَّشَ — Ἠρημώθη (τόπος).

إستَوْحَشَ، يَستَوْحِشُ — Ἠσθάνθη μονοτονίαν, ἐρημίαν.

تَوَحَّشَ، يَتَوَحَّشُ — Ἠγριεύθη, ἀπεκτηνώθη.

وَحْشٌ ج. وُحوش — Θηρίον, ἄγριον ζῷον, ἀγρίμι.

وَحْشَةٌ Μοναξιά, ἀπομόνωσις, ἐρημία

وَحْشِيٌّ (ὁ) Ἄγριος, θηριώδης.

وَحْشِيَّةٌ وَتَوَحُّشٌ (ἡ) Ἀγριότης, θηριωδία, βαρβαρότης.

وَحِلَ ، يَوْحَلُ Ἔπεσε ἢ ἐβυθίσθη εἰς λάσπην.

تَوَحَّلَ ، يَتَوَحَّلُ Ἐλασπώθη.

وَحَلٌ ج. أَوْحَالٌ (ἡ) Λάσπη, βόρβορος.

وَحِلٌ (ὁ) Λασπώδης, βορβορώδης.

وَحِمَ ، يَحِمُ Ἐπόθησε, ἐλαχτάρησε.

وَحِمَتْ وَتَوَحَّمَتِ المَرْأَةُ Ἐπεθύμησέ τι γυνὴ (ἔγκυος).

وَحَمٌ وَوِحَامٌ (ἡ) Ἐπιθυμία ἢ λαχτάρα (ἐγκύου γυν).

وَحْمَى ج. وِحَامٌ (ἡ) Ἐπιθυμοῦσά τι (ἔγκυος γυν).

وَحَى ، يَحِي وَأَوْحَى إِلَى Ἐνέπνευσε - Ὑπέβαλέ τινί τι,

وَحْيٌ (ἡ) Ἔμπνευσις, θεοπνευστία.

إِيحَاءٌ Ὑποβολή (ἡ).

وَخَزَ ، يَخِزُ Ἐκέντησε (ἀγκύλωσε)

وَخْزٌ (τὸ) Κέντημα (ἀγκύλωμα).

وَخْزُ الضَّمِيرِ (ἡ) Τύψις συνειδήσεως.

وَخُشَ ، يَوْخُشُ Κατέστη εὐτελής, ποταπός, ἀγενής.

وَخْشٌ ج. أَوْخَاشٌ (ὁ) Εὐτελής, ποταπός, ἀγενής.

وَخَطَ ، يَخِطُ الشَّيْبُ رَأْسَهُ Κατέστη πολιός, ἀσπρομάλλης.

وَخُمَ ، يَوْخُمُ Κατέστη ἀνθυγιεινός, νοσηρὸς (τόπος).

وَخِمَ ، يَوْخَمُ وَاتَّخَمَ مِنْ Ἐβαρυστομάχησε, εἶχε δυσπεψίαν.

وَخِمٌ وَوَخِيمٌ (ὁ) Ἀνθυγιεινός — Δύσπεπτος.

وَخْمٌ وَوَخِيمٌ ج. أَوْخَامٌ (ὁ) Βαρύς, νωθρός, νωχελής.

وَخَى ، يَخِي وَوَخَّى وَتَوَخَّى Προετέθη, ἐσκόπευσε.

وَخْيٌ (ἡ) Πρόθεσις σκοπός.

وَدَجٌ وَوِدَاجٌ ج. أَوْدَاجٌ (ἡ) Καρωτὶς (ἀρτηρία).

وَدَّ ، يَوَدُّ Ἠγάπησε, ἐπεθύμησε.

وُدٌّ وَوِدَادٌ (ἡ) Ἀγάπη, φιλία στοργή

وَدُودٌ (ὁ) Ἀγαπητός, ἠγαπημένος, ἀξιέραστος.

وَدِيدٌ ج. أَوِدَّاءُ (ὁ) Ἀγαπῶν, φίλος, ἐραστής.

وُدِّيٌّ وَوِدَادِيٌّ Φιλικός (ὁ).

عَلَاقَاتٌ وُدِّيَّةٌ (αἱ) Φιλικαὶ σχέσεις.

بِوُدِّي Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι, ἐπιθυμῶ.

وَدَرَ ، يُوَدِّرُ Παρέσυρεν ἢ ἔρριψεν εἰς τὸν ὄλεθρον.

وَدَعَ ، يَدَعُ Ἀφῆκε, κατέθεσε.

وَدُعَ ، يَوْدُعُ Κατέστη ἤπιος, πρᾶος

وَدَّعَ ، يُوَدِّعُ Ἀπεχαιρέτισε, κατευώδωσε.

أَوْدَعَ ، يُودِعُ وَاسْتَوْدَعَ Κατέθεσε (χρήματα), παρακατέθεσε.

أَوْدَعَهُ السِّرَّ Ἐνεπιστεύθη τινὶ μυστικόν.

أَوْدَعَهُ السِّجْنَ Ἔθεσέ τινα εἰς φυλακήν, ἐφυλάκισε.

أستودعكم الله Εἰς τὸ καλὸν (εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ).

وداعة ودعة (ἡ) Ἠπιότης, πραότης.

وَدَعَة ج. ودع (τὸ) Κογχύλιον κοχλίας

وَدْع وإيداع Κατάθεσις (ἡ).

وداع وتوديع Ἀποχαιρετισμὸς (ὁ).

وديع ج. وُدَعاء ὁ Ἤπιος, πρᾶος, μειλίχιος.

وديع ووديعة ج. ودائع (ἡ) Παρακαταθήκη, κατάθεσις (ποσοῦ).

إستيداع وإيداع (ἡ) Παρακατάθεσις παρακαταθήκη.

وَدَك (τὸ) Λίπος, πάχος.

وَدِيك (ὁ) Παχύς, λιπαρός.

ودى، يدي Ἐπλήρωσε τιμὴν αἵματος (φονευθέντος).

أودى، يودي Κατεστράφη, ἠφανίσθη.

أودى بـ Ἠφάνισε, ἐξωλόθρευσε, ἐξόντωσε,

وَذَرَ، يذر Ἀφῆκε, ἐγκατέλειψε (ἐν χρήσει μόνον ὁ ἐνεστώς).

وذم ج. أوذام (τὸ) Περίσσευμα, πλεόνασμα—Ἀκροχορδὼν (κρεατοελιά).

وذمة ج. وذام (τὸ) Ἐντόσθιον, κοιλία, σπλάγχνα—Ἀνάθημα, ἀφιέρωμα.

وَراء Ὀπίσω, ὄπισθεν.

وَرِبَ، يَوْرَب Ἐφθάρη, διεφθάρη.

ورّب، يورّب عن Ὑπεξέφυγε, ὡμίλησε διφορούμενα.

وَرْب ج. أوراب (ὁ) Λοξός, πλάγιος.

وِراب (ἡ) Λοξότης, πλαγιότης.

وَرِثَ، يَرِثُ Ἐκληρονόμησε.

وَرَّث، يُوَرِّث Ἀφῆκέ τινι κληρονομίαν.

وَرَّث، وأَوْرَث Κατέστησέ τινα κληρονόμον

أَوْرَثَ، يُورِث Ἐπροξένησε.

وِرْث ووِراثة Κληρονομία (ἡ).

وَرِيث ووارث Κληρονόμος (ὁ).

وَرَدَ، يَرِد Ἔφθασε, ἦλθε, ἀφίχθη, εἰσήχθη.

ورّد، يورّد Ἤνθισε (δένδρον)·Ἔβαψε δι' ἐρυθροῦ (χρώματος).

أَوْرَدَ، يُورِد Ἀνέφερε (λόγον), προήγαγε, προσεκόμισε.

تَوَرَّد، يتورّد Ἐκοκκίνισε, κατέστη ἐρυθρός.

توارد، يتوارد Ἔφθασεν ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου (διαδοχικά).

تواردت الخواطر Συνέπεσαν τυχαίως (σκέψεις).

إستورد، يستورد Εἰσήγαγεν (ἐμπορεύματα).

وَرْدة ج. وَرْد وورود (τὸ) Ῥόδον, τριαντάφυλλον.

وَرْدِيّ Ῥόδινος (ὁ).

وِرْد ج. أوراد (ἡ) Προσευχὴ ἑσπερινὴ—Πυρετός.

وُرُود (ἡ) Ἔλευσις, ἄφιξις.

وَرِيد ج. أوردة Φλέψ (ἡ).

وَرِيدِيّ Φλεβικός (ὁ).

إيراد (τὸ) Πρόσοδος, εἰσόδημα, ἔσοδον.

إستيراد (ἡ) Εἰσαγωγή (ἐμπ.)

توارُد Ἔλευσις ἢ ἄφιξις (διαδοχική).

توارُد الخواطر Σύμπτωσις σκέψεων, ἰδεῶν.

وَرَش ، يَرِش على Παρεισῆλθε (εἰσῆλθεν ἀπροσκλήτως).

لا تَرِش عَلَيّ Μὴ μὲ διακόπτεις.

وَرِش ، يَوْرَش Ἐζωήρευσε, κατέστη ἐνεργητικός, δραστήριος.

ورّش بَيْن Διήγειρε, ἐνέσπειρε διχόνοιαν.

ورِش (ὁ) Ζωηρός, ἐνεργητικός.

وَرّط ، يُوَرِّط وأَوْرَط Ἔρριψέ τινα εἰς βάραθρον, δίλημμα.

تَوَرّط وإستَوْرَط Περιέπεσεν εἰς βάραθρον, δίλημμα.

وَرْطَة ج. وِراط (τὸ) Βάραθρον, δίλημμα, δυσκολία.

تَوَرَّع ، يَرِع ووَرُع ، يَوْرُع Κατέστη εὐσεβής, εὐλαβής, ἐγκρατής.

تَوَرَّع من أو عن Ηὐλαβήθη, ἐγκρατεύθη.

وَرَع (ἡ) Εὐλάβεια, εὐσέβεια, ἐγκράτεια.

وَرِع (ὁ) Εὐλαβής, εὐσεβής, ἐγκρατής.

وَرَف ، يَرِف النباتُ Ἔθαλε, ἤνθισε (φυτόν).

وَرَف وأَوْرَف الظلُّ Ἡπλώθη σκιά, ἐπεξετάθη (σκιά).

وَرَق ، يَرِق ووَرَّق وأَوْرَق الشجر Ἐφάνησαν φύλλα (δένδρου).

وَرَق ووَرَّق الشجر Ἔκοψε φύλλα (δένδρου), ἐμάδησε.

وَرَقَة ج. أوراق (τὸ) Φύλλον (δένδρου), χάρτης (χαρτί).

وَرَق مالِيّ Χαρτονόμισμα (τό).

وَرَق مُقَوًّى Χαρτόνι (τό).

وَرّاق Χαρτέμπορος (ὁ).

وِرْك ووَرْك ج. أَوْراك (ὁ) Μηρός (τὸ ἄνω μέρος).

وَرَل ج. وِرْلان وأَوْرال (ἡ) Βάρανος (θηλυτ. σαύρα)

وَرِم ، يَرِم وتَوَرَّم Ἐπρήσθη, ἐφούσκωσε.

وَرَّم ، يُوَرِّم Ἔπρησε (ἔπρηξε).

وَرَم (τὸ) Πρήξιμον, οἴδημα, φούσκωμα

وَرْوار (ὁ) Μελισσοφάγος (πτηνόν).

وَرَى ، يَرِي الزَّنْدُ Ἐξεπυρσοκρότησε, ἡνάφθη.

وَرَى القَيْحُ جَوْفَه Κατέφαγε πύον τὸ ἐσωτερικόν του

وَرَّى ، يُوَرِّي Ἔκρυψε, ἀπέκρυψε, ἐξηφάνισε.

وَرَّى وأَوْرَى Ἥναψε, ἔσυρε σκανδάλην.

تَوَرَّى وتَوارَى عن Ἀπεκρύβη ἐξηφανίσθη.

وَرْى (ὁ) Ἰχὼρ (πύον).

الوَرَى (ἡ) Οἰκουμένη, κόσμος, (ὁ)

تَوْرِيَة (τὸ) Κρύψιμον — Προσποίησις, ὑπόκρισις — Ἀμφιλογία.

وَزَب ، يَزِب Ἔρρευσεν (ὕδωρ).

وَزَر ، يَزِر Ἐσήκωσε (φορτίον), ἐφορτώθη.

وَزَر ووَزِر ، يُوزَر Ἡμάρτησε, ἔσφαλε διέπραξε κρῖμα.

إتَّزَر ، يَتَّزِر Ἡμάρτησε, ἔσφαλε, διέπραξε κρῖμα.

إتَّزَر بـ Περιεβλήθη, ἐνεδύθη.

تَوَزَّرَ ، يَتَوَزَّرُ Κατέστη ὑπουργός.

وِزْر ج. أَوْزار (τὸ) Ἄχθος, βάρος — Κρῖμα, ἁμάρτημα.

وَزَرٌ (τὸ) Ἄσυλον — Ὅρος.

وِزْرَة Ἔνδυμα (κοντὸν μέχρις ὀσφύος).

وِزارَة Ὑπουργεῖον (τό).

وَزِيرٌ ج. وُزَراء (ὁ) Ὑπουργός, Βεζίρης.

وَزَّةٌ وإِوَزٌّ Χήνα (ἡ).

وَزَعَ ، يَزَعُ Ἀνεχαίτισε, συνεκράτησε, κατέστειλε.

وَزَعَ وأَوْزَعَ بـ Παρέσυρε, παρώτρυνε, διήγειρε.

وَزَّعَ وأَوْزَعَ بَيْنَ Διένειμε, διεμοίρασε.

أَوْزَعَ ، يُوزِعُ Ἐνέπνευσε.

اِتَّزَعَ ، يَتَّزِعُ Ἀνεχαιτίσθη, συνεκρατήθη, συνεσχέθη.

تَوَزَّعَ ، يَتَوَزَّعُ Διενεμείθη, διεμοιράσθη.

تَوْزِيعٌ (ἡ) Διανομή, μοίρασμα.

وَزَغَةٌ ج. وَزَغٌ وأَوْزاغ Σαύρα (ἡ).

وَزَفَ ، يَزِفُ ووَزَّفَ وأَوْزَفَ Ἔσπευσε.

وَزَنَ ، يَزِنُ Ἐζύγισε, ἐμέτρησε, ἐστάθμισε, ἐρρύθμισε

وَزَنَ الشِّعْرَ Ἐμέτρησε (ποίημα), ἔκαμε μετρικήν.

وَزُنَ ، يَوْزُنُ Ἐβάρυνε, κατέστη βαρύς.

وَزُنَ الرَّجُلُ Κατέστη μεμετρημένος, εἶχε βαρύτητα.

اِتَّزَنَ ، يَتَّزِنُ Ἐζυγίσθη, ἐμετρήθη (ποίημα).

تَوازَنَ ، يَتَوازَنُ Ἰσορροπήθη, ἰσοσκελίσθη, ἰσοφαρίσθη.

وَزْنٌ وزِنَة (τὸ) Ζύγισμα, στάθμισις-Βάρος, βαρύτης.

وَزْنٌ ج. أَوْزان (τὸ) Ζύγι, μέτρον — Βάρος.

وَزْنُ الشِّعْر (τὸ) Μέτρον (ποιήσεως), ρυθμός.

وَزْنَة (τὸ)Ζύγισμα — Τάλαντον (νόμισμα).

وزّان ووازِن Ζυγιστής (ὁ).

وَزِينٌ Βαρύς (ὁ).

وَزِينُ الرَّأْي Ὁ ἔχων βαρύτητα, σοβαρός.

تَوازُن (ἡ) Ἰσορροπία, ἰσοβαρύτης.

وَزَى ، يَزِى Συνεκεντρώθη (ἐμαζεύθη), συνεπτύχθη.

تَوازَى ، يَتَوازَى Κατέστη παράλληλος, ἔβαινε παραλλήλως.

تَوازٍ ومُوازاة (ὁ) Παραλληλισμός — (τό) Ἰσοδύναμον.

وِسادٌ ووِسادَة ج. وَسائِد (وسد) Μαξιλάρι (τό).

وِساطَة (وسط) (ἡ) Μεσιτεία, μεσολάβησις.

وِسامٌ ج. أَوْسِمَة (وسم) (τὸ) Μετάλλιον, παράσημον.

وَسامَة Εὐμορφιά, κάλλος.

وَسِخَ ، يَوْسَخُ واتَّسَخَ وتَوَسَّخَ Ἐλερώθη.

وَسَّخَ وأَوْسَخَ Ἐρρύπανε, ἐλέρωσε.

وَسَخٌ ج. أَوْساخ (ἡ) Ἀκαθαρσία, ρύπος.

وَسِخٌ (ὁ) Ἀκάθαρτος, ρυπαρός.

وَسَدَ ، يُوَسِّدُ وتَوَسَّدَ Ἔθεσε προσκέφαλον (μαξιλάρωσε).

وَسَطَ ، يَسِطُ وتَوَسَّطَ — Κατέστη εἰς τὸ μέσον, κέντρον (τόπου, ὁμάδος)

وَسَّطَ ، يُوَسِّطُ — Ἔθεσε μεσολαβητὴν ἢ μεσίτην.

تَوَسَّطَ ، يَتَوَسَّطُ — Ἐμεσολάβησε, ἐμεσίτευσε.

وَسَطٌ ج. أوْساط — (τὸ) Μέσον, κέντρον — Ὀσφὺς (ἡ).

وسيطٌ ج. وُسَطاءُ — (ὁ) Μεσολαβητής, μεσίτης.

الوُسْطى — (ὁ) Μέσος δάκτυλος.

العُصُورُ الوُسطى — Ὁ Μεσαίων

تَوَسُّط — (ἡ) Μεσολάβησις, μεσιτεία.

وَسِعَ ، يَسَعُ — Ἠδυνήθη, ἠμπόρεσε.

لا يَسَعُني أن — Δὲν δύναμαι νά, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νά.

وَسُعَ واتَّسَعَ — Ηὐρύνθη τόπος.

وَسِعَ واتَّسَعَ لِـ — Ἐχώρεσε, περιέλαβε.

وَسِعَ القَومَ فَضْلُه — Περιέλαβεν ἡ χάρις του.

وسَّعَ وأوْسَعَ — Ηὔρυνε, δ. ηὔρυνε.

وسَّعَ وأوْسَعَ على — Ἐπλούτισε, ηὐδαιμόνισέ τινα (Θεός).

تَوَسَّعَ ، يَتَوَسَّعُ في — Ἐπεξετάθη· Εὐρυχώρησε, ἦτο ἐν ἀνέσει.

وُسْعٌ — (ἡ) Ἱκανότης, δυνατότης.

وُسْعٌ وسَعَة — Πλοῦτος (ὁ).

وُسْعَة وسَعَة — (ἡ) Εὐρυχωρία, ἐπέκτασις, ἀφθονία.

على الرَّحْب والسَّعَة — Μὲ τὸ καλό, καλῶς νὰ ὁρίσῃς.

وُسْعَة — (ἡ) Εὐρυχωρία, ἐπάρκεια, ἀφθονία.

وَسيع — (ὁ) Εὐρύς, εὐρύχωρος.

إتِّساع — (ἡ) Εὐρύτης, εὐρυχωρία.

إتِّساع وتَوَسُّع — (ἡ) Ἐπέκτασις ἐξάπλωσις.

تَوْسيع — (ἡ) Εὔρυνσις, πλάτυνσις.

وَسَقَ ، يَسِقُ وأوْسَقَ — Ἐφόρτωσε.

إتَّسَقَ ، يَتَّسِقُ — Ἐτακτοποιήθη, ἐρρυθμίσθη.

وَسْقٌ ج. أوْساق — (τὸ) Φορτίον, φόρτωμα (καμήλου).

إتِّساق — (ἡ) Τακτοποίησις.

وَسَّلَ وتَوَسَّلَ إلى الله بـ — Ἐξῃτήσατο τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, (δι' ἔργων ἀγαθῶν).

تَوَسَّلَ ، يَتَوَسَّلُ إلى — Ἱκέτευσε, ἐξελιπάρησε, ἐξῃτήσατο.

وَسيلَة ج. وسائِل — (τὸ) Μέσον, τρόπος.

تَوَسُّل — (ἡ) Ἱκεσία, ἐκλιπάρησις, παράκλησις.

وَسَمَ ، يَسِمُ — Ἐσημάδευσε (ἔκαμε σημάδι).

وَسُمَ ، يَوْسُمُ — Κατέστη εὔμορφος, ὡραῖος, εὐειδής.

إتَّسَمَ ، يَتَّسِمُ — Ἐσημαδεύθη (ἐμαρκαρίσθη), ἐστιγματίσθη.

إتَّسَمَ بِـ — Διεκρίθη διά τι.

وَسْمٌ ج. وُسُوم وسِمَة ج. سِمات — (τὸ) Σημάδι, στίγμα.

وَسيمٌ ج. وُسَماء — (ὁ) Ὡραῖος, εὔμορφος, εὐειδής.

وَسِنَ ، يَوْسَنُ — Ἐκοιμήθη.

وَسَنٌ وسِنَة — Ὕπνος (ὁ).

وَسِنٌ ووَسْنان — Κοιμισμένος (ὁ).

سَوْسَ ، يُوَسْوِس — Εψιθύρισε, έκρυφομίλησε.

وسوَسَ إليه الشَّيطان — Εσιγοψιθύρισε, ύπηγόρευσε (πειρασμός πονηρά).

وسواس ج. وَساوِس — (ὁ) Σατανᾶς — Ὑποχονδρία.

وسْوَسَة ووَسْواس — (ἡ) Πονηρά σκέψις.

وَسَى ، يَسِي وأَوْسَى — Ἐξύρισε.

وِشْبٌ ج. أَوْشاب — Ἀγοραῖος, κοινός, ὄχλος.

وَشَّح ، يُوَشِّح — Περιέβαλε διά κοσμητικῆς ζώνης ἢ ταινίας.

تَوَشَّح وإِتَّشَح بِـ — Περιεβλήθη, ἐφόρεσε.

وِشاح — Ξίφος (τό).

وُشاحٌ ج. أَوشِحَة — (ἡ) Κοσμητική ζώνη ἢ ταινία.

وَشَر ، يَشِرُ — Ἐπριόνισε.

وَشَع ، يَشِعُ ووَشَّع — Ἐτύλιξε.

وشيعٌ — Φράκτης (ὁ).

وَشَق ، يَشِق اللَّحم — Ἐπάστωσε κρέας, ἐταρίχευσε.

وشيقٌ ووَشيقَة ج. وَشائق — Παστὸν (κρέας).

وَشُك ، يَوْشُك ووَشَك — Ἐπεσπεύσθη, ἔγινε γρήγορα.

أَوْشَك ، يُوشِك أنْ — Ἐπλησίασε νά (ἐκόντεψε νά).

وَشْك — (ἡ) Σπουδή, ταχύτης.

على وَشْك — Ἐπὶ τοῦ σημείου νά, περί, περίπου.

وَشَم ، يَشِمُ — Διέστιξε (σῶμα).

وَشْم ج. وِشام — (ἡ) Διάστιξις (σώματος)

وَشَى ، يَشِي ووَشَّى الثوبَ — Ἐκέντησε (ὕφασμα).

وَشَى بِهِ إلى — Ἐσυκοφάντησε, διέβαλε.

وَشْيٌ وَوِشايَة — (ἡ) Συκοφαντία, διαβολή.

وَشْيٌ وتَوشِيَة — (τὸ) Κέντημα, πλούτισμα.

وَصِبَ ، يَوْصَبُ — Ἠσθένησε, ἐνόσησε.

وَصَبٌ ج. أَوْصاب — (ἡ) Ἀσθένεια, νόσος.

وَصِبٌ — Ἀσθενής (ὁ).

وَصَدَ ، يَصِدُ — Ἐστερεώθη, ἐπαγιώθη.

أَوْصَدَ ، يُوصِد — Ἔκλεισε.

وِصْرٌ ج. أَواصِر — (τὸ) Ὁμόλογον, ἔγγραφον (ἐπίσημον).

وَصَفَ ، يَصِف — Περιέγραψε, ἐχαρακτήρισε.

إتَّصَف ، يَتَّصِف — Ἐχαρακτηρίσθη, περιεγράφη.

إسْتَوْصَف الطبيب — Συνεβουλεύθη ἰατρὸν (δι' ἀσθέν.)

وَصْفٌ ج. أَوْصاف — (ἡ) Περιγραφή, χαρακτηρισμός (ὁ).

وَصْفَة — (ἡ) Συνταγή (ἰατροῦ).

وَصْفِيٌّ — Χαρακτηριστικός (ὁ).

وصيفٌ ج. وُصَفاء — (ὁ) Ὑπηρέτης, θαλαμηπόλος.

وَصَل ، يَصِلُ إلى — Ἀφίχθη, ἔφθασε.

وَصَل وَوَصَّل بِـ — Συνέδεσε, ἥνωσε συνήνωσε.

وَصَّل ، يُوَصِّل وأَوْصَل إلى — Ἔφερε, ἤγαγε — Συνώδευσε — Μετέδωσε, μετεβίβασε

إتَّصَل ، يَتَّصِل بِـ — Ἐπεκοινώνησε — Συνεδέθη, ἐσχετίσθη.

إتَّصَل إلى — Ἔφθασε.

إتَّصَل العَمَلُ — Ἐσυνεχίσθη (ἐργασία), ἐξηκολούθησε.

تَوَصَّلَ ، يَتَوَصَّلُ إلى — "Εφθασε, κατέληξε.

وَصْلٌ — (ἡ) Συνένωσις, σύνδεσις — 'Απόδειξις (παραλαβῆς).

هَمْزَةُ الوَصْلِ (ٱ) — 'Η συνδετική χάμζα ἡ τῆς ἑνώσεως.

وَصْلٌ ج. أوْصال — (τὸ) Μέλος (σώματος).

أوْصالٌ — (αἱ) Κλειδώσεις, ἀρθρώσεις

وُصْلَةٌ ج. وُصَل — (ὁ) Δεσμός, ἑνωτικὸς κρίκος.

وُصْلة واتّصال ووِصالٌ — (ἡ) Σχέσις, συνάφεια, συνοχή.

وُصولٌ — (ἡ) "Αφιξις, ἔλευσις, φθάσιμον.

وَصيلٌ — (ὁ) Φίλος ἀχώριστος.

إتّصالٌ — 'Επικοινωνία — Σύνδεσις, σύνδεσμος — Συνέχισις.

ضابِطُ إتّصال — (ὁ) 'Αξιωματικὸς συνδέσμου.

حَلقَةُ الإتّصال — (ὁ) Συνδετικὸς ἢ ἑνωτικὸς κρίκος.

إيصالٌ — (ἡ) 'Απόδειξις (παραλαβῆς)

قُوَّةُ إيصال المَعْلومات — 'Η δύναμις τῆς μεταδόσεως (τὸ μεταδοτικόν).

تواصُل — (ἡ) Συνέχεια, ἐξακολούθησις.

تَوْصيل — (ἡ) 'Αγωγὴ (εἰς τὴν φυσικήν) — Συνοδεία.

وَصَمَ ، يَصِمُ — Κατήσχυνε, ἠτίμασε, ἐστιγμάτισε.

وَصْمٌ ووَصْمَةٌ — 'Ελάττωμα — Αἶσχος, ἀτιμία, στίγμα.

وَصْوَصَ ، يُوَصْوِصُ — 'Εκρυφοκύτταξε διὰ μέσου ὀπῆς.

وَصَّى وأوْصَى لهُ بِـ — 'Εκληροδότησε.

وَصَّى وأوْصَى إلى — Κατέστησέ τινα ἐκτελεστὴν (κληρονομίας).

وَصَّى وأوْصَى بِـ — 'Ανέθεσέ τινί τι — Συνέστησε — Παρήγγειλε.

وَصِيٌّ ج. أوْصِياء — 'Εκτελεστὴς (διαθήκης κλπ.) 'Επίτροπος, κηδεμών.

وَصِيَّةٌ ج. وَصايا — (ἡ) Διαθήκη, κληροδότημα — Παραίνεσις.

وَصِيَّة وَصايَة — Παραγγελία (ἡ).

الوَصايا العَشر — Αἱ Δέκα ἐντολαί, ὁ Δεκάλογος.

وَصاةٌ ج. وَصًى — Συνταγή (ἡ).

وَصايَة — (ἡ) Κηδεμονία, ἐπιτροπεία — Παραγγελία.

دَوْلَةٌ تَحْتَ الوَصايَة — (τὸ) Κράτος ὑπὸ κηδεμονίαν.

تَوْصِيَة — (ἡ) Σύστασις (προσώπου) — Παραγγελία.

خِطابُ تَوْصِيَة — (ἡ) Συστατικὴ ἐπιστολή.

شَرِكةُ تَوْصِيَة — (ἡ) 'Εταιρεία ἑτερόρρυθμος

وَضَّأَ ، يُوَضِّئُ — "Επλυνε, ἐκαθάρισε.

وَضُؤَ ، يَوْضُؤُ — Κατέστη καθαρός.

تَوَضَّأَ ، يَتَوَضَّأُ — 'Ενίφθη (πρὸ τῆς προσευχῆς).

وَضاءة ووُضوء — Καθαριότης (ἡ).

وُضوء وتَوَضُّؤ — (ἡ) Νίψις, νίψιμον πρὸ τῆς προσευχῆς

وَضوء — (τὸ) "Υδωρ διὰ νίψιμον.

وَضَحَ ، يَضِحُ وتَوَضَّحَ واتَّضَحَ — Διεσαφηνίσθη, ἐξεδηλώθη.

وَضَّحَ وأوْضَحَ — Διεσαφήνισε, διηυκρίνισε, διεφώτισε.

وَضَحٌ ج. أوْضاح — Φῶς (τό).

وَضّاح — (ὁ) Λαμπρός, φαεινός.

وُضوح (ἡ) Εὐκρίνεια, σαφήνεια.
إيضاح وتوضيح (ἡ) Διευκρίνησις διασάφησις, διαφώτισις.
وَضَع ، يَضَع ووَضَّع Ἐξηυτέλισε, ἐταπείνωσε.
وضَع الشيء Ἔθεσε, ἐτοποθέτησε, κατέθεσε.
وضَع الكتاب Ἐξεπόνησε (βιβλίον).
وضَع اليدَ على Ἔθεσε χεῖρα, ἐπέταξε (ἐπιτάσσω).
وضَعَت المرأة Ἐγέννησε, ἔτεκε.
وَضُع ، يَوْضُع Κατέστη εὐτελής, φαῦλος, ὑπεβιβάσθη.
وضِع . يُوضَع وأُوضِع في التجارة Ἐζημιώθη (ἔμπορος).
وَضَّع ، يُوَضِّع Ἐταπείνωσε — Ἐπούλωσε, συνέρραψε.
وَضْع ج . أوضاع (ἡ) Τοποθέτησις, θέσις, κατάθεσις — Γέννα, τοκετός.
قَلْبُ الأوضاع Ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος.
وَضْعُ الكتاب Ἐκπόνησις (ἡ).
وضْعُ اليد Ἐπίταξις (ἡ).
وَضْعِيّ وقانون وضعيّ (τὸ) Θετὸν δίκαιον.
وضيع (ὁ) Εὐτελής, φαῦλος, χαμηλός, ταπεινός.
وضاعة وضِعة (ἡ) Φαυλότης, εὐτέλεια ταπεινότης.
تَواضُع واتِّضاع (ἡ) Ταπεινοφροσύνη, ταπεινότης.
وَضَم ج . أوضام (ὁ) Κορμός (κρεοπωλείου).
وَطَأ ، يَطَأ ووَطَّأ Ἐξωμάλυνε, ἰσοπέδωσε.
وطأ ووَطِئ Ἐπάτησε, κατεπάτησε.

وَطِئ ، يَطَأ Ἐπέβη, ἀνέβη.
وَطْء Πάτημα (τὸ).
وَطْأة (ἡ) Καταπίεσις, πίεσις, βία.
وَطِيء (ὁ) Χαμηλός, εὐτελής.
تَواطُؤ (ἡ) Συνωμοσία, συνεπιβουλή.
تَوطُّؤ Ὁμαλότης (ἡ).
وَطْب ج . أَوْطاب وأَوْطُب (ὁ) Ἀσκός γάλακτος κν. τουλούμι.
وَطَد ، يَطِد ووَطَّد Ἐπαγίωσε, ἐστερέωσε.
وطَّد عزمَه على Ἀπεφάσισε.
تَوَطَّد ، يَتَوطَّد Ἐπαγιώθη, ἐστερεώθη
وَطِيد (ὁ) Πάγιος, στερεός.
أَوْطاد (τὰ) Ὄρη, βουνά.
تَوْطيد Παγίωσις, σύσφιγξις.
وَطَر ج . أوطار (ὁ) Ἐπιδιωκόμενος σκοπός, ἐπιθυμία.
قَضى مِنْهُ وَطَرَهُ Ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του.
وَطَس ، يَطِس Ἐκτύπησε (δυνατά) —Ἔθραυσε.
وطيس ج . أوطسة (ἡ) Κάμινος, κλίβανος φοῦρνος·Μάχη.
حَمِيَ الوَطيسُ Ὠξύνθη ἡ μάχη (ἄναψε ἡ μάχη).
وَطِف ، يَوْطَف Ἐπυκνώθη τρίχωμα ὀφρύων, βλεφαρίδων
وطَن ، يَطِن وأَوْطَن بـ Διέμεινε, διέτριψε (εἰς τόπον).
وَطَّن وأَوْطَن وتَوَطَّن واسْتَوْطَن
Ἐνεδήμησε, ἐγκατεστάθη.
وطّن نفسَه على Ἀπεφάσισε.

وَطَن ج. أوطان Πατρίς (ἡ).

وطَنِيَّة (ὁ) Πατριωτισμός, ἐθνικισμός.

وطَنِيّ (ὁ) Πατριώτης, ἐθνικιστής— Πατριωτικός—'Εγχώριος.

إِسْتِيطان و تَوَطُّن (ἡ) 'Εγκατάστασις, διαμονή.

وَطْوَاط ج. وطاويط Νυκτερίς (ἡ).

وَظَبَ ، يَظِبُ وَوَاظَبَ على 'Ενεκαρτέρησε ἐπέμεινε, ἐνέμεινε.

وظَّفَ ، يُوَظِّفُ الرَّجل Διώρισέ τινα εἰς ὑπηρεσίαν.

وَظِيفَة ج. وظائف (τὸ) 'Υποὐργημα, ὑπηρεσία.

عِلمُ وَظائف الأعضاء Φυσιολογία (ἡ).

تَوْظِيف (ὁ) Διορισμὸς ὑπαλλήλου.

وِعاء ج. أوعية (وعى) (τὸ) 'Αγγεῖον, δοχεῖον.

وَعَبَ ، يَعِبُ وأَوْعَبَ وإِسْتَوْعَبَ "Ελαβέ τι καθ' ὁλοκληρίαν.

أَوْعَبَ الشيء في الشيء Συμπεριέλαβε.

أَسْتَوْعَبَ ، يَسْتَوْعِبُ 'Εξερρίζωσε.

أسْتَوْعَبَ الحديث 'Αντελήφθη κατενόησε.

وَعْثٌ ج. وُعوث (ὁ) Δύσκολος, τραχύς, ἐπίπονος

وَعْثَاء (ἡ) Δυσκολία, δυσχέρεια τραχύτης.

وَعَدَ ، يَعِدُ وأَوْعَدَ 'Υπεσχέθη.

وعد وأوْعَدَ و تَوَعَّدَ 'Ηπείλησε.

وَعْدٌ ج. وُعود 'Υπόσχεσις (ἡ).

وَعِيدٌ و تَوَعُّد 'Απειλή (ἡ).

وَعَرَ ، يَعِرُ وُوَعُرَ ، تَوَعَّرَ 'Ετραχύνθη.

وَعْرٌ و وَاعِرٌ و وَعِيرٌ ج. أَوْعار (ὁ) Τραχύς, ἀνώμαλος.

وَعَزَ ، يَعِزُ وأَوْعَزَ إلى 'Υπέβαλέ τινί τι, ὑπεκίνησε

إِيعازٌ (ἡ) 'Υποκίνησις, ὑποβολή.

وَعَسَ ، يَعِسُ الدَّهر Συνέτισε (χρόνος), κατέστησε, ἔμπειρον

وعسٌ ج. أوْعاس (ἡ) "Αμμος (λεπτή).

وعَظَ ، يَعِظُ Παρήνεσε, προέτρεψε— 'Εκήρυξε (ἱεροκῆρυξ).

إتَّعَظَ ، يَتَّعِظُ Παρεδειγματίσθη, (ἐπῆρε μάθημα).

وَعْظٌ (ἡ) Προτροπή, νουθεσία— Κήρυγμα (ἐκκλ.).

وعْظة وعِظَة (τὸ) Κήρυγμα (ἐκκλ.).

عِظَةٌ (ὁ) Παραδειγματισμός παράδειγμα.

وَعِقٌ (ὁ) Δύστροπος.

وعَكَ ، يَعِكُ 'Ενετάθη ὁ καύσων.

وَعَكَ و تَوَعَّكَ 'Ηδιαθέτησε.

وَعْكَة و تَوَعُّك 'Αδιαθεσία (ἡ).

وَعِكٌ 'Αδιάθετος (ὁ).

وَعْلٌ ج. أوْعال (τὸ) Καταφύγιον, ἄσυλον.

وَعِلٌ ج. أوْعال وَوُعول Αἴγαγρος (ὁ).

وَعَمَ ، يَعِمُ 'Εχαιρέτησε.

وَعَى ، يَعِي وأَوْعَى Περιέλαβε, συμπεριέλαβε.

وَعَى وأَوْعَى الحديث 'Ενόησε, ἀντελήφθη (κατάλαβε).

وَعْيٌ (ἡ) 'Αντίληψις, νόησις.

وِعاءٌ ج. أوْعِيَة — (τὸ) Δοχεῖον, ἀγγεῖον.

وَغْدٌ ج. أوْغاد — (ὁ) Εὐτελής, χαμερπής, ποταπός.

وَغَرَ، يَغِرُ صدرُهُ على — Κατετρύχετο (ὀργῆς) — Ἐφθόνησε

وَغَّرَ وأوْغَرَ صدرَهُ على — Παρώργισε, ἐξηρέθισε.

تَوَغَّرَ، يَتَوَغَّرُ — Κατετρύχετο (ὀργῆς), ἐκακεντρέχησε.

تَوَغُّر — (ἡ) Κακεντρέχεια, χαιρεκακία.

وَغَلَ، يَغِلُ وأوْغَلَ وتوغَّلَ في — Εἰσέδυσε, εἰσεχώρησε.

وَغْلٌ ج. أوْغال — (ὁ) Παράσιτος, παρείσακτος.

وغًى ووَغًى — (ὁ) Θόρυβος, πάταγος, ὀχλαγωγία Πόλεμος

وَفاء (وفى) — (ἡ) Πίστις (φίλου) — Ἐκπλήρωσις, τήρησις ὑποσχέσεως.

وَفاء الدَّيْن — (ἡ) Ἐκπλήρωσις χρέους, ἐξόφλησις.

وَفاء العَهْد والوَعْد — (ἡ) Ἐκπλήρωσις ὑποσχέσεως.

وَفَدَ، يَفِدُ على — Ἦλθε, ἔφθασε, ἀφίχθη.

وفَّدَ وأوْفَدَ — Ἔπεμψε, ἀπέστειλε (πρέσβυν).

وَفْدٌ ج. أوْفاد ووُفود — (ἡ) Ἀποστολή, πρεσβεία.

وِفادَة ووُفُود — (ἡ) Ἔλευσις, ἐρχομός.

وَفَرَ، يَفِرُ ووَفُرَ، يَوْفُرُ — Ηὐθόνησε, ἐπληθύνθη.

وفَّرَ لِ ووَفَّرَ وأوْفَرَ — Ἐπλήθυνε (ἀγαθὰ κλπ.)

وفَّرَ واسْتَوْفَرَ حقَّهُ — Ἐξεπλήρωσεν (ὅ,τι ὤφειλε).

وفَّرَ واسْتَوْفَرَ — Ἀπεταμίευσε, ἐξοικονόμησε.

توافَرَ واتَّفَرَ — Ηὐξήθη, ἐπληθύνθη, ἐπολλαπλασιάσθη (πλοῦτος).

وَفْرٌ ج. وُفُور — (ὁ) Πλοῦτος, ἀγαθά.

وفْرَة — (ἡ) Ἀφθονία, πληθώρα, πληθὺς πλῆθος.

تَوْفِير — (ἡ) Ταμίευσις, ἐξοικονόμησις, ἀποταμίευσις.

صندوق التَّوْفير — Ταμιευτήριον (τό).

وَفَضَ، يَفِضُ وأوْفَضَ واسْتَوْفَضَ — Ἔσπευσε, ἐβιάσθη.

وفْضَة ج. وِفاض — Σάκκος (δερμάτινος), δισάκκι.

أوْفاض — Ἄνθρωποι διαφόρων φυλῶν.

وَفِقَ، يَفِقُ الأمرُ — Ἦτο ταιριαστόν, ἁρμονικόν, συμμετρικόν.

وَفَّقَ، يُوَفِّقُ — Προσήρμοσε, ἐταίριασε.

وفَّقَ ووافَقَ بَيْنَ — Συνδιήλλαξε, συνεβίβασε, συνεφιλίωσε

وَفَّقَهُ اللهُ — Εἴθε νὰ τὸν εὐνοήσῃ ἢ βοηθήσῃ ὁ Θεός.

إتَّفَقَ، يَتَّفِقُ على أو في — Συνεφώνησε, συνεβιβάσθη, συνεφιλιώθη.

إتَّفَقَ لِ — Συνέπεσε, συνέβη, ἔτυχε.

تَوَفَّقَ، يَتَوَفَّقُ — Ἐπέτυχε, ηὐδοκίμησε, εὐημέρησε.

توافَقَ، يَتوافَقُ في — Προσηρμόσθη, ἐταίριασε.

توافَقَ مع — Συνδιηλλάγη, συνεφιλιώθη, συνεβιβάσθη.

وَفْقٌ ووِفاق — (ἡ) Συμφωνία, ἁρμονία, ταίριασμα.

وفْقاً ووِفاقاً لِ — Συμφώνως.

وِفاق ومُوافَقَة — (ἡ) Συμφωνία, ἁρμονία.

إتِّفاق — Συμφωνία, ἁρμονία, Σύμβασις—Σύμπτωσις.

إتِّفاقاً — Κατὰ σύμπτωσιν.

باتّفاق — Ἐκ συμφώνου, ἁρμονικῶς.

إتّفاقيّ — (ὁ) Τυχαῖος, συμπτωματικός.

إتّفاقيّة وإتّفاق — (ἡ) Συμφωνία, σύμβασις.

تَوافُق واتّفاق — (ἡ) Ἁρμονία, συμφωνία.

تَوْفيق — (ἡ) Συνδιαλλαγή, συμβιβασμός· Ἐπιτυχία·Εὐημερία, εὐδαιμονία.

بِتَوْفيق — Ἐπιτυχῶς, εὐδοκίμως.

وَفَى ، يَفِي وأَوْفَى بالوَعْد — Ἐξεπλήρωσεν ἢ ἐτήρησεν (ὑπόσχεσιν).

وفَى وأَوْفَى الدَّيْنَ — Ἐξεπλήρωσεν ἢ ἐξώφλησε (χρέος).

وفّى، يُوَفّي وأَوْفَى حَقَّه — Ἐξώφλησε πᾶσαν ὀφειλήν.

إِسْتَوْفَى وتَوَفَّى حَقَّه — Ἔλαβε, ἐπληρώθη.

إِسْتَوْفَى ، يَسْتَوْفي بِ — Ἠρκέσθη.

تَوَفّاهُ الله — Ἀνέπαυσέ τινα ὁ Θεός (ἀπέθανε).

وَفاء — (ἡ) Ἐπλήρωσις ἢ ἐκτέλεσις ἢ τήρησις (ὑποσχέσεως).

وفاء وإيفاء وتَوْفِيَة — (ἡ) Ἐκπλήρωσις —Ἐξόφλησις

قادِرٌ على الوَفاء — (ὁ) Ἀξιόχρεως, φερέγγυος·Συνεπής.

وَفاةٌ ج. وفَيات — (ὁ) Θάνατος, τελευτή.

وَفِيٌّ ج. أَوْفياء — (ὁ) Πιστός, συνεπής (φίλος).

وَقَبَ ، يَقِبُ الظلامُ على — Ἐπῆλθε τὸ σκότος.

وَقْبٌ ج أَوْقاب — (ἡ) Κοιλότης ρωγμή — Κόγχη (ὀφθαλμοῦ).

وقّتَ، يَقِتُ ووَقَّتَ — Καθώρισε (χρόνον, ὡράρια), ἐχρονολόγησε.

وقْتٌ ج. أَوْقات — (ὁ) Καιρός, χρόνος, ὥρα.

وَقْتَئِذٍ — Τότε, κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρόν.

وَقْتِيّ — (ὁ) Πρόσκαιρος, προσωρινός.

تَوْقيت مَحَلّي — (ἡ) Τοπικὴ ὥρα.

وَقُحَ، يَوْقَحُ وتَوَقّح — Κατέστη ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ἀδιάντροπος.

وقِحٌ ووَقّاح — (ὁ) Ἀναίσχυντος, ἀναιδής, ἀδιάντροπος.

وَقاحَة وقِحَة — Ἀναισχυντία, ἀναίδεια, ἀδιαντροπιά.

وَقَدَ، يَقِدُ وإِتَّقَدَ وتَوَقَّدَ — Ἥναψε (φωτιά), ἡνάφθη

أَوْقَدَ، يُوقِد واسْتَوْقَدَ — Ἥναψε (φωτιάν).

وَقْدٌ ووُقودٌ وإتّقادٌ وتَوَقُّد — τὸ Ἄναμμα ·Καῦσις (ἡ).

وِقادٌ ووَقودٌ ووَقيدٌ — Καύσιμος (ὕλη).

وَقّاد — (ὁ) Ζωηρός, φλογερός — Θερμαστής (πλοίου).

وَقَذَ ، يَقِذُ — Ἔπληξε θανασίμως, ἐφόνευσε.

وَقيذٌ ومَوْقوذٌ — (ὁ) Ἑτοιμοθάνατος (ὁ) βαρέως πληγείς.

وَقُرَ، يَوْقُرُ — Ἐσοβαροποιήθη, κατέστη ἀξιοπρεπής, σεβάσμιος.

وَقِرَتْ، تَقِرُ ووُقِرَتْ أُذُنُه — Ἐκούφανε (ἐβάρυνε ἀκοή).

وَقَرَ اللهُ أُذُنَهُ — Ἐκούφανέ τινα (Θεός).

وُقِّرَ ، يُوَقَّر — Ἐσεβάσθη, ὑπελήφθη —Ἐσκλήρυνέ τινα (δοκιμασία).

أَوْقَرَ ، يُوقِر — Ὑπερεφόρτωσε, ἐπεβάρυνε (παραφόρτωσε).

أُوقِرَ وأُوقِرَ — Ὑπερεφορτώθη, ἐπεβαρύνθη.

وَقْرٌ ووَقْرَة — (τὸ) Ρῆγμα, ράγισμα.

وَقْرٌ ج. أَوْقار — (τὸ) Ἄχθος, βάρος, φορτίον.

وَقار — (ἡ) Ἀξιοπρέπεια, σοβαρότης, σέβας

وَقُور — (ὁ) Ἀξιοπρεπής, σοβαρός, σεβάσμιος.

وَقَعَ ، يَقَعُ — Ἔπεσε – Συνέβη.

وقع لِـ — Συνέβη τινί τι.

وقع في — Ὑπέπεσε.

وقع في فلان — Ἐκακολόγησε, ἐδυσφήμισε, προσέβαλε.

وقع الكلامُ في نفسه — Ἐπέδρασεν ὁ λόγος εἰς τὴν ψυχήν του.

وقع ووَقَّع النَّصْلَ — Ἠκόνισε.

وَقَع وأَوْقع بِـ — Ἐπετέθη, προσέβαλε (ἐχθρόν).

وقَّع ، يُوَقِّع — Ὑπέγραψε.

أَوْقَع ، يُوقِع — Ἔρριψε, κατέρριψε, ἐκρήμνισε.

أَوْقَع المُغَنِّي — Ἐτόνισε (μουσικός), ἐνήρμόνισε.

وَقْع ووُقُوع — (ἡ) Πτῶσις, πέσιμον.

وَقْعَة — (ἡ) Πτῶσις· Κτύπημα, πλῆγμα – Σύγκρουσις (μάχη).

وَقّاعٌ ووَقّاعَة — (ὁ) Κακολόγος, διαβολεύς.

وَقِيعَة ج. وَقائِع — (ἡ) Μάχη, συμπλοκή – Κακολογία διαβολή.

إِيقاع — (ἡ) Κατάρριψις—Ἁρμονία, τονισμὸς (μουσικῆς).

فَنُّ الإيقاع — (ἡ) Ἁρμονία (ἐπιστήμη) εἰς τὴν μουσικήν.

تَوَقُّع — (ἡ) Ἀναμονή, προσδοκία.

تَوْقِيع — Ὑπογραφή (ἡ).

وَقَفَ ، يَقِفُ — Ἐστάθη, ἐσηκώθη – Ἐστάθμευσε.

وقف لِـ وعلى — Ἀφιέρωσε·Ἐπροικοδότησε.

وقَّف وأَوْقَف — Ἔπαυσε, ἐσταμάτησέ (τινα) Ἀνέστειλε—Διέκοψε.

تَوَقَّف ، يَتَوَقَّف في — Ἐστάθμευσε, ἐσταμάτησε, ἐστάθη – Ἐδίστασε.

توَقَّف على — Ἐξηρτήθη, ἐβασίσθη ἐπί τινος.

توَقَّف عن — Ἀπέσχε – Ἐσταμάτησε, ἔπαυσε, διέκοψε ἀπό.

وَقْفٌ ووُقُوف — (τὸ) Σταμάτημα, στάσις.

وَقْفٌ ج. أَوْقاف — (τὸ) Ἀφιέρωμα, προικοδότημα.

وَزارَة الأَوْقاف — (τὸ) Ὑπουργεῖον τῶν Οὐάκφ.

وَقْفَة — (ἡ) Παῦσις (μικρὰ) μουσικῆς —Παραμονὴ (ἑορτῆς).

وُقُوف — (ἡ) Στάσις, σταμάτημα — (τὸ) Ἵστασθαι, ὀρθοστασία.

وُقوف وتَوَقُّف — (τὸ) Σταμάτημα, στάθμευσις.

إِيقافٌ وتَوْقِيف — (ἡ) Ἀναστολή.

تَوَقُّف — (ἡ) Παῦσις, σταμάτημα, στάθμευσις —Δισταγμός.

تَوَقُّف على — (ἡ) Ἐξάρτησις ἐπί τινος.

وَقَى ، يَقِي ووِقًى — Προεφύλαξε, διεφύλαξε, ἐπροστάτευσε.

تَوَقَّى ، يَتَوَقَّى واتَّقَى — Προεφυλάχθη, ἐπροστατεύθη

اِتَّقَى ، يَتَّقِي وتَوَقَّى الله — Ηὐλαβήθη.

وِقايَة — (ἡ) Προφύλαξις, προστασία, διαφύλαξις.

تُقًى وتَقْوَى — (ἡ) Εὐλάβεια, εὐσέβεια, θεοσέβεια.

تَقِيّ ج. أَتْقِياء — (ὁ) Εὐλαβής, εὐσεβής θεοσεβής.

وكأ، أوكأ، يوكئ، واتكأ — Ἐστήριξε, ἀκούμπησε τι.

إتّكأ وتوكّأ على — Ἐστηρίχθη, ἀκούμπησε.

إتّكاء — Ἀκούμπισμα (τό).

وكب، يكب — Ἐβάδισε σιγά-σιγά (ὡς ἐν πομπῇ).

وكّد وأكّد وأوكد — Ἐβεβαίωσε, διεβεβαίωσε, ἐπεβεβαίωσε.

توكّد وتأكّد — Ἐβεβαιώθη, ἐπεβεβαιώθη.

وكيد وأكيد — (ὁ) Βέβαιος—Θετικός.

تأكيد وتوكيد — (ἡ) Βεβαίωσις, διαβεβαίωσις, βεβαιότης – Ἔμφασις.

تأكيد وتأكّد — (ἡ) Θετικότης - Ἐμφαντικότης.

بالتأكّد وبالتأكيد — Θετικῶς — Βεβαίως.

وكر ج. أوكار ووكور — Φωλεά (ἡ).

وكز، يكز — Ἐκτύπησε, ἐγρονθοκόπησε.

وكز ب — Διέτρησε (διὰ ξίφους).

وكز في — Ἐνέπηξε.

وكس، يكس وأوكس — Ὑπετιμήθη, ἐμειώθη.

وكس ووكّس — Ὑπετίμησε, ἐμείωσε

وُكس، يكس وأوكس — Ἐχρεωκόπησε ἐζημιώθη.

وكس — (ἡ) Ὑποτίμησις, μείωσις — Ζημία.

باع بالوكس — Ἐπώλησε μὲ ζημίαν.

وكع، يوكع — Κατέστη ὕπουλος — Ἐσκληρύνθη.

وكف، يكف وأوكف — Ἔσταξε (ὕδωρ) διέρρευσε

وكّف وأوكف — Ἐσαμάρωσεν (ὄνον).

وكف ووكيف — (τὸ) Στάξιμον, διαρροή.

وكاف وإكاف — (τὸ) Σάγμα (σαμάρι ὑποζυγίων).

وكل، يكل إلى — Ἐνεπιστεύθη τινί τι, ἀνέθεσέ τινί τι.

وكل وأوكل بالله — Ἐνεπιστεύθη Θεῷ.

وكّل، يوكّل — Ἐξουσιοδότησε, κατέστησε πληρεξούσιον.

توكّل، يتوكّل — Ἐξουσιοδοτήθη, κατέστη πληρεξούσιος.

توكّل واتّكل على — Ἐνεπιστεύθη τινί, ἐβασίσθη, ἐπανεπαύθη

وكيل ج. وكلاء — (ὁ) Ἀντιπρόσωπος — Ἀντιπρόεδρος Ἐπίτροπος Πληρεξούσιος.

وكيل بالعمولة — (ὁ) Πράκτωρ, ἀντιπρόσωπος (ἑταιρ.)

وكيل متجوّل — (ὁ) Παραγγελιοδόχος (πλασιέ).

وكالة — (ἡ) Ἀντιπροεδρία, ἀντιπροσωπία – πρακτορεῖον.

وكالة القاصر — (ἡ) Ἐπιτροπεία, κηδεμονία.

وكالة الأنباء — (τὸ) Πρακτορεῖον εἰδήσεων.

إتّكال وتوكّل — (ἡ) Πεποίθησις, πίστις, ἐμπιστοσύνη.

توكيل — Ἀντιπροσωπία, ἀντιπροσώπευσις – Ἐξουσιοδότησις.

وكن، يكن الطائر على — Ἐπώασε (πτηνόν).

وكن ج. أوكن — (ἡ) Φωλεά (πτηνοῦ).

وكى، يكى وأوكى على — Ἔδεσεν ἀσκόν.

أوكى حلقه — Ἐσιώπησε, ἀπεστομώθη

ولاء (ولي) — (ἡ) Νομιμοφροσύνη, πίστις, ἀφοσίωσις.

وِلاءٌ (ولى) Διαδοχὴ (ἡ).

وِلادَة (ولد) (ἡ) Γέννησις, γέννα, τοκετός.

وَلايَة (ولى) (ἡ) Πολιτεία — Κηδεμονία.

وَلَجَ ، يَلِجُ وَتَوَلَّجَ إلى Εἰσῆλθε, εἰσεχώρησε.

أَوْلَجَ ، يُولِجُ في Ἐνέβαλε, εἰσήγαγε.

وُلوجٌ (ἡ) Εἴσοδος (ἔμπασμα).

وَليجَةٌ (ὁ) Ἐπιστήθιος φίλος.

وَلَدَ ، يَلِدُ Ἔτεκε, ἐγέννησε.

وَلَّدَ ، يُوَلِّدُ Παρήγαγε — Ἐμαίευσε, (ἐξεγέννησε).

تَوالَدَ ، يَتَوالَدُ Ἀναπαρήχθη.

وُلْدٌ ووَلَدٌ ج. أولاد ووُلْد Παιδίον (τό).

وَلْدَة Γέννα (ἡ).

وِلادٌ وَوِلادَة (ὁ) Τοκετός, γέννησις, γέννα.

وِلادِيٌّ Γεννητικός (ὁ).

وَليدٌ ج. وِلْدان (τὸ) Παιδάριον — Δοῦλος, σκλάβος.

تَوَلُّدٌ (ἡ) Γένεσις, ἀναπαραγωγή.

التَّوَلُّدُ الحَيَوِيّ Ἡ βιογένεσις ἢ βιογονία.

نامُوسُ تَوَلُّدِ الأحْياء (ὁ) Βιογενετικὸς νόμος.

تَوالُد Ἀναπαραγωγή, πολλαπλασιασμός (τοῦ εἴδους).

تَوْليد (ἡ) Παραγωγὴ (ἠλεκτρισμοῦ κ. λ. π.).

فَنُّ التَّوْليد Μαιευτική (ἡ).

وَلَسَ ، يَلِسُ وَوالَسَ Ἐξηπάτησε, ἐδολιεύθη.

وَلْسٌ (ἡ) Ἀπάτη, δόλος.

وَلِعَ ، يَوْلَعُ وأُولِعَ بِـ Ὑπερηγάπησέ τι, ἐπεθύμησε διαπύρως.

أَوْلَعَ ، يُولِعُ بِـ Κατέστησέ τινα μανιώδη μέ τι, διήγειρέ τινος ἐπιθυμίαν.

وَلَعٌ (ἡ) Σφοδρὰ ἐπιθυμία, μανία, πάθος.

وَلِعٌ ووَلوع (ὁ) Ὑπεραγαπῶν, ἐπιθυμῶν διαπύρως, μανιώδης.

وَلَغَ ، يَلَغُ Ἔλαψε (σκύλος), ἤπιε μὲ τὴ γλῶσσα.

وِلْفٌ ووَليفٌ (ὁ) Σύντροφος κν. ταίρι.

وَلَمٌ Ζώνη ἐφιππίου (ζώνη σαμαριοῦ).

أَوْلَمَ ، يُولِمُ Προσέφερεν ἢ παρέθεσε γεῦμα, συμπόσιον.

وَليمَة ج. وَلائِم Συμπόσιον (τό).

وَلِهَ يَوْلَهُ وتَوَلَّهَ Ἐξεμυαλίσθη (ὑπὸ πάθους).

وَلَّهَ وأَوْلَهَ Ἐξεμυάλισέ τινα (πάθος).

وَلَهٌ (ἡ) Σύγχυσις — Ἔρως ξεμυάλισμα

وَلْهان ووالِهٌ (ὁ) Ἐραστὴς — (Ξεμυαλισμένος).

وَلْوَلَ ، يُوَلْوِلُ Ὠλόλυξε, ὠδύρετο.

وَلْوَلَة (ὁ) Ὀλολυγμός, ὀδυρμός, κοπετός.

وَلِيَ وَوَلِيَ ، يَلِي Ἐπλησίασε — Ἠκολούθησε, εἵπετο.

وَلِيَ ، يَلِي Ἦρξε, ἐκυβέρνησε.

وَلَّى ، يُوَلِّي Ἀνεκήρυξε, ἀνηγόρευσε

وَلَّاهُ ظَهْرَهُ Ἔστρεψε τὰ νῶτα.

وَلَّى هارِباً Ἐτράπη εἰς φυγήν, ἐδραπέτευσε.

وَلَّى عَنْه — 'Απέσχε, ἀπέφυγε.

أَوْلَى ، يُولِي الأَمْرَ — 'Ανέθεσέ τινί τι, ἐνεπιστεύθη.

أَوْلاهُ مَعْرُوفاً — Ἔκαμε εἴς τινα χάριν.

أَوْلاهُ ثِقَتَهُ — Ἔδωσε πίστιν, ἐνεπιστεύθη.

تَوَلَّى ، يَتَوَلَّى — 'Ανέλαβε.

تَوَلَّى الحُكْمَ — 'Ανέλαβε τὴν ἐξουσίαν.

وَلاءٌ — (ἡ) Νομιμοφροσύνη, πίστις, ἀφοσίωσις.

وِلاءٌ — Διαδοχή, διαδοχικότης.

وِلايَة — (ἡ) Πολιτεία — Κηδεμονία.

الوِلاياتُ المُتَّحِدَة — Αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι.

وَلِيٌّ ج. أَوْلِياءُ — (ὁ) Πάτρων, προστάτης — Ἅγιος — Φίλος ἐπιστήθιος.

وَلِيُّ الأَمْر — (ὁ) Κηδεμών, ἐπίτροπος.

وَلِيُّ الله — (ὁ) Θεοφιλής, ἅγιος (μουσουλμ.).

وَلِيُّ العَهْد — (ὁ) Διάδοχος τοῦ Θρόνου.

وَلِيُّ النِّعْمَة — Εὐεργέτης (ὁ).

أَوْلَى — (ὁ) Ἀξιώτερος, ἱκανώτερος

من باب أَوْلَى — Προτιμότερον, καλλίτερον.

إِسْتِيلاءٌ على — (ἡ) Κατάληψις (τόπου) — Ἐπίταξις.

تَوالٍ — Ἀλληλοδιαδοχή (ἡ).

على التَّوالِي — Ἀλληλοδιαδόχως, ἀλλεπαλλήλως.

وَمَأَ ، يَمَأُ بِ وأَوْمَأَ إلى — Ἔνευσε.

أَوْمَأَ ، يُومِئُ إلى — Ὑπηνίχθη, ὑπεδήλωσε.

إِيماءٌ إلى — Ἀναφορικῶς, σχετικῶς, ὡς πρός.

وَمِدٌ — Πνιγηρὸς καιρός.

وَمَسَ ، يَمِسُ — Προσέτριψε, ἔτριψε.

وَمَضَ ، يَمِضُ وأَوْمَضَ — Ἤστραψε, ἔλαμψε.

أَوْمَضَ بِعَيْنِه — Ἐκρυφοκύτταξε.

وَمْضٌ ووَمِيضٌ — Λάμψις (ἡ).

وَمِقَ ، يَمِقُ — Ἠγάπησε.

وَنَى ، يَنِي وَوَنِيَ — Ἀπέκαμε ἐχαλαρώθη, ἐβαρύνθη.

وَنًى ووَنَاءٌ — (ἡ) Νωθρότης, χαλαρότης χλιαρότης — Κάματος.

تَوانٍ — (ἡ) Βραδύτης — Ἀμέλεια, παραμέλησις, νωθρότης.

وَهَبَ ، يَهَبُ — Ἐχάρισε, ἐδώρισε.

وَهَجَ ، يَهِجُ وتَوَهَّجَ — Ἤναψε (φωτιά), ἐπυρακτώθη.

أَوْهَجَ ، يُوهِجُ — Ἤναψε (φωτιάν).

وَهْجٌ ووَهِيجٌ — (ἡ) Πυράκτωσις, ζέσις (πυρός).

وَهَّاجٌ — (τὸ) Διάπυρον, σφοδρὸν (πῦρ).

وَهَّدَ ، يُوَهِّدُ — Ἰσοπέδωσε, ἐξωμάλυνε.

وَهْدَة ج. وِهادٌ — (ἡ) Ἄβυσσος, λάκκωμα, χαράδρα.

وَهَرَ ، يَهِرُ — Περιέπλεξε, ἔρριψεν εἰς ἀδιέξοδον.

وَهَصَ ، يَهِصُ — Κατέρριψε, κατεπάτησε.

وَهَقٌ ج. أَوْهاق — (ὁ) Βρόχος (θελειά).

وَهِلَ ، يَوْهَلُ — Ἐφοβήθη, ἐτρόμαξε.

وَهَلٌ ووَهْلَة (ὁ) Φόβος, τρόμος.
مِن أوّل وَهْلَة Ἐξ ἀρχῆς, ἐκ πρώτης ὄψεως.
وَهِمَ ، يَهِم وتَوَهَّمَ Ἐφαντάσθη, ἐνόμισε.
وَهِمَ ، يَوْهَمُ في Ἔσφαλε, ἔκαμε λάθος.
وَهَّمَ وأَوْهَمَ Ἐξηπάτησε, ἀπεπλάνησε.
تَوَهَّمَ ، يَتَوَهَّم Ὑπωψιάσθη.
وَهْمٌ ج. أوْهام (ἡ) Φαντασία, εἰκασία ἰδέα — Εἴδωλον.
وَهْمِيّ (ὁ) Φανταστικός, φαντασιώδης, εἰκονικός.
إيهام (ἡ) Ἀποπλάνησις, ἐξαπάτησις.
تُهْمَة ج. تُهَم (ἡ) Κατηγορία — Ὑποψία.
تَوَهُّم (ἡ) Ὑποψία, ὑπόνοια.
وَهَنَ ، يَهِنُ وأَوْهَنَ Ἐξησθένισε · Ἀπεθάρρυνε.
وَهُنَ ، يَوْهَن Ἐξησθένησε, ἠδυνάτησε — Ἀπεθαρρύνθη
وَهْنٌ (ἡ) Ἀδυναμία, ἐξασθένησις
وَهَى ووَهِيَ ، يَهِي Ἐξησθένησε, ἠδυνάτησε, παρέλυσε.
وَهَى السِّقاءُ Ἐρράγη ὁ ἀσκὸς μετφρ. παρέλυσεν ὑπόθεσις.
وَيْبَة Μονὰς μετρήσεως (1/6 ἀρδεπίου).
وَيْحٌ وَوَيْحاً لِ Κρῖμα! Συμφορά! (ἐπιφ. οἴκτου).
وَيْل Συμφορά, δυστυχία.
وَيْلي Δυστυχία μου!
وَيْلَة ج. وَيْلات (ἡ) Βαρεῖα συμφορά — Ὄνειδος, ἀτιμία.

10 = ى (الياء)

يَأْسٌ (ἡ) Ἀπελπισία, ἀπόγνωσις.
يَائِسٌ ويَئُوسٌ Ἀπελπις (ὁ).
يَئِسَ ، يَيْأَس أو يَيْئِس Ἀπηλπίσθη.
يَا Ὦ! (κλητικόν).
يابِسٌ ج. يَبْس (يبس) (ὁ) Ξηρός.
يابِسَة (ἡ) Ξηρά, ἤπειρος.
يازِرْجَة (ἡ) Ἀστρολογία (μαντικὴ διὰ τῶν ἀστέρων.
ياسَرَ ، يُياسِر Ἔδειξε συγκατάβασιν, ἦτο συγκαταβατικός.
ياسَمين (ἡ) Ἰάσμη (γιασεμί).
يافِعٌ ج. يَفَعَة (يفع) Ἔφηβος (ὁ).
يافوخ ج. يَوافيخ (يفخ) (ἡ) Κορυφὴ κν. κορφή.
ياقُوتٌ ج. يَواقيت Ρουμπίνι (τό).
ياقوتٌ أزْرَق Σάπφειρος (ὁ).
ياقوت أصْفَر Τοπάζιον (τό).
يامَن ، يُيامِن بِـ (يمن) Διηυθύνθη πρὸς τὰ δεξιά.
يانْسُون Γλυκάνισον (τό).
يانِعٌ ج. يَنْع (ὁ) Ὥριμος.
ياوَمَ ، يُياوِم (يوم) Ἐμίσθωσέ τινα (μεροκάματον μεμερομίσθιον)
يَبابٌ Ἐρημία — Ὄλεθρος — Ἐρείπιον.
يَبِسَ ، يَيْبَسُ Ἐξηράνθη, ἐστεγνώθη.

يَبَّسَ وأَيْبَسَ — 'Εξήρανε, ἐστέγνωσε.

يَبْسٌ ويُبوسَة — (ἡ) Ξηρότης, ξηρασία.

يَتَمَ ، يَيْتِمُ ويَيْتَمُ ، يَيْتَمُ وتَيَتَّمَ — 'Ωρφάνευσε, κατέστη ὀρφανός.

يَتَّمَ وأَيْتَمَ — 'Ωρφάνισε, κατέστησεν ὀρφανόν.

يُتْمٌ ويَتَمٌ وتَيَتُّمٌ — 'Ορφανία (ἡ).

يَتِيمٌ ج. أَيْتام ويَتامَى — (ὁ) 'Ορφανὸς (πατρὸς) — Μοναδικός.

يَجِبُ (وجب) — Πρέπει, ἁρμόζει, προσήκει.

كما يَجِبُ — Προσηκόντως, πρεπόντως, ὡς ἁρμόζει.

يَحْمُورٌ — 'Ερυθρὸς — Εἶδος ταράνδου (ζῷον)

يَدٌ ج. أَيْدٍ وأَيادٍ — Χείρ (ἡ).

تَحْتَ يَدِهِ — 'Υπὸ τὴν ἐξουσίαν τινὸς (στὸ χέρι του).

سُقِطَ في يَدَيْهِ — Μετενόησε, μετεμελήθη.

ضَرَبَ على يَدَيْهِ — "Εδεσε τὰ χέρια τινός, τὸν ἀφώπλισε.

لَهُ اليَدُ الطُّولَى — Κρατεῖ τὰ ἡνία δηλ κρατεῖ τὰ σκῆπτρα

طَلَبَ يَدَ المَرْأَة — 'Εζήτησε τὴν χεῖρα γυναικός.

مَدَّ يَدَ المُساعَدَة — "Ετεινε χεῖρα βοηθείας.

بَيْنَ يَدَيْهِ — "Εμπροσθέν τινος, παρουσίᾳ τινός.

يَدَوِيٌّ — Χειροποίητος (ὁ).

يَرَاعٌ ويَرَاعَة — (ὁ) Κάλαμος, γραφὶς — Πυγολαμπίς.

يَرْبُوعٌ ج. يَرابيع — (ὁ) Μυωξὸς (ζῷον).

يَرَقان — (ὁ) "Ικτερος (ἀσθέν.) — 'Ερυσίβη (σαράκι).

يَسَرَ ، يَيْسِرُ — Κατέστη εὔκολόν τι — 'Εχαρτοπαίκτησε.

يَسَرَتْ وأَيْسَرَتِ المَرْأَة — Εἶχεν εὔκολον τοκετὸν (γυναῖκα).

يَسُرَ ، يَيْسُرُ — Κατέστη εὔκολόν τι, εὐχερές· 'Ωλιγόστευσε

يَسَّرَ ، يُيَسِّرُ — Ηὐκόλυνε, κατέστησε εὐχερές.

أَيْسَرَ ، يُوسِرُ و تَيَسَّرَ — Ηὐπόρησε, εὐημέρησε.

تَيَسَّرَ لَهُ كذا — 'Ηδυνήθη (τοῦ ἦτο δυνατόν τι).

يُسْرٌ ويَسارٌ — (ἡ) Εὐκολία - Εὐπορία, εὐημερία, ἀγαθά.

يَسارٌ مث. يُسْرَى — 'Αριστερὸς (ὁ).

يَسِيرٌ ج. يُسُرٌ — (ὁ) Εὔκολος, εὐχερὴς - 'Ολίγος, ἀσήμαντος.

أَيْسَرُ — (ὁ) Εὐκολώτερος — 'Ολιγώτερος — 'Αριστερὸς (ὁ).

يَسُوعُ — 'Ιησοῦς (ὁ).

يَسُوعِيٌّ — 'Ιησουΐτης (ὁ).

يَشْبٌ — "Ιασπις, (πολύτιμος λίθος)

يَعْسُوبٌ ج. يَعاسِيبُ — (ὁ) Κηφὴν (μέλισσα).

يَفَخَ ، يَيْفَخُ — 'Εκτύπησέ τινα εἰς τὴν κορυφὴν (κορφήν).

يَفَعَ ، يَيْفَعُ وأَيْفَعَ و تَيَفَّعَ — 'Ηκμασε (νέος), κατέστη ἔφηβος.

يَفْعٌ ويَفَاعٌ ج. يُفُوعٌ — (ὁ) Λόφος, γήλοφος.

يَفَعٌ ج. أَيْفاعٌ — (ὁ) "Ωριμος, ἀκμαῖος, ἔφηβος.

يَقْطِينَة ج. يَقْطِين — (ἡ) Φλάσκα κν. φλασκί

يَقُظَ ، يَيْقُظُ وتَيَقَّظَ — 'Επηγρύπνησε ἠγρύπνησε.

يَقِظَ واسْتَيْقَظَ وتَيَقَّظَ — 'Εξύπνησε, ἐφυπνίσθη.

أَيْقَظَ ، يُوقِظ وَيَقَّظَ — Ἀφύπνισε, ἐξύπνησε.

تَيَقَّظَ ، يَتَيَقَّظُ لِـ — Ἐπηγρύπνησε διά τι.

يَقِظٌ مث. يَقْظَى ج. أَيْقَاظ — ὁ Ἄγρυπνος (ξυπνητός).

يَقِظٌ وَيَقْظَان وَمُسْتَيْقِظ — (ὁ) Ἔξυπνος (ξυπνητός).

يَقَظَة — (τὸ) Ξύπνημα Ἀγρυπνία.

تَيَقُّظٌ — Ἐπαγρύπνησις (ἡ).

يَقِنَ ، يَيْقَنُ الأَمْرَ — Ἐβεβαιώθη τι διεπιστώθη.

يَقِنَ وَأَيْقَنَ وَتَيَقَّنَ وَاسْتَيْقَنَ — Ἐξηκρίβωσέ τι (καλῶς), διεπίστωσε.

يَقْنٌ وَيَقَنٌ وَإِيقَانٌ — (ἡ) Βεβαίωσις βεβαιότης.

يَقِنٌ وَيَقَنَةٌ وَمِيقَان — Εὔπιστος (ὁ).

يَقِين — (ἡ) Βεβαιότης, βεβαίωσις.

يَقِيناً — Βεβαίως.

يَلْمَقٌ ج. يَلَامِق — Ἱμάτιον (τό).

يَمَّمَ ، يُيَمِّمُ — Διηυθύνθη πρός.

تَيَمَّمَ ، يَتَيَمَّمُ — Προετέθη, ἐσκόπευσε, προεμελέτησε.

يَمٌّ — (ἡ) Θάλασσα, πόντος.

يَمَامَة ج. يَمَام — (ἡ) Τρυγὼν (δεκαοκτοῦρα).

يَمُنَ ، يَيْمُنُ وَيَمَنَ ، يَيْمَنُ — Ηὐτύχησε, ηὐδαιμόνησε.

يَمَّنَ ، يُيَمِّنُ وَيَامَنَ بِـ — Διηυθύνθη πρὸς τὰ δεξιά.

تَيَمَّنَ ، يَتَيَمَّنُ وَاسْتَيْمَنَ بِـ — Αἰσιοδόξησε.

يُمْنٌ — (ἡ) Εὐτυχία, εὐδαιμονία, εὐλογία, μακαριότης.

يَمَنٌ وَيَمْنَة وَمَيْمَنَة — (τὸ) Δεξιὸν (μέρος), ἡ δεξιὰ (πλευρά).

يَمِينٌ ج. أَيْمُن — (ὁ) Δεξιὸς — Ὅρκος.

أَدَّى اليَمِين — Ὡρκίσθη, ἔδωσεν ὅρκον.

يَمَن وبلاد اليَمَن — Ἡ Γιεμένη (κράτος τῆς Ἀραβίας).

أَيْمَنُ مث. يُمْنَى — Δεξιὸς (ὁ).

تَيَمُّنٌ — Αἰσιοδοξία (ἡ).

يَنْبَغِي (بغى) — Πρέπει.

يَنْبُوع ج. يَنَابِيع (نبع) — Πηγὴ (ἡ).

يَنَعَ ، يَيْنَعُ وَأَيْنَعَ — Ὡρίμασε.

يَنِيعٌ وَيَانِع — Ὥριμος (ὁ).

يَهُودِيٌّ (هود) — (ὁ) Ἰουδαῖος, ἑβραῖος

يَوْمٌ ج. أَيَّام — Ἡμέρα (ἡ).

اليَوْمَ — Σήμερον.

يَوْمِيٌّ — (ὁ) Καθημερινός, ἡμερήσιος

يَوْمِيَّة — (τὸ) Ἡμερομίσθιον — Ἡμερολόγιον (ἐμπόρου).

يَوْمِيًّا — Καθημερινῶς, ἡμερησίως.

يَوْمَئِذٍ — Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

يُونَان وبلاد اليُونَان — Ἡ Ἑλλάς.

يُونَانِيٌّ — (ὁ) Ἕλλην — Ἑλληνικός.

(انتهى)

ΤΕΛΟΣ

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ملحق

آبِشْ — (ὁ) Σερβιτόρος (γκαρσόνι).

إِخْلَالٌ (حلّ) — 'Αντικατάστασις (ἡ).

إِخْتَلَسَ النَّظَرَ — "Ερριψε κρυφὸ βλέμμα, ἐκρυφοκύτταξε.

إِسْتِيدَاع (ودع) — 'Αποστρατεία (ἡ).

أَفْضَى إِلَى — 'Απέληξε, κατέληξε.

الشَّفَقُ الشَّمَالِيُّ — Τὸ Βόρειον σέλας.

بَارِقَةُ أَمَلٍ — Σπινθὴρ ἐλπίδος.

تِبْرٌ — (ὁ) 'Ακατέργαστος χρυσός.

جِرَايَة (جرى) — Σιτηρέσιον (τό).

جَوْلَة (جول) — Περιοδεία (ἡ).

حَادٍ (حدو) — (ὁ) 'Αοιδός, τραγουδιστής.

حَرَصَ، يَحْرِصُ عَلَى — 'Επηγρύπνησε, ἐπρόσεξε.

حِرْصٌ عَلَى — (ἡ) 'Επαγρύπνησις, προσοχή.

حَقُّ الإِرْتِفَاق — (ἡ) Δουλεία (νομικῶς)

حَقُّ الإِمْتِيَاز — (τὸ) Δικαίωμα προτεραιότητος, προνόμιον

حُقَّةٌ ج. حُقَقٌ وحُقَق — (ἡ) Θήκη — Πυξίς.

حُقَّةُ القُرْبَان — 'Αρτοφόριον (τό).

حِسَابُ التَّفَاضُل — (ὁ) Διαφορικὸς λογισμός.

حَيْلُولَة — 'Αποσόβησις (ἡ).

رِبْحٌ إِسْتِثْنَائِيٌّ — (τὸ) "Εκτακτον κέρδος.

رَدًى (ردى) — (ὁ) Θάνατος, ὄλεθρος.

رَيْعَانُ الصِّبَا — (τὸ) "Ανθος ἢ ἀκμὴ τῆς ἡλικίας.

شَمْلَة (شمل) — (ἡ) Τήβεννος (τόγκα).

صَادٍ (صدى) — Διψαλέος (ὁ).

صَرَّة (صرّ) — Κραυγή (ἡ)

صَلَّ، يَصِلُّ وصَلْصَلَ — "Ηχησε, ἀντήχησε.

عِدَة (وعد) — 'Υπόσχεσις (ἡ).

عَضَّى، يُعَضِّي (عضى) — Διεμέλισε.

كَاسِحَةُ الأَلْغَام — Ναρκοσυλλέκτις (ἡ).

مُتَبَخْتِر (بختر) — (ὁ) Φαντασιόπληκτος (φαντασμένος).

مُتَنَاسِق (نسق) — Συμμετρικὸς (ὁ).

مَثِنَ، يَمْثَنُ — Δὲν συνεκράτησε οὖρα (κόστις).

مُجُونٌ (مجن) — Κυνισμὸς (ὁ).

مَحْفُوفٌ (حف) — (ὁ) Μαδημένος — Περιεστοιχισμένος Πένης.

مُحَوْقِل (حوقل) «لا حول ولا قوة إلا بالله» — ὁ Λέγων.

مَخْفُوق (خفق) — (ὁ. Κτυπημένος.

مَنْدُوف (ندف) — (ὁ) 'Εξαμμένος (βάμβαξ) κν. ξασμένος.

مُهِمَّات (هم) — 'Υλικὸν (πολέμου), ἐφόδια.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ سَهْوٌ

Σελίς			
1	πρόσθεσε :	(باع) εἰς τὸ ρῆμα	إبْتاع
2	γράψε :	يَتَّئِدُ ἀντὶ يَتْأَدُ εἰς τὸ ρῆμα . .	إتّأد
3	πρόσθεσε :	(جهد) εἰς τὸ ρῆμα.	أجتَهد
4	»	(حقر) » »	احْتقر
4	»	(حكر) » »	احْتَكر
4	»	(حلّ) » »	احْتَلّ
4	»	(حجم) » »	أحْجَمَ
5	»	ج . أخاديد εἰς τὴν λέξιν	أُخدود
7	»	(رخو) εἰς τὸ ρῆμα	أرْخى
8	γράψε :	(رغو) ἀντὶ (رغى) εἰς τὸ ρῆμα . .	أرْغى
8	πρόσθεσε :	(رفض) εἰς τὸ ρῆμα	إرْفَضّ
8	»	Ἴκτερος, εἰς τὰς λέξεις	أرَقان ويَرقان
8	γράψε :	يَئِزّ ἀντὶ يأز εἰς τὸ ρῆμα . . .	أزّ
9	πρόσθεσε :	(سبع) أسابيع ج، εἰς τὴν λέξιν . . .	أُسبوع
11	γράψε :	يُوسِّل ἀντὶ يُوسَّل εἰς τὸ ρῆμα .	أسَّل
11	»	يَشْمَئِزّ ἀντὶ يَشْمأزّ εἰς τὸ ρῆμα	إشْمأزّ
12	πρόσθεσε :	δειλινόν, εἰς τὴν λέξιν	أصيل
12	»	(ضمحل) εἰς τὸ ρῆμα	اضْمَحَلّ
12	γράψε :	κατέστρεψε, ἀντὶ ἔκοψε, εἰς τὸ ρῆμα . .	أطاحَ
12	»	يُعيل ἀντὶ يعول εἰς τὸ ρῆμα . .	أعال
13	»	(عمى) عُميان ج . εἰς τὴν λέξιν . . .	أعمَى
13	»	(عور) εἰς τὴν λέξιν	أعْوَر
13	πρόσθεσε :	ἔδωσεν ἀφθόνως, εἰς τὸ ρῆμα . . .	أغْدق
14	»	ἐσταχυολόγησε, εἰς τὸ ρῆμα . . .	إقتبس

Σελὶς			
14	πρόσθεσε :	κλῖμα καὶ (قلم) أقاليم ج . εἰς τὴν λέξιν	إقْليم
15	γράψε :	(لأم) ἀντὶ (لام) εἰς τὸ ρῆμα	إلْتَأمَ
16	πρόσθεσε :	(لهم) εἰς τὸ ρῆμα	ألْهَمَ
16	»	ἐχλώμιασε, εἰς τὸ ρῆμα	أُمْتُقِعَ
16	»	(مرؤ) εἰς τὴν λέξιν	أمْرُؤٌ
18	»	(نشط) εἰς τὴν λέξιν	أُنْشوطة
20	»	ἔλαφος, καὶ γράψε أيائِل ἀντὶ أيايِل	أيّل
20	»	(ومأ) εἰς τὴν λέξιν	إيماء
36	γράψε :	ἠκολούθησε, ἀντὶ, ἐπηκολούθησε, εἰς τὸ ρ.	أتْبَعَ
36	πρόσθεσε :	μετημφιέσθη, εἰς τὸ ρῆμα	تَخَفّى
37	»	ἀφίππευσε, εἰς τὸ ρῆμα	تَرَجَّلَ
38	γράψε :	ترفيه ἀντὶ تَرفِيَة εἰς τὴν λέξιν	ترفيه
39	πρόσθεσε :	συνειργάσθη, εἰς τὸ ρῆμα	تَعاوَنَ
40	»	ἐξερράγη, εἰς τὸ ρῆμα	تَفَجَّرَ
43	γράψε :	ἔλαβε, ἀντὶ ἔφαγε, εἰς τὸ ρῆμα	تَناوَلَ
44	πρόσθεσε :	συνωμότησε, εἰς τὸ ρῆμα	تَواطأ
44	γράψε :	κάλυξ, ἀντὶ κάλυψ, εἰς τὴν λέξιν	تُوَيْج
49	πρόσθεσε :	ἀγριοκάτσικον, εἰς τὴν λέξιν	تَيْتَل
52	»	λογομαχία, εἰς τὴν λέξιν	جَدَلٌ
58	γράψε :	ἐφανέρωσε, ἀντὶ ἐφανερώθη κλπ. εἰς τὸ ρ.	جَلّى
66	πρόσθεσε :	ἀπεπειράθη, προσεπάθησε εἰς τὸ ρῆμα	حاوَلَ
72	»	προσεκτικός, εἰς τὴν λέξιν	حَريصٌ
74	»	Ἀπεσύρθη (ὕδωρ), εἰς τὸ ρῆμα	إنْحَسَرَ
88	»	κυριότης, εἰς τὰς λέξεις	حَوْزٌ وحِيازة
91	»	συνδιελέχθη, εἰς τὸ ρῆμα	خاطَبَ
98	»	ἀποκλειστικότης, εἰς τὴν λέξιν	تَخَصُّص

Σελίς			
107	»	παρῆλθε, εἰς τὸ ρῆμα	دالَ
109	πρόσθεσε :	προφυλακτήρ, εἰς τὴν λέξιν . . .	دَرِيئَة
124	γράψε :	يُرِى ἀντὶ يُرَى εἰς τὸ ρῆμα . .	أرَى
129	»	ἐπιστροφή, ἀντὶ βιβλιογραφία, εἰς τὴν λέξιν	مَرْجِع
143	»	الثَّقْل ἀντὶ الثقل εἰς τὴν λέξιν .	مركز الثَّقْل
145	»	رَهْط ἀντὶ	رَهَط
149	πρόσθεσε :	ἐξαπέστειλε (κακῶς), εἰς τὸ ρῆμα. . .	زَجَر
151	»	ὀργανον, εἰς τὴν λέξιν	زَعْتَر
199	»	τέττιξ, εἰς τὴν λέξιν	صُرْصور
202	γράψε :	مُصَنَّف ἀντὶ	مُصَنَف
202	πρόσθεσε :	ἔτυψε, ἐκτύπησε, εἰς τὸ ρῆμα	صَكَّ
218	»	ἐνημέρωσις, εἰς τὴν λέξιν	إطّلاع
218	»	ἐνήμερος, εἰς τὴν λέξιν	مُطَّلِع على
227	γράψε :	ἐκχύλισμα, ἀντὶ ἐγχύλισμα, εἰς τὴν λέξιν	مَعْجون
280	πρόσθεσε :	Κατεμέτρησε, ὑπελόγισε, εἰς τὸ ρῆμα .	قايَس
303	»	ὑπόστασις, εἰς τὴν λέξιν	قِوامُ
341	»	κυνικός, εἰς τὴν λέξιν	ماجِنٌ
352	γράψε :	εὔφορος, ἀντὶ εὔμορφος, εἰς τὴν λέξιν .	مَرِيعٌ
375	πρόσθεσε :	πορεία, εἰς τὴν λέξιν	مَنْهَج (نهج)
380	γράψε :	مَوْجِدَة ἀντὶ	مُوجِدَة
384	»	(نوأ) ἀντὶ نوا εἰς τὸ ρῆμα . .	ناء
417	πρόσθεσε :	ἐπορεύθη, εἰς τὸ ρῆμα	نَهَج ، يَنْهَج

Τὰ ἐπουσιωδέστερα παροράματα ἐπαφίενται εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ ἀναγνώστου

للأستاذ صموئيل كامل عبد السيد

---

١ — ... اليونانية : بالإشتراك مع الأستاذ أمين سلامه .
أول كتاب من نوعه لشرح قواعد اللغة اليونانية بالعربية . — الثمن ١٠٠ م
الناشر : مكتبة النهضة المصرية .

٢ — بحارة الارجو : قصة من الميثولوجيا اليونانية . — الثمن ١٢ م
الناشر : مكتبة الأنجلو المصرية .

٣ — رفيق الطالب فى اللغة اللاتينية : بالإشتراك مع الأستاذ أمين سلامه .
لطلبة الجامعات المصرية — الناشر : مكتبة الأنجلو المصرية . — الثمن ١٥ م

يظهر قريباً : للأستاذين صموئيل كامل عبد السيد و ارتيمس ثالاسينوس

١ — إيسقراط : ترجمة بالعربية لخطبة بوصير — والسفسطائية — وإلى ديمونيقوس.
٢ — الأيام : تأليف الدكتور طه حسين بك .
ترجمة باليونانية .

Ἐξεδόθησαν : 1ον : Γραμματικὴ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλ. Γλώσσης εἰς τὴν Ἀραβικὴν . . . Γ.Δ. **100**
ὑπὸ Σαμουὴλ Κάμελ καὶ Ἀμὶν Σαλάμα

2ον : Ἡ Ἀργοναυτικὴ Ἐκστρατεία μετάφρασις εἰς τὴν Ἀραβικὴν . . Γ.Δ. **12**
ὑπὸ Σαμουὴλ Κάμελ

3ον : Σύντροφος τοῦ φοιτητοῦ εἰς τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν . . . . Γ.Δ. **15**
ὑπὸ Σάμουὴλ Κάμελ καὶ Ἀμὶν Σαλάμα

Ὑπὸ Ἐκτύπωσιν : 1ον Ἰσοκράτης (Βούσιρις, κατὰ Σοφιστῶν, πρὸς Δημόνικον) μετάφρ. εἰς τὴν Ἀραβικὴν
2ον : Αἱ Ἡμέραι ΤΑΧΑ ΧΟΥΣΕΝ, μετάφρ. εἰς τὴν Ἑλλην.
ὑπὸ Ἀρτεμίου Θαλασσινοῦ καὶ Σαμουὴλ Κάμελ

A COLLECTION OF
REFERENCE DICTIONARIES
PUBLISHED BY
LIBRAIRIE DU LIBAN

DICTIONNAIRE DES TERMES ÉCONOMIQUES ET COMMERCIAUX
(Français-Anglais-Arabe)
by Mustapha HENNI
pp. 420

DICTIONARY OF ECONOMICS, BUSINESS & FINANCE
(English-Arabic)
With an Arabic glossary
by Nabih GHATTAS
pp. 686

MANAGEMENT GLOSSARY
(English-Arabic)
With an Index of Arabic Words
by H. JOHANNSEN & A. ROBERTSON
Translated by N.D. GHATTAS
pp. 184

A NEW DICTIONARY OF SCIENTIFIC AND TECHNICAL TERMS
(English-Arabic)
by A. Sh. AL-KHATIB
pp. 768

A NEW DICTIONARY OF PETROLEUM AND THE OIL INDUSTRY
(English-Arabic)
by A. Sh. AL-KHATIB
pp. 594

CHIHABI'S DICTIONARY OF AGRICULTURE AND ALLIED TERMINOLOGY
(English-Arabic)
With an Arabic-English Glossary
Edited by A. Sh. AL-KHATIB
pp. 924

HITTI'S ENGLISH-ARABIC MEDICAL DICTIONARY
With an Arabic-English Glossary
Completely Revised Edition
pp. 913

ΛΕΞΙΚΟΝ ΑΡΑΒΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ